

BHASHA
SUKA SANDESOM

(REVISED EDITION)

Translated by

MAHAKAVI

KUNHI KUTTEN THAMPURAN

Preface & Annotation by

Kavithilakan, Sahithya Ratnam Vadakumkur

RAJA RAJA VARMA RAJA

**K. MALALAYA BOOK DEPOT
TRIVANDRUM-1.**

ഭോഗ്യം

രൈക്കി സ്പാസ് ശേ.

സവ്യാവ്യാനം

പരികാശകൾ

മഹാകവി കൊച്ചങ്ങളുടെ കണ്ണതിക്കളിൽ

വ്യാവ്യാതാവും

കവിതിലകൾ, സാഹിത്യരണം
വടക്കംകൂർ റാജറാജവർമ്മരാജാ

പ്രസ്താവകൾ

കമലാലയാ ബുക്ക്‌ഡിപ്പും,
തിരുവനന്തപുരം.—1

വില ക. 4

BHASA
SUKA SANDESOM

Translated by
MAHAKAVI
KUNHI KUTTEN THAMPURAN

Annotation by
Kavithilakan, Sahithya Ratanam Vadakumkur
RAJA RAJA VARMA RAJA.

Published by
Kamalalaya Book Depot
Trivandrum.—1

Second Edition:—

June 1958—500 Copies

എല്ലാ പ്രതീകളിലും ഗുമാകർത്താവിന്റെയും പ്രാശാധകരുടും ഇതേ
ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

അം വ ത റ റ ക.

ശ്രീലക്ഷ്മീദാസൻറെ ശ്രൂക്കസദേശവും ഉദ്ദിഷ്ടാന്തരീയതെ
കോകിലപസദേശവും ഭാഷാത്തരം ചെയ്തു ‘രണ്ട് സദേശങ്ങൾ’ എന്ന
പേരിൽ മുൻപു പ്രസിദ്ധമൈച്ചതിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി കണ്ഠതിക്കു
ടിന്തന്യരാനാണ് പരിഭ്രാംകന്. ശ്രൂക്കസദേശത്തിൻറെ വേറൊ
രെ ഭാഷാത്തരം, കുറേ ഭാഗം, ‘രസികരജ്ഞിനി’ മാസികയിൽ പ്രസി
ദൂപ്പൈച്ചതിക്കാണുകയുണ്ടായി. കവിസാധ്യത്തെമെല്ലെങ്കാം കൊച്ചുള്ളിത്ത
സ്വരാനാണ് അതിനെന്നു കത്താവു് എന്നും അറിയുന്നു. തഞ്ചിമക
ളിൽ കണ്ഠതിക്കുട്ടിന്തന്യരാണെന്നു തുടർന്നു പ്രമാണമാനം അവകാശ
പ്പൈച്ചു. പ്രവാഹം അതിനെതു കൈവന്നിരിക്കുന്നതു്. അതിനെന്നു
വ്യാവ്യാനമാണ് എൻ്റെ ‘ശ്രൂക്കപൈപകം’. ഇപ്പോൾ പ്രകാശിപ്പി
ക്കുന്നതു രണ്ടാമത്തെ പതിപ്പാക്കുന്നു.

വിശപകവിച്ചുഡാമണിയായ കാളിദാസൻറെ മേഖസദേശ
തതിനു കേരളത്തിൽ പ്രവേശനവും പ്രചാരവും ലഭിച്ചതിന്നേം
മലയാളികളായ കവിവരുംഡാക്ക് അതിനെന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ
കാവ്യം നിമ്മിക്കുന്നതിനു അതുകൂടുണ്ടായി. താൽപരലമായി
അനേകം കാവ്യങ്ങൾ നിമ്മിക്കുപ്പെട്ടു. അവയിൽ ഗ്രന്ഥപെഴുപ്പ്,
പ്രംകാണ്ട മുന്നിട്ടനില്ലെന്നതു ശ്രൂക്കസദേശമാകുന്നു. സദേശരാജ്ഞ
തതിൽ അതു യുവരാജസ്ഥാനത്തു് അഭിഷിക്തമായിരിക്കുന്ന എന്ന
വസ്തു അതിനെന്നു മേരുയ്ക്കു നല്കുതെളിവാണു്. പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
കൂടിൽ കയ്യുള്ളതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലോഭമില്ലാതെ കാണുന്നതുകൊണ്ടും,
കേരളപണ്ഡിതന്മാർ വ്യാവ്യാനങ്ങൾ നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
അതിനു മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ നല്കു പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു
എന്ന തീച്ചപ്പൈച്ചത്താം. അതിനോട് സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർക്ക്
സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദരാതിശയത്തിനു് ഇക്കാലത്തും മൂന്നി
തട്ടിയിട്ടില്ല.

വിലാസിനി, ചിന്താതിലകം, വരവർണ്ണനിനി, വ്യാഴതിപദം
കുമ്ഭപൈപിക എന്നിവ ശ്രൂക്കസദേശത്തിൻറെ പഴയ വ്യാവ്യാനങ്ങൾ
മീണും. അട്ടത്തകാലത്തു ദിവംഗതനും സഹ്യദയതിലകാദി ബീഡി

ഈപ്പഴിത്തും ബഹുഗമവ്യാവ്യാതാവും അതുകൊം രാമപുരിഷാരടി പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിനു രചിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യാവ്യാനവും എന്നിക്കു വായിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മാനവേദങ്ങൾ വിലാസിനി, ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിൽ മുട്ടും ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. പണ്ഡിതരാജന്മർ അനന്തനാരാധാരാഘോഷ്യി യുടെ ടിപ്പണിമേത്തു പ്രസിദ്ധമായ മംഗളോദയം മുദ്രാലയത്തിൽ നിന്നും, ശ്രീകസ്തന്ദിരം നാഗരാക്ഷരത്തിൽ അടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചത്തിയിട്ടിട്ടണമെങ്കുട്ടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. വ്യാവ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നാഴിഞ്ഞു മറ്റൊരുവയ്ക്കുന്നു സമാധമായിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നും തൊൻ സദ്ഭാനസരണം വാക്കുങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ചു എന്നും ശ്രീകദിപക്തതിൽ ചേത്തിട്ടുണ്ട്. വായനകാക്ക് അവയുമായി പരിചയം ലഭിക്കുന്നതിനും മുലാശയം കുടുതൽ വിശദമാക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അപ്രകാരം ചെയ്താകുന്നു. മാനവേദങ്ങൾ വിലാസിനിയോടാണ് ശ്രീകദിപക്തതിനും അധികം കടപ്പാട്. എന്നും പുസ്തകം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണും എന്നിക്കു സദ്ഭാദ്യത്തിലുക്കുന്ന വ്യാവ്യാനം കാണുവാൻ ഇടയായതും. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി എന്നും ഗ്രന്ഥത്തിൽ സുരിക്കു വാൻ സാധിക്കാതെയിരുന്നതാണും. സാധിത്രുക്കലും ടി. കെ. ത്രിജ്ഞമേനവൻ ശ്രീകസ്തന്ദിരത്തിൽ നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന (ഭാഷ) ടിപ്പണി ചെറിയതെങ്കിലും സാര്പുർണ്ണമാണും. അതും എന്നിക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എൻബിസരസപതിയുടെ വ്യാവ്യാനപ്രസ്ഥാനത്തെ അനകരിച്ചാണു തൊൻ തൊൻ ശ്രീകദിപക്കം നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതും. ആ മഹാന്നുറ വിശ്വിഷ്ടത്തേരിയ വ്യാവ്യാനസരണി, ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായി അഭിപ്രായിപ്പെടുത്തണമെന്നും തൊൻ അത്രവിച്ഛുതിയുണ്ടും ഏലംകുടിയാണും ഇതു ഗ്രന്ഥം. എന്നും അതു എത്തും ഫലിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തീരുമ്പാക്കുന്നതിനും അധികാരം നിമ്മംത്സരമാരായ സദ്ഭാദ്യമാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സദ്ഭാനസരണം അഭേദകരം സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും തൊൻ വാക്കുങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ചു ചേത്തിട്ടുണ്ട്. വായനകാക്ക് അവ ഉപകാരമായിരിക്കുമെന്നു വിശദപ്രസിക്കുന്നു. ദേശഗ്രാമക്കുറാഞ്ചികളുടുമ്പിരി പറയുന്ന സദ്ഭാദ്യങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടെന്ന വരിത്തു

പ്രതിപാദിക്ഷന്നതിന് തൊൻ ഗ്രലു പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണും. പാഠം, ഭാഷ, പദപ്രയോഗം മുതലായവയിൽ അതുകൂടി തോന്നിയിട്ടുള്ള സർദ്ദിക്കളും തൊൻ അതു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രൂക്കസന്ദേശരത്തിന്റെ കർത്താവു, കാലം, കവിതാസ്പദാവം, വിലാസിനി, ചിന്താതിലകം വരവർണ്ണനിനി എന്നീ വ്യാവ്യാം ഔദ്യോഗിക ഇവയെല്ലാം മുൻ്നെന്ന് കേരളിൽ സംസ്കൃത സാമൈത്ര ചരിത്രം മുമ്മാഡാഗത്തിൽ (പും 334—352) സവിന്റും നിങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വ്യാഴത്തിനെക്കറിച്ചു രണ്ടാം ഭാഗത്തിലും (പും 695—701) പദാർത്ഥപിക്കെങ്കറിച്ചു മുന്നിലും (പും 460—466) അതിനു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ പ്രതീക്ഷയും ഒരു പഠനത്തിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ അവത്തിക്കാമെന്നു് ഉദ്ദേശ്യിക്കുന്നല്ലെന്നു്. മാനുവാഹനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ സാദരം അവയിലേയുള്ള ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മഹാകവി കൊച്ചങ്ങളും കണ്ണതിക്കട്ടൻ തന്ത്രരാം സംസ്കൃത തത്ത്വിൽനിന്നും അനേകം ഗ്രന്ഥരതാങ്ങൾ തല്ലജ്ഞമാവയ്ക്ക് മലയാളഭാഷയെ പോഷിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അക്കുഖ്യത, സുഗമത, പ്രസാദം, ദിലാശയങ്ങളും മുഖ്യമായി പറയുന്നതിൽ, ലാളിത്രും എന്നിവ അവവിട്ടെത്തെ കവിതയുടെ ജനസില്പങ്ങളായ മുണ്ണങ്ങളുംനാം. ഏതു ഗാന്ധീരമായ ഗ്രന്ഥത്തയും ഭംഗിയായി ഭാഷപ്പെട്ടതുനാം തന്നെ അവവിട്ടെത്തയ്ക്ക് യാതൊരു ക്രമാലംമല്ല. അവവിട്ടെത്തെ കൂതികളിൽ പ്രസ്തുത മുണ്ണങ്ങൾ പരിലപ്പീകരണ എന്ന് സഹായമാക്കുന്നുണ്ട്. മുക്കസങ്കേരം തല്ലജ്ഞമായിലും അവത്തികളും ശ്രോഡിക്കുന്നുണ്ട്. ലക്ഷ്മീംഗസർവ്വ സരസവം ഗാന്ധീരവും പ്രേതബംഘവും ആയ മുക്കസങ്കേരം, തല്ലജ്ഞമാവയ്ക്ക് സംസ്കൃതാഭിജ്ഞനാരായ മലയാളിക്കുള്ള അനന്തരമായിരുത്തിൽ അവൻ, എന്നെത്തക്കം അവവിട്ടെത്താട്ട നന്നായിരുത്തുവരായിരിക്കും.

ଓঁ কুকুকুকুলিপসন্দশং শং কুলতীক্ষ্ণকুলতন্ত্রুরাগেনকোণ্ঠ
তহুঁজমবেহয়ুঁজু সপতম অৱতাৰীক্ষেয়াৎ টীড়ুপলৈয়োঁকাঙ্ক্ষিকী
পুস্বিলৈভুপ্ততন্ত্রীয়ত আঁশ্চাৰ্মীমানীকুলীত আগ্রেসৱৰণ কেকুৰ

ഇന്ത്യക്കൂടാരമായ കാരണവനം ആയ സാഹിത്യക്കലൻ ടി. കെ. തുള്ളുമേനവൻ ആകന്നു. മലയാളികൾ ശ്രീ. മേനവന്നോട്ട് അതിനാവേജകി എന്നം തുൽജപ്പരമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ വ്യാവസ്ഥാ നം നിമിഷക്കന്തിനു എന്ന പ്രേരിപ്പിച്ചതും കയ്യഴിത്തപ്പറ്റുകം സത്രഭംബായിച്ചു് അഭിനന്ദനിച്ചു് അഭിപ്രായം അറിയിച്ചു തന്നതും ശ്രീ. മേനവനാക്കന്നു. അതിനും ആ സൂര്യദിവസങ്ങളുണ്ടോട് ഏകാൻ കൃതജ്ഞതാപരതയുണ്ടാണ്.

୨୭

1133 മിറ്റനം 22 } വ്യാമ്പുരാതാവു്,
വയ്ക്കു് } വടക്കണ്ണൻ രാജരാജവമ്മരാജാ

ഭാഷാ

ശ്ര കു സ ടേ റേ ശ 0

സവൃംഖ്യാനം.

പുർണ്ണദാഹം

രൂലം

ലക്ഷ്മ്യാധംഗ ശരദി ശശിനബ്ലൂഡയത്രോഗ കണ്ണാഡിൽ
ഒപ്പുമാണ യുദ്ധനാ ല്ലൂഡവിഹരിച്ചതാം ഓപ്പരലാഡി കലാഡി
ദ്വാരാജോധി കാണ ഹതവിടിയാശ്ചരഹീതന്നു തസ്യാം
ശ്രാന്തന്നുപാപ്പേന ഗ്രൂക്കമിതി ശിരാ ത്രാവുഡാ സന്ദിദ്ധേര
ഭാഷ. || 1 ||

ദേഹകേ രാഗം ശരദപ്രീകരിച്ചിരുന്നു രാവിൽ വൈശാഖയിൽക്കുളം
വൈകൈകേരം കളിശാഖാ പ്രശ്നാഡിമാടാക്കം ഗ്രൂപ്പീപുമാനാറിലേക്കൻ,
ഹാ! കേരിലൈഞ്ചെ ദുജ്ജൾ വിഡി?—ഇന്നാവിരിയേപ്പിഡ്രിഡിലാറിഡ്രി
അംഗക്രമ്മാനാം കീനാവിൽ ഗ്രൂക്കമെഡവനവിശി-

ഷാഖ സന്ദേശവാക്കും

|| 1 ||

വ്യാവ്യാനം

ശ്രീ വകുംഭിഓസനാകം കവിംഗാഡിയുടെ നന്ദകീരിസന്ദേശകാവ്യം
സാലശാരം സമുദ്രപ്രദേശാദിത്വദ്വാഹി ഗംഗീകാവം
ഭൂലം, തത്രാശ തീരിൽത്താൻ സുകവിമകടമാം കണ്ണകടക്കമാണ്-
അതാലാശം വിഭൂ താനിനന്തരിനെനാക ചൊരുതാം-

വ്യാവ്യാനിമ്മിച്ചിട്ടുന്നു.

|| 1 ||

വ്യാതയും മാനവേദപ്രുത്തികൾ വിശ്വയശ്രൂഷാർ മുൻ തീരത സംശാ-
പേതം വ്യാവ്യാസമുഹം വെള്ളവിധമവിലാക്കിച്ചു തത്രപം ഗ്രഹിച്ചു.
മഹതന്നും പദ്മത്മശ്രദ്ധനിരം മുണ്ണാശാശാഖാഡിയേംത്രും മഹിപ്പൂ-
രം തുപ്പവ്യാപ്തനിരം വിശ്വയജനമനന്നുജ്ജീവനേടു നിത്യം, || 2 ||

ശ്രീവകുംഭിഓസനാകം കവിവരണം നന്ദകാവ്യമാം രോഹണശ്രീ-
ശ്രേഷ്ഠം പ്രൂണശാത്മരിതനാശങ്കപ്രഭരിശ്രീരാജരിതം വെള്ളവു മേഖാഡിരാഹം;
ബാലമാർജം സൂഖ്യം പൂജാത്രിനം മുകളിൽ കേരിക്കംനെനാത്രിച്ചു ഉ-
ട്ടോലും വ്യാവ്യാനംകാണിപ്പടി മുക്കുചുപയാലുണ്ണ താനിനു തീർപ്പു.

|| 2 ||

മുക്കസദ്ദേശം മുൻഗവാന്തിനാകം മുഖം തുടർന്നാം
തികച്ചും വെളിവാക്കണം മുക്കുപക്ഷജ്ഞലം. || 4 ||

ദ്രോകം 1. മഹാകവിയാഡ ലക്ഷ്മീദാസൻ സദേശങ്ങിലെ പ്രധാന പദ്ധതിയിൽ ക്രമവന്നുവീണെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കാമ്പിനിലെ നിയും ശാഖകാലത്തു നിലവാവു പറന്ന തുട്ടുന്ന ഒരു റാത്രിയിൽ ഉന്നത മായ വെണ്ണെടയിക്കുക ബഹുവിധിങ്ങളാഡ ലളിതവിശേഷങ്ങളിൽ വൃഥ റിച്ചു സുവലാഡി നിന്തുചെയ്യു. ഉരക്കണ്ണിൽ ആ കാമ്പകൾ, താൻ പ്രിയത്തെ യോട് വേർപ്പാരിഞ്ഞു മുരജേശമായ രാമേഷപത്രതു ചെന്ന ചെൻ എന്ന സപ്പോനം കണ്ടു. അവിടെവച്ചു കണ്ടകിട്ടിയ മുക്കേണ്ടാട വിരുദ്ധപീഡിത നായ നായകൾ വിരുദ്ധിണിയായ പ്രൗഢിക്ക സദേശം പറത്തുന്നുണ്ട്. ഇതശ്രേഷ്ഠ മുക്കസദ്ദേശത്തിലെ വന്നുപാത്രപം. പ്രക്തുരത്തിൽ നായകൾ വാസ്തവിക്കിട്ടു വരിക്കും സംഭവിക്കുന്നില്ല. അതു ഉണ്ടായതായി അഡംബ സപ്പോനം കാണുന്നതെങ്കിളും

ലോക.....രാവിൽ. ജനങ്ങളിൽ അന്നരാഗത്തെ ശരാച്ചുപ്പിക്കാമാണ്ടു മാത്രി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു കെ റാത്രിയിൽ. റാത്രിയിൽ നിലവാവു പരിശോഭിക്കുന്നതു കണക്കാൽ ജനങ്ങൾക്കു മന്ദമാവിക്കാരം അധികമായിങ്ങീങ്ങീക്കുന്നു താവം. ലോകം ആനം. “പ്രോക്കന്തു ത്രവനേ അനേ” എന്ന വിശ്വം രാഹം അണ്ടരാഗം.

രാഘവരംഗതു മാതൃക്കു ചീസ്താദേശ ലോഹിതാദിപ്പ.

എന്ന വിശ്വം ചുറ്റിക്കൊണ്ടു. ‘ചുറ്റിക്കാ കെരളദീ ജേക്കാസു’നു, എന്ന അമ്മം. ‘ചുറ്റി അനാംജാദേഹ ദീപ്പും വ’ എന്ന യാതു. ശരമതു എന്ന പദം ആകാശത്തിന്റെ നീംമ്മാലത്തെയും, തദ്ദോരാ നിലവാവിന്റെ ദൈനന്ദി ചുരുക്കായും ഉള്ളിചക്കരംതയും, രാവിൽ എന്നാതു വിഹിതണക്കാലത്തിന്റെ ദാപിത്യത്തെയും ധനിപ്പിക്കുന്നു. വെണ്ണെടയിരുന്നു കാശാധം തെച്ചു മിനക്കി വെണ്ണ വക്കത്തിച്ചിരിക്കുന്ന മാളികച്ചുടെ ദക്ഷാംബരാഗത്തു. ഇവ പദം വിഹിതണത്തിനാജ്ഞ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഓപിതുന്നതെ വെളിപ്പുചെന്തുന്നു. മുല നതിലെ ശ്രൂദശവദം ഭാഷയിൽ വിട്ടിരിക്കുന്നു. “വെള്ളുമിക്കസ്യ പ്രാസംദേശസ്യ പരിതന്മുകിയാഡം ഇത്യത്പാത സിലഫുതി” എന്ന ചീറ്റംതിലുകം. മാളിക മുടക ഉഡൻ നില. കൈകേരും കേളിയാടി കുമരില്ലാതെ കളിയിൽ എപ്പുട്ടും. കൈകേരും. ശൈലി. കൈയേററം ചെയ്യുന്നതെന്നതും. ഇവ പദം അന്നരാഗത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തെ ധനിപ്പിക്കുന്നു. കേളി ശൈലുകളി ആറ്റുറും ശത്രാഡ ലളിതവിശേഷങ്ങൾ പ്രണയ...ഡേകൻ അണ്ടുന്നും ശ്രൂദശത്തുടക്കി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരായ ശ്രീപുരക്കമ്മാരിൽ ദൈനന്ദി.

പ്രണയമൊട്ട് എന്നപദം മുളീപ്പുക്കുന്നാക്കി രജുവേക്കം അങ്ങുംനും അംഗം ഉണ്ടെന്ന യപനിപ്പിക്കുന്നു. “ഉദയതി തതിലാം പ്രാത്മനാസിഡി മുലം” എന്ന കവിവാക്യം സൃഷ്ടവ്യും. അങ്ങനെന്നുള്ളുകീൽ തതി അന്നേയു നീജലായി മുംഗാരം ഞോസമായിത്തീങ്ങും. ഈ ദോഷം വാധിക്കാതെ തയിറിക്കുവാനാണു പ്രണയമൊട്ട് എന്ന പദം പ്രശ്നംഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. മുളീപ്പുമാനാർ നാശകനം നാശിക്കും; അലംവനവിഭാവം; ഈ പദം തതിനു യുവാവും യുവതിയും എന്ന ശാരത്മം. ഇവിടെ കേവലം ഒരു മുളീപ്പു ഒരു പുത്രൻം എന്ന ശാരത്മം ഗ്രഹിച്ചാൽപോരും. മുളീപ്പുകുന്നാർ ബുദ്ധുന്ന പദാര്ഥിൽ വത്തിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ മാത്രം അവാഴിൽ നീഡൈപ്പിപ്പിക്കുന്ന മുംഗാരസത്തിനും ഒച്ചിത്യും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. “ദ്രോംണാ യുദ്ധനാഃ” എന്ന മുലം സൃഷ്ടവ്യും. ശ്വലത്തിലെ ‘യുടനാ’ എന്ന പദത്തിനും “ശാരിനന വിഹി റണാസ്യാഹിതാശമഖാശരഘു പും ഗർജ്ജത ത്രാദിവാക്കം കാരാ പാന്ത്രം നാശവും ശാമ്പാദം ശ പ. “ബുദ്ധുന്ന വിഷഭബുഷിണാമിതി” എന്ന മുക്കാശിക്കും ഏതിനും വുക്കുതി എന്ന വുവുപാന്തിൽ പാനത്തിരിക്കുന്ന ഭാഗവും കാമ്പിക്കുന്നാൽ കൊള്ളാം. ഇവിടെ നാശിക സപീഷി; നാശകൻ ധീരലഭി തന്ന; എകൾ എന്ന പദത്തിലെ പുല്ലിംഗഹ്രണാംകൊണ്ടു നാശകനാണു ദുരിദശവാസം സംഭവിച്ചുതുന്ന ഗംഗാം; ഇവിടെ പ്രശ്നാജനമില്ലാജുഖായി നാശകൻറെ നാശം പരാശാന്തതാക്കാം. “കാശിൽ കാന്താവിം മഹുക്കാം” ഇത്യാദി മേലു പദ്മാസപദ്മാജ്ഞാലും നാശകൻറെ നാശയും മഹാകവി മുക പാഞ്ചനിലു ഹാകേരി.....വിധി മുളീൻ വിധി എങ്കും കേരിലു. ഹാ! എന്ന അന്ന ഒരു. “വിധി പുംബനുജ്ജിത്തുരിതവാശനാ ത്രപാസ്യം” എന്ന ചീ. തിപക്കം കാണുക. എത്തു കംന്നപ്പുണ്ണി ചെത്തുന്നതിനും മടി വില്ലാത്തവനും മുളീൻ ശ്രദ്ധ (വിധി) എവിടെയാണ്; കേരാത്തത്തും? അതുണ്ടും. കുളും! എന്നും ഹാ അഞ്ചുത്തിനും ശാരത്മം ഗ്രഹിക്കാം. മുളീപ്പിക്കു എവിടെയും പ്രശ്നശിക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന ഭാവം. സുവാന്തരവത്തുമന്ന രാഹി കശിന്നുകൂടിയി യുവാക്കുമാരെ നിർഭ്രാഹമായി ചെറുപെട്ട തന്ത്രിയും കൊണ്ടു വിധിയില്ലെങ്കുത്തപം സിഡം.

“രേവം ദിശ്മം ഭാഗദയയും ഓഗ്യം മുളീ നിയതിച്ചിധിയിഃ”
എന്ന അമും.

“രേവവിധിക്കമുവാ ത വിനസ്തീൻ നെനവകവാടനിശ്ചയമാരോം”
എന്നും അടീജ്ഞതാന്ത്രാക്കരിച്ചതിൽ പാനത്തിരിക്ക. നാൽ സൃഷ്ടവ്യും.

“വിധിക്കന്നുമാശംഹാഞ്ചു പ്രാണിനാം”

എന്ന (വാ. റാ. സു. കാ. സ. 37) കവിവാക്യം നോക്കു.

അലക്കാരം അത്യുഗ്രതമന്ത്രിസം.

ഒരു കുറ്റില്ലാത്ത മാനന്തരമല്ലാണോ വസ്തുപ്രക്ഷൃത്യ കിഞ്ചന

തത്സാധനസമര്പ്പിസു നൃത്തം ഓലാന്ത്രസു വന്നുന്നു

എന്ന (കാവുദശം. ദണ്ഡി) ലക്ഷ്മാം. മുഹമ്മദുൽത്തിലെ ‘ദ്രാരാഖ്സയഃ ക്രാന്മ
ഹതവിജയഃ’ എന്ന ഭാഗത്തിൽ, “സാതു വാക്യസ്യ വാക്യാന്തരകമ്പളി
ത്തേപവി വക്ഷ്യമാണവിപ്രംബവിഭാവകത്വാനാജാ-ഷഃ” എന്ന് ക്രൈ
സ്താഖ്യവും അതിനു സമാധാനവും ലാനിവദൻ വ്യാവസ്ഥാന്തരത്തിൽ പറയുന്ന.
ഈ ഭോഷണം മിക്ക വ്യാവസ്ഥാതാങ്കമാജം സൂരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അടിപ്രായം
ഭാക്തയിൽ “ഹാ! കേരില്ലെങ്കിളുണ്ട് വിഡി” എന്ന ഭാഗത്തിനും ബാധക
മാക്കണ. ഒക്കെ വാക്യം മരീറായ വാക്യത്തിൽ ഗംഗിതമായിരിക്കുന്നതഞ്ചു
ഇവിടെ ഭോഷണം മാനിച്ചുവദൻ പറയുന്നതുംപാലെ ഈ ഭോഷണം റാറുമുള്ളതലു.
“നമ്മാതു വാക്യരംഭവു വാക്യാന്തരാന്തപ്രാവശ്യനഗംഗിതപ്രാശ്നനീഡിയഃ;
പ്രധാന വാക്യപ്രകാരത്താഭിത്രം വാക്യസ്യ വിജലുതപെ ബുദ്ധികരത്യം
ഭാവംചു” എന്ന ചിന്താതിലകം പ്രത്യേകത്തിൽ മുലാർഹാഖക്കണ. ഇണ.....
തതാകെ ക്രാന്മയുള്ള യുവതിശയാട്ട വേൾപ്പിരിഞ്ഞ കണ്ണപ്പുട്ട തനിച്ചു മുറ
അഞ്ചുത്തു ചെന്ന ചേന്നപ്പോരി; മുരത്തു മാമേരപരം എന്ന പ്രസിദ്ധമായ പുണ്യ
സ്ഥലങ്ങളിൽ. “കണ്ണത്തിൽപ്പുട്ട സേതുമ്പാശങ്കളിന് നിന്മ വല്ലേൻ വിട്ടവൻ
ഞാൻ” എന്ന മേലാിൽ (ഉത്തരഭാഗം ട്രോ. 58) പറയുന്ന ഭാഗം സൂരണീയ
മാക്കണ ചൊന്നാൻ.....വാക്യം ശാഖകിനാവിൽനാ വരക്കുമ്പുള്ള സംസാര
വാക്യം മുക്കുമെന്നാൻ എന്ന അന്വശം. നായകൻ സപപുന്നത്തിൽ
പ്രീയതമിയാട്ട പറയുന്നതിനും സംസാരവാക്ക കിളിഡിയാട്ട പറഞ്ഞു.
കിഴിഡിയു മുതനായി കണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞു എന്ന സാരം. കിനാവിൽ എന്ന
പദത്തിനു വിരുദ്ധം നാട്ടിയിരുന്ന മുക്കുമെന്നും ഭൗത്യകളുന്നും സംസാരവു
മല്ലോ അമാത്മാത്തിൽ സംഭവിച്ചതല്ലെന്നും അങ്ങനെ ഉണ്ടായതുംഡി
സപപുന്നത്തിൽ കണ്ണത്ര മാതൃഭക്കണ ഏന്നാം ആവം. സംസാരം വേർപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നവൻ പറഞ്ഞയക്കുന്ന വാക്യം.

“സമേരണ്ണ മഹാക്ഷേത്രസ്ഥ സ്വപ്നവാത്താദ്വാനിജിയാട്”

എന്ന റസാർച്ച് വസ്തുക്കൾ.

ଶ୍ରୀକିଂକାର

“മുകോ വ്യാസനും കീഴെ രാവണനും ചുട്ടീലേ”

ஏனோ விரும்பு. காக்குவிலே 'கலாக்'வும் 'ராத்'வும் ஒல்ளதிலூட்டுவதும்-
ஒல்லதிலே 'ரங்க' காக்குவித்த ராமாயி முருகுவிடிக்கூ

ചന്തുളിക്കുത്തരങ്ങായും വില്പുവമായശരിത്തിൽ വെഞ്ചെട്ടുവെള്ളുപ്പീത്യും രമിയ്യും രജാരജാലിഡാർ തന്നിലേക്കൻ കിനാവിൽ ഒരിയ്യുമാനാസ്താൽ ദയിതിച്ചൊട്ടു പിരിന്തോത്തനായും തത്തദ്ദോക്കായും മുഴുവൻരീത്യാനവരംക്കാണുന്നു, മതവിധിത്തിൽ, പ്രഥമദാരയ്യും.

(രാജികരണജിനി 1078. പൂജുകൾ 1. ലക്ഷം 1.)

എന്ന ഭാഷാവിലെ പുംബാബം മുഹിത്താട്ടു റഘുവാലെ മുന്നാഞ്ചുനണ്ണും.

മുക്കാട്ടേരം തെന്നിലെ നായകൻ കവിയാണു ലക്ഷ്മീദാരം നായിക തൽപതിഖ്യാന ലക്ഷ്മീയും എന്നുകുന്നു. ലക്ഷ്മീയും റംഗഭക്ഷ്മീ എന്ന പേരിലാണു പ്രാസിഭി മുരു ബീതദ്വൈതാക്കണ്ണ. നാജ്ഞിഖ്യാനക്കെ വംശത്തിലാണു റംഗലക്ഷ്മീയുടെ ജനനം.

മുക്കാട്ടേരം(മുല)ത്തിൽ “ലക്ഷ്മീരംഗേ” എന്ന എതാംഭന്തിയും “പുനർഭന്നാനന്ദലക്ഷ്മീ” എന്ന അവാനന്തരത്തിലും ലക്ഷ്മീപദം പ്രഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. “ലക്ഷ്മീരംഗേ” എന്ന ഭാഗത്തിൽ റംഗലക്ഷ്മീ എന്ന നാം മുചി പ്രീജനന്തായി വിചാരിക്കാം. ഈ റാന്ത്സ്ക്രാഡിൽ ലക്ഷ്മീപദം (മുലകവി) പ്രശ്നാഗിച്ചിരിക്കുന്നതു റംഗലാശിഭിലെ മാത്രം ഉള്ളറിച്ചലും സ്വപതിയും നാഡികയും ശരൂ ലക്ഷ്മീയുടെ നാമദേശം കാവുത്തിൽ നിവെസിക്കുന്നതിനുകൂടിയാക്കാം. ഉത്തരഭാഗത്തിൽ “വക്കുംതുപദം മുരികുവച്ചയം” എന്ന മുടഞ്ഞു(പ്രക്ഷിപ്തം) പദ്ധതിന്റെ “സംഗീതാത്മദ്വൈനയനവിദഃ പ്രക്ഷകം റംഗലക്ഷ്മീം” എന്ന നാലുംപാദജാംഭിന്റെ ഒട്ടവിൽ കവി നായികയുടെ പേര് റംഗലക്ഷ്മീയെന്നു വെളിപ്പേച്ചത്തിയിരിക്കുന്നു “വാണീ വീണാവെ സഹചരി വാണിനീനാം ശിവാംശം” (ഉംഭാ) എന്ന പദ്ധാംശത്തിലെ “വാണിനീ” (നത്തകി എന്ന ശാമ്പം) പദംകൊണ്ടു നാഡിക നജ്ഞിഖ്യാനക്കെ വംശത്തിൽ ഉംഗുട്ടു മുറിച്ചുന്നും കവി വിശദമാക്കുന്നും. മഹക്കൂദാശക്കെ മുരീകളായ നജ്ഞിഖ്യാനാരാണാളും കേരളത്തിലെ നാംകികൾ.

മുക്കാട്ടേരംത്തിന്റെ വരവർണ്ണനിനി എന്ന വ്യാവ്യാനത്തിൽ ഇപ്പു കാരം പറയുന്നും. “ചേനാശ്യം റംഗലക്ഷ്മീരിതി ഇഗതി പ്രാസിഭം നാമ സിഭുതി. യദ്ദുക്കതം കവിഭിഃ

അമലമുതപവശാർഥ്യുംഫൂല്യുത്യുംനാ—

ദാഡ വിധിരയിവാശ്യ നോപരമിഡോഃ കരൗണാഭേദഃ

മനസിജകലവദവം മംഗലം റംഗലക്ഷ്മി—

മതന്ത ദിവി നാമീം ഓ കുംഭാജീവപ്രതിയുഃ

മഹതി” കവിതക്കു നിമ്മിച്ചതെന്നു വിചാരിക്കുന്നും ഇന്ന് പദ്ധതിലും റംഗലക്ഷ്മീയുടെ നാമദേശം വിശദമായി പറയുന്നുണ്ടു്.

മുക്കണ്ണൻ ശ്രദ്ധയിലെ നായകനും കവിയും സാതനന്മാരും വർവ്വർണ്ണി നീക്കാൻ പറയുന്ന അടിപ്രാശ്വം ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കാനെന്തിയിരിക്കും, “കാചിൽ കഴവേവേ കവിനിബന്ധവക്കുതാപി സംഭാവ്യതെ. യഹാ കവേവേവാസ്കാവ്യപിസ്ത്രംശാവജമിത്യാശയ്” ഈ അടിപ്രാശ്വം സം ത്രിക്കണ്ണൻ ദിവേഖ ഒക്കികളും വരവശ്രദ്ധിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “കാചിഡാശാപി മഹാകവി¹ പുഞ്ചം മുഖാദശവശാക്ക പ്രാശിത്യന്മുഖം നിജാ മേഖ നിന്മുഖ വിരു കലുഷിതാം പ്രിശാശ്വലിശ്യ ലക്ഷ്യവും പദ്മാദശന സദേശം ശക്താവ്യുടക്കരാൽ അതുവാരു ക്രമിവാഴക്കു ചാതു ദാർ ദബ്യു വ്യാഖ മാര യാഥ ഇത്യത്യതാനി പദ്മവദാനി ഉത്തമപുരിഷത്വം തോത്യും. വാൺവൈദിപിവിവ്യാഖ്യാതുടിനുവേംതിരുതം. എത്തേമോത്തമിസിനാശഭു വോക്കതജന്മുന്നുനു “സംഗ്രഹപുഞ്ചം മഹിത്രാപദത്യുട്ടുമാറിത്യുനാമുനാംനാം ഇത്യാ ദീതുലമപ്പന്നതലുപദാദ്യനാ. മുക്കതമന്നാരാം.” ഈ ഭാഗത്തിൽ കാഴി ദാശനും മേഘാശംഗരഞ്ഞിലെ നായകനും കണ്ണതന്മാരും വ്യാവ്യാതാവു സംത്രിച്ചിരിക്കും വിനുമാറിത്യ രാജാവിന്റെ സ്വന്മാവായിതനു കാഴി ദാശനും പ്രിയതമ. ഒരു സംബന്ധത്തിൽ എന്തു സംശയിവരും റാജാവിനു തള്ളിയിലും മഹാകവിശുശ്രീചിത്രം അംഗ്രൂഡ ദിരാദശവും സിഖാങ്കിത്തീറ്റ് കാഴിഡാശൻ വിനുമാവിനും സംപ്രിശംതമാശു ഉദ്ദേശിച്ചു² രഹിച്ച കാവ്യമാകനും മേഘാശംഗരം. വരവശ്രദ്ധികാരനും ഈ അടിപ്രാശ്വത്തിനു ദീലുതിലക്കരിക്കുന്നും ആരു “സംഗ്രഹപുഞ്ചം” മിത്യാദിപദ്യം നല്കു പിന്തുംഞാഡിച്ചു³. മേഘാശംഗരത്തിലെ പ്രമാദിപദ്യംകളിൽ ‘ചക്ര’ മുതലായ ത്രിഖക്കം ഉത്തമപുരിക്കനാഡിച്ചുട്ടടി നിബന്ധിച്ചിരിക്കും എന്ന വന്നുത തീകൾക്കും കവിയും നായകനും കണ്ണതന്മാ എന്ന സിലുന്തത്തിനു ചെലം കൊടുക്കും. മേഘാശംഗരത്തിൽ എന്നാചോലെ മുക്കണ്ണൻ കവിയും നായകനും കനാകനും എന്നാണും വരവശ്രദ്ധികാരനും അടിപ്രാശ്വം.

“തമാ ച വക്ഷ്യതി “ബോധം തസ്മാം നിശി നിപതിതിഃ ക്രമപ്യ മദ്ദേ” ഈ തന്മൈവും ചംഗലക്കൂലക്ഷണം നായികാനാമിയയും. തസ്മാംമുഖംവരംഗോപജീവിവ്രൂഢിഃ പാതിതം ച ദർത്തിം ഇതുവജിയം. തമാ ച വക്ഷ്യതി.

* * *

സംഗ്രഹിതിലെത്യത്യതാംഗീയമാണെന്നു
സംഗ്രഹിതാംപ്രാണയനവിഃ പ്രക്ഷകാരംവലക്കൂം
ഇതി.” എന്ന വ്യാത്തിവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും സംബന്ധം തനിലെ നായികയുടെ നാശ ചംഗലക്കൂലയന്മാകനും എന്നതിനു കൈ വക്ഷ്യ

മായിരിക്കുന്നു. ചിന്താതിലകകാരന്നു അഭിപ്രായം ഇവിടെ സൂരിക്കാം. “ഈന്തും പ്രിയസഹചരി” തൃജിപദ്യത്വിക്കും വൃഥതയിൽ “അഹമന്ത്യതു താവക്ക് പ്രിയ സഹചരിതാവദന്ത്യതു ജാതേ ശാഹമിതി സംബന്ധം നിർണ്ണിശ്വരതേ പരമാത്മന്നുകവിഡൈ സംബന്ധം.” ഈ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നും കവിയും നാഡകനും ഒന്നാണ് അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പവ സംബന്ധകാവ്യങ്ങളിലും കവിയും നാഡകനും കാണായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നതും. മൂന്നിനീലിബിശദിനം ഒരു രാഖിഡിനം മലബാറിലെ ദേശവാസികളുടെ കാൽനട്ടം പ്രക്രിയയിൽ സൂരിക്കാം. ഈ വക സംഗതികൾക്കും മുക്കും മുക്കും കവിയും തബ്ലത്തിയും തന്നെ നാഡകനും നാഡികളും എന്ന സിലം.

ദ്രോകം പുഠ്യാർഥത്തിൽ റാം സംശ്ലാഗ ത്രാഗാരം. “സംഘക്രതജ്ഞാന്നു സംഭാഗാഗ്രാഹം” എന്ന ലക്ഷ്യം, ശരംഗ വദ്ധിക രാത്രി വെജാംട എന്നീവ ഉദ്ദീപനവിഭാവങ്ങൾ; ചന്ദ്രികാബാശധാരികൾ ഉദ്ദീപനത്തിൽ തന്നെ വർദ്ധിച്ചിൽ ഉണ്ടപ്പെടുന്നു.

തന്മാശ്വരത്തിനായി യാരും ചെന്തും മാറ്റാവി
കൊക്കിലാലുപമാക്കിടംമാത്രങ്ങൾപാം

* * *

പ്രാശാദഗംഗാഗീത കുന്നിലാദിശ്വിജാദാശ:
എന്ന രംഗാർഥ്യവസ്തുധാകരം, മുക്കും മുക്കും അംഗിഡാഡ മാഡം
വിപ്രലംഗ്രേഗാരം.

ഓജക്രതജ്ഞാന്നുക്കാശജ്ഞാനരാഗ: പരസ്പരം
അഭീഷ്ട്യാലിംഗനാഡീനാമഹവാജ്ഞാന പ്രക്രിയയിൽ.
സ വിപ്രലംഗാ വിജയത്തഃ:
എന്ന (സ്വാക്ഷരം) ലക്ഷ്യം.

പുഠ്യാനരാഗമനാവ്യപ്രചാരകങ്ങാതമനാ
വിപ്രലംഗവൈത്രീഖാത പ്രാശാശ്വരതു ച ത്രിയാ

കാൽത്തുംഭാദ്വാന്താപാരം
എന്ന പരംത്രിക്കുന്നതാശരിച്ചു് വിപ്രലംഗം നാഡു വിയം. അതിൽ
പ്രാശാശ്വരം, അതിന്റെ മുന്നു ഭാഗങ്ങളിൽ സംഭാവം അംഗത നശ്ശേട ഒരാ
കവി സ. പീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും കാണുന്നതുകൂടം.

പരംദാം പ്രജദ്യസ്തിന്നു കത്തയിൽ കാരണാക്ക പ്രിയഃ
സ പ്രാശാശ്വരതു കാശ്വരവിശ്വാസ ഭാഗംാവി
(തുംഗാത്രിലകം, ഔദ്ധേഖ്യം) എന്ന പ്രാശാശ്വരത്തിന്നു വക്ഷണം. നായ
കൾ നാന്തുദശത്രു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നതു പ്രാശാശ്വര
എന്ന ഭാവം,

“ഹന പീരിയെ സീജ്ഞബഹാറായ്ക്ക് ദിരിതാകെ” എന്ന ഭാഗത്തിൽ വിപ്രലംഭത്തിന്റെ ബീജാവാപം ചെയ്യിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ സന്നിവിഷ്ടമായ ബീജ മുതു മേലിൽ പ്രത്യാസിച്ചുനാം വളർത്തുന്ന പീടിച്ചു ഉംകൾസ്ത്തിന്റെ പരമകാജ്ഞയെ പ്രാപിച്ചു കാവുത്തെ നാട്രോജിലുംഡിയാക്കിശിലാഭന്നമാക്കിച്ചെ ലീറിക്കുന്നതു”.

സഭ്യഗ്രന്ഥങ്ങാരത്തക്കാർ വിപ്രലംഭത്തിനു മാധ്യത്തിൽ കുട്ടതലുണ്ട്⁹

“അംഗാരെ വിപ്രലംഭവു കരിഞ്ഞ ച പ്രക്രിഷ്ടവും

മാധ്യത്തിലുംപത്രാം ധാതി ഒത്തുവുത്തായികും നാഃ

വിപ്രലംഭഗ്രന്ഥാര ക്രാനിജിലും ദായുത്തുംവു പ്രക്രിഷ്ടവും. നാട്രോജിലുംയാജിജ്ഞനാതിശയനിമിത്തത്താദിതി” എന്ന (യാനുറിശ്ലാകാ) അന്നറ വർഖന്നാമാത്രമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാളിഓബനന അന്നകരിച്ചു ലക്ഷ്മീഓം സനം പ്രഖ്യാസവിപ്രലംഭത്തെ ഏകക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പുതം സ്രൂജന.

യുക്തം മരഭവനെന്തുവു ത്രിക്ഷീസ്തൂപാക്ഷവരല്ലുണ്ടീ?

ചേരിവെന്തു മുഖ്യരാവുംതന്ത്രേകാരിംശാക്ഷരം വിദ്വാഃ

എന്ന (സുപ്പുത്തതിചകം, ക്രഷ്ണലും) ലക്ഷ്മണം. മഹാകവികൾ മറ്റൊക്കും നൈയാധാരം സംഭവംകാവുംജീവിക്കുന്നും സ്വീകരിക്കുക പതിവും. വിപ്രലംഭവും മരഭാക്രാന്തയുമായി അധികം മുണ്ടുണ്ടുന്ന ഫുന്നതന്തേ അതിനു കാരണം, മുഖം പുതാസ പുതമായി ഭാഷിപ്പുത്തുകയാണെന്നീൽ, ഗഹനതയും വിപ്രല തയ്യം എറിയ ആഗ്രഹം മുഴുവനും ഭാഷ ചുിൽ പ്രകാശിക്കാതെ വരും. കഴിയുന്നതും ഈ ഭോഷം പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണോ പരിഭ്രാംകനായു മഹാകവി മരഭാക്രാന്തവുക്കാർ അക്ഷരമുട്ടുതലും സ്രൂജനരെയും ഭാഷാന്തരം സ്വീകരിച്ചും¹⁰ സുപ്പുശിലും പണ്ഡിതനാഡി എ എൻ. രാജരാജവൻമം ദക്ഷയിത്തന്നുരാൻ അവർക്കൾ എം. എ. യുടെ മേഖാസംഭവംഭാഷ ശാസ്ത്രപാഠിക്കുന്നില്ലെന്നും പ്രാഥിനിയിൽ പ്രാഥിനിയിൽ നിഃമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുകൂടി ഈ പ്രത്യത്തിൽ ബാംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാഷാഭ്രക്കുസരവശത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദാം, “ഏകരളിമഹിളതന്മംഗലു്”മായ ദ്രിതിയാക്ഷരപ്രാശം അനുനാസംപ്രാശാദികളും യദോച്ചിതം നിഃവശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ലക്ഷ്മീഓബനും മുക്കെന്തുംഡാലും മുതനായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു”.

അയുക്തിമദ്യമാളുതാം ജലദമാക്കതാദയഃ

തമാ ഭരമഹാരീതചക്രവാക്കരുക്കാദയഃ

എന്ന ഭാമഹൻ പരയുന്നതനുംരിച്ചു വിചാരിക്കുന്നും മുക്കെന്തും സംഭവം വംശകന്നാക്കിയുള്ളും തെളിയും. ജലദാദിക്കൈ ദ്രിതനാ

രാഹ്യി കല്പിച്ചു “അംഗംവുകാവുജാരം നിന്മിത്തങ്ങളംയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ
ഞ്ഞപാൽക്കേരം അടിപ്രായം കവിലോകനമന്ത്രമല്ലെന്ന് വെളിവാക്കും.
അംഗത്വം കാവുജാരംക്ക സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ട് സഹായം ദാമീകരണം സിഖാറതം സപീകാരയോഗ്യമല്ലെന്ന്
വിശദമായിട്ടുണ്ട്” “കാഡാൻസാ ഹി പ്രതിക്രിയാശ്ശേരതനാചേരതനാഃ്”
എന്ന മോഹിതരംഗത്തിലും “സാത്മം പ്രത്യേകികളിലെവിടക്കാദകാനാം
വിശ്വകം” എന്നും ഓള്ളനിന്നിവിശ്വരത്തിലും പരഞ്ഞിരിക്കുന്ന തന്ത്രം
ഭാരതപ്രാഥമാരാശ കാടുകനുകരം ഉദനാപുരത്തിക്ക പുർണ്ണമായി ലോജിക്കും.
പ്രസ്തുതകവിവാക്യങ്ങളിൽ മുന്നും ഉല്പരിച്ച ഭാമഹാഡിപ്രായത്തിന്റെ
പ്രകാരാന്തരണം ഉള്ള ഒരു വാണിജ്യം ചീരുകനുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും.
അതുകൊണ്ട് മോഹാദികളിൽ ദൗത്യനിശ്ചയം യുക്തിവികലുമല്ലെന്ന്
പ്രശ്നം.

സഭാദശകാവും സാമരിന്മുന്ന് ദ്രാവിപ്പുകരണാത്മകമാക്കും. ഗ്രൂക്ക്
സഭാദശത്തിലും പറ്റുണ്ട് പ്രകരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. “സഭാദശം ഹി സാമാ
ന്മുന്ന് ദ്രാവിപ്പുകരണാപ്രകാരപര് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നത്. താനി ച പ്രകര
ണാനി. അരുദിവാക്യം ദൗത്യദിശാജനം പ്രജ്ഞാംഗദശഭാനാം പ്രാവൃദ്ധം
വർണ്ണനം രജിരാടിജ്ഞാപനം പ്രിയാംഗനിശ്ചയിഡിക്കം അനുസ്തുപത്തും
പത്രിസംഭാവനാ സഹാധാരിക്കുന്നും വചനാരംഭം സഭാദശവചനം അഭി
ജ്ഞാനാനം പ്രഭേദപരിനിജ്ഞാപനം ച ഇതി” എന്ന വ്യാകൃതിയിൽ
പരാശ്രാത്ര കാണുക. പ്രശ്രാണങ്ങളിൽ ദേഹവർണ്ണനാം പുവ്വംഗത്രാഡിലും
സഭാദശവചനവും അടിജ്ഞാനവും ഉത്തരഭാഗത്രാഡിലും പ്രധാനമാക്കും.

പ്രത്യോത്മം ഭോക്കാണ്ണു ചുവാരാജ്ഞാനം കലാനേനപുണ്യം അതതു
സംസ്കാരം എന്നിങ്ങനെ ‘സാധുകാവുനിശ്ചവജാം’ കൊണ്ട് സംബന്ധിക്കുന്ന
മലങ്ങൾ വിപ്രഭാദ്രുംഗാരകാവുജായ ഗ്രൂപ്പാഡശഭാനാം പരിഗീലനം
കൊണ്ട് കൈവരതനാതല്ലെന്ന് ചീലക്ക്” ഒരു അടിപ്രായം തോന്നാം. ഈ
ശാഖിപ്രാശം വാസ്തവികലുമെന്ന തെളിയിക്കുവേണ്ട പ്രധാനമില്ല.

സുകമാരഹ്യങ്ങളും വിശേഷിശ്ചബൂതമ്പ്രയുത്തി സഖ്യാദിക്കാം. ഒരു
ബേതു, കന്ധാക്കമാരി, ഗ്രീസും, തിരുവനന്തപുരം മുതലായ പ്രസ്താവനമലങ്ങ
ഭൂടിയും അവിടങ്ങളിലെ ദേവാലയങ്ങളുടും ദേവാലയങ്ങളും സൂര്യാക്കണ്ഠു
ദ്വരിതകഷതി ശാഖാം. സശ്വരം, താമുപർണ്ണാം, സാധുഗാരി, വക്തുപ്പന്തം എന്നി
ങ്ങളെന്ന വിവിധങ്ങളായ പ്രതിവിശീഷണങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യം ഗ്രഹിക്കാം.
പാണ്ഡി, ഗ്രീസും, കൊല്ലും, തിരുവല്ല, വടക്കംകുർ, തിരുവന്നേരിക്കളിലും മുത
ലായ ദേവാലയങ്ങളിലെ ശ്രൂതിയിലും ഗ്രാംഡാഡിക്കാം മനസ്സിലുണ്ടാം.
“കണ്ണാദും ബാലുഡിശ്ചജാരപകടമനഞ്ചും ശാഖാം കരഞ്ഞാഴിച്ചു്” (പുവ്വംഗ
ദേവാ. 28) “എംരു ഗോവുക്കേരം മട്ടായരു സജു ചിത്രരാം സൈവക്കാം

പ്രഖ്യാനം” (പു. റാ. ഡ്രോ. 36) “ചീനകികിൽ പ്രീതിയ്ക്കുന്നു പ്രവീനവനവാൻ നാവതാം-ബേവഭയല്ലാം” (“പു. റാ. ഡ്രോ. 42) “സംഹാസരിയവർ സാധി പ്രതേ ചെയ്യുജ്ജീവി” (പു. റാ. ഡ്രോ. 47) “തന്നെ ചോക്കൻ വെന്നുപ്പണിയു തുമിരും ദുഷ്ടനം പാത്രം എയ്യും” (പു. റാ. ഡ്രോ. 50) ഇത്യാദി കാശങ്ങളിൽ നീനും ബഹുവിധിയങ്ങളായ ലോകസ്ഥാവജ്ഞങ്ങൾ മന്ദിരം പഠിക്കാം. “മുന്നം സീതാമണാഭൻ ചുവടിവയ്ക്കുവേ” (പു. റാ. ഡ്രോ. 24) തന്നാട്ടിൽ പെട്ടനാപു സ്ഥിയിൽ വിഗ്രിവമഹാവൃജ്ജിഷായ്” (പു. റാ. ഡ്രോ. 27) “ഹ്രാമക്ഷതം ദൈ ക്ഷണനായ പൊലിമ പെട്ടം നാട് കാണാമെന്ന് തേ” (പു. റാ. ഡ്രോ. 34) “ഹ്രസ്വം മുലീവശനാറിടമരിയ തുച്ഛിരുവ്വഴിയാട്ടം പ്രസിലം” (പു. റാ. ഡ്രോ. 37) ഇത്യാദി പദ്യങ്ങളിൽ നീനും പല തന്ത്രത്വങ്ങളും പുരാണ കുടക്കുന്ന സംഖ്യയിലും അതാനും ഉണ്ടാകും “ഹ്രസ്വം ലോകക്കംതിന്നുണ്ടായ മഹാമവിഭക്തിയും കാണാമല്ലോ” (പു. റാ. ഡ്രോ. 37) “ഒയാഗ്രക്കായ്” സ്വന്തമാക്കുന്ന മുതക നല്ലമാട പക്കിട്ടു നാലാറുമന്തിൽ” (പു. റാ. ഡ്രോ. 58) “കാമം താൻ ചൊല്ലി മഞ്ചാക്കാരപ്പോവി കല്പിക്കുവാൻ കേരളത്തിൽ” (പു. റാ. ഡ്രോ. 69) ഇത്യാദി കാശങ്ങളിൽ നീനും കാഴ്ച ദേശങ്ങളിലെയും വിഗ്രിജ്ജങ്ങളായ നട പട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു അതാനും സിഭാശം “കാരാളാഞ്ഞതിട്ടം താൻ മദ്ദമാട മധ്യം മുട്ടിട്ടം വണ്ണിന്നതിന്” (ഉ. റാ. ഡ്രോ. 35) “കബ്രിത്തുന്നവത്രു താങ്ങ നീതു ക്ഷുഗ്ഗാഭാരം പ്രാണനെ പ്രാണനാഥം” (ഉ. റാ. ഡ്രോ. 71) “ഓം മഹാം-ചേക്കകില്ലാരേണമരിയ ക്ലീഡാഡി നോക്കിലു്” (ഉ. റാ. ഡ്രോ. 73) ഏനും തുടങ്ങിയ കാശങ്ങളിൽ നീനും മുട്ടീപ്പത്താമാക്കും അംഗ്രേസ്യും സംഖ്യക്കനാം തുടിപ്പുമാറ്റിനും കാജ്ഞത്കരാക്കും മുടവയ്ക്കുന്ന ഏനും തുടപം പഠിക്കാം. നാവികയുടെ സ്ഥിതി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പല കാശങ്ങളിൽ നീനും മുട്ടീകരാക്കും ഉംകുഞ്ഞമാണു പാതിപ്പുത്തിന്റെന്നും രഹം സ്വജ്ഞാരം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുണ്ടും. കാമസ്വരം വെദ്യം, ദേഹം മുതലായ ശാമുഖങ്ങളും ശീതളുണ്ടാവി കലകളും വെള്ളവജ്ഞായ മുഖ്യമം ജീവി അറിയുവാൻ സാധിക്കും. സവേംപരി പുംബും സഹാരപതി ‘വിദ്യുത്ത യിൽ’ (പ്രമാ ഡ്രോകവ്യാവ്യ) പറഞ്ഞനുത്തിപ്പാലെ ‘സംജ്ഞാഗവിപ്രഖംതുപ ത്രംഹാരസാഗരക്രിയാത്മപ്പും ‘സദസ്സിൽ സഹ്യങ്ങൾ എന്ന സത്തുതിയും’ ‘മനീതുതപരമല്ലുമാനന്ന സംഭവമാണും’ എന്നും കൈവരകും. ‘പ്രശംഖനാവി വിദ്യുത പ്രമാം താവദപിശിശ്വിക്കുംശമ്പൂത്തമ്പ്രയുല്ലത്തിഃ പുന്നു തീതമ ക്ഷേത്രാദിക്കീർത്തനന ദ്വരിതക്ഷേത്രഃ, ശമീകലാവിശ്വാ ച കീത്തിഃ ഇത്യമീ രാവത്തിപ്പുത്തു. മനീതുതമക്ഷീകരണഃ പരമ്പരാമാതിശ്വായീ രണ്ടു സംഖ്യ എവ പരമാം പ്രശ്നാജനം” ഏനും ഗൈരവീംബന്ന് (പിന്താതിലക കത്താവു) കാവ്യപ്രശ്നാജനവത്തുപുന്നാറി പറയുന്ന ഭാഗവും ഇവിടെ സൂരിക്ക

எந்து வகையில் ஹபுகாரம் குடும்பத்தின் பூர்வானங்களை அதிகாரம் வழங்கி விடுவது என்று பல முறைகளில் கொண்டு வருகிறது.

നാം നമ്മുടെ മുൻപിൽ കാണുന്ന പ്രപഞ്ചത്വം അതിനെ സംശയിക്കാനും സംഭവിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും സാച്ചീനംബോലു ഡാഹാത്മയിൽ ഇല്ലാത്തവാക്കുന്ന എന്നും, അവയിൽ നാശകതി ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഉള്ള ഒരീറ്റം വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ ഒന്നുകല്പനയായാ കവി ഉപദേശിക്കുന്നതയിൽ വിചാരിക്കണം. സഭ്യുപരി മുഴക്കു മുകാശഭ്യം അതിന്റെ പഠിക്കണം പ്രധാന തത്ത്വം. മും സംഗതി പ്രസ്തുത കാവ്യ അതിന്റെ 'പദാത്മദീപിക' എന്ന വ്യാവ്യാനത്തിൽ തങ്കളായും മുഴുകുരം ഒരു ദയ പദ്ധതിക്കൊണ്ട് വെളിച്ചേട്ടുത്തുന്നു.

സപ്പവും നിലനിൽക്കുമെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് മാറ്റം വരുമ്പോൾ സ്വന്തമായി ചുരുക്കിയാണ് സ്വന്തമായി ചുരുക്കിയാണ് സ്വന്തമായി ചുരുക്കിയാണ് സ്വന്തമായി ചുരുക്കിയാണ്

ഭാതക്കുണ്ട് ഫോസി കീമിത്തസ്യാവദാസ്യം പുരുഷാ

നാമം കുറഞ്ഞും നാമം പരിപാടിയെന്നും ആശയ വൈജ്ഞാനിക്ക് തന്നെ

അന്ന് വ്യക്തിയുടെ പരിശീലനം ചെയ്യാൻ കൂടിയാണ്

ଶ୍ରାବିତୁଳାଦ୍ୟଗାନେରରୀକରଣଚିହ୍ନରେଣୁ, ପ୍ରମୀଳିତିରେ

କ୍ଷିରତାଯୁ ପ୍ରାଚୀନତାରୁ ଗମନ ପରିପାଳନା କରିବାରେ ଏହାରେ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲା

ഓരോക്കുകളുടെ പേരുകൾ എന്ന്, ഒരു ദിവസം മുമ്പ്, പുതിയ

କେବଳ ଏହାରେ କୁଣ୍ଡଳିରେ ପାଇଁ କାହାରେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରକାଶକ ହୁଏ ଏହାର ପ୍ରକାଶକ

2. റാസ്യക്കു മുമ്പായിരുന്നത് എന്ന്

“ஷா. டி. ராயக்ஞ அதூஸ்காட் கீர்த்தா கொஞ்சம் துதை விலை ரிசென் அறியி ஸமஜி! அல்லதியா ஸதீவாஷா! ராணுவா! இந் பதம் ஸ்ரீவாயிக்கு வித யானிப்பிசென். எான் நினைவுகளைச் சபை நீ ஏனையும் விசையா விரைவு குறைத்து நூல்வாசிக்கிற் பகு கொஞ்சளைமென் டார்வு.

മുരത്തായ്.....നെന്തിം ശ്രക്കലെ അപസ്ഥിതിചാടകുടി സംശയരിക്കുന്നതു നീനൊക്കും, ശുഖവേണ്ടാം സംശയിച്ചിട്ടാവശ്യമെല്ല, മേഘപ്രഭാശരതിലെപ്പോൾ, അത്മം അതുകൂം. മനസ്യർ വാക്ഷിക്കുന്ന പിടിച്ചുകൊള്ളാവത്രാണോ. അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ ശാച്ചത്തുവന്നാൽ അപത്തുവരുണ്ടുണ്ടോ. ഇപ്പുകാരുജ്ഞ വിചാരം ശങ്കയ്ക്കും (ഭവിതവിനും) മുലം. “ശഖാവിത്താഡിവയ്ക്കും” എന്നോ അമരം. വത്രു, എൻ്റെ അച്ചത്തുവന്നാലും. പഴത്തിൽ.....നീന്താണിട്ടുണ്ടും മാത്രം അങ്ങയ്ക്കും അനുകവമതിനു പഴത്തിൽഉംരാത്രാൽ തുങ്കിനിന്താം എന്നോ അനുശയം. ഈ മാത്രമും അംഗീകാരം നീക്കു കൈക്കിക്കുന്നതിനുവണ്ടിക്കിഴാണു പഴഞ്ചം നീറണ്ടുനില്ലെന്നതും. ഭാരതരാത്രാൽ തുങ്കാണി എന്ന കാത്തിനു നീറച്ചു ഫലജ്ഞഭാചകുടി താഴുനു നില്ക്കുന്നതെന്നു ഭാവം. ഇതിനുതന്നു... പത്രം മുതിരും ശുവപ്പും പച്ചയ്ക്കും ആഡം പൂഡം. ഇലയ്ക്ക് ഉടൻ വേഗത്തിൽ ചുവരു.....വ്യക്തമായിട്ടു വേദ്യവും വിരുദ്ധം രീക്കുന്ന ചായ.....തടവി ഒന്നാമരംഡായ നീൻ്റെ ശ്വാഷത്തിന്റെയും ചിറകുകളിലും ദ്രോഡ വ്യാപിച്ചു. ശ്വാഷത്തിന്റെ ശ്രൂടു ഏവിലും ചിറകുകളിലും തട്ടി എന്നോ അത്മം. പത്രു പക്ഷിയുടെ മുഖം. “പഞ്ചാം പഞ്ചാംഗ്രൂഹത്താട്ടം ശോനാധീകച്ചവി പഠ്യതു്” എന്ന വിശദം.

ആരാട്ടിപ്പ്രൂഢിന്റും ദാഖലുക്കുന്നും പരിപ്രേക്ഷകാം

എന്ന ധാരാനാമൻ. ചരവി ശ്രൂടു. “ശ്രൂടു കാന്തിപ്പുതീംചരവീം” എന്നോ അമരം. ഭംഗി തിങ്കിച്ചുട്ടുടേ ദുർപ്പിജ്ഞ ദംഗിഡു വശലുപ്പിക്കാട്ടു. നീ മാത്രത്തിൽ വന്നിരുന്നോ അതിന്റെ ഫലജ്ഞത്തു കൈച്ചിച്ചുംലും എന്നു ഭാവം. അതിമിഞ്ഞോ ആസന്നത്തിൽ ഗസ്ത്രിച്ചിങ്കതി ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീതി പ്രജ്ഞവും.

താരതിമ്പുന്നിയിലാശാദത്രമക്ഷാംപരിപ്രേക്ഷം
പച്ചക്കുശലം രാജ്യാനുമുന്നനിം ദന്തി
എന്ന രാലു. (സ. 1.)

അല്പകാരം അരംബണം.

പ്രാക്കിസിലുത്തപ്പള്ളിണ്ണാല്ലും ക്ഷേണിനുള്ളുണ്ടും പരാശന്നിഃയു
എന്ന (കവലയംനും) ലക്ഷണം.

മേലാരാശേഷശത്തിലെ “സ പ്രത്യുഗ്രേം കുജക്കുരുരേഃ കല്പിതാർഖാം
തിശ്വേ” എന്ന പദ്മാംശത്തിന്റെ ചരാഡു ഇവിടെ ദ്രവ്യവും.

ശസ്ത്രജന്മാശുപ്പു! ഭവതു ഭവിഷ്യത സാഹത്യം വേശതാ ഗാ-
മാഗാസ്ത്രാപ്പത്യരത്യാനീന്ദ്രണാനന്ദനാനും ||

ഉത്സംഗാദം കരപരിലാസദ് മുക്കീഴക്കാണവെള്ളു-
നാലേക്ഷ്യമാബന്നാലുപടച്ചികാമുദ്ദിതാദ്വിജാസഃ || 3 ||

സൗജന്യാംശങ്ങനീം! സപാഗതമരിയു ഭവാനാജ്ഞനിന്തു വന്നു?
രാജഗ്രീഖവനാരീനിര സൃഖമഞ്ചയും നദന്നത്തിനീംനിന്തു?
രാജിക്കു ഒക്കതലാത്താൻ നടവിൽ വിലാസിട്ടു, വീജാചീട്ടുനാടകാലായു
ഈംജിഷു നീലപട്ടംരംബുള്ളംശമാശസ്യവന്നീകയു നീംനാ? || 3 ||

ട്ടോ. പി. നാഥകുർ അലാക്കരംഭം സുന്ദരിപ്പു് നാനാനായ മുക്ക
തത്തിനാടു സംശയ ചരിയുണ്ടു. സെഡജന്യാംശവാനിയേ! സപാഗതം
സൗജന്യത്തിനു നുഡിജായിരിക്കുന്നവരും! സംബന്ധി! റാനക്കു സപാഗതം
ഭവിഷ്യടക്ക. സെഡജന്യാംശങ്ങനീം അവസ്ഥ ചരിച്ചാരതലു
രതം; ക്രിക്കറു മുതലായ മുഖ്യങ്ങളുടെ ഉല്ലംഖണം. സപാഗതം ശോഭനം,
മധ്യക്കൂദായ അഗമനം, നീന്തു വഠകൊണ്ടു നുക്ക രജ്ജുപക്ഷം ക്ഷേമമം
ഭവിഷ്യടക്ക എന്ന ഭാവം. സെഡജന്യാംശങ്ങനീംയേ! എന്ന പദം ദിത്വന്തു അ
ന്യാദ്വാനായ മഹതിത്തെ ധ്രൂവിപ്പിക്കുന്നു. അരരിതു.....വന്നു ഫോഗ്യ
നായ നീ എവിടെ നിന്നുണ്ടു് ഇവിടേ വന്നുവന്നു. രാജഗ്രീ.....
നിന്നും പുജ്യഹരായ ഭദ്രാസ്ത്രീകരക്കു സൃഖവന്തെ ജന്മിപ്പിക്കുന്ന നദങ്ങനാ
ദ്യാനത്തിനുംനിന്നുമുണ്ടു വരുന്നതെന്നു ഭാവം. കാരാക്കൊള്ളുന്നതിനും
പുജ്യാചചവയത്തിനും വിവിധ വിനോദങ്ങൾക്കും ദേവലൂപ്പീകരിക്കുന്ന നദ
ദാന്താദ്യാനത്തിൽ വന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏന്ന പ്രാശ്‌ഭാരം. നദനും ദേവ
ദ്രുന്തു പുക്കായു് “നദനം വാനാവുദ്യാനു നദനും വർഷക സുതേ”
എന്ന വീം. നീ സപർജ്ജനത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടു വരുന്നതുനും അതുഭേദതു
ഭവാദ്വാന്തന്തീനും സാരം. രാജിക്കണം.....നിന്നും കരാവുംജന്തിക്കു
ശേഖിക്കുന്ന വീണാശു രീടുന്ന കോദ്വാടക്കുടിയാത്രും നീലപട്ടക്കരം ഇളക്കന്നതും
ആരീപാദ്യത്തീരേവിയുടെ മടിയിൽ നിന്നുംരിക്കുംബു നീ വരുന്നു?
ഇളക്കി എന്ന പദത്തിനു വീണ വാചിക്കണ്ടും നാതിന്തുന്ന കോഡുട്ടു
അംഗ്രഹായ ഇളക്കണ്ണാടക്കുടിയുംതെന്നു അത്മം

ആരീപാദ്യത്തി വീണാശും മുക്കത്തും ധരിക്കുന്ന എന്ന പെണ്ണരാണിക
മതം. “അതുശുംബാ ലഗതിത്തുശുംബാ വാസതു കത്താപി നിന്നുവരുകാ”
(അംബാപ്പുകും) എന്നും

മദ്ദേശു കദംബവനമാനുത്തരനാഡ്യാളാ-

മുദ്രാനാശുമുഡ്രവരീതുമുഡ്രവീണാം

അമ്പുതനനീലകരനീഡാക്കളേവരാം ത്രാ-

ഡത്സംഗലുംതീരനീശ്വരത്രുകംഡു പാശാ.

എന്നും (സംഖ്യംവരുന്നുവാം) മറുജ്ജേ കവിവാക്കുംബു നോക്കുക.

നീ വകന്നതു കൈലാസപദ്മത്തിൽ നിന്മാണണാ എന്നു റബാമത്തെ
ചോദ്യത്തിന്റെ സാമം. രണ്ടു മുന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ത്രകത്തിന്റെ ദിവ്യത്പ
ശ്രദ്ധയും തദ്വാരാ സശ്രദ്ധപ്രാപ്താശംക്രമങ്ങളും യാനീപ്പിക്കുന്നു. “പ്രീതഃ
പ്രീതിപ്രശ്നവചനം സ്വാഗതം വ്യാജകാര” (മഹാ) എന്ന പദ്യഭാഗ
ത്തിന്റെ ചാരം ദ്രോഡിയും.

കമ്പിൽ പ്രാണാസ്ഥവന ഒന്നംവാർക്കറ്റു ചരാറ്റാരിക്കും
സാന്നിദ്ധ്യം മിശ്രതി യൃതിം തത്തവ് സ്വന്ധാര ദണ്ഡം
കേളിവാം പ്രാം മലവരി വദന കാളമിഞ്ച പ ദേശക
ചരാജിവാധ്യപത്രാരംഭകൾ ചാടത്തിപ്പുണ്ടാതി || 4 ||

ഈ കാണ്ണാ പ്രാണന്നാം നിന്മകിഴിമികൾ നിവാരിക്കിപ്പു താനാശവാഴഭാദ-
ജ്ഞ രാജാവിൽ സാന്തപ്രമാതിപ്പുരി ശ്രമാക ധ്യതിപ്രാംതി നാക്കന്നതില്ല?
നാക്കിക്കൊണ്ടിവാപി പിണ്ണവോമലവച്ചു വന്നു നല്ല നെച്ചാംബരനോ—
ദിക്ഷാശിഖാരം മുഹ തീപ്പതിനോടു നിശ്ചക്ഷപാലുപ്പുചെത്തുന്നതിലേ? || 4 ||

ഈം. 4 നാജകൻ ഭോക്കത്തും ഓസരിച്ചു ത്രകത്തിനാട കുടംബ
കൈശ്ചിമാംത ചോദ്യക്കും “ഡിരാണാമപി പ്രിഖാവിദ്വേജം തഞ്ച്ചാംബ
കോചപ പ മനഃ കാന്നുതാം യാതീചുസ്തു തനു തദാനാം ഗപാസ്തിമാപ്പുച്ചുതി”
എന്ന രാന്നവേദം

ഈ കാണ്ണം.....മകർ ഇക്കാണ്ണം നിന്മ ദ്രാണന്നാം കിഴിമികൾ
എന്നും അന്നരാജം. ഇവിടെ കാണാനു നിന്റെ പ്രാണന്നാം ചിരിക്കുന്നു. നീ
പ്രാണംനുപൂശുവെ വിശാരിച്ചു സൗഖ്യിച്ചു വായന കിഴിമികൾ ഈ ശാംതത്തിനി
ക്കുന്ന കിഴിശേ കൈക്കൊണ്ടു ചുണ്ണിംണിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞാതു”. മകർ
വാലഭ്യനുമിക്കുന്ന കിഴി എന്നും അതിം. ഇരു പഠന്തിനു പത്രിക്കുന്നു
ഇവിടെ അത്മമില്ല. ചെമുപ്പുതു യാനീപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രശ്നാഗ്രിത്താക്കണം.
നിലവിട്ടിപ്പു തോന്നുനോരാ അതിരിപ്പാതെ മഹാസ്തു ഇംഗ്രേസ്യു ഉണ്ടാ
ക്കുവാൻ നീ അന്നുത്രകീക്കുലാഡി മരിക്കുന്ന വർത്തമാനം അരിത്തു
ഇവരിക്കു പ്രണയിക്കാപം ഉണ്ടാകുന്ന ഗമമുത്തു. എന്ന ഭാവം. അരങ്ങയുള്ള...
...നൽകുന്നതില്ല, നീ വരണ്ണനു സമാധാന വാക്കുകൾ കേട്ട സർവ്വതാ
ജീച്ചു, നിനക്കു അനുത്രവയാശിന്തിന്ന് നിന്റെ മനസ്സിൽ പശ്ചാത്യാഷ്ടത്തയും
ഇംഗ്രേസ്തയും തങ്കാംലും? നിന്റെ സാന്തപ്രാവാക്കുകൾ കേട്ട തൃപ്തിയായ
ത്രകത്തിനു നിനക്കു പശ്ചാത്യാശവും ചെയ്യുവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്ന ഭാവം.
പുതി ചെയ്യും സംഭരണം എന്നം അത്മം ആകാം.

ധ്യതിർബാരണാശംതാജ
ശശംത്രജൈദ്യത്തും, കീത്യത്തുരു

എന്ന കേൾവം. നൽകേണ്ടിവാപി.....തിള്ളു. ഇത് തുകബാലീക, നല്ല പീലിഡാഡമല്ലോ, കാലും നിറഞ്ഞ കാട്ട്, വിഹാരാ കിടക്കുന്ന എന്തെല്ലാട്ടു ചീം പാടങ്ങൾ എന്നും പാടും തീക്കാഡിനും നീ സംഭവിക്കുവോം, യാതു നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന നിന്മൻറ കുപിംഗം തീക്കാഡിനും നീലുംപോലെ നിന്മ അന്താമിക്കുന്നില്ലോ? നീ പോകുന്ന സ്ഥലവാട്ടിക്കളും തുകിയും വകുന്നില്ല എന്ന ഭാവം. ഇവിടെ ശ്രദ്ധം തീക്കുക പ്രൂഢത്തുക, ഏന്ന ധർമ്മങ്ങൾ ഭാത്യ യായ തുകിയും നീചലിനും ഒന്നപോലെ ഇണ്ട്രോകും ഉത്തരാർഥം താഴിൽ മഹാകവി ഉത്തമപരാിയുടെ ധർമ്മ ഉചിതവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സാ ഭാത്യം ധാരാ ഗ്രാഹം സാ ഭാത്യം ധാരാ പ്രജാവത്രീ

സാ ഭാത്യം ധാരാ പതിപ്രാണാ സാ ഭാത്യം ധാരാ പതിലുതാ

അർഥം ഭാത്യം മനസ്യാസ്യ ഭാത്യം മനസ്യവത്തസ്യവാ

ഭാത്യം മുഖം തീവ്രപ്രസ്ത്രാസ്യ ഭാത്യം മുഖം തമിഷ്യത്വഃ

ഭാത്യംവന്നഃ ത്രിയാവദത്വഃ സഭാത്യം ഗ്രാമാധിനിനഃ

ഭാത്യംവന്നഃ പ്രജമാദിന ഭാത്യം വന്നഃ ത്രിയാന്തപിതാഃ

എന്ന മഹാഭാരതത്തിൽ (ശാഖിപരം്പ്രാം) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആയിവൃദ്ധികളിലും പ്രീതിദമഞ്ചയം കേൾ

സ്വാധീന സഹയന്ത്രിനിതി നീ ധരിക്കുന്നു

എന്നും (നാളിചരിതം കമകളി) സൗത്തവ്ಯം. ദ്രോക്കാഡിൽ അവകാശം ഉപമ.

“ഉപമാ യതു സാദ്ധ്യലക്ഷ്മീക്രമ്യാസതി പരിശുദ്ധം” എന്ന (കവല.) ലക്ഷണം.

ദിഷ്ടാ ദിഷ്ടാസ്ത്രാസി സരണിം ദിഷ്ടാദായിവാസിൻ!

കർണ്ണാ പുഠിക്കാം കാളിക്കത്തന്നുഡാരണോമോ പിരണ്ണാ ||

കിശേന്ദ്രാഖ്യാജനവിരക്കും ദിഷ്ടാദി അ സ്വാംതദൈത്യം

മുഡ്യംനശ്വരവാദ്യാസിതി ബിശിനിനീജാലമാലാക്കന്ന തേ || 5 ||

ഓഗ്രംകൊണ്ടിനു കാണായിരു സതാ! ഭവാൻ

ദിവ്യദാതനതിരിപ്പും

ദ്രോഹ്യത്പം പുണിടിം നിഹാഫിഷ്മതേരലീവാൽ

കർണ്ണവും പുഠിക്കാം മുഖം മേ

വായ്യും ഭാത്യാവിശ്വാഗാ ഗുമയിൽ വലയുമെ..

സംജ്ഞിനും സമാഖ്യവം

നോമ്മും നിന്നുക്കാളുകൊണ്ടിനീ കത്തിരവനു..

ക്കണ്ണ തണ്ണാരിനൊപ്പും

|| 5 ||

ദ്രോ. 5. നാഡകൾ ദിനതെന കാണ്ടതുനിമിത്തമുണ്ടായ സംഭാവനത്ത് പ്രതിചുദിക്കുന്നു. ഭാഗ്യം.....യിതു. ഇന്ന ഓഗ്രംകൊണ്ട കാണായിരു എന്നും അരാധിയം. ഇന്നും എന്നുക്കു ഭാഗ്യം നീമിത്തമാകുന്ന നിന്മ കാണം ഭാൻ ഇടയായതും. ഭാഗ്യം ഇന്നുംരാണക്കുലതിം ഭാഗശയം. “ഭാഗാദ്യത്ത്

എന്ന പാണിനിപുത്രം. ഒക്കെ കിളിലോ കാഞ്ഞം തിനു് അതുഭൂക്താക്ക ഭാഗ്യം വെണ്ണലോ എന്ന മഹദിക്ഷന്റെയാൽ, അതിനു സമാധാനം പറയുന്നു. സരസു! ദിവാൻ.....തതിരിപ്പേട്ടാൻ അല്ലെങ്കിൽ സരസവാസം! അങ്ങു ദിവ്യസ്ഥല അഴിക്കും ഹരിക്ഷനാവന്നു് ഭൂമിച്ചിൽ കണ്ണകിട്ടാതെവൻ എന്ന ദിവ്യപദം ധനിപ്പിക്കുന്നു. സരസ രാസികനാഡുള്ളവക്കു. സംബന്ധം രാസിച്ചു. രാസിച്ചു കഴിയു നാവൻ എന്നു് ശരത്മം. നദികനാദ്യാനത്തിൽ കാപാംസം ഭൂതികളുടെ വിനോദം കണ്ണാഡ, അഃമാവാ കൈലാസങ്ഗിൽ ത്രാപാർപ്പതിശും വീണാഗാനം കേട്ടോ റാം അംബവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്ഷനാവന്നു നീ എന്ന ഭാവം. ഈ പദം മുല്ലത്തിൽ ഹല്ലാത്തെത്താംഖും ഭാനാഷിൽ ശരത്മവത്താഡിരിക്ഷനു. ദ്രാഹ്മപടം.....പൂർണ്ണമായു് മേ. ഒരംഗുന്നായ നീൻ്റെ വാക്കാക്കനു ശരൂത്തത്തിൻ്റെ പ്രവാഹം കൊണ്ടു് എൻ്റെ ചെവികളും. നീറണ്ണു. എൻ്റെ പ്രിയതമഞ്ചുടെ വാക്കിനു തുല്യമായു നീൻ്റെ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ചെവികളുടെനും എന്ന ഭാവം. ദ്രാഹ്മപടം മുല്ലാംബാഡായ കണ്ണാഡാംബാഡായ സംസ്കാരവത്തെ കണ്ണാഡത്തെ വാദത്തിലും, ചെവിക്കണ്ണായതിനെ രണ്ടിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്ഷനു. ഒന്ന് സുഖിനു സംഭവിച്ച ശുന്നടിത്തെ ഉത്തരാംബാഡിക്കു പറയുന്ന വായ്ക്കും... നൂളിനു പ്രതിനിശ്ചിയാ വള്ളും വത്തനു, ഭാസ്യം വേർപ്പാട്ടുലും സംഭവിച്ചതും മുഖം താങ്കിൽ അകപ്പേട്ടു വലയുന്ന എൻ്റെ നന്ദിനു് ഉച്ചപാസ മായു്.....നീറാദ്യം ഇന്ത നീൻ കാഴ്ചകാണ്ടിട്ടു കരിമാവെനക്കണ്ണെ തണ്ണോ തിനോപ്പും ഉച്ചപാസമായു് വഴനാല്ലോ എന്നു് അന്താശം. ഈ സ്ഥലത്തു നീനോ കരണവാൻ ഇടയാളിത്തുകൊണ്ടു് ആദിത്യനേക്കണ്ണെ താരമധ്യവിനു് എന്നാം പ്രാണിൾ കൈവന്നു. വിരുദ്ധപീഡി നീമിത്തം മുതപ്പായനായ എന്നിക്കു നീൻ്റെ ദർശനത്തായ ജീവൻ ലഭിച്ചതുപോലെ ആഹുംഭാദും കുന്നു. നീൻ്റെ ദർശനത്തായ ബാധയുള്ളില്ലാം അദ്ദൈരിച്ചില്ലെനും സത്തും മായി എന്ന ഭാവം. അലങ്കാരം ഉപമ.

അനുമാ ലോകേ വിപുലമനസിംഗ്നസാമാന്യമിച്ചു-
തൃത്മാനഭത്മാപഗമവിഗമശ്ചത്മിതാ മാത്രാണാം ॥
നൃക്ഷണഭാഷാ നിജത്മതും നൈക്ഷണതും തദ്ദിക്ഷാം
സാദ്രൂപ്യസ്ഥിനപി ച സഹജം പ്രദാനമായ ദ്രാഡയഃ ॥ 6 ॥

അത്മം കൈക്കണ്ണാഡകനത്മം കളകിവയിൽ നന്ദിനും വിഘ്നാരഥജ്ഞം-
ക്രണമിയും നാട്ടിൽ മിറവരിലുമൊരുന്നുട്ടുരക്ക്തമിതയും
പേര്ത്തും വാഴുമരിംതതും നിജത്മതുംഭാരം-ഭാരം ദാനോക്കിലുണ്ണന
ലീത്തുല്യാവസ്ഥ പാത്രായ പാരമിനു സഹജ, രണ്ടുമീറണ്ണെപക്ഷം

డ్యూ. 6. గ్రాఫితుఅట్ అంటమా చెప్పుగాతివిసీర ఉపిత్యం ప్రతి పాపికణం. మంగ్లార.....ఒత్తోఱికి విగ్రహప్రయమారూ మహామాష్టో అంతమం...వయ్యినీ అంగ్యమాష్టో ఉపకారం చెప్పుగాతిల్పం, అవయవికణమయితుకొనే నీచియారణం చెప్పుగాతిల్పం; అంతమం పాప్రుష్యాజిగం.

അത്വാഃ പ്രകാശര വിഷദു വിത്തകാരണവസ്തുഷ്ട,

ആര്ക്കിഡിയമ്പി ശല്യാനം നിലുത്താനു ചെയ്യേണ്ടതു
എന്ന വിശദം.

“അത്തമ്പ്പുംപ്രിഷ്ടി ഒരു ക്ഷണിക്കാൻ ശേഷം വാദ്യപ്രയാജങ്ങൾ”

എന്ന വൈജ്ഞാനി, അതിനുമയോ തന്റെയോ.

“கருப்பு வாலும்வூனா ஸமிக்க ஒத்துப்பக்ஷாஸு கிடமிருதே”

എന്ന വിശ്വം മറേരവരിലും ഒരു നടപ്പുതന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു, ഹിതം സാധിച്ച കൊടക്കണ്ണതിലും അഥവിതം അകറ്റുന്നതിലും, മഹാമാർക്ക തങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അന്ന് നൂറ്റെയും സംഖ്യാബീ വിചാരിക്കുന്ന എന്ന ഭാവം, ആത്രുരക്കൽമീതയ്ക്കും, ധനനാശം ദരാഗം പത്രീവിദയാഗം ശുത്രാധിവാ നീമിന്നം സക്കടപ്പുട്ടവക്കു അത്മിതയ്ക്കും, ധാവിക്കുന്ന പ്രസ്ത്രയ്ക്കും, ഒരു നടപ്പും ഏല്ലാവരിലും ഒരു വൃത്തിതന്നെ. ദീനദാം എറിക്കേം നോക്കാതെ എല്ലാവഴംചാടം ഇരക്കം എന്ന ഭാവം. പ്രേത്രം വാച്ചും, എറാവും വലിച്ച ആഴ്കൾ, മഹാമാർക്കാർ, ചെത്തുതും എന്ന പദഭിന്നർ ഗൈപിതതു ചമാണാപെത്താർ. രണ്ടിനും അതുമുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു. ഇതു എത്തും.....മോക്കില്ല ഈ ആസ്ഥ ശാഖവും തങ്ങളുടെ മഹാത്മയത്തിൽ ആരംഭിക്കേം വിചാരിക്കുകയുണ്ട് ഇത്തല്ലപ്പാവനമുണ്ടാക്കുന്ന പരാപരക്കാരല്ലരതയുടുക്കും, ദീനമാതുടെ ധാവക്കുത്തുക്കുംയും സമത്വം പാത്രാർ വിചാരിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇന്ന രണ്ടുക്കും വലിയ വക്കും ഇരക്കാൻവക്കും രണ്ടിലും അന്നമയും പരാപരകാരവുത്തിയും പരം സഹജം ഇഫരം സഹജം എന്നും ആന്നപുണ്ണം ഇവിടെ നാട്ടിൽ (ശ്രദ്ധാക്കത്തിൽ) എററാവും സഹജമാകുന്നു. അമാസിലുംമാകുന്നു. വിത്ര പീഡിതന്നുണ്ടാക്കുന്ന ദ്രോഗിരിക്കുമെന്നു ധാവിക്കുന്നതും, മഹാനായ നീ എന്നെന്നു അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു തന്ത്രം ധത്രിക്കുന്നതും യുക്തം തന്നെ ചെയ്യും ഭാവം. ദ്രോഗം മുഹമ്മദിനെന്നും ഭാഷണുടെയും ഓത്തുമുകളിലും പ്രീസ്റ്റുലായിരിക്കുന്നു. മുഹമ്മദിനെ വേരു ഒരു ഒരു ഭാഷണ ഇവിടെ ചേരുകുന്ന

രാന്ധാരമാക്കണം അന്തർ കൂട്ടുകളിൽ വരീചിലവർമ്മജാറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ

କୁଳାଙ୍କମେଳାକୁ ତାର ପାଦରେ ଉଚ୍ଚିତ ହାତରେ ରଖିଲା

എന്നാലും അദ്ദേഹം തുച്ഛിയിരുന്നു കയറുന്നില്ല തന്മനഗാരവത്താൽ
കന്നിച്ചീരണ്ടുമീറ്റഭവരില്ലെല്ലക്കിൽ അനുബിലും പ്രസിലും

(രാസികരജ്ജിനി. പ്രസ്തുതം 1. ലക്ഷം 1.)

“ഒരു വംശം ഇവന്നവിടിനേ പാശ്ചാലാവത്തകാനാം” ഇത്യാദി (മേലു) പദ്ധതിയും ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ കാണാൻ താങ്കൾ.

ഉള്ളിനിലിപിസദേശരാത്രിൽ നാശകൾ എത്തിയുവമ്മരാജാവിനോട്
തന്റെ ദുതനാഡിരിക്കണ്ണമെന്നു് ആദ്ദേഹക്ഷിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ തുകാസദേശ
(മുല) താരിലെ “ആസ്ഥാ ദിലാക്കേ” എന്ന രൂക്ഷജ്ഞനു പദ്ധതെ സൂരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്തും നാനാക്കാശവാഴനാടാിപ്പും വിചാരി—

“ചൂസ്ഥാ ലോക വിപുലമനസ്സാ” എന്നു, മുല്ലുട്ട് കംട്ട്
പ്രാതിച്ചാൽ തന്റെ ക്രമവാന പ്രാതംനീഡിയാണ്ടാവം
സ്പാത്മം പ്രത്രത്മിക്കളിലെവിഭാജകാനാം വിചവകം
എന്ന പദ്ധതം ദ്രാവിയപാദം ഒന്നാക്ക.

അംഗൃതാധാരം പ്രീഡി സഹ ചരി താവദന്ത്യതു ജാതൈ—

ജാതാ മാഞ്ചു മനസ്സിജിഷ്ടരാഘ്വാരദിയം വിഭൂതിഃ ॥

മദ്ദാ വായുമ്പുരുഷകം തന്ത്ത്വരാവാ മാളാഃ

സജ്ജാജമാാ സ്ഥരസിജവന്നീ സാന്തുഷ്ടമാശ്വാഃ ॥ 7 ॥

ഈനീ തൊന്നന്നുരാജ്യതകബ്ലാഷ്യകലബാഡി കാണിക്കാം മരറാരേഡം,

വന്നീ മുന്നിൽ പരാരു മലശ്ശരാശരാശവാള്ള ചാത്രത്തു, ശരത്രതു;

മദ്ദിച്ചു കാരാഡൈജും നൃചയും മരം ശനാജാരം ആക്കണ നന്നാം—

ഈനീച്ചു. താമരാദ്ധ്യാജീവി മനാജതിജായു് കാന്തി വെണ്ടതിക്കളിനും

॥ 7 ॥

ദ്രോ. 7. ഈ ദ്രോക്കത്തിലും അട്ടരത്തിലും പൂർപ്പദ്ധതിൽ സൂചിത്ത
മായ നാശകൾക്ക് ഒരു നൃബന്ധ വിവരിക്കുന്നു. ഈനീ തൊന്നന്നുരാജ്യത്രു
ഈ തൊൻ ഇന്നു് അംഗൃതാജ്യത്രു എന്നു് അന്നപാശം, നീനേന്നാട്, സംഭാഷണം
ചെയ്യുന്ന ഈ തൊൻ ഇന്ന തിവ സം സംശയത്തുനിന്ന് വളരെയും കലാ
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രാമേശ്വരത്തകാണ. എന്നു സഹായിക്കുന്നതിനും ബന്ധുക്കളും
പരിചയക്കാരോ മരു ദിവാഖത്തകവാഴരാ ആകും എന്നിക്കു ഇവിടെയില്ലെന്നും
തൊൻ അശ്വരജന്നും എന്നും യപനി. അക്കലെ.....രേഠം എൻ കാനിശ്ശും
ജീക്കലെ അക്കലെ മരാരാഡേഡം എന്നു് കൂടു യിം. എൻകും ഭാര്യ ഇവിടെ
നീനും വളരെ അക്കലെ, തുകാനാമതിലുകം എന്ന സ്ഥലത്താക്കണ. “എന്തെ
ണം നീ വിശാഖാം.....പ്രസിലും സ്ഥലത്തിൽ” (ദ്രോ. 14) എന്ന മേഖിൽ
പറയുന്ന ഭാഗം സൂത്രവ്യൂഹ ദ്രോക്കത്തിന്റെ അട്ടരത പാശങ്ങളിൽ ശരക്കാ
പാതയും വർണ്ണിക്കുന്നു. വിശാഖാം പാശം അതിത്രിയുമെന്ന ശരാളുവർണ്ണിനാം
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വന്നീ...ശരത്രതും മലശ്ശരാശവാള്ള ചാത്രതും ശരത്രതും

വന്ന ഇര ദുന്നിൽ പരാത എന്നോ അന്നായം. കാമഴവന്നോ ആയുധങ്ങളായ പ്രധിഷ്ഠാത്മക സമ്പത്തു് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ശരംകൂലവും വന്നോ ഇവിടെ വ്യംഗിച്ചു. ഇര ദുന്നിൽ എന്ന പദ്ധതിലോ ഇതാ നോക്കുക എന്നോ അത്മം. ശ്രൂക്കത്തിലെ മലർശരൾ ശ്രൂപം സ്വപ്രഭാജനംയിട്ടുണ്ട്. മുലത്തിലെ 'മാനസിജ'നെക്കാരി ഭാഷയിലെ 'മലർശര'നു അത്മപുഷ്ടി തുടം. അടുത്ത പാദങ്ങളിൽ ശരത്തിലെ നട ചാഹ്യാദിക്കൈക്കളിപ്പറാൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മരിച്ചു കാരി.....നന്നായോ കാരി മരിച്ചു എന്നോ അന്നായം. കാരിനെന്നു ഗതി മരഞ്ഞായി. വെള്ളത്തിനു കല ക്കമല്ലാം നീങ്ങാം പ്രശ്നം മണവും ഒ ദുൽഖവും ഉണ്ടായി. അരംഗനാങ്ങൾ മരിനാഹരമായി തുകനു. കൂനിച്ചു.....മണം താരമപ്പായ്ക്കും മണം കൊന്തു എന്നു അന്നായം. താരമപ്പായ്ക്കും വിട്ടു് പുഞ്ചലക്കു കുട്ടം മരിച്ചു കുട്ടിയായി മണം കൊന്തു വർഖിച്ചു. അതിയായോതിങ്കളിനും. വെണ്ടതിക്കുന്നും കാരി അതിയായോ എന്നോ അന്നപായം. പ്രക്രത്യാ ശ്രാംകാലിക്കുട്ടിയും ചല്ലും, ശ്രാംകാലിക്കാണും ഇല്ലായ്ക്കാണും പ്രകാശം സാധിക്കാം സാന്നിദ്ധ്യം. സുമധുരം അഗസ്ത്യനക്ഷത്രത്തിന്റെ രഭ്യീകരം വ്യാപിക്കുന്നുതനിമിത്തം ഭാഷാ സംഖ്യം നീങ്ങാം പ്രശ്നം മധുരവും ഏതുവിന്തീൻ.

“പ്രശ്നാശാഖാദിവാദം കുംടുമുഖം നാമം १६”

(രാലു. റം. 4) എന്നും,

തന്ത്രം തന്ത്രാംഗളുക്കിരിക്കുന്നുണ്ടീരും റീതാംഗളുണ്ടീടും

സമതാദപ്യോഗമാരാത്രമാശ്രാദാഡിവും നീം

അ വി മംഡ സാദകം നാമ നീം മലജിശജലം

നാട്ടിപ്പുറി ന വാ ത്രുഷം പ്രാണാദിഷ്ടും താപമം

(ശാഖാംഗളുടെയിലും) എന്നും തുട്ടവ്യം.

തെളിഞ്ഞതു ദിക്കു് പുഖും, സരാസിക്കിലംഘാക്കഹകലം

വിരിഞ്ഞു, പുണ്ണനന്നിൽ കൊതിയെല്ലാട വലഞ്ഞു മധുകരം,

കാരഞ്ഞു മേലാച്ചാത്ത്, ധീഗതനങ്ങരെനും തെളിമകോ—

ണംഞാണിഞ്ഞു ചാലും ശിവ ശിവ ശരക്കാലമഹാികം.

എന്ന രാമാധാരപുഖിലെ (അംഗുലിശാകാ) ശരദപ്രശ്നാം ഇവിടെ സുര നീം.

ശ്രൂക്കം ഉഞ്ഞരാർഖം ശരത്തിന്റെ പശ്ചാത്യാഹുമാദിംജനകത്തിന്തെ യ നീപ്പിംജനും. മദവാജു ത ക്കിനും, ഔലം രാസനയ്യും, അരംഗനാങ്ങളുടെ ശമ്പും ചെവിക്കും, താരപ്പും വിന്നും മണം നാസിക്കയ്യും, ചല്ലുണ്ണു ശ്രാംകണ്ണിനും (മനസ്സുണ്ണും) അനുനദിക്കുമെന്ന ഭാവം. അവിരഹിക്കുകും സംഖ്യ

അറിയാനന്നകരങ്ങളായ മുഖ മെച്ചപ്പെട്ടികൾ വിശ്വകതനായ എന്നിക്ക തീവ്ര
ധാരനന്നെല്ലാം ജനപ്പിക്കണം എന്ന അനുശയവും ഗ്രാഹ്യം.

സുമം തപദീശാഖായകം ഹിംസ, ശരാക്കരംഗിപ്പാൽ

ഭൂം ജഗത്തീച്ചിത്തരം പ്രജാ റീച്ചു രാജ്ഞാം

വമത്യുഖാം ഭൂതാശനം നിമിഷ്ടഭവന രംഗിനി—

സൂരമപ്പുനംഗ വജ്രവഞ്ചാമാറുഗാൻ വിശ്വനാശി,

എന്ന (കേരളീയഭാഷാശാക്കത്തിൽ. കൈരളിവമ്മ വലിഞ്ചേകാഡിതന്നുരാൻ) പദ്ധതം നോക്കു.

പ്രാഘ്രഥപലപ്രാണയചപദാം നേത്രദയാര്ഥ്യ നിപ്പുത്തന്തു

വിശ്വലോഹാത്തന വിഹമിവ മിമല്ലുംഗത്തു സന്നിപ്പിത്തന്തു ||

ഭാഗ്യഭംഗാനപരമനാജ്ഞാരാവദ ചാരന്തരാജി

ന പ്രിത്രാണി പ്രാജ്യവർ! സർത്താന്നമത് പാഠനാനി || 8 ||

ഇന്നാം കണ്ണും തെററിടക്കിൽ നിലകവിശ്വം പ്രേമചാപല്യുദ്ധം,

പീണം വേർപ്പാട്ട പെട്ടീടിനപടിയണ്ണം ക്രാഞ്ചേക്കനാ നേരം;

ഈന്നാ? ഭാഗ്യക്ഷയാത്താലുവിധിമെഴുമീ ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്നിട്ടും—

ബാജനാ രണ്ടു? കണക്കില്ലയി വഹ! പുശ്യം കുന്നമെന്നലു നാട്ടം

|| 8 ||

സ്വീ. 8 നാജീകാനായക്കമാരക്ക് വിരമഭൂവകാംിന്നുത്തെ പ്രതി
പാഠിക്കുന്ന മുന്നാ..... ദക്കിൽ ദിനപു ദാർപ്പാടില്ലാതെ ഒരിച്ചു താമസി
ചുരിക്കു കാലത്തു കണ്ണു് സംസ്കാരം തൊറിയാൻ, അല്ലെത്തും കാണാതെഴു കു
ന്നാൽ. കണ്ണും തെററുക. വണ്ണേ സ്ഥാനത്തുനിന്നു കണ്ണു് എടുക്കുക. ശൈലി
നിലകവിയും..... മുലം അതിരില്ലാത്തതായ അന്നരാഹത്തിന്റെ ചുവ
ല്യനിമിത്തം. ചാപലപ്രം അന്നരാഹം വർദ്ദിച്ചു് ഇന്നിത പ്രവർത്തിക്കാം
എന്ന നില ക്രാഞ്ചും കാണിക്കുന്ന അവസ്ഥ. കണ്ണും ചേരുന്നേരം.
അല്ലെങ്കിൽ വിരഹം കഴിഞ്ഞു പിന്നു കണ്ണും ചുവാം. ചീനം.....
ഈണ്ണയും, ദീർഘകാലം വിരഹം അന്നഭവിച്ചിട്ടു് പിന്നു കാണാനോരും എങ്കിൽ
നേരേയോ അങ്ങനെ സദ്ധേയിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വിരഹം കുടി ഞങ്ങൾ
സഹിക്കാതവരെന്ന ഭാവം. മുകുംഡനാഭൻിലെ മുഖ അശയത്തിന്റെ ഒരു
വിവരണമാണു് മുഖ്യഗാമാവിലെ താഴെ ഉല്പരിക്കുന്ന ഭാഗം എന്നു കാണുന്നു
താക്കു.

കണ്ണും കാണാതെഴുഡിലോ ചൊരുക്കാനു

കണ്ണും കണ്ണും പാഞ്ചനാം നാം

എന്നുണ്ടു് തങ്ങളിൽക്കൂടിപ്പുറത്തിട്ടു് കണ്ണുകൾ സൂജി നിന്നും

ശ്രദ്ധയിൽ നിന്മാഞ്ചി വേദനാശനാരമ്ഭജാഡിവാശ തബക്ഷ് ചെടിയു
അരാഹിരം നാഖിഞ്ചു കണ്ണാനക്കാണാതയാജീഘ്രാണാ നാമേനാടപാലെ
കണ്ണം തുറന്നടൻ കണ്ണാന നോക്കിനാൾ
തിന്നുന്നുണ്ടാണു കൈന്തുകത്താം.

(രാഖ്രീഡി)

ഭാഗ്യ.....നീടിയ്ക്കായും അത്രവിധിയശ്ശേരി എജാർ നീല്ലുനീടി
ജ്ഞായും ഭാഗ്യക്ഷേത്രം എന്നും അംഗം അംഗം അംഗം പ്രാണിയി
അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം
ഭാഗ്യം കൊണ്ടു ഒരുവവിനും അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം
.....നാട്ടം അംഗം വാരി! പുരാം കാനം എന്നാലു നാട്ടം എന്നാം ദിശാഭാ കണ്ണ
കിലു എന്നും അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം അംഗം
കണ്ണം, പക്ഷി

“വഹസ്താം ഗ്രാഹ ദേശവ മാർദ്ദം വ വിഹംഗമേ
എന്ന വിഹം. പുരാം കാനം നാട്ടം ആതലാഡാവ കണ്ണകിപ്പുംതെഴുണ്ടും. അംഗകം
നദികളം മരും മുടഞ്ചിൽ വന്നുചുരുക്കുവാനും തെങ്ങും അത്രവധികം അക
ബലധാരിത്തിന്റെ എന്ന ഭാവം ശഭ്ദകാലജന വിഹംഗമംകുടി ദീപ്പുംമാഡി
തേണ്ടനീയിൽനന്നു തെങ്ങുമിക്കു മും തീർജ്ജാവിരഹം അതിദീപ്പുംമം എന്നും
അഭിപ്രാംബം.

അധ്യപക്ഷുംശാനപരിഗണയനാത്മനാഭ്യത്ര ബാലാം

സത്താനൃനാം വിഷുക്കളുംയുദ്ധപ്രഭാരംഡാശഭാരം ||

അനേകവനീഭവാ വിധിനീകിനംവാ വിപ്രഭാഗ്രഹാതിവാം

കാമഹായം കാമയതു ഭവാൻ കാമവസ്ഥാം ന കാഞ്ചും || 9 ||

തെല്ലും രാത്രിയും തട്ടംകെട്ടതി കരതിടാതഞ്ചു ദൗർജ്ജവ്യുമ്പുംജ്ഞാ-

മല്ലാക്ഷിന്തയുംലാചുനുഡി വിപ്രഭമിത! സംന്ത്രാം ചെരുപ്പിടണം;

അബലുകിത, ദീപ്പുംനാകം വിധി, പുതുവിരഹം, വൈവരിയായിട്ടു നീല്ലും-

ഇപ്പുംവന്പനീക്കണബവം പാഞ്ചക്കാലവെന്നാക്കയും ചെല്ലുഡി! || 9 ||

രൂപം. 9. നാശകൻ മുക്താതാം സംഗമവാനകരായിരിക്കണാമനും
അംപക്ഷിക്കണം തെല്ലും.....ചെയ്യുന്നേം അശിവിപ്രഭമിത! അഞ്ചു
ഡാത്രിയും തട്ടം കെട്ടതി തെല്ലും കരതിടാതെ വന്നു ദൗർജ്ജവ്യുമ്പുംജ്ഞാ-
മല്ലാക്ഷിന്തയുംലാചുനുഡി വിപ്രഭമിത! സംന്ത്രാം ചെരുപ്പിടണം;
അബലുകിത, ദീപ്പുംനാകം വിധി, പുതുവിരഹം, വൈവരിയായിട്ടു നീല്ലും-
ഇപ്പുംവന്പനീക്കണബവം പാഞ്ചക്കാലവെന്നാക്കയും ചെല്ലുഡി! || 9 ||

രൂപം. 9. നാശകൻ മുക്താതാം സംഗമവാനകരായിരിക്കണാമനും
അംപക്ഷിക്കണം തെല്ലും.....ചെയ്യുന്നേം അശിവിപ്രഭമിത! അഞ്ചു
ഡാത്രിയും തട്ടം കെട്ടതി തെല്ലും കരതിടാതെ വന്നു ദൗർജ്ജവ്യുമ്പുംജ്ഞാ-
മല്ലാക്ഷിന്തയുംലാചുനുഡി വിപ്രഭമിത! സംന്ത്രാം ചെരുപ്പിടണം;
അബലുകിത, ദീപ്പുംനാകം വിധി, പുതുവിരഹം, വൈവരിയായിട്ടു നീല്ലും-
ഇപ്പുംവന്പനീക്കണബവം പാഞ്ചക്കാലവെന്നാക്കയും ചെല്ലുഡി! || 9 ||

രൂപം. 9. നാശകൻ മുക്താതാം സംഗമവാനകരായിരിക്കണാമനും
അംപക്ഷിക്കണം തെല്ലും.....ചെയ്യുന്നേം അശിവിപ്രഭമിത! അഞ്ചു
ഡാത്രിയും തട്ടം കെട്ടതി തെല്ലും കരതിടാതെ വന്നു ദൗർജ്ജവ്യുമ്പുംജ്ഞാ-
മല്ലാക്ഷിന്തയുംലാചുനുഡി വിപ്രഭമിത! സംന്ത്രാം ചെരുപ്പിടണം;
അബലുകിത, ദീപ്പുംനാകം വിധി, പുതുവിരഹം, വൈവരിയായിട്ടു നീല്ലും-
ഇപ്പുംവന്പനീക്കണബവം പാഞ്ചക്കാലവെന്നാക്കയും ചെല്ലുഡി! || 9 ||

കയറ്റാവര മരാളുകൾ ഉപകാരം ചെ തുനാതാശാം വിശാലമറദ്ദുത്താം എന്ന
ധനി ഒഴുവല്പുരുളിൽ സ്വീത തന്നെ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും
ജീവാജീവനവിക്കവാൻ കൈത്തില്ലാത്തവർ അണു; അതുകൊണ്ട് സഹായാനീ
പ്രീക്കവാൻ കാലതാമാം വജ്രത്തേട്ടനും ഭാവം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഏനോ
എന്നു ഹ്രദിയിൽ കണ്ണുഖാധാരാം ജന്മപ്പെട്ടിട്ടുള്ളകിൽ ഭരിഷ്യാകും.....
ക്കിണിവും. ഒരു ദിവസം, മുള്ളാത ചേരും, പുതിയതാം വേർപ്പാട്, ഒരു
വാദിത്തിന് കാശും വന്ന് ആനിബർ പുത്ര സംഘടിപ്പിച്ചു. വർമ്മാജീവി
ത്തിന്നും ദിനും തത്ത്വം വൃജിപ്പിച്ചു കൂ. ഏതു ഭിന്നവും അംഗവിഭിന്നം ശരിയം
വന്നാൽ ഗസറിക്കാവുന്നതാണുണ്ടാകും. മും അവസ്ഥ ആരും ഗംഗവിക്കന
തീരം നേരിട്ടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അ വാനം” റഷ്ട്രി ക്രായിക്കമായിരിക്കും.
“ആശ്വാസാദ്ധ്യവും പ്രാദിവിരിച്ചാദ്രുജാക്കാം ഗവിം തേ” എന്ന മോഹം
നോക്കു. പറയുക.....യില്ല. ഏതെന്നൊക്കാഡും ചെറുഡില്ല. പറയുക
എന്നും അന്നായം. ഏല്ലാം ചെയ്യും എന്ന ഗുംബം വലവുമുരാഡും ദിവ്യി
പ്രക്രിയകൾ തുക്കിയും ചേരും, അഡക്കണ്ണാം ഒരു രൂപീമും എത്രവിധിവും
കണ്ണപുട്ടുത്തുവാൻ കഴിയും.

ଅରଣ୍ୟ ଏକାତ୍ମାଯାମ୍ବଦ୍ଧ ହୁଏ ହାତରେ ଆଖିଲୀପି ହୋଇଥିଲା—

3. താരാജാദ് മുഖനൂത്രജത്രാതരംസ്സു നെ വിഷ്ണു || 10 ||
 വാദിക്ഷിതാജാഗിഷകം നീ ക്ലാടകകണ കൃഷിക്കാഃ മുച്ചാഡ് ദാശ്വാഃ യാ-
 ടപ്പിക്കശ്ചകരവ്യന്നാഡിലുശ്വമൻ വല്ലടയ്യായുടകന്താൻ
 പുണ്ടിക്കൈൻവാന്നാഡാകം വലിഷ്യനുംപുംപിരിക്കാട്ടണാൽ-
 സ്ത്രീലിക്കം തീനരംശാരതായ വെള്ളസ്ത്രതക്കുവി നിന്റുകയിലാദാം

600 10 www.palapress.com 8 9

“..... സാമ്പത്തികവും കൗതുകവും കൊടുക്കാൻ മലയാളം അനുഭവിച്ചു. ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. താൻ-നീ ഉടൻതാൻ അംഗലിപ്പിച്ചും എൻ വല്ലിൽക്കും നേരുകയും കഴുക്കാലുമായും മാർഗ്ഗമായും രഖുകയും അക്കരെചെന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നുകൊണ്ടും എന്ന അനുഭവം. നീ ഇദ്ദോഡിയുടെനും നീമിന്തും വലയുന്ന എൻ്റെ രേഖയ്ക്കു വലിയ കരണം യാകുന്ന കഴുക്കാലും ഉപശിഖാനിംഖു പഴിയാകുന്ന പെരുജിലാണെന്നു അക്കര യിൽ എന്തും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്ന വജ്ജിത്തിനുകുറ്റു. അബ്യൂധി-വഴിയുടെ അപാരതയേയും മുൻഗൂഢത്തേയും ധനിപ്പിക്കുന്നു. മുതൽ. ക്ഷേണിക്കുതാൻ-വേണ്ടവിധി ഒംഗിഡിയായി എൻ്റെ ക്ഷേണിവാത്തയുടെകുന്ന വലിയ ധനാദാക്ക

ഹരക്കിക്കൊട്ടക്കനാതായാൽ മുത്തി ദാണിജ്വലക്കും കനാ പ്രവൃത്തിഭേദങ്ങൾ. സിലബിക്കം.....പ്രസ്താവം. നീനുകളും അദ്ധ്യാദം ദീനരെക്കാത്തായ ഖരമുക്കുത്തമുളി സിലബിക്കം എന്ന് അനു. നീനുകൾ കയ്യീൽ ആ സം യത്രു അത്തമാരു രക്ഷിക്കുന്നതു നീമിത്തമുഖാകനാ സൗത്തമാകനാ കൊത്തു കുലി കീട്ടം. പ്രഥമരക്കിൾമെയ്യേ പുണ്ണും നീനുകൾ ഉള്ളാകം. “പ്രശ്നാജനനം ചീരു ന മേറ്റാപി പ്രവർത്തനത്” എന്നാതാണ ലോകസപ്താവം. അതിനാസരിച്ചു എന്നുകൾ സംഭവാവും അകന്നാകുന്നു കാജ്ഞ നീനുകൾ തകാതാഡി പ്രശ്നാജനം ലഭിക്കും എന്ന സാരം. അല്ലെങ്കിൽ തുപകം.

“വിഷയുദ്ധേന്താദ്വാപ്യ രാജം നു വിശ്വസ്യ ഒരു തുപകം” (കവല) എന്ന ലക്ഷ്യം. ബുദ്ധി ദാണി, ഓഡി കഴുക്കും, മാർഗ്ഗം കടക്കും, വാത്ത ധനം, സൗത്തം കുലി. എന്ന തുപകത്തിനുകൂടി സിന്തുപം. സഹദയ്യട്ടാല്പു മാഡി കണ്ണാഡിട്ടിണ്ടും ഈ തുപകം.

സംഭാബനം കുപ്പലിൽ നാിച്ചു കടക വഴിയാൻ ഡാനുചെയ്യും, ഒക്കെ ദേശത്തുനിന്ന മാറാതു നാട്ടിൽ ചെന്ന കുചുവെം ചെയ്യും ആദായം എടുക്കുന്ന നാവികമാരുടെ ധനം പ്രസ്തുത ദ്രോക്കത്തിൽ പ്രതീശമാനം കുപ്പുകാലത്തു കൊട്ടുക്കുള്ളിനും ഉണ്ടായിരുന്ന വാണിജ്യാടിപ്പും ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ സുപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതാണി ഇന്നുക്കൊണ്ടു.

അംഗ സ്ഥിത്യം വിലപന്തും കാമിനാം കേവ യാഹാ

ബെന്നുനാം തക്കപ്പിഉഹിതവിജയർത്തും കോന്ദുംവാദം ||

ജാതാദന്തും നാമി ജലശ വഹ്നാതകാം പ്രംതം യുദ്ധം

ഇണ്ണീജമ്ഹാമടിമതമരീ തുണ്ണും ചുരുവരി

|| 11 ||

ഒന്നും നോക്കിക്കരണതീടുകവാഴി കയിരിംക്കത്തുവാക്ക് കാമികരക്കം

ചാരും ബെന്നുകളുംചാംകിമതവിയി വിരുട്ടുംഹനാനവാദം

പാരും ദാഹിക്കിൽ മോഹണത്താട സലിപ്പരിക്കിലു വേശംവൈലുനാക്ക

ബൈപരം ദിണ്ണാതകംടിട്ടിമതഞ്ഞടന്ന മോഹമാ നീകളിലും || 11 ||

ദ്രോ 11. ഉദാരമാരാധ ജനങ്ങളുടെ സാജ്വാം ഗോഡാഹരണം

പ്രതിപാദിക്കുന്നു. നേരേ.....കാമികരക്കം. കാമികരക്കം നേരേ നോക്കിക്കരണതീടുക ചീരുക മരക്കു മുന്നുവാൻ? കാചുകമാക്കും ജനങ്ങളുടെ ഇവ മുന്നുവാൻ? അവർ തന്മാരക്കവേണ്ടി ഇന്നതു ചെങ്കുമെന്നു പറയുകയില്ല, കുമ്പുക മാത്രമെയ്യുള്ള എന്ന ഭാവം. കാമികരക്കം ‘ഇ’ പാദപുരണാത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്യു പദപ്രശ്നയാഗം.

ഇൻപിൽ ചെന്നാർത്തനംഭത്താട കരകവാഴാംനേതത്തുമനം കാമികരക്കം നേരുപിൽ തക്കബെന്നുവർഗ്ഗത്തിനു തദ്ദീമതംനല്ലോ വിരുട്ടു സ്വാന്തം?

എന്ന ടാസീക്കർജ്ജിനിയിൽ ഒപ്പെട്ടുകാണാനാ ഭാഷ്യാന്തരം ഒന്നേക്കുക. ഇതുകൂൾ എന്നതു ഒപ്പുപറഞ്ഞ ചാരേ.....വാദം അടിത്ത ബന്ധുക്കളായിരിക്കുന്നവ കഴു്, യാമുകക്കാരുടെ ഇണ്ട്യം ഗാധിച്ച കൊടുക്കുക്കുള്ളാതെ മരാറണ്ടാണോ അണവും? കാമലിലു. വാക്കക്കുണ്ട് പറയുകയല്ല, പ്രവർത്തിച്ച കാണിച്ച കൊടുക്കാനാതാണോ അവക്കു സ്വാക്ഷാവം.

നില്ലേജ്മൂപ്പി പ്രദിശാസി ഇഹാ സാപിതഹോതകേക്കു:

പ്രത്യുക്തം ഹി പ്രാണാശിഖി, സ്ഥാമീപംഗിതാത്മതീരൈവ

എന്ന (മോഹ) വാക്കുക്കിൻറെ ചാഡ പ്രജ്ഞവും.

സജ്ജത്തി രംഭി ന വർഷതി വർഷതി വർഷാസു നിസ്സുപ്പന്നാ മോഹ:

നീംവാ വദ്ധതി ന കുര ഓ ന വദ്ധതി സൃജനഃ ക്രഹാദ്യൈവ

എന്ന സജ്ജം.നാഞ്ചിട്ടുടെ സ്വാക്ഷാവത്തെ മുവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന. അല്ല സാരം പ്രതിവസ്തു പമ.

വാക്കുദിശാരകാശാഭാജ്യ പ്രതിവസ്തു പമ മതാ

എന്ന ലക്ഷ്യം. (കവല.) “സന്ത പ്ലാനാം ത്രാഖാസി ശരം തല്ലേഽ! പ്രി യാശാപ്പുംഡാം മേ ഹര!” എന്ന (മോഹം) വാക്കുത്തിക്കുറ ചൊയ്യ പ്രജ്ഞവും.

സത്രാപാശഃ കില പലാദ്രാക്കാരുജഃ പ്രോഡിതാനാം

മദ്യ സോ പി ത്രുട്ടി മാരതാ മന കാലാന്തിരണ ||

അസൂത്രപ്രത്യാഗമന പ്രിഞ്ചുംനെനരാത്രു വാചാം നില്ലംപെമ-

രേനാം ശാഖീകര ഗ്രജത്രേണാരണാഘവേക്ഷണായഃ || 12 ||

വേണാശാ ചാശമജ്ലും ഗതി വൈ വിരാഹിപ്പീജനത്തിനു,കാലം .

നീംബാലോ പൊട്ടവാനം മതിചാത്രത്തിനാലഞ്ചു വേണ്ടംവിയത്തിൽ
കൊണ്ടാടീട്ടിഇജ്ജാരാനിന്നവിനുടെ ഗ്രനം ചേത്ത വാക്കുന്ന സുതം-
കൊണ്ടാ വാഹാക്കിശാളിക്കു പെട്ടെന്നു പിരിക്കീട്ടിപ്പീച്ചിക്കും

|| 12 ||

ദേഹം. 12. ദ്രുതൻ യാത്രയ്ക്കു കാലവിളിംബും വയന്തക്കത്തുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്ന. പുഞ്ചാർബാശത്തിൽ സ്രൂപിംബാവം വെളിവാക്കുന്ന വേണാശാം.....
ജനത്തിനു വിരഹിപ്പീജനത്തിനു ഒവാട സത്രാപാശമജ്ലും ഗതി വൈ
എന്നും അന യം. വിരഹദ്വാവം അനുഭവിക്കുന്ന സ്രൂപീകരംകും അരശയാക്കുന്ന
വജ്ലും ഗതി. അട്ടത്ര ദർത്താശമാഗമം ലക്കിക്കും എന്ന അരശകോണാണും
അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്ന ഭാവം. അതും അതുഹം. “അതശേഖിഗതി
രുജ്ജായം” എന്ന യാദവം. കുറിന്നെന്നു ബന്ധിക്കുക എന്ന ധന്തം.അതശയ്ക്കു
ഉജ്ജതുകൊണ്ടും അതിനെ പാരമംയി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന. ഗതി അതുയം.

“സതിമ്മാർക്കളും അശായാലെവും ജ്ഞാനേനും യാത്രാദ്യപാഡ്യോഃ”

എന്ന വിഷ്ണം. കാലം.....യതു അതു കാലം നീണ്ടാലേം പൊട്ടിവംഞ്ചം മതി എന്നോ അനുഃം ശം അരശാലുകനു കയറ കാലഗതിഖിൽ പഴകി പൊട്ടി വാൻ ഇടയുണ്ട്. ശരുഗ്രഹം സാധിക്കാതു തീർഖലകാലം ഇങ്ങനൊക്കുന്നുണ്ടം. “കിം കാലാനീലരംഹാതി മഹതാ ഭന്ധുരാഗദ്രോഹം” (മാന വേദചപ്പ) ഈനു കവിവാക്യം നോക്കുക. അഥവിനാ.....വിധത്തിൽ അതുകൊണ്ടു നീ വേണ്ടതുപോലെ കൊണ്ടാടീ.....കൊണ്ടു ഗ്രാഹിച്ച കൊണ്ടു എൻ്റെ വാത്തശാലുകനു നാക്കിച്ചെന്നും ഇങ്ങനെ വാക്കാകനു ചരിച്ചുകൊണ്ടു. എന്നു അടച്ചതുതനു വന്ന ചേരുമെന്നു വാത്തശാനാകനു നാൽ ചേരുത് പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയ വിശായ കുൾോ. ഇന്നും വാക്ക്‌പക്ഷത്തിൽ മായുമ്പോൾ മായുമ്പോൾ; ചെറിയ വള്ളി നാൽോ എന്നോ,

“മൈവ്യം ദ്രവ്യാനുംിത സത്താരുത്തുസ്യാദിക ഇണഃ”

എന്നോ ശരം. സുത്രം പുര്വ്വാർഥം തീൽ അരശാവാഃം എന്ന പരംത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ഈ പദത്തിനു, കുറുനും അതുമം. അത്വാമാ.....മിതു വിരാഗിണിവായിരിക്കുന്ന ആ സുന്ദരമിച്ചിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇതിനെ ഇതു! അലുംവെള്ളത്തു അരശാവാം. പിരി ക്രൂട്ടിക്കും ഉറപ്പിച്ചിടേണും വേണ്ടതുപോലെ പിരിച്ചു കെട്ടി പൊട്ടാതുക്കി ഉറപ്പിക്കേണും. നീ എൻ്റെ സംരക്ഷാർക്കുർ ചെന്ന പരംതും അവളിൽ സമാധാനാർത്ഥം ജീവിതാശുഖം ജീവിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു കാബാ. സർപ്പജാരം തു പകം.

പക്ഷം ഗൃഹാം മഹ പാദി ഇതഃ പാദ വാരേനാ ത്രിശാ

പക്ഷം ത്രി വിഷതി പതശഃ പക്ഷിനീ കേവലം തെ ||

സ്ഥാനാദസ്യാത്തദിന സുപ്രഥാ ബഹുമിച്ചു ഗുണാം

വേശന താം വിജിതമരതാ വേദ്യു യാഹ്യാ പ്രിഥാധാഃ || 13 ||

പക്ഷം രണ്ടാക്കമിനോനാവനാവിവഴി നടന്നീടിലജ്ഞാട്ട ചെല്ലുന്നു,

പക്ഷം രണ്ടാക്കജജംബവരവഴിവിളിക്കിപ്പോകിൽ നാശാനാപാതി;

തനം നന്നാഞ്ചീനിനീ പ്രിയസവന്ദനപ്രാണരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി

ശ്രീക്കുന്നാ വായുവഗ്രാഹാട്ട മഹ ദയിതാരംഭിം പോകണം നീ || 13 ||

ദ്രോകം. 13. നീനുക്കതനു മഹ ത്രിവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കായ്ത്തിൽ എന്നു നീരിശ്വാഗ്രിക്കുന്നതു” എത്തിനാണേന്നും പാദിക്കുന്നതായെങ്കും, അതിനു സമാധാനം പറഞ്ഞുണ്ട് പക്ഷം.....ചെല്ലുന്നു മഹ എന്നു അവനാവിവഴി നടന്നീടിൽ അഞ്ചോട്ട ചെല്ലുന്നു രജാപക്ഷം ക്രക്കം. തുഡിയിൽ മാത്രം 11ശ്വരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മന്ത്രഘനായ എന്നു നടന്ന പോകുന്നതാശുണ്ടും, അവിടെ ചെന്നുചെരുന്നതിനു രണ്ട് പക്ഷം, മുപ്പുതു ദിവസം വേണ്ടിവരും.

“തേ തു ത്രിംഗ്രാഹാരതുഃ പക്ഷഭ്യേ ദശ പദ്ധതാ ഓ”

എന്ന് അമരം. പക്ഷം.....പാതി ചീറകോട്ടക്കുട്ടിയവനായ നീ ആകാ ശത്തിക്കുട്ടി ഇളിക്കി യാതുചെയ്യുന്നതാണെ, പക്ഷിയായ നീനുകൾ ആകാ ശത്തിക്കുട്ടി പറക്കുവാൻ കഴിയും നീ ശഞ്ചലന പറക്കുന്നതായാൽ എന്ന ഭാവം.

ദ്രോകം രണ്ടാംപദ്ധതിൽ ‘ശഞ്ചം-ബവരവാ’ എന്നിട്ടുത്തു യതിംഗം സംഖ്യിച്ചിരിക്കുന്നു. “വിരംബവിരാമം യതിനുശ്ശം” (അലുക്കാരാമത്തം-ബാനനൻ) “യതിംഗം വരക്കുന്ന യതിനുശ്ശമതാഉവക്കും” (ഉ. അല.) എന്ന ലക്ഷ്യം. “എന്നാൽ മലയാളാശബ്ദിൽ യതിംഗം അതു കാൽമാശ ഒരു ഭോക്താവി പലേ വിദ്വാന്മാരും വിചാരിച്ചു വരുന്നില്ലെന്നുട്ടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു മതിയാക്കുള്ളിൽ” എന്ന് ഉദയാലക്കാരൻറിൽ പറയുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ സൂര സീരിയമാകുന്നു. സംസ്കാരജീവനും ഒരു മാരായിരിക്കുന്നു സദാംജലിൽ യതിംഗം വജ്ജിക്കുക്കുന്നു ദേശം. ‘ശഞ്ചം-ബവരവാ’ എന്ന ഭാഗത്തിലെ യതിംഗം വജ്ജിക്കുക്കുന്നു ആരംഭാസകരം തന്നെ.

പുഡ്യാർലുത്തിലെ രാഥ ധാരാജാള്ളിടയും ആട്ടിയിൽ ‘പക്ഷം രഘാക്കം’ എന്ന പ്രശ്നംഗിച്ചിരിക്കുന്നതും ഒരു പ്രദൂഷാധ ശബ്ദാലക്കാരമായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ മുലത്തിലെ ശബ്ദംഗം ഭാഷയും സീലിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാഭൂഗമപാതി പുതി ദിവസംക്കാണ്ടി നീനുകൾ അവിടെ എന്നതാം. മുകാ രാഥശ്രദ്ധത്തുന്ന ചാന്ദ താഴ്വുംനാശികക്കാണ്ടി നാലി കാസമീപത്തിൽ എന്നിച്ചേരുന്ന എന്ന ഗ്രാമം നീനുകൾ യാത്രയ്ക്കു വളരെ ഏഴ്പ്പുംബേജുന്ന ഭാവം. തക്കം നന്ന് ഇപ്പോൾ സമയം നല്ലതാണ്. ഇങ്ങ് നീനീ.....വേണ്ടി ഇവിടേ നീന് ഇര സ്റ്റേഫിതെൻറി ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാണി ഇതു വിശദിപിച്ചാം നീമിൽതം ആസന്നാലുണ്ടായ എന്ന ധനി. പ്രിയസവൻ ഉഞ്ഞമുള്ള തന്ത്രാശ എന്നിൻറെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു നീൻറെ ധന്ത്രാക്കുന്ന എന്ന് അടിപ്പുണ്ടും ചീക്കുന്നാ.....നീ ചീക്കുന്ന് ആ വായുവുംഗത്താഥു മര ദഡിതാമസിരം ചോക്കണം എന്ന് അന്നായം ചീക്കുന്ന നീരത്നപദം ആ വായുവിനുക്കാരു വേഗത്തിൽ ആക്ഷം സബുരിക്കുവാൻ സാധിക്കാണില്ലെന്ന പ്രാണിഭംഗകുന്നു. ആ വായുവു ഗണ്ഠാട്ടക്കുട്ടി ദിവാഹി എൻറെ പ്രിയയുടെ ഭവനത്തിൽ നീ മെന്നാമെന്നും. ദിയിതാമസിരം പോകുന്നം ഇതു ദാംസുക്കുതരൈതിച്ചില്ലജ്ഞ പ്രഥ്യാഗ്രഹാശി രിക്കുന്നു. മദ്ദിരഞ്ഞിൽ ചോക്കണം എന്ന പ്രശ്നംഗിക്കുകയാണെന്നു ഭാഷയുടെ രേഖാലീക്ക ഭാഗി

പ്രാസ്താവ്യം ഒരു പ്രശ്നിനുംഗം പ്രയാസഭ്രഹ്മവച്ചും

കൂടിയാണും മുഖ്യപ്രധാനിയി വ്യാതാശാഖവഹം. ||

ചിത്രം റംഗ വിനിമയിത്വം ആണും യുനാം
രുത്യുദ്ധവിർല്ലിൽ തമഖലും ഒരു സംബന്ധം തുടരും || 14 ||
എത്രെന്നും നീ വിശ്വാസികൾ മലമകരം മനവാളിൽ കളിക്കുന്നതായി
പ്രശ്നകും ടംഗിയാം തുള്ളുന്നതിലെക്കുണ്ടാപ്പും സിലസ്ഥലത്തിൽ,
ചിത്രം! നന്നായാരങ്ങളുടെ കരളിലും സാധ്യവേം ലംതുവാൽത്തിൽ || 14 ||

ദ്രോ 14. ദ്രോ ഗതവുമാഡി ദേഹത്താപ്പറാിപ്പുരുഷം. നീ.....
ക്ഷേമന്തായി നീ ലൈക്കരം മനവാളിൽ വിശ്വാസികൾ കളിക്കുന്നതായി എന്നും
അന്നായും പാർത്തീവല്ലുന്നതു അനീ പരിശോരൻ വിശ്വാസിനാ ലീലചെയ്യു
നന്നായും മലമകരം മനവാളിൽ അവിടെ ശിവൻ ടോ' ലൈഞ്ചക്രടി സന്നി
ധാനും പെയ്യുന്നതു എന്നും യാനീ. കരകരമനവാളിൽ അലുപ്പാരാംസം.

അലുപ്പാരുഗുംഡാസത്തിൽ ധാരുപും സ്ത്രീലും വരാ

എന്ന (കേരളപാണിനിനിയം) ശാഖും സൃഷ്ടിവും. ഇം ശാഖും ശരംസരിച്ചു
മകരമനവാളിൽ എന്ന സാധ്യി വരുന്നു. പുംപ്പുവന്നിശ്ചാരിക്കുന്നതിൽ എതാമുന്നപ്പു
വോഗ്രജം സൃഷ്ടാമകനും.

അടച്ചതു ശക്തികൾ ശരംബരം ചന്തിക്കംബിച്ചാഴിച്ചുടീരുന്നുവിച്ചുതെന്നു
എന്ന (ഭാരത കിളിപ്പും ക. പാഠവാ) നോക്കു. ‘ദീര്ഘവൈ’ ഇവിടെ സമാ
സം ശശ്ലിപ്പിം. ഇക്കാലത്തും ഏതാലും പ്രശ്നങ്ങൾ വജ്ജിക്കുന്നുണ്ടും നല്കു
ം. പ്രത്യേകം.....സ്ഥലത്തിൽ അനുഭവുന്നതു ഓഗിശും ക്രൂട്ടും ചു
രും, തുക്കണാമതിചക്കം എന്ന പ്രസിലബ്ധം ദേഹത്തും എത്രെന്നും.
നീ എത്രതിച്ചേരുന്നും. തുക്കണാം ശബ്ദാന്തത്തമാഡി സംസം തുതു ചം തു
ണം എന്ന ഗ്രാഹ്യം. മതിലക്കമനും പ്രസിലബ്ധം ദേഹം. ഉത്തരാർഥ
ത്തിൽ തതിലക്കത്തിനും വൈശിജ്ഞം ദ്രുതി പാദിക്കുന്നു. സാന്ദ്രപ്പേരോ
സൗഖ്യത്തിൽ സന്ധ്യാകാലങ്ങൾ ശിവവൈപ്പി (ശീവൈപ്പി) ആലായ ആദ്ദോ
ഷാഖക്കിൽ വേദഗണഥിലും.

അംഗുംബുവിക്രൈ വേദഗാലമന്ത്രങ്ങളാരപ്പി.

എന്നും അമരം. “വേദഗാലപലക്ഷണാത്മാദിശ്രൂഷി തതു വൈതാപ്രവാസാ
ദിപാവും തന്നെ കാശ്യപേന” (ജാലി ശാ. ശാ 4) എന്ന ദംജുവും. ഉത്സവം
അംഗംവും ജന്മം വരുന്ന ക്രിസ്തീനും എന്നും യാനീ. നന്നായും.....താൻ
അവിടെ അബ്യുലകൾ ശരംബരത്തു നന്നായും കാലുവച്ചിടിലും താൻ എന്നും
അന്നപ്പും. എന്ന സ്ഥലത്തു നന്നത്തീക്കൊണ്ടായും ദ്രുതികൾ അംശങ്ങിൽ ടംഗിയായും
കാലുവച്ചാലും നന്നായും ടംഗിയായും എന്നും ഉപരിപ്പുവമായ അത്മം
'അവിസ്ത്രും' ത്തിനു “എ ബിർക്കുതഃ വിലാഃാം യാമാ വൈതി അഹാ” എന്നു

മീനാതിലകം മുള്ളുഖരിക്കണം. പ്രസ്തുത പദ്ധതിനു ലഭിതം എന്ന ശ്രദ്ധാരവേഴ്സ്യാവിഭാഗത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്ന നിങ്ങളുടെയും അതിനു ഗ്രഹിക്കണം. എക്കിൽ ലാരും “ശ്രവിപ്പില്ലെന്നെന്നും ഒരു മുല്ലതിനു ഷോജിക്കുകയുള്ളൂ.

ലാഡാ വിലാശം വിജ്ഞിതിപ്പിഉം കിലകിജിതം
മോട്ടാഡിതം കുട്ടിതം ബിംബവാഡകാ ലഭിതം താരാ
വിശ്രദിതം വെതി വിജ്ഞത്താ ദോഷിതം ദശ ശാരുജാഃ
(സുധാകരം) എന്ന ശാരുജാജാഃ. വാത്രു അനന്താവശ്യാളിൽ കനാകനം
ലഭിതം.

വിന്ദൂശംഗിരാഗാനം തുവിഥാശമന്നാഹരാ
സുക്കരാ തദവദ്യത ലഭിതം തദ്വീറിരിം എന്ന സുധാകരം.
അനാവാഞ്ചുപദിപ്പം സുപ്പാലുഭിതം ദതിപേപ്പിതംമുന്നാം തന്ത്രം,
അഭൂഖിപ്പിപ്പം ലാത്രു സുകരാഹാശപാവജം.
മുംഖാരാകാരംപേപ്പിപ്പം ലഭിതം തദ്വാലൈതം എന്ന തിവാകരം.
ഖപ്പകാരം മുംഗാരിപെപ്പംഡാത്രുക്കിം നത്തനത്തിനു പ്രകാശമാരെ
ആകർഷിക്കുവാൻ ശക്തി തുട്ടുണ്ട്.

ലഭിതഗതിവിലാഃവല്ലും പ്രാന്തനിരീക്ഷാനക്ലീഡിതായലാനാഃ
കുതമന്ത്രതവ ത്രുഞ്ഞാസ്യാഃ പ്രകൃതിഭഗവൻ കില സാസ്യ ഗ്രാവവബലഃ
എന്ന ഭാഗവതഃ (ഘൂ 1) നനാക്കാ. റൂത്തം.....കരളിലാം നത്തനം
ചെയ്യുന്നതു പ്രകാശകമാരാം യിവാശമാരൈട ചുദിശന്തിപാകനം നത്തകി
കക്കിം റൂത്തവെടവംകൊണ്ട യിവാകമാരെ സ്ത്രകൾസിക്കനം എന്ന് അഭി
പ്രായം. റൂത്തം നിശ്ചതം എന്ന ഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിൽ പ്രശംഗിച്ചുകൊ
ണ്ണം. “കയന്തമാരു നീംനുവുമാടി” (ക. ച) ഈ മാതിരിപ്രശ്നാഗ
ജാഡി ഇക്കാലത്രു വജ്ജുഞ്ഞാകനം ചിത്രം അത്രുതം. “സ്ത്രേലവ്യാശതു
ഡോഡിതഃ” എന്ന് അമരം. കരിടത്രു കാലുവച്ചുകൊണ്ട് മരവരാറിടത്രു
നത്തനം ചെയ്യുന്നതു അംശംഭവ്യം. ഇവിടെ അജ്ഞനെ സംഭവിച്ചതുകൊണ്ട്
ചിത്രതഃ സിലം. “വികലം തിനാശത്തപം കാൽജിഡത്താരാശംഗതീഃ എന്ന
ലക്ഷണപ്രകാരം ശാഖകാരം അംശംഗതി.

നനവ്യം തേ വാസതിരക്കാനാമ യുക്ഷാരംഗാം
ബ്യാദേഹാദ്യാനസ്ഥിതാരശിരംഗ്രാന്ത്രികാഡയന്തരാം
എന്ന (ശ്രാവ) പദ്യത്മം തീരിക്കുന്ന ചരാജം.

തുക്കണാമതിലകം കൊചുജ്ഞാല്ലെന്ന നിംബന്തു നംഗിക വടക്ക്
സ്ഥിതിപെയ്യുന്ന ദാരംലുകനം. കേഷത്രാശിലെ തതിപക്കത്തിനു് എക്കിംഗൾ

രണ്ടും നാഴികയേം വിസ്താരമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മതിലകം എന്ന കേഷത്രാഞ്ചിനും ദേഹത്രാഞ്ചിനും പേര് സംബന്ധിച്ച് ഇതിന്റെ ഒക്കളും അനേകകം ഉപദേവതാക്കൾ കേഷത്രാഞ്ചികളും. ഇൻകൊഡാത്ര മതിലകം കേരളത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു മഹാകേഷത്രാഞ്ചിയിൽനാം പന്നിയുള്ളത്, മുക്കുറം ഭൂതലായ കേഷത്രാഞ്ചികളുടെ മതിലകത്രാഞ്ചിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. പന്നിയുള്ളതു ഗ്രാമപുരവും തന്നെ ഗ്രാമക്കാർക്കുടെ പരിശവത്താക്കേഷത്രാഞ്ചി മാത്രമേ ഒരു ചിന്തനയില്ലെങ്കിൽ. എന്നാൽ കുർഖളത്താിലെ എല്ലാ ഗ്രാമക്കാർക്കുടെയും പരിശവത്താക്കേഷത്രാഞ്ചിയും മതിലകം അടിച്ചുന്നിരും, ഉത്സവം, ദന്തപുഷ്ടി മതലായ വകൊണ്ടം മതിലകം പ്രമാണം ചെയ്യാം.

പെരും കാജുഡായക്കുടെ രണ്ടുകാലത്ര മതിലകം ഒരു നായാട്ടുക്കുടെ പരമ കാജുഡാ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മതിലകം കൂടുതലായിരുന്നു കേരളത്തിലെ പ്രധാനമായക്കുടെ ഒരു മഹാദിവസം ദുർക്കാലത്ര നടത്തിവന്നു. അതിൽ എല്ലാ ഗ്രാമക്കാർക്കും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, മതം, രാജ്യത്തോടു കൂടുതലായ കാത്തിരിക്കുന്നതു മതിലകത്തെ മഹാപ്രാഹമാനാധ്യാത്മകം എന്നും ചീഞ്ഞി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു.

പരമീപ്പുക്കമാരം പരിക്കുറിഞ്ഞാപാനന്നും ദീപാലയാഗമണിനും
പുരവുഷ്ടി പുലത്ര തുക്കനാപുരഭാഗത്ര നടത്തി നാലിച്ചിൽ
നിരീക്ഷവ പല കേരളക്കുമാസുകൾ വാഴുകിൽ ചീഡവിനു ശാശ്വതം
നിരപ്പാശ്വമണ്ണ സഭാധനം പരാജിച്ചിട്ടു നിരീക്ഷ പാത്മീവൻ.
രണ്ടുകുമാസപ്രാഥമിപ്പുരമഹ്യാമ നാലിനിരീക്ഷ
സ്ഥിരമിഞ്ചു നടത്തുമെന്നമാനന്നമന്നു നിരീക്ഷ നീതിമാന.
തക്കിയാതിരിമാൻമുഖവാന്നരും തെളിവോട്ടിപ്പും കേടുന്നതുവ

വെളിവിൽ പെരുമാരം നടത്തിയാലെളിയോക്കം പിന്നാലിപ്പാരപ്പീയം. എന്ന (കേരളം, സർപ്പം തീ. കണ്ണതിരുട്ടിനു തന്നുരാൻ) പാണതിരിക്കുന്നതു നോക്കു. ഇവിടെ “പരമീപ്പുക്കമാരം” എന്ന പരിശ്രിതിക്കുന്നതു രണ്ടു മതത്തെ മഹാദിവസപ്പുക്കമാണെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഇട്ടുവരാകുന്ന മതിലകത്ര മഹാദിവസം സ്ഥാപിച്ചും, രണ്ടുനടപടികൾ പരിപ്പൂരിച്ചും. പെരും മായക്കുടെ മുഖം ദുർക്കാലം ദിശപാഠം എന്ന പരിശാം മതിലകം ഇന്നത്തുമീതിയിലി കണ്ണിയുന്നു.

ഒരല്ലാംപുരി ദേഹിയാതിരിപ്പാട് തുശ്ചുക്കമതിലകം അടിപ്പുലിപ്പുച്ച താഴിയതിനാദ്ദേശം, തുക്കനാമതിലകത്രാഞ്ചി കുട്ടിഞ്ചു തട്ടി. മതിലകത്ര നടവന്ന മഹാദിവസം തുശ്ചുക്കു ഭക്തപ്രിയരേഖയും മാറ്റിയുതും ഇരു ദേഹിയാതിരിപ്പാടും തുക്കനാമക്കുടെ ഏതുവിഹാരം ഇരിഞ്ഞാലക്കുടെ ഗ്രാമത്താിന്റെ കാരണമായിരുന്നീൻ. മതിലകത്ര സംഗമം സംഗമമുഖാസികളും തയ്യാറായിരുന്നീൻ.

സംക്ഷിപ്തപ്പറ്റി പല കലഹങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവിട്ടാണ് പുഞ്ചകംത്തു മുച്ചിലക്കം മരിക്കുന്നതും അഭ്യന്തരിക്കുന്നതും അഭ്യന്തരിക്കുന്നതും അഭ്യന്തരിക്കുന്നതും.

സമുക്ക് ഒരുംഗം നാട്ടുകിന്നിതം സ്വീകരിക്കാവധിയും

വീതാലംബ വദ്ദി വിചശിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻഡിഷ്ടിംബം ||

ശ്രദ്ധയിലും ആശാര്യംഡിഷ്ടിംബം വിപ്രാജനം

താമുഖംഗാത്രംരംഗം! നീപുണ്ണ്യാമുത്രണ്ണം ദിവം || 15 ||

നന്നാഡും കേട്ടിട്ടിവാനം കാകിഡിയു ധരിപ്പൂരാശക്കാഡാഡില്ല-

ഭരണാഘാഡിഷ്ടിംബം കനാതിനം - എളിവിൽ ദ്രോമാഡീടു വെള്ളം തിനം

വന്നാ വേർപ്പാടിൽ കുഴുക്കാവരങ്ങൾ ഉചലുവന്നുനേരും മിച്ചക്കാ-

ന്നിന്നാണ്ടാമുകലാത്തിന്നിന്നിന്നില്ലാജീവൻ താമുത്രണ്ണൻ ഭവാൻ താൻ

|| 15 ||

ദ്രോ. 15. ദിതാൻന ദിലാഫുതകംക്ക പ്രതിപാദിക്കുന്ന നന്നായും.....പറക്കിൽ പാകിൽ നന്നാഡും കേട്ടിട്ടിവാനം ഏന്നും അന്വദാം. പാഡിന്നാതിനെ ശരിശാശ്വി കേരംജീനാതിനം അതു...പ്ലാനം പാണത്തു മനസ്സും അതിച്ചും ഉറപ്പുകിങ്ങുനിനം അക്കാർ.....പ്ലീന്നതിനം അശ്ര അഥവാന്നമീല്ലാതെ ക്രാക്കാരത്തുടി കനാഡീടു സബ്രാജിനാനം ദ്രുക്ക ശാഖും ശ്രവന്മാനാഭരണാഡും നാംഭാഡും ദവാഡും വന്നാ.....ലാറാനം വന്നംവൻ വേർപ്പാടിൽ കരണ്ണാവരങ്ങൾ ദിവം നീകിങ്ങുനിനം മിച്ചക്കാൻ ചീട്ടക്കാട്ടുടക്കിയു ഗാഡീടും ഇന്നും ഇംഗ്ലാഡുത്തു. താമുകലാക്കാൻ, താമുകംഗാത്തിനം അലബ്ബാരഡാഡും കിഴുഖിശാഡും ഇരാജാനാ നീ ഒരും മാത്രം ഉള്ള. താമുകലം താമുഡും വംഡം. താമു താമുജാനംപരായ പക്ഷികലമാതാവും. അതിന്നും സന്നാർമാഡും മുക്കി. മുക്കിയുടെ സന്നാരമാകുന്നു തുക്കാജാതി.

വക്രാന്വീം ഭാസിം ച ശ്രൂനീം ച യൃതാജീദിമദോ തുക്കീം

താമുപി സൂഷ്ടുംവ കന്നും പണ്ണാ താ ഭോകവിത്രുംഡും

മുക്കി വിജയേശ യമ്പജ്ഞാ മുകാദും ച നന്നാപിനീ

കല്യാണഹൃണാബന്നന്നാൻ സ്വാപ്തക്ഷജന്നവുജിതാൻ.

എന്ന (മഹാഭാരതം) പറഞ്ഞിമിക്കുന്നതു നേരുക്കൈ. താമുത്രണ്ണൻ ചുവന്ന മുഖഞ്ചാട്ടുടക്കിയവൻ. കീഴി. ഈ പദം മുക്കത്തിന്നും അംഗലംവണ്ണാത്ത ധനിപ്പുകിങ്ങും. “ഈതാക്കിന്നില്ലതു മുന്നും വാസന്തി” എന്ന സംഭദ്ധികാശം ആണുണ്ടിച്ചും അതുതിപ്പാലു പ്രക്തതിയും മേനോഹരമെന്ന ഭാവം. താമു തുണ്ണാപദ്ധതിനു ‘കമനീയാംഗ! പാബവർണ്ണാഡും കെരുത്തുകജനക

തപാൽ തപലർഷിന്നെന്നവാംസ്യം അധികാരിയിൽ അഭിസന്ധിഃ” എന്ന ചി
ന്താതീലകം. കമനീയാംഗനായ നിന്മ കാണാണും കേരളകംക്രോൺ
അവളുടെ അധി ശമിക്കും എന്ന് ഭാവം. ദ്രോകം നാലാംപദ്ധതിൽ, മുലം
അന്ത്യപാദത്തിലെ ശമ്പുടംഗി വക്രതിയിരിക്കും.

അപ്രഖാംഗാതം ധ്യാനതി മധുരം കംബുജു റം പദ്ധതാഡൈ
മെയ് റം വേദാമുംനഃ പിഠിയതി രബവെന്തുമിഡിക്കിൽ ശാന്തിക്കും ||
അംഭോജിന്നുമാവിരജവലനൂത്താദ് ഭാമുഖാ—
ശ്രൂപാധനേ സംസാരിജരജഃ കാഖാശമാളിഗ്രം || 16 ||

ഉത്താതേക്കണ്ടമിരൈജ്ഞാരം കടലിൽ മധുരമാണും ശംഖുരഘുമിച്ചിട്ടും,
ജാതാടോപം അഞ്ചുന്നിതു തിരക്കളിപ്പുന്മാറ്റിനിന്നാം,
വാതാവേശാൽ കറിഞ്ഞാനിളകിഴുയരുംവ താരമപ്പുംജു ശിക്ക
സൗമീതാശമാദിന വണ്ണാണായ കലാരജഃ കാളവുംകുടിനു || 16 ||

ശ്രൂ 16 ലാത്രജ്ഞ മുഖകന്നാശ പ്രതിപാദിക്കും. ഉത്താതേ
.....ശ്രൂച്ചിട്ടും. മഞ്ചും കടലിൽ ശാവം. ഉത്താതേ കണ്ടം മധുര
ശാവം ശബ്ദിച്ചിട്ടും എന്നും ആരം യാം. ധാരു അരംഭിക്കുന്ന ഓണ സമയ
തു കടലിൽ ശാവം ആയം ഉത്താതേക്കണ്ടതനെ ഒന്നാഹരംമാണും ശബ്ദിക്കു
നു. ജാതാടോപം.....നിന്നാം തിരക്കളിപ്പുന്മാറ്റിനിന്നാം
ജാതാടോപം അഞ്ചുന്നിതു. തിരക്കളാകനു പയനാവരകളുടെ ശംഖിമുഖ
ശബ്ദം ദിക്കുകളിൽ ആശാവേരിഞ്ഞാട്ടുടി അഞ്ചുന്നാം വാതാവേശാൽ
.....കുകിട്ടും കാരാതട്ടി അപ്പം ഇടക്കി പൊങ്ങുന്ന സമയത്തു, താഴെ
പ്രോള്യയിൽ ഏററുവും സാഹരണ്ടും ചേഗ് വണ്ണാംടക്കുടിയ പൊടിയാകനു
കാഖാശവും ശബ്ദിക്കും. കാരാതട്ടിപ്പുറകുന്ന പൊടിയാഥകുടിയതുംവണ്ടു
ശബ്ദിക്കുന്നതും എന്ന് ഭാവം അതുമാം സംശയം, സംശയം; “അതു
മോദോ ഗന്ധാർഷിയും” എന്നവിനും. കൂടിം കാഖാശം എന്ന സം
സൗത്തപദ്ധതിലെ “ഹു” കാരം അലാപിച്ചും ഉണ്ടായ ഭാഷാപദം. പ്രസിദ്ധം.
“കാഖാശപാലേ കസ്തുമയൻഡിപ്പും വും പുഞ്ചാശി കുകീ” (ഉ സ.) എന്ന പ്ര
യേശം നോക്കു. ധാരാരംഭത്തിൽ ശംഖാദിവാശരം സംഭവിക്കുന്നതു

വീംനു വേണു മിംഗ ശംഖ പട്ടാലു പാനവു ദേരീരംബം
ഗീതം മംഗലമംഗനാം ച ഗണിക്കാം മല്ലക്കഷ്ടതക്ഷിംഗികം
മിച്ചുവരുന്നപുംഖാക്കുമും മാലാം ഫലം കന്ധുകം
ജലഭാം ദീപാശരാക്കും ച മുംബം വിദ്യാനീമിത്തം ബുധഃ
അനു നിമിത്തശംഖും. ദ്രോകത്തിൽ അലങ്കാരം ത്രപകം. “മരം മരം
നദത്തി പവനമുഖാശുംഭും” ഇത്യോദി (മോഹ) പദ്മത്തിന്റെ ചായ,

പാകോത്ത് പിംഗാഃ കളമകലികാഃ പത്മരാഗാദിതാലെ-
ന്നുബണിയഹാതകപാണിതസ്ത്രഗാക്യവരദരദപദവിരഃ ||
കേഷത്രാഞ്ച കേഷത്രം യുഖവരദസ്ത്രാന്തരക്രസ്ത്രത തത
പരിഞ്ചാഃ പത്രിപ്രവർ! പംക്രീസിഡി പ്രാചയൈധഃ || 17 ||
കാസ്ത്രം ടട്ടികാളിസ്ത്രം കളമയുറമബം കുവവം തല്ലുടക്കി-
സ്ത്രാഞ്ചം ഭാത്രത്വ വൻനന്ദനതിരതനമനി—

ക്ഷാക്കിനാൽ ക്ഷാത്രതിജാനി

കാഞ്ചംതാഡാ കടക്കം കിളികര കിളിമദ്ഗാ! റിബാഡിജാളംഗാം
മണ്ഡം കൊണ്ണാക്കമല്ലു മുകിളിക്കുതിഃക്കറു മാറ്റംപ്രകാരം || 17 ||

ശ്രോ. 17 ദ്വിതാര പാശിഡിൽ സഹായിസന്പരതിയും ക്ഷമ്യലംഭവും
ഉണ്ടാക്കമെന്ന പറയുണ്ട്. കാസ്ത്രം ടട്ടി.....ക്ഷാണിച്ച കഴിഞ്ഞിൽ തട്ടി
ഉയരുന്ന മംസാഹരമാണു ശ്രദ്ധേയത തന്ത്രക്രിക്ഷാഞ്ചം മരത്രത്വ.....യേന്തി
മനതനിരാദ്ധരണാടക്കടിയ ലൈലിശ്രീര കത്രിക ചുവന്ന പത്രാഗരത്താംപോലെ
ശ്രാഡ്ധിണാ കെടക്കുകൊണ്ട് പാട്ടുത്താം, കരിക വാസിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ട് ശബ്ദം പുറത്തു വിട്ടവും നിപുണത്തിംഗ്ലൂതെ തുടക്കാണിവക്കു
എന്ന ഗ്രാഹ്യം. കാഞ്ചം.....കിളികര സാരം പാട്ടുതയും യാത്രചെയ്യു
അതിക്രൂഹിക്കുന്ന കിളികര. കിളിമദ്ദേശം ! ശ്രദ്ധിശ്വാ മുകവംഗ്രാമിം ദ്വി
ഥമായ മുകൾ. നിന്മന്.....പ്രകാരം നിന്മന അംജാളം കാണം
മണ്ഡം മുകിളികര അതിക്രൂഹം മാറ്റാറ്റുകാം കൊണ്ണാക്കമല്ലു. നിന്മന
മതിലകംവരദയും ഒന്നം മാറ്റം കുകിളികര ദിവൻം അതിക്രൂഹം ഡാറി
ക്ഷാണിബന്ധയാക്കം. ചില കിളികര അവംജുടു പാടത്തിശ്രീര അതിക്രൂഹം
നിന്മന കൊണ്ണാക്കം. അവിടെ നിന്മന കാരാ ചില കിളികര നിന്മനാട്
ഡേൻം അവയുടെ പാടത്തിശ്രീര അതിക്രൂഹം വകം. ഈ നിവയിൽ ദാ
നക്ക മതിലകംവര ക്രൂക്കാരാത്മിച്ച പോകാം എന്ന ഭാവം. കിളിമദ്ദേ
ശേന്ന പാടത്തിശ്രീര നിന്മന ഡാറാഗ്രൂതക്കാണ്ട മറ്റു കിളികര ഇപ്പുകാം ചെ
ആണു എന്ന ധനി. “എകോ ന ശിശ്രൂദഭാനം” എന്ന ശാശ്രൂം ഭവിടു
സൃഷ്ടിവും. കിളികരക്ക ലൈലിശ്രീര വള്ളര ഇപ്പുകാം ചെ ക്ഷാണാസാധ
നാഥക്കും.

ക്ഷമനൈല്ലതിൽ കൊഞ്ഞിയുടൻ കള—
കാണിതമ്പെരിക ഘറിന്നു മറിന്തുചുവായു
ഗഗനാസീമനി കാമിനി! പാദ്യതിത—
ശ്രീമുക്കകലം കലീഡതാസവമാബുദ്ധേ.

(മാസ്ത്രം 4) എന്ന പദ്മം നേരാക്കു.

അതു കൈലുംസാദ് വീശകിസ്തലയാദ്ദേപാശമിവവന്നു
സന്പരിസ്യാന്ത നമസ്മി വേതനാ രാജഹംസപ്പൂർണ്ണഹായാഃ
എന്ന (മോഹ) പദ്മാലം തത്തിന്റെ ചരാചരാ.

ഞാമദ്യോന്മാദപരതിമവധിത്രയു മദ്ധ്യാഖായാ.

സ്ന്യാവദ്വാപീവിപിന്നസ്യാന്ത ഭയ ച യാവന്തെ എവ |

താംസ്യാന്ത ഭാഗാന്ത നീശമാഡ ദിവസ്യാധുമാർശ്രാപലരെപ്പുൾ
വിശ്രാംതെ വം വിയതി വിഗതാലംബന്തന യാസ്യത്തേപ്പുൾ

|| 18 ||
എന്നാലിലിക്ഷതൊട്ടൻ പ്രിയയുടെ ഭവനത്താംഭുജേഷാരിടയ്യായും
നന്നായീടം കൂദം കാടിവഭേദാട്ടാരിടും കുമീഭാഗങ്ങാരിടല്ലാം
മുന്നാദ്യം ചൊല്ലിടാം കേരളക്കുക്കു, മുന്നമിഴലും ദാർശനിബാധനത്തിനും താ-
നീനാന്നായും വാനിൽ പരക്കനിടയിലുടെല്ലാരാത്രാനീ തീർത്തീചുവംശം.

|| 18 ||

ഒറ്റു. 18. ട്രിന ഗതിവേദാന്തം മാർഗ്ഗാസരം ഉപദേശിക്കാണെന്ന പറ
യുണ. എന്നാൽ.....രിടയ്യായും നീ സംഗ്രഹ്യും ക്ഷേഷാിയാൽ മും രാമേ
ഗപംതതക ഏകൻറെ പ്രിശത്തെ മരിക്കുന്ന തതിവക്കവരയുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ
നടവിലായി. നന്നായീടം.....ജൈല്ലാം നീംബലജലജദ്ധാം കൂദാസരം,
മഹചുർണ്ണവാജിംഡാഡ വനങ്ങൾ രജാനീഡിജാലായി. കുചിഭാഗങ്ങാരം മിതലായവ
ഡൈപ്പറിജൈല്ലാം. ഇന്നാ.....പ്രീടാം മുന്ന സദിവയം പരഞ്ഞാതിനു
ജീവു പാശാം. കേരംക്കുക നീ സരു തേക്കാബും. ദാർശനാരാജക്കാരിച്ചു പരിഞ്ഞ
നീതിവെന്നു പ്രാഥാജനത്തെ താരാംബ ശാരിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗഭേദാ-
ധനത്തിനും സബാഖരിക്കുന്നു പഴിക്കുക്കണാിച്ചു. അറിവും ഉഖാക്കുന്നതിനും
താൻ നന്നായും.....തീർത്തീചുവാനും വിശ്രാം ക്രിക്കറു ആകുശത്തിൽ
സബ്രഹിക്കുവാരം ഉഖാക്കുന്ന ക്ഷീംനും തിക്കുന്നതിനും വേണ്ണി എന്ന ഭാവം.
“മാർഗ്ഗം താവ ക്ഷീംനും കുമുഖത്തുപ്പരുംഞാനാന്ത്രം” മുത്യാദി. (മോഹ)

സ്ഥായം സ്ഥായം തക്കശം ധരണീസ്ഥായിനോ വബുഷിത്രപ്രാ-
ഗ്രാഹം ഗ്രാഹം നയനരൂപശ്രാഹിനീസ്ഥാപന്നുപദ്ധതിക്കതീഃ |

പായം പായം പരിലാപു പയഃ പതമിനീനാജല്ലും

ഗായം ഗായം പന്നവി ഭവം ഗാഹിതാ വേദാം യേ-ഹം. || 19 ||

പാത്രം പുക്കംതതിലിംഖ്യുടിയ വനിയിലുജേഷാരെ വബുിച്ചു മെല്ല-
ച്ചാത്രം കുന്നാംനന്മ്പും കവത്തിലാക്കത്രം പാസ്യുസാരം ഗ്രഹിച്ചും

നോത്രജ്ഞാതാമരപ്പുരുഷിലുടെ ജലം വേണ്ണനേരം കടിച്ചും

പേത്രം പാടിബോവാനു വഴി ഗഗനപദം പുണി വീണ്ടം പരക്കാം

|| 19 ||

ദ്യോ. 19. വിശ്രൂതാസ്പദാവത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന പാത്രം.....പാടി
പുക്കാട്ടിൽ ഇഷ്ടപ്പട്ടി പാത്രം എന്ന് അനുഭവം, ഉദ്ദേശ്യിൽ ഇഷ്ടംപൊലെ
താമസിച്ച വിശ്രമിച്ചും. അവനിയിലുള്ളതാരെ.....ഗ്രഹിച്ചും ദീഡി
ലുജ്ജ മനസ്സും നോക്കാതെയീരിക്കുന്ന സമയത്തു്; തരത്തിൽ, അവരെപ്പു
ററിച്ച സാവധാനത്തിൽ കൂട്ടം മനസ്സും അപഹരിക്കുന്ന ക്രതരം സന്സ്കാരങ്ങൾ
കൊണ്ടിരുത്തും. “കണ്ണാമാണിക്കാതിക്കും.....ക്കൊല്ലുമല്ലോ” (ദ്യോ. 28)
അങ്ങനെയുള്ള ലഭ്യരെ വണ്ണിച്ചുകൂടി ദോഷമില്ലെന്ന ഭാവം.

രുജ്ജനി തേ മുഖ്യയിരം പരാബവം വേദനി മായാവീശ്വർ, യേ ന മായിനഃ
എന്ന സൂത്രവ്യം. കാഴ്ചയ്ക്കും അനുഭവത്തിനം നല്ല സംസ്കാരങ്ങൾ, മനസ്സുംപു
ററിച്ച ക്ഷുഖ്യാക്കിയും എന്ന സാരം. നേത്രം.....കടിച്ചും വേണ്ടേന്നും
ആത്മാമരപ്പൂജയുംടുടരു നേത്രത്തു ജലം കടിച്ചും. ഭാഗിക്കുന്ന സമയത്തു
താമരപ്പൂജയുംഒരു വൈജ്ഞാനിക്കുന്ന ക്ഷുഖ്യം കടിച്ചും. അന്ത്രം മുലത്തിലെ ‘പാറി
ലാലു’പദ്ധതിശേഖരം ഭാഷ. ഏററാറും ലാലു. ‘വാതാതപാദിസന്ധക്കാദവാഡ
ഗഹനവം’ എന്ന വാവർണ്ണനിനി. കാരണ ചെയിലു മുതലായ കൊണ്ടിട്ടും അന
സ്പാവം നീഞ്ഞുകും നൃത്തിച്ചതു് എന്നും അത്മം. ഈ പദം ജലത്തിശേഖര
പാനംയാഗ്രതയെ ധ്യനിപ്പിക്കുന്നു.

ന പിബേൽ പാശഭവഹാലത്തുനാപർണ്ണാവിലാസുംകുതം

സുന്ത്രംഘവവനാദ്യുമിപ്പും ഘനം മുക.

എന്നും അഷ്ടാംഗഹൗദര്യം. മുക്കളംനുംനാടകന്തിട്ടിയ ജലം പാനം ചെയ്യുന്നതു
കൊണ്ടു ചരാഗം ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന വൈദ്യുസിലുംനും. ജലം ‘പാരി’ എന്ന
മുലത്തിശേഖരം ഭാഷ. വൈജ്ഞാനിക്കുന്ന ഭാരതം ഇ പദത്തിനും അത്മം ഗ്രഹിച്ചുകൂടി
പോര. പാലും എന്നും ധനിനി. “പത്മിനിനാം കമലരജായിവാസന്ത്രദാം
പയഃ സലിലം. അതു പയയ്ക്കും ഉക്കും സംഖ്യാവുലകരത്പരമായുമ്പുംകിട്ടി
സാധ്യപ്പരീതിരുപ്പാലുകാരോ ധന്യനേ” എന്ന വരവർണ്ണനിയിൽ
പറയുന്നതു യുക്തമായിട്ടുണ്ട്.

അതു ഗവ്യം തു ജീവനീയം രണ്ടായനും

ക്ഷീതക്ഷീനാഹിനിതു മേലും ബലും സൂന്ധകരം സരം

ശ്രമാഭ്രാവക്ഷീശ്വാസകാശംതിരുപ്പുക്ഷയഃ

ജീഹിജ്ജരം മുത്തിപ്പും ചരം രക്തപിത്തം ച നാശഭയതു.

എന്നും അഷ്ടാംഗഹൗദര്യം താമരപ്പൂജയും എന്ന പദം ജലത്തിശേഖരം ഗഹന്തു
ഉത്തരായിൽ പാടിക്കൊണ്ടു് ഭവാനാ.....പറക്കാം മരത്തിലിത്തും സാം
ജീച്ചും ചെജ്ജും കടിച്ചും വിശ്രമിച്ച ക്ഷീണിം തീര്ത്തതിനാലേക്കും വീണ്ടും

നീനക്കു ആകാശ നീൽക്കട്ടി യാത്രചെങ്ങും പ്രത്തം പാടി ഉത്സാഹ
തന്തയും ആഹാരംദത്തയും ധനിപ്പിക്കുന്നു.

പുത്രന്മീത്മാപ്രതിജ്ഞിലക്കണ്ണ പുഖ്യംഭോധിവാതേ:

പുഷ്പത്സപ്പുചുദനരജസം ദന്തഃനാഭുക്തിതാംഗഃ ||

ജ്യോത്യസ്താനഗന്ധരം വച്ചുകി കച്ചിംഗം ശ്വർജ്ജന്തി കാളം വ കണ്ണു

ജ്യോതിർലിംഗം പ്രണമ ജഗതാം ശ്വർമിഷ്ടാത്മാസിശ്വസ്യ. || 20 ||

തീത്മത്രണ്ണിക്കണ്ണംകൊണ്ണായുംമാരു കടക്കാറാറിനാക്ക ഗ്രഭനായി

പ്രത്തം സപ്തക്ഷിപ്പുവൈഡിമയസിത്തന്നുതന്തയും പൂർണ്ണി മെല്ലു

ഗ്രഭത്തുവണ്ണനിലാവിന്നനിറഞ്ഞ, മട്ടിശോ ദണ്ട, കണ്ണം കുത്താം
ണിതമം വിശ്വേകമുലം തൊഴുകക്കിമതലംഭന്തിനായ് ദിവ്യലിംഗം.

|| 20 ||

ദ്രോ. 20. യാത്ര നീവുംപും നീവുംഹിക്കനാതിനവേണ്ടി ആരംഭ
നീൽ ഗോവാനെ വന്നിക്കുവാൻ ഉച്ചേരിക്കുന്ന തീത്മത്രണ്ണിർ
ഗ്രഭനായി തീത്മങ്ങളിൽനിന്നും വെള്ളത്തുഞ്ഞികൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന
കടക്കാറാം എററം ഗ്രഭനായി. തീത്മം ഘന്ധജലഃതംഢക്കില നാഡി
മിതകാഡവ,

തീത്മദ്രാഗ്രൂഡഃ രഥക്ഷാത്രം പാടശാ പലദ്വാശുഡഗ്രീഹഃ.

അവത മർഹിജ്ഞാംഡഃ ഗ്രീംജന്നു വ വിന്റും

എന്ന വിന്റും. പ്രേത്തം.....മെല്ലു ധാരാളംഡാശി എഴിലവുലുംഡില
പാശജ്ഞട ചെള്ളിതെ പൊടിശാകനു ദന്തം ശരീര നീൽ ധരിച്ചും സപ്തപ്പടം
എഴിലവുലും. ഇതു ശരക്കാഡത്തു പുംഗനു ഒരു സുക്ഷമാകനു.

വികച സപ്തക്ഷിപ്പുംവോത്തുവെരാകുളം പൊടിഭിത്തിചക്കാശിഡ.
എന്ന ചേദ്രാസ്തവം (ഭ. 4) മെല്ലു ശാവധാനത്തിൽ, നന്നുകിൽത്തി. ഈ
പദത്തിനും ഉത്തരാശ്വാസത്തിലെ തൊഴുകവയനു ക്രിയയോടുണ്ട് ഗാംബന്യം.
ഗ്രഭ.....മടക്ക നിംബലായ നിലാവുപോലെ വെള്ളതു ശരീരത്തും
കുടിയതും മട്ടിശോ മത്തെ മത്തനിറിഡായ തലമടക്കിഞ്ഞതും. ഇടാബന്യ
ഉത്തരാം ക്രിയയെതനും ഭാവം. കണ്ണം കുത്താണം കുത്തതു കുത്തിരിക്ക
നാടും. കാഴകുടവിഷം പറിപ്പിടിച്ചിരുന്നായ നീലനിറം എന്ന ഭാവം.
ഇത്തും.....ദിവ്യലിംഗം സംഭേദതലുംതന്തിനാശം ഇത്തും വിശ്വേകമും
ദിവ്യലിംഗം ദാമ്പതി എന്ന ഭാവം. അഭീജ്ഞം ശാശ്വതിക്കനാതിനവേണ്ടി
ശ്വപ്രകാരമിക്കനാതും, ലോകങ്ങൾക്കുലും ശ്വവും നുഡി ദിവ്യലിംഗത്തെ
തൊഴുതാലും. ഇവിടെ ഭഗവാന്നായ ശ്രീപരശ്വരനെ ദിവ്യലിംഗസ്ത്രവ

நாயி கல்திடுமிகை. ஶிவன்ற ஏற்றுத் தெழுவும் நிலைமேற்கொண்டு மருவு
பூஷிலு.

பாலுபோலை வெழுத்த மேற்குமீன்தை தேவூபநாற்றுவு.

பாக்காஸங்கையீவத்தைகிற கவுன்றாக கண்ணவு.

(ஶிவகந்தீநூற்று) என கவிவாகும் தோழுவு. லிங்கம் ஶிவன்ற
ஒத்திப்பிழைப்பு.

லிங்கம் பிசியந்தையேப்பி ஸாஷ்வேஷாக்தப்ரத்தாவபி
ஶிவநூத்திவிபீஶேஷப்பி.

என விஶங். குழிதூ ஸூப் யதிதூ தெதியேந்தகுடி வேவநை தெங்கிகை
நாதிரெந் புதிதீ ராமா.

ஞீரான் ராசங்பந்து புதிதூதூ, பிதூதூதூ ராசங்பந்தீர்
நாரத்தைவிலை புங்காப்பமலங்காந் குட்டத்தித் புயாக ஸாநம் ஹடிகைநாதி
நூ ஹடவகுத்தீதூது நா வூ ஶிவபார்த்தை உல்லாதூது திவுபிழைப் பென
தாங்குகின் பானதீரிக்காந். ‘தேஷாதிக்லீந்தம்’ என ஒலு ஶிவன் அப்பு
நாமன் என்ற பெருங்காடு புநூத நாங்காரை உள்ளக்காதிரை காரணம்
‘ஈந்துகாமாதமுத்தித் திதி விவரிக்காந்.

இந் தூரூகம் உத்தரால்ஸ்தீரெந் வீதாதில்கஂ அயிகஂ ஸாரவத்தை
யிடுக்கே “ஞோச்சூவாக நெநாம் யவதூ ஈந்தா நாத தூநா உத்தா,
ஒங்கூநி கபிரை கபிரை ஜாஞ்சார்த்தாதிதூதம், நாதநை ராஜாத்தாந
நீதூ ச காங்கூ சங்க நீபாவச்சூஞ்சுதைதீதூதம், நாநா தாமாத்தாந
அத சூதையுதா அநாதா வதுப்பு நாதையாந்து காரணம். அது முன்
அ விதிசூத்தாத்தூ மாநாதமிகாந் காஞ்சயிசூநு ஜாஞ்சாதமிதி
ஞாநாபத்தை தாந்தூக்காம்தா. பூநாதநை ஜாஞ்சாதமிதி தூதிபு ஸிலுவி
“யாது வா மூனா கூதாநி ஜாயாதை தூதி” (காஞ்சுவிலை) வெள் மனத
கூடுதல் என பாங்கால் நாதப்பம் ஜெயை தெழை எந்தை மூஞ்சிப்பு
க்காந். மாயாதமக்கால் இந் முன்னுத்தை கெக்கைநெடு லோகங்காந்
ஞூஞ்சிமிதிஸங்காரணம் செழுநா பூநாப்பதுபாநை ஞீஶிவன்என
காவு. “கவினங்புதைநை மூஞ்சேவத்தாநங்கூரா தூத மூஞ்சுவதைவு”
என்ற பிதாதில்கஂ பாஞ்சா. இந் பாஞ்சுதைக் கவி மூஞ்சுவதைநை
நூரால் செழுவிக்கான என நாரா.

மலூபு மங்கைராமத் மீதாஞ்சுதூப்பதானம் வெளும்

லக்ஷ்மீவணை நவக்கலி.நீந நான ஸாநாவதாரா ||

முலூங்காலை நகாஸி முகங் நாங்குசிசூநை பூஞ்சு

முதை: பாக்கங்குப்பிர ஸிதாஸங்கைகா ஹலிகாக்கை:

ഗൈരീകാന്താനവാദത്താട്ടച്ചയങ്ങലെരാജ്യം രാനിം വി-
ട്ടറീട്ടം ഒംഗരിഡാഥം സമാശാരസിജാപ്പാജുനോക്കിളുമിപ്പോൾ
പാരിക്കും മല്ലതോല്ലോ ചരിരക്കുമരയന്നങ്ങൾ തുവെങ്ങുമാണ്
പുരിക്കും വാനിൽ വിഞ്ചം തുടക്കിലാനിക്കയം തുജ്ജീഡേകം.

|| 21 ||

ഒന്നോ 21. തുടക്കുവക്കാഡു ഹംസാഗമനാത്തെ പ്രതിപാദിക്കും,
ഗൈരീകാ...അം...യുടു പാത്രിവല്ലടക്കാഡു ശിവബനാ തൊഴുദു" അനു
സ്രൂഹംവാങ്ങാം ധാരുപ്പു പറാശ തുടങ്ങുന്ന നീനക്കു" ഗൈരീ...വൈഴ്ത്താൻ നീ
രഭതാട്ടകുടിശവരം, ശ്രീപാദവൃത്തി, "ഉമാ കാത്തുഡാഡനീവഹരീ" എന്നും
ശ്രദ്ധമരം.

യന്മുഖനാഗപി നവാംബുജചത്രഗൈരാ!

ഗൈരീ! പ്രാംബധ്യരാംദുരാജാഡ്യാസി

എന്ന ചപ്പാംപും. ഉടൻ ഉടനാതനനാ, രാമാസിക്കാതെ. മാനനസം...
ഗമിപ്പോൾ റാനാശാരസ്സുംക്കണിനു പൂജപ്പെട്ടവരും, ശാഖികമരയും ശരീര
ശാഖയുടനുടക്കിയവരും, കൂമിഡിലെ മഹാബാരതാജ്ഞാഡു താമരപ്പുജ്യുകർ
നേരക്കിപ്പോക്കനാവരും. മാനനസം പ്രാമാഡു മനസ്സുകൊണ്ടു സ്രൂപംചീഡി
സമ്പും.

രൈകലംസച്ചത്ര രാഡ! മനാം നീംനിതം പറം

പ്രാമാഡാ നരശാർജ്ജം ദത്തിനദം മാനാം നാരം

എന്ന ധാരം മീകാരാമായണം (ബാലകാ. സ. 24) ദനംകുക. "മനാംസാദു"
പ്രാമാഡം മനാം നീംനിതത്പാദു" എന്ന ചീറ്റാതിലകം. "കാലാന്തരേ
ഡാനസസ്യ ഹിമദ്വാഹംത്രാഖലിമാസ്യു" പു ഹംസാനാം രോഗഹൈത്രാഡ
നൃത്ര ഗതാ ഹംസാഃ പുന്നർജ്ജാസു ഡാനസമവ. ഗ്രൂതീതി പ്രാണിലിഡു"
(ശേഖവ്യാവച) എന്ന മല്ലിനാമൻ പറഞ്ഞിരിക്കും. അരയന്നങ്ങൾക്കു
മന്ത്ര മൊഹദൈത്രക്കരക്കരായാൽ അതില്ലാതെ വർഷക്കാലത്രം മാത്രം അവ
മാനനസ്യമല്ലീൽ സ്ഥിരിച്ചെയ്യുകയുജ്ജീ മരക്കാഡാജ്ഞാഡു കൂമിഡിക്കിപ്പുക്കും.
പാരിക്കും.....യന്നങ്ങൾ മല്ലപോലെ ശാഖികും വൈഴ്ത്തെ നീംനേരംബു
കുടിഡു അരയന്നങ്ങൾ. പാരിക്കും സാരിക്കും എന്ന സംസ്കൃതപരിഞ്ഞിക്കു
ഡോഷാത്രം. ശാഖികും എന്നും അത്മം. തുവെങ്ങു.....നീം വൈഴ്ത്തെ
മൊഹങ്ങൾ നീംനേര ആകാശത്രം; ഇലാസന്ധിമില്ലായുംഡു ശരഞ്ഞകാലത്രം
മൊഹങ്ങൾക്കു വൈഴ്ത്തപ്പുനിരം വരുന്നു.

വൈഴ്ത്തവെളച്ചിത്രം ഇലാഡവലീ വീക്കക്കേ വിയെക്കണസീമനി.

എന്ന ചപ്പോതാവം. (ഓ. 4) വിഞ്ചം.....മുജ്ജീയായും പുർണ്ണമായ

இனாவயவியலைக்குடிய நோட்டுக்கொள்ளு. பின்து கண். நோட்டு ஏன் அதற்கும். “பிழீல்ஜினானேக்ஷனி மார்ட்டிங்” என்று அழைப்பது தூண்டி விரிவாக நினைக்கிறது. மார்ட்டிங் உதவுமிகு கலைஞர் என்று அழைப்பது சிறப்பாக விரிவாக நினைக்கிறது. மார்ட்டிங் உதவுமிகு கலைஞர் என்று அழைப்பது சிறப்பாக விரிவாக நினைக்கிறது.

அரசு “ஸோந்தாகியிலை பூர் வரவைதுறுவான்” என்று

ஈடுகாலம் ஜங்கியவர்களுக்கிடையே விழுதுகள் ||

അംഗീക്കാരിയാണ് കീര്ത്തനവാദയക്കാരാം തിന്മാവത്രീ തെ

விடப்பட்டுவருவதை விழுவதற்காக ஆனாஸ்தோஸ் தாவதீங் தடி || 22 ||

எனிலும்கூக்கு துரிவதற்கிலுத்துக்கூட புராண பஜ்ஞிகோதி-
காங்கோயிஸமூகமாகவுள்ளதால் சிரிக்கிறதுக்கூடும்;

ଆଜିବୁ! ତୋରାହୁ ଚେଲ୍ଲା ଗତିକଣ୍ଠରେ ଯତିରେବାକୁ ବିଶ୍ଵାରମନ୍ଦିରକୁ
ପର୍ଯ୍ୟବୀଳୁଙ୍କ ନିର୍ମାଣକୁ ଉତ୍ତର ଦାତି ବ୍ୟାଯବୁଲ୍ୟାକିଳାଙ୍କରେ କରିବାକୁ.

Digitized by srujanika@gmail.com

|| 22 ||

ଫେବ୍ରୁ. ୨୩. ସୁଅତ୍ମନଙ୍କ ପାଦିକଣ୍ଠରେ ଆହାରାଜୀକଷଣ.....ପୂର୍ବାଳୀ
ଗ୍ରୀବୋକଂ ତିରିବୁଲୁଗିଲେବାରୁ କିମ୍ବା ପୁଅଳୀ ଆହାରାଜୀକଷଣ ଛୁଟି, ପାତାଳ,
ପପ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଥୁଣ ଲେବାକଷତରୁଥୁମ୍ଭାବରେ ତଥାର ପାରିଗିଲି ଯାଚିକଣା ପୁରୁଷ
ଗ୍ରୀବା ହୋଇପାଇଲା. ତିରିବୁଲୁଗିଲେବାରୁ କିମ୍ବା ପୁଅଳୀ ଏକିଥିରେ
ହେଉଥୁମ୍ଭାବରେ ପାରିଗିଲି (ଯାରିଠନିକ) ପାରିକଣ ଏକ ପାରାଳା କାଶିଖୁଣ୍ଡ ।
ତିକି ଗ୍ରୀବାରେ ପାରିବାକି ।

ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വിശദമായ പഠനമാണ് മഹാകവിയാഖ്യാനം.

മര ദേശവും മുഖ്യാക്കേണ്ട വിവാദങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചുണ്ട്

* * * *

தங்களுக்கும் ஜஹர் துணையும் பூவிக்கதமலைக்காலை
அப்பறைக்குவடிவாக சுற்றிருப்பது வாய்மையே
ஏன் கொவக்டித (அ. 11.)

“விரல்வைக்கிலும் நினைவுத்திலும் நிழூக்காக நினை வொல்பாகிப்போர்” என்ற ஒளியிடம். பழங்கிகோ.....என்ற உரண்ணாதாய ஸடிடுவதே. நானுதான் மொவைப்பீஸ் வெராத்திப்போதிக்குடி சங்கிச்சாதாய கடலு. பழங்கிகோத்திக் குறைவாராக்கி. தாஷுந நிலத்திலுத்திவர் பெவுமாற், மாண்குமாற், பிழ்குமாற் சுதலாயவேசக்கிழி வூவுமிக்குவர்தா, ஹாவாகு உபஞாகிச்சன. அரக்காத்தித.....நோக்கு அண்ட மிடிக்காக்கு அத்திதநிலத்தைக்கி நேரிட நோக்கு ஏனால் அந்தத் தீடு கணக்காக்கு

എത്തുവും ഉണ്ടാക്കിക്കാണ്ടി ദൈരെ കണ്ടാലും, സദ്ധിം കാണാനുവാൽ നിന്നേൻ കണ്ണിന് എത്തുവും തോന്നു എന്ന ഭാവം, ആരുദ്ധരവാ!.....വിസ്താരം ശാന്തോഷം അതിരുടെ അതിരുടുകൾ വിസ്താരം തൊൻ എത്തു ചെച്ചാലുണ്ട്. എത്തുവും! എഴുത്തിനിന്നേൻ അധികം ഒരു വിസ്താരത്തുന്നറി തൊൻ ഏതൊന്നു പറയണ്ടതു്? അതു യാക്കിന്” ശംഗാചംചതുനാം ഭാവം, എന്നാൽ എന്നിക്കു പായു ബാൻ സാധിക്കാനുള്ളതുകാണ്ടു് തൊൻ പറയുന്നീലും, എങ്കിലും വൻ പ്രോലും.....കാണാം വല്ലപ്പുംകുള്ളും നിന്നേൻ ഉച്ചച്ചുജ്ജു് അനുബന്ധം മാരി, കുച്ചിന വിദ്യാഭ്യാസം ബുദ്ധിക്കുംപാശ നിന്നു കാണാം.

ഉദന്നപ്പുംനീനു കുസു പ നീയിമാം മോജന്നാലും
സംശാ പാന്തഃ പുഷ്പം ഗഗനപരിശാഖാം ഗണാഹതി
ഖതി പ്രാഥിം ഭാവാസ്തു് ഫറംപയിച്ചുള്ള മുകളിതാ—
സ്തുതാം പ്രജാതാംഹംഹഃ പുനരാചാസിനാ വിജയം.

* * * *

കാരായ മട്ടാൻ്നിനാ പത്തുവീക്കിലും
വേരാട്ടിതെത്തിനുജിതെന്നാകത്താം
ദൈരോട്ട കാണ്ഞംഹാൻ കഴിച്ചാഞ്ഞാരാ റഹ—
ദാദരാഞ്ഞംഹാഞ്ഞാരിനിന്നുന്നും.

എന്ന (രാഖി, പാ. 18 (കാണി) കാണ്ടു് നുംബാ ഉന്നാഃഞ്ഞാൻ) കവിവാക്ഷ്യാജി സൂത്രവും.

‘കൊള്ളിന്നംഡോയി’, ‘ചോല്ലുന്നതിനുടെ’ എന്നീ പദങ്ങളിൽ സന്ധിക്കു വെകല്ലും നന്ദിട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷയിൽ ഏതാലും സന്ധിപ്പ ചോഗം മുഖ്യമല്ല. എങ്കിലും സ്വന്തിനെ വാഞ്ഛിക്കുംബാം” ഉത്തരം. “ഹം ഹംതാസ്മീ നമ്മി പാരഞ്ഞാമി വല്ലിത്തും റൂസിംഹ വലാഞ്ഞാനീയ്യാഹിതാ” (ഭാ. നേന്മ) “പാകനേരജിജ്ഞനഹിക്കളാലും സ്ഥലവന്നതാം കേരളപ്പുണ്ടു്” (മജ്ജരാഞ്ഞേശാ) ഇത്യാദി പ്രജാംഗജ്ഞരം ഇതിനാധാരണങ്ങളാക്കാനും.

ഈ” ശാഖീന്ത്രം സർദായിപ്പാതു ഓച്ച പരത്യും രാലുനാം
പബഞ്ഞതാവക്കു പ്രധമനൈയാർലാനന്നന്നും കൈതി ||
ഈ ലോകസ്ഥ പ്രാഥിതി തലസ്ത്രമിന്നി ദൈത്യരവാം—
ഭന്നാശമംനാനീവജ്ഞഹന്നാം ഭാഷരാഭ്രാജിഷാധാഃ || 23 ||
ശാഖീന്ത്രം വൻകടക്കശം രാലുകലവരം ധാന്മീലുണ്ടിതു വേണു
വൻപെമുട്ടാക്കാക്കില്ലുന്നാജുമടിതന്നക്കജേഞ്ഞാരി സൈതുമാർഗ്ഗം
ഇക്കവിൽ കാണാനാതിശ്ചു? സകല മുരിതവും തീങ്കമീഡൈതുവോടു—
നന്നാക്കു പ്രാഞ്ഞനീട്ടാമനും സഹജ! വേംനാലുരു യാത്രചുലു.

|| 23 ||

ചേരു. 23. ഓശത്തുവിനെ വാഴ്യമുക്കുന്ന ഗാംഡിയും.....മാർഗ്ഗം പാശ്ചായ വൻകടല്ലും റഹുകലാവരനും മുത്തു ഗാംഡിയും എല്ലാം മുച്ച് വെരു അങ്കുമില്ല. അടിമുതല്ലും ജീവാദി ഓശത്തുരാസ്സും എന്നും അരക്കും എന്നും അന്നപായം. നോക്കിയാൽ, നുഝിലാചിത്രു നോക്കിയാൽ, എന്നും അത്മം; കടലിനും ശ്രീരാമനും മുത്തുവിനും ഗാംഡിയും ഉണ്ടും. ഗാംഡിയും തീരു കടലിനേരു പക്ഷത്തിൽ ആശം. (താഴു) രാമപക്ഷത്തിൽ ശൈത്യവീഞ്ഞാദ്യുമ്പുത്തും ഇപ്രകാരം വല്ലപ്പും വേബാബുംരാഖം വന്നുവരിനും ഇല്ല. കടലിനേരു അടിമുതൽ ആക്രാബരു നിശ്ചയാ ഇംഗ്ലീഷു കാണുന്നു ഓശത്തു (മീറ) ഇപ്രകാരം പറയും. കടലിനും ശ്രീരാമചിത്രും, ഉജ്ജി എന്നും അതിനേരു അടിമുതലും കെട്ടിയുള്ളതിലും ഒരു കണാകു നിശ്ചയിക്കാം. എന്നാൽ ശ്രീരാമനേരു വുല്പീയുടുക്ക ഗാംഡിയും മിത്രവേദനു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതല്ല. കടലിനേരുക്കാരു ഗാംഡിയും രാഘവുമുക്കണബന്നു ഭാവം മുലത്തിലേ ദയവ ഭാസ്യിക്കുവിന്ത വിട്ടിരിക്കുന്നു. “അതുവായതീതാം ദേഹത്തിനും രഖാത്തുപാക്കിയി” എന്ന വരവും നേരിനി ഈ പദം ഓശത്തുവിനേരു ദേശാഭ്യൂതത്തെ ധനിപ്പിക്കുന്നു. മുലത്തിലെ ആശയം മുച്ചുവും ഇവിടും ഇവിടേ ഭാഗം തുടർന്നും വന്നിട്ടില്ല.

എത്രയുണ്ടാക്കുന്ന അപം നാശ പതിയുടെ ഗാംഡിയുമിനുവും നിന്നും-
വിത്രയും ഇള്ള പാഞ്ചാധ്യാത്മകവും ഗാംഡിയുമുന്നന്നിപ്പകാരം
എന്ന റസികരജിനിയിൽ ഒ തന്ത്രമാണുന്നു ഭാജാന്നരാത്രിക്കു മുലാശയം
ആട്ടത്തെ വിശദായം പുർണ്ണഭാവം വന്നിട്ടുണ്ടും. മുൻപിൽ കാണുന്നതിലേ
അത്മം മുഴും. സകല.....വോട്ടം പ്രാഥമ്യത്യാദി ധാഹപാപങ്ങളെ
സമ്പൂം നശിപ്പിക്കുന്ന രാജാശത്രവിശ്വാസും;

സർവ്വപാപനാശം സേതുദർശനപാലം

സ നാശന കുതണ്ണുതണ്ണുശാശര മകരാലശ്വ

മുത്രം സുഭഗഃ ശ്രീമാന്ന സാത്രീ പാദമുഖവാംബര

* * * *

വീശാലിപ്പുത്രതശ്രീമേൻ സുഭമിലിപ്പുശമഹിതഃ ;

അംഗശാശ്ര മഹാൻ ഓശത്രപ്പും ഇവ സാന്നിം
എന്നും (വാ. യു. കു.) രാമാധാരതിലും,

അതിന്നിപ്പകാരം കാക്കത്തുമേൻ ഓശത്തുവെന്നും നടത്തിനാൻ
പത്രത്തിലാജനയാം വീതി ക്രാഡിലാജന നീളിവും

നീളിവും വെന്നും പാരിക്കു പേരുകൊണ്ടതാണും

രാമാശ്രാജാജനത്തിലും തീരിന്നു പര്യത്തുകൊണ്ടതിങ്ങനേ

* * * *

படியாததெல்லூதுவழியீலையாகவாசத்தினாக நுபு!
பின்னக்கணமென்றிட வழக்குமூன்றாண்மையை
கேள்பிழிசூ கபிக்கலாக பலது வலுதாலை
ஏன்? (அதனைப்பற்றி) மஹாரதத்திலும் ஸதுவிளைப்புரி புதிபாரி
உரிமைகள்.

வெங்குத்து தீம்ரஸ்வாரம் மெழுகுலத்து ஸதுவிளை புதிப்பு
ஸ்வாகமைவத்தாயி காவுதத்தில் பரஞ்சுகாளான்.

ஸது தீஸ்வா ஸதுபு ஸு ஸது பாபம் வழாவோமதி
ஸதுபு ஸதுமாமைவா பாதக்காமை.

(ஊ. ஈ. பற.) என்ன படும் எனக்கு.

ஞீராமன் ஹஸ்யாவிக்கிணிமை ராவளாராஜூராய வாசாயிலேக்க வோகு
காதில் வாக்கங்கள் ககலித் தெட்டி ஒளாக்கில் பிரிலான் ஸது. கை
காலத்து' ஹது' ஹதகரகக்கிழும் தொட்டித்தை ஏன் விஶபாரிகளை. “நாமே
ஶபாத்திரை ராகாமாபுரத்தின் ஹடஜூஷி கடக்கலாகத்தின் பாய்க் குருக்க
கல் என்ன பேராக்கு. ராகாமாபுத்திரை ஹஸ்யாஜும் ஹடஜூஷி கர தூரி
எத்து' 15-10 நாத்துப்புத்திரை ராமேஶ்வரத்து ஓராஸபாவக குமாவ
ரியைக்கிணங்க காளான். விதீஷாவாக ஈக்காமைபாயி உசுபுவிக்காதிரி
பூங் ஞீராமக்குத்தை ஸதுரவுவை சூரா சுவி இருந்து என்னான் வாளை
பாய்க்குது.” (இ. ஸங்கரை டிப்புவி. டி கெ. குஜுரத்தினான்) ஸது கார
தத்திலெ பூரூபாதீம்ஜாதித் தூயாக்காலு அனாஷி சுளிசூவதன். வி
ஶைக்குப்புசுங்கதித் தேர்திக்காக்கி கீங்கிணி” அவுகிட ஸுநாத்தினாயி லக்ஷ்ம
பாலக்ஷம் ஜாம்பர ஹக்குவத்து வாங்மயக்காங்கி.

தாழீஜாவேல்யூக்குவா ஸபாங்குபத்துமாவோ:
ஸ்விலேதூவே தீஶிரித்துப்புமாப கஷதூக ரத்து ||
ஸ்விதாஜாவேந்திஜ்தலஜு ஸுநாபி நிலையுபாங்கு
ஸ்விதாவேல்யூவல் ரவிவீது தூதி யேஹு தேஹு. || 24 ||

ஏனா ஸ்விதாமளாத்து சுநாத்திசுதை வெறையாங்குதைக்கும் தூ-
க்கான் நிலையூதாலைக்குநடவடிக்கைத் தீட்டுதை காளாகாதாயி,
மாது தாஷே வாஸிபூக்கூத்துக்கைத்தெந்தக்குத்துவாங்குபாக்காடு வாட
பின்ன காக்குப்புத்துக்கைத்தீஶ்வராயிசுநாதியாஜும் சுபாக்கு.

|| 24 ||

ஷுரு. 21. நாமுது சீரங்கு வட்டாரிகளை. இனா.....பாலையே
நிலை ராமாயன்.கும ஸஂவிதூ காவத்து ஞீராமன் தாஷத்திரிக்குன் ஸம
யத்து'. வெறையா.....தூந் வெறை ஈாதையூடு அரக்கும்ரங்காலைந்தை

ഈന്നും മുക്കാലത്തും നിറ്റിബു.....കാണാന്നതായി ശമ്പും ഉണ്ടാക്കാതെ
അരിക്കന്ന ഓലകളിൽ എഴുതാതെ കാണാന്നതായും. പഞ്ച പുറപ്പെട്ടവിക്കാത
ഒലകൾ കണ്ണം അവ അരിരാഞ്ഞേൻ ആജ്ഞാതയെ എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിലും
വെളിപ്പെട്ടതുന്നതായി തോന്നും എന്ന ഭാവം. അരിരാമൻ വാന്നരഹാരോ
കുടി സദ്വതരണത്തിനും ഉപാധിം ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം;
കാറടിച്ചു പനഞ്ചാലകളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കാണും അവക്കും ഉപ
ദേവം നേരിട്ട്. അജപ്പാർ രാമൻ മുഖാരംകൊണ്ട് അവക്കും ഉപ
ദേവ ഇന്നും നിറ്റിബുഡ്ധാശിരിക്കുന്നു. ഈ ഏതുപോലും ഇവിടെ സൂചിപ്പി
ച്ചിരിക്കുന്ന. മനം.....പനക്കാട്ട് താഴെ വന്നും ഇരിക്കുന്നവക്കും ഒരു
വലിയ കടയായിട്ടുള്ള താഴെ ഇരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ കടപോലെ ആത്തപാദി
കളിൽനിന്നും കുഷ്ഠിക്കുന്നതും. കട പനക്കുട്ടുടെ ദക്ഷിണാംഗം നിരന്തര
തിങ്കി മുത്താകാരാഡായി ഒരോടുക്കുന്ന എന്ന ഭാവം. പനക്കുട്ടുടെ കാട്ട്, പന
പുക്കണ്ണം അധികമായി നില്ക്കുന്ന ദേഹം. പാടേ.....കുടി കൂദംമയം
നിശ്ചലം എറിയ എഴുതിരണ്ടിലെ വഴികളിൽകൂടി; പനവുംജന്നും ധരാള
ഈയി നില്ക്കുന്നതുനിന്നും തണ്ടും നിശ്ചലം എറിയതാണും വഴിയുന്ന
ഭാവം. ഈ വഴിയിൽ കുടി മെച്ചുന്ന ധാതു സൂഖ്യപ്രദാശിരിക്കും. അങ്ങ
യും പോകാം നിന്നു ധാതുവെച്ചും. കൂട്ടും തീരം. “തീരം കുലം തടം
കൂട്ടും” എന്ന വലായുധം. അവ ആരം വിഭാവന.

വിഭാവനാ വി.നാ.പ' സ്കൂൾ കാരണം കാൺജൻ ചേൽ
(കവല) എന്ന ലക്ഷ്യം

അങ്ഗേ താലുനരിദവിരഞ്ഞും കുലജിംഞ്ഞല്ല സംഗ്രഹി
പക്കാരുന്നുംഘാസത്തേക്കുന്നാവാണുംശുത്തുനുണ്ടെന്നും ||

മുക്കാജാലെവരിവ തു ചിത്രരേഖാരിട്ടിലും പുഞ്ഞമാണും

ശുഭമാരഞ്ഞുവരിവ കനകാബവാ പത്രന്താഗാം || 25 ||

അഗ്രത്തിൽ താമുപസ്ഥിനാനിനും കുലജിംഞ്ഞല്ല സംഗ്രഹി
ചൊക്കുന്നതുമാജും മുന്നത്തിൽജലമാട്ടും തന്നും കാണും;
വക്കുതായും പൊന്നകൊണ്ടിട്ടിരുപ്പാവുമാരെട്ടു കെട്ടിച്ചു പാരം

മുവുത്പിത്താട്ടു മുളിക്കവത്തിനാണും കണക്കും || 25 ||

ദ്രോ. 25. ഈ ദ്രോക്കാഡിലും അടച്ചതന്നിലും താമുപസ്ഥിനെയെ വർണ്ണി
ക്കുന്ന. അഗ്രത്തിൽ സംഭവിച്ചിൽ, താമുപസ്ഥിനാണും.....ജലമാട്ടു ഇര
ക്കരിയും ദിനത്താജ്ഞാദ്വാനാഃഃശാഭാക്കു ദയവാവുമായും മുന്നത്തിൽജലമാട്ടു
താമുപസ്ഥിനാണും എന്നും കാന യോം. രണ്ടു കരകളിലും പഴത്തു മുഖനു തന്നു
വരിച്ചും അപ്പജ്ഞം നിരന്തര കിടക്കുന്നവയായ തന്മാവുകൾ തിങ്കി

നീലുന്നതും, മുത്തുപൊലെ നീമ്പലമായ വെള്ളങ്ങനോടുകൂടിയിരുമായ താഴു
പർശ്ചിന്നാടിരു. ഉടൻതന്നെ ശാഖ സമയം ധാരുചെഫ്റ്റാൽ. വക്കിത്തയായ്
.....കിണക്കേ വക്കകളിൽ രജി വശന്തതും ഒക്കപൊലെ പൊന്തക്കട്ടി അംഗീ
യങ്കരിയിരിക്കുന്നതും, പ്രധാനവും, ഭൂദാവി അണിയുന്നതും സൗഖ്യ മുത്തംല
എന്നപോലെ അരംബയുടെ കാണ്ണാം നീനക്കു കംബാവുണ്ട് കഴിയും താമസപ
ണ്ണിയു് ലൈ ജലപ്രവാഹത്തിനു മുത്തുമാശയുടെയും, കരകുളങ്ങൾ വക്കക്കുടുക്കും,
ചുവന്ന നീറമായ രാവുകരക്കു പൊന്താഡിക്കുണ്ടും സംസ്ക്രമം കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന.
ഈവിടെ അലങ്കാരം ഉൽപ്പുകൾ.

ஈழப்பள்ளியிலெடு மூல வர்ணங்கள் அதைத் தொழிலாக்குவதற்கு ஏதாவது நோக்கங்கள் இருப்பதாக சொல்ல வேண்டும். எனவே இந்த நோக்கங்களை அறிய வேண்டும்.

നീരത്തിനാണ് മരിന്നിരക്കും നീഡാതിക്ക വെള്ളിരജ്ഞം,-

നേരം ക്രിയൽ വഹിയ വട്ടിവിൽ കാണാം സിന്ധുതന്നു

କେବୁର୍ଣ୍ଣ ଛିଲୁ ଯାହିନ୍ତି ହୀନ୍ଦିଲାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ରୀ ହେତୁ-

ମାରତ ତାଙ୍କାଙ୍କିଲାଇପାହା କଣାଏ କକ୍ଷାଳାନ୍ତମିଶ୍ରୀ

இதைதிர்ஜல் தாழுபற்றியீடுகளி ஒன்றின்கூட உழுத்திஸூக்கமாகவே ஏற்கா வெற்மங்குடி யாகிப்பிக்கலன். இத்தகும் தாழுபற்றியீடிலிருந்து உண்ணாக்கலன் என்று பூரிலும்.

താരുപൾസ്റ്റിഡൈറ്റസ്സ് ഇക്കാസാരം മഴുവാദിയും

(ପ୍ରକ୍ରି. ନୀ. ୫.) ଏଣ୍ଟାରୋ

“ഉത്താളമുക്കത്തിപ്പടക്ക ത്രിവല്ലേക്കാസാരാന്ത്

മുക്താമഹാൻ ജലക്ഷണനീവ താമ്രപർശി”

(ചെറു 2.) എന്നും സ്വത്തവും.

ପାଞ୍ଚମୀତିଥୀ ପଢ଼ିଲାଗିଲା କରନ୍ତିମିଳିକିମୁଣ୍ଡିଲୁ ଯିଲ୍ଲାଗାନ୍ତି

ଓହରେବାର୍ତ୍ତମାନକୁ ଯେବୀ କୁଳକୁ ପାଇଁ ଦେବିର ଶରୀରରେ ଲାଗିଥାଏଇବେ ।

ആര്യമാണും ജനങ്ങളിൽ കൂടിയില്ല. മത്തുരന്താപ്പാഡിക്കും—

ଶ୍ରୀପଦ ପ୍ରତିକାରି ଯାଇଛି ତାହାର ନାମ ପାଠୀର ନାମର ଅଧିକାରୀ

ମୀଳିଲାହାନ୍ତରକାଙ୍କ୍ଷା ଓ ଲୋକିଲ୍ଲାକଳ୍ପି । ଉଦ୍‌ଧରଣିରୁଥିଲେ ଏହିଲିଖିଲାହାନ୍ତର

தாஸ்மாசிய வெள்ளறையுடையிருக்கிறது என்றும் தாஸ்மாசிய வெள்ளறையுடையிருக்கிறது,

അനുഭാവത കാംതനാകം കടലിൽ നിജസംഗതിയിൽ മറ്റാൽക്കൊരുപാലന്വാന്താ സാദത്തിനീയാനുബന്ധിയുള്ളവാക്കനു ആത്മിന്ദതരത്തിൽ || 26 ||

ഡ്രോ 26. ഷൃംഗ്രോക്കുചിതമായ താമുചർണ്ണി ചിലെ മൌക്കതിക്കാലത്തിൽ വിത്തംഭായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഡ്രോകം നാലാം പാദത്തിലെ ഇരു ക്രമ നീറുന്ന പദം കാംതാവു്. ഇരു ഒരു നീറി ഇവിടെ സൂരിച്ച താമുചർണ്ണിനും മീന്യചാട്ടം.....കൂടി മത്സ്യങ്ങളുടെ കണ്ണുകളുടെ ഭംഗിയും; ചെറുതിര.....വില്ലാട്ടം ചെറിയ ബഹുഭ്രംഖ പുരിക്കണ്ണങ്ങളെ വില്ലാസത്തും ഏവം ഇപ്രകാരം താൻ.....ബീറി തന്നിലുജ്ജ എഴുതു നന്ദാകന മനസ്സിൽ ഇവ.....എന്നെന്നീ ഇവശ്യ ഭവരുതു കാണിച്ചു് അനന്തരാഭ്യാസി. അനുഭാവത.....കടലിനു പെടിക്കുന്നതു തന്നെ ഭംഗാവാകന സംശയിൽ. നിജസംഗതിയിൽ താമുഖായി സമാഹമത്തിൽ, ചെറുച്ചും മറ്റാൽ.....സേപ്പദം മറ്റാൽമായി സംശയിച്ചാലു് ഉണ്ടാക്കാത്തതായ വിഷർദ്ധിച്ചലത്തെ. മുത്തിന്റെ തന്ത്രത്തിൽ ദുര്ത്തിന്റെ തുപ്പിയിൽ. ഉള്ളവാക്കുന്നണ്ടോ ഉണ്ടാക്കുന്നു. താമുചർണ്ണിക്കു നാശികയുടെയും, സംശയത്തിൽ നാശകഫോറും, ദുര്ത്തിനു് (അവക്കു സമാഹമത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന) ചുപ്പദത്തിന്റെയും ധന്മം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നായികാവക്ഷണത്തിൽ തീന്യചാട്ടംപുംപും ചുവന്നു കണക്കം, ഓളംപൊബലയിരിക്കുന്ന പുരികൾ, നംബ ചാലെയുജ്ജ ചീരി എന്നുണ്ടെന്നു അന്തം ഗ്രാഹ്യം ‘ഈവാ കാച്ചിദ്ദേശി സംശാഖ്യാരജാ ഭക്താദരണാദിനാ സംശാഖ്യാദരണവാദം’ചുരം ജ.ന.യതി, തദ്ദേശാവച്ചുശാഖാരജാ മുക്താമന്തി ഗണകിരിഞ്ഞാല്ലോരുന്ന സംഗമകാരും സംശാഖ്യാദരണത്തിലോരും ജന്മയത്തിന്റെ പരിധിയാണും അംഗീകാരം അംഗീകാരം വ്യതിരിക്കുന്ന അംഗരിതം. അന്തം “ദ്വാഹാശ്ശിശ്ചേണായ മഹകാരം” എന്ന ‘പാതമദിപികാ’വ്യാവ്യാസം ഇവിടെ സൂരണീയമാകുന്നു. സംശയത്തിൽ താമുചർണ്ണിയുടെക്കുല്ലാതെ മരൊക്കെ നദിയുടെയും സംശയിലുന്ന കൊണ്ടു മുത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്ന കാവം.

അന്യാ വിശ്രദ്ധുരിത്തുഥിച്ചുചേരുന്നും ജലജ്ഞുടിനെപ്പും

രത്നാവഗാ യത്ര തു സന്പത്തന്തീ രത്നാകരത്പം മഹാശ്ശ ദിശയും എന്നു (ശ്രിവല്ലിലപ്പെട്ടുവാം. നീലകൂദാശിക്കിത്തം) പദ്മം നോക്കുക.

വാലുമീകിരാലാഖണ്ണത്തിൽ (കീഴുണ്ണി കാ സ 41) താമുചർണ്ണിയുടെ സൂരണാശം.

താമുചർണ്ണിം ഗ്രാഹാശ്ശം അംഗീകാരം മഹാശ്ശിം

സാ ചന്ദനവശനാശിരേതഃ പ്രാണാശി പദ്മരിജാം

കുഞ്ഞവ യു.ബത്തി. കുഞ്ഞരം സംശയമവഗശാശ്ശത.

പശ്ചാദശത്തിൽ നദിയിലെ ഗ്രാഹങ്ങളേയും തീരഗതങ്ങളും ചാടനവനങ്ങൾ ഒഴുപറഞ്ഞിരാറി യാതൊന്നും സ്വീരിച്ചുകാണുന്നില്ല. ചുത്തണ്ണാധിക്ഷേഖനം മുഖ്യമാണ് ഇതിന്റെന്നും രാമാണുകാലങ്ങളിൽനിന്നും, സംരംഭകാലാദി പ്രകാശങ്ങൾ നദിക്ക സംഭവിച്ച പ്രകൃതിവൃത്താസം സാരത്തശ്ശേണ വിഹാരി ക്ഷക്ഷണങ്ങളിലിരിക്കുന്നു.

വീംരാ യഃ ശാപപ്രതിരഥ പദഃ വൃഷ്ടിഹീന കിലാജന്മാ
ദോഡാം മേഘാഡാം ക്രിപ്തം ബാണാവൃഷ്ടി ദോഡാം ||

ത.3 ദർശനാം വാസരീശ്യരീജ്ഞത്വസാന്നകാശാര.०

പുഷ്ടി വൃഷ്ടി പ്രവിശ ഉണ്ണാവൃഷ്ടിയം രാജ്യാനീം || 27 ||

തന്മാടിൽപ്പുട്ടനാവൃഷ്ടിഈ വിശ്വിഷ്വാവൃഷ്ടിഈ കാർ പീജന്മീ-
ട്ടിരുംഭത്താംഗമുഖാക്ഷിയ പുകരിംപെയക്കംബീരംചാണ്യാന്പുകംബ
നദ്യം വാണിനാതായിട്ടരിഭോജനലുഭന്ന വിശ്രാംഗംഗ-
തതിനാംഭം പുഷ്ടി താഴുത്തനാരെന്ന മിച്ചീകാണിങ്ങു കരണ്ണത്തിട്ടന്മാ

|| 27 ||

ദ്യോ. 27. പാണിയുരാജ്യാനിഭേ വൻ്നീക്കുന്നു. തന്മാടിൽ.....
വൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ രാജ്യത്തുണ്ടായ ശാന്താവൃഷ്ടിഈ അനന്നാവൃഷ്ടി ശയി
ശാഭു. തന്നെ രാജ്യത്തു ശൃംഖലയിൽക്കൊ കാലത്തും എന്ന ഭാവം. വിശ്വിഭ
.....വൃഷ്ടിയാൽ അന്യുക്തിക്കുടെ വലിഭ ശക്കാണ്ട, അന്യുക്തി ത്രം രംഗത്തുടക്ക
ദ്രുംഭാഗിച്ചു. കാർ പീജി.....ക്കീരു മേഘജാലേ ദേശിച്ചു ദേശവ്രദ്ധിന്നെ
അതജ്ഞത്വം ചംഡിച്ചുവരം. പുകരി.....ന്പയക്കാർ കീംതിശിരിയവക
ംഡ വീരചാണിവാശരാജാക്കന്നാർ. വീരൻ “വീരനംഡ കശ്വിയ
പാണിയുരാജി” എന്ന മാനവദവ്യാവസ്ഥ. വീരൻ എന്ന പെരും പാണിയുരാ
ജാവിന്നെ വംശക്കാർ പാണിയുരാജാക്കന്നാരിൽ വീരാവൃത്തനായ രഥം ഒരി
ക്കൽ നാട്ടിൽ മശയില്ലാതെയായഞ്ചൂരി, ശരപ്രശംഗങ്കാണ്ട ദേശവാസരാജി
ദേശിച്ചു ശൃംഖലയിച്ചും മഹ്രം തേംഭിച്ചു. ഈ കുമാരി ശ്രവിക്കു സുചീപ്പി
ചുരിക്കുന്നു. നദ്യം.....തായിട്ടു നാണ്യാശിത്താടക്കും രേഖക്കാതും.
അരറി.....രെന്ന വലിയതും മണ്ഡുരെന്ന പേജിംഥക്കുടിച്ചുതും വിത്രേതി
.....താഴുന്ന അഴികയേക്കാരി സെറുശ്രംഭിപ്പുലിയേംഥക്കുടിച്ചുതും അയ,
ശാരമന പാണിയുരാജാക്കന്നാരെ തലമന്മാനന്നരാറിയെ അങ്ങേ മിച്ചി
കൊണ്ടു കശിംതതിട്ടെന്നും നീ കാണുന്നും. കാണുകയേ അകാവു. അതിൽ
പ്രവരിക്കയതും. അഞ്ചെന്ന ചെങ്ങാൻ, അതിന്നെ മനോഹരാംഗി നോക്കി
അണ്ടു കാലവിളിച്ചും വരുത്തും എന്ന ധനിനി.

താമുപർണ്ണീനദിയുടെ കരയിൽ സ്ഥിതിവരുന്ന ഒരു രംഗാധിഷ്ഠയും നഗരമാണ് മഞ്ചലുത്ത്.

മഹർഷികളിൽപ്പുന്ന ദിവസൗദിഷ്ഠാനത്വൻ

തൈലു കാടൽക്കരവിശ്വി മഞ്ചലുത്തിലണ്ണന്തുരുത

അവിഭാഗത്തിന്മാരും പുണ്യക്ഷേത്രവും പാത്ര പാത്രവൻ

മഹാവീരൻ പെന്നക്കണ്ണ് മഹാധർശിന്മന്ത്രാഡി

മഞ്ചലുക്കുഴം വാഴം പിത്രാംഗദന്തരോദ്ധേന

എന്ന മഹാകാരത്താണിൽ മഞ്ചലുത്തിന്മന്നറി പാഠം. അഞ്ജിക്കുളം അവി ദിവസം മാജിവാദു ചിത്രാംഗദന്തരും പുത്ര് ചിത്രാംഗദന്തരും വിവാഹം ചെയ്തു എന്നും, ഈ അവത്തിലും ബുദ്ധവാദനും എന്ന പുത്രൻ ജനിച്ചു എന്നും താരതത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം കലഗ്രാവദ്ദോഷം പാർവ്വതിക്ഷേഷ്യാം

ബിഭാഗാനന്ന നേന്ന പുത്രനമുഖാധിവാത്ര.

എന്ന (ഭാര കീഴി), പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

തന്ത്ര ഏദാരത സാമ്യരഹി സംബവ വർജ്ജിനീം കാലും

ഈജ്യാ പാഡിനോ ചരചിതനിഹതപ്രാണിപുരവന്നും പുഴിക്കുന്നും ||

വത്രഃ ഗോ പ്രാംഗം ദൈ നാഡുവാം ലാഡു പാന്മാം

പാരു തൃപ്പാം വാലുപട്ടാധിവാ പാക്ഷികാം പ്രാന്തരാധി || 28 ||

രണ്ണായിക്കാംമാംതു വഴിയതിലെള്ളതാം പരിഞ്ചരമാർഗ്ഗം വിഭേദം,

കണ്ണാമണിക്കതിക്കു തുതിഖർ ലഘാം ജന്മനു ശിശിരക്കാലുമദ്ദിം;

ഉണ്ണാം വളപ്പേക്കിലുംവിശുഭിരും ദിവസവും ക്ഷേമാം വെണ്ണു,

കണ്ണാദ്യം സുഖിയുംജും പേക്കടമണ്ണം ശക്കും കരന്താഴിപ്പ് || 28 ||

ദ്രോ. 28. മാർഗ്ഗസ്പദാവാന്ത പ്രതിപാദിക്കുന്നു. രണ്ണാ...വഴി

വഴി മണ്ണായിക്കാം സാന്തു എന്നും അന്പരാം. അവിഭ മണ്ണ വഴികൾ

കാംനാം നിശ്ചയം. അതിന്റെ....വിഭേദം അവയിൽ എഴുപ്പവഴി

നന്നാലു. അതിനെ ഉച്ചപക്ഷിക്കുന്നും. ആ വഴിയും പോഡാൽ സംഭവിക്കുന്ന

ആവശ്യത്തിനെ പറഞ്ഞും. കണ്ണാമണിക്കി....മല്ലോ അതിക്കൽ ചതിയർ

മലയർ കണ്ണാമാണിക്ക ജന്മനു കൊല്ലുമാംലു എന്നും അന്താധി, നു വഴി

യിൽ ചതിയന്നാരാഡു പേടുന്നു കുത്രിമാഡാഡി ജന്മനു ചെയ്യും പാക്ഷിനാംന്ത്.

ചതിയർ വലവച്ചും ശാംപ്രശംഗാം കുത്രിമരാഡി മുഹമ്മദൈ പിടിക്കുന്ന

വർ എന്ന ധനി. മലയർ വിദ്യുത്താംഗവികരം ക്രാനതെ മലയിൽ വളരു

നാവകം, ദയാദിമുഖങ്ങൾ തീരെ കൈവരാത്രവക്കാഡു കാടുന്നു എന്നു

ധനി. അതുകൊണ്ടു അവർ ഹിംസാദിക്കളിൽ വുംപുത്രന്നാരാഡിക്കം എന്നു

ഡാവം. എഴുപ്പും കയറ്റി ആ വഴിയേ പോകുന്നു.

അരഹിഷ്ഠാനി സഹിഷ്ഠാനാചവദാനി പത്രപ്പെട്ടാം
ഹല്ലുന്നി തതു മഹതാം ജീവിവാ ജീവനം
എന്ന (ഭഗ. എം. 1) പദ്മം ഹവിം സൗത്തവ്യം. ഉണ്ടം.....വയ്ക്കു
അങ്ങളും വഴിയ്ക്കു ഉണ്ടാം ഏക്കിലും അവിം ഇടങ്ങൽ യശിക്കവകും എന്നു
ഞംന്തായം. നീ കുറച്ച വഴിയ്ക്കു ഉണ്ടോക്കിലും സഹിം കാണണ്ടാവയിൽ ഇട
ഞ്ഞ പാരിച്ചിൽക്കുട്ട പൊക്കനം. വെള്ളു ഈ പദ്മത്തിനു ലാഖയിൽ പൊ
ക്കു എന്ന അത്മൻിലും എന്നാൽ വെച്ചുപിടിക്കുക, വെച്ചടിക്കുക, എന്നി
ങ്ങനെ ചില ശൈലികൾ നടപ്പെട്ടു തുടർന്നുകൂടാതെ വേഗത്തിൽ പൊക്കു
എന്നു ഈ ശൈലികൾക്കു ശരത്മാ മുഖ ശാരാലികളിലെ 'വെച്ചു' എന്ന
പദ്മത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുത്തി വെള്ളു എന്ന പദ്മം ഹവിം പ്രജാശാനിച്ചു
രിക്കുന്നു. കണ്ണാല്പത്രം.....കുരുംഞ്ചിപ്പു എപ്പിയുംജ്ഞാർ എന്നും കണ്ണാ
ദിപകടമന്നായും ശക്തിയും കുരുംഞ്ചിപ്പു എന്നും ആന യും. ബുദ്ധിമുഖനാർ അത്ര
മേതനു അരംഭാച്ചിത്രം അരാനിന്നും എത്രപത്രത്താകമനു ശക്തിയും ഉച്ചപ
ക്ഷിക്കുന്നു. അപത്രതും ഉണ്ടാക്കുമെന്നു സംശയം ഉണ്ടായാൽ മതി, പിന്നു
ആ വഴിയെ ബുദ്ധിശ്രദ്ധാർ കൈക്കണ്ണാളുകളിലും എന്ന ഭാവം.

പ്രക്ഷിഭ്രംഗാഖാ പജാസ്യ കൃംഗ്രൂംഗാം വരം
എന്ന തത്പരം സ്വരം വിശം. അരവംശാരം അത്മാനതന്നുംശാം.

ഇക്കാലപ്രാബേശംശ്രൂതാചവിത്രാംക്രമാജ്ഞാവാവൻ

ഈബല്യുഷ്ടാംക്രമാജ്ഞാവാശയിരുക്കുന്നാജഗാശീംശമിലേപ്പുഃ ||

പച്ചാപാരതൈരവി ജനപദപ്രൂതിരിനാളിശ്രൂതിശ്രൂതി

രംതൃഷ്ണാന്തി ക്ഷണമനു പദം പരമ്പരാജ്ഞാം പാണ്ഡ്യാഃ || 29 ||

ഇക്കാലും മുത്തുകൊണ്ടാണുംനരിയു വെന്നാരപ്പെട്ടുപ്പിംഗാലും

തയ്ക്കാലും ചേര്ത്ത ഗോരോചനമുടി കരിഞ്ഞടിതിനട്ടിലുായി.

അക്കാണം നാട്ടുവന്നുംജാക്കുവെന്നുവരിച്ചുക്കും

ജ്ഞാലം നോക്കിനോക്കീട്ടുനട്ടി വഴിയേ പാണ്ഡിരാജ്യംകടക്കാം.

|| 29 ||

ഭാഗം. 29. പാണ്ഡ്യപ്രൂതിക്കൈ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഇക്കാലും.....

ഭരണം പക്തിയും പക്തിയും മുത്തുകൊണ്ട നീമ്മിച്ച അരുഞ്ഞനാശരം. താരു
പർശ്ചിയുടെ സാന്നിധ്യം നീമിത്തം മുത്തുകൈ എ തുണ്ട്രു് അധികം ഉണ്ടാ
കുന്ന എന്ന ധനനി. അരിയ.....മാല്പത്രം നല്ല വെന്നാരപ്പെട്ടു കോത്രു
കെട്ടിച്ചുമാല. താരുപ്പാജ്ഞകൾ ധനാശം ഉണ്ടുന്നു ധനനി. തയ്ക്കാലം...
ആഞ്ചേരിയും ആഞ്ചേരിയും ആഞ്ചേരിയും ആഞ്ചേരിയും ആഞ്ചേരിയും ആഞ്ചേരി
വനം എറിച്ചുനുന്നു. 'ഒന്നാശീർഷം എരിച്ചുനുന്നു' എന്ന വെജ്ജയ്യന്തി.

ഗോരോചനംതനാലുജ്ജ കരിക്കാണ്ടപാരം വിളങ്ങേന്നാൻ കൊറിതനാിക എന്ന കൃഷ്ണഗാമ.

“പാണിഥ്യായമംസാദ്ധിതലംവഹാരം സ്ത്രാംഗരഥാശാ ഹരിചവദംനന്”
ഈദുദി “പ്രസിലിഡൈസ്റ്റൈമേക്കതിക്കാലും ചട്ടമാനാം” തഴ്ലിശ്ശുപതി
പ്രക്ഷിതാത്താവനാടിപ്പാദശം പ്രാശസ്ത്രധിക്കാത്തമും പ്രജാശാം എന്ന
വഠവർണ്ണിനി. ഇതിനുട്ടിലായി ഭാവിടെ പരാബാവിയും നാഭരണങ്ങളാട്ട
ക്രടിയുമാണുി. അക്കാണം.....യുകിൽ നാ ദിവ്യത്വം കാണാനു നാടൻ
പെണ്ണുശ്ശുട്ടുട സൗണ്ടംഞ്ഞുണ്ട്. നാട്ടിപ്പെണ്ണുണ്ടരു നാഹരികപ്പുംിക്കുള
ശ്ശുവും അലകാരാദിക്കാം തുടാവിശാഖാം മുട്ടാനാവാം എന്ന ധനി.
അലം.....മണ്ഡയ്യും ദിവാം ദിവാം ദിവാം ദിവാം ദിവാം നാ നിനാക്ക. കിണ്ണ
പറവുക കാണാക്കുണ്ടു എത്തു ശരിപ്പു ഭാണാവെശവി പ്രസ്തുതേശലിഡലു
ഖവിടെ ഇം പദം പ്രശ്നാഗ്രിച്ചുറിക്കുന്നാരും കുറ്റം പരവു എന്ന രണ്ടു പദം.
അച്ചിക്കക, ഇഷ്ടപ്പെടുകക, എന്നു് എത്രു. നംട്ടുവെശംകാണ്ടുതനു: പാണിഥ്യ
പ്രൂഖികൾ നിന്നു ഏകൻശിക്ഷം ഏന്ന ക്രാവും. അക്കാലം.....നോക്കീടു
വെശവി ദോഷകയിം ചെറു ആനാച നോക്കിയതുടിലു, ജാതാം തു നോക്കി
ഉന്ന നാഡാം മാത്രം കണ്ണാനം നോക്കക എന്നു് എത്രു പാണിഥ്യ
പ്രൂഖിക്കുടു സുടൻ വേഷു വിശിഷ്ടാക്കുണ്ടു, തന്തു നോക്കണം. എന്നു് ഒ²
ഡാറയ്യു കുലതാചാം ഉലജാക്കാരുചുക്കാണു് എത്രു നോക്കീ നില്ക്കുതു് എന്ന
ക്രാവും. “കഷണം പശ്യുരു്” ഏന്ന ദിവാം അക്കാം പാശരാഘവും ദിവാം
തിക്കന്ത കുഞ്ഞു നോക്കിണുക്കീടു് ഏന്ന കാൺ. ഉടനട്ടി വെല്ലി. വേഗ
ന്തിക്കനു. “വഴീയേ എതു വഴിശിക്കുടി. പാണിഥിരാജ്യം പാണിഥിദ
മഞ്ഞൽ. കടക്കാം അതിക്രമിക്കാം.

ഈ പദ്യങ്ങിൽ പരദേശവർണ്ണനം അവിശാനിക്കുണ്ടും. റാംഗരാമത്തു
കേഷതും, ദേശതും, സശ്വതതും, താമുചർണ്ണി, മാലുക രാജധാനി, പാണിഥ്യ
ദേശസ്ത്രീകൾ എന്നിവയെല്ലപ്പറിവിഞ്ഞും മഹത്വയെല്ലാം ഭാഗങ്ങളിൽ വർണ്ണി
ചുരിക്കുന്നതു്. പരദേശവർണ്ണനം എഴുപ്പുത്തിൽ കഴിയുക്കുടി കവി സ്വദേശ
മായ കേരളത്തെ, വർണ്ണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നും.

ആംഗോദ്ധുംബവരമതിപ്പാറും കൈലലമാത്രമു സഹ്യം

പാശാൽ പാശാവയി നിചത്തു ബിന്തം നിർജ്ജംഡിരണു ||

ആം ഹാരമുഖിയുമു തുക ത്രീതിമാഡുണ്ടിക്കിം താം

ആം വക്ഷ്യുന്നുംസിജിഡൈത്തായമുംപ്രതിക്കുന്നും || 30 ||

അഗ്രംകാണ്ടംവരം ചെന്നടിവരലണ്ണുംമാലധാരം തുന്മാര-
വുഗ്രഞ്ചി ദൃഢം പാരം ദാശവിമയാടമയംസഹശൈലത്തിച്ചുവരി

ചോൽക്കാണ്ടീടുന്ന കുമുഖവത്തിയുടെ പോർക്കാഡയിൻ്റെ കരേറി—

അയ്യുണിടീടും സുവം നീ ഇകവര! പരിശീലിച്ചുമട്ടാനു തേടു. || 30 ||

ശ്രോ. 30. കേരളന്തിനെന്ന് കിഴക്കു അംതിരായ സഹ്യപദ്ധതിനെ വർഷ്ണിക്കുന്നു. ഈ ശ്രോകത്തിലും അട്ടതെ രണ്ടെണ്ണത്തിലും സഹ്യഗൈലും പ്രതിപാദ്യം. അനുംതകൊ...പോലും മുകളിഭാഗംകൊണ്ട് അക്കാ ശത്തിൽ ചെന്നാരും, അടിവര ഒരുക്കന്നാരും നൗയ ചോലകൊണ്ട് പദ്ധതിനെന്ന് ഉം നീ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ദുക്കി കീഴുക്കാണവര വന്നുനില്ലെന്നു തെന്നു ഭാവം. മുത്രേഹാര....ലേറി നീങ്ങലുംബാധി മുത്രും അണിപ്പിച്ചു രിക്കുന്ന വലതായ സഹ്യപദ്ധതിൽ കുറേറി. ചോൽക്കാണ്ടീ.... സുവം തൃജവിയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രജവാദിച്ചും ഉണ്ടാകുന്ന സുവത്തെ, ഓ! ശ്രൂകവര! അപ്പും കീഴിംപ്രസ്തുപ്പം പരിശീലിച്ചുമട്ടാനു തേടു. നീ അംഗവിച്ചാലും. വര നീ ഉം സുവം അംഗവിക്കവാൻ ഷോഗ്യ നെന്നും, ഭർത്താവും ഏറ്റുന്നതിനി. “മുക്കതി സംബന്ധം തങ്ങീജി ബന്ധുന്നാധിക്കണ്ണു നീഡുന്നു മുകാനാം ലാദ്യാധാരം പ്രതിഭാസവുതി” എന്ന വാദവിശ്വിനി ഇവിടെ നുംനുംവും. ഈ വ്യാപ്ത്യാന തീരു സംസ്ഥാപിച്ചാരും. ഭാഷിക്കുന്ന ശുഭാഖാനു ഇല്ലാതെ വര പദ്ധതിച്ചുവരും, ശ്രൂകവരമുന്നുന്ന സംബന്ധവും കൂപ്പിച്ചുതും നായികം ഉവിതവും ദ്രോജ്വവുംബാധിക്കുന്നു. പരിശു ഷക്കെന്ന് കവിപ്പമുഖ്യമായി ശാല്ലും ശാലും കൂടാം ഒരു നല്ല ഉദാഹരണംകുന്ന ശ്രോകത്തിൽ കുമിഞ്ചു ദാഡിക്കാണും, പാദമുഖം സ്ഥാനംഭരും, പോലും നീ തീരു പരിശാസിക്കുന്ന ഹാരംബാധി, ശ്രൂകവര വരനും കൂപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അഭ്യാസം ആ പക്കം. “അനുംതകാജാഡബം പേരാം” എന്ന ഭാഗത്തിനും, വല്ലും കൊണ്ടും എക്കുറിക്കുന്ന സ്ഥാനവുംകുത്തിനെന്ന് പ്രതീതി ഔദ്യോഗിക്കുന്ന സഹ്യനിൽ പ്രജവാദിക്കുന്നുരു കാമിനീരിനും മാനുശസഭവും നീനുക ലഭിക്കും എന്നു ഭാവം. അലാറാറം (ശ്രോകാശരൂഹിതമാണു) ഉക്കപ്പുൾക്കും; ശുഭത്തിലെ (നാലാംപാദം) ‘മുന്നാം’ ഉക്കപ്പുൾക്കുംദ്വാരകമാബുംബും പിന്നാതിലുകും. അഞ്ചുംബിൽ ഇന്ന പദ്ധതിനെന്ന് അതും വിട്ടിരിക്കുന്നു.

അഞ്ചുംബാടാടിരാനാച്ച തമാ സഹ്യത്യാദപി

വിഞ്ചിയക്കുശ തന്ത്രജ്ഞനു വിദ്യഃ പ്രീതിം പരുവ്വിയം

എന (വാസ്തവാജന) ശാരും സാദാരിച്ച പ്രീതി നാലുവിധം അവയിൽ അഞ്ചുംബിക്കിഞ്ചു പ്രീതിശുശ്രേഷ്ഠിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

നേനുംബള്ളിക്കീ വീണുജാ നാശാ ചാട്ടാംസിക്കീ തട്ടം

ചാത്രജ്ഞിയതി വിദ്യാരാജിപ്പിദിവസം പ്രീതിക്കും

എനും. അനന്തരംഗത്തിൽ പരുവ്വിയപ്പുളിയിൽ പിലവഞ്ചു നാശം വൃത്യുംബാധി പരിഞ്ഞുന്നു.

പ്രതിസ്ഥാപനാസികീ പ്രോക്താ മുഹയാദീഷ് കമ്മസു
എന്ന ലക്ഷണം.

അംഗവിത്തമുഖ്യം ദ്രാവക്തവ്യതാതാ
നിതംവെമിവ ഭദ്രിന്ധാ സ്ത്രീലൂപംതുകമലംജയത്.

എന്ന (രം. 4.) സഹവർണ്ണനം ഇവിടെ സ്വരിക്കുന്നതു രാജരഥാധിരിക്ഷം.
ചൂംബൻ ബിംബാധരമത മുത്താലുാലയൻ ഭംഗിസ്ത്രീ

രാതനാനൃതന്തവി നഭവാദല്ലവനം ഭാഡിമേശം.

പൈക്ഷംതക്ഷവേപ് പരിവിഗ്രഹം ഘട്ടപ്രഭരാത്രത്രീയം

ഭാരഃ! സൗം ശ്രീമംകംക്രിവാസ്യ വപ്പുമലീഷ് || 31 ||

ഭതാഞ്ചിച്ചണ്ടം റക്കാ, ഭദ്രമിച്ചിയുലച്ചുഞ്ചമിഞ്ചം ഘുണറി

ഭാണ്ടി, ചുംത ഭാതഭജാപ്പുശുഖയിൽ നഭവാദല്ലവനം ചെയ്യുകൊടിണ്ട
വേണ്ടംവണ്ണം ഘതപ്പുബേടകിമജമാഥത്രീഡം കിഴിച്ചിച്ചു

വീണ്ടം വപ്പുമലും ശിഖാജുഖനുവിച്ചുലുമജില്ലും പാശ്വ || 31 ||

എന്ന. 31. തൊണ്ടിച്ചണ്ടം പാംതവക്ഷത്രീൽ തൊണ്ടിഡിക്കന

ചുണ്ട് എന്നം നാഡികാപക്ഷത്രീൽ തൊണ്ടിഡിക്കന ചുണ്ട്
എന്നം അത്രമം. മുരുംവാലെ, ഭാരകിച്ചി മുതാഡാ പദംജംശം റണ്ട് പക്ഷ
നീലം ഒരുമം മുഖ്യം. ശ്രീശിരേ ശ്രീശ. കാശ ദേശ്യം. വടക്കൻ വു
വഹാരത്രീൽ മുപകാം ധരാം പ്രജാംഗിക്കാഡിം ഘുണ്ടപദ്ധത്രീൽ റു
ചിതമായ സംഭോഗനുവെൽ മും പദ്ധത്രീൽ വിവരിച്ചിരിക്ഷനം തുകം
നായകൻ; വപ്പും നാഡിക; അത്രമം സ്ഫുര്യം.

വുംപ്രഭാകരനിന്നും വ്യാവസ്വാനത്രീൽ പ്രതിശാദിച്ച മരുംവിധ പ്രീ
തികളിൽ മണംമരണതാഡ ഏരകിംഗാനികിഡെ മും ദ്വാകത്രീൽ വിവരിച്ചി
രിക്ഷനം.

അനക്കുണ്ടുംപി പുരാ കമ്മം സവിഷണാത്മികാ

സകലൂംജായതേ പ്രീതിഞ്ചാസ സ്വാദാഭിമാനികീ.

എന്ന ലക്ഷണം. അദ്ദേഹത വിത്രുമന്മാനമായ സഹുകക പ്രീതി സംഭവി
ചുതകെങ്കി, മേലാൽ കാഞ്ചിസിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതുടി പ്രതിത്രീൽ ധനി
പ്രീചിരിക്ഷനം.

പ്രമാവസ്തു വാസ്തു ദശാവാസ് താസ്വാവില്ലവ്വനി

ശീവം ഭവതി യാത്രാശംഗ്രഹ്യമാ താമും ഭേദക.

എന്ന ശാഖും സൂത്രവ്യം. ഒരു യാത്രക്കാരൻ വഴിയിൽ ശാഖും ഒരു വിത്രു
സ്ഥാനത്രു സ്വാദ ഉണ്ടാക്കുന്നതാശാദ, കാഞ്ചിസിലും മംഗലവും ഭവിക്ഷണ
നു പ്രസ്തുത പദ്ധതിന്നും സാരം.

“മെയ്യേക്കാണ്ട്” എന്ന ഭാഗത്തിലെ ‘എ’ കാരം പശ്ചാത്തിക്കവണ്ണി പ്രയോഗിച്ചതാക്കണ ‘നീട്ടോമ’ ‘പോകമേ’ എന്നും മാരം ‘എ’ കാരം പാദ പുത്തിക്കും ഉപയോഗിക്കാം. അതുപൊലെ ‘പോചിത്’ ‘നീനിതേ’ എന്നിങ്ങനെ ‘തീതും ഉപയോഗിക്കും. എന്നാൽ ‘കൊണ്ട്’ എന്ന പദജ്ഞതാഴു് ‘എ’ കാരം ചേത്തു് ‘കൊണ്ടോ’ എന്നു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു പുംബുതിമുള്ളിൽ സാധാരണംഭാക്കിലും, അധികാരിക്കുന്നതു തുടർന്നും ദശാഖാലിക്കുന്നതു വരും.

നേരേ കണ്ണായലമെത്തു കരവേച്ചു നീറിലിറിങ്കിച്ചുകുറഞ്ഞു ഭാഗത്തു് എന്നും ‘മേരുകൾ വരിക നടക്കാന്നാലും മെരുകൾ മുക്കുവിനെ(ഭാഗതം—ചെന്തുംഭാഗം) എന്നും മരും കണ്ണാലും കൃഷ്ണകുളിൽ ധാരാളം പ്രചിശാഗാമി കാണാം. ‘ഉന്നറംകൊലും തെററകുംകൊണ്ട്’ (ഭാഗം-ഭാഗം-പ്രചിശാഗാമി ദശാഖാലിക്കുന്നതു് കാണാണെന്നു് നവീന കവികൾ മുഖ പ്രചിശാഗാമി ശിഖിച്ചിരിക്കുന്നവരാക്കും.

ശൈലിയിൽ ശ്രവണസ്ഥാനം ഭാമ മുജാമാലാനും

ഹാരീക്കുപ്പുനാട്ടി എനിന്നിസ്തുമാരാനമും-മാരുന്നും ||

കരുംപ്രാഞ്ചുവന്നാനജനിത്തോടിന്ത്യക്കാപദാനാഃ

വാഞ്ചാശ്വായം വെത്തി പവജാ മാത്രമായം മുഖം ഒരു. || 32 ||

വേടന്തുക്കുരിക്കു കനാിക്കുന്നാരിംഡാമം മാധ തെട്ടിച്ചു പിണ്ണം

പേടപ്പുന്മാദവുംവത്തെത്തുവുന്നര പിതിരിപ്രാക്കും ഹരാക്കി

മോടേ കീടം കിഴങ്ങിൻകുിളകളിലുംവുംതുണ്ടി തീക്കനാ കാറാട്ടു പാടു തീരം ഭവാനഭൂതായ ഗഗനഗതിക്കുംനാട്ടുംതണ്ടിൽ || 32 ||

ദേശം. 32. മുഖ പദ്ധതിക്കും പദ്ധതിയിലെ മരുഭൂമിവിനെ വർഷിക്കു ക്കുന്നു, വേടന്തുക്കുരിക്കു.....മാല വേടന്തുക്കു അഞ്ചിയുന്ന. കനാിക്കു കുടുക്കുന്നതു് ഉണ്ടാക്കിയ ചാലാശ. ലഭകളിൽ താമസിക്കുന്ന വേടനൂക്കുട പ്രീകരം അവിട്ടുകുളിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാകുന്ന കനാിക്കുവാൻു് മാല ശായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് “ഘുംഡുജാഹാരന്തുനംനുംബുലുവുംതിക്കു—ഭൂമവും” മഹാംംഡക്കുന്നാനിതനീംലുംലുവും

“കനാിക്കുളമതിനുംനുംകുന്നാിക്കുവുംകുലമാലാലാശനിണ്ടു്”

(കീരാതും തുജ്ജതും. കലതാന്നനാവും) മുത്യാദി പ്രചിശാഗാഞ്ചു നോക്കുക. ഇവിടെ കനാിക്കു ഏന്ന പാഠത്തും മാലയുടെ ചുവൽപ്പുനിറത്തെ കാണിക്കുവാനുംു്. അതുകൊണ്ടു പാലിബിക്കുന്ന പ്രചിശാജാനം ശരംഗം കാത്തരു പറയുന്നു. തേട്ടിച്ചുവയ്ക്കും.....പിതിരി ശയവവിറ കിക്കോണിക്കുവാ രാക്ക പേടകുളുവും മുഖത്തുനാനിനു വീഴുന്ന ചെറിയ റാക്കുളം. പിതിരി ശിഖിച്ചു പാഠത്തും. തേട്ടി തികട്ടി ഏന്ന പാഞ്ചാഖുന്ന മുഖാതുവും. മാത്രവും മാരമാക്കി കുന്നാഹരംഭയുംവാക്കി കാറാട്ടിച്ചു, മാൻപേടക്കുളുവു

വായിക്കനിന്ന ചിത്രങ്ങൾ വെള്ളത നീര്, വേട്ടല്ലീകരണ ധരിക്കുന്ന കന്നിക്കു മാലയിൽ ചെന്ന വീഴുകയും സ്ഥാപ്തപ്പാർഷി അതു മുത്തുഖലാലുപാലെ ഡോക്ടിന്റെ ഷം ചെയ്യുന്ന എന്ന ഭാവം. ഫോറ്റ്.....തീക്കന്ന കീഴുക്കാഗത്തു കീഴിന്തു കുംകമവേജളി കുറിയ്ക്കാബാൾ ഉണ്ടാകുന്ന കുപ്പിനെതെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാരണത്തു വായുവിനാൽ. അപ്പുവ്യത്തത്തിൽ സഹ്യത്വം നിലനിൽക്കുന്നതിൽ പാട തീരുമാൻ എന്നും അന്നാഡി. നീനുക്ക് എന്തൊരു തീരുമാൻ സഭയാമിച്ചതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായ കുപ്പിനും മുഴവുന്നു നശിക്കും. ഗഗനം സ്ഥാപ്തപ്പാർഷിനും ഗഗനം “നശാന്തരീക്ഷംഗഗനം” എന്നും അമരം, സുഖ്യനിൽ ചുട്ടുനു പാക്കണമെന്നും സരവയുടെ കുപ്പിനെതു നശിനിന്ന വേണ്ട മുത്തുപ്പാർഷി ഫലഭ്യവാദപ്പാർഷിനും സംഖ്യിക്കുന്ന ധാരാളം ഭാവം.

ഈ പ്രത്യേകതിൽ സുഖ്യത്വംതുകുണ്ടായ പ്രീതിപ്പെടുത്തിക്കുന്ന നാശന്ത്യാശിനി ഒരു സുഖ്യദന്ത്യാശുഖിന് പ്രീതികാരണം തന്റെബേജരു കത്തുപ്പെടുത്തുന്നതുമായി കൂടിയാണ്. എന്നും ലക്ഷ്യം, അധികാരം തന്ത്രമുണ്ടാണ്.

തന്ത്രമുണ്ടും മുണ്ടും സുഖ്യാശിനി സുഖ്യാശിനി : എന്ന ലക്ഷ്യം,
തങ്കരാഞ്ചു മുഖക്കുശവരം ദാസവീരിന്തു മനോനി
ശാനാശകരം നാശ ചന്ദഗജ്യുദ്ധിനാളിനാശം ||
അംഗരാംതന്ന ശ്രാംകാര്യത്വാശം ദാസവീരിനാശം
ലാഖ്യത്രീഡാശവി ലാഖാശാ സ്രീകാശാവികാശാം. || 33 ||

ഒന്തിരാം പ പട്ടം പുജിയുമ്പുമന്നയുംബാംമാം അന്തം തുടച്ചും,
സംഗീതം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നിതാണും ചെ ഒളിക്കുടിവി ചെ അംഗാശും,
മണ്ഡികാരുജ്ജോരാശം വരൊക്കു മുക്കവാം കാനാ കാനാിച്ച മട്ടാ-
യഞ്ചിന്മാനത്തു വള്ളിത്തുനടക്കിക്കര തുടന്നാടവും കാളിക്കാരക്.

|| 33 ||

ഡ്രോ. ശ്രീ. ഭംഗിഭാവം.....തേൻ തുടച്ചും ഒന്തിരാം തുടച്ചും കുടിയ
പുക്കലാക്കന്ന മാത്രതു പറാറിശിരിക്കുന്ന വിയസ്ത്രക്കുന്ന തേൻ തുടച്ചു
നീക്കിയും. സംഗീതം.....തതാശും പാടുനവഞ്ചാം വണ്ണിനു പിട
ക്കുന്ന തുടച്ചതിൽ പെത്തും; സാവാഞ്ചേ സംഗീതനാശും എന്ന ഭാവം. അടി
ശനന്തരം മണ്ഡികാ.....മെംട ഉണ്ടിപ്പ് സാധ്യിച്ചാശാ സുന്താസാത്രാച
കുടി, അധികം ചാംപാച്ചയുടിനും മുരിവാം... ..മട്ടാന്ത് എന്ന
നാശ കാരണ പഠിപ്പിച്ചതും ശരിയും തെരഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ സ്ഥാനത്തു
പബ്ലിക്കേഷൻ മും സമലാളം. വള്ളി.....തുവും വള്ളിക്കുന്ന ഏകിയ

നടക്കൾ തുടങ്ങാ, വിനുമനില്ലാതെ ചെയ്യുന്ന. ചെറു ലതകളുടെ ഒൻപത് വാദി മുണ്ണങ്ങൾ യാനി. വിദ്യാദ്യോഗസത്തിൽ¹⁰ ഉചിതമാണു കാലം ബാധ്യ മെന്നും ഗ്രാഹ്യം. “ശ്രദ്ധയേജുസ്ഥവിദ്യാനാം” എന്ന രാഖ (സ 1.) അടുവും ഭൂതവും, അങ്ങളും നീ കബിട്ടിക്കൊടക, കിളിഡേലും രുജാമാച്ചൽമാർ സൂരി ലഗാത്തികളും അലഘൃതകളും നായ ബാലിക്കുകളും രുജാവിശ്വ ആക്ഷാസിപ്പിക്കു നാതികൾനു പ്രതീക്കി ദിവിക്കു തേജ്വും. ചാക്കുമാർ ബാലികളായു നജിക്കും നാമാര നാട്ടും പഠ്പിക്കുന്നതിനെ സുചിത്രാക്കാണു് കാവി ഇരു പദ്ധതി നിംഫിച്ചു എന്നു. വിമാരിക്കാം പാട്ടുതണ്ണിക്കു വട്ടികൾ കാരുതട്ടി ഭേദി യായി ശത്രും എന്നുകാവം വിജയാത്മിക്കാം പ്രീതിക്കു മുഖ പദ്ധതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു

പ്രത്യുഷാലോകത്തും പ്രീതിയ്യും വിനാശാനന്തരിക്കാ
എന്ന ലക്ഷ്യം അവകാശം തുച്ഛകം.

മുപ്പാമക്ഷത്തും ജനപദ്ധതി സീഫീതമഖ്യക്ഷക്ഷാംമാ

ദൈപ്പാദയം ദൈത്യരൂപങ്ങളാശന്ധ്യാസ ബാജാറം. ||

യം ദേശിന്ദ്യാം തവിരുറിച്ചാതാഴതാംബുദ്ധവല്ലി—

വേലുക്കേരക്കുകട കിരാൻ കേരളാശ്രൂഷാന്തി. || 34 ||

മുഹമക്ഷത്തും ദൈക്കനാാതവാലിമ പെട്ടാം കാഞ്ഞാശടൻ തത

മുഹമക്ഷിലപ്പും രാഖാശം കാഞ്ഞാശടം കാഞ്ഞാടിയായി

മിശനാിൽ ചുറവുമ വെറിലു മുളകിവ കേരളാ തെങ്ങം കഴുത്തും

നമ്പട്ടിൽപ്പുല്ലിപെട്ടാരതിഡി പുക്കംപെരംഘക്കരളാവുന്നരാശി. || 34 ||

ദ്രോ. 34. കേരളത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഉടൻ തേ സദ്യനിൽ നിന്നു
ചോധാൽ ഉടനെ നീനക്കു. മുഹമക്ഷത്തും.....നാട് മുഹമക്ഷാം ക്ഷത്തു
പുഞ്ചി കണ്ണാശട ദൈക്കനാത്തും നാടിലും ദൈക്കനാശടുക്കി തുമരാ ദേശത്തെ.
“മുഹമക്ഷത്തും തമ്മിലേരുതും ദൈക്കിലും” (സ 10 ഭാഗം ഏന്ന ഭാഗത്തും കിളി
പുംചും) അതികാലത്തു നന്ദാരിശാർ പരമ്പരാഭാഗിനു അജ്ഞത്തെന്നുണ്ടിച്ചു
ആയുധം വഹിച്ചു രാജ്യഭാരം ചെയ്തു എന്നു കേരളചരിത്രം ഇവിടെ
സൂത്തവും.

മുഹമക്ഷാം കാട് നാടാക്കിന ധനാനിസ്തരംതും നാടുരിശാരി—

വീഴ്ച വന്നാത്തും ജനങ്ങൾക്കു പരിത്യാഗവും വാഴവാൻ തക്കന്താക്കി

ഭാവത്തിനെന്നതു ഭാഗം ശംഖം ഭാഗംനും ഭവ്യരാം ഭാഗംനും ഭാഗംവാജത്തു—

ഭാവത്തിൽ പാട്ടിൽ വെയ്ക്കുന്നു പട്ടത്തെന്നാട്ടം പാലന്നുചെയ്യുവാത്തു.

എന്ന കേരളം (സ 1.) മുഹമംചും.....കണ്ണാടിയായി മുഹമക്ഷിയായി
പരമ്പരാഭാഗിനു ഭജവീച്ചതെന്ന കാഞ്ഞാക്കനു കണ്ണാടിയായി. കേരളത്തെ

କୋକିଲିଆଙ୍କ ପରମ୍ପରାକେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିଜୀବକଣ୍ଠୀ ଏହାରୁଷ୍ଣ ଗାନ୍ଧିନୀ ଆରଦୀ ଶାମଳାଙ୍କ ହେବାଂ

வரலூராமல் கடு எனினது கடவுளின்கிணம் கடவுக்குமாறியுதன் கொக்கு ஸ்த்ரீவரத் தீடுகள் உலாங்கி வாட்டுத் தெரு வாய்மை, பறு ஒன்றும் கேரந்துமென்று வெறுது ஸ்த்ரீக்குமாற் வாய்மை.

ଶୁଣୁଣୁଣୁ କୁ ଯ ହାତଙ୍କ କାହାକଟିଲୁଗୁ ପ୍ରୟଦେଶତଥିଲ
ପାଦପ୍ରତିଷ୍ଠନ କାହାକଟିଲୁଗୁ କେମ୍ବାଳାନୀ
ଶୁଣୁ କୁଠା କିରାଜିଲ ତାମ୍ବା ଚାନ୍ଦିଲାରୀ ପାନି
ଏହି କାହାକଟିଲୁଗୁ (କାହାକଟିଲୁଗୁ କାହାକଟିଲୁଗୁ)

தாழ்த்துகள் செய்யப்படுவதற்கும் உயிர்பூர்வங்களுக்கு தலைப்பட கள்ளுவதால் கிடைத்த முடிகிறது. நீண்ட வாய்ப்பு விடுவதற்கு முன் என்று கூறுகின்ற ஒரேன்று ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

கிளாங் காவுவான் குடியூம் முறையிற் தீவிலாக்கித் தூரத்தே
.....ரதிகா நாலு வரதத் தெவாவிலக்காட்டிலும் நாலு ஆக்ககோடியும் பட
அதிகாலிசீரிக்கா வத்தொ ஸடெல்லும்ரதாது அதீவுஸிவெப்புக்கிரியக்கா கத
நாக்கின். வெரில், நாலுக்கி, வத்தெ, குவத்தே ஏதாவிவ மூது கேள்து
யார்தை இளக்காக்கா முன் யானி கேரளத்துவும்பூமத்தே கேழல் என்ற
பொருக்கா டேவுகா கா ஒத்து காது கேரளத்துக்கிரந்து பூதைக்கரை கரளா
புக்காப்புத்தை, மக்காமனது சீருப்பதையை, உங்களேவும் வத்தெ முத
லாவு வூச்சுக்காக்க எடுவுப்பிவிஷ்யும் யாடிப்பிக்கான

எல்லூருக் கிடங்கி” என்றாலும் கைத்தி உவாக்க வூர்பள்ள கெழிக்கட
ரையுமாகன. வசை பாலைகாலம் இதற்கெத்தன விழஸிக்கலை கட்டுவத
கூட கோற்றன்றில் வளம் காணுகின் லாக்டாம் வங்கைகொண்டு சபாகாட்டா.

തളിയാതിരിലാറിൽ നാലുദേഹംകളിൽ മേഖലായും മജ്ഹാത്തിനാമെങ്കിൽ
വെളിവായും മലഖംഖരക്ഷാഖിക്കുംപോലും ഗ്രാമണിമാർ നടത്തിനാൻ
അവരിൽ കലഹം പെട്ടുനിട്ടവൻ വെന്നോടു തുക്കമഞ്ചാഖിനെ
നവംക്ഷിണംകുഴയാഗസംസ്കരിച്ചുവരായും ഭംഗിസിലാഡി മേല്ലുംമെങ്കിൽ
മതിക്കും ജനങ്ങളും ഗതാഗതാന്ത്രംമിന്നാക്കി നന്ദിയിൽ
ചീതമേഖം ഭരിപ്പുതരാവും ഹിതകാഡി സകലക്കമുപ്പേശ.

എന്നും (കൈരക്ക് സ. 3) നവുരിലാക്കട താനാരത്തുററി പരിത്രകാരണാർ
പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കാലക്രമം ഭരണാധികാരിക്കും അധ്യക്ഷനിരത്തുമായാം
കയുംകൂലി മുതലായവകൊണ്ടും ഏകജീവനാശകിലും പ്രജാം സാമ്പാദിക്കുന്നമെ
നാശന്തരഗമാത്താട പ്രവർത്തിക്കുന്നാവരും എല്ലിന്നീൻ ഇന്ന നിലവിൽ നന്നു
രിമാക്കട ഭരണം അധിക പതിച്ചു. സാതിരംഭാഷം പെരുമാക്കാരുണ്ടുമെങ്കിൽ
നവും ഭരണവും എരംഭിച്ചു എല്ലാരു പെരുമാരം കേവലപ്പേരുംബാഡിക്കുന്നു
എന്നും അരംഭം ക്രിസ്തവപ്പേൾ 216-ൽ (“ക്രിസ്തുപാശം പ്രാ പാ” എന്നും
അന്നാതെ കലി) വാഴു എരംഭിച്ചു എന്നും പാശപ്പേരുണ്ടുണ്ട്

ആതനാനാമനത്തിശവിഡേ വാസമാന്ത്രം കമാന്ത്രം

നാശനാവ പ്രാണ മീരിനാം തൃഷ്ണകാലാ തിപാതഃ ||

അന്നുക്കാഞ്ഞം നിജ വട്ടതും ഷുദ്ധ കാഞ്ഞാവിംരാഡേ—

നാശനിപ്പേദ്യം ലാഖമുകയിംഗം തം പ്രശ്രാംഗതി എന്ന || 35 ||

എന്നപ്പാർത്തിലഭ്യാതവിട്ടു വിലാസിക്കുന്നാൽ കന്ധാക്കണരീ—

ഗൈരിത്രുക്കാൻ, പറക്കംവാഴി തൊഴുകിട്ടുക്കുന്നതാമാസം പററിടാരു;

വേറിട്ടു കാഞ്ഞമാദ്യത്തിനു പിശൈവം തജ്ജടക നീനുംവാനു—

പ്രാഹിൽ ധീമാൻക്കണക്കെങ്കണ്ണിച്ച യിക്കുഡി എജഞ്ഞാം വാഴുംതുരഞ്ഞ

|| 35 ||

ഭേദങ്കം. 35 കന്ധീക്കംമാരിഡു വർണ്ണിക്കുന്ന എന്നപ്പാർത്തി—.....
തത്പ്രകാരം സഹിതെ എറെ പാർത്തിലഭ്യാതെ വിലാസിക്കുന്ന ഒരു കന്ധാക്കം
മാരിഗൈരാമിത്രുക്കാൽ എന്നും സ. 11. 1. എ സ്ഥാനത്രും അധ്യികം സമീപ
അല്ലാതെ ശ്രോംകുന്ന ത്രീപാഖ്യത്തിലും പാഞ്ചാഖേ. പറക്കം.....പററി
ടാനെ മുടഡിൽ താമാസം പററിടാതെ. പറക്കംവാഴി തൊഴുക. മുടഡി കാല
താമാസംവയത്താതെ പാനംചുംകുന്നവുംകും കണ്ടു തൊഴുതാലും.

പ്രതിബലുംനാതി ഹി ശ്രൂം പുജ്യപുജാവുതിക്രൂം

എന്നും രാഘവ (സ. 1) വരുത്യായ ദിവിഡു തൊഴാരതെ പോകുന്നതു ഭേദങ്ങാം
ശാന്തിക്കു കാരണമാകം. എന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവരിച്ചു ദംശിക്കുന്നതിനു
സമയമില്ല. അതുകൊണ്ടു പോകുന്നവാഴി മുകളിൽ വച്ചു തെംഫുതാൽ തെറി,
എന്ന ഭാവം. വേറിട്ടു കാഞ്ഞ.....വോനേ അദ്യത്തതിനു പീഡിപ്പെടാതെങ്കിൽ

வெளிடு காற்று நெடுவான். பூயான காற்றின் ஹானித்டான்தவிய ததியில் மரகாற்றுப்பால் வெட்டுக்காவன பாரிட.....வாழும்பேரு ஸஜின் பாஷிக் யிமாஸ்களைக் கடதி அயிக்காவு வாஷ் திரு எர்டு. ஸஜின் ஜார் லோக்டிக் வெல்மீங்காலீடு விசாரிடு அயிக்காவி ட்ரோபிக்கா, நிஶுஹா.

கேரங்கதின்கூடு ஏராவும் தேக்க அராத்து கடல்வகைக் கூடுதிலை ஆறு குற பூயான கேச்துறைகள் கந்தாக்காரி.

கந்தாக்காரிக்கூடிதியானிலை உ. டோக்ஸ்டினாந்தாவு கெஷவக்கா நீரிக் கூடு கேந்து (பு. 1.) கேரங்கதிலை நூரிலைடு பூல்லால் சுண்டிக் கூயானவும் பூஷிலைவும் ஏற்ற நொக்கன் கந்தாக்காரி. ஓவி, விவாஹ அதிகரித்துப்பூஜை கந்தாக்காரி நிச்சுக்கிள் துவிடை ஸங்கியானம் வெட்டுன். அதிகாரம் கந்தாக்காரி ஏற்ற வேத ஸிலிடு. கந்தாக்காரி வெளும் செஷ்வியத்திலை, ஜவிட்சுத்த சுவிலைப்பூரிரி கவிக்கா வூவாரி காஷங்கு. காரதத்தில் பூஷாந்தாக்காலத்துதான் பூயாந்து லகிதுரிக்கா கூடு புளைப்புலம்பேரு கந்தாக்காரி.

பிளைஷுசுக்குதிரை நாடிக் கந்தாக்காதித்தம்னாக் காஷங்கா
ஏன் வெஜ்ஜும் தொட்சுவாநாஜு பாருக்காலை நாலிடுக்கீல்
ஏன் கந்தாக்காரிக்கூடியலை,

பிளை வெறுவோச்சுவாடிதை ஒடுக் கோக்ஸ்டினா நீருத்தும் காஷங்கு! கடல்மெஸ்திக் ஸங்ப்ரேலாக்கமாஸ் துறம் அதிகரித்துப்பாதானி வாங்காகு தபங்குமூல மாநிபுக்கும் கூது சுக்கபிளை வூது கிளாராவாதாபீபுக்கும் ஸிலுவாரமெருமையை பூது உபாஸ்தீபு ஸரித்தாஶாபீபு துக்கங்காக்கை ஒங்காக்காக்குப்பு நான் ராவங்குபவாஸ்தீபுவான் அங்குமியமல் நெடு ராங்கீநாமாலீடு.

ஏன் கோக்ஸ்டினாகு கூடு கூடு மஹாநாதத்தில் (அதுபீப்புடு. அந்துஜ்ஜா வகவாஸப்பல்லும்) வாரதத்திரிக்கூடு ஹவ கேரங்கதிலை அதூறும் பூராத நாகங்கும் ஸங்ப்ராமத்துப்பாலை நெட்சிலிரிக்காவாய்க்கு ஏற்ற புளைப்புலம்கார் ஏங்கன் அங்காகு பூராணக்மாபுக்கார், அவாகை தீத்துங்குதிக் கூடு ஸமலக்கா காரிடுக்கங்கு.

நூத்துப்புரமாகை ஹாஜாபூமங்கார் வூக்கதவும் பூல்லைவும் ஏற்கு காங்கா கை ஸமலம் ஏன் நீலயிலை கந்தாக்காரிக்கா பாரவாத்துங்காக்கை கிடும் வூதுதிலைக்குடு. அவாகை கடல்க்கையிலை ஹாக்கா நூத்துப்புரமா

உடை உதயாணமுன்னால் கிளாங்குது⁹ அருவால்ஜிக்கமாய் செய் காந்தியங்கள். என் எந்தொல் அநாவீகிக்காதிலே வீடேஶிகத்து விமர்ணையாகவே இரு அங்கும் யாராகும் வராவாகு¹⁰.

துபா பிழித்த கீழ்ப்பி யதசூல யூஜிதே யானிக்கேஜ்
துங்கு¹¹தேங்கே ஸமயுத்திக்கிழ்றுமூகு வா ரமங்கே ||
வஞ்சு ஓஷ்டிவமிளைமது வகுவர்த்தமா தேஜஸ்பு
யாஞ்சிக்கிவ்யா வெதி நீ தேவத் ஸெவக்ஸ்டாஞ்சேவ || 33 ||
எழிலை பிழித்திச்சுவாக்கு யதிகரி துவக்குத்—

பாற்று யோஶ வகுஇழு,
ஸங்காங்கால் ரூபிக்கேலாகாங்கலி இஞ்சுமதித்திற்குமூக்கால் கூதிழு,
என்றைஞ்சு வகுமதைங்களைத்திரி, யது நீ வகுமாய் செவா ஸெவி—
வேலேயா? ஸெவுநீரமட்டாயது ஸது வித்தூ ஸெவகளை புமான்

|| 34 ||

ஓடு. 34 வகுதிரிசை வந்திக்கொன். ஏடுதோ.....வகுஇழு¹²
ஏதிகேங்கலூ காரிழு எந்தூதித் யூகாநிக்காவரை இநிகரி, மஹகத்தெ
உங்கில் பாற்று ஸூஶ பரிசீலிவிழு. ஏடுதோ காக்கும் அரியுவாக்
காயியானது¹³. பீவாலால்ரூத்திலை ணங்காவரம். பாற்றுவாதம். “ந தா
பாஞ்சுப்பூத்துதி, ந வாஜுப்பூதி, எனா மங்கா, ந விடுமோ ந வினாகீமோ.
வைபெதுத்தங்களிச்சுாங்குவை, அபீடிதா உங்கா, அவ்விதிதாவயி, முதி
இல்லும் பூத்துச்சும் ஒங்கூப்புாவமகஸ்ரோ” என்ற கேள்வாப்புக்குதான்.
“ஒங்குபுக்குமா நின்காங்குமூம்பு மகாஸ” (விடை. கே. ஸ்ரூதும்) என்ற
நூற்றும் காக்கும் ஸூஶவியி அணாஸரிழு லூபாலுயுாந் சென்று.

ஸமங் காவரிச்சாருகிவங் யாநாங்காபலங் ஸமிரை
ஸங்கூக்கூப் நாஸ்கிகாஞ்சு ஸபங் தீரங்காவலைக்காலை
புராந்தாமு விமர்த்திர்க்குபாதுவாரிபுத்த ஸமிரை
மன: ஸஂயகு மத்திதோ யுகத ணாஸ்தி மத்துவரை
என்ற யோகியுடை ஸமிதிசைப்புரீ தெவத்திரித. (ந. 6)

யோஶங் ஸமாயி. ‘ஒங்காஸலாயை’ என்ற யாறு.

யோகோவூப்புத்தும் ஸங்கூப்பு ஸஂஶதி லூபாங்குக்கீசு,
வஷ: செங்காஞ்சுப்புக்காலை¹⁴, தேங்கே
விழுப்புவாலுத்திரி? போவூபாங்காங்காங்காபு
காங்காங்காபு சு சுங்காங்காங்கா
ஏன்ற விஶால. “யங்காசுமாஸங்காங்காஞ்சும் புதூப்புமீயர்களாயுமாக்கா
ாயுயேங்கு”¹⁵ என்ற (பதாஜவி) சேஷாங்கு. ஸங்கோ

ഷാൽ.....കളിച്ചും അഴിവരള്ളതിൽ സംഭവാശാൽ മുഹൂകമാർ മുടിക
ഞാട്ടോന്തു കഴിച്ചും.. വണ്ടകൾ ശ്രദ്ധക്ഷണാതാഡ മലയിൽ പുംഗതോശങ്ങൾ
ടക്കി സിലുമാർ കാമക്കളികൾ ചെയ്തു. അള്ളിമുരളം പുഷ്പിച്ചാശിലുമാ
യ പവർത്തനതിന്റെ രഥണിയതയും ഉല്പിപക്കത്താണും യാനി. ദൗത്യമാക്കി
തീഡിയാഡ്യാഗ്നാഡ സ്ഥാനം എന്ന ഭാവം. മുഹൂകമാർ സിലുമാർ.
“പിശാചോ മുഹൂക്കല്ലുംലും” എന്നും അമരം. “പ്രായണ മുഹൂർ കത്സിതം
കായതീരി മുഹൂകഃ” എന്ന ടികാസത്താം. നീറുമായ ശ്രദ്ധിണ്ണതടക്കി
യവൻ മുഹൂകൻ. തുംഗാരോദ്ധീപകാജാഡ വിഭവങ്ങളിലെടക്കുടിശ പാട്ട
ത്തിൽ മുക്കന നിന്ത്രിക്കാമെന്ന്, നിശ്ചലപ്രദായമുണ്ട്, ശ്രദ്ധി മുഹൂരല്ലാനം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ അപ്പല്ലുചെയ്യുന്ന ഭന്നികളാട്ടെ ശമന്മുഹൂരമായ
മന്ത്രങ്ങൾ കൂടി ചാന്തിരം എൻതോഴൻ.സേവിക്ക വകുമെന്നും ഒരു
ഗീരിയുണ്ട്. അതും എൻതോഴൻ നീ വകുരായും ചേവിക്കും എന്നും
അനന്തരം. വകും എന്ന ചാരാധി ഒരു പർവ്വതം ഉണ്ട്. അതിനെന്ന് എൻതോ
സുള്ളംതായ നീ വളരെ വച്ചിട്ടും കുട്ടി ചേന്ന ദോവിച്ചാലും വളരെതെത്തു
ശാഖാട്ടിജ്ഞ വഴിയെന്ന ടാവം. വകും മരത്താംമാരെയെന്നം മുളപ്പുത്തെ
നും പറയുന്നതും മു വകുഗിരിശ്ശേഖരാക്കണ. “മതു കന്ധാകമാരിയുടെ
വടക്കുപടിനെരംബു മു പീശ്രത്തിന്റെ തെക്കക്കീഴം കുടിക്കണ ഒരു വലിയ
പാരക്കണാക്കണ. മുതിരുന്ന സ്ത്രീനിനിലും മു കളിലും ഓരോ അനുപാതം അ
വീടെ കാത്തിക്കുള്ള വിളക്കവുംപും മറും ഉണ്ട്. മു ഗീരിയിൽ ഭോഗി
കളാട്ടെ ഏതുമണ്ണാട്ടും മുഹൂക നൂൽടെ കേളിശ്ശേഷതാമ്പാനജാളം ഉണ്ടാണെന്ന
ബഹുജനങ്ങളാട്ടെ മുടയിൽ ഒരു വിഗ്രഹാം” ഉണ്ട്. (മുക്കസന്ദേശം ടിപ്പണി
ടി. കെ. മുജുംദിനാൻ)

“വകുഗിരിപ്പംഹരാശയിംബുത മുതി പ്രാസിലീഃ” എന്ന പിന്താതില
കം. എൻതോ.പ്രമാണം ദോവക്കുന്ന മട്ടും എൻതോ അമു ദോവക
നും സമുച്ചിതം പ്രമാണം അനും എന്നും അനന്തരം പ്രദാവിക്കുന്ന ദസഭാവം
എൻതോ അതു ഭത്യുനം ദൈവഗ്രാഹം പ്രമാണമാക്കണ. യജമാനന്നും സപ്താ
വം ഭത്യുനം ഉണ്ണായിരിക്കണമെന്ന ടാവം.

“യദിപ്രതാപ്പുതി രാജാന്മുദ്ദേശ്യത്താലുണ്ടിനി ഹി പ്രജാഃ”

എന്ന (വാ. റാ.) കവിപാക്യം മു ത്താഡ. വകുന്നായ യജമാനന്നു വകു
ം മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി ചേന്ന ദോവിക്കുവാണ യുക്തം. മു അഞ്ചിപ്പാലം ഒരു
നല്ല ഫലവിത്താശിരിക്കുന്ന മുലം മുനാംപാദത്തിലെ പദംനാം ഭാഷയും കീ
ടിയിട്ടുണ്ട്.

മുലം രണ്ടാംപാദത്തിന്, സംഭാ പുഷ്പത്യുടിലാണിതെപ്പുഴയീനാം
പ്രംഭാവേദഃ” എന്നും ഒരു പാഠാന്തരാശ്വരും മരതാമുഹയിലെ ദിവ്യാശയ
പ്രാണവത്ര മു പാഠാന്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ହୁଅଣଂ ଗୁଲିବକୁରାଟିରିଯ ତୁ ପୀତ୍ରାଵ୍ୟାହାନ୍ ପ୍ରିସିଲଂ
ଚାନ୍ଦିନୀରିଯ ପୀତ୍ରାଵ୍ୟାହାନ୍ ଶିବଙ୍କର ମହାକେତୁମହାଶ୍ଵର କାଣାଂ;
ଦିନଂ ଶୁକ୍ଳତାତିଲାବଳୀକିଲୁମାଯ ମୃଗଃମା ଓୋହଃମା ଚାଫ୍ରୀକାନ୍-
ଲିଣଂ ଲେଙ୍କକଣ୍ଠତିଣାକତ୍ତିଙ୍କ ମହାମହିମାକାରୀଯ କାଣମହିମା ॥ 37 ॥

|| 37 ||

ചേരു. 37. മുച്ചിപ്പുത്തെ വർഗ്ഗീകരണം. ഇന്ത്യൻ.....മങ്ങയുള്ള
കാണാം ഒരുപ്പും മുല്ലിവനാ നമ്പരവും, മുച്ചിപ്പും എന്ന പേരിൽ
പ്രസിദ്ധവും, ചുപ്പമെല്ലായായ ശ്രീപരബ്ദപരഞ്ഞരിൽ സന്നാധ്യന്തരാട്ടക്കടി
യത്രായ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ, വല്ലിയ അമ്പലം നീനക്ക് കാണാം. മുല്ലഞ്ഞിലെ
'ശ്രൂലക്ഷ്മിമാ' എന്ന പദ്മത്തിനു 'ആശാവമാ' എന്നൊരു പാഠം നേരിൽ
ഉണ്ട്. ഈ പാഠം ഒരു ചിത്രം കൂടം. സേവകിന്നും എന്നു അതിമം.
ഈതാണം പദ്മാമർദ്ദിപികയുടെ പാഠം. ഇൻറം.....അന്നാൽ ഇൻപു് അതും
എറിയാതെ കൈവിഡിക്കാനോക്കില്ലോ ഒരു സൃഷ്ടിയോ വാഹനം ചെയ്തിട്ടിട്ടുണ്ടോ
കും ലോകക്ക്.....കാണുമ്പോൾ അന്നേരിക്കു് അതു കമ്മ്റ്റിന്നെൻ്റെ ഫലം
ഇവിടെ കയ്യിൽ കീടം; നീശ്വയം.

வள்ளுவேப்பு வூதாஸுரவயல் நிமித்தம் குபாரங்குபாவும் அங்க விக்ஷவான் ஹட்டாயி, அமை சூப்புக் குவீருத்த வரை பறைவிவக ஜீழு வாய்த்தித்தினா முக்கத்தாவி. கவி ஹர புராணக/மதை ஸ்ரீதி ரிக்ஷன்.

അപ്പമേഖലിന്റെ കിട്ടു തുച്ഛിന്മരദിരവേണ്ടാണ്

അപ്പകാരമൊരുടെമില്ലതുമതക്കത്തെത്തില്ലെങ്കാൽ!

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ ପରିଷଳା ପରିଷଳା

മുപ്പുംഗത്തുവരിഞ്ഞെങ്കിൽ മണ്ഡിനടന്നു പാട്ടു മറുപ്പൊന്നു.

வெறுமென்றால் காரணம் இதே நிலையிலே விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

ബുദ്ധിമുട്ടു ഡീപ്പനയിലെ വാക്കുകളും വാസ്തവികതയും

രാജകൂപ്പും വന്നരിക്കുമ്പോൾ ചേരിക്കുമ്പോൾ

କରୁଣାମୂଳକ ପଦ୍ଧତିରେ ଯାଏ କଲେଜରେ ଆମେ

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

தினமேலீடு கூறுவிட்டது விடாது

କୁଳାଳିରେ ପାଦିଲା ଏହାରେ ପାଦିଲା

கஷிளகல் மகுநாயி காயவிழுலை வள மதிழுள்ள
அனங்காடு இ பீடுமென்ற நாடையாறு தூதிக்கூடங்
விளங்கம் மாநில விழுப்புமுழுப்புக்கிழமுநக்கத்
வங்கம் விரிக் குக்கி மாநகர் இலுப்புலைபரீக்கணம்
இலுப்புவெர்ஸுக்ஸ் கங் வலு ஏன் ஸஜ்ஜ. நாஸ்தம்
ஏன் உரைகவியால் கண்ணவியாக இ பீடுஞ்சின்ற ஹாதமுதை
காங்கர்ணாவயம் துஜுலில் ஸாமாஸுதநாடுக்கி வஶ்விழிரிக்கணம்,
ஒரோக்கஞ்சின்ற உத்தால்ம் இ பீடுதை கெகந்தின ஸு பீடு
கணம். கறுப்பாய் காளமலோ தித்து கெறுதி கறு இக்கொபுரி,
ஊன்னா வெறுநாது வாழுவத்தின் ஓ: காவெறுநாவாவாளாகின் அவங்கர்
கறு பொழுது. நாலூக்கின் மூல் ஹா நாலகவுதை அட்டாமாவாமாக்கி ‘கறு’
லாய் காளர்மென் க்வி பரந்திரிக்கணம்.

“நாவி சு பூர் உஜ்ஜுவுதபுத்துரையுச்சுவுக் புதுவயிழங்கண
மகேஞ்சுலைச் புகாஶிதா; சுத ஏவ இ பீடுமிதி ஸஜ்ஜது. இ பி
ரிசுநா ஸங்கூதிதி தமா” ஏன் பி. தியக்.

இ பீடுது ‘கெகந்துக்கு’ பூஸிலுமாக்கன. கன நாடுதி (வட்டிமார) தோண் உதெங்கன சூதித்தாயாக அந்தோ இ பீடுது வெள் கறுநுக்கண
மென் ரொஜுவுக் வியிக்கூம் அதனாஸரிசூ’ அந்தோ இ பீடுது வெ
மாஜபுத நியிசத்துக்கலூ, சுசுது சேஷாக்காரைச்சு, தங்கைக்குத்துக்கலூ
ஸாரியா நானில் ஓவங்கால் ஸமாளாளாபாபாவிசுட ஆக் பிச்வாசு, பந்து
வாவகநுப்பிசுருக்காங்கு தித்து கெறுதி சூடிரிக்கான புஞ்ச பிருவா ஏது
கணம். ஏதுத உடெயை எது கருதின்ற கறு பில ஹுவகர் பேந்து கெட்டி
நுபவண்ண. அது ஜாமாந்திரவுடம் நாநிக்கணம். அங்கும் கறு பொஜுகிக்கணாக்கு
ஈருால் தோணமெலு பரைன் தீசித்துவாக்கு. அருவாகை ஜாதிசித்தினின்
வெவிசூரிக்கையும் வெறும். அதுபொலை கறுபொஜுதையிரிக்கணவை
கிது அத ஏற்கு கூரக்காரனைப்பெறு வியிக்கண. தேவாக்கால் அருவாகை குட
ஞ்சில் பெற்று ஸவங்கைச்சு. நடத்தான் கெகந்துக்கின்ற ஸபாவு,
கொலும் 11. அஶதவஶ்சஞ்சின்ற ஏற்றங்கரித்துக்கூடுதல் கெகந்துக்கு நித்தங்கேயு.

பூநாவுதுஞ்சில் (பு. மாவூஸ். பு. பாஸ்) “தானிழுஸ்பேரிக்கண
பாதெஶால்” ஏன் கன எதுது உங்கு. அதின்ற தாஞ்சுத்தில் “ஏவு சு
ஸதி தூப்பாற்றுமுன் மாக்கந்துஞ்சுநதை பந்துக்கீட்டுப்பயாசு கமாக்கணு
ஓஶ உபபாஷ்ட” ஏன் தீஶ்ரா எதுது சுரி பராந்திரிக்காது. இ பா
ஞ்சுது குத்துக்கை உடுத்துக்கூருமான் உரவிக்கணம்.

இ பீடுது குத்துக்கை ஸங்வயிசூ பல நெடுதிஹூக்காஞ் பூஸி
லுமலைத்துக்கூ. காரங்களென்று இ பிசு பெந்து. கரிகால் நாடித்தாயா கன

இடையூஸ் இந்திக்வரியால் விரிவாகவும் கொ. 584-ஆக இவீரும் கேசிற்றிலெண்டபா பூதுக்கிடி. கைச்சுற்றிக் கூற மண்டபங்களிலூந்து^० கொ. 585-ஆக உடல்மாற்றாண்டிவும் மூராண்டிவு^१ என அவகாரண்டிவா பள்ளியிடத்தாலி காளைய் ‘எாகத்து கள்ளது புத்து பாண்டுக்காலை’ என மளியூக்கிடி வடிவமெல்லைக்கிறதேக்கும் ஒரு வீருமூது வூஜகால் கஞ்சுராண்டிக் குவேராகம் அவைக்கீக்க பதிவிடுத.

கேசித்துதிலே பிரயான ஆத்தி ஸமாளர்க்காமங்கு⁹ அந்தக் கஂ உபவே
வினாவைக் கேசித்துதில் காலோ ஸமாளக்கூதில் பிரதிஜ்ஜித்திக்கூடு:

கேசித்தினில் வடக்குஞ்சிலும் கோலெழுத்திலும் ஏழுதியிரிக்கினாவனு யி ஈக்கங்கம் ஶிலாபிபிக்கு உள்ளது. அவையின் பலதும் திருவிடாங்குற் கவைந்தங்கள் என்ன (ஏத்துவியாக்கிறது) பூஸிலுவழுத்தியிருக்கின்கூடாதை கண். மூக்கவாற்றும்பொழுக், நாஜாராஜகூரி, வீரபாளையுக் கீ என்கை பூஸிலுகாடாய் பலகுடேயும் பாயை ஶிலாரெவக்கு கேசித் தினில் உள்ளது.

கேசித்துமாதாதை 83—84 ஆணை அல்லது யின்கீலித் து வீருபுமலை மாதாதையின் பூதிப்பாக்கினா. மூடுகூ அலைப்பூரைப்புக்கீலை ஒன்றும் நீங்கி து வீவாயாதுக்கானது து வீருத்தின் மூடுத் தாமத் வாய் என்ற கேருமாதாதையுக்கார்க் கார்யங்கள். “அலைப்பூரைக்கீலையும் பூகாஷுத்தி தம்வெவகவாத்” மூடுவீடி காநம் கீர்க்க. வெகுஷிவக்குப்புரிஷும் மூன்று மதுத்தின் பாரியுள்ளது.

நூதந்தாநா நலங்கா சு ஸங்கோபை ஸு ஸங்கோ
அறுஷு பாது நீவுவழை ஸிலாபை ஸங்கூபைக்கு
ஸதையெலை பூதிச்சுபை பன்னுக்காதுவுட்சிகாரனே
தருாயிகாநம் ஸக்கு வாகையூட்டிவழிஸுரா
ஆரை காநம் பே சூவை. து வீருத்தின் கீ ஸம்பாதாதையுக்காது.

அறதிமத்தாநாவு கொத்து பாளைக்காநது வீதுமக்காநது வீங்கு சு
கருவா து வீரு கேசித்து ஏனை பாதுவாக்குத்துக்கா. பூஸிலுகாவு
பளைய ஸாமிலை கொ. 915-த் து வீரு காதுதிழு ஜாபுலாதின் பா
காலக்கு, வகுற்றக்குள்ளது.

அங்கு கனுவீடு தத்துத்தத்துக்குருமா ரா பரிஜாநா
மதைாலைப்புது பளையிலா ராஜவித்ராளீதக்கு. ||
வீது! வீது! வீம்பாவிமலை வொலக்கான் யனு ஸங்கோ
வேலாந வேலாகை ரூமதுகா வேமலைப்பானை || 38 ||
ஒன்பின் காங்கா றப்பு நக்கிடை மனிக்குலை.

காங்கஷ்யிலை பூங்கூ
ஒன்பிழ்க்காராவிடாபிஜப்பரங்குங்குமாமாராம;
வக்கிழோரததை! நக்குரிசுக்கிடைகாலாநமாரைக்குதைரைது-
ங்கிப்பின் வொலக்கு காலை ரூமதுக்காரித் தான் நீதூங்காதித்திடா
|| 38 ||

ஒட்டு. 38. கை பூங்காருமானை வந்துகிண்ண. ஒன்பின்.....
மாரம் றப்பு நக்கிடை மனிக்குலை காங்கஷ்யிலை பூங்கூ ஒன்பிழ்க்கா
ராவிடாபிஜப்பரங்குங்கு அருமாமா அருமாராம் ஒன்பின் காங்கா. ராஜ

ക്കുമാർ കൊച്ചുക്കുന്ന മനാജോലിൽക്കൂട്ടി ഒരുഗ്രഹം ഇല്ലാതവരും, സുത്തികളിൽ
പ്രധാനഗണനയീയമാകും, അവരിൽനാറിക്കൂട്ടം എന്ന ത്രാവാമണംഗലമുഖ്യമാർ
പാക്കുന്ന മന്ത്രജീവി ഗ്രാമത്തെ അടച്ചതു കാണാം രാജാക്കമ്മാർ സമുല്ലമായി
വിവയരീയ റത്നങ്ങൾ ദാനംമെയ്യും പാഞ്ചിക്കവാൻ പോകാതവരും,
സത്കമ്മൻറിരതമാകും, സി.യം ഉണ്ണുന്നത്തിൽ മന്ത്രജീവാലുക്കൂട്ടം അവളും ഗ്രാമ
സ്ഥിലെ ത്രാവാമണംഗലം ഏറ്റു ഭാവം ആവാരിതാഗാരികൾ കൈമുകിലാതുകിരം.
ഇലം “അതിനുത്തജ്ജാം” എന്ന പദം ശ്രീ മഹാദേവം “ഉത്തരവാദിജാം” എന്നും ഒരു പാഠത്തിലും
ഈ ശ്രീ മഹാദേവാന്നു വാദിയാണ്. എന്നാൽ അതിനുവൃത്താശില്ല. അതു
മുംബം ത്രാവാമണംഗലം ശിഖാത്തു താഴെല്ലാം നിശ്ചിയാം. “അതുമാരും ദാഖിജാ
വാശി” എന്ന രാജുരാജാക്കരം അതിനുന്നുന്നതുമാം എന്ന ഭാഗത്തു നിന്നും
ഈ മന്ത്രജീവിക്കുന്നും, പുർബ്ബാഖം ത്രാവാമണങ്ങെ നിശ്ചാരത്തേഴ്യം സ്വയം
മന്ത്രജീവിയും സംതുപ്പാലെ രാജാക്കമ്മാരുടെ ഒരാളും തന്റെ ധനനില്ലിക്കുന്നു.

യഞ്ചെന കീറം തന്ന മഹാംഭാവ! മഹാപീജനാ യത്തു പരിത്യജനി
എന്നും (കുഞ്ചിവിലാസം, പി 9.) ഇവിടെ സുത്തവ്യം. വൻപിശ്ചും അത്തന്തിരം
.....മോതിച്ചീടുക്കു വൻപിശ്ചോരു അതിനുത്തു നിത്യം ഗ്രഹത്തുകനിര
താൻ കാശി നമ്പരിനായുത്തിനാൽ അംഗം അടംരാത്തുകരാത്തു ബാലക്ക്
സാൻ ചിൽ ഒ തിച്ചിട്ടുന്നും എന്ന സാം. അവിടെ വല്ലതാണു ഒന്ന്
അതിനുത്തുന്നും. എന്നും ഗ്രഹത്തിൽ വഴത്തുനാ കിഴുകികൾംതുനാ—ഉപാഖ്യായ
മന്ത്രങ്ങെ സാഹാര്യം തുടാതെ— പഠിപ്പിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു പരിവഹംകാണ്ടും
അംഗങ്ങൾ അംഗം ഉള്ള വേദഭേദ ബാലവഹം കാതിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ കിഴി
കൾതന്നു വേദം പഠിപ്പിക്കുന്ന എന്ന ഭാവം
അംഗം.....രോത്ര

ശിക്ഷാ കല്ലോ വ്യാകരണം നിതകതം ചെന്നും ചയാ
ജ്യൂതിപ്പാമയനുണ്ടാതി വേദാംഗാനീരിതാനി സ്തം.
എന്നും (ശിക്ഷ, കല്പം, വ്യാകരണം, നിതകതം, ചെന്നു, ജ്യൂതിപ്പാ) വേദം
ഗണങ്ങൾ അംഗം. ഗ്രക്കങ്ങൾ കൂട്ടിക്കുള്ള പഠിപ്പിക്കുന്നതു ചെറാണും കാണബാൻ
കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു വലിച്ചു അതിനുത്തു എന്ന പരാബന്തിരിക്കുന്നു. നിന്നും
വശ്രൂഷിയിൽ ജനിച്ച മറ്റു റാക്ഷിക്കൂട്ടം നിന്നുണ്ടും വേദപാഠകാരികൾ
എന്ന വ്യംഗ്യം. ഉഞ്ഞരഭാഗത്തിൽ ത്രാവാമണങ്ങെ വേദപാഠാന്തസ്ക്രിപ്തം
യാനിതും.

ഈസം നിശ്ചിട്ടാണിപ്പിക്കാവാശത്തും പ്രത്യാന്തതക്കാവഹം
ലീലാദ്യാനച്ചരം പത്രജ്ഞലിഗ്രാരിരാ പൂഞ്ഞുകിലാം വേദതി
വൈപ്പതാലേപതകമാ ഇമാ വിവദതി കുഞ്ചിയും ഇഹ
ഭോസ്മം താത്രതിക്കാരിക്കാഡു പരിചംജയത്തു ഇത്തോരിക്കാഡു എന്നും,

സ്ഥാതാം സഹ്യസൂത്രാജ്ഞല മു വിത്താ ദ്വിത ഓ ഒ പാദിക്രമേം-

ഹത്യാഗ്രഹം ച ഹവിഃ ക്രീതത്തരഗ്രിരാം ക്രപാ ച പാരായണം
എന്നും വിശ്വപ്രസാദർശനിൽ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ സുരീക്കന്നതു
മാക്കമായിരുന്നു.

പത്രനാട്ടപുരം നാഗക്കോവിൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ
ഞം ഇവിടെ കവി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപം തോന്ത്രം, വടിവീ
ശരബന്ധപ്പൂറിയാണ് കവി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന ചീല പണ്ഡിതനുൾ
ഞാഡിപ്രായപ്പൂട്ടുന്നു.

മദ്ദു തത്ര ഗ്രഹപതിമിരഃ പ്രസ്ഥിരഃ പ്രാചുരിഷ്യ-

സുസ്ഥം ചക്ഷുസ്ഥവി പ ന സദ്യം വിനാ ദേഹംജാം ||

തദ്വിരുംബന്തു താമാപി വിഹിതാന്ത്യാനുയുത്യുണ്യജിഷ്ഠം,

സപം സംം സ്ഥാനം പ്രതി ഗഗനംതാ ഗത്രാംഖം തപരേമാഃ || 39

ഇംഗ്ലം വിട്ടപാമജാംബനാശവിടെവച്ചുകൂപ്പിക്കമെന്നു-

നാഡേശം, സൃഷ്ടിനില്ലാഞ്ചൈവു നാഡനുംബന്തുകിലും തുന്നുമുണ്ടു;

പ്രത്യേകം കുകി നാനാ വാഗനിരയിളക്കിക്രൂട്ടുപരിഞ്ഞ നേരം

പ്രത്യേകം വിന്റുമിക്കുന്നതിനു പുനരുടൻ താംഖം നോക്കിക്കുന്നു

|| 39 ||

ശ്രോ. കഴി. സന്യുദ്ധയെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലം.....നാഡേശം
ഇവിടെനിന്നു പോകുന്ന നീ ആ ദിക്കിൽ ചൊല്ലിപ്പാരു നേരം സന്യുദ്ധക്കം
എന്ന തൊക്കു വിചാരിക്കുന്ന സുത്ര.....ശ്രൂമദ്രേ അദിത്യനില്ലാത്ത
സാമ്പത്തം, രാത്രിശിക്ക്, കാലാംബങ്കിലും അന്തുക്കൊണ്ടു ഫലമില്ല. “വെം
വിനാക്കണ്ണോരിവ നാലുവാപ്പുത!” എന്നും ഭാഗവതം (പ്ല. ഒു) “സംശ്ലേ
ശ തമാം സമീക്രതം” എന്നു കുമാരസംഭവം (സ. 8) “സൃഷ്ടിശ്വരിപ്പിക്കു
പ്രാണം” എന്ന തുടി. പ്രത്യേകം.....നേരം നാനാവഗനിരയിളക്കി
പ്രത്യേകം കുകി ക്രൂട്ടുപരിഞ്ഞ നേരം പല തരത്തിലുള്ള പക്ഷികൾ സ്വ
സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ഇളക്കി കുകിക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥാനത്തു് ഏ
ത്തിശ്വയന്ന സാമ്പത്തം. സന്യുദ്ധ ദ്വിരാശത്രു പോയിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾ
ആഹാരം സന്ധാരിച്ചുകൊണ്ടു തിരിയെ തങ്ങളുടെ ക്രൂട്ടുകളിലേയ്ക്കു മഞ്ചേശവാരി
പ്രത്യേകം.....നോക്കിടെനും അവയുടെ ക്രൂട്ടുകൾ ചേരുന്നു വേരു
വിന്റുമിക്കുന്നതിനാശി പിന്നിട്ടു് ഉടനെ നീഡും കയ്ക്കുന്നും. നീ വിന്റു
ക്കുന്നതിനു് ഒരു സ്ഥലത്തു് എത്തിശ്വയവാനേംശ്ശണും എന്നും ഭാവം. പശം
പക്ഷി. ആകാശത്രു സബ്രഹ്മിക്കുന്നതു്

അനന്തരാജീഷ്യത്രുനാലു! നിത്യാമന്തരാത്മാ യതഞ്ചു

സ്ഫന്ദനം പുരവമിശ്ശെ നാതിട്ടുരു മരാംശഃ ||

പൊതുവെന്നും വിജയതി പുറപ്പെട്ടുവും യതു ദേവഃ

സൈപരം ഭാരതേപ്പുവര വിഹരതേ ഭാർഗ്ഗവികംഗ്രാവില്ലോ || 40 ||

അതുവും തുട്ടമൊന്നായനാലു! തവ തെളിഞ്ഞാതരാത്രാവിനേന്നും
സൃഷ്ടിരാവുമാകും ഹരിപുരമവിച്ചേനാട്ടത്താകയാലേ;
സൗം ദേവപ്രാണജ്യപ്പൂഖിശബ്ദ വിജയിച്ചിട്ടുംപുട്ടുണ്ടാക്കി
തനാനേന്നും വിജ്ഞ ലക്ഷ്മീയരണ്ണിതങ്ങനിരാമാത്രതു തുട്ടമാടിഭാസം!

|| 40 ||

ദ്രോ. 40. തികവന്നതപുരഭണ വർണ്ണിക്കും. അതുവും.....

തനാകയാലേ അനാലു! എന്നാൽ സൃഷ്ടിരാവുമാകും ഹരിപുരമവിച്ചേനാട്ടത്താകയാലേ തവ അന്തരാത്രാവിനു തെളിഞ്ഞു അതുവും ഏന്നാലും മുട്ടം, എന്നും അനപ്പാലും. അല്ലെങ്കിൽ പ്രാണാസന്ധനാനായ ഇക്കും! എന്നാൽ, തികവന്നതപുരാത്രു മഹാവിജ്ഞവിന്നും അനാപലം അവിടെനിന്നും അട്ടാത സ്ഥലത്താകകൊണ്ട് നിന്നും അന്തരാത്രാത്രാവിനു തെളിച്ചുവും സംശയം ഒരുമിച്ചും ഉണ്ടാകും. തികവന്നതപുരം എന്ന പ്രാസിലും ഉ മഹാവിജ്ഞ കേഷ്ഠരു അവിടെ അട്ടത്താണും. അവിടെ വെന്നുംചരന്നതിനു ആണും, അതായതും ഏ സ്ഥലത്തോട്ടക്കുണ്ടാണും തന്നെ നിന്നും അന്തരാത്രാത്രാവിനു പ്രാണാദം ഉണ്ടാകും. അനാലു! പാപമില്ലാതാവനേ. നാംബുദ്ധി. അംഗ്രഹം പാപം.

“അംഗ്രഹം തു വ്യസിന ഇപ്പുക്കതാദ്ദും പ്രതേകിക്കിവരുംഡാം” എന്നും,

“അംഗ്രഹം നിന്മംബാ പാപഭരണാഃജതം ഫീഡിയയവതും”

എന്നും വീശം പാപംചെത്തുതവക്കും മാത്രം അതുവുംഭാരാകകയുള്ളും എന്നു ധ്യനി. പരിശുഭഭാരം വിശ്രിജ്ഞാനം എന്നു ദിവാംബരാജുംഭാരിസ്ഥാനം കൂടും സമീപത്തിൽ ചെല്ലുന്നും, പ്രാണവാഹനങ്ങും മനസ്സും ഗൈംഡല്ലുവും സംശയം ഉണ്ടാകുക പതിവാണും. “സ്വർഗ്ഗരാധികതരനിർവ്വതിസ്ഥാനം അമൃതഹ്രദകിവാവഗാജിംഗും” (ശാക അ. 7) എന്ന മഹാകവി, ദുഷ്ക്രാനം അവന്മാരെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. എന്നും.....തനാടി കുന്നു ദേവപ്രാണജ്യപ്പൂഖിലെ വിജയിച്ചിട്ടുംപുട്ടുണ്ടത്തിൽ താൻ എന്നും വിജ്ഞ ലക്ഷ്മീയരണ്ണിതങ്ങനിരാത്രതു തുട്ടമാടിഭാസം. സ്വർഗ്ഗത്രക്കാരും ശാശ്വതാജ്ഞാനക്കുടിച്ചു എ നഗരംശിക്കരുന്നു എന്നും വിജ്ഞകവാൻ ചാക്ഷ്മീ ശ്രീ എന്നീ സുന്ദരിക്കളായ ഭാംഗമാരാമിച്ചു കളിക്കും, നിങ്ങളും.

ഈ ദ്രോകത്തിൽ സൃഷ്ടിരാപദം തീരുന്നു. അവഘനാതമാ പുതിപ്പാദി ശ്രീകൃഷ്ണതായി പരിശാരതിലുകും പറയുന്നു. “സൃഷ്ടിരാപദം അദ്വിതീയസൃഷ്ടിരമിതുവയാംത്മാപി കവിന്നാതു. ദർശനാമനവും” എന്നും ശാശ്വതക്കു. ഇതിന്നും അട്ടതു വക്കേന്നാൽ സംശയവിക്കുന്നതുനും

അവധിവാത്മകനിന്നും ഭാവം. സ്വാനന്തരപദ്ധതിയും ഈ അത്മകല്പനം കീഴുണ്ടായി തോന്നും. വൈജ്ഞാനികവിജ്ഞാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധരീക്കനം ക്ളാസ്സ് തിരുവന്നെപ്പറത്തെ വിജ്ഞക്ഷണതും. പദ്ധതിക്കുടെ ഏന്നാൽ അതിനു പ്രസിദ്ധി.

സ്വാനന്തരതീ വിവൃതം ഭൂമി! മുഹൂര്യം ഒരു

ഉത്തരം തു സമ്പത്സ്യ മലയാസ്യ തു ക്ഷേണ

തന്ത്ര തിജ്ഞാമി വസ്തുഡീ! ഉദ്ദിഷ്ടിം ദിശമാന്ത്രിക്കി

എന്നും “അനന്തരാധനാക്ഷയത്തിൽ പറയുന്ന ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതീജ്ഞ ചെലുപ്പറി ഒരു പൈതിഹ്യം പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ദിവാകരൻ എന്ന പേരോടു കൂടി തുള്ളാട്ടക്കാരനായ ഒരു ഖ്രീജനന്നൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഭ്യർത്ഥം ജീവിച്ച ഗ്രഹാനന്തര പ്രത്യുക്ഷജാക്കി. മംഗലാഹരനായ ഒരു ബാലൻ്റെ ത്രപ്തതിൽ മഹാവിജ്ഞ അഭ്യർത്ഥനിന്നും ദുർഘട്ടം പ്രത്യുക്ഷനാശി. ഒരു ബാലൻ്റെ അഭ്യർത്ഥിനും എററവും സ്വാധീനം സഹചാരം കായിത്തുണ്ട്. ഒരു ദിവാസം ബാലൻ്റെ ഏഴുന്നേ നാനാവിധിയം കാട്ടിയപ്പോൾ, ദിവാകരൻ കോപിച്ച ശാസിച്ചു. ആ പാവരണസ്യം നിർമ്മിതം ബാലൻ്റെ അവിഭക്തിനിനും മരണം. ഗ്രഹാനന്തരാഹരണയപ്പോൾ, ലൂഡാ നാഷടപ്പെട്ട വീണ്ടും ജീവിച്ചു. പിന്നെ കരുതുന്ന നോക്കിശുദ്ധപ്പോൾ ഒരു ഗുക്കണ്ണതിന്നും ആക്രമിയായി ഗ്രഹാനന്തരാം. പിന്നീട് ദിവാകരൻ്റെ പ്രാത്മനജനസരിച്ചും അച്ഛന്തയും യോഗ്യമായവിധിയം ക്രഹാൻ അനന്തരാഹരണത്തുപഠിപ്പം കൈക്കണ്ണാണ്. അഭ്യർത്ഥ പിന്നീട് ആ ത്രപ്തതെ ശരംഭിച്ചുവെന്നു. തിരുവന്നെപ്പറത്തിനും “അനന്തൻ കാട്ടും എന്നും ഒപ്പും ഒപ്പും തിരുവന്നെപ്പറത്തുള്ളൂച്ചുതും” അനന്തൻകാട്ടിന്നും സ്ഥാനത്തായിരുന്നു എന്നൊന്നും “അവക്കുടെ പക്ഷം. ദിവാകരൻ്റെ സ്ഥാനത്തു ബില്പരംഗലത്തു സ്വാമിയാക്കുന്ന നാമം എംബെന്നിപ്പീച്ചും” അഭ്യർത്ഥനയും ഒപ്പുതീഹ്യം ക്രഹാനന്തരാഹരണയപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിയാർ ശാസിച്ചുപ്പോൾ, ‘മുനിയെഡന കാണണമെക്കിൽ അനന്തൻകാട്ടിൽ’ എന്ന പറഞ്ഞു ഗ്രഹാന മരണം എന്നും, പിന്നീട് അഭ്യർത്ഥം വളരെഡാക്കുംഐസേപ്പണിച്ചും ഒപ്പുവിൽ ഒരു പുജയിയുടെ ഉപഭൂഷണം അംഗസ്ഥിച്ചും അനന്തൻകാട്ടും അംഗിതു ഗ്രഹാന കണ്ണു എന്നും മറ്റൊരു ആ ഏതിഹ്യം.

പദ്ധതിക്കുടെ പുതിയതാക്കി പണിയിച്ചും ഇന്നു കാണാനാവിധിയം അഭിപ്രായിലും വരുത്തിയുതും ശ്രീ വീരാന്നാണ്യവമ്മമഹാരാജാവു തിരുമ്പാല്ലു കൈബാക്കനും. തിരുവന്നെപ്പറത്തിന്നും ഒഹാത്മ്യത്തുപ്പറി പ്രാചീന നാജം നവീനയായം ആയ ക്രൂയികം കവികൾ കീർത്തനംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തുക സംബന്ധം നിന്മച്ചുകാലത്തും അവിടെ ശ്രീ കല്യാശവരപ്പുരാജാക്കരായെടു

രാജധാനി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന വിചാരിക്കുന്നു. തിങ്കവന്നതപുരുഷൻ മഹാത്മദൂർഘടനയും പരമോള്ളിപ്പുണ്ടെന്ന പ്രാപിച്ചതും അവരുടെ രാജധാനിക്കും അവിടെ പ്രതിജ്ഞ കിട്ടിയതിനു ശേഷമാകുന്നു.

അപ്പീരംഭാധ്യരവി ധ്യൂതികരം ധാമ തൽ കൈക്കണ്ണറു—

രാഖുത്താംഭാനിയിമധിനിശം വിത്രുഹായ ഗ്രഥമാഃ ॥

പുർണ്ണാ തീവ്രത്മംഭവനമഹിതെന്ദ്രജിതാ ത്രിഖിശാരേ

പുണ്യം ക്ഷേത്രം പുരാതന്യുവം യോഗിനാം ഭോഗിനാം ച ॥ 41 ॥

സൗഖ്യം പാലാശിഡിക്കാളയിക്കുതകമാം, കൈക്കണ്ണരാതി വാഴം—

വാജ്ജുനാശുത്തവാരാനിയിയിൽ നിശ്ചയിൽ നീ ചേരും വിത്രുഹിപ്പാം; പാക്കിൽ തീത്മജരം സന്ധാരിവയ്ക്കയ മഹാക്ഷേത്രമഹുംഖതിൽ പാക്കിൽ താൻ ഭാഗിഡിശാഗിപ്പരിപ്പകരം സമമായേതുനാനുഭവഭത്തു ॥ 41 ॥

ദ്രോ. 41. ഈ ഭ്രാക്കത്തിലും തിങ്കവന്നതപുരുഷനില്ലെന്ന വൈശിഷ്ട്യം തന്നെ പ്രതിപാദ്യം. സൈവവ്യം.....വിത്രുമിപ്പാം നീ നിശ്ചയിൽ വിത്രുഹിപ്പാം പാലാശിഡിക്കാരം ആധികം സൗഖ്യം ഉതകം കൈക്കണ്ണരാതി വാജ്ജുനാശുത്തവാരാനിയിൽ ചേരും. നീ രാത്രിയിക്കൽ വിത്രുഹിക്കുന്ന തിരുവേണ്ടി പാള്ളടക്കിനേക്കാരം അധികം സൂഖ്യംകൊടുക്കുന്നാൽ, മഹംവിശ്വസനിയാണം ചെയ്യുന്നതും, അതുത്തുംജാരംശരിപ്പിടിയും എന്ന പട്ടണത്തിൽ ചെന്നുചെരണും കൈക്കണ്ണരാതി കൈക്കണ്ണൻ എന്ന ആസൂരണ്ണൻ ശരു.

ദേശവാ തീതിം വിധ്യാരും സപദി വിദ്യത്തേ കൈക്കണ്ണവ്യം മലും ചു—

പ്രജാപ്യാതുമഗഞ്ചാവധിജലധി യാദ്യാരാദിവൈശ്വര്യം ജാലാന്,
എന്നും, (ഡി. ഓ സ്റ്റോത്രം)

തദാ പാവസ്തുരാജ ഭോഗാരൈ വിവ്യാതൈ ക്ഷുബ്ദക്കാക്ക

വിശ്വകർണ്ണമദ്ദോദ്ധൈതൈ മഹും ത്രാവമാണുദ്യതൈ
എന്നും ഒപ്പുവ്യം. അതുത്തുവാരാനിയിയിൽ അജവില്ലാതെ കാരോ വിശേഷം സ്വന്നക്കരി സമിതിചെയ്യുന്നതായു ആ സ്ഥലത്തും” നീരു രാത്രി. ‘നിശ്ചാനിശ്ചിമിനീ രാത്രിഃ ഏന്നോ അംബം. പാക്കിൽ.....പ്രാരത്തിൽ ആലോ ചിക്കണ്ണോ മഹാത്മ്യദേഹി തീത്മജഭൂ, എത്രാത്തുപുജ്ജിയും തിക്കണ്ണ പുണ്യക്ഷേത്രംകുട്ടിലു എ നാരഞ്ഞിൽ തീത്മജഭാരം പദ്മതീത്മം, ശംഖതീത്മം, ശന്തതീത്മം ശത്രംഖവ പാക്കിൽ.....മാനന്തമഭ്രുപാക്കണ്ണനാതായാൽ തന്നെ ഭാഗിക്കളിട്ടും യോഗികളിട്ടും ആട്ടജാരിക്കും സൂര്യ സംശയം ഉണ്ടാകും തീത്മജഭാരംകൊണ്ടു യോഗിക്കാക്കും, സൂര്യ അനുകൂലാ ഭോഗിക്കാക്കും അനുനാദജനകം എന്നും കാവം യോഗി വിരക്കുന്നു. ദ്രോഗി മക്കൽ; സംശാരനുവത്തിൽ ആസൂക്കുന്നു.

ദോഗ്രിയും യന്നെന്ന ചാരിപ്പള്ളിരീഹമണഡേംതും
പാലഭന്ത്യവഹാരെ ചന്ദ്രിയുംശേ പുന്നുശാക്കിതാം
എന്ന വിഹം. ദോഗ്രിയോഗിപ്പരിഷകർ ഇവിടെ പ്രക്രിയം എന്ന
ദോഷം ഉണ്ട്. തീവ്രമായി സമ്പത്തു് എന്ന മുൻപാണ്ട ക്രമത്തിനും, ദോഗ്രി
ദോഗ്രിപ്പരിഷ എന്ന പ്രധാനിക്കയാണു് വേണ്ടതു്.

ആദ്യമേഖായതോതിട്ട നിയമിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ
മല്ലുത്തിൽ കാക്കിൽപ്പൊല്ലും ദോഷം പ്രക്രിയം എന്ന

എന്നു് (ഉം. അല) ലക്ഷ്യം. ഈ ദോഷം രാജംഘജനമല്ലായ്ക്കും, നില്ലും
മെമന്നകുട്ടി പാഠത്തുകൊള്ളുന്നു. “വിവക്ഷിതാത്മഹ്രതിപാദക്കുറിജ്ഞമധ്യര
സദം എവസാംഭവാസ്യാദ്രാനാം. ന പുനരീതിര ക്ഷുദ്രങ്ങാഖാന്മാദാസ്യം
ഇതി രാസസ്യാർണ്ണവക്രിന്നിയാരുണ്ട് കവീഃത്രണ സപാതാരുപ്രകാശനാക്”
(വിദ്യുതം.) എന്ന പുർണ്ണാസരസപതി പരണ്ടിരിക്കുന്നതു പ്രക്രിയയിൽ
സൂത്രവും അവക്കാരും പരിക്രമ

അവക്കാരം പരിക്രമ സാട്ടിപ്രാശും വിശ്വാസിണ
എന്ന (കവല) ലക്ഷ്യം.

തന്മുഖിൽ സാഖതനാബല്ലിമഹേ സംഗതാനാം ജനാനാം
മദ്ധ്യ ബലഭാജച്ചി ഇംഗ്രീഡാ ബലഭകാലംഹമാനാം ||

തസ്യ ദ്രോതീകര മരജിത്താ ദുർബല'നി കേത്യോ പതജത
ക്രമ്മാത്മകമാഡുപത്രത്ര പ്രീതിശു ഹി പ്രക്ഷണാം || 42 ||

അന്തിമപ്പൂണാം ശിവേലികനവയി ഇനമാളുവനൈ ഏകകരംകുപ്പി
പ്രതിക്കാഡ് നീനു വാഴ് ത്രാംഖിജ ചജചവിളി കുട്ടനാതിനാജ്ഞിലഞ്ചും
ബോന്തി സ്വാമിക്ക പച്ചക്ക പരിക വിയഞ്ചിപ്പരതിപ്പിടിക്കു,
പരിക്കിൽ പ്രീതിശ്രദ്ധ പ്രഭവിനവനവനാ പതാം ഓഡവില്ലാം

|| 42 ||

ഡ്രോ. 42. ശിവേലിശു വർണ്ണിക്കുണ്ട്. അന്തിമാംബാം വൈക്കും ശിവേലിക്ക വളരെപ്പും വന്ന ദേവന്മാരുടു വരിയായി
നീനു സൂതിച്ച ഇം ഇയ എന്ന ദേവാശം മുട്ടിവും നീജം. നീ, ഇന
ശാരം ക്രംകുട്ടി ഗ്രഹാനെ ഉച്ചത്തിൽ സൂതിക്കുന്നും, പൊന്നംഡീവേലി
ശ്രൂജ്മായ ശിവേലി. ശിവേലി എന്ന സംസ്കൃതപദശിഖൻറ ഭാഷാ
അപംഗിവേലി. പൊന്നു് ഭാഷയിൽ ശ്രൂജ്മാത്മതിൽ പ്രധാനിക്കക സാ
ധാരണാം. ശ്രൂജ്മിക്കുദോതകകാം ചൊന്നതനുരാൻ, ചൊന്നനാമനക്കട്ട്
ചൊന്നപ്പുണ്ട്, എന്നു് ഉദാഹരണാം. ചൊന്നതി.പ്രിടിക്കു സ്വാമിക്ക
ചൊന്തി പരിക വിയഞ്ചി പച്ചക്ക പരിടിക്കു എന്നു് അന്തരും. ദേവനു നീ
ദേഹം മുക്തിലായി പരികകൾ വിച്ചതി പച്ചക്ക പരിടിപ്പാലും ദേവൻറ

മകളിൽ നീ പിരക വിച്ചത്തി നിന്മാൽ പച്ചക്കട പിടിച്ചതുംപാല ശോഭി
ക്കം എന്ന ഭാവം. ചീറ്റിക്കിയിൽ.....ബേവയെല്ലാം ചീറ്റിക്കിയ പ്രക
വിനും ഔവനവനാർത്ഥാം സീവയെല്ലാം പ്രീതിചുണ്ട്. വിഹാരിക്കുന്നതാ
ഡാക്ക വലിയ ആളുകൾക്കു, മരുള്ളുവൻ തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശുശ്രാതുപോലെ
മഹാജന ദിവനം ഇഷ്ടാക്കം നിശ്ചയം

തിരുവാത്രം തങ്ങാഡുഹിതാസ്താതുപാദാരവിനാ—

ജൂമുമഖസ്തുപുരാതനതാസ്താരഹാം പലീകീഃ ||

താംരാംപാസ്തുരം നശാസ്തുഞ്ജിതാംശാദകശു—

ജൂത പമാസ്തുപുഖുവുകിരകരാസ്താലപുജതുക്കണ്ണഃ || 43 ||

കാന്തമുഖരാത്രു കാൽത്താസ്, ചടി, കടകളിയിൽ നീംരാഖലും, കന്തൽക്കു

കാന്തിപ്പകിട്ടുജ്ജ കൊക്കകട, ശക്കകലഗ്നാടിച്ച ശത്രുഹാരം,

കാന്തത്തിക്കര പ്രഭാസ്തു, കളിയുടശ കശക്കുണ്ടു, കാർത്താവവവം

കാന്തു കല്പാണിമാർ കൈവിശരിശാടവിട്ടുഭവിഷ്യംവാലും ക്രൂരം

|| 43 ||

ദ്രോ. 43. ഗ്രീക്കുക്കെഴുപശ്ശീക്കുന്ന അത്രം സ്ത്രീജീവിക്കുന്ന ദ്രോക്കത്തിൽ
പാദം ദിക്ക് അംഗങ്ങളെ യഥാനും പ്രതിപാദിക്കുന്ന അഫക്കം.....ഹാരം
ബ്രഹ്മ ഭാഷ്യം ‘താരഹാരാവച്ചികാം’ എന്ന മുഖശാഖാരം അധികം ഒന്നിലു
ണ്ട് കാൽത്താർ ദിതലാഡ പദ്ധതി ഗ്രീക്കുക്കെഴുപശ്ശീക്കുന്ന അംഗലുവണ്ണുത്ത
വ്യാജിപ്പിക്കുന്നു. കല്പാണിമാർ കല്പാണാത്താട മംഗലംതാടക്കുടിയ
വർ. “കവ്യാണം മംഗലം ദിവം” എന്നും അമരം “കല്പാശാക്കടവഃ കടം
കഷ്ണുഷ്ഠാഃ കാമകഷ്ടിഃ രാജന്തി ഏ” എന്ന ഭാകവി ഉകുൾ. (സ്വതിശത
കം) കർത്തമുഖരാത്രു എന്ന മുഖം പാശത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കല്പാ
ണം കഴിഞ്ഞവർ എന്ന അത്മവും ധനാത്മകന്നാണും കല്പാണപദ്ധതിൽ
വീഖ്യാഹം എന്ന അത്മവും പ്രസിദ്ധം.

ഇന്തിക്കം സന്ധാസിക്കമിക്കണം ബാധുക്കരക്കം

നീനക്കം കല്പാണമാഡും വയമെന്നാരിക നീ.

എന്ന ഭാരതം. (കീഴി. സം. പ) മലഞ്ചിലെ ശമ്പുലപ്പാരമായ പദാദ്ധിപ്പം
സം ഭാഷയിലും നീബന്ധിച്ചിട്ടുക്കുന്ന എന്ന ദാശവും.

താത്രുക്കാശം സ്ഥിതവതി ദിവന്തുണിയകാന്തു പതന്ത്രു
ലിപ്പാനാസ്താംരാസി തമാം ലുപ്പാബെയത്തുനേരും ||

അനുംബംഗവുതികരമിളയക്കാമാശകയാ താ—

നാമന്തുണാശം തുകവര! ദിശാമഞ്ചലെല്ലുന്തുലാക്ഷ്യഃ

എന്നലഞ്ചന്തികേ നീലുചുവയി തുകകേ! കൊക്കിലെല്ലും താശ—

ശ്വന്നംരാഡ മാറിലേല്ലും ദയിതരണയിവിടെലെല്ലുംഭാക്ഷിണ്ണുമെന്നു

നന്നായന്നുംനന്നാസംഗമവഴി പകയും കൂദാശാവിത്തെന്നാ—
അന്നാച്ചാപല്ലേഡും കഹൽക്കിടികര കുടക്കാളിട്ടടിക്കിം || 44 ||

ദ്രോ. 44 കാമിനികളുടെ വില്യാസരഥ പശ്ചാലീകരണഃ എന്നാലു
..... ശ്രൂക്കമു അഭി ഗ്രൂക്കു! മുന്നാമു അഞ്ചു! അന്തിക്കു നീലുക്കവും. അല്ല
ഒം കീളി, സംബുദ്ധി നീ സർപ്പത്ര നീലുക്കവാരു കൊക്കിലേ.....
ദയിതരു നീനെന്നു മുഖ്യനിന്നും ഘോന്ന പ്രകാരം താഴെവുംചും, അതു
മാത്രും എല്ലാവരാഡു തജ്ജഥുടെ ഭഞ്ചക്കമുരും ഇവിടെ..... ദാക്ഷി
സ്ത്രേമന്നേ ഏയച്ചും ദാക്ഷിന്യവും ഇല്ലാതെ നന്നായന്നും.....
തത്ത്, നല്ലിപ്പാലു, സപ്പത്രീസംസ്ക്രൂപനീഡിക്കു പറിശി കൂദാശാ
ഇവതനു വിചാരിച്ചു, തതരിലുരിച്ചു. അന്നാ..... ട്രടിക്കിം അന്നാ അതു
മപ്പകളിലു സൂര്യരികര കാണക്കാണു അടിക്കിം. നീനെന്നു ചുണ്ണിനെന്നു
പ്രകാരം ഭഞ്ചക്കമുരു മാത്രതു തുട്ടുന്ന കാശങ്ങവാരു; പരലുംഡിസർലും
നീമിത്തം പറിശി കൂദാശമന്നു ചേരിച്ചു, അവിടെ സൂര്യരികര പുരക്കമുരു
ഇംഗ്രേഷ്യജോട്ടക്കടി ഉന്നാശം എന്ന ഭാവം. അടിക്കിം തൊട്ടുകാട്ടുകമുക്കു
അടിക്കൊണ്ടു എന്നാൽ പാലു ഭാവം ജീവം മുന്നാ ധനാം ധനാം ധനാം

സ്ത്രീനാമീൻ്റുകുത്തി കൂദാപു റംഗന്നുംഗീനി പ്രീയേ
എന്ന സൃഷ്ടിവും.

അതുനെന്നുമ്പുതുരു ഒരു പുനഃസ്വന്തരമാ—
ലന്നുംഗസംഗച്ചിത്രനം പട്ടംനെരു അഞ്ചു
കാന്തയ്യു തമുക്കാസി വന്നു നീനെന്നു കുദാപു
കുമണ്ണലും ഭൂതതി കീം പുനാരൈദ്ധാദേഹരാഃ
എന്ന (ലിലാതിലകം) പദ്മം ഭോക്കക. അലക്കാരം ഭാനീമാണ്.

ശക്യം പ്രജ്ഞം തദനു ശാഖിതജ്ഞും പത്രക്കിക്കാഞ്ചാം
പ്രാലോധാദ്രോവി തട്ടുവി പ്രാവുംക്ഷാംബുവാഹഃ ||
ഗതപാ പുഞ്ചം പതഗി! ഭവതാ തിജുംതാ മണ്ണപാനഃ
സ്തോം റൂപന്നമതകമന്നില്ലുത്തനു പതമനാഃ || 45 ||

കാലേ പോയുമണ്ണപത്രനീം മരതകവൻകലുപറിച്ചിരിക്കിം
പോലേ പക്ഷിന്റു!പാർപ്പന്തയികഴകോട്ടു നീലുമണ്ണയ്യു കാണാം
പോലേവംമാം ബജ്ജപ്പനിമലാകളിൽക്കാളിച്ചുംകാലം
പാലേ നാമേദ്രഭന്തപ്പുറമതിലക്കും പതമനാംസ്വരാത്രു പഠം || 45 ||

ദ്രോ. 45. കാലേപോയും..... മണ്ണയ്യു കാണാം
പക്ഷിന്റു! കാലേ പോയും മണ്ണപത്രനീം മരതകവൻകലു പറി

ചുരിക്കംപോലെ പാർശ്വയികഫൈകോട്ടം നീള്ളം അങ്ങളും കാണാം എന്നു്
അനുഃയം. ഒരു സമൂത്തു ചെന്ന ഉണ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു മതകക്കല്ലു്
കട്ടിച്ചുരിക്കുന്നതുപോലെ അധികം ഭഗവിശംഖത്തി രോബിക്കുന്ന നീനക്ക
കാണാവാൻ കഴിയും. നീ തുണിക്കുമ്പു ഇതിക്കുന്നതു കാണാംവാദം, അതിനേയൽ
ഒരുക്കക്കല്ലു പറിച്ചുരിക്കുന്നവാ എന്നു തൊന്തരം എന്ന കാണാം
എന്ന ത്രിഖ്യയുടെ കംഖത്തെ ഉത്തരാഖംഞ്ചിൽ പാഞ്ചാം ചേരേലുംമാറു...
...കിണങ്ങേ ഒന്നിയായി വാഴുംതന്ത്രിംജനാട്ടക്കുടിസി ഹിമവർഷവ്രൂത
ഞ്ചിന്നു ഭക്ഷിക്ക കാഴ്മഹം എന്നുംപോലെ മാലേസപ്താംഗം
സമീചന്തു ശ്രേഷ്ഠനാക്കുന്ന മതത്തിനു ചുംതു് ഭൂരിക്കുന്ന ത്രീപദ്ധനാഭന്നു
സി ത്രുപ്പന്നു ദംശിനം. അന്നത്തു ഏമ്പാടിന്നും പാദംനാശസ്ത്രപതിനു
നീവിശ്വലുത്തിക്കുന്നും സംശ്ലോധ കല്പിച്ചുരിക്കുന്നു. അനന്തനെന്നു നീറം വെള്ള
പ്രൂണ പ്രസിദ്ധം. “പാലംഭാരാമിക്കല്ലു ശരയരയവേഴ്ച ശ്രേഷ്ഠഭാഗേ
ശയാനു്” എന്നു് കെന്തുയപന്നു മഹാവിജ്ഞവിരുദ്ധം ഒരു മുഗ്ധത്തിൽ കാണു
നീറിക്കുന്ന എന്നു ചൗരാണിക്കതം.

രംബക്കീരവപ്പും പുരാ തുതയുംഗ നാമോനാ മ നാരാധനം—

ഭ്രൂതാധാം ത്രീപദ്ധതിക്കുംബനു വിജ്ഞാന്തുവർണ്ണപ്പും

ഭിമ്പാശ്യാമനിഭ്രംഡി റാവനവദേയ റാജമാ യുദ്ധ ദിപദിം

നീത്യു ദ്രോജ്ജനാശനും കവിക്കുംഗ റാഃ പാതു ഭാദ്യാദം
എന്ന ബാലമഹരിതം. ഉത്തരാഖംഞ്ചിലെ ഉ പര കരാശയിക്കം സഹ്യദാഷ്ടാഹ
നമാക്കിട്ടുണ്ടു്.

‘നാന്തകൂഗ്രാഘ്രാണ്ഡുര വലാദിശം നാഗഭോദഗാതിക്കുദാം’

ശര്മ്മ കുശഃ പരിമിളം, കുശം രവേജാന്തരി ॥

വീണാചുന്തുശുനിരചി വിജാ! ശാശക്കപ്പുംദനീഷം

ലക്ഷ്മീ ദന്തക്കുംവസ്തും ഭാഗ്യാസീമൻ! നമസ്തു

॥ 46 ॥

‘ആട്ടത്തിനാപ’സരഃപ്രീമണിക്കരം, മുകുലമാംമെത്ത ശ്രേഷ്ഠനും ഭേദം,

ആട്ടത്താടോത്തു പാരം പരിമിളമിളകംമാംഡയാ രവേജയന്തരി,

പാട്ടിശും വീണവായിപ്പുതിനതിവിക്രതനു നാരാഞ്ഞം, സംശ്ലോഭനാക്കാഞ്ഞം

പാട്ടിൽ പുരാതിനാശംഭൂരയരസുയ വിജാ! ഭാഗ്യമുത്തേരം! നമസ്തു ॥ 46 ॥

ദ്രോ. 46. പദ്മാനാഭനു യൂതിക്കുന്ന അട്ടത്തി.....മണിക്കരം
ശത്രുഗുംഭീകളിൽ പ്രധാനനും വിക്രിക്കുന്നവർ. ഇവിടെ
മണിശമ്പുത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം എന്നു് അത്മം.

“ജാതൈ ജാതൈ യദ്ദിക്കും തത്സ്ഥം രത്നമിക്കുംതെ
എന്ന സൂരണീഷം. മുക്കല.....ദേഹം നീനക്ക കിടക്കുന്നതിനു മുക്കായ
കീടക്കര അന്നത്തെന്നു ശ്രീരാമക്കുന്ന.

വിശ്വാസ്ത്വില്ലപ്പുരാഖ്യ പ്രവർദ്ധനത്തുൽ സമ്പ്രിലാക്കേക്കയൻ്താ
ഓന്നാന്തല്ലുവുട്ടുതാ ദ്രോഹിലഹിഡാന്വിഷവദൈജ്ഞ വേദ്യു:

എന്ന (വി. കെ. എസ്സാത്ത്) നോക്കു. കുട്ടത്താടോ.....വെവജയന്തി
ക്കൈമിച്ചുചെറ്റം അധികമായ സൗരിപ്പുന്നു പ്രാസരിപ്പുക്കുന്ന ലാലച്ചു, നീ
ശമ്പണിയും മലച്ചു, വെവജയന്തി എന്ന രഹമാടക്കുടിയ താകുന്ന. “ജഹാം
ദേവ്യാഃ ശ്രീയഃ തദി പാഖ്യഃ ശ്രീപത്രനു നീരതിരഖ്യാന്വൈജനപ്രജനകൈ :
സുത്രവൈതല്ലുംം ജഗഭിശ്ചു വർത്തിച്ചു ലാലു വെവജയന്ത്യാഖ്യാ ലുക്”

പബ്രുവു തു ലാ മലാ കാവജു ന്തീ ഗദാഭുരഃ

സാ കുതാ നന്തു സംഖ്യാതാ കുതാച്ചാ പ രവൈ ദാഖി!

മുതി ശ്രീ വിശ്വാസ്ത്വാഖ്യവനാഃ” എന്നു പുംഖ്യാരാഖ്യാതി ഭക്തിശാക്തി
നിശ്ചയ പാശനതിരിക്കുന്ന. പാട്ടിനോം.....നാരഭാ പാഥനതിരോ
പാടനാനാശനകിൽ. വിശ്വാസ്ത്വാഖ്യകൈനിം അതിസേതമനായ നാരദജ്ഞനി.
നാരദന്നീര വിശ്വാഗാനവൈദ്യുതം പ്രാശിവം.

ദേവദത്താമിമാം വിശ്വാം സപരബ്രഹ്മ ചിട്ടക്കിത്രാം

ഘുംഖയിത്രാ ഹരികമാം ഗാഥാനയുരാമുഹം

എന്നും (ഭാഗ. ഒ. 1.) “വിശ്വാവിശ്വാദരാഖ്യകാ ഇന്നിരാവിരാസിക്ക്”
(കാമത പാഖ്യ) എന്നും സൂചനാഖ്യം. സപാഥ.....സൂധ നിത്യം സ്മാശം.
വിഭേദാ.....നമദേഹ വിഭവാഖ്യം ഭാഗ്യുംതിഖാഖ്യം മുരിക്കുന്ന
നമദൂഢാം. ഭാഗ്യമുതേത് അഞ്ചു ഭാഗ്യങ്ങളാടക്കുടിഖവന്നല്ല ഭാഗ്യത്തിന്നീര
മുത്തിത്രഭവാഖ്യം. അഞ്ചു ഭാഗ്യവും ഒന്നരാഗാ എന്ന ഭാവം. ഈ അ
ത്രമത്തെ സംഖ്യക്കുന്നവാഖ്യം ‘ശത്രുത്തിനാപംഗംബ്രൂപീകരം’ മുത്യാദി ഭാഗ
ഞാം. അംശാധാരണാഖ്യാസപ്രാഖ്യം കാത്രം ഈ വക വിശ്വിഷ്ടതകൾ
സംഖ്യക്കുജുജു എന്ന ഭാവം.

ഇത്രൊ നത്പാ നരകമധനം ദേവമാത്രവ രാത്രാ-

വഭാഗ്രാന്തിം പരിഹര ബഹിശുത്രാഖാവാഗ്രാഹയീ ||

ജ്വാനാം കാശാം പ്രതിത്രയതു വര മാം വ ക്രിംബാസിക്കും

മാ തെ മാർഗ്ഗപം ത്രതിക്കും വിശ്വാം സാധ്യനേ സാല്യുംതാഃ || 47

എന്നാവം ക്രതിയേം നരകമമനനാക്രൂപി മാവിന്നീര കൊപിൽ
ചേജനാറിടുന്ന രാവിൽ ഗ്രക്കതിലക! വഴിക്കീനവും മാരെരിക്കാതാക്ക
ഭിന്നാര ജ്വാനയാമെൻ പ്രിയമെയ്യുംഫലാന്നുന്നു നന്ത ചിന്തി-
ചുന്നോ പാശയണിംടു, സംഹാസരിഖവർ സാധ്യപ്പുതേ വെള്ളയുള്ളി.

|| 47 ||

ചുറ്റോ. 47. ഗ്രൂക്കത്താട തീരവന്നപെരുത്തു താമാസികവാൻ പറ
യുന്ന, എന്നേവം.....മാരെരിക്കാതാക്ക എന്നോതുക്കതിലക, താക്കുന്നു

ବ୍ୟାହାରଜୀବିତରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

గజం స్థింహాలువాకస్తులును జెఱాతి విశ్రాతి

പ്രാണ° (അംജാംഗവൃദ്ധി, അ. 2) മുഹമ്മദ്

ରତ୍ନାକାଳସ୍ମୃତି ପିତଵୟୁଷାଂ ଓ ହାତିରୀଙ୍କ ଆମ୍ବଲେବାରୀ

ஸிக்கு நகதை வாய்க்காலியினால் போன்று வருமானம் என்று அறியப்படுகிறது.

வாதை கீழைக்க விரும்புகிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

ഒവിയുംപേജുള്ളടിത്തിൽജ്ഞാനി വാക്കുമ്പറ്റുവരിക്കി: || 125

48 | வைக்குமிழுவதற்குமிகு விவரங்கள்

“ മുൻകൂട്ടായിരുന്നു അവളുടെ കാലം വായ്പെടുവന്തെങ്കിൽ ശ്രീതരജും ആവിശ്വാസക്കുന്നതുമാണോ എന്ന് അഭിപ്രായം ചെയ്യുന്നു”

“—എന്നു സംശയമുണ്ടോ കൊള്ളി ശേഷിച്ചതായോ, കാലിൽ തന്റെ വി

ഒരു ക്ലാസ്സ് നിർമ്മിച്ചുവരികയിൽ മണിക്കൂരുന്നാതായും, നൃക്കം-
ദിവസിക്കുന്നതുമായി.

ପ୍ରକାଶକ ପରିମାଣ ଗ୍ରାମ ପତ୍ରରେ ଏହା ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି । 48

“ 48. പ്രഭാതവായുവിനെ വർഷിക്കണം. രാവിൽ.....രൈ

മായും റാറ്റിയിൽ റത്തിക്കുഡിനീമിഞ്ഞാം ശരീരത്തിനും ഉലവു തട്ടിയിരിക്കുന്ന ആവതികളുടെ വർഷാർധവേദ്ധം പറവി തന്നെപ്പുംടക്കിയുതായും തന്നെന്ന്

കുട തക്കാകളുടെ എന്ന പ്രയോഗം മുലം ഇഷ്ടതിരി അക്ഷരം വോപി പിച്ച ഒരു പദപ്രഥയാജാരം ഭാസ്യിൽ ദർശകമല്ല.

നിന്നു താരകാഗണങ്ങൾത്തോടെ നട്ടവിൽ താഴേശാൻ വിച്ഛേണംപാലെ എന്നും (കുടം, രാമ, അദ്ദോ കാ)

കൊച്ചുകിടാങ്ങുവും വിളുതികളുംമുറു കററമതേനു ചൊല്ലു എന്നും (ബാലവിജയം, രജത്) സാക്ക. എതാദുപ്രഥാഗണങ്ങു വർ ഇജിക്കുന്നതു നന്ന്: പുവിലുകുന്നത.....ശേഷിച്ചതായും (പുവിലുന്ന അക്രൂരമായ പാന്നാവലി) കാമപീഡിതമാരായ വഴിപോക്കുന്ന കുന്നും കുടിച്ചിട്ടും ശേഷിച്ചതായും, “പ്രക്ഷിതെപ്പുംഔരുംനിരീക്ഷണം: പീത ശേഷി പീതാവഗിജ്ഞാൻ; വാരംബ റിരീക്ഷണാജ്ഞാഗ്രഹപ്രചാരി എതാദു വായു വാനസ്ഥലു തെപ്പുംഔരുംഔരുക്ക്യാണു നിരീക്ഷിതമിത്യുംപ്രാഘാം” എന്ന മാനവദിനം. വായു അതുല്യമാണും ഉള്ള ഏഴിലും പീഡാക്രമോന്നും താവം പാന്നാവലി വഴി ചുഡിപോകാൻ ഭാത്തുമായമായി ചുർച്ചപെട്ടിരിക്കുന്നവരും കുവി സങ്കരം.

നീകുദ്ദെ പാറിംഗൈ കാറ്റ അടമപി ധ്യാനാവധിനക്ഷണ-

പ്രാപ്തപ്രാണസമാശാഗ്രഹംസാപ്രാണാസരചീ വാസരാഃ

എന്നും (നീതിഗാവിദം, ജീവാദവൻ.)

പാചനായുംജ്ഞാനു പുംബാനാൻമൊപ്പുംപ

പാന്നമഹാരാജിജ്ഞാനക്കൊന്നുകൊന്നു

എന്നും (കു. ഗം.) സൂത്രവ്ಯാ മിച്ചികർ കടിച്ചിട്ടും ശേഖവി. സംതിരുജ്ജ കണ്ണാടകുടി നോക്കിശിട്ടും “പാനപാത്രം സ്വം പ്രാം” (ഐ 1) എന്ന ഭാഗ വത്സിൽ പ്രഖ്യാതിച്ചിരിക്കുന്നതു കാക്ക. ഭാവിക്കം.....ആന്നതായും അടച്ചതും ഉണ്ടാക്കുവാൻപോകുന്ന താംപ്രയുവിന്റെ വികാസംനിശ്ചം മന കേന്താട്ട, സൂര്യന്യംനൊട്ടാടക്കിയതാണും. നൃഥ്യാരം നേത്രത്തു നീന്തലുമായ വായു. അവിൻ്റെംബാ.....ഞത്രം അവ് പ്രാംഗാളിഗാനത്തോടു വന്ന പുലർന്മയത്രും അഞ്ചലു ഉണ്ട്രത്രും. തെളിഞ്ഞ വഞ്ചകളുടെ പ്രാഞ്ചക്കുടി വന്ന നീനൊ ഉറക്കത്തിന്നീനും” ഉണ്ട്രത്രും, എതാദുമായ കാറംും എല്ലാ കയ്യം വഞ്ചകളുടെ ശബ്ദം കേരിപ്പകയും ചെയ്തു നീ ഉണ്ണും എന്നും താവം. പ്രാംമാവാദം വായുവിന്റെ വൈദിക്യത്തായും, ദിനീയം ഭാദ്യജനയും, തുതീയം ബാശാരക്കുഞ്ഞരും ദാഖാപ്പിക്കുന്നു. പ്രഭാതകാവത്രതു വിട്ടുനു താമ രൂപക്കളിൽ വഞ്ചകർ രഭുപാന്നത്തിനും” ഉത്സാഹിഞ്ഞാടകുടി രൂളിക്കുന്നു ചെന്നുകുട്ടും എന്നും പ്രശ്നവിശ്വാസരും പ്രാംമാവാദം ഉറക്കത്തിനീനും” ഉണ്ട്രന്തുനുതിന്റെ പ്രതീതി ഇവിടെ അഞ്ചേണ്ടതാക്കുന്നു.

മുട്ടിപ്പില്ലാതെനോ പാദം ശീരഥത്രവ്യജനകെള്ളെന്ന
മുത്തൊ വാ മധ്യരേഖാലൈനാൻനിതിരം ഭോധയുത്തുപ്പാദം.

എന്നും, ഭോജൻ പ്രഭജനപ്രഭവാധനാസ്താവശ്രൂപാറി പറയുണ്ട്. ഗംഗാദി
കൾ പ്രഭക്കാമാക്കുന്നതിനും ഉരക്കുന്നതുന്നതിനും പ്രഭവാഗി
ക്കുന്ന എന്ന ഗ്രാഹ്യം.

താം ഗീതിനുംവാദിത്തമർമ്മഭിഷ്മവീണാ—

നാഭാമൃതാധിഗമിതാപപനാം പ്രകാശതു.

എന്നും ശീവലിലാംഖ്യം.

പത്യാദിഖ്യശ്ശിരവിരഹിതാം പദ്മമിനീം ദഞ്ചമിഖ്യം

മദബദ്ധ മദ്ദീക്ഷവതി ന പുരം പ്രസമിതോ രജീപുരാജഃ ॥

ഇത്യാഖ്യാതഃ സദ്ഗാതിപരിവ പഥവ്യാപ്തവത്യൂതു പ്രവശ്യ—

ആശ രാജത്രം ചരം ശ്രൂജമവാരം റാഃ ॥ 19 ॥

ഭന്താവിഖ്യാതാഭകറം വിരക്കമണ്ഡലപ്പുദ്ധമിനീം സന്നിധിയാന—

ഭന്താവാൻ വിട്ടിട്ട ശൻ പിട്ടിളക്കിന കിരണം നിന്മാന്തികാഖിലിലു;

ഭന്താരാലേവഥച്ചും പാഡമാകവിയം കോഴി ക്രൂക്കാരം വീണാം

പ്രപാശ്യാനത്തിനോരും രജനിഖ്യടക്കാവും സംശയം ശാമത്തിലാണ്ടു

॥ 19 ॥

ഭേദം. 49 പ്രഭാതവരു വർണ്ണാക്കണ്ണ. ഭന്താ.....തെത്തത്താം
നാഗനാഡി ആദിത്യനും നിരാരാഗങ്ങളാട്ടക്കുട്ടി വിരക്കിനിഖാഡി പദ്മമിനീ
ഖടക അടക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനും വിട്ടിട്ട.....ക്രയിലി പരാശരം പ്രിഡി ഒപാക
വാൻ പാരുപ്പട്ട പുത്രംശ്ശീകരം വിത്രുഹിക്കുന്നതിനും ഇക്കും നന്നാ കാവതാ
മാം വരുത്തുകണ്ണിലു. ഇവിടെ പുത്രനും ശാഖാരാക്കത്താഡി നാഡുക്കേണ്ണം,
പദ്മമിനീഈം വിരക്കിനിഖാഡി നാഡുക്കിയുടും, കിരണാഞ്ചരിക്ക് ദ്വിതാംക
ഭക്യം ധനം പ്രതീഥമാനാഡാവിരിക്കാം. ഭന്താ.....ക്രൂക്കാദ്യാർം കോഴി
ഭത്തു ശാഖാഡി ഏവം പാഡമാകവിയം ക്രൂക്കാരം. കോഴിക്കര ക്രൂക്കമാഡി
ഭച്ചനും ഇപ്പകാം പാഡുന്നതുപാലെ ഇച്ചത്തിൽ ക്രൂക്കന സമയത്തും; കോഴി
ഘുടു ശബ്ദം കേട്ടാം ഇപ്പകാം പാഡുകയാണോ എന്ന തോന്നം എന്നും
ഭാവം. പുത്രകിരണാഞ്ചരം പദ്മമിനീഡക്കു അടുശാതത്തുന്നതുപാലെ ദ്വിതാംക
നന്നായും വേഗത്തിൽ എന്നും പ്രിഥവതമന്തുടെ ശാഖത്തു ചെന്നും ഏഞ്ചിം വാറ്
വിനെപ്പാറി ശാരിശിലു സമാശ സുപ്പിക്കുന്നമെന്നും ധനാം. കോഴി ക്രൂക്ക
ബാധാർ വെള്ളപ്പാംകാഡത്തു കോഴിക്കര ക്രൂക്കനാതു സ്വാഭാവികാരകനാം.

കിളിമാശി! നീജ ധാതും ക്രക്കാനാം വഴിരുചി—

ഖുവിനുംരാജിശിലുകാഞ്ചുവാതാ തുഡിയു

എന്നും വാദ്രാതുവാം. (ഭാ 4.) വിണ്ണിക്കം.....ലാഞ്ചും രജനിഖ്യടക്കാവും
ശാഖാരാക്കത്തിൽ ശാഖേം വിണ്ണും പ്രപാശ്യാനത്തിനോരും; രാത്രിയുള്ള

നാലാമത്തെ യാമത്തിൽ നീഡം പഴയക്കവാലെ ശാത്രൂക്. രജനി യുടെരെയാട്ടക്കവെത്തെ യാമത്തിൽ റാത്രിയുടെ അവസാനകാലത്തു് യാമം എഴുറ നാശിക. ഒട്ടവിലശൈ യാമം സംസ്ഥാനത്തുനാളുടെ ധന്തംഗം അപ്പോൾ കിടക്കു് ഉറക്കാക്കവെന്നും ധന്തംഗം മുന്നുന്നുകൂടി ഇവിടെ സൂരിക്കണ്ണതു കണ. “ബുംഗമ ഇന്നത് ഉത്തിഞ്ചുക്കു” (അഞ്ചാം അ. 2.)

“പായമിലാദ്യാമിനിയിഹാര പ്രാശാമിവാഹതനാ”

(രാച്യ, സ 17.) ഇതുംാടി കവിവാകുക്കും നോക്കു.

ഉം സംസ്ഥാനസ്വരൂപം യത്തൊപ്പം പരിക്കല്ലുതേ
എന്നു് (വാ. രാമ. അദ്ദോ. കാ.) സന്ധ്യാകാലത്തു് ഉറങ്ങുന്നതു പാപമലഭി
ഗന്നിച്ചുവരുന്നു.

സമധ്യാസപ്രഭവഹാരദ്ദൂരിസ്പദംനാലുഖനചിന്തനം!

* * * പ തൃജിക്ക്

എന്നു് ശാഖ്യാംഗവും യഥാദാനം ഉത്തിപ്രൂക്ഷി.

സംഭാവനാ സ്വാദത്തിപ്രൂക്ഷി വന്നുംഹരുപരാതമനാ”

എന്നു (കവല.) ലക്ഷ്മണ മുലവദ്ദു വുച്ചാല്പംതിനു്.

പത്രാ സോഡം പ്രീയസുവും പ്രൂഷിതഃ പദ്മിനിം പ്ര-
ത്യാനതുരാതോ വിരഹവിധുരാമന്തരാ നെന്തി മാറ്റു
എന്നു് ഒരു പാഠാന്തരംഖണ്ട്: ഫാട പാഠാജാക്കം അത്മഭാവമില്ല. “തസ്മീൻ
കാലേ നയനാശലിലം” ഇത്രുടീ (മുഹ) പദ്മതിന്നു ചൊഡം.

കുപദംഗം കൂടിയാൽ കൂദിഗ്നിത്തമാസത്തു് ഗുണ്ടക്കുട്ടതി അഭ്യന്തർ

ദേശങ്ങു ഹി സ്വാദപി പരവതാം, ബാബമിനാം കാം കുറ്മതി ||

താമുദനാവം ന വലു നിവിലം സൗമ്യജാം! ന ജാംന

ബാധിജന്മുഖം ക്രോഡിക്കതി യൃതിം ബഹുപാശാനദിഗംഡി || 50 ||

കിന്നാരിബു ലഭിച്ചുട്ടീട്ടാരിടക്കാഡവൈവേ ‘പോകപോകേ’നു ചെന്നാൽ
വിനാക്കം ഭത്യും നീറാസമിതു മഹിതാബാസപരികരക്കുത്തുവൊണ്ടു?

എന്നുവം സൗമ്യജാം! കരജിലറിവവനികില്ലബൈന്നു, പശക്കി

തിനാഡിപാക്കണ ബന്ധപ്രണായമത്തിൽം ദുർഘടം പാത്രംബെയത്തും || 50 ||

ഡ്രോ. 50. സർബാധാരാനാഡാ ഒരു ലോകാസ്പദാ : ഒരു പ്രതിപാദി
ക്കന്ന. നേന്നാരം.....നെയാദേവ അധികം ക്രൂരിച്ചു് ഒരു ന്യമത്തുനിന്നു
മരറായ ന്യമത്തു ചെന്നുചെതിപാരം. പോകം.....ചോന്നാൽ ഇടനെ
തന്നെ അവിനെനിന്നു വേറു ഒരു ന്യമചുത്തുക പോകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ.
പോകപോക അല്ലവു താഴെത്തിനിടവെത്തുക്കുതുന്നു യാനി.

പ്രശംസാധാരം പ്രതിജ്ഞാഡാം പ്രലാഡപ ഗജിജിനപി പ

ധാഹിന കീതവുമുണ്ടെന്നു പെണ്ണാഡപുമലാപുത്തി.

എന്ന സൃഷ്ടിവും വന്നേക്കും.....നീരിസം ദൈവം നീറിരം വന്നേ
ക്കും എന്ന് അനിയം. ഒജിഖന്നു പാശന്നുള്ളു് സംശയിച്ചു നടക്കുന്നതി
നം കൂടു തുടർന്ന ഉള്ളു് എഴുപിലും, അവസ്ഥാകുടി വിശദം തൊന്തം..
മഹിതി.....ചോല്ലു് ദേഹഗൃഹാത്മ സാദാപ്പും സിനാത്രത്രേണംടക്കുടി കഴി
ശ്വാവദം സുഖം ജനങ്ങളുടെ കാല്യം പിബുന്നശശ്വന്നും പറയുംബാശജ്ഞത്തു്?
നിർബാധാധാരി ജീവിക്കുന്ന നീനുംനു് അഭ്യന്തര പരിശീലനം, നീനുകൾ
നീത്യുദായം വിശദാധം ഉണ്ടാകും എന്ന് താഴും. എൻ്റേവം.....രെ
നീല്ലു. ബാഡുജാനു! ഏന്താവം എന്നീക്കു കരളിൽ സംഭവിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷ്.
അംഗുംശം ബാംമുജാംന, ഗംബുജി. ഇപ്പുകാരം എന്നീക്കു മാസ്തും അ
റിവില്ലുന്നീലു സെസമ്മുജാനി ബാംകുംശാശു് ജാമിക്കാട്ടക്രമിച്ചവൻ
സുഗ്രീഖാശു് പ്രൂണിക്കുടെ ഭന്താവു് എന്ന് താവം. “ജാമാശാനീനു്” എന്നു
പാണിനിന്മാത്രം ഇല്ലയെന്നീലു ശേഖവി. ഉള്ളു് “ഒന്തു നബത്താ പ്രകു
തക്കത്തം. മുചുത്തു്” എന്നു് സൃഷ്ടിവും. പ്രക്ഷേപണപ്രകാരം അറിവു
ബണ്ണക്കിലും ബെന്നു.രെയ്യും ബാബുപ്രശ്നം അതും ഇതും ദിശയുടം
പാത്രത്തെന്ന. രെയ്യും പോകുന്ന എന്നു് അനിയം. സിജിന്നുമാനക്കാണു്
അംഗമാനത്തും കാരം ശ്രദ്ധാത്മകരുടെ വിചാരിച്ചു്, തന്നീഡി രെയ്യും
ഉല്ലാത്തയാകന്ന. മനുഷം ഇജ്ജിട്ടത്രു് അംഗമാനത്തിലും തും ഉണ്ടാക്കുമെ
നും താവം. “അതിന്നു മാ ചുവാശാം” എന്നു് അടു് നാമന്നാളം (ശാ. 4)

പ്രാബല്യാനുസൂ പിതവന്മായം മുന്നന്താരാണി ശാരം
പാണാഡ്യും മുഖമുഖം പാശാശാരിവേംബും ദയാനാം
വേമാം മോലാരിവ വിഹിനിം പരുത്താപ്പു ദഡാലു!
നീത്രാത്തപ്രയും വുവാശിതിമിലാം മക്കുതഃ കീം നീരിരാശാം || 51 ||

ഒച്ചാരം മന്ത്രാവ ക്രൂരീവെന്നിയിൽ വിതരിക്കുന്നതാരാക്കിയാടും
ചേങ്കംവണ്ണം വിക്രിജ്ഞനെന്ന മുഖാമുഹീംമാച്ചുദ്രവിംബും
പേരുന്ന വേദവുന്നാന്നതിവിരുദ്ധമെഴുവാലുണ്ടുപോലെ പ്രക്കു
ദോരത്തെങ്ങുടുക്കം ടടിശ്വിവഗമനോത്സാഹമുണ്ടാം തുംകം? || 51 ||

ശ്വരാ. 51. പ്രകാതത്തെ വർണ്ണനിക്കുന്ന പ്രോത്സം.....വിതരി ഒലി
ക്കുന്ന മന്ത്രാവ ക്രൂരീനീകു്; മന്ത്രപാലെയുള്ള ക്രൂരീനീകു് എന്നും; മന്ത്ര
താമരയുടെ കാണ്ടിയെ നാരിപ്പുക്കുന്ന എന്ന പ്രാശിലും. “ഹിമഹതന്നാഭിവ
നിജ്ഞശോഭാ” എന്നു് വാലു് കീകിരാമാധാരണം. (സും. കാ. സ. 17)

ഒഹിരൈക്കാലത്തെ വാമിജംപോലെചും

മാഡനികേ വന്ന നീനുതു കംബൻ

എന്നു് കുഞ്ജശാമ. കുമിയിൽ ചിന്നായും. മന്ത്രപാലെയുള്ള ക്രൂരീനീകു് എന്നു

നായികാപക്ഷത്തിൽ അരത്തും കൂൾസ്.....വോട്ടം ആണിണിച്ചു ഉദ്ദീഷ്ടിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ശൈലിയാണോ; നക്ഷത്രങ്ങൾ നിന്മാംഗമങ്ങളായി എന്ന് ഡാവം. ‘നക്ഷത്ര തുക്സം ഒരു താരം’ എന്നും അരത്തും മഞ്ചിലും മുള്ളുമണിക്ക്രോട്ടും ഏറ്റും നായികാപക്ഷത്തിൽ അരത്തും ചേരും വണ്ണം മുവ ഉണ്ടാക്കാത്തവായിരും, വിളിത്തു.....ബുംബും വിളിച്ചു ആംഗോഡും ചുണ്ടും ബുംബും. ദാക്കാ ഏറ്റും ഗ്രഹം. പേരുന്നാവേലു വഹിക്കുന്ന തു പ്രഖ്യാതവേലയേ, അരവാ.....പ്രേപ്പും വിരഹിനിച്ചുണ്ണും ബാഹ്യിക്കുംപ്രേപ്പും. പാർക്ക് സേനരത്തു് കാണാനാ എമും. അങ്കേ.....തടക്കം നീനക്കു് ഉരക്കും മട്ടിയും വാത്രുംനുംഹത്ര തടക്കമോ, ഇല്ല. വിരഹിനിച്ചുപ്പേരു ഭക്ഷിത യോഗു പ്രഥാതങ്ങവുലും കാണാനും, ഉറക്കവും മടിയുംകൊണ്ട നിന്നുറ സാത്ര മടങ്കുകയില്ലെന്ന കാവം. പ്രഥാതങ്ങവുലും കാണാനും, നീനക്കു് ഏരണ്ടു പ്രേലാസിയുടെ ദിവാം ബാഹ്യവത്കരിയും ഉടൻ യാത്രചുരുപ്പുടക്കിയും മെയ്തും ഏറ്റും വുന്നും. ബാലു പതിനാം വാസ്തവിന്റെതാഴെ പ്രാജ്ഞവും.

“வொலு தட்டினால் வருத்துப்பரி தகளீ கு’ங்கம் வாவன்” என மறிமூர்யூ “கஜரீ கிணவிழும் சுதந்திரத்தை இங்கிலாந்துவதை வந்துமானா” என நாற்றுவதினால் “ஸா வொலு பறவதிரி கே வரிதிதம்” (அக்டி ஸா) “ஸா வொலு வாழ்முறை வாஸ்துவா இந்திய பலும் காத்தார்” ஹதுமெடி பிரசிறாரணம் ஸுத்தவூத் பிரத்தனீக் கூலாந்துவா படம் ஏடு பூமகவுக்கு விரைவுவேங் ஸஹிக்கவுக்கு சுக்கிமில்லாந்துவால் என அத்துவதை வழி பூக்கினால் அதையார்த்த இரும்.

வெத்திடுங் ஸ் ஹட்டவத்துங் கெட்டக்காரர் பாட்டு

കൊന്നിപ്പാണോത് പലതച്ചിത്യും ഹാലുമുഖക്കൾ : ട്രാൻസേറ്റേം

തെരേന്തും സ്കൂളിനുവീം ജലയിന്നാ പക്ഷപാതീ ത്രാഞ്ഞ

സാംസ്കാരിക തുജീ നയങ്ങളാഴമെന്ന് പറയാ നിന്നും || 52 ||

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ କାଳିଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମାନ ଏବଂ ପାତ୍ରମାନ କାଳିଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମାନ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ ମହାକାବ୍ୟାକ୍ଷରଣରେ ଏହାର ଅଭିନନ୍ଦନାକାରୀ ହାତୁମାନ ହେବାରେ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଅଭିନନ୍ଦନାକାରୀ ହାତୁମାନ ହେବାରେ ଯେତେବେଳେ

പാട്ട് പാട്ടോയിരുന്നാലേതിൽനിന്നുംകൊരുക്കിഒരു മുന്നംവും പക്ഷിപ്പാതായ

താടസ്യം നീവിടോള്ളു നയരിയുമവക്കായതാണെടുമാർഗ്ഗം || 52 ||

എറാ. 52. മാർഗ്ഗത്തെ ഉപദിനക്കണം. ക്രുഷ്ണ വിസ്താരം.....വണ്ണം അധികമായ വല്ലപ്പും (വിശാലത), ഉള്ള് ശ്രൂര, മഹാവിജ്ഞവിന്റെ പരദ മായി നില്ക്കു എന്ന അവസ്ഥ. സമുദ്രപക്ഷങ്ങളിൽ വീഴ്ച ശാഖിക്കണ ന്യാഡാ ചായിരിക്കു എന്നു് ശാന്തം. നീലമായ ആവാസവുംപാലവും നീറം. തുടങ്ങി.....ബാംഗ്രം എന്ന അനുഭവ പല കാലുകളേയും തൃതൃകും എണ്ണിയെണ്ണി പറയുന്ന തെന്തിനുണ്ട് അഭ്യന്തര ചെങ്കുട്ടിക്ക കാഞ്ഞില്ല.

പോതെ.....നീംവും എംഗാലും സംശയി സംശയത്തിന് എറിയാണി നില്ക്കുന്ന അക്കാദമിൽ. വിജ്ഞാമം അക്കാദമിൽ, സംശയത്തിനും സംശയത്തിനും കുറച്ചും. “ശബ്ദമുണ്ടാകാശം തന്ത്രേക്ഷം വിള നിത്യം ച” എന്ന താങ്കികമതം. അക്കാശം ഉച്ചാധികാരിയാണു സമാനാക്കാൻ, ഉച്ചാശം നിബേഖനം പറഞ്ഞ പ്രകാശം തിരഞ്ഞെടുക്കിയു ഉച്ചതിലുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം, എന്ന സംശയപക്ഷ തനിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ധനറിപ്പം ശ്രൂക്കാരം, “വൈശ്വരിയും പഞ്ചം വാ തു’ എന്നു സിരജനം

അംഗാദമന്ത്രത്തും മുന്നാജ്ഞാഃ പദം വിജാനന്ന വിഗാഹമാണ്
എന്നു (സ 13) റാലു. നീലവനിം അക്കാദമിൽ കടലിം തുല്യം. വി
ജ്ഞാമാദി യമംക്കാരിക്കുണ്ടു കടലിം സമാഖ്യം അക്കാദമിൽ എന്ന ഭാവം.
മുഖണാല്ലാർഷാംക്കാണ്ടു കടലും നാകാശവും സ്ഫുർശിക്കണം എന്ന ഗ്രാഹം.
പക്ഷപംതാൽ പക്ഷപാതം നൊരു ചാഴിട്ടു് ഒരു വസ്തുവിംനാടു് അധി
കാധി സൗഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നതു പക്ഷപാതം. ചീരകിഞ്ചുറ പാതം ഇഴക്കം
എന്നു,

ഒരു ദിവ്യപക്ഷപാതയോ പക്ഷപാതമവാപാഃ

എന്നു ക്ഷേണി വന്നു. താടസ്ഥ്യം...വിടോല്ലു നീ താടസ്ഥ്യം വിടോല്ല
എന്നു ശാന്താശം. നീ തടസ്ഥതാശം ഉം പാശ്ചികക്കുരുതു്. താടസ്ഥ്യം തട
സമനാകക എന്ന അവനാമ കടവിഞ്ചു കരാറിൽ തുടർവുള്ള വഴിയെ
സപ്രീകരിക്കുക എന്ന നില. മലുന്നമു എന്നും അത്മം. അക്കാദമിൽ നാടു
നീനക്ക പക്ഷപാതമുണ്ടാക്കിയും, കടലിഞ്ചു കരാറിൽത്തുടി നീ ഓതു ചെ
യുണ്ടു് എന്നു ഭാവം. നയമറിയുമ.....മാർഗ്ഗം അധിതാണ നയമറിയുക
പക്ഷു് ഉന്നടംബല്ലും എന്നു അനുപാശം. നീതി അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു് അ
താണു് മുശ്മാശ വഴി. “ബലവാദിഃ സ്ഫുർശിനോഃ സംഘാർഷണം അസാധം
രണ്ടാവീ സാധ്യാന്തം ഭജേണ. അനുപാശ എക്കത്രജീവയ അനുപാശരചക്ഷണവ
ലംഖിനംപി വിപദ്ധമുണ്ടാക്കുന്നും നീതിശാല്ലും സിഖാന്താദിതി ഭാവഃ”
എന്ന മാനവേവൻ. ബലവാനുരാശ രാജ്ഞിപൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നും
അവമിൽ കരാട്ടുകയും പക്ഷത്തിൽ ട്രേഴ്യകം ചേർന്ന നില്ക്കാതെ മലുന്നമു
നായിരിക്കുന്നതാണു് യുക്തരണു നീതിശാല്ലുത്തതാം ഇവിടെ ഗ്രാഹം.
പുരംബല്ലത്തിൽ അലങ്കാരം ഉപയർ, “അംഖേര പക്ഷപാതാൽ താടസ്ഥ്യം”
എന്ന ഭാഗത്തു് അലങ്കാരം വീണാധാരാശം.

ശ്രദ്ധാസന്ത്ര വിശ്രാധാസ്യ വിശ്രാധാഭാസമുഖ്യത
എന്നു (കവല.) ലക്ഷണം. “നയമറിയു് മിത്യാദിഭാഗത്തു് അത്മംനതമന്ത്രംസം
ശൈനത്രേണ്ടാ തവ സൂര്യാശ്വാജഞ്ചിനഞ്ചാസ്യ ഘർഭ്യം

ഉക്ഷാത്മിന്ദം പാഠി പരിപരിത്വദത്താം ദിശാദിരാഖഃ ||

ഉത്തോപരം പ്രാഥമ്യ പശ്ചാദ് തം ദേനകേന്നാപ്പും പായേ -

ഞാതോപനാഡിം പിപടി സഹി പ്രാപ്യതെ നേനവ മാർക്കിം

|| 53 ||

ഞായുക്കൻ പരമ്പരിന്നനിം സുരാസ ഹനുമാനൈ ചാംജി നീനേ -

അനിനാബന്നത്തും വഴിക്കായതിലപകടമായും പററിടാനണ്ടപായം;

നന്നായും മുന്തുടിവല്ലുകിലുതിനൊക്കപായം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു;

വന്നാലുപത്തിതനിന്നിട്ടുടങ്ങേരാഴിവു കിട്ടുനാകാത്തും പ്രഖ്യാസം

|| 53 ||

ഒറ്റോ. 53. മാർഗ്ഗത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന അപരാജിതന പ്രതിപാദി ക്കുണ്ട് നീനാ.....നീരി ഉംക്കൻ പരമ്പരിന്നനിം ഞാനും എന്നും അന്നപായം. വലമേരിയ പരമ്പരാക്കര ഞാനും കുടംബവർം. സുരസം.....നീനേ സുരാസ ഹനുമാനൈ ഏന്നതുപോലെ നീനേ. തിനാ.....യത്രിൽ അയ തിൽ വഴിക്ക തിനാൻ ഏത്തതും ഏന്നും അന്നപായം അ വഴിക്ക നീനേ തീനാനായി വരും. അപകട.....ബിഹ്പായം അപകടമായി അപത്ത വകവാൻ വഴിയുണ്ട്. പരമ്പരാക്കര കുടംകുടി നീനേ തിനാവാൻ വകവോരി, അപത്തവന്നോക്കും ഏന്ന ഭാവം. സുരസ ഹനുമാനൈ സുരാസ രാക്ഷസി അയീടു ഹനുമാനൈ, സഭവലാലനന്നുചെയ്യു സമാത്തു കേഷിക്കവാൻ വരും അഭി ചെന്ന തുള്ളു ഏന്ന രാഹായണക്കമ സൃഷ്ടിവും

എവച്ചതാ തു സാ ഭേദവീ ദൈവവൈരാക്കിസത്തോത്താ

സമുദ്രമല്ലു സുരാസ വീഞ്ഞതീ രാക്ഷസാം വച്ചു

വിക്രതം ച വിക്രുപം ച സമ്പ്രാശു ച ദണംവഹം

പുവഞ്ചം ഹനുമതമാവുംതുഭുവാച ച

മു ക്രഷ്യം പ്രാഡിഷ്ടുപ്പുചീരം ദൈവാനംശം!

അഹം താം കേഷയിക്കുംമി പ്രധിരേഖ മദാനനം

എന്ന (വാ. രാമ. സ്. കെ.) ഭാഗം തുള്ളുവും. പരമ്പരിന്നനിമയ്യും സുരാസയുടെ സാദ്ധ്യും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മുന്തിപ്രതീതി തോന്നിക്കുന്നതിനു 'നീരി' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഏന്നും ഗ്രാഹ്യം അപരാജിത അക്കദ്ദേശവാനും വേണ്ട സാമന്ത്ര്യം നീനേക്കും ഉണ്ടെന്നും ഹനുമതസാദ്ധ്യകല്പന അതിന്നനിന്നും വൃജിപ്പുകിടുന്നു. നന്നായും.....കൊള്ളുച്ചു മുന്തുടി അതിനു വല്ലുകിലും ഒരു ഉപാധം നന്നായും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു മുന്തുടിപ്പുകുടിത്തനേ അ ഉപദേശം വന്നുചെലുതുകൂണിക്കുവാൻ എന്നെതക്കിലും ഒരു ഉപാധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു മുന്തുടി പരമ്പരാക്കരുടെ മുൻപിൽ ചെന്ന ചാടനാതിനു മുൻപും വന്നാ.....പ്രയാസം വാനിചുന്നാൽ എഴു അപരാജിതന്നനിന്നു

“உச்சகிட்டவாக பூஷா.ஸா உள்ளது. அது வத்து வகையிடு எறுமேல் வீட்டு கை கீட்டால் ஏன் விவரிக்கப்படு நொலையான காலம். “இல்லாத புதிகாரர்களும் சூழல்தினவாய்யா ‘வரங்’ என நூற்று ஸ்ரீகி. ஆகு.

குலில் காண்டிம் கூலபூரீஸ் குபகாயிஸ்! ராஜாவ்
லக்ஷ்மி. பாக்ஷாத் துதி ஸ்வபிதெ பழை றதாக்ரமாஸ்
கீர்மாபூரம்புதெட்டகிலூ தன விஶேஷப்பக்காரே
நாட்டைவாஸ்தினாந்தக்ரமாஸ் புராம் ததைக்கு

କଣାଳୁ ପିଲାଇଷାକଟଲୁଙ୍କ କରିଯିବୁ କୁପକେଶଙ୍କ ଗୀବିହାତୁ
ତଣାରମାତିନୀଲାବ ପେରିଯ କଲାପୀଶିଖାନମାଂ ରାଜ୍ୟାନୀ
ରାଜ୍ୟାନ୍ଧାରାଥିର କଟଣାଲୁଟା କେଟାନିଛାନ୍ତାରୀତିରେଯମ୍ଭାବୁରାତିରି
କଣାଳୁରୁପ୍ରାଟିକିଣିଗୋରାଇଯ ପୁତିଯ ପୁରୀରତୀଏମାନ୍ଦାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତା

|| 54 ||

54

డ్రో 54. తుపకవరు వస్తువీకియా కలొల్పం.....రాజుయాగీ అణై పిగెను అను కటల్చుక కరుచిం, డోసుం ఇంద్రుక తనిలెల పాత్రమంచపాలు అనుపయం; పిగెనీటి, అను గాళ్లప్పతిగెలో కరుచిం తుపకవంగఱాజుకానూ అంత లాక్ష్మీకథవతీ ప్రత్యుషమాను పరిప్రశ్నికాగు రాజుయాగీలే; తుపక వంగఱాజుకానూతండ నగరం పారచెంగాల్చు పరిష్కారమగు భావం పిగెను పాయిత్తుకళ్లుక వాచుచిం అంకచిప్పుకాలు జాగ్రత్తుకణ్ణులుతీసింగాల్చుసం. కలొల్పం కాణణం, త్రుటి రఖెంపాటం.....అంధి అంధి రఖెం పూర్వం కంఠంతాల్పుకథికెట్టుకొన్నంతు ల్యాఫి కంఠుంపుఁ. రఖెంమహ్నం గుంతుకి కంచుగాతింం ఇంద్రుంపుఁ ఉలాకుకావుగు నాశం విషారిచ్చుఁ. అనుభూమి మటగణతిం కల్పుషుసం, చింతామణి, కెంచ్చుం ఇతి శాయ అంతివిల్లిష్టుప్పుసురు నిష్టమిప్పుఁ ఏగు అంజులు విషారిచ్చుఁ ఇతి యాకంతుఁ ఎణు విషారిచ్చుఁ ఇంవష్టమాయుఁ.....తోసంం తఁ కలొ ఇంప్పుంతింగికియాదియ బుం పుతియ పురీంగాం ఎణుఁ ఇవష్టం తోసంం ఎణుఁ అంపాయం. తఁగెలు అంశమందియ విషారింగియి కరుచిం కయ రియ ఈ పుతియ నగరంగామాజుగు ఎణుఁ ఇష్టువష్టం తోసంం; ఎణు డావం గాళ్లప్పతియ ఉణ్ణికుగియి పూర్ణ ఎణుఁ ఇంట్రిట్రవాల్చు ఏమరణీమా ఎణు రాజుయాగీ కలొకాలు తఁకం కొంసుగాతాగుం. నగరం సంప్రకుం ఉప తోగాపుంగుం ఎణుం వ్యంగుం. అరుబాంగాం ఉర్మిప్రుమిస. రాజుయాగీ తుపక వంగఱాజుకానూతండ తఖుమాగుమాను కొప్పిం నగరం.

କେବଳିଂ ଯୁଦ୍ଧକାଳରୁ^୨ ମୁହଁରାମାରାଜୁକାଳୀରେ ରାଜ୍ୟଶାଖାକୁଣ୍ଡଳୀ
ଅଗନ୍ତୁ.

കോഴിമ്പാവും നീജ കലപുരീം കുപകാധീശ.രാണാം

നാളോന്നീരക്കു സദ്വായവതീം കാണ്ടക സദ്വാംഗനാറ

എന്നും ഉണ്ണിനീലപിശിശ്വരത്തിൽ പായുനു. കുപകാധീശക്കാർ കായക്കുളം രാജാക്കന്നാരാക്കന്നു. ഒദ്ദീപ്പനാട്ട്, കാനാട്ട്, ഭാടനാട്ട് എന്നീങ്ങനെ പല ചേതകളും കായക്കുളം നാട്ടിനേട്ട്. തലമ്പാനമായ കൊല്ലും മുൻകാലത്തു വാണിജ്യപരികരംകൊണ്ടും മറ്റും പരിപാലിപ്പശ്ശേരി പ്രാപിച്ചിക്കുന്ന എന്നും, ശ്രൂക്കസന്ദേശത്തിലും, ഉണ്ണിനീലപിശിശ്വരത്തിലേയും വർണ്ണനംകൊണ്ടു കാണവാൻ കഴിയും. ‘കൊല്ലുംകണ്ണവനിലും വേജും’ എന്നായ പഴമന്മാല തന്നെ നടപ്പിലും. അപകാരാസംപ്രസ്തിക്കുന്നു വുംവുംതാവായ സമുദ്ദൈ ന്യൻ കോഴിമ്പുരിയെപ്പറ്റി ഇപ്പുകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു,

കേരളപ്പറ്റി നഹരീ കോഴിമ്പു ഇതി വിശ്രൂതാ

അധിന്രീഷം യാഹാവാചീ ഹരിപ്പുളകാവതീ

അംഗയാല്പാമച്ചി യാം നാടനു രാഖവന്ന രാവഞ്ഞിതാം

അന്നോചരം കുഞ്ഞനാനാമാളുടക്കാ ചതീമപി.

ഈ വർണ്ണനാവും, കൊല്ലുത്തിനീനു മൃഗം തുംബിപ്പുലിഡിശ വെളിപ്പേടുത്തുന്നു. പ്രവാംഗതനായ വിരിരവിവമ്പ പത്രവത്തി കൊല്ലുത്താൻ “നാടവാൺകുന്നതു” അവിടെന്ത വിം ‘താദ്ദും’ കൊല്ലുത്താൻ “പരിവാസിച്ചിരുന്നതു”! മന്ത്രാണ്ഡ വമ്മമഹാരാജാവു തീയമാസ്തുംബിലെ കാലത്തു് കൊ 921-ൽ കായക്കുളം തിരുവിതാംകൂറിനോട് ഒപ്പം എപ്പോട്ടു്.

ആപുംപാനാ വിവശശനാതാളിപ്പുണ്ഡണ്ണപ്പള്ളിക്കു—

സ്വാംഗവരംഗാന്ധൂരിതാദിനാമശ്ശനാംപ്രക്ഷതാനി ॥

കാണതപി.നടംപുഡ്യിനു കലാശാത്രാന്തരാജാനാംനാഃ

കല്യാഘാവ്യാശംതുക! പരികാരിം കാല്യമാലാകനീഡം ॥ 55 ॥

വാണത്താഭാർ പരശം പുരക്കുടും പൂരശത്തത്തളംതാജുമരി—

ക്കാണത്തുന്നുവപ്പാജാപ്പിപ്പുത്രതിശുരിവെട്ടംഗംഗാക മരിയ്ക്കു

ക്കണ്ണത്തും കാചകനായക്കെഡാളിപാസിതംകൊണ്ട മെല്ലേത്തുടിച്ചും

കൊണ്ണത്തുവ്യിൽ പ്രാതേ കയിൽമൊഴിക്കെല്ലാജാല്ലു കാനാമതികയ

|| 55 ||

ദ്രോ. 55. നാഗരികപ്പുരീക്കു വശ്രൂപിക്കുന്നു. വാണത്താമാർ.....

ക്കാണ്ടു് വാണ്ടകരം ആഡം പരശനു വെന്നാഞ്ഞുടും പൂരശേത തളഞ്ഞുംബിൽ മുഖംകൊണ്ടു് വാണത്താമാർ പരശം പ്പുരീക്കുടും ഓംഗരബന്ധും ധാനി. “സൗഖ്യാദിന മാനസദിനരഞ്ജനീപിശ്വാസാധ്യാദിന തെനു തെനു” (കൊടി അ വിരുദ്ധം) എന്ന സൂന്തവ്യം. പ്രായങ്ങൾ.മറയും പരാജയിലാട്ടു കുടി രാത്രിജിലെ രതിക്രീഡയിൽ നബക്ഷതം പററിയ അന്നേജ്ഞാക്ക മറംഗ.

ഓരോക്കാണ്ടു രെയ്യേബാൾ, പരമ്പരയും ലഭി, ദേശം മുതലായ വികാരങ്ങളെ
വൃജിപ്പിക്കുന്നു. സവീകരണോ മറ്റൊല്ലവക്കുമാ ക്ഷതിയെല്ല കണ്ണോക്കുമാ
എന്ന വിചാരം പരമ്പരയിൽ ഫേതു. പുതുതായി നാശിക്കും മുഖ്യക്കുന്ന
ധനം. അതുകൊണ്ടു, "അവക്ക്" മറ്റൊരുരക്കാണ്ഡിബാൾ പരമ്പരയുണ്ടാ
കും എന്ന ഭാവം. അംഗമംഗാൽ മരിയു കയ്യു കവിക്കിട്ടും. നൈം
ക്ഷതിയും മരിയു. അംഗമെന്ന ചെയ്യുന്ന സമയത്തു് കണ്ണുത്താം.....
കൊണ്ടു കണ്ണുത്തുനാവരാവു കാഴുകമാതെ, കാരിക്കുടെ മുസമാവു ചേരഹാ
സത്താൽ. കാരിക്കരി അവരുടെ വസ്തു, റാത്രിയിലുണ്ടായ അവക്കു
തുഡിയാസ്പാവം, ഒന്നുമുഖാക്കി മുടിക്കരി കാണാതെ അത്മഗംഭീരി പിരി
ക്കുന്നതു കണ്ണുടു. കാരിക്കൻ കാരി.

“கூரு: காமலூரிதாக்கீகள் குழநா: காட்டுக்காட்டிகள்”

ஏனோடு அமலாம். வெள்ளு..... மதிக்கும் அரசையூட்ட பூர்வைத் தொகையில் வெளிசூடுகொண்டு குறித்துமாசிக்கை காணலா என்று அம்பான் நின் கூட பூர்வநிலைகளை அது ஈசுவரத்து⁹ அல்லது கோபன்றாட்சுக்கடியில் வரலா உழைக்கை எது பட்டாற்றிக் காணலா. காந்திக்கூடுதலை செல்லியாசிதகான ஆராபு கூடுதலை கோபன்றிருக்கிறேன்.

କାହାପି ଖର୍ଷ୍ଯା ହୃଦିଶ୍ଵାତସବାସ ଯାଏ ପଶୁତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଲାନ୍ଧାର୍ପନ୍ତୁ
ଗନ୍ଧେତ୍ରିମାକର୍ମଜଳପାଶକ୍ରିତା କାତାନୟୁଣିଂ ପ୍ରତି ଡୀକଷିତା ଯା.
କଲାବିଲା ଶାଂଗବର୍ଣ୍ଣାବିଟ୍ରିକ୍ସା ଅ ପିଲ୍ଲାପରିଜ୍ଞାନ ନାମୀ ପ୍ରତରକ
ପ୍ରିୟଙ୍କର ତୁଲ୍ଫମନ୍ଦ୍ରିୟ ଯା ନା କୁଁ ମୁକ୍ତିରେ ପଠି ନର୍ମାଦା
ଏଣ୍ଟ ଓଜ୍ଜ୍ଵଳି.

அரைங்கலேவு, மேடிகீசுத்திக், சுகநமஜி, வாஸ்தவேந இதவரை பேருக்காகி^१, ஹூ ஶார்புவாஸ்^२ அட்டியூமாகா ஸ்ரீனா ராபர். கூளோா தில்லுக்கலூர் ரூபீக்ஷன் ஹரிப்பு^३, காஷுக்கண்ட வரவு^४, (ரூபீக்ஷன்) பய செலு^५, எரெங்கால்வாகான், (காந்திக்ஷன்) திருஶ்வாராபால் ஹவதலூர் நீ கட்டோன்கள் தீர்வானாலென்ற முடிகி.

ଓৱাক কু যু মু মু পু লু তু নু তু লু যু রে রু কু বু লু মু শু

കോളംവേദ്യസ്ഥിനി കുചനം വൈതാ തുകാവി രാട്ടു. പ്രിയിംഖഃ ||

അല്ലെങ്കുമ്പി വരിച്ചിതാവന്നുംശാതിശായി—

നൂതനമാരകമികാ ക്ലൗ കർഷ്ണ പ്രതി: || 56 ||

കൈല്ലുണ്ടാൻ മുന്നാഴല്ലാക്കരുതെങ്ങവർക്കന്നുനം ചെന്നാടിംഗേകാള്ക്കുവോരി—

கொலை ஏதாவது வடிவமைப்பு வியலு தாழ் நூல் வருளிக்கொலை;

തെല്ലാലും ജനീയ്യും പരിചയമിടിൽ, മഹാശ്രദ്ധാളക്കുതന്നാൻ

வெழுமானுத்திரம் துகரை புறவரையாக்கி திட்டங்களில் பிரதம்? || 56 ||

ദേഹം, 56. കൊല്ലൻ വർഷിക്കണ്ണ. മെല്ലുത്താൻ.....കോ
ല്ലുത്ത് സംവയാന്തരിൽ ദുസ്സ ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളുടെയും ക്രൈസ്തവ
ചെന്നു നുഡിനം പിടിക്കണ്ണ കൊല്ലും നഗരങ്ങളിൽ. ദുസ്സ ലോകത്തിലെ ഒന്ന്
അഞ്ചുട്ടുട ക്രൈസ്തവുടും എത്തുകൾക്കിടയാക്കാ വെവ്വേണ്ടാട്ടുന്തിശ്വത്തഞ്ചു നഗരം
എന്നു ഭാവം. അഞ്ചുട്ടുട.....പറിരിക്കാലും നിന്നും ഏവിടെയെങ്കിലും
കൈ വിധിയാക്കിലും താമസം ഉണ്ടാക്കുകയും ഏന്നു” അംഗീകാരം
സ്ഥലങ്ങളിലും ശാരഭക്തകരജ്ഞാനായ കാഴ്കരി കാഴ്ക യാത്രയ്ക്കും താമസം വരു
ത്തുക്കു” എന്ന കാവം തെല്ലുന്നാലും.....പരിചയം അല്ലെന്നു
തെരഞ്ഞു” ഉണ്ടാകുന്ന പരിചയംകൊണ്ടു. ഇതിൽ ഇം കൊല്ലും നഗരങ്ങളിൽ
മരുപ്പെടു.....പുത്രമകരി ശാന്ത്യദാശങ്ങളിലെ ഓരോത്തുജീവിലെ ജയിക്കണ്ണ
എന്നുണ്ടുത്തിന്റെ പുത്രമകരി. ഇതിൽ പുതിയതായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരി
ക്കണ്ണ എത്തുവാനുകരി മരുപ്പെടു ഓഫേഴ്സ് ഓരോത്തുജീവിയും ജയിക്കും എന്നു
ഭാവം. അതുകൊ.....പീതതം എക്സ് പീതതം കാനും ഇളക്കില്ല, എത്തുവാനു
മനസ്സും കാനും ഇളക്കാത്തതു? എല്ലാവരുടെ നന്ദസ്സിനെയും ഇളക്കിന്തി
ക്കും. പീതതം മനസ്സും. ‘പീതം തു ചേംതു എന്തും’ എന്നും അംഗരം.

“கல்விவர்க்கும் 3761. (എ. யி. 669)-த் கொஸ்திடு அனாவயி ஹட்டிமான்ஸாயிகள் ஏன் என் ஜெபூசெஜவெஸ் ஏனாக பேர்ஷ்ட்காய் ஓஹாஸங்கரி பாண்டங்கி. 3951-த் தாது வல்லைக் குடும்பங்களின் வெள்ள, அவிடெ வழை சீட்டித்துக்காக் பாத்துவகாரிகள் ஏன் சௌலி ஹாக் ஏனாரால் அறைஞான கை பூஸ்க்ரத்தில் ஏழதிடிக்கூட்டு. ” (ஞ. ஸ. 21.) ஏன் காளக்.

അങ്ങു സിന്യൂട്ടാക്കലു പറീ കാപ്പമീഡാമെഡിസ്

କେତୀଲା ଶୁଣ୍ଡରିଳୁଙ୍କଟିଃ କେତୁଲାଲେଖକୁରମ୍ବି ॥

விழுதுகளையில் ரூபாய்களை விடுவிட்டு

എറിത്രിയൻ, കൊസി എവരസ് ഹൈത്താരേജി, തൃപ്പിടി

ମିଶନ୍ ଏଣ୍ଟର୍ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

କୋଣାର୍କ ଶିଖିତିଷ୍ଠଳରେ ପାଇଁ ଏହାରେ ପାଇଁ ଏହାରେ

ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യാ മ്തിയും സര പകവികരിതന്നകം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടാകം പാലെവള്ളുത്തിൽപ്പുരാവർ ! രാം കുട്ടിയാം രാം ഒരി ॥ 57 ॥

ദ്രോ 57. ഘുമത്തെ വർദ്ധിക്കുന്ന രജാദാ.....എത്തും അഞ്ചുത്തും റം അരു ഉണ്ട് നഗരം ശാരാശാരിന്നീൻ ശാരാശാരിന്നു റം ഘുമകളും . ഇന്ന പ്രധാനം കൊല്ലബന്ധ ക്ലുട്ടചുഡാം ലുട്ടിക്കരചുഡാം സ്ഥാവിരിക്കണം. ഇന്നയർനംബട്ട് ഈ അമരവത്തെ പുറം വേരെ ഓന്ന് ഉണ്ട് അരി സ്ഥലത്തു കുപകരാജാക്കമായെ വകുംബി വേരെ ഒരു പട്ടാവുംതുടർജ്ജും അതി കുറം അവിടെ കൊണ്ടാടം.....കണ്ണാൽ ദ്രാശ്വിക്കണ്ടതും കുളിയാട്ട അതിനീൻ സൃഷ്ടാഭാശാലൈ ഉചദേശിക്കണ്ടാതും അഞ്ചു കൊട്ടിക്കുന്ന അട്ടന്നതു കണ്ണാൽ, മുത്തു കൊട്ടിക്കുന്ന കാഡാട്ടടി ഇളക്കി നാട്ടന്നാതു കണ്ണാൽ, കുളിയിൽ അട്ടന്നാതും ഇന്നാവിയിം ഏന്ന് ഉചദേശിക്കണാതും തോന്നം എന്ന ചാവം. അറിവില്ലാത്തതും ഉചദേശിക്കണവൻ മുത്തു അചാന്തുന്നു.

സ മാത്രാശാന്തിരമഹാജയിഹതവാദിഃ

ലക്ഷാന്തീജാം പൂജയുഞ്ചു വില്ലാപാചാത്തുകം ശരേ

എന്ന് രാഘ. (സ 12) ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യാ.....കണ്ടിട്ട സത്രാകവികരം തന്ന ഉണ്ടാം വ്യംഗ്യാത്മിയും കാവുംബാധാരം കണ്ടിട്ട് എന്ന് അന്പരായം. സരസ്വാതാജീ കവികളുടെ മൂശാത്മസൂദരംശാജീ കാവുംബാധാരം കണ്ടിട്ട്. കുവി വിഭാഗം “സംവ്യൂഹാം പാശിരഃ കഃവിഃ” എന്ന് അഭിരം. കാവു ചെയ്തിരാവും. ക്രാന്തികൾ. “ക്രാന്തികവാദി ശമൂതി യതു സുരഭഃ” (ഭാഗ. ഐ. 1) മുഹൂദി കാഗങ്ങളിൽ ക്രാന്തികൾ എന്ന് അത്മം കാവുംബാധാരം കാവും. “അദ്ദേഹാശാ സമൂഹാം സാഖാരാരൈ ശമൂതാതെമ്മ കാവും” എന്ന കാവുപ്രകാശം. ഉണ്ടാകം.....സരസവർ! സത്രാവർ! ഇജ്ഞാതിക ഉണ്ടാകം പോലെ, സമാശ്രാന്തായ മുക്കേ. മനസ്സിൽ സംഖ്യിക്കണ്ടാതുംപാരല രസം കുട്ടമേറം ദ്രിഡം തേ ത ദ്രിഡം എറിറം രാം കുടം എന്ന് അന്പരായം. നിന്നുക്കും എറിവും രാം ഉണ്ടാകും, നിവേദാം. “സൈ ആസംഭവനംസ്തുഷ നയോഃ” എന്ന് ധാതു. സരസ്വാതികരി സമാശ്രാന്തായ കവികരം, സൗകര്യിക കവികരം എന്ന് ഭാവം. ശ്രൂംഗാരാദിരാശങ്ങളെ സ്ഥാനം അറിഞ്ഞു അംഗിയായി നിവേദിപ്പിച്ചിട്ടും സമൂദരാരൈ രാശിപ്പിക്കവാൻ കഴിയുന്നവർ എന്ന് അഭിപ്രായം. വ്യംഗ്രാത്മംവ്യംഗ്രം, ധാന്തി മുതലായ നിന്തുമണം ചായ താവഞ്ഞരാ കാവുത്തിനീകാം ജീവന്നേന്നും അഭിമതം. “കാവുംഗ്രാത്മാ ധാന്തിരിതി വ്യംഗ്രായഞ്ഞുമാംനാത്പുർജ്ജുഃ” എന്ന് ധാന്താഭ്രാകം നാലും ചാദത്തിലെ സരസ്വതി രാം രാശിക്കും എന്ന് അത്മം. കവിയുടെ ശരദായം മുഹിച്ചു കാവുത്തിൽ ധാന്തികവാൻ കഴിയുന്നവൻ സമൂദരം,

നിന്നുക്ക് ഇന്ത്യൻ സിലിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു
എന്ന് കാബി, റസം പ്രീതി, സഭന്മാജിക്കും എന്ന് സാധാരണമായ അത്മം

ദ്രാഗാരാദശ വിശ്വ വീഞ്ഞു മുഖം രാം ദിവ റാഡ റാഡ
എന്ന് കാരം.

വിഭാവോരാകാവൈശ്വ സാത്രികൈപ്പർവ്വതിപാരിടി:

ശ്രീകൃഷ്ണന്നു പാത ദി സ്ഥാപിക്കാബോ രാം സൗത്രി
എന്ന് (സാധാരണ) കാപ്പാമഹാജ അത്മം. കവി, വൃഥാത്മഖ്യാതി
കൂടിയ കാവ്യം ഉത്തരവും, താൻ പ്രവന്നം അപ്രകാരമിരിക്കുന്നതുനം
ഖവിടെ ധനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന

ഒരു ചുംബക്കു യാ സപമിന വിജുനാതുംബാം മഹാപ്ലാ-

ദഗ്ധാ ധമം ക മശതി പ്രാം കമ്മാം കേവലന ||

വിജുദ്ധചരംബാരാബാം വിഹരം വല്ലക്രാമവാം

കേരിലപംബാം നിജപദ്ധതിം ദ്രോഗമാനാ നിശ്വാസ || 58 ||

യോഗ്യക്കാം സ !ന്തമാകം മുതൽ നലമെടു പകിട്ടി നാലാത്രമത്തിൽ
ദ്രോഗ്യതാം പുജ്ഞ ധമം നടപടിവഴിശിഖവക്ഷംരാത്രന പുജ്ഞൻ,

മഹാജനക്കാളും വേദവദ്ധും, തിരുവില്ലാം പിലാഗ്രാമം വം,
ഭിവം തീക്ഷ്ണ മുകുടൻ വഴിവിലുടനെശജജ്ഞ സംശാവ്യുനംതു || 59 ||

ഈറു, തിരുവല്ല ല വർഗ്ഗിക്കുന്ന യോഗ്രക്കായ്.....പജാട്ടി
ശാഗ്രഹാരാം പ്രാംഗണക്ക് തിരി ധനം വേണ്ടതുംവാദു ഭാഗിച്ചുകൊ
ടിതു. യോഗ്രഹാർ (സദാ ചാരാംജ്ഞാനത്തിൽ കെതിരിം മുലാം ഉജ്ജവൾ.
മുതൽ നിജപദ്ധതിം കൊണ്ടവനം വച്ചിരിക്കുന്ന നാധനം, നാലാത്രമ
.....ധമം ശ്രൂതം വാം, ശാർഹസ്യം, വാനപ്രസ്ഥം, സന്ധാരം എന്ന
നാലാത്രങ്ങളും ദേഹങ്ങളുടുക്കിയ ധാർമ്മം, ലോകത്തെ ധരിക്കുന്നതു
ധമം

വിദാരിച്ചുവിത്തുടിപ്പിനിത്യ മദാശാനിടി:

ദ്രോഗമാളുനാജാജാജാ യോ ധാംഗ്നം നിശ്വാസത

എന്ന് (മന) സൗത്രി നടപടി.....പുജ്ഞൻ തിരി നടപടികൊണ്ട്
ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശിക്കുന്നവനം പുജ്ഞം ആവ ദേവൻ ദേവൻ നട
പടി കണ്ണാൽ, ശ്രൂതം വാം, ശ്രാവം ശ്രാവിക്കണ്ണതാ
ണന്നം ജനങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നവനാ എന്ന താനം എന്ന് കാബി.
ചോദ്യാളിത്തിം.....വേദ്യൻ പ്രാംശജ്ഞാം പ്രാംശി വേദങ്ങൾക്ക്
മന്ത്രം അറിയവാൻ കഴിയുന്നവനം,

പ്രാംശവേദാംശവേദിതവ്യൻ പ്രാംശിവ്യാമരണവിതവ്യൻ

എന്നും അഗ്രമാംഗദ തിരു. (മ. കാ.) തിരുവടി.....ദൈവം പ്രഭവം തിരുവല്ല ഗ്രാമത്തിലെ ദൈവം. തിരുവടി തിരു, അടി, അചുവാദാക്ക്, പ്രഭ ഭിവം തീക്കം. അല്ലെന്നുത്തിക്കും, ആധികാദവിക്കും, ആധികാദത്തിക്കും ഒന്നും ദുഷ്ടപ്രകാരം ദിവശ്രേഷ്ഠയും ദമീപ്പിക്കണാവണും എഴു, മുക്കൻ ഉഹാ വിജ്ഞം. “കിങ്ങും മുരംബ്രുന്നും” എന്നും സാമരം. വഴിയി.....നദേത അജജ്യും ഉടനെ വഴിയിൽ കണ്ടു” തൊഴാ. തിരുവാല്ലുവിലെ ദൈവക്കു നീ വഴിക്കും ദർശിക്കണം എന്നും ഭാവം.

“അർഹത്തിലും പുജനീയേള്ളും ജീവന്റും നരാണാം ക്ഷേമ്യും സംശയനം വിജേ ഒരു പ്രയത്നും ഏ : കേൾഡിലുംഓരു ഇഹ കേരളക്കും ചതുർബ്രഹ്മാം ബ്രഹ്മവാരിപ്രഭവാനാമാത്രമാണും അത്രും പ്രധാനം ധനം കുറയ്ക്കി നീല്ലു ദിവലുമുച്ചപരിശത്രി” എന്നും, (ദ്രോഗ്രഹണം എന്ന ദുഷ്പദ്ധത്തിന്റെ വൃദ്ധാവസ്ഥാം) “ഈ ദേഹാം അവിജ്ഞാന്തിരാ രാഗദാംഖാവും ദേഹാം അപ്പാം ഹന്താ സംഘാടകഃ ദ്രോഗ്രഹണുന്ന ദിവശ്രേഷ്ഠം വാഴിയിയെതു്” എന്നും, “ഇഹ വലു ഭഗവാൻ ഭാർദ്ദവക്കാഭക്കോ മല്ലുംവന ശാർഹസ്യമുഖവലംവരെ നീ വെദ്യ കാലെ അഭ്യം ബ്രഹ്മാഭാരണം വിജേതു് മ. തത്ത്വക്കും ഗ്രൂപ്പാദയോ രോഗാ ഫോറൈറ്റി മ. ബ്രഹ്മവത്തുംപ്രാശുമഹത്തുംജീവനം പ്രതിജ്ഞിനമാത്രയതേ. പ്രാതർ ബ്രഹ്മവാരിവശ്യമാം മല്ലുംഖാം ഗ്രഹാം” എന്നും, വൃഥതിവും വ്യാനത്തിൽ പറയുന്ന ഭാഗം പ്രതിജ്ഞിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാത്തവുമാകനു. തിരുവല്ലക്കുറത്തിലെ പ്രത്യുക നടപടിക്കുളു ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരി ക്കണും. അവിടെ ദൈവന്ത്ര്യം നീവെല്ലും രജാംഗി പകത്രും ഒരു ഭാഗം ബ്രഹ്മ സാക്ഷം കൊടുക്കണം. അതും ക്കുക്കിക്കണാവരുടെ ഗ്രൂപ്പാദിമഹാരാഗജാക്ഷം ശാനം വരുന്നു. ദൈവൻ പ്രതിജ്ഞിനം പ്രാതഃ കാലംജുതക്കു കാഞ്ഞ നമ്മുത്തു് ഓരോ അതുമന്ത്രിൽ ഒന്നുമീതിചെയ്യുന്നതായിട്ടു് സകലുക്കുപെട്ടുനു. വ്യാത്കതി യീകു വിവരിക്കുന്ന ഈ സംഗതിക്കു മുടി ഗ്രഹിച്ചുവെക്കിൽ മാത്രമേ, ദ്രോഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവസാരാസ്യം പൂർണ്ണമായി അപ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കു ആജ്ഞാ.

തിരുവല്ല മല്ലുതിരുവിതാംകുറിൽ ചെങ്ങന്നാല്ലൂരിക്കു തെക്കും ചെങ്ങു നെറിം വടക്കും ആയി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ‘‘ഗ്രീവല്ല’’ എന്ന സംസ്കൃതപദം തിരുവാന്തിന്റെ ഭാഷാത്രപം തിരുവല്ല, 64 ഗ്രാമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായ കുന്നാണ്” ഈ ഗ്രാമം. “പുനരീതു തിരുവല്ലംവാസിനും ഭൂമി ചെന്നുലും” (ഡാ. റ.) എന്നും ഈ ഗ്രാമത്തെ മാനുദാതാവകാരിൾ സ്ഥാരിക്കു നാണ്ടും.

തിരുവല്ലയും ദശകാലത്തു് മല്ലീകാവനം എന്നായിക്കുന്ന പേരും. അവിടെ ഔഷിമാർ തപസ്സുവെയ്യു പാത്തിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ സങ്കേതത്തിനും സംശാനത്തിലെയിക്കും വലുപ്പുംഖായിക്കുന്നു. തുക്കാടിത്താനം, തുച്ഛിറംഡം.

திருவாரூபம், திருவெள்ளூர், இழுவியல் என்ற விழுங்கசுறைகள் திருவெல்லூர் ஸக்தர்த்தில் ஸமிதிசெழுகீகள். ராஜ்ஞிலெ புயான கேசுதும் திருவெல்லூர் சேவக விழுங்குவராகள். ராஜ்ஞிவெதமாய ஹீவெல்லூரெ புதி ஜ்ஞிதினங்களை, ராஜ்ஞின் ஊரானத நாம் ஸிலுஇடு. திருவெல்லூரிலெ புதிஜ்ஞ து. ஒ. 59-க் குடும்ப செய்த கலியங்கு ‘ஷ்ரமாஸ் வகுக்காது’ என வாக்கு. ஓராக்கியில் வழாஸ்ஸு ஹுதிஜ்ஞித்து, ஸாத்யகி புஜி இவங்கதும் கால வீங்வெலாஸ். திருவெல்லூரில் புதிஜ்ஞித்திக்கொவிருமோ என்ற கால ஸம்வாஹாதை துக்கில் பால்வா.

ମହାରାଜଙ୍କରତରୁ” ଏଣି ପେରାଇ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକିଳ ଵିଦ୍ୟାବୟଂ କହି
ଯୁଦ୍ଧ କି ଗ୍ର୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶର୍ଣ୍ଣିଥୁ. ଅବତରନ କହି କଣ୍ଠ ବସନ୍ତାହୀଥୁ^୫.
ଶର୍ଵାଙ୍କ କରିକାଳ ଅବତରନ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତିଥୁ. ଅକ୍ଷାଲତରୁ” ଏତେ
କାହାରୁ ଜଗତ୍ପ୍ରାହଂମେତ୍ତେ ତୋବାଙ୍କ ଏଣାମ୍ ପେରାଇ ଏକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାତନୀ
କଣ. ଶର୍ଵାଙ୍କ ଅବତରକଞ୍ଜନାତନିକଣୀ ଅତିମିଶ୍ରାଯି ବେଳା ଦିବିଗଂ,
ଅବବନ ନିର୍ମାଣିଥୁ. ତୋବାଙ୍କ ପାଦ୍ମାଙ୍କା ସମବତନିର୍ମାଣ ତୋଲାଯୁଦ୍ଧରୀ
ଯେବାଂ, ଶର୍ଵାଙ୍କ ଅବବନ ଯାଇଥୁ^୬. କାର୍ଯ୍ୟକାରୀରେ ରକତମ କାନ୍ତକ ଲ୍ଲାଙ୍କ
ମେତ୍ତେ ନାହିଁଲେ ସମାନତନିର୍ମାଣ ଚକ୍ରଶଳକଟକର୍ତ୍ତା^୭ ଏଣାମ୍ ପେର୍ଲ ପାଣେତ୍ରର
କଣ. ଲୋକକଣଙ୍କଙ୍କାରେ ଅନ୍ତରରେ ଯାଇଥୁ^୮ ବେଳା ଶର୍ଵାଙ୍କ ଶାରମଂଗଲ
ନନ୍ଦମ କେତିପୁରୁଷଂ ପୁଣିଥୁ ଅଣାମ ପାତ୍ରକାଲୁଙ୍କା^୯ ଶର୍ଵାଙ୍କ ଶାନ୍ତିବିନ୍ଦୁ
ଅପରି ବିଭିନ୍ନପିକେନାଥରୁ^{୧୦}. କେତେଣାନନ୍ଦରାଂ ଶର୍ଵାଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଗ୍ରହତନିକି ବ୍ୟାପର
ନନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠିଥୁ^{୧୧} ଏତେ ସମବତ୍ତର ପିନ୍ଧାକ୍ରମ ଶ୍ରୀକାଵିକ ପଣିତିରିକଣଙ୍କ.
ଶର୍ଵାଙ୍କାଙ୍କ ତଳେର ଅତିମିଶ୍ରାଯି ବନ୍ଦାରତନା^{୧୨} ମନ୍ଦିରିଲାଯଷ୍ଟ୍ରୁର, ଶକ
ଦରଂଗଲରତମ, ଅବୀକେ ସମାପିତ୍ର ସୁତରଂନନ୍ଦନିର୍ମାଣ ତଳେର ନିର୍ମିତରାଯ
ସମ୍ପତ୍ତି^{୧୩} ପାଇଲାଯିଲେ ପୁଣ୍ୟ^{୧୪}, ଶାରମଂଗଲତରୁପୁଣ୍ୟ
ଦେଇନ ପାଣେତ୍ରରମଣ. କେତେବ୍ୟାଯ ଶାରମଂଗଲରତମ ଶର୍ଵାଙ୍କପ୍ରାସାଦଂ
ନିର୍ମିତମ କ୍ଷେତ୍ରର ଉକତରାଯାଇ.

തിരുവല്ലാക്ഷത്തും പുർഖാലത്തും തെക്കുള്ള രാജാക്കമ്മാരുടെ മേൽക്കേം യോഗ്യമായി സ്വന്തിമെച്ചയീങ്ങനും. അനും പത്തിലുണ്ടിൽ പോററിമാർ എന്ന പ്രസിദ്ധമാരായ ത്രാവമാനാറുഹക്കാൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ രേണുകാത്തും നീലപ്പാഠി ആവനും. ശ്രീ വീരമാത്സാബ്ദവാംഖമാരാജാവിന്റെ കാലത്തും തെക്കുള്ള രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനോട് ചേർക്കപ്പെട്ടിപ്പോൾ, ക്ഷേത്രത്തിലെ രണ്ടായി കാരം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കമ്മാക്ക് കീട്ടി.

ശ്രീലൈവൈവോ, ധനപുഞ്ജി, വിശ്വേഷ നടപടികരം മുതലായവകൊണ്ടു കേംഭരതിൽ പ്രാധാന്യം ഏറിയ കൗണ്ട് തിരുവല്ലായിലെ ക്ഷേത്രത്തും. ഇവിടെ പ്രധാന ദേവനായ വിജ്ഞവിനെ ഗംഗരുഹത്തിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്നു. സൗംഘ്രംഗവും ഒരു പ്രധാന പ്രതിജ്ഞയാകുന്നു. മഹാലക്ഷ്മി, വരാഹമുത്തി, ഭക്ഷിണാമുത്തി മുത്തായി വേരെഴും പല ദേവനാരുടെ പ്രതിജ്ഞ ഇവിടെ ഉണ്ട്.

തിരുവല്ലായിൽ നാലുവയഥത്തിനാകത്തും ശ്രീകിഴക്കു പ്രദിവശനം നീണ്ട ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താരകവാതിര, വിശ്വ, എന്നീ ദിവാസങ്ങളിൽ ചീലി പ്രദേശക സമയങ്ങളിൽ അ വക്ക് എക്കുളു കടന്ന ദർന്മം ചെയ്യുന്നതാണും.

തിരുവല്ലാക്ഷത്തിൽ കാരകളിക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഈ കഴി അവിടെ ഒരു വഴിപാടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നു. മിശ്ര ദിവാസങ്ങളിലും അവിടെ കഴി ഉണ്ടായിരിക്കും കളിച്ചിൽ പ്രശ്നപ്പാരായും അടനക്കം നടന്നുനും ഗായക നൂതനം തിരുവല്ലായിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീരാഡ ക്ഷേത്രവും കളിച്ചില്ലെന്നും സംഭവിച്ച ബന്ധാദാക്കാനും കാരകളിൽ കാരകളിക്ക് ഇപ്പുകാരം ഒരു പ്രാധാന്യം മരുന്നു നീക്കുവാനും ഉണ്ടാണെന്നും തൊന്തരനില്ല. മഹാകവിക്ക് ജായ ക്ലീഡിപ്പുണ്ണിക്കമ്മാർ “വാൻലക്കിരി സമാക്കീയ നീരണമുണ്ടാണെന്നും” “വന്നഉന്നായവ”രാണന്നാണും വന്നുതയും തിരുവല്ലായുടെ മഹാത്മ്യത്തിനും ഒരു കാരണമായി നില്ക്കുന്നു.

ശ്രീഹംസാഭ്രാവല്ലിക്കും ഗരുഡാശലിലദിവാലും തുംബാഞ്ചു

മാൺഡു തസ്മീൻ മരതകമനിരൂപമെഴുരംഗംശാലെലഃ ||

പ്രാവും പ്രത്യോപതതി പൂനരിത്യാത്തവശപ്പെട്ടപ്രകർഷാ

നത്തിപ്പുണ്ടി തപരിതവിശ്വരദാംഖാം മുംരം || 59 ||

മാനത്തായും നീ പരശ്രാമവും പിംകകരംക്ഷശ്രൂതി വർണ്ണപ്രകാശം

സ്വാനത്തായും കാവുതോം മരതകനിനിമാമാമുണ്ട് പരറിക്കുംക്കു

താനെന്തതി വർഷകാലം പൂനരീതി ക്രൂരിക്കാണും സംഭവാശമാണെ

ഈ ഒന്നത്ത് ത്രസ്തീലിനിത്തും ദശിലുകരം വഴിക്കിൽക്കൂടിയാട്ടം തുടങ്ങും.

|| 59 ||

എറ്റു തൃ. ചുത്രന്റെ യാത്രയെ വർണ്ണിക്കുന്നു മാന....മെവാഴതു

ആകാശത്തിൽക്കൂട്ടി നീ പരശന സമഖ്യത്തു് ചീറക്കുറി... . . . കൂദിക്കേണ്ട നീൻറെ ചീറക്കുള്ളടക്ക നിറഞ്ഞിൻറെ ശ്രോത ആകംശത്തു് മേലജ്ഞാളിയിൽ മാധ്യമില്ല മഹതകനിറം പടന്ന പിടിച്ചുത്തുപാലവാക്കുവാരം. നീൻറെ ചീറക്കുള്ളടക്ക കാര്യത്തിൽക്കൂട്ടി ആകാശം മഹതകനിറംപാലവിലെ ശ്രോതിക്കുവാരം എന്ന ഭാവം. താനെന്തതിലേ... മാണിക്കു് പുനരവർഷകാലം താൻ ഏതും ഇതി കയറ്റിക്കൊണ്ടു് സംശയാസ്ഥാനം, പാലവിലും മഹതകാലം വീഴ്ക്കു് തിരിച്ചെങ്കിലും വിധിയാരിയു് സംശയാസ്ഥാനംകൊണ്ടു് അലിപ്പാ... . . . തുടങ്ങം യതിയു പീലികൾ വിച്ചെന്തിക്കൊണ്ടു മയിലുകൾ കുട്ടംകൂട്ടി അടം തുടങ്ങം. നീ ചീറക്കൾ ഇളക്കിപ്പുറക്കുവാരം, അവയുടെ ശ്രൂമലായ നിറം മേലജ്ഞാളിയും വൃഥപിശ്ചന്നതുക്കു് പശ്ചകാലം തിരിച്ചെങ്കിലും ഒരു മയിലുകൾ അടം തുടങ്ങു് എന്ന ഭാവം. അലക്കാരം ഭാഗിമാൻ. “സം ചുഡ്യാദ്ദേശരാത്രീതിശ്വാസത്തിമാൻ” എന്നു് (അലക്കാരമുത്തു) ലക്ഷ്യം

കാന്താരമന്മാപ്രതിജ്ഞമതിന്തുമു കണ്ണിൽ പ്രദശം

ബിംബവാക്കരീഡരിതമഹിളാം ബിംബവിലീംത്രൈ കുഞ്ഞാഃ ||

ശ്രൂവിശ്വാന്തന്നനഗരമതിഹിഥുതചുവാരണ്ണപ്പും ||

കരുപ്പുംശാഃ വലു മലവതിലുമിശ്വാഗശത്രുഃ .

|| 60 ||

വൻകാടാശു് പേടിച്ചാകം ചൗതിട്ടുകുടന താഴരാ ചാടക്കുടനാ—
ദ്രുണ്ണകാഡത്രുവിലുാം വിരി വിലാസിടം വെവുനാട്ടത്രീവിജ്ഞം
തൻകാളും പാന്തു ശത്രൂവിനുനാരതിഹിനിലയ്യും ചെന്നാലുമെന്നാൽ
ഭൻകാളുക്കുകുത്രുന്നതു മലവാവത്തു് പാനമാംതരു || 60 ||

ദ്രോ. 60. വക്ഷത്രും നടടിനെ പശ്ചാംക്കണ. വൻകാടായു്...

യുടനേ വലിയ കാട്ടപിടിയു ഒരു ഏതെ ഉജാക്കനു അഭ്യും സ്ഥലം വേഗത്തിൽ താങ്കാരി.....കടനു് നീ അതിക്രമിയു്. അതിന്തുമു എന്ന ശ്രദ്ധിതക്കാരി ചുട്ടക്കുടനു് ഏന്ന ഭാഷ നന്നായിട്ടുണ്ടു് കുക്കരമാണു കാടാക കുലാൽ പ്രദശിക്കുന്നതിനും, സാവധാനത്തിൽ പോകുന്നതിനും കൊള്ളാത്ത നുമലം എന്നും അരുകുന്നു കഴിയുന്നവഗം അവിടം വിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ധനനി. തിരുവല്ലയിൽനിന്നു കുട്ടത്തിരുത്തിവരെ തൈക്കുൾ രാജുത്തു് ഉം പ്രേട്ട സ്ഥലം ഷുഠ്രകാലത്തു് ഭയാരമാണു വനപ്രദശമാണു കിടന്നിനും, മുക്കാലവരും വിചി നുമ്പുണ്ണും വശിയുടെ ഇരുവശമത്രും അതിന്റെ സ്വരാവം എന്നുവെക്കര കുഞ്ഞാം

രുക്കാലു് വരാസിർജ്ജാനാനും രുവണ്ണാടിന്താനമാവി—

നീരക്കാൻവശ്ചന്നും വരജാജുവരും കുട്ടപ്പി നേരേ നന്നാൽ

തൈക്കിള്ളംപാതു കഴിവൊളി കാടിടത്തും വലത്തും

കിക്കേടത്തും പുനരവിടഞ്ഞു നൊന്നണ്ണത്തിന്തില്ല.

ଲ୍ୟାଲ୍‌ବିନ୍‌କ୍ରୀ ଚମକିଳା ତମିପୁଣି । ଯାହାକୁ ଧୂର୍ମ । ଏହା

သုပ္ပါန် အာမိတ် က အေဒီ သမ ဒေသံသွေးရှာရှုနှင့် စောင့်ဆည်ရေး

എന്നും ഉന്നതകൾ സ്വാധാവം മുമ്പായിട്ടുള്ള നീവല്ലുണ്ടി വെള്ളാഞ്ച് വൻ ഉന്നതൻ. ഭാഗം ഇൽ തങ്കരുടുതെ കഴിക്കുംവായിരുന്നു ഒന്തി. ഉന്നതൻ എന്ന മാത്രം പരാബ്ലോഡ് എന്നു മഹാജ്ഞാൻക്ക് മുക്കണ്ണം കൊഡുവാലെ സംഖ്യയിൽക്കും പ്രശ്നകൾ എടുത്തു പരാബ്ലോഡ് "ഉന്നതൻ! തങ്കവി സ മാത്രം ബാധകമാക്കണമെണ്ടു. "എന്നും പ്രശ്നകൾ പറഞ്ഞു ദിവസം എന്നും മഹാഭാരതം തെന്റുവു വിശ്രമണ്ണാഗ്രാഥയു നൃഷ്ണമെന്നും ഭാവം. ശരലുജ്ഞാരം. അന്ത്മാരം നിന്മസു.

வெய்வாடு வகசலூற் ராஜூமாகன். வெள்ளவாடு^१, வெய்வாடு^२ வெய்வாடு^३, ஸிதவெலுவல் ஏராவி வகசலூறிலென்ற பற்றாலுபத்தோல் மலகால் அலயிகிகுத்து நாகாக்கெள்ளு^४ முட சேப் ஸிலுவிழு ஏரா^५ விவாதிக்கன். வெள்ளவாடிலென்ற ஸாஸ்^६த்துறுப்புக்குள்ளு^७ ஷீ^८வைவிழும் ஸித செலவு^९. முவருகிக் குறுப்புத் தலைவர் கல்லூரிக்கெநும் சென்றது^{१०} அத்துரைத் தும் எகுகன் ஏரா முடும் வழகு வழகு என் வாணுக்குரிக்கலிக் கொல்லப் பாடு^{११} ஏரா சேருளா^{१२} அலயிக்குமாவி புச்சுப்பாரிழு கூளங்காரு^{१३}

வெள்ளபலகாந்திக் கடவுள்களை வெள்ளக்கடி எதிர்க்கிறார்கள்.

എന്നെങ്കിൽ അരികുകം പ്രധാനമായി ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടു. ചീല വാട്ടക്ക് കീൽ കീഴുമലനാട് എന്നോ പാതേക്കാണുന്നതും വെള്ളമല നാട്ടിനെ ഉദ്ദേശിച്ചതനോളം തിരിക്കുന്നതും, കോട്ടും, ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുവല്ല മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഉം ചുപ്പുട്ട് രാജ്യമാണ് തന്ത്രജ്ഞൻ. അതിന്റെ വടക്കഭാഗത്തായി കീടക്കുന്നതുകൊണ്ട് വടക്കുപ്പരാജ്യത്തിന് പ്രസ്തുത നാമം സിലവിച്ചു. വയ്ക്കും എറബാറുക, മീനച്ചിൽ, തൈച്ചപ്പാ, മുളാരാവും എന്നീ ദേശങ്ങൾ വടക്കുമ്പുത്ത് ഉം ചുപ്പുട്ടവായിരുന്നു. തന്ത്രജ്ഞൻ വടക്കുമ്പുത്തിനും പൊതുവേഖിംബിലി വെള്ളമലനാട് എന്നീ പേരുകൾ വൃഥതാനിച്ചുവന്നിരുന്നു. തന്ത്രജ്ഞൻ വടക്കു എന്നീ ദേശങ്ങളെ സുപിട്ടുക്കുന്നതിനും ഒക്കുംബന്ധം ഉണ്ടാക്കി മേഖലം.

ମେହିନୀଙ୍କରୁ ପାଇଲାର କଣ ଯାତ୍ରି ଯିଶ୍ଵର ପାଦରୁ କେନ୍ଦ୍ରରୁ^୧ ଯତକଳୁକ
ମାଜୁକରାର ରାଜାକରାମାରାହି ଯାଶିଥୁ ଏଣୁ^୨ ଗୈତିରୁ ଉଣ୍ଡେ^୩. ଯତକ
ମହାପ୍ରତି ଏଗନୀର ଶ୍ରୀମାରକ୍ଷୁର ଉଳ୍ଳାଖିତନାଥାହି ଫିଲ ପାଶୁ ରେବେକ
ତୀର୍ତ୍ତ କାଣିଣୁ.

கட்டாகிறை, மாண்பது^७, வென்தியாபூஜி, சுராக்ஷி, குறிசீ, ஹங் வெட்டி, பக்ஷின்^८ ஏனை ஸிலக்ஷ்மிக் குந்காலத்து^९ வடக்ஷலூர் ராஜகந்தம் வென்றிலை ஶாவகரி தாமஸிதிகள். அவரிக் கட்டாகிறந்தியும் மாண்பதும் கால்பிசயும் பூர்ணாங்காக்லாரிகள். ஹஸம் பூஷ்டதாஸல் க்ஷதிக் குந்காலத்து ராஜயானிகர நினைக்காதின்ற பல வகைஞானங்கள் இளை^{१०}.

വടക്കുൻ്ന രാജാക്കന്നര പ്രശംസിക്കുവാഗ്യാഖി പല പ്രാദീപ തുടി
കുളം കാണുന്നുണ്ട്. ഒവയിൽ പ്രധാനമായ ഉള്ളിനീചിപിശ്ചരം പ്രസിദ്ധ
മാക്കുവാളോ. ഇവിടെ പ്രധാനമാഖി സൃഷ്ടിക്കാഡ ഒരു ഗ്രന്ഥക്കന്ന അതിലെ
ശാഖകൾ ദോദവമ്മാഞ്ചലേശ്വരം എന്ന അശ്വാരാജാലും. അതിലെ
ചുംബക്കാപദ്മാജരം ദോദവമ്മപ്രശംസാത്മകങ്ങളാകന്നു. വാസുദേവകവി
ജുടെ ഭംഗാരേശ്വരകാവൃത്തിലും ബിംബിലീഡിഗ്നൂതിപരജാഗ്ര പദ്മാജരം
ഉണ്ട് അഹാകവിശാഗ മേഘത്രം കുട്ടിരി വടക്കുൻ്ന രാജാവിനെ
റ്റാഖരിച്ചും നിമിച്ചിരിക്കുന്നതാഖി കാണുന്നു.

എപ്പാണീയം ബിംബിലുഡിപ രാജാത്താളിപചവി—

ഗജോജ്ഞത്തികൾക്കുറീ അയരിക്കുന്നുക്കത്തി തവ ദിശ

ജഗദ്വൃമാഗാമീക്കുലനക്കരണ മാംതകലനാ—

രാജാത്താം കാരാത്താം പരമാണ്വരീസത്തി രാജാം.

ത്രാക്കീരിംതിപ്രാശര നിതാന്തയവദേശ പ്രേജാം ത്രീഡോകീവയ്ക്കും

ദ്രാഗാലിംഗതി ബിംബിലീശ്വരി! കിമിഹബ്രൂഡൈശ്വരം ദണ്ഡം

ഹർഷിഷാഹീലിതമശ ചല്ലുനിനന്തരം! തദിവക്കശികം

വ്യാമുകതാ ഗൃഹിതം മുചാവരാഡുരുഷിനമു ക്ഷമാവസ്ത്വം!

കാളാംഡോംാളിക്കശി കാലഗിരിക്കു മാരാനുവി തേജം ത്രീഡോകീ—

ബിംബബാജ്ഞീ ബിംബിലീശ്വരി! ത്രാദുപഗമാശുജ്ജക്കണ്ണഹാ താമൃതവി

ശരംതല്ലുറ്റാവകാരം കലാവതി ഒദിയം ത്രാപ്രതാപാശ്ചത്രവം

കീരിംഗിള്ളായംപദ്മാദ്ധരതി ച നിതമാം സദ്ധ്വതഃ പാണിശാനം.

എന്നിവ അവയിൽ ഉംപ്രൂട്ട ചില പദ്മാജാകന്നു, ബിംബിലീശ്വരം
സാത്മകങ്ങളാഖ ഭാഷാപദ്മാജും പലതും കാണുന്നുണ്ട്.

സ്വംബാവാം പരമപി തദോ ബിംബിലീപാലകാനാം

സിന്ധുപീപം മുജ ഘനനിഭേദാപുതം സിന്ധുരംഗ്രേഃ ||

സസ്യാലക്ഷ്മിം മുദ്രാഹാസിത ശജ്യന്താംനാ യത്ര ശമ്പദം

ബാധ്യകാരേയരമണിശ്വാപി വായംനന്തി നാഞ്ഞഃ || 61 ||

കൊന്ദമാർ കാർക്കണക്കു കന്നമൊട്ടിടത്തിഞ്ചുന്ന കായൽത്രത്താം

വൻപമാർ വെവനുന്നട്ടിപ്പരു പടവിടിക്കിലും മെന്നുകൊള്ളി;

അൻപിൽ സസ്യാപ്രകാശം തക്കാക്കളവിടപ്പുണ്ണിപ്പുനിലാവം

വൻപിക്കം ചെവരത്തിക്കെത്തിസ്ഥാപം ചിയും കാട്ടിയൊപ്പിച്ചിടന്നു.

|| 61 ||

ദ്രോ. ടി. കുട്ടിത്തിരുത്തിഡാ വർണ്ണിക്കുന്നു. കൊന്ദമാർ.....

തിഞ്ചുന്ന പലിയ സൗന്ദര്യം മോഹംപുംപാലു കുറത്തു സ്ഥൂലതാംകുട്ടി
നിരണ്ണ നില്ലുന്നതായ. കായൽത്രത്താം.....വീടിക്കിലും കുട്ടിക്കു

അതിയെന്ന പ്രോത്സ്ഥക്രിയയ്ക്കും, വീരമാരായ വടക്കേൻ്റെ രാജാക്കന്നൂർട്ടെ മൈസൂരുജാലൈ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ സ്ഥലത്തും. കായൽത്തുരുത്തുരുത്തു സിസ്യുപ്പൈപിന്റെ അറവപദ്ധതിജമ, സിസ്യു കടങ്ങ പെപ്പ തുരുത്തു, സിസ്യു പെപ്പ കടത്തുത്തു. അതു കട്ടഞ്ഞിരുത്തിയായി. കാശൽത്തുരുത്തു. എന്ന ഭാഷ അതു പണ്ടിയായില്ല കൊടുത്തുനിന്ന് 12 നാഴിക വടക്കു, മൻസ് സ്വീച്ച് മാനൂത്തുനിന്ന് മുൻ നാലു നാഴിക വടക്കു എന്നുകും കടത്തിക്കുത്തി. ചെന്ന കൊള്ളു ചെല്ലുണ്ണ. കട്ടഞ്ഞിരുത്തിയിലും നീ ചെല്ലുണ്ണം. അംഗപ്പിൽ..... ഇവിടെ അംഗിട തക്കാനികരു അന്നപിൽ നാസ്യാപ്രകാശം; അംഗിട സൂര്യ വികഹയ ഗ്രീക്കു ഡംഗിഡായി സാസ്യാകാലത്തെ ശോകഭാഗം. പുണ്ടിരി... ...കാട്ടി പുണ്ടിരിക്കുന്ന നീലാവും, ചെവുക്കുത്തിപ്പോലെ ചുവന്ന അധിര ശോകയും കാണും, “സുഖവകിത്വബന്ധുക്കബലുമാനാകാണാശന്ദര്യം” എന്നും ദർശചരിത ആളുവും. ദൃപ്പിച്ചിട്ടുന്ന ഇന്നക്കുണ്ണ. നീലാവും ചുവന്ന ശോകയും സാസ്യാംശു ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നവെള്ളു. ഇവ അംഗിട ഗ്രീക്കരിക്ക ദശം. നീലാവും മദ്ദാസം; ചുവപ്പും അധിരകാന്തി ഇങ്ങനെ അംഗിടം സാസ്യംപ്പോലെ ശോകിക്കുന്ന ഏന്നും താവം. ഗ്രീക്കരു ബൗദ്ധന്ത്യാവനകൾ ഒന്നും വ്യക്തം. സാസ്യാപ്രകാശം നാസ്യാംശു പ്രകാശത്തിനു മുല്ലും ശോകം. സാസ്യ വെള്ളപ്പാൻകാലത്തും ചെവകനേരവും ഒരു തൃപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശം. അംഗുഡിനത്തിനും മൻസ് പിന്നുപ്പും അല്ലോ സമാഖ്യം.

സാശ്വത്യമാർക്ക പാശുക്ക സാസ്യാ നായീദിവന സാ
നായീപ്രതിശ്വേണ താരാ പ്രാത്യസ്ത്രാസ്യാദിശായ പരാ
എന്ന പദ്മം സൂത്രവ്യും ചെവകുന്നമരത്തെ നാസ്യ ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യും.
തികവല്ലശിൽനിന്നും പൂരപ്പെട്ടുന്ന ദ്രുതൻ കട്ടഞ്ഞിരുത്തിയിൽ ചെന്നും ചെയ്യു
ദോഡാ ദോഡാ സാസ്യാക്കമന്നക്കി ദൃവിച്ചിരിക്കുന്നു.

തീരഗ്രാവസ്സ് വച്ചിതിസ്തിലാം സിസ്യുചല്ലംബ്യ എല്ലും

ഗ്രാമദേശം ശനാസുന്നപെല്ലുന്നന്നരാജാജാം പ്രിജാനാം ||

ഇക്കരോഹരേ ഹരിമന്മാരിവി ഭ്രാജതെ ചെന്നാനും

മുഖ്യ യത്ര തീരവെന്നതുജുലക്കുന്നു ഇക്കരേ

|| 62 ||

തീരത്തിൽ പാറത്തീഖ്യജുലുടെന്നാഡുജുരാരാ പുഛ്ചിശാര-

ജോറി അതിഞ്ചും മുണംകുടിച്ചുവനിസ്വരഗ്രാമാഗത്തിലെത്തു;

ഹാമത്തിന്മല്ലും ഗരതകമന്നിപ്പോലുണ്ടതിൽ ശ്രേഷ്ഠതല്ലും

കോറി തെരുലോകുവള്ളിക്കുവു നെടുകീശങ്ങാവുവിളഞ്ചും മുക്കുന്നു || 62 ||

ദ്രോ. 62. ചെന്നാനും ഗ്രാമത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. തീരത്തിൽ
കരയിൽ പാറത്തും.....യുടെത്തുജും പാറകളിൽ ചെന്നാം അടിച്ചു വെങ്ങും

பின்னித்து, வெஜி பரிசுமதியு பின்னாற்கொள்ள வாழ்வு பார்வையூடுவும் ஏன் யானி.

உபலாஸ் மாலங்காச்சபா' குடும்பத்தே வெளிதோக்கா

கிமிவநல்லோதீதாக பதிர்வூடு எடுவ ஏ நூரிறங் ஏன் நூற்றூண்டாக்காது.

“ஸ் வலித்தாலூடு நமாவிஹதிப்ரகாரம் கொடுத்தே,

தசு புள்ளிப்ராஸ்ரம் பகா ஒராக்கிடதே,

ந்தாக்கரை மரளை கஷத ஹத்துக்காப்பாய்

தாப்பிஸமிதா கதிசிதேவ பாரா ந. த. ஏ இதி”

ஏன் பின்னாற்கா. வாதடி ஏன் பது நமாவிஹதிப்ரகா ஶித்திக்கண் ஏன் அது புள்ளிப்ராஸ்ரம் ஏன் பின்னாற்காதின்கீல்க் கூடியும். ரோப் பிலூயாரணேவரி ஏக எல்லாவுடை ஒகுகி. பிலூ மஹாராஜா, பாஷுக், தழுளித்து சுதலால் மூலங்களின்குடி ஒகுக்க வூம். மஹாராஜாவுடையைன் ஹா நடிசு பேர். திண்டு..... ஓரத்திற்கு நிவியமாகியிக்கா முளங்குத்தாக்குடி பூங்களைக் காங்கிர— வெள்ளங்கு காங்கிரில் எற்று வெள்ளங்கு நிற்குலஜலதேந்தாக்குடி சூத்தார்சுஷலாங் ஒகுக்காதுகொள்ளு எற்று நூலூசித்து வீராக்கா மூலம் வெள்ளாகு காங் ஏன் காவு. ஏராரத்திற்கு..... முக்கள் அனாயத்திற்கு அதிக ஏன் பது அதுவும். மாத பத்தே சூரூக்கத்து லை குடும்பங்காவத்தை. அவிடெ மதுதாலயுடை நடவிக்கு நீலகிரிமைய டா தக்காலிக்காலை சூதித்தெல்லாக்கா ஶது சிகிக்க காலி ஒன் லோகங்களிக்கால முலகாரளமாகு ரோகிக்கா மூவிழை ஸாயியாக பதைங்களுட். மேலும் மதுதாலயுடையெல் நீலகிரித்தாக்குடி த மேவாக் மதக்கரத்தின்கீல்க்கு ஸாகும் கல்பித்திக்கண். முக்கள் தழுளித்துக்கேடுத்திலை வேவாக்.

அவகிழுருமாம் ஏன் சூரூக்கத்திற்கு பரிணதிரிக்காது வெள்ளாகு காங்கிர உடுத்தித்துக்கண். தழுளித்து, வஜு, பாஷுக் சுதலாலும் ஹா காங்காக்குத்திற்கு உருபெட்டு மூலங்களுட். 64 காங்காக்குடை குடும்கிறிக்கு வெள்ளாகுக்காமாம் உருபெட்டுக்காலை வராவாக்கிதைய புதுப்பாடுதித்தெல்லாம், பில ஸங்கதிக்குக்காலை, பாஷுக் காங்காரால் காங்குதிமிமாகு ஸாகுதிரிக்க வெறங் உள்ளதிரிச்சுடை உபதுவங்கொள்ளு அவிடெ தாமாக்கவான் நிபுத்தியிலெலும் வான். ஸாகுப்பால் அவரிக்கு சும் ஸங்காக்கார் தெக்காக் போன் தழுளித்துக்கு ஸாகுப்பால் அவரிக்கு தையித்தாசித்து அன் அவர் புதிதாக்கா உள்ளக்கிழ்கான் வெள்ளாகுக்காமா. சூராக்காக்குமலைக்கா காங்காக்குலை பூர்ணக்கீர்த்து.

മുൻകാവത്തുള്ള വെന്നനാട്ടുഗ്രാമങ്ങളിൽ അപൂതിഭോരായ അങ്ഗകൾ തുപ്പികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ ഗ്രാമങ്ങൾ വെദനാട്ടനു പറയുന്നു.

വെദാ നാമ മഹാപാദം ജനപദം യതു ദ്വാജാനാം തതി—

സ്ഥാംഗം വേദമധ്യത്യ വാ പ്രമുഖിലം മീശാംസഫത സൂസ്ഥിഡ്കം.

എന്നും ‘ദ്വീപപ്രദാ’കാരനായ നാരാജാബാപണിത്തൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “തൃപ്തി സ്ഥിതും ശാഖാത്തക്കളിൽ നിന്നും 1215 നാലിക ദ്വിരഖാണ്ഡനം അവിം ഒന്നത് രാജൈവിന്റെ കൊടക്കയ്ക്കു ചുറ്റം മഹിപ്രദശജാജാണ്ഡനം ശാശ്വതാം അതിനെ ആക്രമിക്കാതിരിപ്പുന്നും സര പ്രദശജാജാജിൽ വളരെ മുതലാക്കേണ്ട വഴി ത്രഞ്ഞാണ്ഡനം മറ്റൊരു ഒരു പണിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” “എന്നാൽ ഈ സംശദങ്കാലത്തും അവിടെ രാജധാനിയിൽ മറ്റൊരു ഉണ്ടായിരുന്നോളും. ഈ കേഷത്തും കേവലം ഒരു ഗ്രാമജീവിയും മാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നോളും” (തു. സ. 51.)

പ്രജാഞ്ഞാക്കൾപ്രകടനത്തിൽ പ്രായുടികെ പ്രാജഞ്ഞാക്കേ

ക്ഷേമാലാഭാർത്തര ഇജബനിഡയത്തിൽത്തുക്കാജാലേഃ ॥

സ്മാക്ഷാഭവന്യാദവഹിത്യസിഃ സ്മാക്ഷമത്രാത്മരനാഃ ॥

ശ്രദ്ധാന്ത ലീനം നഭാസി രഹസ്യി ശ്രാവകഃ ശ്രാവഞ്ഞാഃ ശ്രാവഞ്ഞാഃ ॥ 63 ॥

വിദ്യാഭ്യാസംത്തുക്കടി പ്രതിഭനില പരിക്ഷിക്കവാൻ കേട്ടിരിക്കോ

വിദ്യാത്മിക്കുട്ടി ബുദ്ധിക്കെട്ടുടെ തിരഞ്ഞെടുജ്ഞ വാദങ്ങളാലേ

സ്മാക്ഷാഭവന്യാദവഹിത്യസിഃ പ്രത്യാശാത്മരനാഃ സദസ്മൂഹി

ബാധാകാപം വിക്ഷണിച്ഛിവിടേ വൈദിവിലാക്കീടു കേ ദിപ്പിക്കമംജ്ലം ॥ 63 ॥

ശ്രൂ. 63. വിദ്യാഭ്യിക്കുട്ടി ബുദ്ധിവെദവാദത്തു വശ്രമ്മിക്കുന്നു. വിദ്യപാഠം.....കേട്ടിരിക്കേ പ്രതിഭനില പരിക്ഷിക്കവാൻ വിദ്യാഭ്യാസം ത്രഞ്ഞാക്കടി കേട്ടിരിക്കോ, ബുദ്ധിമുക്കു പരിക്ഷിക്കുന്നതിനു പണിയിൽക്കൂരായ അബ്ദ്യാപകമാർ ചുംഗം പേര് കേട്ടിരിക്കുന്ന സമഖ്യത്തു് പണിയിൽക്കൂരാ കുടുംബത്തിൽ വച്ചു് എന്ന ഭാവം പ്രതിഭ നവനിഖാലും ശാഖാവാദം പ്രശ്നം.

സ്മൃതിവ്യതീതവിഷയം തതിരാഗാമിശ്വാ പദം

ബുദ്ധിപ്പൂജകാലിക്കീ ഭദ്രാജാ പ്രജാജാ ശത്രുകാലിക്കീ മതാ

പ്രജഞ്ഞാം നവനിഖാലും ശാഖാവാദം പ്രതിഭാം വിദ്യം

എന്നും ശംഖരഹാസ്യം സ്മൃതി, മതി, ബുദ്ധി, പ്രജാത, പ്രതിഭ എന്നാവിജ്ഞം വൃത്യാഭാസത്തു ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏല്ലാത്തെല്ലംകാരം പ്രതിഭയ്ക്കു മേരു മുട്ടും. വിദ്യാത്മിക്കുട്ടി വിദ്യാത്മികൾ. ബുദ്ധി.....അഭ്യാലേ ബുദ്ധിയാകുന്ന കടലിൽ നിന്നും ഉയർന്നവകുന്ന തിരഞ്ഞെടുക്കുക തല്പരമായ

മംഗലാദശംകാണ്ട് കടൽ എുഖിയുടെ നിസ്സീമതയും അഗാധതയും യപനി. തിര വാക്കകളുടെ ഉല്ലതത്പരവം ഒന്നറത്തുവും ഉല്ലംഘയും യപനി. കടലുടെ 'നീ' ലോപിച്ചിരിക്കും. കടവ'നട സ്ഥൂർല്ലാ.....വച്ച അന്നേന്നും അമുഖയോടെ, മരംജീവക്കു ഇയന്തിൽ ഇന്ധണ്ണുയേംടക്കി. ഉപനിഷ്ഠ.....സദസ്സിൽ ഉപനിഷത്തുകളിൽ എഴിവായിക്കൊടുക്കുന്ന അത്മ ജീവിക്കുന്ന റഹാജാബദി, ഉപനിഷത്തുകളുടെ സാരംത്മത്തെ. സദസ്സിൽ വിജാമാത്രങ്ങൾ ദൂശനത്തിൽ വച്ചു്, ബലലുാ.....കേരംപ്പുക്കമല്ലോ ഇവിടെ വിശ്വാസിച്ചു് ബലാജാപം വെളിവിലാക്കിച്ച് കേരംപ്പുക്കമല്ലോ എന്നു് അന.യ.ഒ. ഇന്ന സ്ഥലത്തു വിജോഷിച്ചു വൈദിവഃത്രാഭക്തി സ്ഥജ്ജു ഡാഡി കേരംപ്പുക്കം നിശ്ചയ വിദ്യാത്തികൾ ഗഹാജാജാജ ഉപനിഷത്തുകളുടെ ഭാവങ്ങളെ വെളിവായി വിവരിച്ചു കേരംപ്പുക്കം ഉപനിഷത്തു "സാമീപ്യവാചിനം ഉപനിഷത്തുനാലു പ്രായഗത്തുനാ ത്രിപ്പാതാസാമീപ്യമുത്തേ. സാമീപ്യം മ തിരയാരംഭത്തുപര വിവക്ഷിപ്പി, നിംബണ്ഡു നിശ്ചയംത്മകം താരാമേഖാപാസ്ത്രീദ ശയന പ്രത്യഗാതമഞ്ചാരാജാരക്കനിശ്ചയത്തുപര വി ദോക്കു; വിശ്വാസവാസനന്നഗതശാ ഡാ റൈത്താഃ, കപിപ്രത്യുഖ്യാതുക ത്തരി വിവക്ഷിപ്പി, താരാ മ പ്രത്യഗാതമഞ്ചാരാജാചരം വിദ്യാ വിദ്യാജ നത്മം ശാതയതി ശാഖിലഭിക്കരാതി അവസാംയതി നാശയതിവാ ത്രാജ ഗമയതി വേദപ്രചനിശ്ചല്ലപ്രചത്യുഖ്യത്വാ സ്ഥലവാ ത്രാതാവിദ്യാവും. ഡാഡാ ഉപ സാമീപ്യന വിശ്വാത്താ നി നിത്രാം ത്രാതാസാന്തുപം പരമഭരുച്ചയാ അസ്യാം വിദ്യാജാം സ്ഥിതിമിത്യപനിഷക ത്രാതാവിദ്യാ" എന്നു് അമുദാ സം ഇംഗ്ലാജിസ്യൂപനാക്കിത്തിന്റെ (ഒന്ന് പ്രഞ്ച) വുഡ്വാനത്തിൽ ഉപനിഷദ്ദിംബുതമം വിവരിച്ചിരിക്കും. പരമഭരുച്ചയാനിഭാനാജ ത്രാതാസാന്തുപം (ഉപ) സമീപത്തു (നി) ഏററുവും സ്ഥിതിപ്പി (സ്ത്രീ) ചെങ്കുന്നതു് അതു അതു് മുതിൽ ത്രാതാസപത്രപം വന്തിക്കുന്നതു് എന്നു് ഉപനിഷദ്ദിംബുതിനു് അത്മം വേദത്തിന്റെ അതാനപ്രതിപാദകങ്ങളും ഭാഗം; ഇന്ന പദ്മം ഗ്രാമ ത്രിലെ മന്ത്രകാലത്തെ വൈദികവിദ്യാഭ്യാസാട്ടിപ്പിശ്ചെന്ന ധനിപ്പുക്കും.

ഭാത്യപ്രഥാ ശിവിനി ഭളയൻ ഭാനവാൻ വാണികക്കു

സുഖ്യാരജന്യഃ പാടി സുഖനാശം യു മന്ത്രാ നിശ്ചയുഃ ॥

അംഗക്ഷാഘ്യതാം ദയതി ത്രിനിംഗാഭാത്താത്മാന്നമീഷാം

ചരിപ്രാണ്ഡിപ്പിച്ചിരതരാം ധന്യ ശക്ത്യാ പദ്മനി ॥ 64 ॥

സുഖ്യാരജന്യൻ, പ്രിയത്രാ ശിവാശില്പിഭുദിവൻ, ഭാനവാൻ, വാണികക്കു ക്ഷിപ്പം വെങ്കവാൻ, വഴിക്കണ്ണും തവ സുമഖ്യായു പച്ചിശാഖവുന്നാശി ഹിപ്പത്രജ്ഞാൻ പരമാർ പഴതിലന്നകില്ലു പോക്കാളുക്കരിയാലെ

നിശ്ചലനാം ബുധക്കത്തുവിഭവാത്മജാലൈക്കും പദജാം ॥ 64 ॥

డ్రో. 64. స్వభావమన్యంగా వస్తుణికణాం. ఖుండ్రోకణ్ణిం ల్లోని సంపాదించాలి అన్నాం ఏండ్రోకణ్ణిం ఏండ్రోకణ్ణిం పేరించుకుటియి ఈ పణియితినాయి. సంఘయికణగాతాయి రణథివియం కొనమం ఉణ్ణి. స్వభావమన్యాన్... సెప్పుగాయి⁹ అయి శీబుల్లికి ప్రియతం ఉటయవఁ కాంగాను వూడా ఇకక్కు కషిప్తం చెవతించాను స్వమణొయ్యాంచఁ స్వభావమన్యాను తివ వశిష్ట ఆసవ్యగాయి ఉణ్ణి¹⁰ ఎండ్రో అంగాంయిం. అంట్లుఁఁ అంకణ్ణ! మయిపికి ఖుండ్రో కెత్తాకుటియవఁ ఏండ్రో ల్లోనించుకుటికి అంతమం. అంగాయికి ప్రియ కెత్తాకుటియవఁ ఏండ్రో పణియితిచుకుటికి;

ക്കാട്ടുവാശ ഉള്ളരംഗം വും ചുരുക്കരുതിയാണ് ശിവപീ
മഹാ വൈജയന്തി, എല്ലാ ദശാ വാഹനം മഹിലാക്കയാൽ സുഖ്പൂരണം^ഓ
അതിൽ പ്രീതി പൂശിലും.

யെറ്റാപാരംഗം വിക്രമാദിത്തം ചാ പാവക്കുസ്തം അയ്യരം
പശ്ചാദ്വൈതിനാനുത്തരകിർള്ലജ്ഞിതെതർന്നാത്മാഃ
എന്ന° മേലും. ‘യിവിനി? ദശദ്രൂമാ’ എന്ന മുഹമ്മദിന°

ഭാഗം ഗജമഴ്ച തൃപ്പരേ വാചനങ്ങളുടൻർഖിപ്പ്.
എന്നും യിഹം. ഐസൂദപക്ഷത്തിൽ ബാഖാക്കത്രും എന്നും ഒരു പദം. പണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ ബാഖാം ഉൾക്കൂടും ആശം രജാപുരം. ബാഖാം രജ്ജീവം, ദാപി അശു എക്കവധാരം. ബാഖാനെ ഉൾക്കൂടും വാക്കേക്കുണ്ട്, മനര നിന്നു വാദിച്ചു് എന്നും, കവിതപരവാടാംകൊണ്ട് എന്നും അത്മം. ബാഖാൻ സ്വഭാവം ഏന്നു ഒപ്പരാഡി ആക്കാനും. “ടടക്കാരംകന്നിംബൻ കാഖിഓമാ ആം” എന്നും വ്യാകുതി. ടടക്കാരംകന്നാം അഭിജാൻ ടടമുഖാൻ എന്നും അത്മം. വിനാതിലക്കവം മും അത്മംശാട ലോജിക്കനും. “ബാഖാം ത്രേ ടടക്കമാര

കനീയംഡാം തട്ടബാണം. അന്നേന തങ്ങപക്ഷീയാനതിൽ” എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാക.

ബാണം സുരാക്ക കേവലേ കാണായ കാണാവാവാവരെ തുടങ്ങാം എന്ന് വിശ്വാസം. സുമത്രായുമപാൾ സുരക്കായും ദാഖിൻറെ നാമാണ്. സുരക്കായുമാം സുരക്കായുകളുടെ യോഗം. സുരക്കായുകൾ സുരക്കാവും പക്ഷജനിൽ ദേവഭാർത്ത എന്നും, പണ്ടിപ്പക്ഷജനിൽ സിദ്ധാദ്ധിംഘാർ എന്നും അത്മം. ‘സുപ്രഭാന സുരക്കാവാം’ എന്ന് അഭിരം.

യും തിരുക്ക്‌സ്വാദം സ്വീകരിക്കാതെ തു ഭാവിതാം
എന്നോ വിശ്വാം. സത്യരജുംവാബന്ദാ കൂടാതെ നിർമ്മലമായിരിക്കുന്ന
മനസ്സും തുടിയിവർ എന്ന ദേവപക്ഷത്തിലും, കവിത്രംഗം ഗുഹിച്ചു
കാവ്യത്തിൽ സംസാരംവിക്കവാൻ കഴിയുന്നവർ എന്ന പണിസ്ഥിതപക്ഷ
തത്തിലും സുമന്നഃ പദ്ധതിക്കുന്ന അത്മം ഏതാഴുന്നായ സൂഖ്യമണ്ണാശാമി
മുന്നം സൂഖ്യമണ്ണാവുന്നായ പണിസ്ഥിതനന്നം അത്മം. “സ്ത്രീ സൂഖ്യമാ
ണ്ണനാമാ കശ്യിതു ഭ്രാന്താശാമാവീശംകരു” എന്നോ ചീറ്റാതിലകം “സൂഖ്യ
മണ്ണാശാമാ പ്രിഷട്ടിജീസ്” എന്നോ അംബം. സേവകിക്കാം നീ മെന്നോ താരി
ക്കാം, തംിക്കാം എന്ന ഭാവം, മുദ്രപ്രാജ്ഞേഷാൻ ഇപ്പുരോടു തുടിയു
വൻ. പോതു യുദ്ധം. ജയിക്കാമെന്ന വാദി. രജു പക്ഷത്തിലും മുഖ
അത്മം ലോജിക്കും പറമ്പാൻ.....ശക്തിയാദേവ ശത്രുഗുംഥപ്രായാഗം
കൊണ്ടു എതിക്കുന്നതാശാലും അവരും ജയിക്കും ശക്തിക്കാണ്ടു പഴുതു
ദാംബം. വെള്ളതെ എന്നോ, “പുജ്യുർ നീ ചുരുക്ക ജീവം” എന്ന നീളചീതം കുറ
ക്കും. ശക്തി സ്ത്രീ പക്ഷത്തിൽ വേബു. പണിസ്ഥിതപക്ഷത്തിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞത്വം
നവാഗ്രഹിംശാദിവൈദ്യവം. “അനുഗ്രഹിംശാ ഭ്രാന്താശാഫ പ്രാണകരണാസ്ത്ര
പാരാവാരപാരാസ്ത്രാഃഃ ശക്ത്യാ സാമാജിക്കു തുടിനാം കവിനാം പദ്മനാഥാഃഃ”
എന്നോ ചീറ്റാതിലകം. പ്രാണകരണാസ്ത്രം പണിസ്ഥിതനായ അഞ്ചും
ആതിക്കുന്ന സാമത്മ്യം കൊണ്ടു. കവിക്കുളുടെ പദ്ധതി എന്നോ അത്മം.

உத்திரவுபே புணவாடை மக்கள் புறரங்காட்டில்

എന്നും വിത്തം, സൗഖ്യമന്മാർക്ക് വേദ്യവയ്യാഗിയിൽ ശരൂക്കെല്ല നിറക്കിക്കൊണ്ട് എന്നും പ്രസിദ്ധം, “ക്ലിപ്പാസ്റ്റോടിക്കീറ്റുരത്തരാം” എന്ന മുലത്തിനും “ക്ലിപ്പാസ്റ്റുരത്തരാം സൈം” റബ്ബോലിക്കരണം തങ്കൾക്കും ശ്രീലം ഷ്യാമാം ഭാവാഖണ്ഡക്കും ദാം പുരിരാജാഗിനാം തങ്കൾ, ക്ലിപ്പം ക്ലിപ്പം തരം വോഗ് തെക്കുംണ്ടും വായശ്ശും ഇളി വിറുമാം” എന്നും പിന്തുതിപക്കം, ഇല്ലാതെ ഭാഷാജ്ഞാം ഉണ്ടാക്കി വളർത്തിപ്പുറയ്ക്കാവരാഡ, പുരിശാഖാകൃഷ്ണം, ഭാവാഖണ്ഡക്കുണ്ണക്കൃഷ്ണം, തന്ത്രജ്ഞാം വണ്ണാധിക്കന്മാരിനും ശാശ്വതമം ഉള്ളവൻ എന്ന ഭാവം,

“ക്ലീപ്പിംഗ് ഓഫ് ക്ലീപ്പിംഗ് റഹാബ് അസ്റ്റോ ശ്രദ്ധയും പദ്മനാഭൻ” എന്ന തില

(നാലൂരുവാട്) തയിൽ സ്ക്രൂസ് റെസൈൻ വേലുകളാണ് ശ്രദ്ധാർത്ഥവുമുതൽ പിഴന്ന് കൂടായ ഡ്രോപ്പ് ഫീറിഷൻ.

കുറഞ്ഞ ചവുട്ടുള്ളതിനാലും ലാണ് എന്നതിലുണ്ടും ചൊല്ലിടാം

പാലമ്പാവാരിയുണ്ട് തന്നെവയ്ക്കാണെങ്കിൽ മാറ്റിയുള്ളത് നിലയം വിളഞ്ഞുനാതിക്കു ചേരുന്നതുവാരെന്നെന്നാണെങ്കിൽ നാമധ്യം പാലമ്പാവാരിയുന്നവിനെന്നായി.

എന്ന “കൈരക്കവയ്മ (വാല്മീകി) രാഹാലണ്ടിൽ” (കിഴ്സി കാ.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നോക്കക. ഭാസ്യം ഒരു ശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനമാണ്. ശക്തിയാലേ’ എന്ന തുതിയും തനിൽ സ്വീകരണം ചെയ്യുന്നതുനാം കാണുന്നതാണ്. ശക്തി മതിയായിട്ടില്ല. ബുധക്ക്.....പദ്മദാർശി സൗഖ്യാരജ്യപക്ഷത്തിൽ ദേവമഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ആരത്തുകരജഭാവം വിശ്വാസിച്ചും വലിയിൽ അത്മജാതിം ഭാഗാംശങ്ങൾ പദ്മദാർശി, അംതാംശത്രു’ അംബക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട ത്രിശ്രീകൃതിയിൽ ഉന്നതാംശാനാശരി എന്നും, പാണ്ഡിതപക്ഷത്തിൽ സാമൂഹികമാക്കുന്നും എല്ലാം കരജാതിം രാജപ്രഭാഷണം കരുയ്യ ശത്രുവയ്ക്കാം ഭാഗാംശങ്ങൾ പദ്മദാർശി എല്ലാം മാക്കുന്നും നുശ്ചയിച്ചതു ജനനിപ്പിക്ക അക്കാദമിയിലും ഗംഗക്കിംബാളിയും കൂടുതലാം അഞ്ചിട്ടുകൂട്ടിയിലും പദ്മദാർശി എന്നും അത്മം. നിലേപ്പാന്നംതു നിലേപ്പാന്നം രാഹക്കന്ന് നിലേപ്പാന്നം ഗംഗക്കിംബാളിയാണ്. ഉംഗംഗം ശാക്കന്ന് നിലേപ്പാന്നം കുവിശാഖന്നും ദാഢകിരനായ ഒരു കവിശാഖന്നും ദാഢകിരനായ

ହୁଣନାମପରିଷ୍କାରଙ୍ଗୁ ଓତେଇବାହୁବ୍ଲୀ

മുഖ്യമായി പറയുന്നതും മുൻപുള്ള വിവരങ്ങളും

ଲୁହ ପିତରସଯାରାମସନ୍ଦିକୀ ପଞ୍ଜାବ୍ରାହମିଣୀ

ଜୀବତି ବୀଯତାଲାଲା କ୍ଷେତ୍ରମାଣୀ ପୁଅନ୍ତାରୀ

(ചു. 1) എന്നും “പ്രദാനവസ്തിഃ പദ്ധതിഭാഗശ്ച ബുണ്ടഃ” (ജയ ദേവൻ) എന്നും മരം കാലോ കവികൾ ബാഖാനന പ്രഥാംസിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടുകൊണ്ട്, ‘ഉക്ത്യാ കഷിപ്രം വെങ്കേവാൺ’ എന്ന ഭാഗത്തിനു നേരം നീനു വാണിജ്യ പ്രതിഭയാഗിക്കു ഒരുംകിട്ടുവൻ എന്നു അത്മവും സംഗതമാക്കുന്നു. ശ്രതിനും സുഖ്യാമണ്ണും സമർപ്പിക്കുന്നും എന്ന സിലുകിക്കുന്നു. ഈ അത്മവത്തെ പറയ്ക്കാൻ ചുമ്പുരാഹിച്ചിരിക്കുന്നും, ബാഖാഭാവുന്നായ ഒരു ആളുള്ളിൽ സുഖപുരാഹിന്നും എന്നും വന്നതുടന്നു. വ്യാകുതി കാരണം സൂരിക്കുന്ന അതിനും കുക്കുന്നും ആ ബാഖാനും. ദ്രോക്കത്തിൽ അ ഉക്കാരം ദ്രോഷാസ്ത്രാശൈത്യാഭാസം സഹിച്ചുകൊണ്ട്,

‘അതേപ്രകാരം ശിവിന്റെ ഇത്യാദി പദ്ധതം കഴിഞ്ഞു’ ഒരു പ്രക്ഷിപ്തിപ്പണ്ഡിതാക്കാൻ എന്നും അതിനും വ്യാവ്യാമവും ചിരിതാതിലക്കത്തിൽ കാണുന്നു എന്ന ദ്രോക്ക എന്ന വ്യാവ്യാമവും ഇവിടെ ഒപ്പുകൊടുത്ത രാജകരമാണും രിക്കാം.

മലബുമാർഗ്ഗം മഹിതഹീളാജണ്യത്തം മരിം നാം

മദന്യ മോദം നാശതി നിശ്ചയം ലഭ്യപ്പുണ്ടെന്നു വിഹാരം

യസ്മിന്നാതു വാശതി വസ്യാ വാസംവാ ബാധിവാദ്രാ

ലീലാരംക്രമാപ്യവരിലാശംകൈഹചാഡശം രഹാശം

“അതും.....ഒരാദ ഇതി പ്രാശിഖഃ കോപി വസ്യാ വാജ്യാധിപഃ ശ്രദ്ധേ
ശ്രദ്ധവിഹാരാശംഭരണ ഓഹവിശേഖണ; തത്ത്വദിപ്പിന്നാണ കോപി ദ്രോക്ക
പ്രക്ഷിപ്യംതെ.” എന്നും ഇരു പദ്ധതിനും അവതാരിക്ക. എടപ്പുജ്ജിയിലെ
ഒരാദിന് എന്ന പേരാഡി ഒരു രാജാവിനു ഇരു പദ്ധതിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കു
ണ. ‘പ്രക്ഷിപ്യംതെ’ എന്ന (അവതാരിക്കുണ്ടിലെ) പദം പ്രസ്തുത പദ്ധതം പ്ര
ക്ഷിപ്തമാക്കുന്ന യിനിപ്പിക്കുന്നതും. “ഉസ്മിന്നാതേ വസ്യാവാസവാ കുമ
ജാധിശ്ചരം പരമബൈന്നുരംഭാരി തദീ ഉരജ്യാംഗങ്കുത്തതാം സുന്നതുജ്ഞവാദവി
മഹാഹാശത ഇതി പൂജ്യതെ. ബാധിവാദ്രാ പ്രാംമണക്കാഡാം ദി ജാത്യുഗ്രജ
ജീവിദിവിഭാവവാദാം ഇത്യുദാം നിത്യം നിശ്ചയം വാശതി. രഹാശാം നാശ
യണ്ണപ്രണാശിന്നാം ലീലാരംക്രമാപ്യവരിലെ രക്ഷതാല്പിലേന് രക്ഷകവല
ഡേന് ‘രക്ഷതാല്പിലും തു കല്പിഹാരിമിത്യുദാം. ഒരാദമാന്നാം ഭാസം രഖിഡോ
ഭാഗഃ * * * ക്രാഡിതഹീളത്യുന്നന പുരാ കില രാജാം വിപ്രവരാം സംശ്ലിഷ്ട
ഭഗവതിം ലക്ഷ്മീം ഔവാശാം ഗാക്ഷാത്ക്രതവന്നും തന്ത്ര പി ഭഗവത്യാ പ്രസ
നാശിം പുജ്യം നി ലീലാരംക്രമാല്പിലും നിഹിതമാണിൽ. ഇതികാപി കുമാ
പൂജ്യതെ.” എന്ന വ്യാവ്യാമത്തിൽ പഠയ്ക്കു ഭാഗം ശംഖാശകുന്ന

ശംഖമല്ലുണ്ടിൽ വിശിന്നുകളാണ മുക്കികളാണ് അപബന്ധത്തണ്ണല്ലായ മരി
രജാഭോജക്രമിം ഇടപ്പുജ്ജി എന്ന പേരാഡി ഒരു ദേശമണ്ഡലം. അവവിടെ
പ്രാംമണങ്ങളുണ്ടായ ഒരു രാജാവും അധിവാസിക്കുന്നു അംഗദാം ലക്ഷ്മീഭഗ
വതിപ്പും സവിശ്ശാംഗമാണിൽ പാത്രമാക്കുന്നു. എന്നും ചിന്താതിലാക

അതിന്റെ സം ഒന്ന് കാംകാഡത്തു് അവിടെ ദുസ്സഹായനാൾ കരണിച്ചും വൻ്റെ
ലക്ഷ്മീഭഗവതിശ്വ ബൈഥിച്ചു് പ്രത്യക്ഷിക്കാക്കി. അവരിൽ എഴുതുന്ന ശ്രീര
ഘൂർജ്ജിൽ ഭഗവതി ശംഗമപൂർവ്വം സംഖ്യാധ്യാത്മാശ രണ്ടുക്കവലാശം വച്ചു
ഇം ചെറുതിഹ്യനാശങ്ങൾ ദ്വാരകാനിലെ ഏറ്റവുംപാദം വ്യാജ്ഞിച്ചിട്ടുണ്ടു്
ദോവിശ്വ സേവിച്ച ദുസ്സഹായനിൽ കരാത്താം അംഗം എന്തു്
അതിന്റെ ശ്രീരഘൂർജ്ജിഖാജാ ഭഗവതി കവവശം വച്ചുവന്നാം വ്യാവസ്ഥാശങ്ങിൽ
നിന്നും ഗ്രഹിക്കാംവിനിക്കാം. ലക്ഷ്മീഭാവ ചെല്ലു ദുസ്സഹായനാശം
ഇടപുജ്ജിയിലെ രാജാക്കമാരക്കാം എന്നു വിഹാരിക്കാവുന്നതാണു്.

തച്ച ക്ഷേത്രം പമി പത്രവിത്തത്തു ച ദിഃശ ദിഃ :

വഞ്ചാഭവകാദ ച നിവിശന്ത്യാസ്തുകാം നിലിക്കി : ||

-സാ മാട്ടിച പ്രവഹതി സരിൽ സോദമീ താരു പഠ്യാ -

ശ്വർജ്ജി ലാജാദിഷ്വർവ്വയുദ്ധരാജച്ചർജ്ജിക്രത്യാമിഃ : || 65 ||

ഉണ്ടജ്ജ്വല പൊംവഴിക്കാം ദ്രീവനിലഭമതിനൊള്ളിലാസ്തുനിരജാട്ടം

ദണ്ഡം പിന്നീടുരുട്ടി, പുനരവി പതിനൊന്നം സുരമാരിരിപ്പു

വർജ്ജിക്കാതക്കമാദമാദാശപരംതബാംസംക്ഷണല്ലുമ്പിതട്ടി -

ചുർജ്ജിക്കം ചുർജ്ജിഖാജാശരിക്കിംഗജം ചാം താരു പശ്ചാംഗിക്കതിരു || 66 ||

ഡ്രോ. 66. ഒരു മഹാക്ഷേത്രം വർജ്ജിക്കാം. ഉണ്ടജ്ജ്വലാ.....

നിവയം പോംവഴിക്കും അ ശിവനിലഭയം ഉണ്ടജ്ജ്വലാ. എന്നു് അന്നേയം.

പോകന വഴിക്കും അ പ്രസിദ്ധമാശ ശിവന്റെ അനുഭവം ഉണ്ട് അതിനും

ഇളിലായും.....സുരമാരിരിപ്പു ശത്രീനുകത്തു പന്തിരംട്ടം, രണ്ടും,

എട്ടും, പതിനൊന്നം ആകെ മുപ്പത്തിഞ്ചു ദേവമാർ ഉണ്ട് ഇവിടെ പന്തി

രണ്ടു ദാഡശാദിത്യമാരെയും രണ്ടു് അശ്വിക്കാട്ടയും എട്ടു് അഞ്ജുവന്നുകാംഞ്ജയും

പതിനൊന്നു് എകാദശരാത്രമാരെയും കറിക്കും. ഇത്രും, ധാതാവു്, പജ്ഞ

നൃനു്, തപഞ്ജാവു്, ഘുഞ്ജാവു്, അഞ്ജമാവു്, ഗൈൻ, വിവശാൻ, വിശ്വാം, അംഗു

മാൻ, വക്കൻ, നീതൻ, ഏന്നാവിപ്പ ദിഃദശാദിത്യമാർ. ആപൻ, മുരൻ,

ബാഥൻ, അലബരംൻ, അനീലൻ, പ്രത്യക്ഷൻ, അനാലൻ പ്രഞ്ചാസൻ ഏന്നിവർ

എട്ടുവസ്തുകൾ. അജൻ, എക്കവാദൻ, അഹിസ്വബുലു്നൃനു്, താഞ്ജാവു്, അതൻ,

ഹരൻ, ശംക, തൃംബകൻ, അപരാജിതൻ, മുശാനൻ, തീവ്രവൻ ഏന്നി

വർ എകാദശരാത്രമാർ വർജ്ജിക്കതെങ്കി.....ചുർജ്ജിക്കം ദ്രോഹിക്കേ

ശാതായ ശാഖാത്മ്യജന്മാട്ട ക്രൂടിശ്വരതും തിരുവന്തപ്പുക്കിട്ടതും ജലക്കീഡ ചെയ്യുന്ന

സ്രീക്കൃഷ്ണ സൂനാശാഖാം ചെവനു് ശാടിച്ചു് തിരിക്കാം ചെണ്ടിയുന്നതും

അതിൾ; ഇന്ന വിശ്വശാഖാം സൂനാശാഖാം കാക്കാഡുംതായും താംഗരാ ദ്രൂപിക്കുടുക്ക

ചെയ്യുന്നവാണെന്നോടു സ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നും “പദ്മാധാരാക്താധികാരിയായാൽ നിപാതപ്പെട്ടിരുന്നിരാം” എന്നും (ക. 80) പ്രജ്ഞവും. ചുൻ്നിയാദബലരികിൽ പുർണ്ണീന്നി, പെരിയാര കേഷത്തിന്നീറ അട്ടത്തുണ്ട് പുർണ്ണീക്കു പുർണ്ണീ ആക്കാഖിരിക്കുന്നതെന്നും സത്യാഗ്രഹാ കാവി അത്മകല്പന ചെളിരിക്കുന്നു. അനജിയാം.....തന്ത്രേ താമുചപ്പെട്ടിരുന്നും എന്നും അംബജാമുഖതു ഏന്നും അനപ്പാലം അം പും താമുചപ്പെട്ടിരുന്നും ദാശാദാരിയാകുന്നു. രജിനീസ്വരം ഉദ്ധാതി സഹ്യകര നിജാനും ഭാവം

കവി ഇ ബിട സൂരിച്ചിരിക്കുന്നു തുകാക്കാരിക്കുന്നതും അഥവാ കാവുന്നതും ചില പണ്ഡിതരാർ പാറുന്നു. തുകാക്കാര പുർണ്ണുകാലത്തും കേരളത്തിൽ വക്കര പ്രാധാന്യത്താട കൂടിയും കൈക്കാരുമായിരുന്നു.

ഹരണം ഹരിയും സൂര്യാസ്ത്രാധിരജാധാരമുള്ളക്കിപ്പുതിപ്പുരീജയിൽ
പിരുഞ്ഞ വിശ്വാട്ടനിതാശരസാംഗ്രഹത്തുവെള്ളുമിയിൽ.

എന്നും കേഷത്തിന്നീറ ലാഘവത്യുത്താപ്പുറി കെരളം (സ 3) കാവുന്നതിൽ പറയുന്നു. ഈതു സഞ്ചരണത്തിലെ വർണ്ണനാത്തരം ദ്രോജിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. അസ്യാരഹവിവർഖപ്പേരുള്ളിന്നീറ കാലത്തും അവിടെ ഒരു വല്ലിയ ഉത്സവം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ക്ഷാടകം തിരുവാണ്ണത്തിന്നീറ അന്നും കൊടടിശേഖം, ചിഞ്ഞത്തിൽ തീരുവാണ്ണത്തീറ കൊടടിശേഖക്കും ചെറും ലുജ്ജം ഒന്നു പഞ്ചിഭേദം ദിവസം ഉത്സവം നടത്തുന്നു. കെരളത്തിലെ സകല ടാജാക്ക നൂൽം മഹാഭാരതാം ദേശവാഴികളും തുകാക്കാര ഉത്സവത്തിൽ വ്യാഘരങ്ങൾ നിശ്ചയം. ഉത്സവത്തിന്നീറ ഭട്ടവിലഭേദ ദിവസംഭാഗം പിഞ്ചാലാസ തത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ തിരുവാണ്ണം. വല്ല സംഗതിവിശാലം അന്നും അവിടെ ചെന്നുചെയ്യുന്ന നിപുണത്തിലുംതെ വരുന്ന ജനങ്ങൾ സ്വന്തമായി വച്ചും ഉത്സവം ആരാധനക്കിരുന്നു. അഞ്ചുനേര തിരുവാണ്ണം ലഭയുള്ളിക്കരക്കു പ്രധാനമായിരുന്നീൻ. ഓണത്തിന്നീറ അന്നും തുകാക്കാരം ദേവതയിൽ പുരുഷനും ഗൃഹങ്ങളിൽ മന്ത്രകൊണ്ടും ഉണ്ണാക്കി ദ്രോജിക്കുന്നതു പതിവാണുംലും. കൊച്ചും മഹാരാജാക്കരും നടത്തുന്ന പ്രസിദ്ധവാഴം അഞ്ചുമുണ്ടും തുകാക്കാര ഉത്സവത്തിൽ ചേംകുന്നതിനും പുരുഷാംഗനാം പരിശുദ്ധുചെന്നുണ്ടും. പുർണ്ണുകാലത്തും കേഷത്തം വച്ചിയ നിലപാതയിൽ ഇരുന്നുനിന്നും എന്നും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. തിരുവിതാംകൂരിൽ കൂനാത്തുനാടു താലുക്കിൽ തുകാക്കരുപ്പുക്കതിയിൽ ഇന്ന് കേഷത്തം സ്വർത്തി ചെയ്യുന്നു.

പ്രകൃതത്തിൽ കവി സൂരിച്ചിരിക്കുന്നു തുകാക്കര ദേവനെ ആയുരി ക്ഷവാൻ ഇടയിലു എറെന്നുനാൽ വിജ്ഞവാണും അവിടെ മുത്തി. അല്ലവും യിലെ പ്രസിദ്ധമായ ശ്രീരാജകേഷത്തിലെ ദേവനെയുംഡാിരിക്കുന്നും സൂരിച്ചി ദിക്കുന്നും.

“അതു വിപ്രമറ്റിരാക്ക തയതിംഗളുവല്ലശബ്ദകം സ്ഥാനമയി കുത്യ ഗളും മാർഗ്ഗദരഘയഡ്ട്ടീ” എന്നു് ചീതെതിലകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കു നാടു് ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കൊണ്ടതാക്കണം. ഇവിടെ ‘ദേവാലം’ ‘ദൈവർക്കളി’ അടിസ്ഥാനം സംശോധനയുള്ള പരായായി വിചാരിക്കണം.

പെരുമാക്കമായെടുത്ത തലസ്ഥാനവും കേരളത്തില്ലെന്ന ഹ്രാഷ്ടീനാചരിത്രം അടിസ്ഥാനമായ പ്രാധാന്യം ഏറിയതുമാരാ തിക്കവബ്ദിക്കുളമാണു് കവി സുരിക്കനു മഹാദാദ്യപുരം. ഒക്കരം വാസിക്കന്ന പെരുമാക്കമാരിൽ രണ്ടാമത്തെ ഒന്തളായ മഹാദാദ്യനാം ഇന്ന നഗരം നിന്മിച്ചുതു. അതുകൊണ്ടു് മഹാദാദ്യപുരം എന്നു് സ്ഥലത്തിനു നാമം സിലവിച്ചു.

വടക്കേ ഇന്നവുഡ്യിലും മഹാദാദ്യപുരം എന്ന പേരായി ഒരു ദേശം ഉണ്ടു്. മഹാകവിക്കായ രാജഭാവവർക്ക് “കമം ഏരിയെ മഹാദാദ്യശബ്ദാനന്ദരലീലാവത്തംസാ വിദ്യാംശഃ സാമാജികാഃ” എന്നു് ബാലഭാരതത്തം നാടകത്തിലും, “ഹദം പുന്നസ്ത്വാപി ഇംഗ്ലീഷ് പരിക്കൾക്കില്ലും മഹാദാദ്യം നാമ നഗരം പിശുദ്ധതേ” എന്നു് ബാലരാമാധിപാത്മാനം നാടകത്തിലും പഠനാരിക്കുന്നതു് പ്രസ്തുത മഹാദാദ്യപുരത്തെപ്പറ്റിയാക്കണം. “കാനൃകബോജം മഹാദാദ്യം” എന്നു് വൈജ്ഞാനിക്കാരാണുല്പാദിപ്പം, “മഹാദാദ്യഃ കാനൃകബോജം” എന്നു് വിശ്രദിതിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗജ്ഞഭൂം ഇവിടെ ദ്രശ്യവൃജാക്കണം.

ഇവിടെ സുരിച്ചവ കുടാതെ ദുന്നാമതു് വോരെ ഒരു മഹാദാദ്യപുര മുണ്ടു്. അതു പെരുമാനിക്കുമാക്കണം. ദ്രുതിപുത്രനായ കുശൻു് കുശാംബൻ, കുശനാണൻ, യുത്തരജാസൻ, വസു എന്ന പേരായി നാലു പുത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഇവർ ബാരോദാരരാജു കാരോ നഗരം നിന്മിച്ചു. ഇവരിൽ രണ്ടാമനാാഡു കുശ നാടൻ ഉണ്ടാക്കിയു നഗരത്തിനു് മഹാദാദ്യപുരം എന്ന പേരാക്കണം.

ഇണ്ടാക്കിയൊരു പുരി കെന്ദ്രാംബിക്കുന്ന ജേജുജ്ഞൻ

രണ്ടാമൻ മഹാദാദ്യമഹാദാദ്യ പുരത്തെയും
എന്നു് (കേരള. റാഡ.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാക.

അതുപുരം സുരിച്ച മുണ്ടു് മഹാദാദ്യപുരക്കാളിലും കുന്നാണു് ചീല വിഭേദപു സിംഗിതനാക്കി തെററിലുണ്ടായണിലുണ്ടു്. നാമേകകുറകൊണ്ടു് സംഭവിച്ച ഒരു മഹത്തു അതിനു മുലം. കുലഭേദവർക്ക്, വാസ്തുദാദവകവി മുതലായ കേരളപു സിംഗിതനാർ കാഴ്ചീരിഞ്ഞുക്കാരെന്നു ചീലർ അണിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു നാമ ഭാന്തിച്ചുപ്പെന്നു വിചാരിക്കുവാങ്ങു തരംജീ.

മഹാദാദ്യപുരത്തിനു് തിക്കവബ്ദിക്കും എന്നു് ഭാഷയിൽ പേര്. അഞ്ചു കുളി പുജ്യവാചിയായ തിക്ക എന്ന പദഭേദം ചേർന്നു് തിക്കവബ്ദിക്കും ഉണ്ടായി. സംശോധനയിൽ വന്നുകും എന്നും ദേശത്തിനു വുവഹാരം ഉണ്ടു്. “ഗോവിഡഃ പാലിഡേഹാ ശിരിശമഭിന്നവീകാരയൻ വബ്ദിക്കും” എന്നു് കേഷത്തു തിനിനകത്തു കരിക്കലിൽ കൊത്തിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

നോവിന്നനാരാവായ ഒരു പാലിയേഗൻ തിരുവഞ്ചിക്കളംകേൾത്തും പത്രക്കി പുണികച്ചിപ്പിച്ചതിനെ പ്രസ്തുത ശ്രീലാരവു പ്രതിപാദിക്കുന്നു. തിരുവഞ്ചി അടിപദ്ധതിലെ ‘ഹുകാരം നിമജ്ജനമായ വൃവഹാരത്തിൽ സംഭവിച്ചതാണ്’. അഭ്യന്തരങ്ങളിൽ എന്ന ജീവൻ ഒപ്പാക്കുന്ന ആൺകാലത്തും അഭ്യന്തരങ്ങളിൽ എന്ന പേരായിട്ട് ഒരു മാരാൻ അനുബവത്തിൽ ജോലിക്കുമന്നായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ മാരാനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ‘അഭ്യന്തരം ശംഖവിളി’ എന്നും രാത്രിയിൽ പതിവായി പജ്ജിയറവെങ്കും ഫുണ്ടിക്കുമ്പോൾ വിളിച്ചു പാരാഡിന്റെ.

കേൾത്തിൽ നീവന്നാണ് പ്രധാന മുന്തി. വേറേയും അംഗങ്ക ദേവന്മാരു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുബവത്തിൽ അകത്തു് ഒരു ഭാഗത്തു് ചേരമാൻ പെരുമാളിക്കേണ്ടിയും സുന്ദരമുന്തിയുടെയും വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പൂജിച്ചു വരുന്നു. മലഖാദക്കുമ്പുരജാക്കിൽ നടപ്പിലാതു “പജ്ജിയറവെങ്കും ഫുണ്ടിയും കു” മിതലായ പച നടപടികളും തിരുവഞ്ചിക്കളത്തുണ്ട്. മുഖ്യം പാരദേശം ചുണ്ടാടാം അട്ടപ്പും.

വിജയപുരംതല്ലി, തുക്കവല്ലേവപുരം, കീഴുംനാളി, മേരക്കു, വടതല്ലി എന്നിങ്ങനെ പല കേൾത്തിക്കുളം തിരുവഞ്ചിക്കളത്തുണ്ട്. പ്രധാന കേൾത്തി നീനെത്തുതു് ചേരമാൻപെരുമാളിക്കേണ്ട കോവിലകും നീനുണ്ടുണ്ടു്. ഒരു ദിവസം മുന്തിനു കൊച്ചിഗവബന്ധനക്കിൽനിന്നുണ്ടു് ഓരോനും സ്ഥലവാക്കിയിട്ട് പ്രേര്യകും കുച്ചിച്ചുവരുന്നു ചേരമാൻപെരുമാളിക്കുവിലകും എന്ന പേരിൽതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥലം മുണ്ടും അറിയപ്പെട്ടുന്നു. തല്ലി എന്ന പേരംഎന്നുടന്തെ അനുബവങ്ങൾക്കും പെരുമാളംകുമ്പുരജാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭോജപ്രതിമന്നായ കുലാശവരപ്പുരജാളിക്കേണ്ട, കാലത്തു് മഹാദയപുരം കേരളത്തിലെ ഒരു ഉജ്ജ്വലിനീനുംശാഖി ശൈത്യിക്കുന്നു. യക്കപ്പുന്തവിലും താവായ വാസുട്ടവ്വിരി, മലവിതുന്തിഡായ തൊലൻ മിതലായവർ അന്ന മദ്ധാദയപുരംതെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു മഹാകവികളാണ്. തൊലൻ പെരുമാളിനെ നായകന്നായി കല്പിച്ചു് മഹാദയപ്രജന്മചരിതം എന്നും ഒരു കാവ്യം നിന്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് കണ്ണകിട്ടിയിട്ടില്ല. അതിലെ ഒരു ദ്രോകും മുവിടു ചേക്കുന്നു.

അതുംനും പ്രാപ്യഷി മുഖ്യകുള്ളാൻ കേളീച്ചേക്കരുന്നതിലുംപിതാണു സൗംഗ്രാമനീയ സമീപഭാജാ താരാസരണ്യം സഹ യോജയുന്നതി. മും കാവ്യാന്തിൽ അന്നായന്തരത്തിൽ പദ = ഒരു നീവെസ്ഥിച്ചിക്കുന്നു.

പെരുമിയാരു കീഴക്കു മലയിൽനിന്നും ഉത്തവിച്ചു് ചൊല്ലും, സ്രൂലുവു, കോച്ചിപ്പാലുകു് എന്നും കുമാരങ്ങളിൽക്കൂടി ഒരുക്കി കലവിൽ ചെന്നുവീഴ്ന്നു നബി യുടെ മൊത്തമായും അലുവാഡിലും ഉള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ സ്രൂലുവാദ്ധുംയെന്നു പേരുണ്ടുണ്ടു്. കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രസാദിലും സുവാശസ്ഥലമാണു് അലുവാ. വേനൽക്കാലത്തു് അസംവ്യൂം ജനം ചുരുക്കിക്കും നീനും അവിടെ വന്നു സുപ്പു

നടവാത്മം പാത്രവരുണ്ട് വിശ്വാസിരനായ ടിപ്പുവിനും ബൊന്നുത്തിനും പരായയം പററിയതു് ഈ പുശ്ചിനെ കരയിൽപ്പാക്കുകയാൽ, അങ്ങുണ്ടായും ഈ നടീക്കു് ഒരു പ്രായാനും സിലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

തെക്കേലനാഭദരംഡം ഓഷ്യാരനുവിൽ ആലുവാപ്പുശയുള്ളൂറി ഒരു മരനാഹരായ വർഗ്ഗം ഉണ്ട്. അതു് ഇവിടെ ചേക്കാം. “പേരാറായ മരാ നമ്പി താനും ചുർണ്ണിതബുദ്ധവിയുടീതക്കണ്ണവാവർഷാസമയജലാന്തസ്യനു സ്വയച്ചുള്ളതഭേദപ്രാരം ബിംബേ വിധിംബിതിന്റെശൈലാസ്ഥാപകലശസ്തിക്ക്. പതിക്കു് മരഭോഗാ നിയതിഭാതാവാവംവേരു സംഭ്രതഗണരീസംഭ്രതപുണ്ണ്യം നാന്നരുഹത്തുവവിത്രിതൃഷ്ണയാവളവിത്രിലാസ്പാദവലുംകവുൾണ്ണു ചുർണ്ണി തടക്കിനിയുമ്പുംസത്തോട്.”

ബേംകുത്രയവാഡി ഗ്രീക്കരാച്ചാന്ത്രസ്പാമിജുടെ ഇന്ദരം ആലുവാപ്പുശ ഫുടെ വിക്കോക്കരിഡി സ്ഥാനിക്കിടക്കുന്നു. സന്ദേശത്തിൽ ആവാത്രസ്പാമിജു സുരിച്ചുകാണുത്തരു്, അരുംഭായ കാലത്തു് ആ ദാഹൻ അവതരിച്ചിട്ടില്ലെന്തുകൊണ്ടാണും വിശ്വാസിക്കുന്നു. പണ്ഡിതനുരായു മഴമംഗലത്തു് നന്നുരിമാങ്കുട ഒരു ശാഖാജും ആലുവാപ്പുശയുടെ പടക്കക്കരിക്കുന്നു കാലടിഡിച്ചുതു് താമസിച്ചിരുന്നാതാഡി വിഖാരിക്കുവാൻ ലക്ഷ്യമുണ്ട്.

കംബുനംബുദ്ദേശക്കാരരം കർഷ്ണിതാൻ വാത്രാഡി:

കഷിപ്പിംകഷിപ്പിപ്പാ പുളിന്തളിമേ കഷിപ്പമാസ്യപ്പടിനും ||

ദാശശരംഡാകലിതമതിനിപ്പകഷ്യാസി പ്രേംഞ്ചാണം ||

നെനക്കു നെനക്കു നവജലയരച്ചുകൂട്ടെജ്ജ്യപനാദീജ്ജ്യഃ || 36 ||

കാലഭിന്ന ചെന്നിരിക്കിൽസരമാടു് വലവിശീളിച്ചു ശംഖിന്നൊന്തുടിം

മാലേതാൻ കജ്ജലാക്കിത്രരയോടു് കരയിൽക്കാണടിക്കീഴു് വീജാടും ശീലം വെള്ളിന്തിൽ മുഞ്ഞനാതിനുടു കരിക്കാൻനിറക്കാണു ക്രിന്നു—

വാലമാൻ പഞ്ചിവെച്ചാപ്പുശയിൽ വളരെയോടിപ്പുത്തിയും കാണാം || 36 ||

ദ്രോ. 36. പുശയിൽ മന്ത്രം പിടിക്കുന്ന വാലമാൻ വർഗ്ഗിക്കുന്നു. കാലപത്രം.....വിശീളിച്ചു നെന്നു വെള്ളക്കുന്നു ചെന്ന തക്കംനോക്കി വലയിച്ചു്. ശംഖിന്നൊന്തു്.....ലാക്കി ശംഖുക്കു ക്കുക്കു, ധാരാളമാഡി കജ്ജലാക്കി. മുരയോടു്.....വീജാടും അത്യുറഹിതനോടുകൂടി അവ കരയിൽ കൊണ്ടുവരുചു പിണ്ണായും മുരയ പാലമുക്കു് കക്ക ഏതു വരാറിയിച്ചു് ശാലം കാവം വരുന്നാഡി. ഏടുക്കുന്ന കരയിൽ കൊണ്ടുവരുചു വീജാടും വന്നു മുഞ്ഞുന്നു എന്നു ഭാവം. ശീലം.....വാലമാൻ വെള്ളിന്തിൽ മുഞ്ഞനാതിനു ശീലം മുച്ചു കരിക്കാൻ നീറിക്കുന്നു കുറിക്കുവാലു ഏന്നു് അന്നായും. ആഴ്ചക്കു രിയ പുശയിൽ മുഞ്ഞനാതിനു നല്ല പരിക്കയം നേടിയവയും കാഴ്ചപാലു കൂടിതു നീറിക്കുവയും കാലിക്കപ്പുംവെ തടക്കു വുവമേറിയ ശ്രീരംഗത്തോടു

குட்டியவரம் என்ற வாலமான். நல்ல பறிசெயல் வகுவங்களுடைய ஒரு முக்கிய திட்டம் கூடுதலாக இருப்பது என்று அறியப்படுகிறது. இது பொதுமக்களுக்கு உதவும் பார்ப்பு வகுவங்களை விரிவாக விடுவது முன்வரையில் நிலைமையாக இருப்பது என்று அறியப்படுகிறது.

സുംസദ്പരിപാലി സിഹി പാഠ പുള്ളി നംബരാണ് 10 ഫോറ്മാറ്റാണ് -

കാര്യത്വാലക്ഷ്യങ്ങൾ കീർണ്ണവരവാലക്ഷ്യം ||

அதைப் பிடித்து மதிரை விடுவதற்கு விரைவாக இருக்கிறது.

ପ୍ରିସ୍ତୁତ କ୍ଷାଣରେ କମଳିଯ ଉଚାନ୍ତୁମାସଂହାର୍ଯ୍ୟ ଯାତା ॥ ୬୭ ॥

കഴലാലപുട്ടിന്താപുളിനകടക്കിയിലന്നാളിലാം കാണ്ണി ഇവി-

அஷ்டா கீஸ்களை இக்கிழ்ச்சி தங்களும் மொத்தமாக கரின்து விடுவது ஆகவே நடவடிக்கையாக இருக்கிறது.

മെല്ലുന്നാവത്തമാം നാട്ടിച്ചാട്ട് രാമക്കണ്ണ നല്ലാട്ടു

തെല്ലാനും പ്രായം കൊണ്ടാക്കുന്നതിനേൻ്തിവിട്ടുവരുമ്പോൾ മറ്റൊരു വിഷയം ഉണ്ട്.

|| 67 ||

“..... 87. நானிலை வஸ்திக்கண். நானிலை நால்கியாயை கட்டி
துரிச்சென் கவுன்று..... குழுமத்து திருமலைப்பாக்கா பட்டு” உட்கண
வரும் ஸ்மாகத்துங்கள் ஓரளிசூடு, நால்கியாப்பக்காவின் திருமலையூடு ஒலுப்
ஊல் பட்டு அநாடினதை ஏன்று அறத்தும். அதுபூஜையின..... அப்போல் எத்தீ
நீர் மனால் சுட்டிருக்கிற கட்டிப்புத்துறைத் துறைமாக்கா அரங்
வைதான் மன்றங்களிலே வேற்றுகிறது, மன்றத்திடியூது ஒலுமாலு, அநாடியானதுமானாலு
ஏன்னையென நால்கியாப்பக்காவினதையுமத்தும். மீண்டும்..... குடும்பங்களில் பூசை
மக்கா கள் “வலிப்புசூடு” அநாடியால் விடுதியில் கஷத்து பாயலாக்கா தல
நடவடிக்கையிலே, தலங்கு அநாடியாலேத்துறை ஏன்று கொடும் தொடு. தலங்குபாலைத்துங்கள்
பாலுபுத்துவாலை ஏன்று அறத்தும். மெல்லு..... நானிலையாடு உண்ணலையிலு
அல்லது நால்கியாத்துக்கடி பூசைபாலை நால்கி ஏன்று அறத்தும். “ஸுஞ்சவ
நேர்தாங்களும் டேசி” ஏன்று அறமரம். நானி நால்கிப்புத்துறைம் வொக்கிறோ
“நாவந்த்தும் நா—கிலையாடு” ஏன்று மூத்தைத் தயதிக்கொடுவது. அநாடி
ஒப்புமாந்திரங்கள் அநாடி அநாடி மாலை அநாடி மாலை அநாடி மாலை அநாடி
அநாடி. ஒப்புத்துறை வெறுத்து, மாலை மாலை, மாலை மாலை. ஏன்று மூன்வியிலு
அறத்தும். நால்கியாப்பக்காவின் கடுவிலுக்குத் தூந்தும் முருங்கை நல்லால்
நல்ல, அநாடி, ஏன்று மாலையும் நல்லால். ஏன்று காங்களும் நல்லவியும் பட்டு.
நால்கியாவுடைய நால்கியாவுடைய நால்கியாவுடைய நால்கியாவுடைய நால்கியாவுடைய

ജലം, എന്നിവ ശോകിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനോഹരമായ പുശ്യേന നദീപക്ഷ ഞതിൽ ടാവം. വല്ലും, കടി, കാഞ്ചി, കടകഷം, തലച്ചടി, നാളി, ത്രംഗം സെം, (അണ്ണരാഗം) എന്നിവയോടുകൂടി സൂര്യരിഖനു നായികാപക്ഷം. വല്ലും അഴിയുക, അരംതാം ശസ്ത്രിപ്പിക്കുക, കടകഷം ഉണ്ടാകുക, തലച്ചടി യഴിയുക, ഏമിപത്രം പരിക എന്നിവ നായികയുടെ അണ്ണരാഗത്തെ വും ജജിപ്പിക്കുന്ന ചേജ്ജുകളാക്കുന്നു.

ലജ്ജാം ച ധിന്ത വിശ്വവീ ച പദ്മാം
പാദേന ഭൂരിം വിലിവേക സ്ഥിതാ ച
വുനക്തി ഗാത്രം കരിത ച ഹാസ്മം
ദിജ്ജും കടകഷം നയഃന വിദ്യുതം

എന്ന് ശാസ്രതിൽ പറയുന്ന ശാണ്ണരാഗിണീപ്രക്ഷണാജ്ഞം ഇവിടെ സൂരി ഒക്കണാഡാക്കുന്നു. ശാണ്ണരാഗംപണ്ഡുകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാഖം കാചു കുന്നു സമീപത്ര ചെല്ലുന്ന ഒരു നാഡികയുടെ ധാർശം ഇവിടെ പ്രതീയമാ നമാകുന്നു. തെല്ലുന്നാപോമോ ആ സ്ത്രാന്തനാം അഞ്ചു് അതിനെ അവിടെ തെല്ലുന്ന് അരംരിക്കാതെ പോകമോ? ധാത്രുകു കഷീണം ഞാട്ടക്കു ടിയു നീ പുശ്യേ അവിടെ അപ്പുകൈകിലും അരംരിക്കാതെ പോകുമോ? ഇല്ല. ‘താമംസംഭാവ്യ യാതാ’ എന്ന മുഖത്തിൽ “അംഗംഭാവ്യ സദിച്ച പാനാദിനാ താമഹരിതാമ്പാതിതാ” എന്ന് പറിനാതിലകും. ജലപാനംകൊണ്ടും നി താനുസരണംകൊണ്ടും അരംരിക്കാതെ എന്ന് അത്മം. സ്ത്രാന്തൻ നീ ശാജ്ഞനെ വേദ്യുജാട്ടു് ശാവര്ഷം എന്ന ധപനി. ശാണ്ണരാഗവിഭാഗംഭാവു ഒരു സൂര്യം സ്വാഖം സമീപത്രവും അപ്രത്യുഖിക്കണമ്പുണ്ടു്, ശാവര്ഷ സദ്ദൈ ക്ഷിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടെത്തന്നു് നാഡിക്കാപക്ഷത്തിൽ ധപനി. ഭാസ്മിൽ നല്ലാം മുഖബന്ധ അതിശയിക്കുന്നതും എന്നുംഗമവും അവു ഒരു ദ്രോഷപ്രശ്നയാ ശ്രദ്ധയിട്ടുണ്ടു്. ശ്രൂ പദം പരിഭ്രാംകക്കുന്നു പദ്മപ്രശ്നയാമുഖത്തെന്നു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

ഉത്തീർണ്ണപ്പൂജയിദ്യിച്ചിതാഥരതഃരണ ക്രിഥോ

രാജതോപതിപ്രിപാശാരംഹനീകനീം രാജധാനീം ||

രാജതാംജതാനീയമിത്രുന്നാരാനനെന്നിട്ടുരിയാമുനാം

രാജം രാജജത്യവനിവലജ്ജ ഗീയതേ നന്നികേതഃ || 68 ||

ദേഹാഭ്യജാംബുകരിപ്പിത്രമെടയി വടക്കേക്കരുപ്പുക്ക കാണ്ണ

ക്രാലാരി, തതരാഹാസംപ്രൂഢകൾ വിലാസി രാജിക്കമാ രാജധാനി

ചേലുഖു് തന്നാട്ടകാരുപ്പുവർബ്ബേശാട്ട ഓക്കുനാ രാജാക്കളാസ്യ-

അതാലാ ന്യാനത്രു വാഴും റു ചമണിയെ മഹാരാജനെന്നുാത്രിചുന്നതു || 68 ||

ദ്രൂ ടീ. മീഹാദുഷ്വരാശ്ര വർണ്ണിക്കുന്ന മേല്പായു്.....ടയി

അയി നിന്നു മേലായോ ആവ കേരി ചീതഹാട്ട് ശബ്ദങ്ങളാ തുകാൾ നീ ആവ കടന്ന, വൈശ്വത്രിപാലെ വടക്കേ...രാജധാനി പുണ്യദ വടക്കേക്കര ഡിക്ക് ചെന്നു, കാലാശബൈനും, തെരു, ആന, 'കതിംപുട മുതലാഡവയേ ഫുക്കടി ഗ്രാമിക്കനാ മിഹാദിപ്പരത്തെ. രാജധാനി രാജാവു മുരിക്കുന്ന പ്രധാന സ്ഥലം. "രാജതഃ പ്രധാനനഗർമി രാജധാനീതി കത്യുദേ" എന്നു ശ്രദ്ധാർഥിന്നുവും, പുഞ്ചാർബലം മിഹാദവപുരത്തിന്റെ സ്ഥാനം, ബൈനും, ബൈനും ശാഖ പ്രദാവം, ഏന്നാവിപാല ധനനിപ്പിക്കുന്നു. ഉത്തരാഭ്യർത്ഥിക്ക് അവിടെ വാഴുന്ന രാജാക്കന്നുകരുടെ വൈഗിജ്ഞാനത്തെ തുടർച്ചാദിക്കുന്നു. മേലായോ... ...രാജാക്കരിം സ്വാധീനിച്ചുവും തങ്ങളുടെ നാട്കാരായ പ്രജക്കൾ അവസ്ഥയും തുടിക്കുന്നു. തോലു രാജധാനീയും കംഗിയും.

റുപസ്യ വർണ്ണാശ്രമപാലനം അൻസ എവ യഞ്ചു മനനാ പ്രജനീതി എന്നു മലു (സ 14.) പദവി രാജാവിന്റെ നീല. രാജാക്കരിം ചെറിയ മാജ്യാശ്രമ നാമമാരായ രാജാക്കന്നും. വണ്ണയണ്ണാധിപതികൾ. അസ്പ്രം... ...മണിയെ തങ്ങളുടെ മുഖംകരാണു് മിഹാദവപുരത്തെ വാഴുന്ന രാജാവിനെ മഹാ.....തിട്ടനു മഹാരാജൻ എന്ന പുക്കുപ്പിപ്പിയുണ്ട്.

"രാജാഹസ്ത്രവീശ്വരജ്ഞവു്" എന്ന പാണിനിനിസ്ത്രും അന്നാസരിച്ചു് മഹാ രാജാ എന്ന ത്രം മഹാരാജാ എന്നാശ്വരത്തിന്റെ. തദ്ദാസരം താജ്ജയിക്ക മഹാരാജൻ എന്നു് ത്രം സിംഹിക്കനും, പ്രതിത്രത്തിൽ രാജൻ സംബുദ്ധി യല്ല, പ്രാഥ ഒക്കവപുനം എന്ന പ്രത്യക്ഷം സൂത്രവും. മഹാരാജൻ എന്ന ത്രം മഹാരാജിനു സാധാരണ വ്യവചാരങ്ങിൽ സ്ഥാനം വളരെക്കുറവാകുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഭാഷയിൽ മഹാരാജാവു് എന്ന പ്രഭാഗിച്ചുവരുന്നു.

മുലാക്കിലെ 'രാജാ രാജത്യവനിവലയേ' എന്ന ഭാഗത്തിനു് രാജാ, റാജാ, ഭര്തി. അവനിവിലയേ എന്നു് പദം കൂട്ടം. രാജാവു് രാജാവു് എന്ന കൂമിയിൽ കീത്തിക്കപ്പെട്ടുന്ന എന്നു് അതം. രാജാ രാജാ എന്നാവിം കീനപദ സ്വഭാവിതിക്കനു സ്ഥിതിക്കു് മഹാരാജൻ, രാജരാജൻ എന്നീക്കലെ അത്മം കല്പിക്കുന്നതിനു് സാംഗത്യം തീരെ കാവാണു്. ഇവിടെ രാജശമ്പുരിനു് മഹുൻ എന്നം അത്മം ഗുഹിക്കാം. "ശ്രദ്ധനിവലയേ രാജത്യത്ര രാജശമ്പുരി ചപ്പേത്മംതപനായും സകലരാജികപജ്ഞാനാദിസന്ധാരക ഇതി ധനിഃ" എന്നു് പിന്തോതിലുക്കത്തിൽ പറയുന്നു. ചപ്പേനേപ്പുംലെ സകല ജനപ്പുഡയും സനദാസന്ദേശകൾ എന്നു് ധനിഃ.

ചുവരകം ഉത്തരാർഥശത്രിലെ രാജാക്കരിം എന്ന പദത്തിനു്, കൊച്ചിക്കു കു്, വൈട്ടം, കൊച്ചു, വടക്കും മുതലായ ദേശങ്ങളിലെ നാട്കവാഴികൾ എന്നം മഹാരാജൻ തികവബന്ധിക്കുത്തു വാഴുന്ന പെരുദ്ദെള്ളും അത്മം.

காலோ தேவதையும் ரெடிடூவானு^o. அதைத் திக்கிலெ ராஜாகவொராவினங்கள் என்று, பெறுமாகவாகச்^o எவ்வகை செல்க்காலை^o மூலமாகம் காரும் ஒள்ளாலீருக்கின்ற எடுத்துக்காலை^o என்று கூறுகின்ற வழாவு; “ஏஹதைநிசுமிதறுங்கா” என்று ஆலார்தின்ற வழாவு; “ஒத்தேநா தெங்கு மெபி பூத்தேகும் எக்கல தேவஸ்தாபார்ப்பாஷ்டாக்கத்திமதாபூத்தைத்துவாபம் தெருமோ வப்பாயு பூதாபத்திரளிகிரங்கா” என்று (பி. தி.) டாகம் ஹவிட் பூத்தேகும் ஸூத்தவழாக்கன். சாக்கையாகவாகின், பெறுமாகவாகச்^o பூத்தேகும் ராஜாநிலூடு உதிர்கள் என்று ஸிலிமிக்கன். பங்கச், பெறுமாகவாக வாழ்வுடை அந்தேதையிலுமிரிக்காம் ஹா எழிதிரி ஸஂகவிதூர்தனை^o வகு வாக் பாடிலூடுகூடிலு.

வா மா வேஷாஂ வெதி று பதிர்ந்துகோ ராஜூபக்ஜூ
ராமாந் ஸுஷ்டி பதும் ஜூ யே ராமூபக்ஜூ நாவனி
ஶங்கு ஶாங்கு பிசு தேநாவெக்கஞ்சுக்காப்பத
வித்துப்பெறுத்துப்புமாவத்துவலீஸ், ஸமவீஸ். || 69 ||

காம தாங் பொலி மகாங்காரவபுவி கல்விக்கவார் கேந்தியில்
ராம தங்கபொலிக்காஜூகிவொஃபததாங்காபுமாபும் நாவிதூபா,
ஸாமத்மூர் ராஜூஶாஜுக்காலியிசு தேங்காஞ்சூபுமாவலயுக்கூ-
நாகனிக் சூரியங்கள் தலைநீங்கின் ராங்காப்புமாகங்காபுக் || 69 ||

தேரு. பி. கெருத்துப்பாமங்கர வர்ணாக்கன். காமங்.....பூர்மிக
வோர் ஹஷ்டுங்கபாலை தங்காத்துக் காங்காவாங்கு^o ராஜாகவாகச்^o ரங்கத்து
கோந்தக்கொவகங், தபுங்கங்கா^o வா கங்காகாங்கு ராஜவப்பார்த்துபே
ராஜாவா
இங் ராஜாவினை அங்கெனவுலூதேங்கு அந்திர்த்திக்கவாக் காந்துகொ
வாவா. ராஜாகவாதுக் காரிசிடுவாஜூ தபுங்காமீ ராஜாவாகி ராங்
கு^o என்கு^o காந்துகொக்கை புயாநால் காக்க பக்காக்கன். அது காங்கு
ஹவிட் கவி ஸுரித்திரிக்கன். ‘வா மா’ என்று ஆலாபத்திலை^o “தள்ளு
லாரைபள பூத்திக்கூ ராஜா வெதாதிதி வா மா” என்று மாகவேதவூவா
பூங்களாக தேங்காந்துக்கு நிசையிதூ^o பெறுமாகவார அவர்கூயிதூவா
காங்கு^o கேந்தியில்தங்கொல்கிக்கூ^o வடிவெங்கு^o அங்குபதுங்காபு
ராம சூபும் நாவிதூங்கு என்று அங்குயா. மலையால்திதித் தங்காத்துக் காந்து
காங்காரிதூ^o வேங்கவியத்தித் தேங்கியாலீ அங்குபத்தினாலு ராமங்காஜூ
காக்கபுலை நாவிக்கொவதா. நாயிக்கை கலீக்கை என்று பாதுாத,
நாயிக்கை என்று பாதுாதிரிக்கொனு^o அந்தம்பார்த்துக்கன். தபுங்களாக கூ
கிடு ரெத்திக்கொலைங்கா, வெளைவியாம் இப்பேர்க்கொல் கொந்துதூ^o ராஜாகவா

കൈ പ്രസ്തിക്കെള നിയന്ത്രിച്ചു് അവകാട കാരത്തിം വഹിക്കുകിലു ഏ ഫുക്കിനുള്ള എന്നും ഭാവം. സാമത്യം.....യുള്ളിൽ അഡിയ ഭൂമാന്ത്രണിലു നെപ്പോരേച അറ്റുശാരാറുജുളിൽ നാമത്യം ഉണ്ടാം എന്നും അന്വച്ചം. താൻറു വഴഞ്ഞുന്നായ പരമ്പരാമനനിഷ്ടാലെ കരുയ്യാവിദ്യകളിലും നാറ്റുജുളിലും ചെന്നപുന്നുമിഷ്ടവകം, പ്രസാമനാങ്ങ് വേണ്ടതായു ശാഖുജാനാവാം കുറന്തിലു കും ഉണ്ടായിരിക്കും അമുയപ്രശ്നാഗാഥത്യാവും നേടിയിടിക്കുന്നവർ എന്നും അത്തം. ശാഖും പതിനേക്കു വിദ്യകൾ.

எனிலும் சூரியம் ஹ்ராக்தமானுயாகூர் ஸ்ரீமாத்தூக்கம்
பீர்மூலை கடக்கவென்றுவ பட்டவழக்கொயறு தமிழ்
வூத்த வகுக்கு எக்காலி விஜயம் விரே ஒளையநாடு
திண்டுக்கோயலுக்கிணங்கும் கடவுள்கோட்டுப்பாரம்
ஸ்ரீரங்கம் ய வைஞ்சலே பட்டவென்று பூரணம் வீர்
கார்வூஸ்ரீகிருவாவையா ரத்தாராவுக்கும் தத்தார்.

“ ஏன் கேரளமாற்றுத்தில் பாலதிரிக்கை. “ ராஜ்யாகாங்களினியைப்படி நெட்டிஸமிக்காவியானா விழுவார்வது ” என் உள்ளிட்டியிலூசில்லத்தில் பாலதிரிக்கைத் தோக்க, ராஜ்யாகாங்களிலும்தாங்குவத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்டது.

நினை தழியாதிடியை அவசராயிசூவுக்காதை கேட்கோலூத்தியில் பர ஆஸ்.

பேரூக்காக்கில் ஸ்ரீஷ்மிக்களை அடுப்பதிகாலூத் ராமசுநாத் நான்சும் ஹவ்வீச் பாஷ்காது பூஷாஜங்காலூதிரிக்கான்.

(1) ஶோகந்திரம், (2) ஶோககடம், (3) காரவதி, (4) உணர், (5) ஏப்பு எற்ற, (6) வெப்புஞ்சி, (7) காட்டஞ்சி, (8) கல்லஞ்சி, (9) காஞ்சிரி, (10) பறு எவிரி, (11) துகள்ளி, (12) துகாட் (13) துகள்ஸ்பால், (14) துஷால், (15) காஷால், (16) கோமலா, (17) வெஷார, (18) வெஷாந், (19) வெக்கா, (20) வெஞ்சாந், (21) கொட்டிராம், (22) வாநுசீலாம், (23) உடப்பு, (24) ஶக்காமாய்ளாம், (25) கொடி, (26) ஶிவங்கி, (27) மெமா, (28) பானு, (29) ஹவலி, (30) கண்டிமங்கலம், (31) அநந்தபூரம், (32) காஷ்புரம். ஹவ ஆபுத்திமங்கலம் தூத்துக்கான் ராமசுநாத்துக்கான் (1) பழுநாத், (2) பெய்க்கெநுநாத், (3) ஹவாநாத், (4) பழுநாவி, (5) கரிக்காந், (6) அதுவத்துத், (7) பக்கியுத், (8) துகபும், (9) துநாநாத், (10) பெய்மாம், (11) செம்மா, (12) ஹரிஜாலப்பா, (13) அவிடத்துத், (14) அநாத், (15) காந்த், (16) வெந்தனிக்கால், (17) ஆநிசங்கல், (18) வெங்கமாந், (19) துந்துகாந், (20) பாவுந், (21) உலியங்காந், (22) ஹலியூம், (23) காட்டநி, (24) ஏரநாமாந், (25) கிடங்காந், (26) கிமாநாநாத், (27) திகவல், (28) கவியுத், (29) வெஷாநாத், (30) அநந்தி, (31) வெள்மானி, (32) நீலமாந். ஹவ ஆபுத்திரங்கலம் மலூநாதராமசுநாத். ஹங்கெ ராமசுநாத் சாநூப்பத்திகாலூத்.

தொனி, அதுபாரம், வெங்கம், தீஷங்கம், ஸங்கூபரம் இதுவாயவகொள்ள மல யங்குத்திலேயூர் தூத்துக்காட்டிலேயூர் ராமசுநாத்துக்காட் தமிழக யாதொகை வென்யவும் ஹலு. பல காஞ்சாந்தியும் தூத்துக்காட்டிலை ராமசுநாத்துக்காட் பரங்கேந்தொடாளம் அடிப்பு. தெக்கநினை வடக்கை பழுநாத் வேஶங்கரை ஸுமித்திசெஷுகா ராம சௌமி மாதுமே மலயாலீகநாத்துக்காட்டுத்தாயி நெளியுதுவகைநால்தி. நெடுரிமாக்கெ (ஸமுதாய)நெளம், பெய்மாக்கலாக்கெ வாழு இதுவாயவ ஹங் ராமசுநாத் சாதும் வொயகமங்கள். அடுப்பத்திகிலு (தூத்துக்காட்டிலேயூர் உரிப்புக்க) ராம சௌமாநாத்துக்காட் நெடுத்தி, நெடுரிமாக்கி உள்ளாயிக்கை ஏங்கு ஸங்கேந்தியிக் கெள்ளித்திக்கை சுரிதுபோன்று ஸ்ரீ ஸங்காயிக்கை ஏங்கு காலத்தும் தூத்துக்காட்டு மலயாலைவும் செடி ஸங்காயிக்கை ஹங்காடித்து. ஹங்கம் அசைக்கெத்தெளையித்திக்கையும் செஷுகை.

அதைப்பற்றின்கூடியெனிலையிதாகத்தும்தாய்பூ கந்தூ

ஹவ்வீந் பாக்குப்புஜமலீகைவெப்புத்துமீதாக வாக்குப்புதெய்து

ഈശാനായ പ്രദിശ ജയരാത്രേപരം മദ്ദിരം പ്രാ-

പ്രാമോദ്ദീ സ്വാനിഡിത്തമന ശാ സവ്യസച്ചൈവഷ ദേവഃ ॥ 70 ॥

നന്നായ് വർണ്ണശബ്ദാക്കന്നതിള്ളക്കരം നിറയും വാക്യപ്രസ്താവിം കോത്തി-
ടക്കന്നായ് നല്ലത്താകം എത്തെഴു വിതറിശ്ശൊണ്ടും പദ്ധതാല
ചെന്നാരായ ചേരമാൻകോവിലിലടിശയജ്ഞംശക്രന്നാഞ്ചു മാത്തി-
ക്കെന്നാലാമോദശഭായുകയുടെനതിനാലു മാനാദേവനന്നം ॥ 70 ॥

ശ്രോ. 70. മദ്ദാദാപുരശ്ശതിലെ ദേവനെ ദൽക്കവാൻ പറയുന്ന.
നന്നായ്.....കോത്തിള്ള റംഗിയായി അക്ഷരങ്ങളാകന്ന ഇതളകൾ ചേ
ത്ത് വാക്യങ്ങളായ പ്രസ്താവിം കോത്ത് ഇന്നക്ക് “വർണ്ണവർണ്ണതിയാവിസ്തൂ
രഹിവശ്വണ്ണം” എന്ന ധാത്രത്തം. നന്നായ്.....മാല കെന്നാടെനല്ല
ശത്രുഗുഹക്കന്ന പുതിയ തേൻ ചെറിക്കൊത്താശ ശ്രോക്കമാല നല്ല അക്ഷരവും
വാക്യവും അതുവും ഒപ്പം നിബന്ധിച്ച് ശ്രോക്കങ്ങളുടെ സാന്നം. വർണ്ണം
നിറം ഏന്നും അതുമം. കുഞ്ഞവാൻ റംഗിഡിവിയും നിറം.

വർണ്ണം ദിജാദേശ ശ്രൂക്കാദേശ നൃത്യതേ ത്രപച്ചശോക്കണ്ഠ
വിലേപ്പന കൂദായാം ച വർണ്ണസ്ഥായം ഇന്നങ്ങളിലുാം
എന്നും വിശ്വം, പദ്മം ശ്രോക്കം.

വദ്യം ചതുപ്പ്രദീ തച്ചുശം ജാതിരിതി ദാരിയ
എന്നും (കാവ്യാദർശം പ്ര പരി) ദണ്ഡി.

ശമ്പുജമ്മാട ശരപദ്മാദാദി ദോഷരാഹിത്യും, റംഗി, സ്വർഖാരം, രചനാ
ശബ്ദസ്മിവം ഏന്നാിവ ഉഞ്ഞകാവുംതിരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു മുണ്ടാക്കിംഎന്നും
പ്രാമാഡത്തിൽ സു വിപ്പുംപ്രിഥിരിക്കുന്നു. ശത്രുഗുഹജ്ഞാട രാധുന്നും, ഏതനു
പും, സംരാസ്യം എന്നീ മുന്നാജൈപ്പുനാി രജാമത്തതിലും. ശമ്പുംഗിയേ
യും പ്രധാനമായി ഗന്ധിക്കുന്നുമെന്നും പ്രാമ പാദത്തിൽ ധർന്നിക്കുന്നും:
ലക്ഷ്മീഭാസകൾ ശമ്പുംഗിയുടെ കാഞ്ഞത്തിൽ ഓംബാധനമാശ ശ്രദ്ധയും പാട
വദ്യം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടും ശ്രൂക്കസംഘരണത്തിന്തനിനും ഗ്രഹിക്കാം,

ശരിരം താവദിപ്പൂത്തമ്പ്യവക്കിനു പദംവല്ലീ

എന്ന (കാവ്യം—പ്ര. പരി.) ദണ്ഡിയുടെ മതം അനുസരിച്ചു കാവ്യാദർശം
ഒവം പ്രാമദപിതീവിച്ചാദജ്ഞാടിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സൂഖ്യലിതപദവിന്നുംശാ തച്ചിരാലങ്ങാമനാലിനീ ഉദ്ധരം

മുട്ടുംബി ഗഹനഭാവാ സൂക്തതിരിവാവാപ സൗംഖ്യാ വിജയം
എന്ന (നീവാത. വധം കമ. കോട്ടക്കുറ്റ അനുരാൻ) പദ്യം ഇവിടെ
സൂത്രവും.

ചെന്നാരായവാത്തിക്കും അവിടെ ചെന്ന തിങ്കവഞ്ചിക്കു

അംഗവലത്തിൽ സന്നിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്രീപരമേഖലയെന്ന നീ മാത്തിക്കണം. മല: മാത്തുക ദേവപ്രസാദകരമായ ഒരു വഴിച്ചാട്ടെന്ന് പ്രസിദ്ധം.

പ്രാഥവം വൃഥാടാരെ പ്രാക്തുരകൾ കാണബോർ

പ്രാഥതു വേണമെന്നാണ്ട്⁹ എന്നാൽ

എന്ന് (എ, ഗാ.) സുത്തവ്യം. ദേവനെ പദ്മാസ്ഥമാണ് നിങ്കിൽച്ചു സ്ഥിതിക്കണ്ണം എന്നും താവം അതുമോട്ടം.....ദേവനെന്നും അതിനാൽ ഉടൻ ആ മഹാദേവ വൻം എന്നും അതുമോടം ഉള്ളായുംവരും എന്ന് അന്നപ്രയം. ദ്രോക്കമാവ ചും ത്രംനാതകാണ്ട് ദേവൻ പ്രാശാദിക്കണം. അതുമോടം നാണ്ടൊക്കം എന്നും സന്മരും എന്നും അതുമാം. ദേവന്റെ പക്ഷത്തിൽ സംഭവാക്കം, മലയുടെത്തിൽ സൂഖ്യമാം.

പത്രം പുഷ്ടിം മലം താഴം നാഡാ മേ കേരും പ്രയത്നതി

തദ്ദാം കേരുപ്പള്ളതിന്നുംാമി പ്രയതാതമാഃ

എന്ന് (ഗൈ.) ഗീതാപദ്മം ദ്രോക്കമാം. മുഖത്തിൽ ഒരുരാത്രേതശ്രദ്ധനെന്ന തീരുമാനിക്കുന്നതിലേ ദേവൻസ്തു നാം പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. ജയരാത്രം തിരുവാനുക്കളിലും. അലുകാരം തുപകം. മഹാത്രവേർ പട്ടണം, മഹാദേവനിതന്നാണ്ട് നാ പട്ടണംതന്നു മാഹാദയപുരം എന്നും പക്ഷമുണ്ട്. ഈ പദ്മം കവിയുടെ കവിതാപക്ഷപ്പാതന്ത്ര യാന്ത്രിക്കുന്നു.

മേഖപുരണ്ണം മെ ദുശ്രി ദേവസ്തു നുകരാശ്രൂ ജുഗാദന്ത

പ്രാവൂ പ്രാണാഖ്യതിരുപ്പി ന ഒ ചും പുഞ്ചിതജ്ഞാജാവബന്നേഡി ||

മാതസ്മാത്രം പ്രഭവതി കാമാ ശ്രദ്ധാസ്ത്രാം ത പാ²

മിതരിം ദാനം പ്രശ്നമ ചരണാംജാജിഡയാഖണ്ഡികാജാഃ || 71 ||

‘ആവിശ്വാവം തദ്ദാം പ്രഭവനിലഭിൽ നിംഗ്രൂക്കരാത്താരിലഭിം!

ദേവി പ്രാണാഖ്യതിക്കാംിശിവതിനിന്തിതാവിപ്പ വിശ്രാംഡ്യമല്ലം

ഈ വിഡിംഗിക്കാവത്തോ നിന്മാശക്കളിവാനെന്നും നീ ശ്രീക്കരംബേ.

കാവിൽ ശ്രീക്കടക്കാളിഭാവതിയുടെ ത്രശാഖടിന്താർ തനാഴുണം || 71 ||

ദ്രോ. 71. ആവിശ്വാവം തദ്ദാം പ്രത്യക്ഷമാക്കണം. മുന്പിൽ.

എന്നീക്ക കാണംലാരാക്കണം പ്രഭയനില....ലഭേമെ! ദേവി. അദ്ദേ,

ദേവി! പ്രഭയനിലഭിൽ നിംഗ്രൂക്കരാത്താരിൽ എന്ന് അന്നായം. അല്ലായും

അംഗംഡായും ദേവി! പ്രഭിംഗം സംഭവിക്കുന്ന കാലത്ര നിംഗ്രീകരിക്കും. അംഗം

സംബാദി. അംഗംഡായും ദേവിരിക്കുന്നാവരും എന്നു രക്ഷിക്കവും കടപ്പുട്ടവരും എന്നും ധ്യനി ദേവി സംബാദി. ഇന്നും മുഖി. രക്ഷാബാമത്മ്പം ധ്യനി.

പ്രഭയനില പ്രഭിംഗം കാത്തദിവ്യാജാംജ കാരണങ്ങളിൽ പ്രകർശനണ

സംഭവിക്കുന്ന ദാരം പ്രിശം. ജുഗാവാശനകാലത്രും ലോകങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന ദാരം.

തദ്ദേശ പ്രളയങ്ങളാവാൻ മുഹമ്മീ രാത്രിക്കാവുതു

തുണ്ടാ ലോകം ഇപ്പോൾ കല്പനേ പ്രളയം ഡാ.

എന്നോ (പു. 12) റാഗവതം. അരുടിരം ചതുര്യം മുഹമ്മാവിബിൻറെ പകൽ. പിന്നീടും അതു തുംകാലം രാത്രി. മുഹമ്മാവിബിൻറെ ഇന രാത്രിക്കു പ്രളയം എന്നു പേശ.

സഹായയും പഞ്ചമഹാന്ത്^ഉ മുഹമ്മാബാ വിജ്ഞാ

രാത്രിം ഇനാശക്രാം ത്രം തേരോരാത്രവിഭാ ജനം

അവധുക്തംപുക്തയല്ലപ്പുഃ പ്രകവന്ത്യാരാഗമേ

രാത്ര്യാഗമേ പ്രലീഡിനേ തബലുവാവുകതാംജതിക.

കുത്രുമാമസു ഏവായം കുത്രു കുത്രു പ്രലീഡിനേ

രാത്ര്യാഗമേ വശവാത്രം! പ്രഭവത്യാരാഗമേ.

എന്ന (ശ. 8) ഗൈവക്കീതയിൽ പ്രളയംതുക്കറിച്ചു^ഉ പ്രതിപാദിച്ചു^ഉരിക്കു സാ പ്രാണാ.....വിശപ്പാണ്യമെല്ലാം ഇപ്പ വിശപ്പാണ്യമെല്ലാം ശ്രദ്ധി ആിക്കു പ്രാണാമുത്തിക്കു^ഉ അതിരാം അവിലു അലൂട്ടും ശലാക്കേശവർ!! ഇപ്പ കാണന്ന മുഹമ്മാബാക്കടാമാജാമെല്ലാം ഒക്കെച്ചുകിലും, നിന്നൊ കുറ്റി നകത്രു^ഉ അഹാരംതിബിൻറെ ശ്രദ്ധയിൽ പ്രാണാമുത്തിജ്ഞകുട്ടി മതിയുകുന്നാത്തി പ്രാണാമുത്തി പ്രംജനിൽ, പ്രാണം ചൊയ്യു ശ്രദ്ധത്തി.

യുഗാവസാനകാലത്തു നിന്മക്കു വാദ്യംക്കാഡം കുടിച്ചേര്ഗ്ഗാൻ “ഉദ്ദം നോക്കു”നാതിനു കുടിച്ചില്ലെന്ന ഭാവം. ഇപ്പ ഭാഗം ദേവിയുടെ ഭ്രാതാക്കാരന്നരം മാനൂരമ്മുട്ടുന്നതു വുഡ്ജിപ്പുക്കിഞ്ഞു ഇപ്പ വിധംഗം.....ഇറിവാൻ നിന്മക്കുക്കുറിബാൻ ഇപ്പ വിധംഗം മാനൂരമ്മുട്ടുന്നതു കുടിച്ചിരിക്കുന്ന നി സീറു മാനൂരമ്മുട്ടുന്നതുപുറി അരായുഹാതിനു^ഉ വിശവക്കഞ്ഞാനില്ലാതെ ഒരു പക്ഷിശാഖ എന്നിക്കു സാധിക്കുമോ? നിന്മു ശ്രദ്ധാം ഇല്ലെന്ന ഭാവം. എന്നു ഇപ്പകാരം സൂതിച്ചു തുറിക്കു കുറഞ്ഞു.....തൊഴുണ്ണും കൊട്ടക്കാലുകു ഗൈവ തിയുടെ കാലുകു വരുക്കിണും, ഇവിടെ രൗദ്ധുമന്ത്രിയുംയു ഗൈവതിയെ തദ്ദോശരണം ഉല്ലതമായ സൗഖ്യം നിബേഖനിച്ചു വർഗ്ഗിച്ചു^ഉരിക്കുന്നു. മുഹ ഞതിൽ ‘മണിക്കാശം’ എന്നാതു സാംഗിപ്രായപദ്മാണം. ലോകങ്ങളും അസുരമുംരാം സംഹരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തുറി എന്നോ അതും.

തിരുപ്പവന്മാരിക്കുവും കൊട്ടക്കാലുകു അധികം അട്ടംതിരിക്കുന്ന ദാരക്കു കൊക്കും ഇവശേ കണ്ണാനു വരായുന്നതിൽ പരിഗ്രക്കിലു. കവി ഇവശേ കണ്ണാലിട്ടാണു^ഉരാണിച്ചു^ഉരിക്കുന്നതുനു^ഉ ഉണ്ടിക്കും. കൊട്ടക്കാലുകു പ്രധാനവും പ്രസിദ്ധവും അവു ഒരു ഭഗവതിക്കുശ്രദ്ധാം^ഉ; അതിനെ കാഞ്ഞംവുക്കാം വെന്നു^ഉ സൂതിച്ചു^ഉരിക്കുന്നു. ഇവിടെതു ദേവി ഉഗ്രമന്ത്രിയുംകുണ്ടും. മുഖക്കാല

അതു കൃഷ്ണം അടച്ചിപ്പുണ്ടിനിലയിൽ ഇങ്ങനീയെന ഒരു ദിവ്യത്രാഥവായിൽ
നാ കൊടുണ്ടാലോ.

പാശൻ! പാശൻ! ഒരു പട്ടം പട്ടം പട്ടം പട്ടം പട്ടം പട്ടം

പത്ര ക്ഷേത്രത്തിലിരുന്നു മഹാദാത്മാവാഹിനി ഗണാഖ്യാനം

ഭാർഗ്ഗാരാമാസ്യവ മുഖം പൂജാസ്വന്തമിശ്വതയിൽ

സ്വന്തം ഗന്ധാന്തരവരഹിത സ്നേഹവക്കുത്രാധ്യപനീനാഃ ॥ 72 ॥

ലാക്കിൽ പാർശ്വാഞ്ചലിന്ദനം മദമാട്ടാരിഞ്ചും വണ്ണിനാൽ തെണ്ണിലണ്ണി-

പ്രാംബിൽ പച്ചച്ച പത്രാന്തരമതിലിക്കും വള്ളിഗണാഖ്യാനാട്ടം

മുക്കൊളം പുമ്പാന്താഞ്ചും പ്രാംബികരം ദിവം സ്നേഹമാക്കിച്ചുമിഡി-

ഭാർഗ്ഗാദ്യാനാഖ്യാനം അപ്രസ്തുതിവക്കാഡാം ട്രാം തെണ്ണിലണ്ണി - ॥ 72 ॥

ശ്രൂ. 72. ഭാർഗ്ഗാരാഖ്യാനം വർണ്ണിക്കുന്ന ലാക്കിൽ.....തെണ്ണി
മണ്ണി തുമാഡിട്ട് തേൻ കട്ടിച്ചു മറിച്ചു ശമ്പുക്കുന്ന വണ്ണിക്കും പലി
ക്കനാവയും പാക്കിൽ.....ഗൈവാഞ്ചേരിം ഭാക്കിച്ചാൽ പച്ചനിന്മ
യിരിക്കുന്ന ഇലകൾ പട്ടം പട്ടം പട്ടം അകം ഇക്കാഡിക്കുന്ന വജ്രിക്കടിലുക
ഴിാട്ടുക്കിയവയും.. മുക്കൊളം.....ചുമിഡി... വേണ്ടതിലയികും, അതി
യാരാളംഡാഡി, പുക്കളുടെ മനം പരഞ്ഞി വഴിച്ചപാക്കാൻ ഭവതെന സ്നേഹം
ക്കനാവയും എത്തു. മുക്കൊളം ശശല്പിച്ചവണ്ടതിലയികും. മാദ്രാദ്യാനാഖ്യാനം
വഴിയിലുണ്ട് പുവാട്ടിരം. അതുപുത്രിശ്ശേരിലാം നാത്രുന്നണ
മതിലകം ഒട്ട് അടച്ചുപെട്ട് ശ്രദ്ധി ഏനും ഉറയ്ക്കും ഏനും അന്പയും. നിന്നക്ക്
ചെന്ന പട്ടാരംബാഡാഡി തെണ്ണിലക്കുപ്പാഡി അടച്ചതു, ഇന്നി സാവിടെ ഏതു
വാൻ കൂട്ടു ചുവാഡാക മതി, ഏനു സുവിസ്തൃതിയും. വണ്ണിക്കും മരളിച്ച
മുതലാഡാഡി കുക്കാഡിലാകം സംശിച്ചിച്ചു ഏനും നിന്നക്ക മന്ത്രക്കി
സുചനം തങ്ക ഏനും ഭാവം

ഒലം നാഡാമണ്ണത പാഞ്ഞതിനും ചീരാതിലക്കാനിൽ കാണാനു വൃഥാവ്യാ
നംകുട്ടി ഇവിടെ ചേക്കുന്നതു രാശകരം പ്രശ്നാജിനവാദിരിക്കും. “അന്തഃ
അന്തർഭാഗേ ഗന്ധ ആദ്ദോദ്ദോ ദേഹാം പദ്മകാഡി ശുഠി ക്രമുതകവിശിഷ്ട
ത്രാഞ്ചി തെ ചാരംഡി മിലുപ്പ പരിഗ്രാമം പ്രാണം സ്നേഹം ബൈജ്ഞാനി പത്രാണി
ഡേഹാം ഒത അഭ്യന്തരിനാഃ പ റികാഡു ഒത ഇതിലം ഭാർഗ്ഗാരാമാണാം മദ്ദമുഖി
സുരംഗവദാ ചാഞ്ച വിശിഷ്ടാശര സജുവജനാലം തുതാന്തരപ്രദാ എത്വ തവാ
സന്നാം ലഭ മുഖാചുരാധാരി യൽ മുഖാവിശിഷ്ടാ ജുവാംനാ ദ്രോന ഇരി മതിം
ജനകുതിരിവുജുതെ അത്രമാനരം റി. അഭ്യന്തർഭാഗുനി കർണ്ണുതക്കുണ്ടാലു
ജാത്യാദി സുരംഗിപ്പു വിശിഷ്ട തുംബുപുംഗി മഹ്മുദാക നാന്തരം മദ്ദമു
മലുപ്പ പരിഗ്രതസ്നേഹരാണി പ വക്കുത്രാനീ ദേഹാം ഒത അഭ്യന്തരി ഭാർഗ്ഗ
ശ്രേഷ്ഠാം പുക്കാ എങ്കി, ഇതി അഭ്യന്തരിനാ ഇ ശ്വരു വിക്കുചുപാപ അന്തർ

ജന്മാന്തരം വിശിഷ്ടഗണ്യന് വക്കും പരിഗതം സ്നേഹം വക്കും
ഔദ്യാം ഒരു അലാറിനു ദാനം, തേരു മാർഗ്ഗാധാരാ ഇരി.” കാശുവിൽ അവധു
കതവും അപൂർണ്ണവും ആയിരിക്കുന്ന ഭംഗാരയം ഇവിടെ ഉല്ലാസിച്ച ഭാഗത്തിൽ
നിന്നും സ്നേഹിച്ചവും അഥവി ഗ്രഹിക്കുന്നതുകഴനം

അമ്പുട്ടശ്ശൈ പാപാശ്ശത്തിഡിയൽ സ.ഡഗതം ദി:ഗാഡലും:

കാശുവിൽ ക്ഷാലം മഹാദിനത്താഗ്രഹം, നീഡിപ്പുരംഡശം, ||

സവ്വാതിഃസ്മാ സരബി നിവാസണ്ണാ സ വിശ്രാംഖാഖ്യ-

ത്യൈ ശ്രാവതം സലിലക്കണികാവാ മജകാ ശന്യവാചഃ || 73 ||

ആരായ നേരിട്ടണഞ്ഞിട്ടുകയെംബും പാപാശ്ശതം ചൊല്ലി മെല്ല-
ലുാരാളം കൂച്ചക്രൂഢന്തിന രഹനിരശിക്കൽത്തല്ലുകരാത്തിജ്ഞാ

സവ്വാതിമ്ഫാവും കാക്കണാക്കാശത്രാസി വാസിക്ക നാവൻ നിശ്ചാ യാത്രാ-

സവ്വാലസ്യം കെട്ടക്കം, നവജലക്കണ്ണമെററുത്തു ജന്മവാഹൻ || 73 ||

ദ്രോ. 73 വായ്വിനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ആരാരായ.....ത്രതിട്ട താമ
സിക്കാതെത്തന്നു തേരെ, അടക്കിവരാഡി അട്ടത്തുവന്നിട്ട്, അള്ളി...ചോല്ലി
വാടക്കളുടെ ശുള്ളിച്ചുരുക്കനു വാക്കുകൊണ്ടു സ.ഡഗതം പാരൈ മെല്ലു സാവ
ധാന്തതിൽ, ധാരാളം.....നിരയിൽ ധാരാളം കാല്ലുകൾ നിറങ്ങു
കൊന്നുകൾ കുന്നിഞ്ഞതും കുടക്കിളിട്ടും അഥവാ മുക്കണ്ണുട്ടണ്ണിൽ അല്ല
ഉന്നരം മുയ്യതും! ക്രുഡന്തിനു ശുഭാത്മികവനിലെ ‘നീഡി’ തീരം എന്നും ഒരു
പാരാഡിസ്റ്റിലും പാരാഡിസ്റ്റിലും അയുക്കും, ഏന്നും കുടന്തിനു എന്നു ഭാഷ ‘നീഡി’
പാം ദിനംടാം യോജിച്ചിരിക്കുന്നതും! ഭാനവേദൻ ‘തീരം തെരു സ്വീകരിച്ചി
രിക്കുന്ന സവ്വാതിത്യും.....വായൻ. സവ്വാതിത്യും വും മാക്കുന്നതു
നാണി വാസിക്കുന്നവൻ നവജലക്കണം എന്നു എത്തും ആ ശന്യവാഹൻ
നിശ്ചാരം ഘാത്രാശവ്വാലസ്യം കെട്ടക്കം എന്നും അന്നപാചയം സവ്വാതിത്യും എന്നു
ചേരും കുളം കുളം സ്ഥിരിചെയ്യുന്നവനും പുതിയ വെള്ളത്തുജ്ഞികൾ
ശരീരത്തിൽ എററുതുന്നവൻ ശ്രദ്ധ ആ കാരാര നീഡുക ധാത്രനിമിത്തു
ണ്ണായ സവ്വാതിരജാജിയും നശിപ്പിക്കും. സവ്വാതിത്യുത്തിക്കുന്നും വരുന്ന
കാരാരും എല്ലും നിശ്ചാരം കഷ്ണിം സവവും നശിക്കും എന്നു ഭാവം.
എന്നു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുന്നതിനും എഴുനീറുന്നതിനും എന്നു ധനനി. അതി
മുക്കൾ വരുന്നവാരം എഴുനീറു നിന്നുംനെല്ലാ ഗ്രഹസ്ഥമാർ അവരെ സ.ഡിക
രിക്കുന്നതും സവ്വാതിത്യും, ജലക്കണം എന്നീ പദ്മം വായ്വിശ്ചേരം
ശൈത്യേശത്യം കഷ്ണിം നശിപ്പിക്കുന്നതും ശക്തിഭേദയും വൃജിപ്പിക്കുന്നു.
വസിക്കുന്നവൻ ഘറത്തിന്നുംതെ രാംത്രതനുംരിക്കുന്നവൻ. അമ്പു

ഡാക്ടറ്. ഗൗഡൻ കുമാർ എസ്.എസ്.എസ്. വഹിക്കുവൻ, ഇന്ത്യയിലെ മുൻ പ്രാഥമ്യ വിദ്യാർത്ഥി.

എപ്പഴങ്ങേപോ നന്ദവഴിമോ നന്ദവാഹാനിലായുഗാദ
എന്നോ അരക്കും. വായുവിൻ്റെ ആഹാരാദനരക്കു യപറ്റി. അതിലീ വരു
വോൾ ഗ്രഹസ്ഥിൽ എഴുന്നീറ്റോ നന്ദ ചെന്നു് അംഗാലുവുംപും സ്വാക്ഷരിച്ചു
സ്വാഗതതു പറഞ്ഞു് ശ്രൂനന്തരിൽ ഇരുന്നീ ഏകഭാഗം കൊടുത്തു നല്കിരിക്കു
നന്ദിൻ്റെ പ്രതിനിധി ഇവിടെ കാണണ്ടാക്കുണ്ടു്. അതിലീപുജ ഗ്രഹസ്ഥിയിൽ
കൊം ഇവിടെ കുവി മുവിച്ചിരിക്കുണ്ടു്

അംഗുപന്നിക്കാതി ദിക്ഷിജ്ഞത്വം : ശ്രാത്രിക്കും ചവട പരാഗണ
ഈന്ധാവിവരത്തു ഗ്രഹണമായ വ്യാനദിലാക്കട്ടീപ്പിന്റെ
എന്ന് സ്വീകരി.

சாதியிடீர்கள் கில ஷஜார்ஹஸ் பூதுங் ராபி விஜாகநா
 யங்க ஜித்தாஸமாகெனா..... எடுஞ்சல்
 தின்க தாங் வரியோல்மூடு! கணி விழுதூ நழுதாங்
 தெவிஓங் சையவதை டாக் காவுலஹாவங் வெறு
 தாவாஸ்ராஜ் காரீஞ்சூஜ்! விதுங்களொம் கமிஷ்ராஸி
 எடுங்க முல் தீகிமாமாவல்ளா. ராலகாரா எமாகோக்காரி.
 மதுங்கதாத்தவங் மதுக்கதா ணிலூப்பதாஞ்சுத்தெள்ளைக்
 வாங்க தாங் : பறு பதிஸ்ரியங்குஞ்சிமார்சும்
 சூாக் பூதுங் பூதியசுவமிர தாங்கேபங்குதூவாகு
 வாபுவாட்சுக்குவாக்கிக்காக்குக்கா சையவாடு:
 (எங்காஸ்க்கிரங்க) வேவாக்கேங்கிக்கு கூற வாடு கீங்குக்கு

எனவைதூண்டும் விரல்களில் நினை தாவமாஸஜை காண-
வுகளூடூரூபம் பூவில் முன்காணுகளூலை விரலோலம் ||
அரங்குமுயைவுக்காலை ஸிதைவுபவல்லீலாவிழேகைக்கு-
மானோக்கும் காலை ஸிதைவுக்குதீமங்கியங்களை || 74

ஸ்தநம் பூர்வாக கையில்கொண்டு விடாதிருந்திருக்கவேங்கை-
தூநம் விழுப்பிற்கொலை ஒத்துளமதிலக்கெல்லையூடுமிஞ்சுகாலை
வளம் குடும்பியை மோட்டிக்கு, சிரி, வைசி, லீலாப்பிளைக் காரணம்-
குநம் குடிழுள்ளிப்பிதழிச்செலுக்குறைகானமானமா பிழவரை || 74

74. ഉത്തരവാദിക്കുന്നതു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനം.....വൊഴിക്കുന്ന അൾക്കൻ സ്ഥാനം ചുട്ട് ക്കെ വിരഹികളിൽ വിശ്വാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ തലമുഖം ചുട്ട് സ്ഥാനം വിരഹിക്കുന്ന ഒരു വാദിക്കുന്നതാണ്. അപ്പുമിക്കുന്ന സമയത്തു് അർക്കൻ താഴീക്കുന്ന

ஈமேஸ்பரத்துக்கிள் காலத்து பூர்வபூத்து முகம் ரெட் ராதி விழுமி அ ஒன்ன பக்லுக்காண்டு (ஒன்றாலிவீஸ் வெக்ளோர் எஸ்யூஃபீ) மதிலக முற் பீண்டிதேவன். நா உக்ள் மூடிதிட வழியை ராமனை இடத்து நான்கீக் குடும்பம் நிலையில் உதிலகங்காலமாகவென்று பூர்யான மூலங்களை ஸங்கீர்ணம் பூர்ப்புக்காலத்தில் வர்ணித்திரிக்கன். ராமேஷ்-ஈ, ஸந்தோ, சௌது, தூமு பஞ்சி, வாஸி, மாலூக், ஸந்தூரி, கேரளி, கந்தூக்காலி, இஷி ஆஃ, நாக்கேவாயில் (பத்தாட்சுர்) திதவுக்கிள்லா, கொல்லி, தித வஜ், வக்காஸு^१, (கட்டுதித்தி), வெள்ளாங் ராம், இஷ்னித்துர், மூர்ய யங்கல், ஏற்குவீ, பெரிசூல்^२, திதவுலவி க்காலி, கொச்சுக்குலம்^३ என்னி மூலங்களைச் சுற்றினால் பூர்ப்புக்காலத்தில் அம்மறவித்திரிக்கீடு. உறுத்துமொழி மாத்திரம் வெளியீடு மேற்கூர் போக்கு முளகாவர்ண்ணான்தினீர் வீ ஜாவாபாளாந்துகி பூர்ப்புமொழி அவர்ஸங்கிக்கன். கவி வர்ணித்திரிக்கீடு

നായികവും മാർഗ്ഗമല്ലെങ്കിലേ കേൾക്കുണ്ടെങ്കിലും. അതുകൊണ്ട് കവി ഒഹാക്കൽനാലിക്കും എന്ന വിചാരിക്കും.

நான்கள் உழைவிரப்பீயித்துக்கொடு நாலூக்குடும் ஸமீப
நெடியீஶதிஷாத்தியில் வெளி ஒப்புநூதிடு அலையூடு நீதனை கை தீ
தமிழ்நாட்டுக்காலங்களை எவ்வளவு தெஜாக்காலங்களைப்போல காண்டு நெறிபுல
ணாக்கிலெல்லாம் ஈரயெழு ஏஞ்சங் ஏற்றுக்கொடு வூக்குத்தலெல்லான் பிலக்கு ஏந்தேஷ
பாம் உள்ளாகாம். ஸங்கமங்கள் ஸக்குக்காவுச்சுமாகாம். நாாக்கள் நீதனை
வீழ்க்கூக்கால மாந்திராப்பாரிக்காலங்கள் ஸங்கமம் பரவானுகொடுக்கக்காலங்கள்
யாதொன்று வூமாத்திரியில் சென்னாலீலு. எங்கங்கை வெறுள் என்ன ஸங்கமம்
நூறும். காலோ ஓய்க்காலங்களும் அவீட்காலங்களிலே பூத்திவீரியாக்குக்காலங்களும்
வந்திருக்க என்று ஸங்கமங்காலங்களை கை பூயானோ? மூலங்களை. நீத
என மாந்திராப்பாரியை வெறுள் என்ன வூாஜங்கள் அவற்று காந்து ஸாயிக்க
ங்கள். பில ஓய்க்காலங்கள் மாநாமூத்திரிட இலங் ஸங்காலங்களிலே மஹாகஷத்
ங்காலங்களை காண்டு. எங்கங்கை வந்திராயங் அவையைப்பூரித வந்திருக்கா
திரிக்கவாங்க நிபுணியிலுவதையாக்கள். மூல வக ஸஂநதிக்கைப்பூரித
ங்காலங்களை விமாரித்துக் குகாஸங்காலத்திலே மாந்திராப்பாராப்புக்கரை
அதிக்க சூக்குவந்தோடு அயிக்குவுட்பூாலும் நூடு ஏந்தேஷபாம் நிலவிலீல
நீதலை. கவிஜங்களும் வருந்தாலும் காலினாஸன் மூலங்கால காளீநூகொ
த்திரிக்கவாங்க வாசியை நூற்றிக்கூக்கவு நைந்து கவிக்கங்களை வெறுத்திலீ
மஹாகாலாபிகேஷ்டுக்காலங்கள் வந்தோடு மேலுநூலீலும் காளைவுநைதாளெலு.

ஓரை ஒரைத்திடின்றியும் பறிதக்கு வூவென்கிங்கு வல முன்சுத்து
ஸந்தேகம் மாற்றோவதேசமாப்புக்குத்தான்தீட்டின் ரஹிக்கவுள் கூடிய
மௌ பூதேயுகு காண்கிங்களாதுஞ்சு^१. வரவேற்றை வல பூதை வூவான் வூவங்கு
இடேயும் ஸூரை ஸந்தேகத்தில் காண்பதிரிக்கூதுகொட்டு^२, கவிக்கு ஏற்
ஒரைவுமாலு ஸாயானை ரீதியில் கவிண்ட பரிவை^३ ஸிலித்திட்டி
லூன் விசாரிகளை^४. கேழலதைப்பூரி செழிமிக்கூ வஷ்ணுவாமானு^५
பூற்புக்காட்டுகின் ஸஸ்தி ஏஜாங்கமாவும் பூதை வூவான்மாலைரிக்கூது^६.
அதிலை வல காரணத்து^७ கவியிடக் கூறலையுமொருவெது பூகாஷிப்பிக்க
காதாயிட்டுஞ்சு^८ மலயாலங்காட்டிலை வல பாய நடபடிக்குத்தெயும் அபுக்க
மாய கை சொய பூநூத வஷ்ணுவாதிக் ஸுற்பித்திட்டினென் வழாவழான்
தெழுவிக்கமென் வீஸ்பாக்கிங்.

ഉറ്റവര്ണന.

മലബാറിലെ ജിഡിയൻ ദയരമ്മിൽപ്പുതാം വർഷപുത്രൻ

മുനീക്കഷ്യംപാനം വിചുചപരിഖാസിന്നുനാ വേഷ്ടിതാന്താം ||

താമാശലാക്കുവിലയ്ക്കിരുന്നു ദോത്സുശ്രേഷ്ഠനാഗത്താം

മദ്ധ ഭാരതീയ പരമിവ സൃഷ്ടാമൈര സീചുവരാധാം || 1 ||

മലബാറിൽപ്പും മലയ്ക്കുന്നതരടക്കയ മഹാഭാവുതത്രീരിത്രാഞ്ചാരോ—

വർഷംകൊണ്ടാരുതകാരണംനേതിരെകാരകിടങ്ങാശിട്ടം സീന്ദ്ര ചുവഴ

രതാം ഗംഗാഖിലാജന്ന് വന്നമിന ധ്യതിനുകകീഴ്മാപ്പുട്ടണം നീ

മദ്ധ കഥാജാക്കമുഖിക്കിരു മടയിലെഴും വൈതലാഭാനാവിശ്വാം || 1 ||

ക്ഷേത്രം 1. ഒന്ന ദുരക്ക പത്രിനെയുപരെ പദ്മാശരംകാണ്ട്⁹ മുണ്ണക്കു
വർഷിക്കുന്ന പ്രമാഡ ദ്രോക്കത്തിൽ മുണ്ണക്കു ഭൂമിയുടെ വെറിയ പത്രി
ഖാഡി കമ്പിച്ചു¹⁰, എതിൽ ദ്രോഷന്ത അത്രുശിച്ചു കുയമ്പും സംശയം ആരോപിച്ചി
രിക്കുന്നു. മലബാറത്തിൽ.....തുരിത്രാം നഗരാദ്യുതിയിൽ സൃവർണ്ണാഭരണ
ഓടു ധരിക്കുന്ന സൃഷ്ടികൾ പാക്കനാട്ടുക്കാണ്ട്¹¹ ശാംഭാല്ലുക്കും ദാനാചുട്ടുക്കുട്ടി
യാളു¹² എന്ന മുണ്ണക്കുപക്ഷത്തിൽ അത്മം, ‘ജാവു നാദയരജേഹത്തു’ എന്ന മുല
ഞാംഡാം¹³ ജാവു നാദവും ദാനാചുട്ടുക്കുട്ടിയും, പാപ്പാംഭാരജാത്തു, ധരിക്കുന്ന മഹേഷ
കരി എന്നു¹⁴ അത്മം ‘ബാഹ്മവയ്ക്കുന്നതരടക്കു’ എന്ന ഭാഷയിൽ മും മുലാത്മം
വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല മഹേഷാവുതത്രീ ഏഷ്ടക്കാൽ നാവുതമാഡിക്കുന്ന തുറി.
മഹേഷകരം മഹിഷകൾ, സൃഷ്ടികൾ നാവുതാം പുരാജൈപ്പട്ടം. തുറി ശോഭ
മുണ്ണക്കുവിലെ പ്രൂഢികളുടെ ബാശനം: ത്രാല്ലുക്കും ജനങ്ങളുടെ മഹേഷപത്രം
സ്ത്രീശിഖം ധ്യനാം. മഹാമഹ്യപവർത്തകുകാണ്ടം മഹാത്മായ ഇഷ്ടാവുതംകാണ്ടം
എന്നു¹⁵ ഭൂമിപക്ഷത്തിൽ അത്മം, പൊന്മല മേര. ദേരെ സൃവർണ്ണവയ്ക്കുന്നതം
എന്ന പ്രസിദ്ധം.

അസ്തിത്വിയപ്പുതു സൃഷ്ടകല്യാണനിധിക്കുറിച്ചിരിക്കു¹⁶
എന്നു¹⁷ തോതിലും വിലാസത്തിൽ (സ. 1) വറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നേരുക്കു,
ഇഷ്ടാവുതം ഇഷ്ടാവുതം എന്ന പേരായ വേഷം: അംബുദ്രപരിപ്പത്തിൽ നേരുപത്ര
വർഷ (വണ്ണ)ഞാം ഇഷ്ടവയിൽ എന്നു¹⁸ ഇഷ്ടാവുതം ഇതു മഹാഷ്ടിവയ്ക്കുന്ന മും
വിൽ ഇംഗ്ലീഷും, മഹതിനേര നാട്ടിനുമാന്ത്രം¹⁹ മഹാശൈ സ്ഥാപിതിചെരിച്ചുനു.
“എന്നും ഒരുബാം ഇഷ്ടാവുതം നാട്ടിനുത്തരവശ്ശും. ഇന്നു നാട്ടാംവാസമിന്നു
സ്ത്രീശിഖം സെന്റാംബാം കലവറിരിരാജാം മേരു ദാവിപാശാമുഖനുനാഹി കർണ്ണി
ക്രാന്തിക കവലയാക്കരാധാം. മുംലുനാവിദാം അതിനും ഇഷ്ടാവുതാജന വിത്തേരാ

മുലേ നോയശാസ്ത്രം താവതാ അന്തർക്കുമ്ഭം പ്രവിഷ്ടം” എന്ന ഭാഗവൽ അതിൽ (പു. 5) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുമിഡീ കലാമൈകളിൽ അതിബന്ധം കർണ്ണികവാണ് മെര. മെരവിനു ഒക്കളിൽ സ്വീത്യാദിരിവും മുലഞ്ചിൽ പതിനാറായിരിവും ഡോജനും വിസ്താരമുണ്ട്. അതിബന്ധം പതിനാറായിരം ഡോജനും വിസ്താരത്താട്ടുടിയും ഭാഗം കുമിലുടെ അകത്തു മറ നേതിരിക്കും. മുഖ്യമുതവർഷത്തിണ്ണുന്ന അതിങ്കിട്ടിയാൽ; വടക്കു നീലപദ്ധതം; തെക്കു നീങ്കയപദ്ധതം; പട്ടിഞ്ഞാട്ടുവും; കീഴുക്കു ഗന്ധമദനം. പൊൻ സ്പർശനം. “എവം ജംബുഫലാനാമത്യുച്ചനിപാതവിശീർണ്ണനാമനാസ്ഥി പ്രായാണാമിടകായനിടകാനാം രഭസന ജംബുനാമനദീ മെരമുദരശിവരാദ യുതാസിക്കഡാജനാദവനിതലേ നീചത്വത്തി ദക്ഷിണേന്നാത്മാനം സാവദിശാ പുതച്ചപസുംതതി. താവച്ചുഭ്യാപി രോധിശാംത്രം മുഞ്ചികാ തദ്ദേശനാം വിശ്വാഹനാ വാത്രം സംഭവാഗവി പുംകന സാദാരജലാകാഡരനം ജാംബു നദം നാമ സൂവർണ്ണം ഭവതി.” എന്നു (ഭാഗ. പു. 5) സാർജ്ജുന്നതിണ്ണുന്ന ഉല്ലംഗിഡ്യുറാനി പറയുന്നു. മരം, മെരമുദരം, സൂപാർശം, കുമ്ഭം എന്ന നാലു പദ്ധതാഭാരം മെരവിണ്ണു നാലു ഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മെരമുദരത്തിണ്ണു ഒക്കളിൽ നീലും ജംബുപ്പും അതിഞ്ഞിനും മലഞ്ചരം താഴേ വീണു പൊട്ടിഞ്ഞരിച്ചും ആവയുടെ രാശം പ്രവഹിച്ചും ജാംബു എന്ന പേരായ ഒരു നദിയുണ്ടായി. അതിനും പര്മിനായിരാത്തിലെയികും ഡോജനും വിസ്താരമുണ്ട്. അതും മുഖ്യമുതവർഷത്തായും പ്രവഹിക്കുന്നു. ആ നദി യിലെ മുതകരകളിലൂടു താഴു (അതിലെ); റാബ്രത്തിണ്ണു സമ്പർക്കംകൊണ്ടും വെളിപ്പിണ്ണും ജലശാഖാഭാവം, സംഭവാഗവിപാകംകൊണ്ടും സാർജ്ജുമാ യിത്തീക്കുന്നു. മുഖ്യനെ സാർജ്ജുന്നതിണ്ണു ഉല്ലംഗി. ജംബുനദത്തിൽ ഉടു വിക്ഷേഗാത്രകാണ്ടും സാർജ്ജുന്നതിനും ജാംബുനദം എന്നും ജംബുഫലരസപ്രധാനകൊണ്ടും നദിക്കും ജംബുനദം എന്നും പേര് സ്വല്പിച്ചു. ഓരോ വർഷം.....ചുഴി അഞ്ചക്കം വർഷങ്ങൾക്കാണ്ടും കണ്ടുതീക്കിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന സമീപപ്രദശങ്ങളജാളി (അതിയൈക്കോട്ടു) കുടിയതും; കാഴ്ചാബോവയായ അഞ്ചക്കം വിശിഷ്ട വസ്തുകൾ നഗരങ്ങളിലുണ്ട്. അഞ്ചക്കം സംവത്സരങ്ങൾക്കാണേണ്ട അവ കണ്ടുതീക്കാറു എന്ന ഭാവം, വർഷം ചുപക്ഷത്തിൽ മുകം, ഹിരൺമം, കിസ്യൂക്കം മുതലായ വർഷങ്ങൾ, കുവണ്ണങ്ങൾ, അവവു ക്കൊണ്ടു കാണുവാൻ കംഗറിയേറിയതും എന്ന ഭാവം.

സ്ഫോട്ടുരു ഭാബകയാതാംശം വത്സരം വർഷങ്ങളുണ്ടിയാം
എന്നും അമരം: കീടങ്ങായിട്ടും കീടങ്ങായിട്ടും, കീടങ്ങും പാലെഴുവിരിക്കുന്നതും
മുണകയുടെ സമുദ്രശാഖാച്ചും ധാന്യി. സമുദ്രം കീടങ്ങും” എന്നുപോലെ
ദേശത്തെ ശത്രുഖായങ്ങളിനുണ്ടും രക്ഷിക്കുന്ന എന്നും അടിപ്രായം, രത്നം

ഗർഭത്തിലാന്ന് ഗർഭത്തിൽ രത്നം കരുന്ന് എന്ന് ശരിയാണോ. ഉള്ളിൽ അന്നേക്കും വീണിയ്ക്ക് വന്നു ഒരും ചുക്കുടിയെന്നും മണിക്കും ചുക്കുടിയെന്നും രത്നം. രത്നങ്ങൾ ഉള്ളിൽ വരുക്കുന്നതു കൊണ്ട് കുമിക്കു രത്നാർഥവന്നു പേരുണ്ട്. ഈ പേരിനു “രത്നം ഗർഭത്തിൽ” എന്ന ഭാഗം മുച്ചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈതു രത്നാർഥം സാ ക്രത്യാത്മജ്ഞിച്ചവലും എന്നും അമരം. ഗർഭം അന്തർഭാഗം.

ഗർഭാവകാരിക വൃഗ്രാം മുഖവാ പനാസകണ്ഠകിക കുക്കഷാ കുക്കുംബമജ്ജന്തേ ചെ
എന്നും ഡാദവാം. “ഗർഭാധാനക്കണ പരിവശം നാരുനമഖലുമാലാം” എന്നും
മോഹം. ഏവനമിധി.....പ്രക്കണം സൗജ്ഞം ധ്യാതിനു ഉണ്ടാക്കുന്ന അന്ന
നാരാജത. ധ്യതി സൗഖ്യം എന്നും പുര ചക്ഷതിലും ധാരനം എന്നും
കുപക്ഷതിലും അത്മം. ധ്യതിയാരണം എന്നു ധാരു. സകല ജീവിക
ഭേദം ധരിക്കുന്നതു കുമിക്കുന്ന ഭാവം “ധ്യതിന്നുംവേ വിധാരണാം”എന്നു
വെവജയന്തി. നീ മരം.....ബേന്നാവിണ്ണം നീ റദം കണ്ണും ജൂതും
ഉന്നിക്കു ദീപിലും കവപതലുബന്നാം” കാക്കം എന്നും ശരാ ശം. നീ സാ
വധാനത്തിൽ കണ്ണും, ഇന്ന നഗരം, ക്ഷേദവിയുടെ മടിച്ചിലിരിക്കുന്ന ഒരു
പുത്രി, കന്ധക്കുംബന്നും വിച്ചരിംഡം.

കുമിയുടെ ധന്മാനാശ മുന്നാക്കി കവി മുന്നക്കയെ ഒക്കെ എറിയ കുമി, കുമി
ഔട പുത്രി അനുഭി കുമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒക്കെ വാതാവു വാതാല്പ്രയോച്ചുട്ടി
സുവർണ്ണാരണാശരം അണിയിച്ചും പുത്രിയെ ദീപിക്കി വച്ചു കൂളിപ്പിക്കുന്ന
തിംബൻ പ്രതീതി പ്രതിഭത്തിൽ ദേഖുവും. പീതാക്കന്നാം അണംക്കൈലും
മാതാക്കന്നാക്കു പെണ്ണുക്കളിലും പ്രീതി എന്ന എന്ന പ്രാസിലും.

പിതരം തപരജായണേ നരാ മാതാമംഗനാഃ.

എന്ന കവിവാക്യം നോക്കു.

പത്രിവാഹനാം പുരി പെറിട്ട പീറണണായ
പത്രിശ്വനാപോലെ പരിപാസിച്ചീറ്റാര

എന്ന (കുമേ. വഞ്ചി. രാമ വാരിയർ) അന്നതേപുരവർണ്ണനം നോക്കു.
അലഹാരം ദ്രോജ്ജൂലിതമാശ ഉംഖിപ്രക്ഷ.

ഓംശ്ലംബാഡ്യാം നിവീഡിതച്ഛംഗ്രേഹത്താംഗദാഡ്യാം

വേഗാത്മജ്ഞാ ഇടതിരശ്വിവരം മനക്കാദണ്ഡവചത്രം ||

നൃസ്ത്രിപുരജജ്വിനാ യത്ര നന്ത്രാഹാത്മജ്ഞാം

രജഖലാജ്ഞാം സൗഹ്യത്വി പരിതോ ആക്കംബാലജ്ഞിലന്ന് || 2 ||

മുക്കുന്നുപാമി സാക്ഷാത് ത്രിപുരാപ്പ ഭജംഗാംഗദക്ഷുമിന്നം-

തുക്കെരണഭാൽ വല്ലിച്ചുന്നീരുതലയുമന്നും മേരവാം മാപമക്കും

ചീക്കെന്നിപ്പട്ടണാന്തിൽ കനകമയമതിൽക്കെട്ടുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.

തുക്കുന്നിൻ തിരുത്തട്ടിട്ടുകിയതുചന്നില്ലപോലീന്നുപാലും || 2 ||

രൂപാ. 2. മുക്കുന്നുപാമി.....തുക്കെരണഭാൽ സാക്ഷാത് ത്രിപുരാപ്പ മുക്കുന്നുപാമി ഭജംഗാംഗദക്ഷുമിന്നം തുക്കെരണഭാൽ. അവിടെ പ്രത്യക്ഷാഹായി സന്നിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നവനം ത്രിപുരമായങ്ങൾ ശരൂവു മായ മുക്കുന്നൻ (ത്രിപുരമേഖലൻ) വാസുകിശാകന്ന തോരിവഴയിലെ റത്ന അഞ്ചിംബുന്ന കൈകരം രഥാട്ടംകൊണ്ടും. ത്രിപുരരാപ്പ ത്രിപുരമായങ്ങൾ ശരൂ. ത്രിപുരമാർ താരകാക്ഷൻ, കമലാക്ഷൻ, വിദ്യുത്മാലി എന്നും മുന്ന് അനുമതിയാർ.

താരകനാക്ഷുരരണ്ണര തനയമാർ ഭൂത്യങ്ങളംയു

താരകാക്ഷൻ കമലാക്ഷൻ വീരിനാഡു വിദ്യുത്മാലി
എന്നും ത്രിപുരമാനം തുള്ളലിൽ (കമ്പേൻനവ്യാർ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
നോക്കു. ഭജംഗാംഗദം ഭജംഗശക്കനാ നംബദം. ഭജംഗം സർപ്പം
വാസുകി. “ഭജംഗഹം സ്ത്രീശിഖാഃ” എന്നും വിശദം. തനവാൻ വാസുകി
ഒരു ക്രൂരിക ആരോഗ്യമായി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും പ്രസിദ്ധം. നംബദം
തോളിൽ ധരിക്കുന്ന ആട്ടരണം.

അംഗദേ കപിഡേദ സ്ഫൂർത്ത കുന്നുംനും മിസ്യുടേ
എന്നും വിശദം. “സൗന്ദര്യിപദിശനവ താരാംഗദാശക്തിതാ” (ഒന്നും, മും) എന്നു
പ്രചയരഹം കൊഞ്ചക്ക. വലിച്ചുന്നീ.ചക്രം റംബിച്ച സമയത്തു ദണ്ഡ
ലാകാരമായിത്തീൻ മുന്നതപക്ഷം കുട്ടിയുള്ളുമുള്ളിലു ദേരു. ത്രിപുരമേഖലൻ
ത്രിപുരവിജയത്തിനും ഒരുപിംബുരു, ദഹാദമതപവർത്തനയും മഹാപഠണി
സപീകരിച്ചു എന്ന പുരാണക്കുറ സൃഷ്ടിവും.

മേഘഗൈദം വളച്ചുപിടിച്ചു മാംവെവരീ വലിച്ചുകലച്ചു

അംഗവച്ചത്തു തൊട്ടത്തു നീറച്ചു അനുപിഴിക്കാല നീനു വിശദു.

എന്നും (ത്രി. ഭ. തുള്ളൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കൊഞ്ചക്ക. “കനകമഹാഗിതി
പോർവ്വില്ലായീ” എന്നും ത്രിപുരമാൻ. ചനു. ചീക്കെന്നീ.പട്ട
വിട്ടു ഇപ്പട്ടണാന്തിൽ ചീക്കെന്ന കനകമഹാഗിതിക്കെട്ടുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു
അംഗദം. മും സ്ഥാപത്തു സുവർണ്ണമായാണ് മഹിഡാക്കിത്തീരുത്തു. ശിവൻ
ത്രിപുരമഹന്നത്തിനാശവണ്ണി മഹാപഠണി മഹിച്ചു വളച്ചുപുരു, അതു താഴെ
യ മേര മണ്ഡലാകാരജാഡിത്തീൻ. ആവശ്യം കഴിന്നതുപുരു, അതു താഴെ
വച്ചു. (കൂദാശ) അതാണും ഇവിടെ കാണാനു പുഞ്ചകാരമായ മതിലും.
മുന്നുകളും മുറും പുഞ്ചകാരമായും സുവർണ്ണമായവും അതു മതിലുണ്ടെന്നും

അതും “മുന്നക്കാപുരവാസിനാ ഗ്രേവതാ ത്രിപുരദഹനായ പ്രക്രാഞ്ചന നേതൃഗാമീമാത്രേനോ ശ്രീമന്മാരാധിശാഖവ്യുദ ശശരണ വാ ത്രിപുരദഹ സംത്രക്കാളുംസിഭുശ പുനർന്നിത്തമകമിഡമതാഘുംഹിതി മന്ത്രാ തരഞ്ഞെ നീക്കിപ്പു നീവാസന്താ ഗ്രേവതാ കനകമാ പ്രാകാരത്വാ മേരദൃശ്യപി വഹത്ത ഇതി ഉക്കലുക്കഷാഖാരാദ്” എന്ന (ചെറി. ടി.) സൃഷ്ടാവ്യം. തുക്ക സ്ഥിനി.....പോലും ഗ്രേവാൻഡ ദുന്ധാമഞ്ച കണ്ണിലെ തീജാല എററു ഉക്കിഞ്ചിട്ടും, അതുകാരണമായി, ആ തെരിലും മനോം ഉള്ളരാത്രേഖിരിക്കുന്ന, സഹവിഭാ ചുവാം കാണാനു മതിലു കണകാൽ മേരുവാ ഏക്കര തൊന്തം എന്നും ഓവം അലങ്കാമം കൈതവാപഹാന്തി.

കൈതവാപഹാന്തിപ്പുക്കത്തു. വ്യാജാബദ്യുമ്പിനിമാലം പ്രഭാദി എന്നും ലക്ഷണം.

ബിംഗപത്രീഡിവിഡിഷ്ടും സുദുരാം മുഖമാജാഷ, യതു-
സി. പി. ഇ. ഭാന്ദ്രാവഹകളരവെംഗ്രേപ്പാബന്ധഗാപാരണം. ||

ഉസ്തീഡിഡാബെച്ചുപ്പു മീതശമനശ്രാംക്രാന്തി ബംമാർക്കു
വ്യാവഞ്ഞണ്ട നബോ കസ്തുമാത്രീഡിമഹ്രാംഗഭവാതാഃ || 3 ||

ബിംഗപഠം മേരുഭോപുരത്തിൽ ക്കൈമാട്ട കളിഡാനു ആന്താജനന്തിനി-
മാതാലീ കാഞ്ചുപ്പിഡി നീജഗണാശത്തംാരണാശുക്കുചുംഡി
പാരം വേഗാൽ പ്രിന്നാപ്പുരിയിലിടിയിൽവെച്ചിട്ടും പൊക്കാർവന്നതിൽ
ചുരുന്നന്നകിടാവിന്പടഞ്ഞടന്റി വീഴുന്ന കീഴുപോട്ടതനോ || 3 ||

രേഖാ 3. ബിംഗപഠം.....കേട്ട ബിംഗമായി ഗ്രേവപുരത്തിൽ ഇതുനു
കൊല്ലാഹലത്തുചുക്കടി ക്കൈക്കന ദ്വാരാരിമാരായ മുക്കീക്കുടിട മനോഹരങ്ങ
ഡായ കാലുകളിലെ പിലന്നുകളിൽനിന്നു പുരപ്പുട്ടനുതും, തണ്ണുടിട മുട്ടകാ
യെട ശമ്പളത്തിലു തുല്യവും ആയ ശമ്പും കേട്ടിട്ടും. സ്പീഡം എന്ന മുലപദ
ത്തിനു “റിജാ മാതുപിത്രാശോദരാദയാഃ” എന്നും വരവാർണ്ണിനി ദേശ്വര്യം.
ഒത്തം പക്ഷിക്കുടിട ശമ്പും. “തിരഞ്ഞാം വാഗ്രീതം ക്രതം” എന്നും അമരം.
ഉച്ചിംബര പാരം വേഗാൽ പറിനും എററവും വേഗത്തിൽ മുകളിലേപ്പു
പാന്നിട്ടും അപ്പുരിയിൽ.....കീഴുപോട്ടതനോ ആ പുരിയിൽ പൊക്ക
ഞ്ഞാർവന്നതിൽചുരുന്നന്നകിടാവിന്പട ഇടയിൽ വച്ചിട്ടും കീഴുപോട്ട
ഞ്ഞു ഉടന്റി വീഴുന്ന എന്നും അനുപയം. ആ നഗരത്തിൽ താമരപ്പുണ്ണ
യിലെ അരയുന്നാശരം മുടയിൽ വച്ചിട്ടും മുകളിൽചുരുനും എത്തുന്നതിനു
മുന്പു കീഴുപോട്ടതനു വീഴുന്നു. ഗ്രേവപുരത്തിന്നും മുകളിൽ മുക്കീരാ ഉല്ലാ
സംഭരണാടക്കടി ക്കൈക്കന സമയത്രും, അവതരെ കാലുകളിലെ പിലന്നുകളിൽ
നീനു ശമ്പും പുരപ്പുട്ടനും. അതുകേട്ട താമരപ്പുണ്ണയിലിക്കുന്ന അമരയന്ന

എറി തങ്ങളുടെ മുട്ടകൂയുടെ ശമ്പുമെന്ന് ഭരിക്കുന്നു. ഉടൻ മുട്ടകൂരെ കൊണ്ട് വാൻ മുകളിലേയ്ക്ക് പാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉച്ചത്തിലും സ്ഥാപിച്ച ചെസ്റ്റിലേയും തിരു മുൻപു് അവ താഴെത്തെന്നു വന്നു വീഴുന്നു കിട്ടാമെറി അന്നാദാജുടെ കുട്ടികൾ, ചെറിയ അര ഉന്നാദാഡി. അവയ്ക്കുണ്ട് ഭാരതീയഭാഷാക്രമാതെന്നും അവ മേരുഭാഗത്തു പറഞ്ഞാൻ ചീരുകും കുർഖരിലും മുട്ടയ്ക്കും വീഴുന്നു എന്നും ഡാവം. ശീതുകാലം സംബന്ധിച്ചു് മുപ്പുകാരം സംബന്ധിക്കുക സാധാരണ നാമക്കുന്നു. ആകും ദുർഘടക ഉച്ചൻപു ഗോപുരങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നു ധന്യനി. അലങ്കാരം ഭാരതി. ഒരുത്താച്ചു (ഒരു ചുവ) ചെത്താനു (രഹതനു എന്നു) ഏന്നാറി പദ്ധതിലേ സാമ്പാപ്പിച്ചയാറും പിക്കലം

ଯ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତା ରତ୍ନିଷ୍ଠାକିତତତ୍ତ୍ଵିଜ୍ଞାନେ ପରମାଣୁକୋଣ୍ଠାନ୍ତିକ-

കേന്ദ്ര ഭേദതാഃ പരമഹ്നിപദത്വഃ ക്രീജ്ഞരത്നാഗീരിരാജി� ॥

ବୁଝୁବାଂକାଳୀଯରକିମ୍ବା ବୁଝୁବାଂକାଳୀଯରାଙ୍ଗେ ବୀରପିତକରଣ

ନୂଂଗାଯ୍ୟ ରୁଂଗେରାପି ହିମରିଷନ୍ତୁଲୁକଲୁରୁ ପ୍ରାଦିତ ॥ 4 ॥

ଉଣ୍ଡାକୁ କାମକିରନ୍ତିପାଦି ରତ୍ନିକାଳି ଜୀବନେ ଜୀବିଷ ଏହାମାତ୍ର

କେବଳଙ୍କିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାଞ୍ଜାବରେ ହାତିଲାଗାନ୍ତିରେ ପାଞ୍ଜାବରେ ହାତିଲାଗାନ୍ତିରେ

କଣଙ୍ଗାରୁ ଶପାକିଳେ ହୀନାରୀ ଲୋକିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା-

— മുൻപുണ്ടാക്കാൻ പ്രവർത്തനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും, കാലഘട്ടം എല്ലായിടം

Page 4

“ - 4. ഉണ്ടാക്കുന്നയച്ചി കാരക്കിൽപ്പുട്ടി രതിക്കമി ഉണ്ടാക്കുന്ന എന്ന് അന്തായാം കാരക്കവൻറെ കീർത്തിഖ്യനാംപാലെ രതിയ്ക്ക തച്ചിയെ ജനിപ്പിയ്ക്കുന്ന ചാത്തത് പാദാവസ്ഥാനാരിലെ വൈക്കമട കുന്താവ്. റതി കാരക്കീസവൻം കാരകപരിശേഷം അത്മം. “രതിഃ സൂര്യപ്രിയാഖാനു രാഗേ ച രമണാ രതിഃ” എന്ന് വിശ്വം. യച്ചി ശ്രൂഗഹം. “തച്ചിർമമ്മയേവ ശ്രാംകാഡാക്ഷിംഗംാളിപ്പാഖാധ്യഃ” എന്ന് വിശ്വം. ഭർത്താവായയ കാരകദേവൻറെ കീർത്തി രതിയ്ക്കുന്ന ശ്രൂഗഹത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാം. ദേശവുടെ പക്ഷത്തിൽ ഉല്പീപകം എന്ന് അത്മം. അതു കണ്ണാൽ, അക്കം അതീൽ പ്രിയക ഭോട്ട് ക്രമിച്ചിരുന്ന സൃഷ്ടിക്കവാൻ ശ്രാംഗം തോന്നാം. “പിത്രദശാംന്ത്രശ്രാംകിഃ” എന്ന മുല്ലത്തിനു “ഘ്യവജ്ഞനാഃം തത്താം പ്രാംഗാരാനാംപ്രപ്രകാശനാ തമക്കവരാനുമത്തുംകും വ്യാതിഭിഃ” എന്ന് വരവർദ്ധിനി. ഘ്യവാക്കാളിൽ അതായു ശ്രൂഗാരാംഭാവജ്ഞന്തുട പ്രകാശനതു പമാഡ പരാക്രമങ്കരാണെ ചേരുവന്നിരിക്കുന്ന (കാമദേവൻറെ) വ്യാതിഃ എന്ന് ഭാവം. ഫേംഷി.....കുണ്ണേ ശാശ്വന്നേന്നും ശിരസ്സുംപാലെ. ഏകാബ്ദാട്ടം റത്നം ശമംചുരുത്താംജോടകുട്ടിയാതു”. ശ്രേഷ്ഠന്നെന്നും തലവിൽ ദിവ്യദാതാജാം സമിതിഒപ്പുണ്ട് എന്നാൽ പ്രസിദ്ധം. “ശ്രേഷ്ഠമന്മാലവരെകരിംവോചരിപരിസിംഗും സംപ്രാതിലാണിക്കു

വരക്കാശം” ഇതുാദി കവിവാക്യങ്ങൾ നോക്കു. അതുപൊതു.....മാക്കം പാതകകളിലെ തിരക്കൾപോലെ സുധകാണ്ടി ശ്രീതമായിരിക്കും. അനുത തനിന്റെ ഉള്ളത്തിന്മാനം പാട്ടിക്കെല്ലാം പ്രസിദ്ധം. സുധകാണ്ടി തന്റെ പ്രോത്സാഹനിരിക്കും എന്ന ഭേദഗതി പക്ഷംതീൽ നാൽമം. സുധ കമ്മായം. കമ്മായം ദൈഖുമിനക്കിയിട്ടും ഉണ്ണാജിയിട്ടില്ലെന്ന ധനനി.

സുധാത്മതാംന്നീചുഠ്ട്യാജാംഗഹഷ്ടികാസു വ
എന്നും വിശ്വാസി. കണ്ണാൽ.....രേതീടും കണ്ണാൽ ഹിമാദീക്കോട്ടുടക്കിയെ
തിർ ചൊക്കം എന്നീടും എന്നും അനുംദാം. കണ്ണാൽ ഹിമാദീക്കോട്ടുടക്കിയെ
ഒഴു പൊക്കം ഉണ്ണാജിയിരിക്കും. ഹിമാദീക്കോട്ടുടക്കിയെ
ഡാവം. ഇന്ത നാലു.....രെല്ലും അവിടെയുള്ളൊരു വെണ്ണംടക്കവേലിം
വെള്ളപ്പും പുറം ഇന്ത നാലുഫോള്ളും ഉണ്ണാജിട്ടും. അവിടെ നില്ലുന്ന
മാളികക്കരക്കു, വെള്ളപ്പും മാത്രമല്ല, രതിക്കച്ചി ജനിപ്പും കുക്കു, രത്നാല്ലും
സുധാബേശത്തും, ‘അന്തുന്നത്തും എന്നീ നാലു ഗ്രാമങ്ങളാംകുടിയില്ലെന്നും,
വിശ്വേഷണങ്ങൾ മാളികയുടെ ഉള്ളിപക്കം (രഘുനാഥത്തും), സന്ദുഭും
അഭിനവത്തും (ചണിതീടും അധികക്കാവലായിട്ടില്ലെന്ന ദാഖല), അധികാരം
ചേരക്കാം എന്നീവരുൾ ധനിപ്പും കുറവാരം ദ്രോഷ്ട്വലമായ ഉപമ. രതി
കച്ചി, സുധാശീതം എന്നീവരുൾ ധനിപ്പും, മറ്റൊളവ് അൽമദ്ദും.

അലോക്യരാദയിംജനി യത്രാത്മനാജ്ഞാന്യാന്തരം—
ന്നാസീനാനാം ഒഹരതിശയീന്നുനന്നനാം ജുവാനി ||

പുഞ്ചാമാശാജപരിഗമനങ്ങളുപോസ്തും സംഗ്രഹിതാം
ഹിത്യും സദ്യും പതനവിധിക്കുവാക്കുന്നു പദ്ധതിമാനത്തി ചന്ദ്രഃ || 5 ||

നില്ലുമാനുഗ്രാത്തികഞ്ഞാപ്പരിയണിമനിബാശന്യങ്ങളിൽ തന്നൊയേറം
പില്ലുംകുംമാം നാരീശ്വരനിം നിശ്ചിഞ്ഞക്കൈവും കാണ്കയാലു
ഉണ്ണാംവരുത്താട്ടയുംചുണ്ണിതിരാംമട്ടഞ്ഞാഞ്ഞാശ വൈകവി—
ടില്ലുംധനത്തികരം പാടും പതനമതിംപുറവുന്നുപോതും പദ്ധതിംശാശ || 5 ||

ശ്രീ. 5. നില്ലുമാനുഗ്രാ.....ധനദാളിൽ ശ്രദ്ധരിയണി മനീബന്ധ
ധാരാളിൽ നില്ലുമാനുഗ്രാത്തികഞ്ഞാം ആ നാലുത്തിം “അലഹാരമായിരിക്കുന്ന
മാളികകളിൽ എററവും അട്ടത്തും ആരാൽ എന്നു മുഖത്തേക്കാറം ‘നില്ലുമാ
നുഗ്രാത്തികഞ്ഞാം’ എന്ന ഭാഷ അത്യപുഞ്ജമായിട്ടുണ്ടും തങ്ങാഥ തൊട്ടനില്ലുന്ന
തും, അതും അട്ടത്തും എന്നു ഡാവം. മാളികയുടെ ഉയർത്തു ധനനി. പുരത്തി
നും ‘അലഹാരമായി ശോഭിക്കുന്ന മനീമാളികകളിൽ. തന്നു.....നിര
തന്നൊയേറംവും നില്ലുമാനുഗ്രാത്തികഞ്ഞാതാശ ശ്രീകുമാര മുഖാദ്ധും,
ചന്ദ്രംനും കാണ്ടിഡാശാം അനേകം ദാശ അധികം ശോഭ അവിടും ശ്രീക

ഈ മുഖ്യമാക്കിയ ഉച്ചഭാഗം ടാവം. നിരീയിൽ.....കാണർക്കയാദേശ് മാത്രിയിൽ കാണണ്ടാതുക്കാണ്ട് ഉത്സാഹം.....മന്നാൾ ഉത്സാഹത്താട്ട കൂടി ഉയരുന്നതിനു കെല്ലാം ദിനാശ മന്നാൾ മുൻപും ഉണ്ടായിരുന്ന അനുശോചിത കൂടിയാണോ ഈ പദം. ചപ്പുണ്ടും ഉയർത്തുകയും ആരുജായും കീഴുക്കുവി ശത്രിയുന്നം അത്മം കൈവിട്ടു് ഉച്ചപക്ഷിച്ചു് അഡ്വൈറ്റും അതികരം അ പാവപ്പെട്ട ചപ്പും. സാധ്യ അവലു കള്ളടക്ക മുഖ്യമായും തോല്പിക്കപ്പെട്ടുവന്ന്. അതുജു കുത്തില്ലാത്തവൻ' ദയനീയൻ എന്നാണുവം സാധ്യ സജ്ജം; 'സ്ക്രൂഡിനാശാധി' എന്നും അമരം. ഭാഷയിൽ പാവം എന്നും ഈ പദത്തിനും അത്മം. (സാമ്പത്യമന്ത്രജൂഹിക കനാംഭാഗം പും 324 നോക്ക) മുഖ്യത്തിൽ ചപ്പും ഇപ്പുകാരം ഒരു വിശ്രഷ്ടനമില്ല. ഭാഷയിൽ പ്രസ്തുത പദം അത്മഗന്ധം ആരുംഡിക്കുന്നു. പാടെ.....പാദ്യീമാരു എ നിലയിൽ അധികാരിയായി പടിനേരാറു ദിക്കിൽ ചെന്നുചേരുന്ന കീഴുക്ക ഉദിച്ചു് ഉഖന്നും പടിനേരാരു താഴു് സാധ്യമിക്കുന്നു. ചപ്പുണ്ണ ക്കണ്ണാൻ, ഗ്രൂപ്പികളുടെ മുഖ്യമായും തോല്പിക്കപ്പെട്ടു്, തന്നീരിൽനും ഉന്നതിയു് ആരുജില്ലാത്ത ദേഹത്തൃശ്രാന്തിനായി അധികാരിക്കുന്നവും എന്നും തോഞ്ചു എന്നും ഡാവം. അപകാരം ഉണ്ടപ്പുകൾ, ദ്രോജം, സർത്തിശിശിയാക്കി എന്നൊവയും ഒക്കരും.

യസ്യാം മുർക്കുന്നരജനിന്നാം റൂതശാലാ സംശീരം—

ബോശ്യതാഗ്രഹിയർജ്ജപട്ടണങ്ങരുത്തമാനാം നടീനാം

റുത്യുന്നീനാഥപരി മുക്കിഞ്ചും സുന്നാംരാഹിക്കാരു—

നീതാഃ കന്പം നീപതനനിയാനേയാന്മാവംവുന്നി

|| 6 ||

നീത്യും നന്നായുംശഞ്ചം മരവുവുണ്ടും റൂതശാലാളി കാരണം—

ററ്റുന്നതു ചാന്തുവരണ്ടാടിനു കൊടിയു കൊടിമുറുന്നും കൈകക്കിംബലു

റുതംവെയ്യും നടന്നുകിച്ചാട്ടാരംകൊണ്ടിളക്കം പിടിച്ചു്—

ടടാത്തനേയാന്മാവം പിടിക്കുന്നിരു പതനംഞ്ചുലമപ്പുതനത്തിൽ

|| 6 ||

ദ്രോ ദി. നിത്യം.....മെഴും എന്നും ഉച്ചത്തിൽ മുഖ്യമാന മുദംഗം കള്ളടക്ക ശമ്പൂജിത്തംടക്കുടിയി. രവം ശമ്പൂം.

ശമ്പൂ നീനാദനിന്നുംപനിലുപുനവസ്പന്നം

എന്നും അമരം. റൂതശാലാളി റൂതശാലകളുടെ സമുദ്ദം. ഈ പദത്തിൽ ഗ്രൂപ്പത്തിനി കാണണ്ടാരക്കണ്ണ. എല്ലാ സമയത്തും റാത്രിയിൽ നന്തകികൾ റുതം ചെയ്യുന്നണ്ണായിരിക്കും എന്നും ടാവം. കാരേറു.....കൂളാദേവ കാരേടട്ടി നംബുവശത്തില്ലും ചാന്തു് ഉലയുന്ന വലിയ കൊടിമുറുക്കളും വെക്ക

കർക്കാണ്ട് റുത്രം.....പിടിച്ചിട്ടു നൽകം ചെയ്യുന്നവരായ നടീക ഭക്ത കന്ദമേറിയ സുന്നജാളിച്ചയും ജലനജാളിച്ചയും ഭാരംകൈണ്ട് തുഷകം തട്ടിയിട്ട്. തത്ത.....പത്രന്തരത്തിൽ എപ്പുതന്തരത്തിൽ പത്രന്തരയംഞം ഒരു അന്വേഗ്യും പിടിക്കുന്നിൽ. അപ്പേരു വീണയ്ക്കുമന പേടി നീ മിഞ്ഞം തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിടിക്കുന്നു. മുനകയിൽ നൽകം ചെയ്യുന്ന ശാല കൾ (നാടകഗാലകൾ) ധാരാളം ഉണ്ട്. അവഞ്ചിലെ കൊടിക്കുന്നകൾ കാരഡ തട്ടിയിലുകീയുള്ളതും അന്വേഗ്യും പിണയ്ക്കുന്നു. അതുകൂടും ഒരു മഹാത്മിയും കൊടിക്കുന്നകൾ മഹാന്നാൻിൽ, അതിലേക്കു വേരു കൊണിൽ, ഇപ്പുകാരം പറിപിണായുണ്ട്. അതു കണ്ണാൽ ഗുണങ്ങൾ അന്വേഗ്യും കൈകൾ ചേത്തു പിടിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിനും അഖിലീനാം അഖിലീന ചെയ്യുന്നതുനും പറയുന്നു. അതിൽഭാഗത്തു റുത്രം ചെയ്യുന്നവരും, തട്ടിച്ചുകൊണ്ടു സുന്നജാളിച്ചവരും എല്ലാ മുക്കുളിച്ചുടെ ഭാരങ്കോണ്ട് തുഷകി വീണാപോ യേക്കുമോ എന്നു മുഖ്യമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ തയന്നു വീഴ്ച തെളിംകുന്നതിനു കൈകൾ തമ്മിൽ വേത്തു പിടിക്കുന്നു. റുത്രംവയ്ക്കും പാദങ്ങളുടെ ചലനവും വിന്ധ്യാസവിശദ്ധീകരിക്കുന്നും യാനി.

താണ്ടിവം നടനും നാട്യം ലാഡ്യും റുത്രം ചന്തനേ

എന്നും സാരം. നടന്തു കുചജിയുന്നഭരം ഇരു ഭാഗങ്ങളിൽ അത്മാതിന്നീൻറെ സ്വാരസ്യവും ശക്തിയും നീലകോളിയും. മുക്കുളിച്ചുടെ കുചജിയുന്നഭരം റുത്രം ശാല കൾക്കു താങ്കുവാൻ നാടകലൂഡവിധിയം അനുഭയിക്കുന്ന ഭാവം നൽക കിക്കുളിച്ചുടെ ബാശനദത്ത്വയിക്കുന്ന ധനനി.

നൽകാത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുനും തുച്ഛാസനവന്നരാജിക്കുന്നും എന്നു നാട്യാഭ്യൂതങ്ങളും പ്രക്രിയകൾക്കിൽ സൃഷ്ടിവയും.

ദീപഭാഗപല്ലും ഒരെലകുക്കുന്നു തുമികാബേജപ്പുവം തദ്ദാ

രംഗപ്രശ്നാഗവൈപ്പും പ്രശ്നാക്ക് താങ്കുതിന്ത്രം

രാത്രിംഗാനി റുത്രാസ്യ

എന്നും ദേശ്വരം. അലക്കാമം തുപക്കത്തിന്നീറയും ഉത്തപ്പുകൾക്കും സകരം. ഭാവനാസാരസ്യംകോണ്ട് അതിരമണിയും കൊണാം പ്രസ്തുത പദ്ധം. ഇതു കൈ സരാസരം നന്ദിപാപം മഹിതവുഡിക്കുന്നു.

യത്പത്രികൾ പരമഭാവോ രണ്ടുവും പുഷ്പവാട്യം

പെരുപ്പിം പക്ഷിപ്പാനു ചലിതാഃ പക്ഷിണാം ചാപമെന്നപ്പും ||

ഒപ്പേശ്വരം നേരുച്ചുപ്പിപി പ്രജാപിംബാ ചൊജപ്പിക്കു പുഷ്പക്കേതാ—

നന്ദി ദേഹം മഹാശിത്രതഃ ത്രാഘനായിയം അടങ്കു

പെണ്ണാം രാധ്യാത്തിനാരികിൽ വിലാസിച്ചനാത പുഷ്പവിലാദ്യം || 7 ||

ഞാനാം വാണിനത്തിന് ഹരിക്കിയുടുംകാറു ചെരുറു ആറ്റം

காளாதாமூட்டு, காமாதகமிழியிலரீன்றாக காமக்ஸ்ரமேறு—

காளாதாமூட்டுத்தத்திலும் பூநெயாடிமலைப்பரமாளங்கள் சூழ்ண மெழும் || 7 ||

தேவா. 7. வேளாள்ளாரா.....இருடை மனைவரமான முளகான ரியிலெ பூவாடிக்கா காமங்வென்ற னாளாவு வளைக்கிற சிரிக்கிழக்கிலை டிக்கெயுர் உள்ளாகுந காரை சென் தட்டியிடு. காமங்வென்ற னாளா வளைக்கலானென் கவிஸகைத்.

யான் பெஞ்சிப் மெஞ்சு மூக்கரமலை பனை விரிவீவா

வஸ்திலூாமர்தா மலுமகுவாணுயாயநமா

ஏன் ஸெஞ்சுத்துல்ஹரி. காளாதா.....அமீன் கரைவாங் கழியான வியா ரிவென்ற மூனாமதை களிக் வீள் ஸூழாயித்தீக் காமங் வென்ற ஶரீரத்தீக். அதுபுதெத்தத்திலும்.....மெழும் பூநெயாடிமலைப்பர மாளங்கள் அதுபுதெத்தத்திலும் மெழும் சூழ்ண ஏன் அனையா, பூவின்ற பொடியுடை அதுத்தியோட்டுக்கூடிய அதிலாலுக்கலா ய அரங்கங்கள் அதுபுதெ ஶரீரத்தினேகால் ஒமைசூக்காக்கா. அவிடுதை பூநெயாடியுடை அப்பதி ஷுத் பரமாளங்கள் பூஜ்யிக்கா காமங்வென்ற ஶரீரத்தீக், முந்பு உள்ள யிக்காது. ரிவென் தமிழ்ப்பிழுத்தாவு ஓமைதெத்தக்கால் மாநாதமுழுங்கி. பரமாளா ஏராவும் செரியு ஈளா. இதிலேக்கால் செரிய வாந் லோக ந்திலிடு, அபுகாரமிரிக்காது. “ஷூ ப்ர்ணகாவயவுவா ஸ எவு பா மாளா ஸ.வ நிதிடு” ஏன் தச் சங்஗ுரா.

பரமாளான்னுக்குங்காவப்ராஹோ ஸ ஹக்ஷஸ்து

யான்தே லோகே பரமாளான்னு உபூதே.

ஏன் (ஹஸ்ராயங்குட்டி) பரமாளாவீன்ற லக்ஷணா. உபூதைத்தீக் காரைத் திலைக்கா பூநெயாடி அதுபுதை உபூபகஂ ஏன் யானி. ஸத்துக்காஞ்சுவை ஸங்லாதத்திலீன்றும் பூஜ்யாடிசீச பரமாளா காரணம் ஏன் தாக்கிபக்கம். “ஹா.ராஸ்ய பிகிஸ்ஹாவஶால் பரமாளங்கு தியா ஜாயதே. ததை பரமாளங்களுமையை சுதி த்ருஷ்ணகுஞ்சுபுதே திலீஸ்ப்ரூங்காகேக் குருஷங்கா; எவும் பத்ரங்காவித்துமென மஹாபூமியீ மஹதை அபு மஹதை மஹாங் வாயூ உல்புதே.” (தச்சாங்஗ுரா) ஏன் நோக்க, அலகாரா உக்கேக்க, முங்கை.

வீரீம் வீ.பீ.ராம் விசாரணா யது தூஷ்லக்ஷ்பாரா.

காந்திஸ்வாரா காலபி ஸுநிரா காமிகாமிக்ஷமாளை ||

பாஞ்சாவாங்கேநுநாவுநாங்காந ஶங்கா லங்கிதாங் ஸபாங்

மிகா ஓமாபூதியுபத்தீங் மந்தே பஞ்சவெங்கை || 8 ||

മീനതം കാണാതെയുള്ള പ്രവിഴികളിലായേം കാമിലോകം ആന്തം കാണാനാനുരഥലംക്കാനയികം നാണ്ഞാഡാകമെക്കിൽ, സപ്റ്റതം ദേഹത്തെ മുന്നം ത്രിപുരരിപു മിഴിഞ്ചീയിൽ ഹോമിച്ചതിങ്ങാം തുടർന്നു പുർണ്ണപകാരം ദ്രോഗമിതി കത്തിക്കൊണ്ടിട്ടും തീച്ചത്തോ. || 8 ||

ദ്രോ. 8. അറന്തം കാണാതെ.....നേരത്രു അവസാനം മുടാതെ നീണ്ട കീടക്കാ അവിട്ടുവരു വഴികളിൽ ഷാത്രെപജ്ഞാവരായ കാമികളുടെ മോട്ടി കാണാനാ സമഖ്യത്തും. അറന്തം അവസാനം ദേഹാധ്യായികൃദ്ധാതകം.

അറന്തം പ്രാണത്തിനേക്കു നാശം സ്വന്തരുചിത്തിമന്ത്രം എന്നു വിശ്വം. കാമി.....പ്രാണതം കാമിലോകത്തിന്റെ മന്ത്രം. കാമി ലോകം കാമിജനം. കാജകാജുഖാ. ലോകം ഒരുംവ്യതാദ്യോഗത്തും. മന്ത്രം വേഷ്ടിക്കുന്നാഡാവാശല്യാവാദികളുടെ മോട്ടി; മനഃ പുരും കാമിനികളെ ശ്രൂകർ ക്കിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വരുത്തുന്ന ഭംഗി.

‘ചോദ്യിട്ടും കാമിലോകത്തം,’ പോദ്യിട്ടുന്നു’ കാമിലുാക്കാക്കാൻ. ചന്തം അല്ല. “ഈശാശത്തിൽ പരാധീനമുട്ടുചോദ്യാഡാ വരജ്ഞാഡിൽ, ഭാസഃഭാസ നൃഥരീത്യു ചേരാ ബോ ശ്വാവിശ്വക്കുണ്ടാം” (ഒക്രദിപാണിനീഡം) എന്ന ശാഖും അന്നാരാഡിയും പ്രത്യേകതയിൽ ‘ചോദ്യിട്ടും’ എന്ന പദം സമാസംതർഭുത മാഡി ‘കാമി’ഡാ (കൈ) വിശ്വഷിപ്പിയ്ക്കുന്നതെത്തിരിക്കുന്നു. ഏതുംശപ്രദാദ ജീവം സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലും സംശാനാധാരി കാണാണോട്ടും. വിശ്വ ആക്ഷയത്തെ ബഹുപദാന്തിൽ നീബുദ്ധിയുടുകു എന്നാതു മഹാകവികരംഡിപാലും ഭാഷമായി ചീംലപ്പാഡി ഗണ്ഡിയും ഏലിയും. പുർണ്ണശമാസപതി വിദ്യുലതയിൽ (പ്രതികിഴപദ്യവ്യാവ്യാഹരത്തിൽ) ഇപ്പകാരം പരായുണ്ടു്. “ത്രിപ്പൂന പ്രത്യേകം സമാസം മുന്നീഞ്ഞുതോ രാത്രിംഃ പരാമുഖുടെ. “അഥ ശബ്ദംസാനശാസനം കേഷ്യം പദാനാം” മിത്രി,

തവാസ്ഫന്നീലേപലപ്പുലവായുമക്ഷേഷാ മുഖാസ്യ തദ്ദേശാസ്മാനഗന്ധിനാം ഇതി ച ശാഖയു കാശവു ചെവവം പ്രശ്ലാഗദംബനാഡം. “സമ്പ്രാംഗാണാസ സ്വിംപുത്തിച്ചുനാസു്” ചു“ഇതിലക്ഷണാഥം.” സരസപതി ഏതാദും പ്രശ്ലാഗ ജാരിക്കും സാധുതം സ്ഥാപിക്കുന്നും. “തദ്പാിഷാപ്യദ്രാവിതി തിരേരു സപ പ്രധാന നിശ്ചിഞ്ഞു തന്മുനാനി തിരുവാസ്യവ പരാമരംാ നാശപവനാം” എന്നും സുമാരോമണി (മേലവ്യാവ്യം)യും സിഖാഡിക്കുന്നു. ഏകലിലും കീഡു ഭാഷയിൽ പുരുഷാധിത്യാന്തിൽ ഇന്ന മാത്രി പ്രശ്ലാഗങ്ങൾ സുലഭക്കുംഡാം.

ഉത്തരഭാഷ സരിയുടെ രീതിരുത്തു് പാതുവെത്തെച്ചുജ്ഞാ മാശനിലാർ. (എ. റാ.) കയ്യംകൊത്തുചിട്ടിച്ചുനടക്കംകാജുകമർജ്ജനാ റാഡവിഫേഡു. (ഭാ. റാ. ച)

എന്നും മറ്റും കാണാക. ഇവകയ വർജ്ജയും അടിശയിൽത്തന്നെ ഗണിയ്ക്കുന്നു.

അലർ.....മെങ്കിൽ കാമദവൻ” അധികാരായ ലജ്ജയുണ്ടാക്കുമെന്നിൽ സപ്പനം ദേഖം.....ഹോമിച്ചതു് തിപുരിപ്പ ഇന്നും സപ്പനം ദേഹത്തെ ചിഴിത്തീരും ഫോർമിച്ചതു് എന്നു് അന്വയം. തിപുരംനാരെ മുന്നാമത്തെ കണ്ണിൽ എതിച്ച ശീവൻ ത്രിപുരരിപ്പ തിപുരമാരെ കൊള്ളിച്ച പരമേഖരൻറെ കണ്ണിൽ” കാമദവൻനും അഞ്ചുനെ ചെയ്യു വാൻ ശക്തിയും അടിപ്രായം. മുലത്തിലെ “ഹംഡ്’വിനെക്കാരി ഒരു ചീതുവും അത്മപുസ്തിയും ഭാഷയിലെ തിപുരിപ്പവിനേട്ടിു്. ഇങ്ങന്തു എന്ന.....തന്നെ ഇവിടെ എററുവും വലിയ ഉപകാരമായി എന്നു് വിചം. നിശ്ചയം തന്നെ. മുന്നക്കും പെരുവചിക്കുളിൽക്കൂട്ടി തുന്നാക്കാരു സെന്റർമ്മേറീസ് യുവാക്കാമാർ സബ്നുരിക്കുന്നതു കാണുന്നും, കാമദവൻ” ലജ്ജയുണ്ടാക്കിൽ, മുൻപു ശീവൻതന്നെ ഒരുിട്ടുള്ളിച്ചതു് വലിയ ഉപകാരമായി എന്നു് വിചാരിക്കം. ശീവൻ അഞ്ചുനെ ചെങ്കുത്രകാണാനേല്ലോ കാമദവൻ” അവരെ കാണാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചതു്. അവിടെ യുവാക്കാമാർ കാഴ്ചവെണ്ണും സൂന്ദരമാരുണ്ടു് ഭാവം.

ഉപ്പാതുശാമിരക്കുളംനുപയോഗിക്കുന്നതാണു—

നൃപ്പാലോലവൃദ്ധിക്രമദാനുപയോഗിക്കുന്നതാണു ||

ആശജ്യിന്തന ന വലു കംപാനുപത്രമാശ്രിച്ചു. യാസ്യം

ലോബലേഡ് പൊതെരവി തു ലളിതാദനുവ രത്നനി രാമഃ || 9 ||

ദേവകം: പ്രിണ്ടം മുന്നും ദേവന്നാം ജയകലപനുമേ ദേശമില്ലാതെ ദിശാജി—

ദൈപ്പാംമാരാത്തു ചിന്നം കരിപ്പദമേടനഗർഹാലാധരനീ ദരിക്ക

പൊരിനും കാചുകമാർ കംപിനമന്നിക്കുള്ള മെച്ചിക്കലുറിപ്പ്,

സ്വാരസുരിക്കാടിനെങ്കും രഘുനിന്മനിക്കുള്ളതനുഞ്ഞാഥും രതിൽ || 9 ||

ചുറ്റു. 9. ഈ ചുറ്റുകത്തിൽ ചുറ്റുകൊണ്ടു് മനീകരിക്കം രഘുനി കരിക്കം സാധംമും കല്പിക്കുന്നു. മേരുംവണ്ണം മുന്നും ചേറ്റു് വേണ്ട വിധി മുന്നാശരം മുന്നാശരി മുന്നാശരി. മുന്നും മനിയുടെ പക്ഷത്തിൽ പ്രകാശം, പ്രഭാവം, ചരട് മുതലായവ; രഘുനിയുടെ പക്ഷത്തിൽ സംമുദ്രിക്കംനും അന്ന സരിച്ചുജു മുന്നും.

മെരുപ്പും ഉപ്പാനും താശാസ്യാദികേ മുന്നും

എന്നു് അമരം. സൗത്തിക്കം പ്രത്തിക്കം ഉണ്ണായിരിക്കുന്നു മുന്നാശരം ഏ എന്നു് ഭാവം. തെ.....മില്ലാതെ ഇം അത്മം രാജു പമ്പരണിലും ഭാവജീ ജീം. മനിയുടെ പക്ഷത്തിൽ ദോഷം; വിരുദ്ധ, രഘു മുതലായവ. ‘ഗാരതാ സാദി’കര എന്നു് മാനദണ്ഡം.

ശാരത്രാസയു വീറ്റുവേ രേവം ച ജവഗന്തി
സ്വർഘത്താഡി മീ പദ്മ ഭാഷാസ്സാധാരണാ മതാഃ
എന്ന് ദത്താഡാഷങ്ങൾ. രഥാനീപക്ഷത്തിൽ ദോഷം ഹീനാധികാരംഗത്താബി.
നാധികാരം ന ഹീനാംഗിം നാഥരാഖാമതിഭ്രാംഗരാം
ദോസ ദിവാനെന്നവ വാചാലാം ന അവാക്ഷൻ രീശക്കിഞ്ചീ.
എന്ന് ശാക്കരാംഗും. ശകലം ശ്രിഡാത്രുപമായി ശകലിക്ഷക് എൻഡ
പ്രശ്നാഗ്രികാം. “ശകലിത്രാം വാഴം പരിപ്പള്ളിപ്പാരു” എന്ന് (ക. പ.)
ഭാരതം കിളിപ്പാട്. ദ്രോജി……മാരോത്രു ഇന്നാഞ്ചിനാ വിധത്തിൽ;
ഇന്നാഞ്ചിനാ മാരിനാട് ദേശം ഇന അത്മം രാജു പാക്ഷത്തിലും ചേരം.
ചിന്നം കരപ്പദമൊട്ട ഇഴക്കനാവയ്ക്കും കോമളങ്ങളും ശ്രാവം രജ്ജീക്കളാക്കു
അടങ്ങാളിത്താടക്കുടിയതു്. ഇഴക്കനാതും മുട്ടുവും ശ്രാവം മോട നല്ല മതാഞ്ചി
കേര ചിഹ്നം. അംഗദത്താജ്ഞാട ശോട ത്രക്ഷലാഡിരിക്ഷം. ഇഴക്കനാ കയ്യു
കഴോട്ടം കാലുകളോട്ടംകൂടിയിരത്താം രഥാനീപക്ഷം.

കഴരാ അബനാപദി ഹാസ്തൈ പ്രത്യാശേ രജ്ജീതിണാഡിവാഃ
എന്ന് വെവജയത്തി.

പദം ദ്വാവാസിതത്രാജന്മാനലക്ഷ്യാദലീപിവന്നുണ്ട്.
എന്ന് അംബം. അനന്തരലഭാധരഗ്രീ അദ്ധ്യുമാധിരിക്ഷനാ കാഞ്ചിയൻം
മതാ പക്ഷം. രമാനീപക്ഷത്തിൽ അത്മം സ്ഥാപ്തം. ഭരിക്കേ വഹിക്കുന്നും,
മുഖാണ്ഡംകുംകാംജി മണിക്കും രമാനീമന്മാനിക്കും സമഹാശി ശോകിക്കുന്നും
പെറ്റരമാർ.……ബലരിപ്പു അവിടെ നന്ദത്തിൽ താമസിക്കുന്ന കാഞ്ചക
മാർ കറിനങ്ങളായ മണിക്കുളിയലു ശരീരത്തിൽ ധരിക്കുന്നതു് അവർ
ക്രാന്താരണാജാലെ അംഗിയുനിബ്ലുനാ ഭാവം. പെറ്റരമാർ കാഞ്ചകമായെ
നാഗരികത്രവും പരിസ്ഥാരോല്ലംക്കുവും യാനി ഒരുവാസികരു എന്നു
ശബ്ദാത്മം. കറിന മണിക്കുളി ശരീരത്തിൽ ചയരിക്കാതെനിരിക്കുന്നതിനു
കാരണം അവയുടെ കാംബും എന്ന് അംഗിപ്പാഡം. സപാരസ്യ.……ദ്രീ
രത്തിൽ അപ്പുരത്തിൽ ഇന്നാഞ്ചും മണാർമ്മാനിക്കലിഞ്ഞുനാ, അവിടെ തങ്ങൾ
കിണിഞ്ഞുനാ ദ്രീരത്താജാലഭാജാ ധരിക്കുന്നതു്. മണിക്കരംക്കും മണാർമ്മാ
കംക്കും സംഘര്ഷം ചാഞ്ചിലും കരാറും പറഞ്ഞെ പരിഞ്ഞെ പരിഞ്ഞെ കാഞ്ചകമാർ ഇപ്പുട്ടു
നാലിലു. അതിനു് അവയുടെ കാംബും മെത്ര. ദ്രീരത്താജാംകു് ഇന ദേഹ
മില്ല. റത്താജാലക്കാരം ദ്രീരത്താജാരം ഉൽക്കുഞ്ഞാജാരം എന്ന് ഭാവം. അല
കാരം ദ്രോഷവും വ്യതിരേകവും.

കേശേ നീചം മുണി സംസിജം കോശം നാടിപദ്ധതി.

കംക്കുംയും മുട്ടുനി വസ്തുത ബെഞ്ചക്കാംഞ്ഞ ശരീരിപ്പം ||

ഗണ്യ ലോക്കുതിമപി സമ ഒരു സദംശതീ
കാമോദ്ദോന വിലാസതി സദാ കാമിനീഷ്പാത്തവദ്രുടീഃ || 10 ||

കാമം കേരേ കടന്നും, മിചികളിലവയും,നാടിയിൽപ്പും തീവണ്ടി-
പ്പുമാട്ടം മുള്ളം പുഞ്ചിനിൽ മുഖമാം വാകയും മാർന്നവത്തിൽ
കാമത്പൂശ്ചാറിയും നൽകബിളിലിവ സമംഘവത്തുകാണാപ്പുരഞ്ഞിൽ
കാരപ്പുശാവതാം പെണ്മനികളിൽ വ് ഇയാച്ചനിതൊന്താത്തവദ്രുടീഃ || 10 ||

ഡ്രോ. 10. ഗ്രീക്കേഴ്ച ഉദ്യാനമായി കൂട്ടിച്ചു വർണ്ണിക്കുന്നു. കാമം
കേരേ.....വേത്തുകാണ്ടം തലഭടിയിൽ കടന്നിപ്പൻറ പുവും, കണ്ണിൽ
താരമപ്പുവും, നാടിയിൽ പുഞ്ചിലണ്ടി, പുഞ്ചിരിൽ മുലു, ശരീരംതിൽ (രാശ്
ഭവത്തിൽ) വാക, കവിളിൽ പാച്ചോറി എന്നിവയെ അണിഞ്ഞുകാണ്ടം.
ആപ്പുരത്തിൽ.....ത്തവദ്രുടീ. അവിട, ഗ്രന്ഥകയിൽ, കാമദവകൾ
ഉദ്യാനങ്ങളായിട്ടു ശ്രോടിക്കുന്ന സൂന്ദരിമാരാണു ഗ്രീക്കുകളിൽ എന്ന ജീതുക്കളിൽ
കാണിച്ചുകളിയാണു. ഉദ്യാനങ്ങളിക്കുന്നപൊലെ ഗ്രീക്കുകളം പുഞ്ചമഹികൾ എന്ന
ഭാവം.

കടന്നും, സംലതും, പുതിയിലണ്ടി, മുലു, വാക, പാച്ചോറി എന്നീ പദ
അംഗം വർണ്ണം, ശരത്തും, വാസനം, കിഡിം, ഗ്രീഷ്മം, ഷേഖരം എന്നും ശ്രൂദു
ജീതുക്കളിൽ പ്രകൃതിയെ വ്യാജിപ്പിക്കുന്നു. വർഷാദികളാണു ജീതുക്കളിൽ ഇവ
ധാരാളിജാണ്ടുകൾ.

ശന്യനു ധാരാമതവപ്പുലാനാം കാദംബമർജാംഗംഗതൈകാശമം വ
എന്നും (രാഖ. സ. 13) “ശരത്”പദജ്ഞലക്ഷ്മാം “എന്നും (രാഖ. സ. 4) പ്രജ്ഞ
വ്യും. ഇവിടെ താരു ദിതലായ പുഞ്ചിജാലക്കു നേരുംദ്യൂഗജാലക്കു കല്പിച്ചി
രിക്കുന്നു. അംഗങ്ങളുടെ സൈനാന്ത്രംമുന്നുക്കും ധനനി. തായിൽ അണിഞ്ഞ
നീതുകാണ്ടം കടന്നുമാത്രം പ്രത്യേകം പുഞ്ചും. “സീമന്നേ വ ത്രാദുപരമജം
ഈതു നീപം വ്യുനാം” (മേഖം) എന്ന ഭാഗത്തിൽ നീനും ഗ്രീക്കരു കട
പിഞ്ചപുറും അലങ്കാരമായി ധരിക്കുന്ന എന്ന സിലബിക്കുന്നു കേരേ കടന്നും
നീലകടന്നും” തുല്യരായ തവഽട്ടി എന്നും അംഗം.

“ഹിസ്സ ലീപാകമലമുജകു ബാലകാണവിലം” ഇത്യാദി മേരു (ഉ.ഡോ)
പദ്യത്തിന്റെ ചോദ്യ പ്രജ്ഞവ്യും.

ഭീമേരമേലയാനീഭിമേലവുഃ ഗുംഗീതവർഷാനിശാനാം

വ്യുജ്ഞിം പ്രജ്ഞാം വിഹസിനി വിഡെ ഗ്രീഡിയിതാഃ കക്ഷമാർദ്ദം ||

ഗ്രന്ഥതെ സപം പുഠകുപവദം കംബേസിനുരയുക്കും

ഭാതാഗാനാം മദപരിണമതൈ ഇതു മാസ്ത്രുദേശം,

വല്ലാതുചുഞ്ഞിൽ വെട്ടനാടിയുടയ മഴക്കാലരാവിയുപ്പുലഭം-

ജ്ഞിശാസനങ്ങൾ മാർഗ്ഗദ്രോഗനിയയിൽ മലക്കക്കരപ്പും കാണിക്കു,

தெலுாராச் சுவாஸம் தகவிக் வீட்டோட்டு நாளேகளும்—

உலூக்ஷிஞ்சிட்டு தெட்டுப்பிப்பு தலவுணைப்பாடுதேனா தினில் ॥ 11 ॥

ஒன்று 11. வழூதுப்புத்திற்.....ராவிற் ஸஹிக்ஷவாங் பாடிலூ
தவவியங் உறுத்திற் ஏவுடு ஹடியூந் தூடி சு சூக்காப்பை ராதுரியிற்
ஹடியூத் ஶபூம் கூக்கால் காது^० ஏவுடு சு சு உள்ளாக்கால் செய்துமென்^०
கூடிப்பால். ராதுரியூத் ஹடுப்பக்கு! யானி. முக்காலம் விகாரைதை
ஈக்கிதமாயி வஶஸ்திரிக்கு ஸமந்.

மேஹாலூக கவதி ஸுவித்தோப்புநூமாஸ்தி சேதஃ

கரூாந்தே சுப்பள்ளிக்கி ஜென் கி ஸுநாட்டுராஸங்கூ
ஏன்^० மேலும். புலது^०.....காள்கை புலாக்காலத்து^० வஶிமலஸ்திற்
நிலைக்கு பூச்சுக்கால் சுலாவிலை சூவு குக்கால் பாரிசுமிக்கு பாடு^०
காள்ளெயால். தெலுாராத்.....வீட்டோடு^० ஈல்லாய் சுவாஸ்தாந்
நூடிய வீட்டோடு^०. அஞ்சை^०.....குட்டு லஜ்ஜாபரவஶக்கால் ரூபீக்கு.
மத்தெட்டிப்பு.....நிலை நீலு ஈருக்கால தலாயுதமிலிடு^० ஹா சிவா^०
உள்ளாலி என் பாலை^० செங்கு. வஶஸ்தாலத்து^० ராதுரியிற் விகாரா
வேஶாத்தாந்துடி காஞ்காஸஸ்தாலத்தீராயை^० பொக்கு ரூபீக்கு ஹடிவெடு
கேடு^० செப்புபு^० பூச்சுக்காலை அஞ்சைக்கு கூ. ஈவுக் ஸத்தமானங்கால்
நின்^० புலாக்காலத்து^० தீரீவை வகைப்பால், அ சுரங்கான், அவுக்கெ
ஷுக்காலை குக்கால் பாரிசுமிக்கு காஞ்சை^०, காஞ்சைப்பாவு ராதுரியை^०
ஏன்னால் அது வெதுப்பேட்டுத்தாதையும் பிரிக்கு வீட்காலை^०, அந்கால
தலாயுதமிலிடு^० பூச்சுக்காலை சூப்பு நூதி என்^० துருமீமாயி
காள்ளம் பாரென்^० செயியுன்.

ஐவிடை நாயிக ஈங்கிலாரிக்.

ஏனாமலாந்தூ யானிஸாருதி புரியை.

ஞோதூ^०நாதமஸ்பிட்டி யாநயோநூ^०வெவீதீங்களோ

ஸ்தூ^० வானிஸரேநூ து நூ ணாவுங்கிஸாரிகூ.

ஏன்^० லக்ஷ்ணம். கய நாராத்திற் வாஸு வத்திற் ஈங்கிலாரிக்குமாரிலெக்கால்
நூடியை^०, உள்ளென் ஸகலூபிது^० வஶஸ்திரிக்கை ஏனாது^० கவிலோகாஸப்புஞ்சாயு
மாக்கு. அலக்காரம் சேக்காப்பால்து.

ஓமக்காப்பா^०நதிரின்கூஸு ஶாமாதஷ்டமஷ்டநிமாவு
ஏன்^० (கவுவய) லக்ஷ்ணம்.

அங்கு ஓர்பா வேதூயி஗்கு பா வெந்வாக காமதாறு^०

ஞோது^० பூதை கிமபி ஸவித்துவாயம் வேஶக்கூரை^० ||

സാന്തരിക്കുപം സമരജ്ഞിനാം കിം എല്ലാത്തി യാത്ര -

വ്യാപ്പാഭ്രാബന്നെണ്ണംഗളുകവിശേഷം പ്രീവിഖ്യുംാഃ ക്രിയാഭ്രം || 12 ||
പ്രൗഢാഡിജ്ഞാക്ഷാമശാഭ്രം പുലർസമയമതിൽക്കൊരുജീവാൻ തെല്ലമാന്ത-
ദിനാടിക്കുന്ന നാശിജ്യം ചെറുവന്നനിലക്കുലങ്ങാല്ലോവശ്യകീടാജീവം
ക്രൂരനോരു കോപചലംടം പടചിക്കിൽ വിജയകിരിക്കുക്കുന്നിനാജ്ഞാതുകൈട്ട്-
നൃത്വജ്ഞാൻ മൊല്ലി നാണം ഗ്രഹത്തുകവിട്ട് വായ്മിക്കണ്ണപ്പട്ടാത്തിക്ക്
|| 12 ||

ദ്രോ. 12. പ്രൗഢാഡിജ്ഞം.....കേരംകുജവാൻ പുലർസമയമതിൽ
പ്രൗഢാഡിജ്ഞം. അതു കാമശാഭ്രം കേരംകുജവാൻ. പുലർക്കാഘത്രതു് മോട്ടിഡിയാട്ട
കുടി കാമശാഭ്രം ദിലൈ കാത്രിക്കരി കുട്ടി അറിയുന്നതിൽു് പുലർ പുലർ
ധാതു. പ്രകാതരാവക എന്നാത്മം. (ഒക്ക. പാണിനീഡം.) തെല്ലമാന്ത.....
വേദ്യുക്കിടാജീവരു ഇംഗ്നാ നാശിജ്യം ചെറുവന്നനിലു് കുചക്കം നജ്ഞ വേദ്യ
കീടാജീവരു തെല്ലഭാന്തിനാട്ടു് എന്നു് അന്നായം. വേദ്യവനം ആരംഭിച്ചു ഇല
എന്ന നിലവിൽ ഇരിക്കുന്നവകം. സുന്ദരിക്കുട്ടം നീരു വേദ്യക്കരി. ‘അരുദും
ശ്രോ വാ’ എന്ന മുലത്തിൽു് “ഇംഗ്നാ നാശിജ്യം” എന്ന ഭാഷ അധികം
ധോജിച്ചിരിക്കുന്ന. സത്രാവാദിട്ടണ്ടു്. വേദ്യ ഗണിക.

സാധാരണന്നും ഗണികാ കലാപ്രാഗത്യുംജ്ഞുംയുകു്
എന്നു് ലക്ഷണം.

ഗണികാഡി നാശരാജഗാജ്ഞി ഗ്രനവത്യുപി നായകെ
എന്നു് പ്രസിദ്ധം. അല്ലോ അരംഭാന്തം കാണിച്ചു്. അരംഭാന്തം റാത്രിയിൽ സംം
വിച്ചു രത്യാധാനംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു്. ക്രൂരത്തു സമയം കിടന്നാജീവതു
കൊണ്ടു് പഞ്ചമേരുവാൻ കാലവിളംബം നേരിട്ട് എന്നു് അഭിപ്രായം. ക്രൂ
രോധം ദോഗം ചെരിക്കും. കോപമോട്ടം.....പ്പട്ടണത്തിൽ അപ്പു
ടണ്ണതിൽ ഉണ്ടജ്ഞാൻ ഗ്രഹത്തുകവിട്ട് പടചിക്കിൽ വിജയകിരിക്കുന്നിനായു്
ക്രൂരുക്കു് എന്ന മൊല്ലി കോപം മാടം നാണം വായ്മിക്കം എന്നു് അന്നായം.
അവിടെ, രഹസ്യങ്ങൾക്കും അവിണ്ണതവരായ ഗ്രഹങ്ങളിലെ ത്രകവിടമാർ,
ഘുഖ്യത്തിൽ ജയിച്ചിരിക്കുന്നവർ ക്രൂരുക്കട്ടിനു് ക്രയങ്ങളാൽു് എന്തിനാണെന്നു
പറഞ്ഞു് കോപഞ്ഞയും നാണാത്തയും ഉണ്ടാക്കം. കാലത്തെ (വേദ്യ) കന്ധ
കക്കി കാമശാഭ്രം കേട്ട പഠിക്കുന്നതിൽു് ക്രൂടം ക്രൂനം. റാത്രിയിലെ തരീ
ക്രീഡാന്തമുഖാണ്ടു് അധികം കിടന്നു് ഉറങ്ങിപ്പോകുന്നതിനാൽ താമസി
ച്ചതു അവർ വഞ്ചമേരുന്നു്. ഗ്രഹങ്ങളിൽ വളർത്തുന്ന കിളിക്കൂക്കു് അവ
കുടെ രഹസ്യങ്ങൾ സർവ്വവും അറിയാം അവ, യുഖാജിൽ ജയിച്ചു് ബീക്കു
നേടിയവക്കു്, കൂരിയിൽ ക്രൂരുക്കട്ടിച്ചെത്തുന്ന അട്ടാശംകൊണ്ടു് ആന്താണു്
പ്രയോജനം എന്നു് അത്മഗംഭയി അവരുടെ പറഞ്ഞു. കാരകലാരെവ

ഭവ്യം തികച്ചും ലടപ്പിരിക്കുന്ന നീങ്ങൾ കാലശാല്ലും പഠിക്കുന്നതെന്നിനു്? അറിവില്ലാത്തവക്കുള്ള അഞ്ചാം വേണ്ടതു്? എന്നു് അവയുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വാക്ക് കേട്ടു് കന്നുകക്കുക്കു് ഉള്ളിൽ കൊപ്പവും പുരുഷൻ അധികമായ ലജ്ജിച്ചും ഉഖാക്കുന്നു. കൂടുകെട്ടു് കൂർത്തിയിൽ പോയി കായികാല്പനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രദ്ധാലും രഹിരിഞ്ഞിൽ കൂടുന്നുണ്ടു് കെട്ടി തിരുന്മാക്കും തരും പതിവാണു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു് ക്കുങ്കുകു് എന്ന അത്മാനതിൽ കൂച്ചുകെട്ടു് ഭാഷ്യിക്കു വെല്ലിയാക്കുന്നു. കൂർത്തിയിൽ നീന്തുന്നു ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി. കിട്ടാണെന്നു് വേണ്ടുകൂട്ടുടെ മെഡ്രാസു് യാനീ. അതുകൊണ്ടെന്നു അവക്കു് കിഴുക്കുടെ വാക്കു് കേരിക്കുവിനു് കൊപ്പവും ലജ്ജായിക്കുവും സംബന്ധിക്കുന്നു്. അല്ലാരു ഭോദക്കുമ്പൈ.

ഭോക്കപ്പും അതിൽ തിരിപ്പോകാക്കിരിതി ഭാഗ്യത
എന്നു് ലക്ഷ്യം ഉബിടെ “പട്ടാം വിജയിച്ചാലുക്കുന്നതിനാണു് കൂച്ചുകെട്ടു്”
എന്ന ഭോക്കപ്പും വരുത്തു (പശ്ചാംവാലിനു) സൂരിപ്പിരിക്കുന്നു.

ഒരുപാശൻ ദാനുതപ്പുട്ടിക്കു് കുംബപാശനും പദ്മനാഭത്തും.

ഭ്രംശ്യ ഭാരിക്കുപി വ വിഹരിണാ ദാനരിക്കാവിശേഖജീഃ ॥

തണ്ണുന്നു് ദിന്മാനവും തിരിപ്പില്ലും സന്തു പെന്നരേഃ ॥

ആഡിവാനീരഃ ദിഷ്ടാശ്വവ ദഹംശത്രാശ്വര വെന്നവ കാലഃ ॥ 13 ॥

ചുരം തൊട്ട് നാനാക്കവക്കുചുവയ്ക്കിം ചൗക്കികം നാടനന്നീ—

ഓയതാം ജാതിശ്വാശഭൂിക്ക് വിത്തിയ ലുംപേരിൽ വാനൂടിരോം

ജാതാമാം തരം പബന്നായതുന്നിക്കുഴാട്ടാശ്വിനും പുരുഷനിൽ

ചെള്ളാത്രിവാനരാംകുഞ്ഞംവിനരിച്ചും കായക്കാംപോലെക്കാം

ദ്യോ. 13. അത്മം സ്ഥാപ്തം. തങ്ങാം കുഴാശമായര്മ്മച്ചു് വാവിയ കുളിൽ എർപ്പുട്ടു് വിണാദിക്കുന്ന അവിടെന്നു് യുവാക്കന്മാർ സമയം പോകുന്നു് അരിയുന്നില്ല എന്നു് ഭാവം. കലക്കരി ദുരം, മുത്തം, മുത്തം മുത്തായവ അഥ പത്തിനാലു കലക്കരി “കലാ ശിഖലു കാലാംദേശു്” എന്നു് അമരം. ലഭകികം ആല്ലാ ദേശജഭൂിലും ചൊരുവേ പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതു്. നാടൻ ദേശും. ഒരു ദേശത്തു് മാത്രം നടപ്പിലിരിക്കുന്നതു്.

പ്രിജിനവിമഹാഗോം പച്ചമാനാതമകാനാം

പാമിനി തങ്ങാനാം വാസരാ വത്സരന്തി

ഹിതജനപരിരാജപ്രസാദ സംഭാഗംകുളി—

രാജു തരുചാശനാം വത്സരാ വാസരന്തി

എന്നു് സീതാരാഖ്യം (നാടകം, രംഗപാണിച്ചാം). “യാകം പോയതറി നെതികാത്ത വിയലായു്” തങ്ങാ കഷിഞ്ഞാം നിശ്ചയു് എന്നു് ഇത്തരംരഹമരിതു്.

(ഈ പാത്രക്കട്ടിമന്നാടിയാണ്). മുന്നകയിലെ യുവാക്കരാർ ദുരാദി കലാ വിദ്യാഭ്യാസം. സുവിക്കളും എന്നും ഭാവം.

മാദ്യദ്വാനഗക്കണിത്തെനിതിപ്പിലും വാസരാജേ

മറം ടിന്റൽ കുഴുമുപദാം സൗരഭീമാദദാനഃ

മാനന്തവാന്മാർവിലാനപച്ചവള്ളുംനാ വേദം അസ്യാം

വേശാന്ത്രിണാം വിശ്രതി സുരതപ്രാരംഭാപീംബൾഃ || 14 ||

താന്ത്രപാത്രവിഭാഗനാദപ്പരിത്വരഖാചിഡാത്തന്ത്രിനന്നരം തരംപാ-

ത്താന്വപ്പുവിഞ്ച്ചുകണാളുംഭക്തിലെടുത്തച്ചിമാർ വീടുതോറാം

ഇൻപേരം മാനങ്കാപം കുളംമാത്രനിലജ്ഞാപ്പരഞ്ഞിൽക്കുളം

റംബേജാംഭാം പുരാണിതു തത്തിജാക്ഷാക്ഷാക്ഷാക്ഷാജാഹി || 14 ||

ഡ്രോ. 14. താന്ത്രപാത്രേ... .അനന്തിനേരം സാധകാലത്തും താന്ത്രം സാവധാനത്തിൽ വണ്ണക്കളുടെ ശബ്ദംകണ മുടിവായ വാദക്കാടക്കുടിയും. തരംപാത്രം നല്ലതരം നോക്കി അനുന്നതിൽ.....ലെടുത്ത സന്ധ്യാജ്ഞം ചുറ്റുംബുദ്ധത്തിൽ വിട്ടുകന സൗഖ്യപ്പുവിനേരം മണംകാന കാളുപ്പവും ഓഗിഡായി ഏടുത്തും അച്ചിമാർ വീടുതോരം ഒന്നാഴിഡാത എല്ലാ മുളിക്കളുടെയും വെന്നണ്ണാണെന്നും.

അച്ചി, അച്ചിൻ എന്ന പദത്തിനേരം മുളിപിംഗത്രം; അഞ്ചുവയന്നും അത്മം. പിതാവും എന്ന അത്മ തനിൽ പ്രധാനമായും, പിതാവിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിഭാന്ധൻ എന്ന അത്മ തനിൽ (ബുദ്ധിഭാന്ധദ്വാതകം) ഗൗണംഭായും അച്ചിൻ എന്ന പദം പ്രധാനമാണെന്നാണഭാവം സാരുദിപാചു, അഞ്ചുവയന്നും അത്മ ബുദ്ധിപ്പാലെ മാനു എന്നും അത്മ തനിൽ അച്ചി മുന്ന പദവും ഉപചാരിക്കുന്നു. കൊച്ചുചു, മുത്തുചു, മുഴുമുത്തുചു, മുത്തുചു, അമുചു, മെരിയചു, മുചിയചു മുത്തുംബുദ്ധി മുദാഹരംജാദാരം നോക്കു. ദേവകിയമു; ലക്ഷ്മിയമു എന്നാക്കു മുക്കാവത്തു വുവാരിക്കുന്നതുപാലെ, മുക്കാലവത്തും മുചിയചു, മെരിയചു എന്നും മറം പരാഞ്ഞു ബന്നിക്കുന്ന “ശിവ ശിവ മെരിയചുവിപ്രഥോഗജ്പരാത്രം” എന്നിങ്ങനെ പ്രാചീന പ്രധാനങ്ങൾ സുലഭമാകുന്നു.

കൊച്ചുവിനെവയളിയിലെടുത്തും പലതരമുളിക്കുണ്ടു നടന്നതങ്ങൾ എന്നും,

ഉമ്മിണിയചുവി! വാടീ നിന്നുടെ പൊന്തണിയെന്നു നുഝക്ക തരാംമാ?

എന്നും (സീതാസപ്പാംവരം മുളിൽ) കുഞ്ഞുനുപും ഇന പദം പ്രധാനമിച്ചിരിക്കുന്നതും സാധാരണ മുളിയെന്ന അത്മ തനിപ്പാക്കുന്ന. അച്ചിയുടെ സ്ഥാനത്തും മാതർ എന്നു കുളിന്നു പാശിലും മാരു ഉപചാരിച്ചുകാണുന്നു.

വാന്നവരെല്ലാതു വാനിലെ മാത്രം

എന്നിങ്ങനെ പല ഭാഗങ്ങളും ഉദാ നരിക്കാപ്പുടാം. പിള്ളാലവത്തും തും പദ

അതിനും അല്ലമായ ഒരു താഴ്യുടെ ചരാചരണയാട്ടുടെ, ഭത്യപുശ്ചി ചെള്ളുന്നവരു (താഴ്യന്നവരു) എന്ന അത്മം ഉണ്ടായി. “അച്ചിക്കു ദാസ്യപ്രവൃത്തിമെ ആനവൻ” (കല്യാഞ്ചനഗസ്സിനും തുള്ളൽ) ഇത്യാദി പ്രചയാത്മകൾ ഉദാഹരിക്കാം. ഈ നിലവിൽ അത്മശതിനും ഒരു വൃത്യാസം ‘അച്ചിനും’ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാച്ചിൽ ചപ്പീച്ചന കണ്ണച്ചുനൈനിനി—

നേതച്ചതറാജിനീവില കേട്ടവിളാത്

എന്ന (സന്നാനഗോപാലം തുള്ളൽ കീഴിലൊന്നുകുന്നു വിദ്യാം കൊയിന്തനുരാൻ) ഭാഗത്തിലെ ‘കണ്ണച്ചു’പട്ടം നോക്കുക.

പ്രത്യേകതയിൽ നന്ദിടെ കവി അച്ചി എന്ന പദം സാധാരണ മുളി എന്ന അന്തർത്ഥിലാണ് പ്രചാരാഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. “വേഗപ്പീണാം” എന്ന മുല തനിന്നീറ ഭാഷാക്കാക്കാൻ ഇം പദത്തിനും വേദ്യകൾ എന്ന അത്മം ഗ്രഹിക്കാം.

മുൻപേറും.....നിലയ്ക്കും മുൻപും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന മാനം നിബി തും വന്ന കൊപ്പത്തെ കൂളിയുന്ന വിധത്തിൽ. മംസം (പും റാ) മുളാ. 44. വ്യാവ്യാനം നോക്കുക.

പുരഖിനുംകും മുളിക്കുംടു നാംകവിക്കുന്ന കൊപ്പത്തിനും ചാനമെന്ന പറയാമെന്നും അഡിപ്പായമുള്ളും. “ഭാന സ്യു മുളിക്കർത്തുകരാമാദ്ദു തുംബ ഏക ഷാസ്യ കാറം മാനകൾത്തുതരമ്പരി ചെടുവ്വുതെ. ഇന്നൻപുറാളിത്തങ്കാപമാത്രസ്യ മാന പദവാച്ചുത്തെ തദ്ദേശനസ്യ താല്പര്യാദിത്തി. മുളിണാമിത്യാദ്യക്കതിന്നു പ്രായിക്കാണിപ്രായേഖനേതി നാജാഹഃ; അത എവ.

അനുഭിനാവ ലതാരുംഹ തപാമകവപ്പുനാർപ്പിദിനേതക്ഷണം—

മും നാംനോഃ കുതകേണ്ടുകു പിരമ്മും” ദോഡാവരീബൈബൈക്കുതേ
ആജാദ്യോ പരിട്ടിംനാജിത്തീവ തപാം വിക്ഷ്യ വെല്ലപ്പുഡ്യാ
കാതഞ്ഞാദവിന്ദക്കും മളനിഡോ മുലുഃ പ്രണാമാജലിഃ;

ഇത്യുത നായകത്തുടാ മാനഃ;

എഡി മെ രണ്ണീഡി കംചിദിത്യർഖവാകു
തപമിവ ന ആതീതി സ്നോതുകാമാസ്യ പത്യുഃ
സുതനരധികകേരവാ ഓഡാപി ചാസ്പാനാനാ—
ദിനി സമജനി വുംനാഃരകാഞ്ഞാവിജ്ഞാനഃ

ഇത്യുതോഡൈത്തത്യുഃ ഇതി ന ഭിദാംബരാട്യപ്പാ മുനിതി മേഖലും” എന്നും പ്രസിദ്ധപണസിതനായ കയ്യുള്ളും രാമവാരിയൻ (അമരകശതകം, സംസ്കൃതവ്യാവ്യാനം, സരഭാക്ഷം.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനുഭാസംഗിയായ നായക

கத ஸ்ரீஸ்வாமாகனா ஹாஸ்கூத்தமாய கோபஷ், காந்தரவண்மெகாங்கி^५ புதுச்சைக்கு ஸ்ரீகஷ்ணாகனாதும் மனிடம் ரங்கவியல் ஏன்^६ ஸ்ரீஸ்வாமாகனாதும் ஸ்ரீகஷ்ணாகனாதும் மாநாக்கல்லூழு^७ ஏன் வருகாதான்^८ உபி
தா. மாநாதான்^९ ஹாஸ்கூத்தமாய மாதும் வேங்கி ஏகித், அறு^{१०} புதுச்சை
நூக்கும் உணர்கள். எனால் ‘அங்கூரஸங்கினி’ ஏன் பதங்கொள்ளு மாணால்
நடியுடை ஜீவங்கால காரணம் நாயக்கள்கே அங்கூரஸங்கமென் வழங்கி
கணம். அதுகொள்ளு^{११} புதுச்சைக்கேபும் மாநாகவான் பூஶாஸங்கமென்^{१२}
“ஸௌபி சாம்யாநாலால்” ஹதூாடி ஓரைக்குத் தங்கம் உபரிபூதம்
நடிக் புச்சுதெடிக்கண் ஏன் விசாரிக்கண்டு யுக்தமாயிறிக்கன். புது
சைக்கே கோபம் மாநாகமெக்கித், எடு யுக்திலைக்காரிதூ^{१३} ஸ்ரீகஷ்ண வழி
தவிழ்வைச்சுக்கிலக்கி ஜீவிதாகிக்கூது ஒதுக்காற்றாக் கணாக்காமென்^{१४} பரவு
ஷைவதா. அறு^{१५} அங்கூரதம் “அது புஶாக்கி ஸமாக ஈங்கியும்கா
ருமென் இலுபுத்துவிருஷ்ணம் சு வைசு பாகித்து நூதமிதி மனவு^{१६}”
என்^{१७} (‘அங்கு ஒரு மூலம் ஹதூாடி மூலபுதுக்கிலக்கே வழங்கும்) ஸுமநோ
மனி பரவுகின்று ஹவிட் புச்சுதூக்கம் நூதவுமாக்க எனவில்லாஸவிழ்
வேகாக்குவினாவ்கைல் ஸ்ரீகஷ்ணால்லாயி வக்களிக்கொடுத்தனை ரஸபோன்கூ
என்^{१८} ஸ்ரீஸ்வாமாகனாதும்

அதற்கும் தான் அதை விடக்கூடிய நிலை என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கு முன் கூடும் போது அதை விடக்கூடிய நிலை என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கு முன் கூடும் போது அதை விடக்கூடிய நிலை என்று சொல்ல வேண்டும்.

ପ୍ରୀତିଶ୍ଵରଙ୍କ ଗାୟକଙ୍କରେଣ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ.

നാലുകാലവരുടെ ക്ഷതി കിട്ടുവിളമ്പു തന്മൂലവാദി

ପୀଠେଣ୍ଡି ଲୁହି? ବ୍ୟାରଙ୍ଗ କାପିରାଜୁମ୍ବିଯାଖାତକଃ

શ્રી નાનુ લક્ષ્મિણાં

‘എന്നെന്ന’ത്തിനും ‘നല്ലവയാന്’മെനും ദീപിക്കാംഗങ്ങൾ ടോക്കിനും അത്മം അടച്ചിനും, അല്ലാറും ഒരു മുന്തി

କାମ୍ପୁକଲ୍ୟୁସ କଟକଟିବାଣ ଯତେ ଓପାର୍ଟ୍ କିନ୍ତୁ ପିର୍ରାମ

କେବଳ କରୁଣା ଜଗତି ଯେତୀଙ୍କାହାର ଲତା ପାଦକିର୍ତ୍ତୁମା ॥

അതിലും നൗരീകലുമെല്ലാം കൊടുവന്നു

விழெக்கிள் வரலாறு விதிவாசமுடையது விதிவாசம் || 15 ||

கிளை வெங்குவல்த்திராக டஷ்கி சீலஸ் மேட்டியில் ஓசூரூபை
அதினால் ஒவ்வொத்து நூற்றுமதில் காமாவுடா தினால்பூயன்
ஏனால் தான் ஒழுந்தியலை மீக்கு கால்களைதில் பெட்டிக்கால்களீ
க்காலம் லிங்காவத வேலூரைத்தனவுக்கு பிரச்சாரம் பீடிப்பிலீ ॥ 15 ॥

“ 15 மினங்.....நகர் ஶோகிக்காது எவ்வளவுமையும் வ அவையும் தீவிரமாக அதற்கு மின் யாது. புசுபிலிக்க. அவை உம் ஒருவரை பஸ்ஸிலூக்காளி வள்ளிவிழுப்பிரிக்கை. வத்தாகு” எனவும். “ பாபி புசுபிலிக்க கல்லூரியுமாடு ” (கூவபலவுணா வளவிழுப்புக்கு) என்று சாம்பு முது வாரியில் பாபியிழுப்பிக்காது ஹவிடெ ஸ்ரீவைஷா. அழகிய..... மோடியித்த காலியிலிய அமைக்காண்டிலைக்குடி கீழ்..... சூரிய தேவையும் கூடும் கூதில் குத்திக்கூதியிழுப்பிக்கை வேவங் மதிப்பக்கத்தி கீர்த்தி வரவே வத்தையும் குத்திப்பார்க்க. ராஸ்புரி வயல். காலா(காலா) விளையல் ஏராம் யாது. ஏற்காடு தாங்கா.....கொள்கிடுக் குது ஏற அதில் ஏற்கால் தாங் கிரிமகரி கலவிக்கையுமிகு பேடிக்காள்கிடுக் குது ஏற்கால் அவையிட ஏற்கால் அடிக்காடு தீவிரமாக வாய்த்தி கண்ணுக்கிடுக்கிடுமா ஏனு கை நிதிரிசு கென்..... புரிதிப்பு மௌனிவாசி வேறூகரி அரயிவாசிக்கை தெரவுக்கிடும் ஹரணை பீகங்குவுட்கைத் துறைக்குடி தீவிரிக்கை. வேற்றுத்தெரவுக்கிடும் வெறுமூழுகிகரி தாமஸிக்கை தெர

ஏக்கிலீ: எது நமத்திலும் இசூட்டக் பூர்வகங்களை வெளியிட விரும்புகிறேன். சிவபூரூபீகலைக்காரர் வைஞ்சல்த்துவிலாவாஸ் அவரிடை வேறைக்கருக்கூடிய ஒரேன்னான் யாகி. அதையான் தீர்மானங்களுக்குமிருந்து வேறைக்கப்பட வாக்கா ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாக நினைவு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உத்திரவுக்கூடிய நிலை வேண்டும். அதையான் காலாநாயகி என்று வெளியிட விரும்புகிறேன்.

തിരുവാം നീക്കേവരു പച്ചാശക്കരു : കമ്മിറാഫോഫലസ്റ്ററം

ଶୁଣି ମେ ଯାହୁରେ କନକ ପତଙ୍ଗରେ ଯାହୁରେ ତଲାକୁହିବା ॥

രാജനീപ്പം രജതസ്ത്രയശാം ലക്ഷ്മീദിവ ദാതു ക്ഷേത്രം !

வொழுது கிடைக்கின்ற நான் தலை பூசை. 8 || 16

ଓঁ গোষিলা নীলরঞ্জন পুতুল খণ্ডবাণীজ্ঞ তা শ্ৰীমীকীৰ্তি ।

രൊന്നായിപ്പുണ്ടെന്നുകൊണ്ടുള്ളിട്ടും മിക്കവാറും തിന്റെ ശാരീരികം

നൂതനമായുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ചുരും വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിരാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

வொகானோக் காண்டிலிருப்பு பெண்வழிவிலைத்துறையுடையில்

|| 16 ||

സംത്രാസിക്കുന്നവരുടെ പാഠ റബ്ബർ റാഡിയോ ടെലിവിഷൻ

ରେଣ୍ଡିଯୁରେପାର୍ବିରତନରଙ୍ଗରୀପୁରୁଷ ତଥା ଶିଳ୍ପୀଙ୍କରାଜ୍ୟ ॥

യാത്രക്ക് ചൊല്ലാറിവ് പരപ്പരമുന്നിയും രക്ഷയും

வு ஸ்ரீமான் கிவி ஜெயகுமாரன்னுடைய பதில்லை.

കോട്ടംവിട്ടജനങ്ങൾ പരമ്പരാഗ്രാമപഞ്ചായത്ത്

குடிக்கும் பூர்வைகளைப் பற்றி நான் தெரியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

കുട്ടികൾക്കുള്ള പ്രായം കൊടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

വാട്ടംത്രക്കാരെ ആകീടിക്കയെല്ലാം മറ്റൊരു ദിനീലാ ചൈരിപ്പാണ്

117 ||

ശ്രോ. 17. കൊട്ടംവിള്ള.....പുരകർ കുടംമ്പം കുടാത്തവയായാണാംവും വേന്നാൽ. അഞ്ചിമണി.....ചുഴിവേ അലങ്കാരഭാഷി അഞ്ചിയുണ്ടാക്കുന്നതുവരെ വല്ല നീറ്റിത്തംടക്കുന്നതിൽ ശോഭ വൃംഖിയും മരവിലുകളും

സമൂഹം വിസ്താരമായി ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ വിലസുക.....ക്കു മദ്ദവൻ വിലസുന്നതുകാണ്ട് ശക്തിശരിഗവനായ അതു കാരണമെന്ന്. അതു ശിവന്റെ ക്ഷേത്രിൽ എരിഞ്ഞവനായ ക്രടിം.....ക്രടിട്ട് അനീച്ച തന്റെ അനുഭാവ ശിവന്റെ സമീപത്തിൽ ക്രടിഡി, അനുഭാവം! അനുഭാവ ശിവന്റെ ഒന്ന് പിന്നവാച്ച് ഇപ്രകാം ചെയ്യുന്നത് അഭ്യർത്ഥനയിൽ കാരണം. വാടം എല്ലാന്നവിധം ക്രടിഡിട്ട് അമരം.....പോരു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തായു ഗ്രഹം ലോകത്തിൽ ഒരു ഒന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഭവനങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ട് ദിക്കുകളിൽ വിവിധവർണ്ണങ്ങൾഭാവം രണ്ടാശഭ്രംഗ ഭോക്ത മാവില്ലുംപാലു പടൻ തിളങ്കുന്നതുകണ്ണാം, കാമദവൻ ശത്രുവായു ശിവന്റെ സമീപത്തി ലും തന്റെ കത്തുളക്കാണ്ടുതന്നെ വാസാധാരം രക്ഷിക്കുന്നതിൽ വാടംകുടാ തെ ക്രടിഡിരിക്കുന്ന പുഷ്പിച്ചപജ്ഞാഭാം എന്നും തോന്നം എന്നും ഭാവം. അലക്കാരം ഉംഗ്രേക്ഷ.

ഉന്നം സ്ത്രീയം കളമനിവപ്പേബന്തു ഘണാധ് രേക്ഷുക്കാബലാഃ—

രംഭാജാബഹം ത്രംകനികിരേശനാളികരോക്കരാഖ്യം ||

ചരിനാപാംബദ്ധതയദാളത്തം ചാരകേദാരവാഃാഃ—

സ്വംതപനാവസ്ഥ പുഠിതം പുവ്സുരോപജഹവഃ : || 18 ||

മുറം പത്രം പെട്ടാനെല്ലിനരിയ കാരിവിന്നിഗണം, വാഴവർപ്പം,

മുറം പരിനാശവാസിന്നിര, കളിഞ്ഞാ തിങ്കുന്ന തൈക്കീരിം മുടം,

തെറംനാദ്യം പറഞ്ഞെള്ളവയുടനീകിക്കിൽ ചൊന്നാവബ്ല്ലാപ്പുലാധി—

ശാരാരാജന്ന ചുംക്കവും വിശ്വാസിക്കുവാ കണ്ണാടിലുണ്ടാശാലത്തിൽ.

|| 18 ||

ശ്ലോ 18. ചുറം.....ലൈനം ഏല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നല്ല ഇലകൾ നീറണ്ടിരിക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ ജാതിയും, (മെന്നും, മുണ്ടകൾ, തേവര മുതലായവ) അരിയ.....വർദ്ധം വലുതായിരിക്കുന്ന കരിവിന്റെ മുടം, പല ജാതി വാഴ. മുറം.....നീരു പിന്നു മുറം കവുങ്ങിന്നിര, എന്നും അന്നപയം. പിന്നു അധികമായ കവുങ്ങുകൾ, അടയ്യംരാജുൾ, കൂളിമെഡം.....മുടം റേഗിഡായി നീല്ലുന്ന തൈങ്കുള്ളട സമൂഹം. കൂളം ശമ്പുവിശേഷം “കളിലവ്വരക്തമധുരാപനേ” എന്ന മേറിനി. റേഗിഡായി എന്നും ഇവിടെ അത്യും. “കളിലവ്വരക്തവിലാംഗരുന്നികൊണ്ടുംകാനം” (ഭാ. നേന്ന് ചാ) ഈ തൃംഡി പ്രശ്നാശാഖ ഓൺവും. കാരാതട്ടി കാലകളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന അവധുക്തമായ ശമ്പുങ്ഗത്തുടക്കിയുള്ളൂ” എന്ന അംഗം ഇവിടെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ചാടില്ലായുണ്ടില്ല. തെറംനാ.....പ്രമായി അദ്യം പറഞ്ഞതു “അതിനും അടിത്തു പറഞ്ഞതിനോടു തുല്യമായി, അതായതു്, അദ്യം പറഞ്ഞ നെല്ലിനും

അടക്കതു പറഞ്ഞ കരിപിക്കുന്നു, കരിപിക്കുന്നു അതിനടയ്ക്കു പറഞ്ഞ വാഴയുടെ
വാഴയുടെ കവുങ്ങിനും, കവുങ്ങിനു തെങ്ങിനും എന്ന ഭാവം തെററുന്നു
.....സ്ഥലത്തിൽ പിശയോന്നം കുടാതെ പൊക്കങ്ങളാട്ടം വീണ്ടിത്താട്ടം
ആടിയവ. അവിടെ കണ്ണണ്ണിലും തോട്ടണ്ണിലും ഉണ്ട് സ്റ്റൈ കരിപുംപൊല
യും കരിപു വാഴപോലെയും വാഴ കവുങ്ങപോലെയും കവുങ്ങ തെങ്ങംപൊ
ലെയും പൊക്കങ്ങളാട്ടം വീണ്ടിത്താട്ടംആടി അംഗീകാരം. ഇപ്പുറഞ്ഞതും എ
ക്കുറ പ്രിയാനുഭാഷിക്കുന്നു ഒരു അടക്കാളംമുക്കാം. ഒരുപാശുശ്രാവലീ,
ധനി.

എപ്പെന്നുകാം മട്ടികവലു സുമാലുന്നിയും വെന്നു-

ഡീഷ്ടഃ കുലേ ഭജഗതികാവപ്പും തേരു പുറപ്പും ഗൈ ||

ചുഹാം മുക്കിപ്പുജനപവനാ വിത്രും ലാബികാനാം

ലാഖാം തന്നപ്പും തിപത്തും സെയിരു ന ക്ഷമിത || .19 ||

വട്ടഞ്ചിൽ റേഗിയാഡി സുമട്ടികൾിലെ പട്ടതുംതെന്തിന്ത്യുപമാരാത്ത

മാട്ടാഞ്ചാവെററിലെത്തെയ്യാടിയുടയുകവുങ്ങിനു നിരുപ്പാടകുടി;

ആടക്കഷിണം കളണ്ണീടിലുമിവയുടെ നജ്യുക്കുളക്കാരാനാം

ഗാടകേഷാം വള്ളത്രും നടമണിമണിത്തുലാളുക്കു നിത്യം || 19 ||

ദേശം. 19. വട്ടത്തിൽ.....നിരുപ്പാടകുടി അതിൽ റേഗിയാഡി
വട്ടഞ്ചിൽ സുമട്ടികൾിലെ പട്ടതും കുത്തു എ വെററിലെത്തെക്കാ
ടിയുടയുകവുങ്ങിനു നിരുപ്പാടകുടി ഏന്നും അന്നായും. ആ ഭവനങ്ങളിൽ റേ
ഗിയാഡി വൃഥാകാരത്തിൽ സുമട്ടികൾക്കുണ്ടും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കു
നാതും, സമീപത്രും നല്ല ടീതിയിൽ വെററിലെത്തും കുംഭകം പട
ൻ കുററിയിരിക്കുന്ന കവുങ്ങകളുടെ നിരുപ്പാടകുടിയുതും എന്നു കീണുണ്ടും.
കീണു സുമട്ടികൾക്കുണ്ടും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണും. അതിനടയ്ക്കു
വെററിലെക്കാടി പടൻപിടിച്ചിരിക്കുന്ന കവുങ്ങകൾ നില്ക്കുന്ന എന്നും
ഭാവം.

“താംബുലവല്ലീ പരിശോധുഗാണാം ലാവതാലിംഗിതചടവനാണു
എന്നും മലു. (സ. 6) ആട്ട.....ക്കാറു ഇവയുടെ നജ്യുകളുക്കാറു
ശൃംകഷിണം കളണ്ണീടിലും എന്നും അന്നായും. കവുങ്ങകളുടെ ഘുക്കലക
ഉം തട്ടിവക്കു കാറും, നൽകനം മെച്ചുന്നതു നിമിഞ്ഞം ശരീരത്തിലുണ്ടാ
കുന്ന കഷീണത്തെ നണ്ണിപ്പിക്കുന്ന എന്തിലും. അന്നാംഗാം...നിത്യം
നിത്യം നടരണിമണിത്തുലാളുക്കും അന്നാംഗാംഗാടകേഷാം വള്ളത്രും എന്നും
അന്നായും. എന്നും നൽകകിക്കാരുകും കാമകകളിയാകുന്ന നൽകനത്തിൽ ശ്രദ്ധ
ഉണ്ടാക്കും. മണി ശ്രേഷ്ഠതാദ്യൂതകും. ഒരു ആട്ടം നിമിഞ്ഞം ഉണ്ടാകുന്ന ശ്ര

మతిన నాయిప్రికిం. ఏగుండ మరింత అట్టతింస్ అవశ ప్రమిప్రికిం. తన్నలూలు తన్నలూలినీ బుధువుపగటవం. లువిద బుధుభాగణ్ణు తుకం. “ప్రపణువచ్ఛిన మక్కిం మక్కిం” (భ. కి. పా.) “మక్కిలిఁ ఇక లైం పచ్చిపంతాతిఁడికం” (గణ. పా.) నుత్సాతి ప్రఫోగజురి గోషిక అంగాటం సస్యి అంగువం. అగుంగలు శరీరిల్లిస్తాతవఁ కాబడెవఁ. ‘కండ్స్పు ఉప్పుకాంగఁ’ ఎగుం “ అందం. “జగతింగాంగో విజుతె” ఏగుం “ సౌసంత్తులహరి. కషుజులినీ వృషులుతీక తక్కివికు కాదు “ ఉప్పీపకండు” భావం.

సెపచెర్లుకష్యుసపతలుసికతాసప్పుభావెన వారాం

వాపీ శీతఽ్తుతింగొరిలువుబుపత్తునుతెితిస్ ||

స్వాగత్తీయివియిస్. నీతిరాం జుసుమకాలెపి యస్సుం

ఘుమ్ముం ఘుమ్ముం, కవతీ సలిబం ఘుమ్ముం పత్తుగాగాయాః || 20 ||

హుడెరం చాపుకాంతమ్ముతుపచవమతిఁకషుజ్జిత గెనంఖుమ్ములం

మోడె వెజ్జుతిలుత్తుంగాంకింగాలుయరశామతమ్ముగ్గఁ వాపి;

ప్పుడెరం వెగంఁగాంథు శుఫతిశుప్పియారు వాగు ఉప్పుకిషుజీకె-

ప్పుడె వెజ్జుంగిరిగుతాశరశవిస్యుమాంరంక్కిలుగొఁకులుతిఁ || 20 ||

శ్రుతి. 20. హుడెరం.....మతిఁఁషుజ్జితు బులమెరియ ప్రాకు

రిస్సులుకొణ్ణ ఏతియతాయి కెట్టియింగాకిస్సు రతీలిగికత్తుం గెనంఖు

ప్రములం వెజ్జుతిలినీ తెళ్లిప్పుం నీమిటం. చోడె.....వాపీ వెజ్జు

తిఁ రపాడె ఉప్పుంగాలు ఉఱరె కాశుతు వాపి సించు ఉగ్గుఁ ఏగుం

అంగుఁయం వెజ్జుతిలినీ తాఁఁ అంకిల్లిలెతత గెనాలు ఉఱరె కాశుగు

తాయి ఈ కుతిం అంపికచ్చుఁ. అంకిపుఁ కిటకిగు వాస్తుశం ఇక్కిఁ

గీగు గోకుఁయం కాశుతికావశ్శుం అంతయు తెళ్లిగు వెజ్జుఁతాఁక్కుకి

యతాఁ కుతిం ఏగుం “ ప్రాడెరం.....మిలై కెకె ఉప్పుఁ ఏగీయ

వెగంఁకాలుత్తుం, చాపుగెంపుఁలె శోణికిగు ఇవఁతాఁక్కుకియ స్వంగి

యాయ ఏగునీ భాంతు అవిద వాగు కుతిఁషింగుఁ ప్పాడె...మిలైతిఁ

సెపపరంగాయి వెజ్జుం నీఁగు కంకవియుగు ఉక్కిలుగుం ఉప్పుతుం. ఇంఫమతి

ఇవియందు సాకీప్రాయం. అంబుడ ఇబుం ఘుమ్ముం పత్తుగెంపుఁలె గోణీ

కుగుతుకొణ్ణు, అంతినీఁ సాగుఁల్లియుతిఁ చుమరిలె ప్రాకుగుం పెవిఁ

വെള്ളം കരകവിയുണ്ട് എന്നോ ഭാവം. ചപ്പരല്ലെങ്കുടുത്തു ചപ്പകാരകൾ ദ്രവിച്ചു ജലപ്രവാഹങ്ങളാകുന്നു എന്നോ പ്രസിദ്ധം. “ദ്രവതി ച ഹീരശ്ശാവുദ്ദേശത ചപ്പകാരൻ” എന്നോ (ഉ. റ. ച. നാടകം) കണാക്കക്ക് അലക്കാറം (അസംഖ്യം) അതിന്മേഖാക്കതിയും വിഭാവനയും.

ആരാഡാസ്യാഘടഭവി തദ്ദുഃഖവലാസ്യകാരം

ചുരംസുബരത്വപരിക്കുമ്പേമെയമിഷ്ഠാമകൗഖം ||

കുരീഡാസ്യാം ഹിന്ദിമേധ്യത്തിനാഥായാതി യസ്സി—

നാസ്യം ശ്രൂരാഖവ ഇവ ചക്രാന്തേക്ഷണാംഗാം || 21 ||

ചാരതാഖാജുത്തിന്കരണിൽ ദന്തിരക്കുറിക്കും മേലു

ചേരും പുത്രാരക്കാശാട്ട നാഡുമഞ്ചാണംദ്യാഖണം

സൈപം നല്ലന്തിനേരംഞ്ചിന ശരീരത്വിലെത്തുനൊഞ്ചുമിച്ചു,

പാരം താനഗ്രഭാവം തടവുമൊരു ചക്രാന്തേക്ഷിതൻമാനസും നിർബന്ധം || 21 ||

ശ്രദ്ധാ 21. ചാരതാഖാജുത്തിന്കരണിൽ ചാരതാഖാജു, ആ കുളത്തിന്കരിൽ കരമും അടക്കത്തു.. മര.....ക്രാൻ പുക്കിഡിനു സ്വാഭാവികാണ്ടും ഇരുട്ടും വെയിച്ചുതു, ഒരും തിങ്കി നിറന്തുനില്ലെന്നതു കൊണ്ടും സുത്രരും ഉള്ളിൽ കടക്കാതുടും എന്നോ ഭാവം മേലേ.....തന്താട്ടുകളിൽ പുക്കാളാക്കന്ന നക്ഷത്രാഖാജുമാണുടാട്ടു തുടക്കിയും, നക്ഷത്രാഖാജു പ്രോബല ഫോട്ടിക്കന്ന പുക്കരം എന്നോ ഭാവം. പുക്കിഡിനും ഉഖർച്ച യാനി. നാടമധ്യ.....എണ്ണേ നിന്മധായ ഒരു പുത്രാഖിയുണ്ടു് മണ്ണുടെപാലയുള്ളതാണോ അതിലെ ഓൺ. സൈപംരം.....സുത്രും പാരം താനഗ്രഭാവം തടവുമൊരു ചക്രാന്തേക്ഷിതൻ രാനാസും സൈപം നല്ലന്തിനേരത്തിനും ശരീരത്വിലെത്തുനോരം അണ്ടും അപ്പുമിക്കും എന്നോ അന്നപാദം. സുത്രും മാനനഗ്രഭോതകും. കോപം ആകന്ന സുത്രും സന്ധ്യാകാലത്തിനും തുല്യമാഖിരിക്കുന്ന ഉദ്യാനത്തിൽ ചെന്നാംപത്തിനാം, അണ്ണുമിക്കനും. ഉദ്യാനം സന്ധ്യാപാലഭാഗിക്കുന്ന എന്നോ ഭാവം. ഇരുട്ടും, നക്ഷത്രം, മണ്ണും, ആദിത്യാസ്ത്രയും എന്നാിവ സന്ധ്യാജ്ഞാടും ധന്താഖാക്കന്നവഴിലും. ഇവ അതിലും ഉണ്ടു്. ഇരുട്ടും പുക്കിഡിനും കാനിനുംഭായതു്. പുക്കരം നക്ഷത്രാഖാജു; തെന്ന് മണ്ണും; എന്ന അചക്കം സന്ധ്യാജ്ഞും അപ്പുമിക്കനും. ഇവിടെ അപ്പുമിക്കനുതു് (ഇല്ലാതെഖാക്കന്നു്) രാനാകന്ന അരുടിനും, ഉദ്യാനത്തിൽ ചെല്ലുന്നവാരം, എഴുന്നാടു് എന്നേരു ഭാര്യാജ്ഞും ഉണ്ടാക്കന്ന മാനം എറു വലുതുഞ്ചിതനാലും നിന്തു് ഉടനെ നശിച്ചു് അവരു ഏന്തീക്കു് വശംവച്ചായിത്തീരുന്നു. ഉദ്യാനം അതുനും ഉള്ളിപക്കം എന്നോ ഭാവം.

(“ആരാഡാസ്യാഘടഭവി” എന്ന ത്രംജുന്നാ) ശ്രദ്ധപദ്ധതിന്കരിൽ ഉത്തരാല്പ് അതിനോ കുന്നാംഗാം അലക്കാതി ശസ്ത്രിന്നും ശ്രൂരാഖവ ഇവ ചക്രാന്തേക്ഷണാംഗം

കാഡ്” എന്നും ദീപികയുടെ പാഠം. “ശ്വാമാഥവേ നീശാമുവേ മന്ത്രാലംഖരു
ഹവ സാ ചജകാരിക്ഷണം സൃഷ്ടി തന്മുൻ ഉദ്യാതേ സാന്നി. “ശ്വാരാ സ്ഫോ
ദ്ധാരീബാനിഗൈ”തുമരം.

ശ്വാമാ യൈവനമല്ലുസ്വാം ശാരിബാ ഹ നീശാപി ഹ
ഹത്യാഭിയാനാന്തരം പ. നീശാമുവാസദ്ഗൈ തന്മുനിനുദ്യാതേ മകാഃരക്ഷണാ
സാ ചതു ഹവ ഭവത്രിത്യത്മം” എന്നും വ്യാവധാനം. പ്രസ്തുത പാഠം അംഗസ
രിച്ചും, സന്ധ്യാക്ഷാലംതിനും ചതു ഏന്നാതുംപാശാ ഏൻറു കാഞ്ഞ് ഉദ്യാന
തതിനും അലങ്കാരമായി ഭവിക്കേടു എന്നും അത്മം. അലങ്കാരം ഇപാദയും
അപകച്ചും.

ത്രൂക്കസന്ദേശത്തിലെ പ്രസ്തുത പദ്യത്തിന്റെ സമഗ്രാജ ക്രയ താഴാന്തര
മാകുന്ന, കൂപ്പുംഗാമഡിലും താഴെ ഉല്പരിക്കുന്ന ഭാഗം.

രാവേന ചൊല്ലുകിൽ ചേരേരായു ശിശ്ലത്തും

കാവുഡിനില്ലുമെന്താനന്നുണ്ടും

ത്രിക്കൾ വീഴ്ക്കുന്ന പാദപജാപംകൊം

ബണങ്ങളുമേ പൊങ്കായുംനാന്നുകാരം

ചൊരു വിരിന്നുള്ള ഘുഘുക്കുകിനതാരകജാലവുഞ്ചു ഒചിയും

തും തിരഞ്ഞെടുള്ള ഘുമരദങ്ങളുംംകോഡിലണ്ണുന്നുനീർ വീണാമുണ്ടും

ശ്വാസമായുംജോരു പുസ്തവല്ലുണ്ട് മുഹമ്മതിന്ത്തനോഡുമിപ്പു

ചേരാററു നീജാരംതന്നാനന്നമാകിനൊരുന്നാക്കബിംബവജ്ഞാളിച്ചുള്ളതും

വെണു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാവിൽ നീനുപ്പും

ഒട്ടേരിയാഭ്യാസ രാത്രിജുക്കാണ്.

ഗാഥാകാരരണ്ടും ഭാഷാന്തരമാതുരിയേയും, മുകാശങ്ങൾപരിച്ചായിക്കു
ദേശയും ഉല്പുത്താഗം നല്ലുപാലെ തെളിഞ്ഞിക്കുന്നു.

ആശാക്രൂഹജ്ഞപരിമഹോദാംഗാരിനുംമംല്പിച്ചാനും

മാരാദന്മുന്നിൻ പരിമുഖ ചരൻ വായുരാരാമപാലഃ ||

ശരീംശ്രീം ശരീംശ്രീം പ്രണംതതി വൈഹിപ്പുരീകരണ്ടമാകരണ്ടഃ

സിംഹത്യുതന്മുഖിയത്തി ച ഗാം മുന്നുശരീരതഃ പ്രാണരൂപഃ || 22 ||

ദിക്കാശക്രമ്മാദ്ധും മലർമണമിക്കംമാരണദിക്കരുതായും

നതകാഞ്ചിൽ മുററിട്ടും മുദ്രപവനനതിനുംളിലുദ്യാനപാലൻ;

വെണു മാറും കൊഴിനുംളിലുകൾ ഉചുജിലംകൊണ്ടു മിററു നന്നയ്ക്കും

ചീക്കുന്നു എത്തുംരാജുന്നീമലം വിതരിച്ചുവരുമ വു ശ്രീഡാക്കം

ശ്രൂ. 22. ദിക്കാശക്രമഃ.....മിച്ചത്തായും ദിക്കാശക്രമിൽ എല്ലാ കാഗ

ആരും ചെമ്പു പരക്കുന്ന ഘുക്കാളുടെ മണ്ണത്താരിട്ടുക്കിഞ്ചി വു ക്ഷമിജ്ഞാളുടെ അട്ടക്കാനും.
പുരുഷങ്ങളിലെ ഘുക്കാളുടെ മണ്ണാം പഞ്ചപ്പറമ്പിക്കുളിലും വ്യാപിക്കുന്ന എന്നും

ாவஂ புக்கீபாஸ்தலி ய.நி. தக்கத்திற்கு..... லுறுானபாலக் கைங்கொக்கி ஸமெரிக்கள் மூவாணு சு உழுாந்தின்ர கக்ஷக்கி, காவ ஜீஷ், அதுக்கள். பாவந் காரட்; பூத்தீபாவன ஏன் யானு. உதா காந்துத்திற் உழுாந்பாலன்ர யம்சுக்கை பூதிபாதிக்கள் வெசுன்... திலிலகர் கொஶின்றாஜிலகர் வெசுன் மாரட். மரங்கலித்தினின் தாஶ வீஸ்கி கிடக்கள் ஹலக்கை வேஹத்திற் நீக்கம் செய்து. மயு..... நன யீஷ் கேநாக்கள் வெஜுங்கொங்கி மிராந் நநயீஷ். அந்தித்துத் தலிக்கள் அதுமாரம் ப்ராஸிலும். புதின்கைலெ தெநோத்துக்கியதாக்கள் வாயு ஏன் கொவஂ. சீக்கொன்று..... பூத்தியாக்கி வேஹத்திற் எத்துக் காரடாக்கிலீஷ் கொ புக்கீபாக்கை வீசித்து, தாஶ வீரித்து. அலங்கரிக்கு எத்துக் காரடாக்கிலீஷ் வாயு கத்திலீந்தது^o (இது) அதுக்கொங்கி எத்துக் காயிக்கு ளாக்கும் அராவ வீசாநாக்கி நிலீஷ்கு புதின்கைக்கைத்தினே அதின் காக்கியில்லை என் அலிப்ரா ஸ். மிராந் சூபாக்கர் எ.கி.கி (அந்தித்து) தலித்து ஞலுமாக்கி வைத்தானி வீரித்து வீதானித்து ளங்கிலாக்களின்ர புதீதி ஒஜுவாய். அலங்காரம் குபக்க.

தருாக்லாக்ட்ரஸ்திலகவிடப்பி ஸநாதாகரூப்புவினமு:
ஶாவா பாந்து ஸ வாடு குபகை ஶாவினார யநூஜமூ ||
அந்தாஸுந்துருா ஸுந்திக்குமாந்தாநாயதாக்கூ
யதாப்பத்தூப்புப்பு லக்கத ய : க்காக்கைக்கூதினானி || 23 ||

ஷேங்கோடு கெராபு சூரா ஸமனிலயிற் வழிகள்க்கு ஸாந்துள்ளதிக்குக் காணோங்கு பூக்கைமொனாத்திலகுமறுதக்குட்டரிக் ளாக்குஶாலு; தாஶன போய் பூவாத்துக்கை தங்கமிழிமளித்துவாத்துக்கூதிசெபாரு ஸமாக்க யத்தித்துக்காதாயத்தினவத்து நக்கள்க்காக்கு கீட்டியு || 23 ||

ஷேலூ. 23 ஷேங்கோடு கெராபு..... திலிலகம் அதிகாக்க சேக்கன ரா கெராபு சூரா ஸமனிலயிற் வழிக் காணோங்கு கூ திலக்கு பூக்கை உள்ளுக் கூன் அராப்பு. சு உழுாந்துத்திற் ளங்கியிறிய கெராபு கை நாலு ளாக்கும் ஸமாயி வழிகளிலீஷ்குநும் சாந்தது, காணோங்கு மாய சு திலக்கரம் உள்ளு. சாந்தது மஹாரம் ய.நி.

திலகம் திலகமா

திலகம் வீருக்க பூநூல்லுமா திலக காக்கக
ஒந்தவீருக்கைக்கை. லோஷ்கி ஸெவாப்புத்துப்புப்பி ம
ஏன் வீச.நி.

തിലകം ചിത്രകം വിഭ്രമിശേഷങ്ങൾ വിശേഷങ്കൾ എന്നും യാഹനാമൻ. “തിലകവിടപീ തിലകാവൃം പാദപഃ” എന്നും ഒന്ന് വേദൻ, “തിലകഃ (അ. ഷ. പ്ര. ഏ.) മെമ്പെള്ളും, കാക്കപുജ്ഞി, കായപ്പും” എന്നും റിത്യാഖാധി. (അമരാത്മാക്ഷര നിഖലാജ) അതും.....ശാലി എ തിലകരം പ്രക്ഷസ്താളിക്കുംവാച്ചു ഭാഗ്യമറിഉവനാക്കും. ഉത്തരാർഥം അതിൽ ഭാഗ്യമില്ല പ്രതിപാദിക്കും. താനേ പോയും.....ശ്രൂതി നേബാരം തരംഗമില്ലാണിത്തുവാരം താജനഃപാഡും പുജുപ്പാൻ ഉന്നിട ദിവാരം എന്നും അനംബാധം. അതിന്റെറിയാശിരിക്കും അവരു തനിശ്ച ചോദാധി പുക്കരം പാരിക്കുന്നതിനും സ്ഥാനമിച്ചും അതിനടത്തും നില്ലുംവാരം. തരംഗമിഴിമിണിത്തത്തുലാറു സാട്ടിപ്പാഡും. ഇളക്കുന്ന ക്രൂരക്കളാടു കൂട്ടിയി വരായ ഗ്രൂപ്പിക്കരക്കും ഭൂഖണ്ഡമാഡിരിക്കുന്ന അവരി, ഇളക്കരം സൂര്യരിമാനകു ക്രൂരിണ്ണുവാരം. ഇരു പദംകൊണ്ടും അച്ചത്തെ പാദംതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കടാക്കശത്തിനും ഉപചത്തി കിട്ടും. സ്ഥാനേ....കിടയ്ക്കും ശ്രദ്ധയി നും അവളുടെ നയകൾക്കടാക്കം യതിന്റീടാതെ സ്ഥാനം കിടയ്ക്കും എന്നും അനന്തരം. എ മരണതിനും അവളുടെ മനാഹരമായ ക്രൂരവകാണ്ടുള്ള സവിലാസമായ നോട്ടം യാതൊരു പുജിയുട്ടുംകൂടാതെ വേണ്ട സ്ഥാനത്തു കിട്ടും. പുക്കരം ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേജാറി അവരു അതിനെ കടാക്കശിക്കും എന്ന ഭാവം. സൂര്യരികളുടെ കടാക്കശംകൊണ്ടും തിലകവും പുക്കരാം എന്നും കവി സംശ്ലിഷ്ടം

സ്ത്രീണാം റീത്യും പ്രിശാഭോ വികാസതി തിലകാ വീക്ഷണാതാിന്നുവാരം-
ശ്വാസം ഹാസാന്നമേരുക ചാവക്തരകരാലിംഗനംഡയും സംഗാൽ
ക്കൈളിശ്വരത്രാഹവീ കരപരിമീളനാചുവക്കുറീപ്പരാഗാൽ
സല്ലാചാൽ കർണ്ണികാരോ വദനമധ്യരാശേകതഃ കോശരാപി.
എന്നും ശബ്ദരതാകരം. ദിവാസരേതാവം പുക്കരം പരിക്കൈയും, വീജാം പുത്ര
മണിക്കുന്നതിനും അടിലാപ്പിത്താടക്കടി അവരു തിലകരെ നോക്കുയും
ചെയ്യുണ്ടുണ്ണും ഭാവം. യതിന്റീടാതെ അവരു തനിശ്ച അവരുടെ ചെ
നും അതിനെ കടാക്കശിക്കും എന്നും അഭിപ്രാശം. പ്രണാസംകൂടാതെ അ
പഥം കടാക്കശം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും പുല്ലാർലഭത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചു ഭാഗ്യം
സമത്തിത്തമായി. അഭക്കാരം കാവുലീംഗം.

സമത്തനീയസ്വാത്മാപ്പ കാവുലീംഗം സമത്തനം.
എന്നും (കവല.) ലക്ഷ്മാം,

തത്പത്തുനേ കരവകതക്ക്ലുംഡുംവലബാലവാലഃ

സംശാരാക്ഷഫ്രാ സ്വാധുപദ്ധതെന്നുംചുമാനു പഠിയാണിഃ ||

സ”പുഷ്ടാ സ”പുഷ്ടാ കിരാവുകരാഗ്രന പുക്ഷാധിത്രം-

സ്ഫോദ്രേഖസ്യ ക്രപന ഗമജു ശീക്ഷിക്കാ മതപ്രിയാഖഃ ॥ 24 ॥

മോദ കെട്ടിപ്പുചത്തിട്ടതിനരികവ വെണ്ണെന്നബ്രീ നിൽപ്പുന്നതിനാ-
ങ്ങീഞ്ചേംമാര താനെ ഒ മുഹമ്മിശിഖാഖാണോ നിത്യം നന്ദപ്പാൻ;

ശാഖാനന്ദം തലുംചു തളിക്കരണുചിത്തഭൂത്തം പുക്ഷാധിത്രം-

പ്രൂഢാശ്രൂഷം പഠിപ്പിപ്പുത്തു ചില സമഖ്യത്വാഖ്യതാക്ഷിശ്വത്തലോ ॥ 24 ॥

ദ്രോ. 24. മോദ.....നിൽപ്പുണ്ടോ അതിനമികവെ മോദ കെ
ട്ടിപ്പുചത്തിട്ട വെണ്ണെന്നബ്രീ നിൽപ്പുണ്ടോ എന്നോ തന്നും. തിലകവുകൾ തി
ന്നു അടച്ചതായി തടങ്ങുന്നിംശാഖി ഉണ്ടാക്കിഡിശനു ഒരു വെണ്ണെന്നബ്രീ
മരം നിൽപ്പുണ്ടോ സെക്കരുതു നിൽക്കുന്ന വെജ്ഞം പുറഞ്ചേ ഒപ്പാക്കാതെയിരിക്ക
നാതിനോ ഉണ്ടാക്കിഡിശനു (അമവാ കെട്ടിപ്പിരിക്കുന്ന) തടങ്ങുന്നതുടക്കി
യതു. അതിനോ.....നന്ദപ്പാൻ നിത്യം ഒ മുഹമ്മിശിഖാഖാണോ അതിനോ
അഞ്ചോ മുണ്ടും മാരു താങ്ക നന്ദപ്പാൻ, എൻ്റെ ഭാത്യം മാരുന്നുണ്ടോ, ഒരു വെണ്ണ
െന്നബ്രീയും മുണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു തനിഞ്ചു നന്ദയുണ്ടോ. എൻ്റെ ഭാത്യം
അതിനോടോ അധികം വാത്സല്യമുണ്ടോ. ചരിവാരിക്കാരു നിൽക്കാഗിക്കാതെ
അവർ തന്നിഡിയു അതു പതിവായി നന്ദയുണ്ടോ എന്നു ഭാവം.

എന്നു താഴെ പേശവരലുംഡാപി ഘടംബുംവൻലു് തമാലച്ചുതാ

ശ്രൂനന്ദം ഉത്തുംവത്തുംഡാരാ ദേശാ പീരായ പാനു പട്ടീ രണ്ടു ഒരു മു
എന്നു (രാജു. സ. 13)

ബോഡല നീ നട നീ താൻ കുത്തുക്കും നന്ദയുന്നതം പാരിജാതം

ബുംലും കുട്ടും തുടങ്ങുന്നിട്ടു കുപ്പുക്കുംഡാരിക്കാൻ കുറീക്കാതെ
എന്നും (പാരിജാതാരം ഭ. ച.)

ഇക്കിങ്കാരിച്ചുറിയ കനകക്കിണാടിക്കാബന്ധനും ചുണ്ണം

മിഡപ്പും പുനരുതു നന്ദയുണ്ടും മറിപ്പും വേല

എന്നും (ഉ സന്ദേശം) നോക്കുക.

മഹാകവി കാളിദാസൻ സപ്തത്തികളിലെ നായികമാരു പുക്ഷജ്ഞം
നടവുള്ളത്താതിൽ ഉതുക്കമരായിട്ടാണോ പശ്ചന്നിച്ചിരിക്കുന്നു മരാ കവി
കളും ഈ വിക്ഷുണ്ടിൽ കാളിദാസനെ അനുകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശാഖാന.....ദ്രോത്തു അധികമായ സംഭാഷണത്താട്ടക്കുടി തളിതക
ശാക്കന കയ്യുകൾ ശരീരത്തിൽ പെത്തിട്ടും പുക്ഷാ.....താലും ആയതജലോ
ചില സമയത്തു് ആയതാക്ഷിക്കും, പുക്ഷാധിത്രംപ്രൂഢാശ്രൂഷം പഠിപ്പി
ചെയ്യുണ്ടോ അനുഭവം. ഒരു പുക്ഷംഡാം ചിലപ്പേം എൻ്റെ ഭാത്യം
പുക്ഷാധിത്രം എന്ന പേരായ ആദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുക്ഷാധി
അവം ആലിംഗനവിശേഷം. അനുംഗംഗം ഒന്ന് പതാംപടലത്തിൽ നിന്നും

പുക്ഷാധിത്രം തതിഞ്ചു ലക്ഷണം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. കരബുകപുക്ഷം സൂര്യ ടിക്കളുടെ ശ്രദ്ധിഗനനകാണ്ട് പുജ്യം എന്നും കവിബന്ധനയം. പുജ്യപ്പാലുത്തരിക്കു വേണ്ടി എന്നും ഭാത്യും ചീലപ്പോരും കരവകരത ആശ്വദ്ധ്യാഖ്യാക്ഷണം. അങ്ങനെ അതിനെ അശ്വേഷകിച്ചു പരിപ്പുച്ചിച്ചും അവർ പുക്ഷാധിത്രം പാരിച്ചു എന്നും ഭാവം.

തണസ്യാപാദന മരതകതലഃ കോാപി ലക്ഷദശാവാ
ഗീതപ്പാദയെറുവിവരനികവരും പല്ലവപ്പാജ്ഞാമിഃ ॥
മംന്യ സമ്പ്രത്യുഹമിവ തയാ റാപ്പാലുക്കത്തുപാപാ
ദാജ്ഞവ്യഞ്ജേ സ വല്ല ദഹിതാസ്തു നാരുപ്പസ്പാക്കാഃ ॥ 25 ॥

പിന്നെത്തന്നാവു നില്ലംഗരിക്കിൽ മരതകത്തിന്നുംമുള്ളതും തുാതശാഖാ-
പുറത്തും ക്ലാഡാക്കുട്ടിനും നിലം മട്ടിടം മട്ടിലായി
എന്നേപ്പാലിപ്പേരംപ്പോവവമവള്ളുടെ വേർപ്പാടിലാപ്പുട്ടിരിക്കാ-
മിനെന്നനാൽ കാണ്കത്തെങ്ങൻപ്രീഡിയുടെ ഒരുപ്പെട്ടുകൂട്ടും സാക്ഷിയാണെന്ന
॥ 25 ॥

ദ്രോ. ദീർഘ. പിന്നെത്തന്നാവു.....മട്ടിലായി പിന്നെ എറികിൽ
മരതകത്തിന്നും ചാതശാഖാപുറത്തും ചാഡക്കുട്ടം തൈരിലാകരു നിലം
മട്ടിടം മട്ടിലായി തെന്നാവും നിൽപ്പുണ്ടു് എന്നും അന്നപ്പും. പിന്നെ ദിന്നു
പറഞ്ഞവ ശാതമല്ല, വേരെഞ്ഞും മം ഉണ്ടു് അതിഞ്ചു ശാട്ടുത്തു് മരതകനിന്മി
തമായ റൂറയത്തു് കുഴൽത നിശല്ല പാരത്തുനാ തഴീതികരു നിലത്തു മട്ടിക്കാടക്ക
സാവിയം ദേ തേമാവും നിൽപ്പുണ്ടു്. തേമാവിഞ്ചു നിശല്ലു് റൂറയത്തു
വ്യാപിക്കുന്നതും, തഴീകു് നിലത്തു മട്ടന്നതും എന്നും ഭാവം. റൂറയത്തിക
നാൽ, തഴീകു ചുറും നീറണ്ണു പടന്നും മരവള്ളുതു നിമിത്തം പുരാഡ ആകും
കാണകയില്ലെന്നും, പ്രീയതമയുമൊക്കെചും അതിലീകരണം തൊന്ത് കുറിയിക്കാ
ഡണഡന്നും ദീവുംജിക്കുണ്ടു്. എന്നേന്നും.....ലാബൈപ്പട്ടിരിക്കാം അപ്പാവവ്യും
ശ്രദ്ധപ്പോരും എന്നേപ്പോലെ അവളുടെ വേർപ്പാടിലാപ്പുട്ടിരിക്കാം എന്നും അന്നപ
യും. ആ പാവമായ ശാവും, ഇപ്പോരും എന്നേപ്പോലെ അവളുടെ വിരുദ്ധവും
അണഡവിക്കകയായിരിക്കുണ്ടു്. തൊന്ത് അടുത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എന്നും ഭാത്യും
അതിഞ്ചു അടുത്തു പോകകയും നിശല്ലിലിക്കുണ്ടു് സുവരണഡവിക്കകയും
ചെയ്യുകയില്ലായിരിക്കാം. അമ്മവാ, മിലപ്പോരും അണ്ണനെ ചെയ്യുവെന്നും
വരാം. അതിഞ്ചു അടുത്തു പോകുന്നതു് ഇല്ലീപകം എന്നും ഭാവം പാവം
കണ്ണാൽ അന്യുമാക്കു് ദയയുണ്ടകും. അണ്ണനെവെയരു നിലയിൽ റൂരിക്കുന്ന
വൻ. ശോച്ചും; എന്നും ഭാത്യും കരസ്സും എല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് പുജ്യ
അണ്ണാടു കുടാതെയിരിക്കുന്നതു പാവണത്തിനു ഫേതു. സൂര്യരിക്കളുടെ പാണി
സ്ഥാനകൊണ്ടു ഭാവിക്കു് പാഠു് ഉണ്ടാകുന്ന എന്നും കവിബന്ധനയും.

പാണ്ടിപ്പുൾസ്സ് നാരീസാം വ്യതി ദോഹരി ഉച്ചത

എന്നോ പ്രയോഗിച്ചു അതെപ്പുട്ടേ ഇന്നു.....സാക്ഷിയാണോ എന്നാൽ അതു താങ്കു് ഇന്നു കാണിക്കു. എൻപ്രീയയുടെ മഹത്യേം കാശിയും സംക്ഷിയന്ത്രം ഇഴ വാക്കുത്തിൽ ഒരുതു് എന്നു കത്താവോ എന്നാൽ അതി നേരും നീ മുള്ളു കാണാം. പാവമാണോ വിചാരിച്ചു് കാണാതെയിരി കായതു്; കമ്പിത്തക മേമുതിനെന്നൊന്നോ എന്നോ അടുത്ത വാക്കുന്നിലും പറ ആധിക്കാശിന്റെ ഭാസ്യം മദ്യിഗരമായ ഓഷ്ഠരത്തിനോ അതു സാക്ഷിയും കണ്ണു. അവരുടെ എങ്ങനോടു് എത്തു എല്ലാം ഉണ്ടെന്നോ അതിനോ അറിയാം. അതു നേരിട്ട് കണ്ണിരിക്കുന്നതാണോ അവളുടെ എല്ലാവുംപാഠജാഹം. എന്നിക്കു തന്ന ഗതമായ സ്ഥൂലത്തിനോ അതു സാക്ഷിയാകുന്നു എന്നും അതിൽ മരാഫു. അക്കുമാഡികാലംഞ്ചലിൽ തെന്മാവിശ്വനു ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു തൈസം സപ്രകൃഷ്ടം കുഡിയിക്കാവണ്ണുണ്ടും ധനി. സാക്ഷി സംഭവങ്ങൾ കൂടാവുകാണു വൻ. “സമക്ഷം സമക്ഷി” എന്നോസാക്ഷിയുടെ ലക്ഷ്യം.

പ്രാശാദയു പ്രക്തിനിരിഗ്രി: പശ്ചിമ ഭാതി ഭാഗേ
മാത്രംപ്രാശാദകീസലബശം: പാം ഗാഥം ദ്രമാം ||
ശക്തി തസ്മീനു മുഖവിരുദ്ധതാം കെന്നുമീമദ്യ ശയ്യം
തസ്മീപ്പാപപ്രശ്നമനവിധാംനാംവിരിപ്പുവീംി: || 26 ||

ഉണ്ടാരാലുായു് പടിനേരാശകൊടു കൂടിശ്ശുനു വെണ്ണുട ചാര
കെരണാടിക്കാണെണ്ണും നീംമരിക്കു തളിരിണിപ്പുതലിനുപറ്റിയേണ്ടി,
തണ്ണാർവബാണിശ്വനു ചുട്ടറിട്ടിലവള്ളുടെ സവരാപശാന്തരിക്കു
ചിണ്ണംകരാം തോഴിമാരിപ്പോഴത്തിലോരു പുംഗത്തണ്ണാണെണ്ണാരുഹം

|| 26 ||

ദ്രോ. 26. ഉണ്ടാരാ.....പ്രതിയേന്തി ചാരു പടിനേരാശകെരണാടി
ക്കാണെണ്ണും നീംമരിക്കു തളിരിണിപ്പുതലിനുപറ്റിയേണ്ടി കൂടിംകൊലുനു
വെണ്ണുട അശകൊടു് അരംബ നൂറു് ഉണ്ടോ എന്നോ അന്നായം. അടുത്തു്
അവിടെ മുഖപറമ്പ ഉദ്യാനത്തിശ്വനു പടിനേരാശകൊടു് പറ്റലിട്ടിട്ടിള്ളു, പറ്റലിച്ച രീതി
യിൽ നീംമരിക്കു കൊന്പുകരു പടംഗിരിക്കുന്നതെന്നോ ഭാവം. തണ്ണുപ്പാടു
ആയിരുന്നു നീംമരിക്കുന്നു. തണ്ണാർ.....ശാന്തിക്കു
കംഘവൻ നീംമരിത്തം ദിവിക്കുന്ന അവരുടു് സൂഖ്യംണാകുന്നതിനു വേണ്ടി
(കമ്പീയ നീംകുന്നതിനു്) നോക്കീ.....അധിം തൊഴിമാർ ഇപ്പോഴതു്
അതിൽ ഒരു പുംഗത്തെ നോക്കീടു് ഉണ്ടാക്കരാം എന്നോ ഒരു ഉംഗം. അവളുടെ
സവികരം ഇപ്പോൾ അതിൽ ഒരു പുംഗത്തെ ആലോച്ചിയിരിക്കു

மென்ற தொட்டு உறவிகளை, விரமினிக்கி எடுத்தார்யாக்கின் பூமேன்ற யீசு கிட்களை ஏற்ற பூரிலும்.

“பூமியினுடைய வெளித்தழை! தாழையிலும் கல்லை கூடியதைக்கி எடுக்க வேண்டும்” (ஓ. ஸாகு. கிருஷ்ண வசியகாரி திறநூலால் ரோசெக்.) உறவும் தக்கும். “அலையூர்மாரப்பூக்கு உறவோ” எடுக்க அமர்த்.

താഴുടെ പ്രായസ്ഥലങ്ങളാൽ വക്ഷ്യാപിക്കാൻ കാരിയാണ്.

തന്ത്രംവാചംവിഷയപലം പരമബുണ്ണസ്വാവാഗ്യം വശ്യം ||

നാരീശില്പിക്കുന്നവർക്കിൽ ഒന്നും വിത്രയേറുന്നത്—

விடைகளையிலிருந்துமொத்தம் விடைகள் | 27 |

അന്തു കേരളയൂറാദവിലജനകിഴിക്കൊക്കാക്കായും ഭാഗമായും

പെട്ടുത്തപ്പുവന്നാണോ തന്റെ ശ്രീലൂഹതിപ്പലാംവർഗ്ഗം വെവ്വേദങ്ങളാണോ?

கிழுங் விப்பலைகளைக் கட்டுவதோடும் கூட மீண்டும் தெரியும் நிலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. || 27 ||

இல்லா எனவேக்கத்தில் தற்குவாயாவிக்கும் பல வருடங்கள் ஈடுவண்டும் ஏன்று ஒப்புத்திரைக்கிற மாநவேவெந்தோவே உல்லரிக்கின்றது" புதையாஜிக்காலையிரிக்கும் "பலவுறுவெள்ளையை காலையை தற்குதே ஜியூதை மதிசெந்த தக தற்கு அல்லபீ சுமார்தி ஈரையூம் வர, அதுபொறுத்துவாய்ப்பூரித்திரையைச் சூக்குவதற்குதேயை கருவா பா ஸமாரமோவாயை தக்குப்புதிப்பாககூட ஈரையூம் வர. தனையாவிக்கும் தா மூஸிஸாலையூம் யது பல யிரைக்கிறதாகக்கூறுவதையூடு தழுவாதிதிடி; அதூ தற்கு வாய்வாய்க்கும் வகையிலூங்கரமனவெந்தோவை ஈஸ்துமிதி காலையைப்பூரித்து வருகிறார்களேனும். தற்குவாயா வரையூம் வரதி பிரியாவாயிதாம். தற்கு தற்குதே ஜியூதை மதிசெந்த தத்துறை அல்லபீ நான்குவை; தழுவிழுதே வே ந தவபிதற்குத்தகர்ணார் அதுபொறுத்தாவாய்வாய்ப்பூரித்திரையைச் சூக்குவதற்குதேயை கருவாயா, ஸமாரமோவாயை இல்லத்தும் எது தனதேவாய்வாய்ப்பூரித்துவை கந்துபொறுப்புவுக்குத்தாய்யிக்கர்ணவதற்குவையும் கொடுக்கின்றிக்கூட இ தற்குவாயாய்வாய்வைப்பூரித்து வருவது வியிதிரை

പ്രേതമത്തമനയിഗച്ചുവന്നില്ലിക്കും വരെങ്കും.. അപം മുട്ടോ വയസ്യർ ഗ തുടി എഴുവാക്കരുണ്ടും, തുടി ച വയസ്യം വഹിക്കരണം ചെയ്യുന്നും.” കാമരാ മുട്ടീൽ പ്രതിപദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കുട്ടതലാളി പദ്ധതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വയസ്യംമുഖ്യമാണെന്നുള്ളിട്ടുള്ളൂ.

വശ്രൂപം വയസ്യിച്ചുവരുതകം, മുട്ടീപ്പത്തും പരസ്യം വഹിക്കാൻ കിട്ടുന്നതിനും മാറ്റും ചെയ്യാം തികം പ്രയോഗിച്ചു ചെയ്യുന്ന വിധം.

സാരംഖല്പത്യ സാക്ഷിച്ചവാപ്പരോടുള്ളിരിക്കണിക്കുമാണെന്നും

കാമിനീപ്പിതിജനകം കിഞ്ചിത്തു നിന്നും

ലജജാലുമുട്ടുകം എന്തും നജിനീചുലഭാവ ച

കുതകൾ ചീഡ്യും സ്വാവിഷ്ട്യം കുത്താളു തിലകം പുംബൻ.

(അനംഗരംഗം, പടലം, 7) ഇത്യോദി ചാലുങ്ങാം നോക്കുക.

മനുവാദംതിനിനിനൊന്നുംപാൽ സംശയം

നീറ്റം തോബ നന്നാമിററായ ഭൂമിഖല

ഈ നേർക്കണ്ണിമാർ ഒന്നും കൊഞ്ചിവാൻ

നല്ല നല്ലേഷ്യം വേദാക്കിൽ ചൊല്ലുവൻ

കാകനെക്കാനാതിനാളിലിട്ടുണ്ടും

* * * *

പച്ചിയാന്തിനാകത്തുള്ള മാംസിന്താളും വശ്രൂഹായിട്ട് മരിപ്പ് ഭൂമിഖല

സാരംഖാവയാനാതിൽ ചേരവാലെന്നും

പാരിലാരേ ധരിച്ചിലായുന്നതും

എന്നും കൈഞ്ഞിച്ചുവിൽ വയസ്യിച്ചുവേണ്ടം, ഏന്നും നടക്കുന്ന ദുന്തുവാദികളെ അരുളുപിച്ചിരിക്കുന്നതു ആണ്ണും

മുപ്പായ.....സാമത്തംമായി പ്രൂഹാവിനും സൂര്യീജനങ്ങളെ നിന്മിക്കുന്നതിനുള്ള പാടവാലെത്ത പ്രാംപിച്ചുകൊന്തായും, ഇപ്പോൾ.....നാകും ഇന്ന പാളിപ്പിടിക്കുന്ന വേർപ്പാടാക്കന്ന വാദവിശ്രംഭ വിഷയത്തിനു മനസ്സായിരിക്കുന്നവും അക്കുന്ന ഏരെൻ്റു ഭാര്യ, നിരുഹം, പാളിം പാളിം ധാരാത്തു, പടന്നപിടിക്കുന്ന—ജപലിക്കുന്ന, വിപ്രിയാഗ്രാഹം വിരഹകാം നൃദിപ്പാതകം, “ഉരഗം പന്നാം ദോഗ്രി” എന്നും അമരം, “ദോശേച്ചാലോലാല ചുജ്ഞിപ്പതിട്ടഭജഗ്രീജാമത്മം, ഇഹാഡ്യു” എന്ന കവിച്ചാക്കും ആണ്ണും ഗരുളമത്തുന്ന വിഷയത്തിന്റെ മനസ്സു, പ്രക്തത്തിൽ അനുതം എന്ന അത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതു ഘുക്കത്താഴിരിക്കും, ‘വിപ്രിയാഗ്രാഹഗ്രാഹജ്ഞത്തുന്നും’ അലപകാരം ആചക്കം, ആ മുളൈക്കയിൽ നാബികരു നിന്മിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രജാപതല്പുതിയിൽ വിരഹവിനാശായ ഏരെൻ്റു ഭാര്യ ഇപ്പോൾ കിടക്കുന്നുണ്ടിക്കും, നിരുഹം എന്ന ഭാവം.

வெளவாறான் ஸபுதமிரலை மூடுவாது தன மௌய
 வழக்கம் ஒபுரையுத்தினிவிழை கல்வஜீவ காந்தூ ||
 அவேவூவாத விரிவையிழை ந்த வாஹு விழேந
 ஸ் பூஜ்ய் வாதை வொங் மனஸிக்கல்லூமுடு கல்வாளாந்தீ || 28 ||
 மொலைக்காட்டு திரிசூலாவர தனிசு வடிவந்தூலையுத்தின் ஒரை,
 பலிக்குட்டிலூக்கல்வுக்கல்வத வதுபோலாயங்கூலக்கீறுள்ளதாக
 தெலைநாலும் விரியாறாதுரதனிவகவெல்லூரதேஶாத்திக்கான்
 சமெலுநாயூர்க்கைகாளைக்கிடுமித தொடவாளைடு ஹைதிடிடநு || 28 ||
 ஜோ. 28 வொலை..... றள்ளத்தாத் வழுவந்தூலையுத்தின் ஒரை
 பிக்குட்டிலூக்கல்வதுதூலைபாக் லக்ஷ்மீஉள்ளதாக அநாய் அவர்
 நிரை திரிசூ வொலைக்காட்டு என்ன் அபையால் ஸாயாரன் வஜ்ஜிக்குதை
 மூத்தின் நிலைநா கல்வஜீவாலை, கரீரைசாநாதநுஞ்சகாளை திவாயு
 ரிக்கான் அவர் ஸாயாரன் மூரீக்குதை சூடு தீங்கின்றதனை திரிசூ
 ராதாதயம் வஜ்ஜிக்குதை சூடுக்குத்தைக்கிணர் வஜ்ஜி நிலை
 ரு களை, அதீங்கர் ஶோகைாளை திரிசூரியிழுவான் ஸாயிக்கால் ஸா மூ
 பாலை, அநாய் மூரீக்குதை சூடுக்குத்தைக்கிணர் ஏதான் கொட்டுத்தை
 ரிசூரியால் லோகந்தைவை மூரீக்குதை காங்காவான் காஷிஹாந்த சூநான்து
 வரங்களை அது களையாக மதி, ஏதான் கொட்டுத்தைக்கான் திரிசூரியான்.
 அதுக்கல்லூக்கல்வத திவாயுலாவங்கூஸ்வாத்தி யாப்பா?

പബ്ലോക്കേറ്റ ദൈവതരംവാ മന്ദിരം പാരിജാതക സ
സന്താനം കല്പപുഷ്പങ്ങൾ പുംസി വാ ഹരിചന്ദനം
എന്നും അമരം. കല്പകവര (ചൽ-പകലത) ശ്രവിടെ യതികംഗം ഉണ്ട്.
തെല്ലുന്നാലും.....തതിയും വിശ്വാസാരൂപരിവർപ്പൻ അവരെ ദിരിക്കേണ
അതിയും തെല്ലുന്നാലും. വിരഹംകൊണ്ടു സ്വപ്നമാത മുടാതെ കഴിയുന്ന
ഞാൻ അവരെ വളരെ അകക്കു ഇങ്ങനുകൊണ്ടാണെങ്കിലും, അല്ലോ. മെല്ലേ
.....മോഹിച്ചിട്ടുന്ന സാവധാനത്തിൽ വാക്കേക്കാണ്ടക്കിലും തൊട്ടന
തിനും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അക്കചെയ്യാക്കയാൽ എന്നാക്കും അവരെ അംഗങ്ങൾ
കൊണ്ടു തൊട്ടവാൻ സാധിക്കാണ്ടില്ല. എന്നാൽ വാക്കേകൊണ്ടു തൊട്ടവാൻ
കഴിയുന്നില്ല. വാക്കേകുണ്ടു തൊട്ടകു അവരെപ്പറ്റിപ്പറയുക. അവളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
വൻണ്ണിക്കുക എന്നും ഭാവം. “ഉംഖം സദാ തന്നികടവാസി
ഗാന്ധേരിയവാസ്ഫാ ശാത്രാണി സോപ്പുശ്ശം.പദ്മിതഃ സ എവാഹം വാഹം
സോപ്പുശ്ശം സ്മൃതം കര്ത്തം വശതുംചരാഡിപ്പും മനസിക്കാവാഹി.തദവി കര്ത്തം
എയപരിതാപോവകാരം ന ദാതിത്യത്മഃ” എന്നും പി. തിലകം. ആൻഫു
എല്ലാ സമയത്തും തത്സഹിപ്പത്തു് ഇങ്ങനു ശാത്രജ്ഞാനാശ്വരനും അവളുടെ

ഗാത്രങ്ങളെ സ്വർത്തിച്ച വാസിച്ച ഏനിക്കും ഇട്ടോടു വംക്കക്കാണ്ട് അവരെ തൊട്ടവാനം അനുഭവം കൂടി, ദിവംനിമിന്തം സംശയിക്കുന്നില്ല, എന്നും ഭാവം. മോഹിച്ചിട്ടിട്ടുന്ന മോഹം സംസ്കൃതവദം. ‘മുഹ വൈചിത്രേ’ എന്നും യാത്രത്മം. വിവേകമില്ലായും. ഭോധമില്ലാതെ തടിപ്പാലെയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ. ഭാഷയിൽ മോഹത്തിനും അനുഭവം എന്നും പ്രസിദ്ധമായ അത്മം. അറിവില്ലായും അനുഭവത്തിനും അടിസ്ഥാനമാക്കയാൽ, ഈ അത്മം സംഭവിച്ചു. മോഹിക്കുന്നതു എന്ന പദഞ്ജിനും ഇവിടെ അനുഹിക്കുന്നതു എന്നും അത്മം. അതു ഹിക്കുക മോഹാലുസ്മായിക്കിടക്കുക എന്ന ഫോത്മവും പ്രസിദ്ധമാക്കുന്ന.

എന്നിരെന്നിക്കരജുനിതാജ്ഞയും മഹിമണ്ഡിക്കുന്നുണ്ടോനു മോഹവും
(ജ്ഞാനപ്പാന, ഘുന്നാനം നന്ദിരി.)

“എന്നിവേണ്ടും റീം കേട്ടിലും ശനിശ്വന്താനുഭാവം കാരണാബാസ
വിനാ മോഹിച്ചു വിശ്വാസത്തി വൈനിലാത്താത്രരാ കാതരാക്കും
(ഒ. റാ. പ.) ഇതുവീം പ്രഖ്യാതങ്ങൾ നോക്കുക.

പ്രേക്ഷ്യാ തത്ര സുമാർട്ടികരദനാ പദ്മരാഗാധരാജും
കരുത്യാദോപലകചടരാ സ്ത്രീഭൂമാനുക്കുകാരിഃ ॥
ഭക്താജ്ഞാഭലാഭ സ്വിത്തഹാസിതാ വിധിം ഭവ്യപ്പത്യാ-
നോത്സൃഷ്ടത്യാനാ പരമപരമവാനേനാരത്നപ്പള്ളിഃ ॥ 29 ॥

കണ്ഠിക്കാരിത്തഞ്ച മുഖാം മടികരദനവും, രമ്യരാം പദ്മരാഗ-
ജ്ഞാം, നീംവാലുവാളീചിഹ്നവും, അണിമാനുക്കുശംഖപ്പുകിട്ടം,
വിജ്ഞം നന്ദിത്തിളിവും മരിയും ദാരം ചതുപ്പുജ്ഞാഭാഗത്തും
പ്രജാംകാണലു സാക്ഷാത് വിധിച്ചുടെ മഹാരിതാപുജ്ഞിപ്രഖ്യാതം

॥ 29 ॥

ഡിറ്റ. 29. കണ്ഠിക്കാരിക്കും അദ്ദേഹിക്കാജ്ഞിക്കു. ‘ഉം’ പാദപും
സാത്മം (പുഞ്ചം ദിവാജ്ഞിക്കവാൻ) പ്രഖ്യാഗ്രിച്ച പദം. ഗ്രൂഡസുമാർട്ടികരദ
നവും നീംലഭാദ്യ സുമാർട്ടിക്കാലും പാലെ ധവജാജിക്കുന്ന പല്ലും; പല്ലും
ശ്രൂക്കുന്ന സുമാർട്ടികവും എന്നും അത്മം. രമ്യ.....പ്രജാം, മിനാഹാമായ
പദ്മരാഗകല്ലുപാലെയിരിക്കുന്ന മുജാം; മുജാം ശ്രൂക്കുന്ന പദ്മരാഗവും
എന്നും. പദ്മരാഗകല്ലും നീറം മുവയ്ക്കും.

ഇപ്പന്നീവ ന രാഗോപ്പി പദ്മരാഗ ന നീചിം
ഉഭയം മഹി ഭാതിതി മഹി മുജാം വിപ്പാശേത
എന്നും പ്രജാം നീലോപലഗ്രീചികരവും ഇപ്പന്നീചിക്കാലുംപാലും നീല
നീറമായ തലമുടിയും; തലമുടിയാഡി ഇപ്പന്നീവവും. “ഇവണീനിർജ്ജിതനിക്
ജഞ്ചേദ്രമണയാ വാണീത്രണാിസംശ്രദ്ധാ വേണാനിക്കും” (നേര പ.) എന്നും

ഒന്നാക്കക. അണിമാണിക്രമാഭ്യൂപകിട്ടം അണിച്ചായ മാണിക്ഷകല്ലപോലെയിരിക്കുന്ന ശ്രാദ്ധേന്ത മൊടിയും; മോഡ്യാക്കന്ന ഒണ്ണിക്കൃഷ്ണ വീണുംവിരിയും ചിന്നെയും നല്ല മുത്തുപാലെ വെള്ളതു പിരിയും; ചിറിയാകന്ന മുത്തു. ഉടയതായും ഉജ്ജതായും. ഗ്രേഷ്യതായും.....പ്രയോഗം സാക്ഷാൽ വിധിയുടെ മഹിരത്താസുഖ്യിപ്രയോഗം ശ്രേഷ്യതായുംമാത്രം പുണ്ണംകൊണ്ടല്ല. മുന്മാവും എ പ്രൂഢിത്തത്തെ റൂഫ്റ്റിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രേഷ്യം എന്ന അത്മത്തെ അടിസ്ഥാനാക്കി ലാതുള്ള. സാക്ഷാൽ തോങ്ങബൈക്കാഞ്ഞതെന്നായാണും. ദന്തപദ്ധതിനും ശ്രേഷ്യം എന്നും സാക്ഷാൽ മാനിക്ഷനും മണ്ണും അത്മത്തിൽ പ്രശ്നാഗം പ്രസിദ്ധമാണും മുച്ചൻി, കവിണ്ണി, തക്കനീമണി ഇത്യാദി പദ്ധതിൽ മഹിഷ്യും ശ്രേഷ്യം എന്നാൽ, “വെള്ള ചിയറ്റാട്ടും കൊണ്ടും” (ഭ. ടാ. ച) ഇത്യാദി സന്ദർഭങ്ങളിൽ തോന്തരിം സാക്ഷാൽ ചന്ദ്രം എന്നും അത്മം, രത്നത്തിനും മഹുകാരം എന്തു അത്മശുഭ്രതിൽ, സാക്ഷാൽ ദന്തം എന്ന അത്മത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മുന്മാവും അവക്ഷേപി നീംമിച്ചിടിക്കും. എന്തെന്നാൽ, അവക്ഷേപ ദന്താദ്യംഗങ്ങൾ സുപ്രകാരിക്കാൻ മാത്രമാകുന്നു. അഞ്ചെന്ന അവക്ഷേപ ദന്താദ്യംഗങ്ങൾ താവം.

സംശ്ലോഭാദ്യം അണംബരിച്ച നാഡിക ഉത്തരമുഖിയനും പ്രസ്തുത പദ്ധതിൽ ധാന്യപ്പുച്ചിരിക്കുന്ന ഏന്ന കാണേണ്ണാക്കാനും

“ദ്രീംഫിംബൻഃ സ്നിഡലേപസ്സുവിത്തെമ്പിലുന്നഃ ദിംബനാതാം ച ഗ്രാന്തി

* * * * *

കംബേജ്ഞ ച നിർമ്മലണാം സ്നിഡലേപ നാതീഡ്യംലെനു ന ദാഹഗ്രഹം രക്തത്തെ ബീംബവഹലാകാരൈ ധനപ്രത്യുഖവാപ്രദാം

* * * * *

സ്നിഡലേപക്കീ വിശാലാക്ഷീ നീമുംനനാഡിസ്സുമല്ലുമാ

സുഖവീം സുപ്രകാരാരീ താം കന്യാം വരദാം എുഡി ഇത്യാദി സംമുഖ്യാക്കത്തിക്കരി നോക്കക. പ്രതിതത്തിൽ ദന്താദ്യംഗങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുണ്ടിച്ചു മറ്റു എംഗാജേഞ്ചെടയും ലാവണ്ണം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

വർണ്ണഃ സ്പർശ്നാംവുക്കരജിസാമപ്യവർണ്ണം വിധാനതെ

ബന്ധസ്സുസ്യാജലധരകചാം ബന്ധസ്സീവാധരാജ്യാഃ ||

ദ്രീംപ്പ ചിഞ്ചിമേനനികരാ യത്ര മദ്യന്തി യുനാ-

മാമോദിവരി മുദ്രയുംനുത്തരാശോദയാനി || 30 ||

തിന്നും നൽച്ചുവന്പരത്തിക്കേതിരിയരമിഡിണാഛിംരാത്തന്നപിയാരാ തന്നു...
വർണ്ണം പൊന്തുമരപ്പുവാവുടി കിടവാട്ട സന്ധ്യാദിവാസ്തവദേഹം

കുഞ്ഞരാലംഡതാണാശട മിഴിയനാി വാണിനാിച്ചം കൊടുത്ത-

അണ്ണം രാഗം വഴത്തുംഡക്കമുദ്രമതിന്റെമാണോദമെറീച്ചമഴല്ല || 30 ||

ദ്രോ. 30. തിന്റെ.....വർണ്ണം നല്ല വഹാവരണത്തിൽപ്പുവിച്ചാലെ
അക്കാവർണ്ണമായ ചുംബാട്ടുകടിയ അവളുടെ നിറം തന്നപിയാരം പടച്ച
ശരീരത്താട്ടുകടിയവരം. തുശാംഗി; എന്നെന്ന് വേർപ്പാട്ടുകാണ്ടു് ഇപ്പോൾ
അധികിര കഷിംഗിത്തിരിക്കും അവളുടെ ശരീരം എന്നു് അഭിപ്രായം. പൊൻ
താമര.....മേരും ചൊൻതാമരപ്പുവിനെന്ന് ചൊടിപ്പിച്ചവാലും സന്ധ്യാകാ
ലത്തെ മേലംപോലെയും ശേഖിക്കുന്നതാണു് കിട എം. ബന്ധുതപദ്ധേ
രുക സംഘര്ഷഭ്യോതകം.

പ്രതിപക്ഷപ്പത്രിപ്പടി പ്രത്യുന്നീകരിക്കോയിരി:

സദകിംഗ്രാമാംവാദി സജാതീയാനവാദിനു:

എന്നു് (കാവ്യാദം) ദണ്ഡി. പ്രതിപക്ഷാദി പദ്ധതി തുല്യാന്തമ്പാപിക
ഉക്കാൻ. കഗ്ഗേററാ.....കൊട്ടത്തു് കഗ്ഗേററാൽ അഞ്ചുത്തു് അണംജ്ഞാടെ
മിഴിയണിവണ്ണിനു് ഇഴക്കം കൊട്ടത്തു്, കുറീചെന്ന പററിയാൽ അഞ്ചു
പുങ്കുന്നാടെ മിഴികളാകുന്ന വണ്ണക്കരിക്കു് ഇഴക്കം ഉണ്ണാക്കി, 'അവരെ ഇഴ
ക്കിത്തിത്തു് കഗ്ഗേററാൽ നോക്കിയാൽ, ശൈലി. അതിനുണ്ടെട അണം
ഞ്ഞാടു; ഇവിട 'എ' ലോപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരും നോക്കിയാൽ—അണംജ്ഞ
ഥിടു ഒപ്പു അക്കംഖിക്കപ്പെട്ടു് അവളിൽ ചെന്നമേയുണ്ടു് എന്നു് ഭാവം.
അപ്പണം.....മേറിട്ടുമെല്ലോ അപ്പകാരം രാഗം വളര്ത്തി അവരുടെ ഏട
യാകുന്ന ശ്രദ്ധപ്പുവിനും നൃംഖാദം (ശ്രദ്ധാജം—ശ്രദ്ധാദ്യം) വരിത്തും.
അവരും അംഗകാരിക്കൊണ്ടു് സന്ധ്യപ്പാലെയുള്ളവളാണു്. വണ്ണക്കം ഇളക്കി
പ്രാശക, പ്രവൃത്തു് ഉണ്ണാക്കക, അനുഗ്രഹ വിട്ടുകക, അതിക്കന്നിനു ദാശംട്ടും
ഉയരക ഇവ സന്ധ്യയ്ക്കു സംബന്ധിക്കുമെല്ലാ. ഇന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ അവരുടെ
ഉണ്ടു്. അണംജ്ഞാടെ കണ്ണു് വണ്ണു്, രാഗം, (അറംരാഗം, പുരുഷു്) ഏടും അ
വലു്, ശ്രദ്ധാദം (ശ്രദ്ധാദ്യം), അലക്കാരം പുംബാർഖാന്തരിൽ ഉപര. അടുത്ത
തിൽ തുപകം.

അന്തർലൂപീഭാം ജനയത്തിതരാമന്ത്യ പുഞ്ചാംഗനാനാം

ബീലാരാധാ സപരമധുലിഹാം മാധ്യരീജമല്ലീഃ ||

പീഡ്യംശാസ്യ പ്രതിനിധിവിധിപ്പാംകുതിന്താരമേഖവ്യാ

വാണിവിണ്ണാരവശാഹരാ വാണിനീനാം ശിവായാഃ || 31 ||

വീണക്കാഞ്ഞാവിദല്ലാംഗനമനിയണിതൻ ചൊല്ലിടൻ ചെണ്ണക്കയിക്കും—
നാണം നൽകുന്ന സപ്തസ്പരനിരവരിവിണ്ണാശണാക്കദ്യാനമായി
വേണ്ടും മാധ്യമാന്തിട്ടുമെല്ലു പകരം നീയ്ക്കുമെ മാരവില്ലിന്
ഞാണാശാക്കീട്ടുമാട്ടുതിരവമിതു അനംഗം സംഭവമില്ല || 31 ||

ദ്രോ. 31. വീണയെയ്ക്കു.....നൽകുന്ന അ വീദല്ലാംഗന മനി
അണിതൻ വീണയെയ്ക്കുതു ചൊല്ലു ചെണ്ണക്കയിക്കും നാണം നൽകുന്നയ്ക്കും

அனாயா. நான்கீக்குடும் வங்கான்தின்⁹ அலுகாரங்கையிரிக்கும் அவதூத, வீளையுடை மூழையுல மூழையு வாசோ¹⁰, குலிக்குபிடிக்குக்கூக்கும் நான்கு உண்டாக்கும். குலிக்குபிடிக்குடும் மூழைதாக்கூரம் அவதூத வாக்கின் மூழையும் அயிகும் உண்டாக தொவா. விழா¹¹லூங்கா நடி, நாந்கி; ஸமத்து மூலம் என்ற அரத்து, “நீர்ப்புரை பு வாளீக்கி” என்று பொழுதூயம் “மத ஹெங்கிதி நாந்கூம் விழா¹²லூங்கா ஏ கீத்துக்கே” என்று கேஸ்வம். விழா¹³லூங்கா (பீர்மாலாகை) எனி எங்காளா¹⁴ ஶரிசுாயு பூசுவாகை வேஷநு¹⁵. ரூஞ்காங்கா நேரிக்கெதையிமிக்குவாக் ‘ஏ’க்காரம் வேப்பிப்பு¹⁶தூக்கு ஸ. “நீரங்கூர கவரை” என்று ஸூத்தீ¹⁷ பேள்க்குகின், சுஞ்சிக்கு லிளிக்கு மூழைக்கூர நூத்துவு தூத்து. வூது செள்க்குவிலி கேரதிக்கூடு¹⁸ என்று ஸங்கிப்பாயும். “நீராயுபூசூங்காங்கா” என்று ஒவு அங்காஸ்திதூ¹⁹ கவரியம்மாங்குதாக்கையு பரிதாங்குக்கு தொங்குக் கெள்க்கு யில் என்று பூசுவாகித்தாக்கா. ஸப்பாங்குப்பர.....திருங்கமாயு²⁰ ஸப்பா ஸப்ரகாங்கா வங்குக்கு காக்கிக்கூ கை கூடுவாடுகூக்கா. வாக்கிக் கூங்கு ஸப்பா ஸப்ரகாங்கால்லூர் உண்டாயு²¹கிக்கும் ஏன் தொவா. ஸ ரி. ஸ. ர. ப. ய. நி. என்னிவ ஸப்பாஸ் ரங்கதூதுக்கு கூக்குவித்து பா.

நின்றங்குக்கூர்யான்குமூலமூதாகவெய்வதா:

பஞ்சமிதாதுமீ ஸங்குத்தரநுகிகாவூர்த்திதா: ஸபார: :

என்று அமலா. உல்லுங்கமாயு தங்காலவபிசங்காங்கை தொங்காக்கும். ஏ காக் கூடுதுக்காலவபிசங்கா. ஒவுதாலிடும் அங்காகை தெக்கா; வேள்ளுமாயு.....நிற்குக்குமே தீக்கை மாழுத்துங்கூக்காடு²² அதூதின் பக்கம் கீல்கு. வேஷாம் வேள்க்கூது. வேள்க்கை காக்குவதூபூசுக்குக்கு; ஸாக்கூக் காஞ்ஜிலூங்குக் குதாங்கூ வேரை கூரா பக்கம் நிற்குக்கூது²³. அதூதம் ஸபந்தூத்திலாக யாக் கூமிக்குவிலில். அதூதகூக்கு²⁴ அதீன் புதுக்கியி கூமிக்குக் கூக்கு யுக்கம். அது புதிநியியி வாக்கு²⁵ என்று தொவா. பக்கம் நிற்கும் புதிநியியிலாகும். ஸாஞ்சுரூபாகி. மாரவிலிக்கு.....மிலூ காமக்கு கீல்க்கு விலூக்கீல்க்கு கூங்காலமூர் அவதூத வாக்குதொங்கு ஸபங்குமிலூ. ஹவிகை அங்காக்கும்புக்கும். மூழை அதூதம் உல்லீபக்கெண்டு தொவா.

ஸாஸ்கீக்கூரூபுவர்சாபார்மீஜிக்கீஸ்ராஸம் வஞ்சியல்லூக்கு தெவூடி என்று கை²⁶மாங்காங்குமிதா (ஓ. கா. வரதாந்து கேரலுவம்தங்குராக்கு) அவுக்கும் அதீஸ்ரயங்குதியும் தூபகவு.

பூபுலூப்பிபக்கிரிதாம் கூப்புங்கும் கைலக்கூப்பு:

ஸாக்கூக்கு²⁷ணோக்குவமயு ரதிபுங்குதாம் சித்தங்கூங்கை: ||

വ്രീഹാശിക്ഷംവിധിപ്പിം സൗഖ്യവിം വിദ്രിജാല്പാസസിഗിഡം

ബന്ധും കാണേം സ്വീപ്പന്തി ച വാച്ചാലുമാം ഭീക്രമലും ॥ 32 ॥

തജ്ജിച്ചുക്കൊന്നാനക്കളിലെ, എല്ലാക്കള്ളാടിശ്വാരാഗലക്ഷ്മി-

ഈജ്ഞിക്ക് എന്നവും കൊട്ടക്കം നൃത്യാലയം, രത്നക്കാഴ്ച കാമന്റെ, പിന്നു

കൊള്ളിക്കംനാണംമാലുംസവി, സത്രസവിലാസത്തിരജ്ജോഫി, കാന്തി-

ക്കാള്ളിച്ചുസ്ഥിനമാശുഖാവനനിച്ച തടവിട്ടനിതാല്പുന്നതാംഗി ॥ 33 ॥

ശ്രൂട്ടേ. തീറ്റി. തജ്ജിച്ചു.....മല തജ്ജിച്ചുശാകന കൊന്നാന കളി
ക്കന മലശായും. തജ്ജിച്ചു അഡിക്കൃദ്ദുതകൾ, തിക്കിത്തിരക്കി ഗവ്സന്താ
ചന്തടി മുൻപോട്ടെ ചെത്തുന പോക്ക് അമുകാരം. അന്തകൾ മലകളിൽ
ചെസ്പടാനും ചെത്തുന ഏന്നോ പ്രസിലും.

ഉധുനസ്യിപ്പമനോപ്പിം ക്രാനംസഹിതാ ശാഖാ:

മരന്തി * * * *

എന്നോ ഹാസ്യായുംതും. ‘തജ്ജിച്ചുക്കൊന്നാനക്കളിലെ’ എന്നാതു പച്ചമലയാ
ചിപ്പങ്ങൾക്കാണു് നീബേദ്യിച്ചുഫിക്കുന ഒരു സാന്ദര്ശനമാസവദമായിരിക്കുന്ന
എന്നോ ത്രജ്ജവും. തജ്ജിച്ചുക്കൊന്നാനാസ്യോ ഓജസ്സും അത്രപുസ്തിച്ചും അഡി
കും ഉണ്ടോ’. ഒരു കണ്ണാടി.....ലക്ഷ്മിക്കു് അനന്തരാർഥകനു ലക്ഷ്മിക്കു്
ക്കണ്ണാടിയായും. അഡാമാഗ പ്രതിവിംബകം ഏന്ന ഭാവം. ഉള്ളിൽ...മലു
മനസ്സിനും നൃത്യന്തിരിനും സുവാര ജന്മപ്പിക്കുന മധു നയനമധു നയനത്തി
ന ചതൻ. നയനറ നയനിക്കുന്നതു. കാന്നു്

മധു കൈഷണ്ട്ര ജഞ്ചു കുട്ടിര മജ്ജു പൂച്ചിരിച്ചാം മധു
എന്നോ വിശ്വം. തെന്നു കണ്ണിനു ഹിതം. അതുപൊലും, കാഴ്ചയ്ക്കു ഗണഠനാശ
ഭേദവും ഹിതഭേദവും കൊട്ടക്കുന്നതു് എന്ന ഭാവം.

ചക്ഷും ചേര്ത്തി തുടക്കുംവീശവിലുംമാല്പു പിത്തണ്ണൽ

മേഹക്കും തുമിച്ചുക്കും ദാംസകാശാതിവാരണം

പ്രാണിശാഖന സന്ധാനംരാപണം വംത്തം മധു

എന്നോ അശ്വാംഗാളാദയം. “അമ മധു വനിതാനാം നന്തരനിവേദിനാശിയം”
എന്നോ രഘു (സ 18) രതിക്കാഴ്ച കാമന്റെകാമന രതിക്കാഴ്ച എന്നോ
അനന്തരം. കാമിദവണ രതിക്കിഡയ്ക്കു് കാഴ്ചവുമായ പിന്നെ അതുമാത
മിലാ. കൊള്ളിക്കം.....സവി വ്രീഹാവിലാസങ്ങളെ പംപ്പിക്കുന സവി
യായും. ചെത്തുവന്തതിൽ ഗ്രൂപ്പികൾക്കു ലജ്ജാശാഖാകുന. അങ്കുറം ശത്രിക്കുന
വിലാസങ്ങളെ പംപ്പിക്കുന വീശവുചീതം എന്ന ഭാവം ഗബവികൾ
ഗ്രൂപ്പികൾക്കു ലജ്ജാശാഖാപരാജ്യരം ഉപശമം മഹാകൊട്ടക്കുന എന്ന
പ്രസിലും. “പ്രാണിശാഖപ്രാണിശാഖവരം സവേദ്യവദശം വീനാ”

എന്ന് ശാരകക്കും സരസ.....യും ത്രിശാരാശക്താട്ടക്കിയ ഭാവവി ശേഷങ്ങളാക്കന്ന തീരമാലകക്കും സമുദ്രഭാഗിരിക്കുന്നതും തീരയ്ക്കും സമുദ്രപോലെ ത്രിശാരഭാവങ്ങൾക്ക് അനുയാധിരിക്കുന്നതും വിലാസം ത്രിശാരഭാവ വിശ്വാസം.

പ്രിയഃസഹ്യാദ്ധിസഹയേ ഭൂ നേതുാനന്ദക്കമ്മണം
താക്കാലികോ വിശ്വാസം യാള്ലു വിലാസം ഇതീരിൽ

എന്ന് (സൂഡാകരം) ലക്ഷ്മണം. കാന്തിയും.....സ്ഥാനം കാന്തി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനമായും അതു ചെയ്യവന...സ്റ്റുന്റതാംഗീ അതു സന്നതാംഗീ അതു ചെയ്യവനനീല തടവീച്ചുന്നതും എന്ന് അന്തായും. അതു സൂര്യൻ ചെയ്യവനാതെ പ്രാ.പിച്ചിരിക്കുന്നു. മല, കണ്ണാടി, ദല, കാഴ്ചപ്രധാനം, സവി, അരുചി സ്ഥാനം എന്നിവയും ചെയ്യവനത്തിനും അഭ്യന്തരക്കല്ലുനം ചെയ്യിരിക്കുന്നു. ചെയ്യവനംകൊണ്ട് ലാവണ്ണ്യത്വമുണ്ട്, അന്നതാംഗം, നേതുാഹം ഇംഗ്ലീഷ്, റത്തി പ്രിയതാം, ലജ്ജ, വിശ്വാസാവം, ശോട്ട് എന്നിവ അന്യിശക്കുന്ന വർത്തിക്കുന്നു എന്ന് ധനി സന്നതാംഗീ സന്നതമാശിരിക്കുന്ന (താഴേന്ന) ശരീരംകൊട്ട ക്രടിയവൻ, സൂര്യൻ.

സാ സന്നതാംഗീ നീഖലാവസാരന ഒരുപ്പും തന്നെന്നു വിശദേയ നമസ്കാരം എന്ന് മുള്ളുവിലാസം. (സ. 2)

സന്നതാംഗീ വിശ്വാസാവദമാകുന്നു. ഇവിടെ വിശ്വാസ്യമായുമിരിക്കുന്നു. “വിശ്വാസമാതുപ്രശ്നാഗോ വിശ്വാസ്യപ്രതിപരതു” എന്നം, “വിശ്വാസ്യപ്രതിപരതു ജാതാശാം വിശ്വാസമാതുവിശ്വാസ്യപ്രശ്നാഗോ” എന്നം വാമ നാചാത്രൻ (കാവ്യാലക്കാരാവുത്തം. അധികരണം 5) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സൂത്രവും. ഈ മാതിരി സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിശ്വാസ്യത്തിന്റെ “ഉപാദാനം മുന്നിൽക്കൂട്ടാശ എവ” എന്ന് ചുർണ്ണവസ്ത്വം (വിദ്യുലിത) പറയുന്ന “രാജന്മാനം ശത്രുവരാശത്രാശ ശബ്ദാവധനപു” (രമാലം) ഇതും പ്രശ്നാഗണങ്ങൾ ദേശക്കു, അലക്കാരം മുപക്കം.

ലജ്ജാധാര്യാ ക്ഷണംരഹിതാപ്യംഗജം പ്രജ്ഞികന്ധം
ധന്തേ ഗിരി കച്ചരയിം ഭൂമിനം കല്പയൻി ||

ശിംശി ബാലാതപര്യചി കദിച പീനതാ പീംചുരിശ്വരതൈ
നാലം കയ്യുപ്പി തൃശ്ശരാശതി ശാഖാശരണം || 33 ||

ക്ഷുംതാൻ ലജ്ജാധാര്യാ ധാതുിഖലക്കിലും, പ്രജ്ഞിഖാം കന്ധം കാമൻ
ഗംഗത്തിന്ത്യപ്രൂഢക്കാശിത്വവയിൽനിന്നാിമാംഗമത്തിലും ഭൂമിനിന്തേ
കെല്ലുംകുന്ന കേരം മുല വളക്കിലും മാർന്നിനിന്തീലവരംക്കു
അഭിപ്രായം ശശ, വശലിപ്പിക്കമതിവടക്കാശിനേ ദില്ലുകാരം || 33 ||

ദ്രോ. 33. ഒപ്പുന്താൻ.....മമതകിലും ക്രക്കതനെനാ എപ്പോഴും ലജ്ജയാകന ഉപരാതാവു് ഇരിക്കുന്നബേജിലും ദ്രോഷ്ടിയാം.....ഒപ്പടക്ക ട്രായു് ചീഞ്ഞിയാകന കന്ധക കാമനെ ഉജ്ജിൽ വഹിക്കുന്ന വിധത്തിലായി, ഡാത്രി ഉപരാതാവു്, വളർത്തു; “ഡാത്രി സ്വരൂപ പരാതാവീ” എന്നു് അമരം. കൂട്ടിക്കൊള്ളുന്ന രക്ഷിതക്കണ്ണതു് ഉപരാതാവിന്റെ യഥം. ഇവിടെ ലജ്ജയാകന ഉപരാതാവു് അടച്ചതു് ഒരു സമയവും പിരിയാതെയിരിക്കുന്നബേജിലും, കാമനാകന പുത്രനെ ദ്രോഷ്ടിയാകനു് കന്ധ വഹിക്കുന്ന, ചീഞ്ഞിയിൽ ലജ്ജയും കാമവികാരവും സോഫ്റ്റിക്കുന്ന എന്നു് വുദ്ദേശ്യം. “നേതുരംഗേ കുതാട്ടത്തിനു ലജ്ജായവനികളിൽ മരണത്തംഗങ്ങളും വിരേജേ” എന്നു് കെന്ന ക്രയചന്ദ്ര ഇളവെയറിയിൽ.....കേരം ഇളവെയിലിന്റെ നീറുന്നതുകൂടുതു ടിഡി അക്കിരഞ്ഞിലും ഇയണ്ട നീലവൈ സംഭവമുണ്ടാക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു തലമുടി. ഇളവെയിലുപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന ശരീരത്തിൽ കൂടുതൽ തലമുടിയുടെ കാൽനി വുദ്ദീപിക്കുന്നോരും, അതു് ഇയണ്ട മട്ടായിന്ത്യീകരിപ്പുന്ന ഭാവം. മുർദ്ദിനും മേലജ്ഞം ഏകകാശ ശതിൽ വുദ്ദീപിച്ചു് സൗത്തല്യപ്രകാശം മരണരു് ഇയണ്ടണ്ട ദിവസം. “മോലച്ചുനേനാനി ദുർഭിനു്” എന്നു് അമരം. ഇലവെള്ള... ലവരിക്കു അവർ ഏരപ്പുചുഡാവനഞ്ചും ഡാനി. അങ്ങിലേപ്പോഴും..... മലപ്പാശം മൈപ്പോഴും ദിവസംനും യികംശേഖാവശ്വാശിച്ചു അതിചും അയി ഒരു എന്നു് അനുഭവം. അവരാ അച്ചരിപ്പും ഇയണ്ടവും അഡിക്കരായിരിക്കുന്ന അവ സ്ഥാപിലും സൂനങ്ങൾക്കപ്പറ്റി അധികമായ ചേടിക്കൊണ്ടുനോക്കു നടപ്പു ചെയ്യിരിക്കുന്നു. സപതേ ചട്ടത്താകനു നടപ്പു്. അതിനു ഒപ്പി കുടിവന തുപ്പാരം അധികം ചട്ടത്തുടക്കി. നടപ്പു് അധികം ചട്ടച്ചിരിക്കുന്നതു് സൂനങ്ങൾ ഇതിൽ തുംകൊണ്ടാക്കുന്നോരും (അധികം വളരുന്നോരും അവയ്ക്കു ഭാരം താങ്കണ്ണിവരുമേലും എന്നതു് ക്രയത്തിനു കുറയും) എന്നു് തോന്നും എന്നു് ഭാവം.

പുത്രപീചകു ദാരിദ്ര്യമിതി മുഖ്യക്ഷിണാം മശ്വരു കേവലം എന്നു് കെന്നപ്പെട്ടു അവകാശം മേതുകുപ്പക്കു.

സാ കാന്തിസ്ത്വാ ഗീരി മധ്യത്താ ശ്രീതക്കത്താം താംഗേ

സാ സൗരദ്യോദയത്തിരച്ചി സൂഡാശസാദരണസ്ത്വാധരാജുഃ ||

എക്കാസ്യാജ ഭൂമതിശ്രാംനാഗ്നാലാജന യന്മീ||

ഓനക്കീകാവം ആജതി വിജുസ്ത്വത്വം എവേപ്പുംഡിശാണാം || 34 ||

നജ്സ്വാരാക്കാന്തിഷാവാദം മധുരതയുടലിഭാനാത്തിട്ടനാഭാദ്യ-

നാഭാലുന്നാസ്ത്വനുഗന്ധം പരാമുത്തകിട്ടിയുംബേജാരാജുഃ ശ്രീരാജഭാം

നജ്സ്വാണം മെച്ചമാരഗ്നാനാശവത്തിൽ മരാക്കുന്ന കുടിഭേജാക്ക-

നാഭാം സദ്ധ്വാദ്വാിഷത്തിനു വിശ്വസുവിശ്വാസവ്യാഘരാജുഃ ശ്രീരാജഭാം || 34 ||

ചേരു. 34. അതർ സ്വാജി. അവളുടെ അംഗങ്ങൾ എല്ലാം നൂറ്റ് ആണും, അവരും സർപ്പഭ്രാന്തിയങ്ങൾക്കും തുവും മുന്തിരിക്കുന്ന വരും എന്നും കാവും. അവളുടെ ദേഹത്തിന്റെ കാലി ക്ലീൻ, വാദ്യം മാല തും ചെവിക്കും, അംഗങ്ങളുടെ തണ്ടാളും താഴീനും, ബാണരഡ്കും നാശിക്കും മുണ്ടും രഖന്നത്രിയത്തിനും ഏന്നറബത്തു കൊടുക്കുന്ന അംഗലധാരണയും അംഗലധാരണ കാബുലിംഗം. നിഛ്വപനീയം എന്നും ധ.നാ. അലജാരം കാബുലിംഗം.

ഹവിടെ 26 മുതൽ 31 വരെ പദ്മജാളിയും ഏലംബന്ധനവീഭാവമായ നായികയുടെ ഉദ്ധീപകമായ അംഗലധാരണ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏലംബന്ധന ഗതമായ ഉല്ലീപനം, മുന്നും, ചേപ്പും, അലജാരം, തന്മാമം എന്നിങ്ങനെന്ന നാലു വിധിം. അതിൽ അദ്യാത്മത്തിനെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത പദ്മജാളിയും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും കാഞ്ഞണാട്ടക്കാക്കും.

ഈവന്നനു ത്രാവാവണ്ണു ബാണരംതുംകീരു പതാ

മാംസവം ബശക്കമാഞ്ചും വേദ്യാലംബവന്നതാ മുന്നാഃ

എന്നും ശൂഡാകരം, മുന്നവർണ്ണനാത്തിക്കുന്നും നായിക “മെശശവഭേദവന വ്യതിക്കരാമിത്രമാഡു” നിലച്ചിൽ നുമിതിചെയ്യുന്ന എന്നും സീഡം.

എവം മരു വിരുദ്ധവാശരേഖിരേണാക്കിണാ സം-

ക്ഷാമക്ഷാമാ പരിമനനനയുന്നാശാകാശവാനേയഃ ||

നൂന്നുനു മര സൂചരിഞ്ചെ നുനമന്നുചേരീ സ്ഫൂ-

ദ്രന്നുംഭേദരമവിലുളിതാ സാലക്കിരജാരിവ || 35 ||

കേട്ടാലും തന്നപിശാച്ചായവളിതുവമെ നിംബാഗ്നനാമേൻ വിജ്ഞാനാക്ക

ക്രൂഞ്ഞാഥീം ഏറും പട്ടിനീ വിഷമവിഹാരാതിശോകങ്ങളാശ

ഭോട്ടംയും പുമേയും ചട്ടപ്പാനെ പരവരാശായന്നുചുട്ടാ ചിരിക്കാം,

കാട്ടാനക്കുള്ള ചീനീടിനെ മലരണിയുജ്ജീവനവിനു ക്രമ്പുപാലവ || 35 ||

ചേരു. 35. 35 മുതൽ 45 വരെ പദ്മജാളിയും വിരുദ്ധക്കാണ്ടും നായി

ക്കുഞ്ഞും സംഖ്യിച്ചിരിക്കുന്ന ശോച്ചരമായ അവസ്ഥാഭേദത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു.

കേട്ടാലും നീ കേരകക്ക, കേട്ടാൽ നീനക്കും അണകുവ ഉണ്ടാക്കാതെനിമി

ക്കാഡില്ലുണ്ടുവാം തന്നപി.....വരെ സൂര്യരിഖായിരിക്കുന്ന അവരും വേർ

പുട്ടും അരംകിതുതിനശേഷം ഇന്നവരെയുജ്ജ ദിവാസങ്ങൾക്കീടുകൂടിയിൽ തന്നപി

യുദ്ധം മരീക്കാം ധ.നാ. നിർഭാഗ്നം.....അഭൂലാലേ ഭാഗ്യമുന്നുന്നുനു

യിരിക്കുന്ന എന്നും വേർപെട്ടു നിമിത്തം, കുട്ടകാരായിത്തീന്തിന്നിരിക്കുന്ന

പ്രടിനീ, വിചാരം, ദിവാനും എന്നീവ നിമിത്തം; എന്നാരാജിക്കും അതുവു

മുക്കാഞ്ഞങ്ങൾപോലും നിവർന്നിയുംതെ. ഏന്നുപുറം വിഹാരിച്ചും ഏപ്പും

ചുഡിക്കുന്നവരും എന്നും ഭാവം. ലോട്ടായും.....പരവരശയായും പുശ്വാലവ

ഉദ്ദേശം സൂക്കമരവും ഏതു ശരീരം ചട്ടു വിഷാദം നിമിത്തം പരവരം

അനുഭാവിന ദിവാത്തിന് അധികാർണ്ണിച്ചു. “പരവാനതിയാട്ടത്രു സാത്യുക്” എന്ന് ശാരം കീഴില്ലുണ്ട് അനുമട്ടായിരിക്കും.....പോലെ കാട്ടാനശ്ശട്ടി ചീതിനീടിന മലരണിയുള്ളിനലിനു കൂപ്പുംപാലെ അനുമട്ടായിരിക്കും. കാട്ടാനകൾ പിളന്റിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവണാട്ടകുട്ടിയ ഇന്നലിനുണ്ടുണ്ട്. മഹാരാജൻ യാദിത്തിനീന്നിരിക്കും. കാട്ടാനശ്ശട്ടുടർ അനാശനാദി ദിവഞ്ഞം തീരുതും യാണി. ഇന്നത്തുന്നു നാഡിക ദിവം സഹിക്കുന്നതിനും അല്ലവും കയൽത്തില്ലാത്തവരം എന്ന് അഭിപ്രായം. നായികയുടെ അംഗവസ്തുക്കളും വൃജ്ജിക്കും.

എനക്കംക്ക് പ്രിയഹായ ഒരു ഉറുക്കും ഇന്നത്തു എന്ന് പ്രസിദ്ധം.

ഫേഡിന മാപി മാതംഗാ നിഓജാലു ക്ഷേയരതീ പ.

സല്ലക്കീകർണ്ണികാരജു കൊവിദാരമുദ്ദംവരം

എന്ന് വിഷ്വായുംഡ്രം.

ഇൻപത്താനകിട്ടാവെ സാകരകലിത്തൊംഗളുകീ പലുവത്തെ-

ത്രാവിക്കയ്യാട്ടിഡൈത്തുനാഥവവനിജ താങ്കകി നനായും വള്ളതീ എന്നം, (ഉ. റാ പ നാടകം)

പലുവംബാനഭാത സല്ലകിഡൈനിട്ടി പാവകജ്പാല നല്ലാനദേപാലെ എന്നം (കു. റാ) സൃഷ്ടവും.

അനുഭൂട്ട വെരു ഒരാട്ടിക്കയില്ലുംപാലെ ലാവാന്നും കരണ്ടവരി; “ജാതാ മനൈ ശ്രീരാമമേതിനാ പദംമിനിവാനുത്ത്വപാ” (മേലം) എന്ന വാക്യത്തിനുണ്ട് ചൊല്ല ദാഖ്യവും;

എകം ബാഖരാശ്ശീനമിത്തുപാലുകപാംബപവിഷ്ടം

ശ്രീശ്രീനാഭില്ലുനക്കവശഭോംഭുലമാഭവഷ്ടുതീ ||

ശ്രാംക്രാന്തപാശവനമജ്ജാം വില്ലൈഭുജംലം

വൃത്യുംഘ്രി സാശരംശവന ശാഖിതാ ഇരുട്ടന || 36 ||

കരിക്കൈതാങ്കിവെച്ചും തലയിഡലാക്കച്ചുറം മാഞ്ഞുകൊക്കുക്കുടഞ്ഞ

മിറിക്കൈക്കരാം ചുറാറിത്രുടക്കളാണി ഇട്ടുത്രുട്ടാനൊരുക്കി

ഇറം കാൽത്താങ്ക രാറിട്ടിയിനപിണ്ണയുമ്പടിലാഞ്ഞപിയംഞ്ഞ

ഇറം കാമൻ വിരിച്ചുംഘ്രംശവനമതിൽത്താം പെട്ടതിക്കിട്ടും

|| 36 ||

ദ്രോ. പേരി. അതും സുഗമം. കാഡിവും അവക്കു തന്നെ ശരംശരം കൊണ്ടു നിന്മിച്ച കിടക്കാിൽ ശുപ്പിച്ചിരിക്കവും ഇടയുണ്ട്. അവരും വിരിക്കുംപാക്കാം പട്ടിമല്ലുഡിക്കും കിടക്കുകയാണിരിക്കും എന്ന് ഭാവം. ശരംശരം ശേഖവി. പേരുനായിക്കുഴുതകും. ശരംശരം കൊണ്ടു നിന്മിക്കുന്ന കിടക്കാിൽ കിടക്കുന്നവക്ക് എത്ര വേദന ഇണം ചിരിക്കുമോ അതും

வேவன உள்ளக்கணாதெனும்^१ காவி. குமரவைக்கிற மறைவுகளையும் பூஜை
ஏற்கூடும் வேவன ஜினிடப்பிக்கவான் ரகதி கிட்கின்னும்^२ ராமூர். மஹாவைத
பூர்விலூலூ லீஜ்^३முரகெட் ஸரங்காமலை ஸாக்ராதிடு^४ மூர் செலவில்
இளையி.

ബാഹ്യത്തുംകുടിച്ചുനോവയില്ല! എ! തള്ളംപ്പള്ള പൂര്ണമാണിരുന്നു—
തന്ത്രാശനുവന്നാൽത്തില്ല. എന്ന് കാഴ്ചയുള്ളതുണ്ടിവിംഗതാബന്ധിഗുംഭൂഷണങ്ങൾ—
ഇന്നൊന്നുതന്ത്രാശയുണ്ടിയാണെന്നും അലാക്കാണു— തുണ്ണു മുഖംവാരം—
റിംഗാരം സ്ഥാനാഴിക്കുമ്പള്ളിയാംഗരംലുംവില്ലിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടിന്നും || 37 ||

നീതെല്ലു സ്വാസ്ഥ്യകചനിച്ചോ നോ മഹാ വേണ്ടിവന്നു
യദ്ദേശ മുഖ്യ തദപി സൃജനമാസ്യ സീമന്തരവോം ||
ആത്മ പ്രചാരാധാരിമിരഹളക്കുറുന്നിച്ച് തോചാത്മാ
താതും നീതുയമനവരദവഹാങ്ങാണ്യാജ നാനാ || 38 ||

കാഴലു തോന്ന കൈട്ടിവയ്ക്കുണ്ടിലുംവഴ്ചകശാക്കുന്നതവിൻ കുട്ടമേററം
ഒപ്പിലും ബാലനാജിയാരധരംവിച്ചി കീരകു ദ്വാശ പൊ സാതീരിക്കാൻ
ഭേദവ പാച്ചുട്ടു കാട്ടുനാളുകമുചുൾ സ്റ്റ്രൂപ്പിലീമാലക്കുക്കാൽ
പൊലു നീളിത്തിജിപ്പുതും നടവിലുംകുഴിന്നു സീമന്തരവ || 38 ||

ഡ്രോ കീ 8 കാലേ.....കുട്ടി ദേശം സമുച്ചതു നോന്ന ഭംഗിയായി
കൈട്ടിവയ്ക്കുണ്ടതും അവളുടെ തലമുടിയുടെ കുട്ടം. നോന്നാണവഴ്ചക തലമുടി
കൈട്ടിവയ്ക്കുംവഴ്ചതും എന്ന അക്കലെല്ലാക്കയാൽ അതിശ്യും കൈട്ടാതെയിരി
ക്കുന്ന ഏന്ന ഭാവം.

അതേദ്യ ബലും വിരുദ്ധിവചാം യാ ത്രിവാദാം ഹിത്രാ
ശാപ സ്വാരീതി വിഗ്രഹിതതു പാ താം മദ്യാദാം ഷുന്നീഡാം
എന്നും (ഉ താ.) ശമും നോക്കുക എറററം.....പൊക്കാതിരിക്കാൻ
വഴുരു ഭംഗിയായുട്ടു അധിരാക്കന മോലാദിത്യും ബാലൻ അധികവി
ഡൈനും പുണ്ടിനന അദിത്യനാഡി കല്പിച്ചുപൂരം (ഘുഞ്ചാ) പുബ്പുനിറംവങ്ക
ആനാതിനും മു പദം പ്രസിഡാം ഇദ്ദ തിലിമുള്ള നുദിത്യനാണ്ണലു പുബ്പു
പുനിറം ഉഖാക്കന്നതും. ഇതട്ടിനന നീളിപ്പിക്കാതിരിക്കവും മേലേപാച്ചുട്ടു
ടി.....പോലെ മുകളിൽ പാച്ചുപിടിച്ചുകണ്ണിക്കുന്ന കൂനിരിശാകന
മയിൽപ്പീലിക്കേണ്ണിണബുക്കിയു കടക്കുന്ന കാലുംപാലു നീളിത്തിലേപ്പുതും...
ദേവ അമ്രക്കദിനോയ സീമന്തരവോ നീളിത്തിൽ നടവിൽ എന്നും. ഭംഗിയും
സീമന്തരത നീളിന്തിൽ നടവിലായിട്ടു വഹിച്ചിരിക്കും. എന്നും എന്ന അ
നൃപാദത്തിലെ ക്രിയയും പ്രാമപാദഗതായ കുത്രലിന്കുട്ടം കത്തായും.
സീമന്തരവേ പ്രശ്നമാഡി സീമന്തം. ദീപാലമാഡി സീമന്തം എന്നും അത്മം
കൈട്ടിവയ്ക്കുണ്ടതു തലമുടിസ്ഥിതനിനു സീമന്തരവേ, അധിരാക്കന ബാലപുള്ളും
നീമിത്തര തന്നെ കാതിയാകന ഇതട്ടിന നാനിവരാതെയിരിക്കുവാൻ പി
ടിച്ചിരിക്കുന്ന കൂനിരിയാകന (മഹിസുപ്പിലിക്കോണ്ണിക്കാക്കിയു) കടക്കുന്ന
കാലുംപാലും ഏന്ന ഭാവം. ഇതം മുക്കായ ചരാചരാകന ഇക്കു
“ച്ചാലാതിമിരം” എന്ന മുലത്തിനും “ച്ചാശംകാന്തിരവ തീമിരം തമിലും”
എന്നും നാനിവദവ്യംവും- ച്ചായ കാതി ചശാട്. ചരാചരാത നാന്തപേ കാറ്റാ”
എന്നും അമരം. തലമുടി ഇക്കു, അധിരം ബാലപുള്ളും, അളകം കട, സീമ
ന്തം കുടക്കാലു, അലക്കംരത്രപകം.

നാലു ചീജ്ഞപ്പാ സുവശ്വതി സവീംഡണഗീഴ്താപമാരാഃ

പ്രേക്ഷ്യാപ്യാംഗം പ്രളഭവിഗമ പ്രേക്ഷണം ഒരു് കലാധാരം ||

തച്ചാതുത്തം കിമെപി ന പുണ്ഠവാഭ്യാഃ മാലരംഗം

യേദോന്മുക്താ ഭവതി വിജുവാ തുനടി താണ്ടാവഷ്ടം || 39 ||

ഓമോ ശീതോപമാങ്ങദളിൽ മുതിക്കണ്ണരാഃ അംഗാശിമാലരക്കാരിന്ത-

ഞാംശിരാമൻതത്ത്യു നോക്കം പ്രുഹം ഉന്നിലുവിശ്വനാഭ്യാഃ നോട്ടവിഡ്യ

നേരോത്താൽ മുൻകണ്ണബാട്ടധ്യികശക്കിപ്പാവില്ലിനാക്കാനത കൈവി-

ട്ടോനോരുത്തുംഖിജാകം നടി നിടമുരചത്താപ്പാഭ്യാഭല || 39 ||

ദ്രോ. 39. ഹാറോ ശീതോ.....നിലവിൽ അരുദാശജതത്തു ദ്രോ
കനിന്തു പ്രളഭനിലവിൽ ഓരോ ശീതോപമാങ്ങദളിൽ മുതിക്കണ്ണരാഭ്യാഃ
ശ്രീമാരം നോക്കം ഏന്നോ അംഗാഭ്യാഃ. ഒരു പ്രീശത്തു ദശാശാഖക്രൂട്ടി മോഹാവ
സ്വൃതിശ്രീരുതു ദഥവിൽ, ഓരോവിധം ശീതോപമാങ്ങദൾ ചെയ്യാവാവായ
സവിക്കരി നോക്കം പ്രളയം വിരുദ്ധവാഃ വർണ്ണിച്ചു് അരുദാശജതത്തിനോ
മോഹാലസ്യദശഭാകന അംഗാഭ്യാഃ

പ്രളഭസ്യാദ്വിവാദൈരുതരിപ്രുണി മുംഗം
എന്നോ സാഹിത്യദ്വൈനം.

പ്രളഭം ദ്വിവാലാതാദൈരുദ്ധശ്വാഃ തത്ര വിശംഖതതാ
എന്നോ സുധാകരം. “പ്രളഭം നഞ്ചുമാഞ്ഞുതാ” എന്നാരം. ശീതോപമാരം
താരദശിലകകാഞ്ച വീത്രക, റാമചും വന്നിനാംിൽ മുക്കി ശരീരത്തിൽ മുടക,
മരദനം ലോപനം ചെയ്യുക മതലാഡ പ്രപൂജികകി “പ്രിശംവദേ! അർക്കാം
രാമചും അരദശതും തദ്ദോട്ടക്രൂട്ടിയു താരദശിലകകാഞ്ചും കൊണ്ടുപോകന്നതു്? (കേട്ടുപോലെ ഭാവിച്ചു)
എന്താം പരഞ്ഞും? “വെള്ളിൽ കൊണ്ടീടു ശക
നൈ വളരെ അംഗസ്ഥായിരിക്കുന്നു. അവാളുടെ ശരീരതാപം ശമിപ്പിക്കാൻ
എന്നോ” എന്നോ മനീ. ശാക്കത്തിൽ കനിതെത്തു ദശാശാഖക്രൂട്ടി. കുള്ളം ഇവൻ
എനിക്കവേണ്ടി വളരെയികും ലുഘ്സിച്ചുംവഞ്ഞു എന വിചാരം ദശയ്ക്കു
ഡലം.

അംഗകവാ ത സാ ജേതും ദ്വിവാതാൻ മും ദേഹിനഃ

ഉപകാരപരതാം യാ കയട്ട ചവിത്തവിച്ചിയം

എന്നോ ദീവാകരം. എന്നാഭ്യാഃ എക്കിലു്, അജാഹന അംഗകവഞ്ചാടക്രൂട്ടി
നോക്കുമെകിലു്. അതു നോട്ടവിലു അ നേംടം; പ്രിത്യും അഭ്യസിച്ചുകിൽ
മാത്രം പ്രവത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന കലാശതു അ നോട്ടം എന്നോ” അരുടിപ്രായം.
നേരോത്താൽ.....മാടായ്യാലേ നേരോത്താൽ ഇണക്കാതെ കൈവിട്ട
ക്കു മാത്രം ചീജ്ഞിയാകും നടി നിടമുരചത്തത്രു് വൈപ്പും അടക്കായ്യംലെ മുൻക
ണക്കു് ദഥധ്യികും അംഗകിൽ അവിലു്. ഓരോവിച്ചരിപ്പാം, ഇണക്കാതെ ഉപേ

കൂടിച്ച പില്ലിയാകന്ന നന്ദക് നെററിയാകന്ന അരങ്ങിൽ കൊച്ചു² അടക്കാളം കൊണ്ടു മുമ്പിലത്തേപ്പുംലെ അധികം കുറയിയ്ക്കാണു വരുന്നതല്ല കോടം കൊച്ചു നെററിയിൽ പുരികും ഒടോത്തത്തുകൊണ്ടു മുക്കിലത്തേപ്പുംലെ രഥ സ്നാശമായിരിക്കയില്ല എന്നും ടാവം.

വല്പു തുന്നറിയുന്നം വിമലമനിയുരങ്ങത്തുന്ന് നിതിലോകി—

സന്തോഷാക്ഷിത്തു നിന്മും നടത്തി പുരിക മാനന്തർക്കീ രാഹവേദഭാഃ എന്നും (ഭ.) രാമാധനപദ്മ ഇവിടെ സ്ഥൂംടും ഏന്ന ഗംഗാത്രിക്കഴിഞ്ഞെന്ന പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്ഥൂംടും ഹർഷിക്കാംഹർഷവിഹിഷാംതാത്തുരുത്തിശാഖകി—

അറിഞ്ഞാവാ വൈഞ്ഞപ്പും സ്ഥൂംടാസ്യ ഭന്നിസമ്മതഃ—

സംജ്ഞതാവിരകിതതാം ച തുന്നുതാ നിഷ്ഠാപ്രക്രമ്പതാ—

എന്നും ലക്ഷ്യാം. തടത്തു തടത്തിൽ, റംഗത്തിൽ. (ഭവത്തു അരങ്ങാത്തു എന്നാലും വ്യവഹരിക്കുന്നതുപോലെ) തടത്തു എന്ന പ്രശ്നാശം ദർശിം. പക്ഷേ ഇതു ദേശ്യപദ്ധതായിരിക്കാം.

ശ്രൂക്കിനാരെന്നുരുദ്ധകവടലീശവൈശാമാപ്രതതാം—

ശബ്ദാദശർഷ മലിനിതയെമ്പാ രദ്ധാശ്രദ്ധസ്യ ||

മാത്രാഘാവിവ മനിതനെ മാനിഷാശ്രദ്ധമതവപ്പുണ്ട്

തുഷ്യക്കുണ്ണായരകിസ്വയം തുഷ്യതാസ്യ കുംഭം || 40 ||

വെട്ടിച്ചലുക്കിടാത്തക്കരനിരകൾവരിച്ചാണിപരവംകുംപാല—

ശട്ടിക്ക്രണ്ണാട്ടിരണ്ടു സ്ഥൂതരണ്ണിക്കുമാംക്കണ്ണിൽനിന്നാലും

പൊട്ടിപ്പുണ്ണം മനിതന്ത്രിസ്ഥരി ചീരമെൻവിപ്രശ്നാഗാക്കതാപം

തട്ടിശ്രൂഷിച്ചപണ്ഡാംതളിരോടു സമാഖ്യന്നപ്പിയിൽച്ചുറുഡണ്ണാം.

ശ്രൂ. 40 വെട്ടിച്ചലും.....പററും വിരഹത്താക അറിവംവെട്ടി

ശംഗിയംക്കാഞ്ഞ കുറനിയുകന്ന പായലുപററിയ. കുപ്പോല.....രണ്ടു കവിച്ചക്കുകന്ന ചെറിയ ക്ലാട്ടി രണ്ടും. രണ്ടു ചെറിയ ക്ലാട്ടികരംപോ ലെയിരിക്കുന്ന കവിച്ചകൾ എന്നും ഡാവം. ക്ലാട്ടികവിച്ചക്കുടെ വെന്നുംലും ധനി. ,സ്ഥൂതമന്നി.....നിന്നു മറസ്ഥൂതമകന്ന അല്ലാത്തു കയത്തിൽ നിന്നു അല്ലമാതു.....ഡരി അല്ലമാതു (ഉള്ളിൽ നിന്നു) ഉരസ്സിലും ക്രന്നിതച്ചപംലെ. മറസ്ഥാസമകന്ന കയത്തികയന്നിന്നും അല്ലമാതു പൊങ്ങി വെളിയിൽ കാണുന്ന മനിതരയെന്നപോലെ. വിളരിയതെന്നും ഡാവം.

“കാന്തരം കാന്തവിശ്വാഗംഗശോകദഹനജ്യാലുവലീഡാശഭാം

കാന്തപംബാധാബാധാബാലമിള്ളുംബംലീകരാം ബാബികരാം

എൻ° മാനവദമനു. പരിരമൻ.....സമം എൻറ വേർപ്പാക്കന്ന അതിനും ശ്രീതട്ടി വരണ്ടിരിക്കുന്ന ഘടനാക്കന്ന തലിരോട്ടുട്ടി അതുതഞങ്ങളും അവളിൽ അല്ലെന്ന വരണ്ടിരിക്കും. അലജാരം ഉണ്ടപ്പെക്കും.

സാ നിശ്ചാരാബന്ധനിട്ടത്തരെൻ്നും യോജാം വലീനം—

മാലോലാനാഖ്യപരി കാപ്പയാർപ്പന്നമാനോളയ എന്നീ ||

സിദ്ധ്യൂദഗ ബീബസിത്തചീം വീമ്പിംഗാദ്‌ഗതീനം

വാതെന്തുക്രാപ്പയഗകനംവാർഡാതി ഭാഗീരമീവ || 41 ||

ദീർഘാംഹാസംജ്ഞാലേ നടവിലിളക്കിട്ടാം വലീണാഡുപത്ര' എന്നീ—

മെക്കാക്കാദാദ :ഭോഗാച്ചിളിക്കമുരി വിളത്തുള്ള ദേഹാഭ്യാസലു

വാജ്ഞം നഘ്രാദിളിതാഭരവാളയനിരംതട്ടം കാറാറിലോളം

വീക്കനോരം വകുവാക്കപ്പാശമിളക്കിയാബ്ദംഗിശാം നംഗഃപാലെ

|| 41 ||

ശ്രോ. 41. ദീർഘാംഹാസംജ്ഞാലേ ദീർഘാംഹാസം നിമിത്തം നടവിമവരം നടവിലായി ഇളക്കന്ന വച്ചി :ഭൂഷാത്തിൻറെ മുകളിൽ സൂനംജരു റണ്ടും ഇളക്കന്ന അവരം. അവളുടെ വാലിക്കരിക്കും സൂനംജരും ഇളക്കംതട്ടി യിരിക്കും എന്ന° ഭാവം. വിള.....ഭയാലേ വിളംഖപറിയ ദേഹകാന്തി കൊണ്ടോ, വായ്യുടോ.....തേട്ടുമെ നല്ല വെറിയ താമരവാളയത്തീൻറെ ശ്രാംകഥ വരുക്കും. ശ്രാംകഥ വിളുറി വെള്ളത്ത് ശരീരംതീനിനു താമരവാളയ തതിൻറെ ശ്രാം ഉണ്ടാണിരിക്കും. കാറാറിലോളം.....പോലെ കാറാത്തും ഓളിശാഖകനോരം വകുവാക്കണ്ണും റജംം ഇളക്കന്ന നംഗാനദി ഏന്നുപോലെ അവരും നേരിയാം ശോഭിക്കും. വിളത്ത് ശരീരകാന്തിക്കും നംഗയുടെയും സൂനും കപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വകുവാകും വകുവാക്കുക്കും ഇരിന്നാടും സൂനും മരം മരം മരം. “കോക്കുകുതു ശുതുവാകും” എന്ന° അമരം.

ഹൃ പദ്മത്തിൽ വേപെടി, വൈവർണ്ണും എന്ന° റജം സംത്പരിക്കുന്ന ജാഴൈ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

വേപദ്മംഹർഷിശാസ്ത്രം സജരാജത്താധാരിക്കിർണ്ണവൽ

തത്രാന്താവാഃ സൗഖ്യരണം ശാതുകമ്പാദയോ മതാഃ

എന്ന (സുധാകരം) വേപദ്മവിനം,

വിഷാദാതചരംജാരേദ്യർബ്രവൈപുംഖും പജായിത

സുവവർണ്ണം രാവും ഞാക്കാംഗും കാർണ്ണാദ്യാസ്തു വിത്തിയാഃ

എന്ന° (സുധാകരം) വൈവർണ്ണത്തിനം വക്കണ്ണം. അലജാരം നീഡ്രന്നും ഇപ്പാമണ്ണം.

ആവിഭാഗാജുലാലു തൃക്കതകാഞ്ചീകലംപം

ബുദ്ധക്ഷമം ഗജവരംഗിസ്സുന്നിം യമദനാശഃ ॥

ആദ്യത്വാനോദരകരതലാസ്‌ഹാലനേനാപരിസ്ഥി

മദ്പിഡ്രോഷാൽ സുരതാമരഹംപ്രേജിതോ ജ്ഞാഷമാദ്ദൈ ॥ 42 ॥

മുരം തോൻ വാഴ്‌കയാദു രതിരിഥാചി കെട്ടഞ്ഞാഞ്ഞാതകഞ്ഞം-

മാരൻ കൈകൈഖാട്ടക്കീടിചവക്കിട്ടിലാനത്ര ലഭ്യംപതതാളി

പാരം വന്പിച്ചിരക്കുടിവനയവശകിൽപ്പുന്നരജ്ഞാഞ്ഞാകെട്ടാ-

തേരെന്തിനാശകിഠ്ടിള്ളടപ്പുടവയുട്ടിഞ്ഞതിട്ടിട്ടം നുനമിപ്പുരം ॥ 42 ॥

ദ്രോ. 42 മുരം.....തകഞ്ഞം തോൻ മുരഞ്ഞാകകക്കാണ്ട രതിക്രീ
ഡിയും അനുഗ്രഹം ഉള്ളക്ഷിച്ചു് അടങ്കിയിരിക്കുന്നതും, മാരൻ.....തായി
കാമദവൻ കൈകൈഖാട്ട തട്ടിയിട്ട പിന്നീട് ഇളവ് (വ്യാപാരഗ്രന്ഥത്ര) കൊട്ട
അതിരിക്കുന്നതും ആനന്ദലവപാലപ പാരം വന്പിച്ചു് എററവും വലിയതു
ഈ അരക്കെട്ടിനെ.....നുനമിപ്പുരം അരക്കെട്ടിനെ (ജാലനാശത്ര)
അവരും ഓഗീയിള്ള പൊന്നാരജ്ഞാഞ്ഞാ കൈട്ടാതെ ഏററവും മുഖിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
പട്ടവയുട്ടുകൊണ്ടു വഹിച്ചിരിക്കും നീംവും. അവരും അരക്കെട്ടിൽ അര
ഞ്ഞാഞ്ഞിനെ യരിച്ചിരിക്കുംല്ല. ഉൾഖിഞ്ഞെ വല്ലുമാണിരിക്കും ഉട്ടത്തിരിക്കുന്ന
തും; എന്നു് ഭാവം.

പതിനു രക്ഷാട യംം ഹവിടെ വൃംജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന,

മുദിതേ മുദിതോ പതത്യു ഒപ്പാക്കിതെ മലിനാംബവരാ
എന്നു് പതിനുതായമ്മം.

വാസസ്ത്ര റാഡേരിയോസരമാഡു് മുംതാപ-

വാസാലുണ്ണാക്കി മുവഹാകവിശേതകവേണ്ടി

വാസം തുടന്നിവിശേഖിവിധമെന്നെന്നു വിപ്പ-

വാസസ്ത്രത്തെന്തിവരു സാഖാ വാഹിച്ചിട്ടുണ്ടു.

എന്നു് (മന്നി.) ശാകന്തളി.

ഉണ്ടു മാസ്യാഖിരിമീഹ മണാ മുക്കതാസവാഹനത്രാക്ക

സ്ത്രീവന്നാവന്തുകുകക്കാളീ പാസ്സിലാനും ഭേദങ്ങൾ ॥

രാജേജതെ ചുരു രജതരച്ചിരുന്ന രാജിയാന്നും സുരസ്യ
സ്ഥാഞ്ഞാദണ്ഡാവിവ കാവചദാന്നിമാലാവിച്ചുകെത്താ.

ബൊപ്പം തോൻ ചോഡു് തിച്ചിച്ചാടുതയിക്കാവിവ സമാഡു

സ്ത്രീവന്നില്ലതിലുക്കാവിക്കു—

ചേരും നൽപുക്കലാള്ലാഡാജിതു വിഹിതവിഷക്കളും മാത്രകയുഗുമം
മാരഗ്രീംജിയാനിക്കെഴുമാക്കുകും വെള്ളിക്കുണ്ടാള്ലുന്നിന്നു—

॥ 43 ॥

ചാക്രൂമേഹന്നിർക്കണ നവപദമണിഭാലാളി ക്രാതരക്കണ്ടം || 43 ||

ശ്രോ. 43 ശരത്മം സ്ഥാപ്തം. തലബാട്ടക. സുവമായി മർദ്ദിക്കക.

ഉദ്ധവത്തം ക്രമാദം മേദാസഃ പ്രവിലായനം

സ്വിരീകരണമാഗാനം താക്ക്‌പ്രാസാദ എം പറം.

എന്നും ശാഖാംഗാലുഡിയും. “ശരംഭാജായനമാം ഭവത്പദയുഗം യാദിപു! തിലു ടട്ടയേം” (എന്ന ശാഖ.) ശാകാന്തരിം. ക്രാതരക്കണ്ട കലം പാലെ വൈശ്വത നി റണ്ണാട്ടക്ടിം ഉരുക്കാക്കുന്നു വൈജ്ഞിത്രണാക്കാളി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവൻ ശ്രീം എന്ന സംതപ്രകാരം ദൈവിനും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

സിക്കൈത്തല്ലീകരക്കുന്നുഹിന ശലിശേഷ ചാണിടിപ്പീരു താപാക
സംവാദേഹിത ചരണന്തരിന സാന്നിധ്യിജിനനം ||

ശത്രുജാജിന്ത്യാശൈലർഘട്ടിത്തുവ മേ കാമിരാജ്യാഭിക്ഷകം

കത്തം മുഖ്യമന്മാനാശാന്തതേ പാദലഃ പ്രദാന്മാസഃ || 44 ||

സ്ഥാപ്തം എന്ന കോപശാന്തിക്കടിപ്പാനിയവെയാക്കാമിരാജ്യത്തിലെന്നാ—
പ്രകംകെട്ടംവിധിം മാലിഖിവദ്യനിം ഓച്ചപ്പുരു തങ്ക്രൂദ്ധപദം

ഇഞ്ഞംകൊന്നടിട്ട കണ്ണീരോടു കൂൾപനിനീരുംതു ചാന്താളിവർദ്ധം
തിട്ടം കരുംത്തിപ്പാട്ടം മെത്രവൈശ്വട്ട ഗണ്ഠപശാന്തിക്ഷവാഡി || 44 ||

ശ്രോ. 44. സ്ഥാപ്തം.....പദം എന്ന സാവാള പ്രജായകവഹം
ഗ്രഹപ്രകാരത്തിന്ത്വബന്ധി കാലിക്കവീണാ നമ്മുരിക്കുന്നോരി കാമിക്കളം
ശ്വരക്ക്രതിൽ ഏതൊരു രാജാവാ ഡി പട്ടാ കെട്ടിക്കാരുംപാലെ തലാളിൽ ചുവ
ചു” ഉണ്ടാക്കുന്ന അവളുടെ പാദമാക്കു താഴരുളും”

പദ്ധതിപദ്ധനപാശാഭാ പ്രാണാടിനാം ച സാധ്യംന

മാതൃപ്രിയ ച രാജാജിശാ സന്നാത്രപീഠംശഃ

എന്നും വിശ്വം. കോപശാന്തിപ്പു” കാല്ലുക്കവീണാ നമ്മുരിക്കുന്ന എന്നർ
ഗ്രഹപ്പുരുതു താഡാനം ചെയ്യുന്ന സമയത്തും അവളുടെ കാഞ്ഞത്താഭരണ്യുടെ ചുവ
നു ശോട എന്നേരു ഗ്രഹപ്പുരുതു വൃഥപിക്കും. അപ്പോരം കാമിക്കളുടെ രാജാ
വായി പട്ടം കെട്ടിപ്പാലുണ്ടാകുന്ന കാഗ്യം എന്നിക്കു” സിഖിക്കും. പാദകാന്തി
എറവും പുവനാതേനനും ധ നാം. കാമുകനും പ്രജായകുപശാന്തിനാം
പ്രജായിനിക്കളുടെ കാലിക്ക വിശിശുന്നു നമ്മുരിക്കുന്ന എന്നും കവിസംഗക്കം.
പാദകാന്തിക്കും അഡിണാവർണ്ണം ഉത്തരാല്ലുംപക്ഷജാം എന്നും ഗ്രാഹ്യം.

പ്രജാതീ ഭിന്നസ്വപ്രജായകലഹത്തുണ്ണാഃ

സൃഷ്ടരാതേരുംഡാവിശതി ഗ്രഹഃമയീ ഹിമകരഃ

യദ്യോഃ സാന്നിധ്യം കാന്തിം പാന്തി സൃഷ്ടമാദിശ്വരണാശയം

സൃഷ്ടാർഥേ കാഡാക്ഷ്യം പ്രദയമപത്രും വിഹരതാം.

എന്നും മുക്കൻ. (പാദം, ശത)

സാലക്കതികന നവപച്ചുവകോമഴൈന
പാദേന മുപ്പറവതാ മദനാലഭസന
യസ്യാധ്യതേ ദയിതയാ പ്രണ യാപരാധാക്ക
ബോംഗീക്രൂഷതാ ഗ്രവതാ മകരധ്യജൈന.

എന്നോ സ്ഥാനക്കം ഇഷ്ടംകൊണ്ടിട്ടു് സ്റ്റൂഡിനീമിൽക്കും കണ്ണീരോട് വ്യസ
നാധിക്കു എന്ന കണ്ണനീർ തുകിയുംകൊണ്ടു് കളിർപ്പനി....വർദ്ധം
ശത്രുവിഷ്ട്ടം കളിർപ്പനിനീർ വാള്ളുമുന്നോ ആന്ദ്രാം, സവികരം തണ്ണത
പനിനീരു മുട്ടും ധാരാഡായി ഒഴക്കി, ചെറുതവള്ളടെ.....വേണ്ടി
അവളുടെ ദുഃഖം അല്ലോ ശമിക്കവാൻ തിട്ടം കയ്യാൽ തലോട്ടും നിശ്ചയ
മായും കയ്യുകൊണ്ടു് തഒലാടിപ്പണാണ്ടിരിക്കും. വാത്രു വാത്രു് സന്നാചാ
ധിക്കും ധനി. തലോട്ടും പുഞ്ചുഞ്ചുക്കത്തിനീൻ വ്യാവ്യാനം നോക്കു
അലക്കാരം ഉത്രേപുകൾ:

ഇതും ത സ്വാശ്വക്രിതമരിണ്ടിരാവുദ്ദേശ്യരൂപര
കയ്യും ഏതെല്ലും കിമിനു കുറ്റിരുതും കുഞ്ചിപ്പുംഗയങ്ങും ||
സർജ്ജി തസ്തിനു നിഭേദവതീത്തുതമ വാക്കാവകാരം
വാത്രുചരാശാശ്രമചി നദനാജ്ഞാ ത്രജ്ഞിം ദഹനം || 15 ||

കയ്യും! തൊനെന്തിനാഡിട്ടുചിത്രയികും ശമനിശൈല്യം താന്ത്രം_
പ്രശ്നം ചെട്ടിച്ച പൊഡിംഗാംഡിരിയും കുറ

വാഴുത്തുനാത്താന്തികത്തിൽ
പുഞ്ചും പുജാഡാനീർക്കൈതലിടുന്നിരിഞ്ഞിട്ടു് വാക്കിനു ധാക്ക_
ക്രിഞ്ഞു വാത്രും മുംഭ പൊക്കിഡിമശകിലിതനാലുംനോനാലുംരുവം || 15 ||

ദ്രോ. 45 ദ്രോനാട്ടും സാവധാനത്തിൽ നാധികയുടെ സമീപത്തു
ചെന്നാരിക്കവാൻ പാഡിനു. കയ്യും! വിഷാദത്തു ദ്രോതിപ്പുംകുന്നു. തൊ
നെ.....വാഴുന്നതു് തൊൻ എന്തിനാഡിട്ടു് ശമനിശൈല്യം തള്ളം
പേട്ടിച്ച ആ പൊന്നാമിശ്രിയുടെ കുറ അതും ഇതും അധികം വാഴുത്തു
നെതു് എന്നോ അനായം. തൊൻ എന്തിനാഡിട്ടാണോ ശരീരം ചടച്ചിരിക്കു
നാവളാശ ആ സുന്ദരിയുടെ കുറ പരസ്യംവിശ്വാത ഓരുന്നോ അധികം
പുക്കർത്തുന്നതു്, അഞ്ചെന പെള്ളുകൊണ്ടു് പ്രശ്നാജനമില്ല എന്നോ ഭാവം.
അഞ്ചെന്തികത്തിൽ നീ അവും അടച്ചതു നില്ക്കുന്നതാശ പുഞ്ചുത്തും.....
ലാഡിഞ്ഞിട്ടു് അധികം ശ്രോക്കിംഗാട്ടുകുറിം ആ നീസെന്തുപുക്കിന്തിൽ ഉടനെ
ഇരഞ്ഞി.

ശ്രദ്ധത്തിലെ 'നിഭേദം' സാക്കിപ്പാശായ ഒരു പദമാക്കണം. നിശ്ചയനാ
യിട്ടു്, അനാശാന്ത, എന്നതും. നീ ചെല്ലുന്ന സമുച്ചം അവരു ഉറങ്ങുകയും

സ.പുന്നത്തിൽ എൻറീ സമാഗമസൂഖ്യം അംഗവിക്ഷകരും ഏയിരിക്കാം.
(മേലിൽ ഞാതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കും) നീ നിശ്ചലഗാഥി മഹാവിജയി
ബലകിൽ ഉറക്കത്തിനും സ.പുന്നസിഖലായ മഹാസമാഗമത്തിനും ഭംഗം
ഉണ്ടാകും, ഞാതിനിട്ടാക്കത്തു്; എന്നെല്ലായും, ഭാഷയിൽ ‘നീട്ടും’ വിട്ട
പോയിരിക്കും.

വാക്കിനു.....പാര്ത്തം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനു് നല്ല സഹയം
എഴുപ്പാർക്കിട്ടുമെന്നു് നോക്കിക്കൊണ്ടു ശ്രദ്ധം പോക്കിയും ഒരു നീമിത്ത
മണം ക്ഷേമം തീര്ത്തം അഴക്കി.....നാല്പുനേരം കമ്മ അല്ലെന്നറം അംഗ
കിൽ ഇങ്ങനും എന്നു് അനുഭാവം. അല്ലെന്നമും ഇങ്ങനും, എന്നു് വഴിവെ
കരിച്ചുനേരം അംഗത്വം നീനുക്കു് ഇരിക്കണംവിവരിക്കുള്ള മധ്യക്കമല്ലെന്തു
ഗാധനിപ്രകാരം അവരുടെപ്പോളിലും. അല്ലെന്നമുംമിക്കനാൽ പിന്നീടു് അവരും സംഭാഷണം ചെയ്യാൻ സമയം കീട്ടും; എന്നു് ഭാവം.

ആസീനന കൂച്ച വിട്ടപേ സാ താജുംഭാക്കനീഡ്യാ

നീലാംഭേബേരിവ ശമീക്കലാ നീഹാംതാംഗീ രജാംഡിഃ ||

മാഡുംപക്ഷു വൃജനവവബന്ധാഭരഗ്രാഹിജനീനാം

മക്ഷർമ്മപൈക്കണാമുച്ചവിതെ വർത്തമ നീ പ്രേരണനീ || 46 ||

കൊന്പിനേലജ്ഞികനീട്ടുകയുംവോടിവെച്ചമെൻകാന്നവക്കണ്ടുകൊഞ്ചം

വൻപിക്കും നീലഭേഘപ്പുള്ളമായിലെഴുന്തിക്കാരതസ്കീരുവാലു

അംപിൽലാസീജനം വീശിട്ടുമനിളുവെൻമച്ചമകാറാനിനാംലു

കണ്പച്ചിലിക്കന്പമലുമ്മിചിയെ വഴിയിലെൻ കാഴ്ക കാണ്ണാനയുള്ളു

|| 46 ||

ദ്രോ. 46. നായികയുടെ മനസ്സുംഗം എന്ന അവസ്ഥയെ വർണ്ണിക്കുണ്ടും.
കൊന്പിന്നുമേ.....പോലെ ശഞ്ചകുന്പിനേൽ ഇങ്ങനീടു് ഉടൽ പൊട്ടി
വെച്ചമെൻ കാന്തവെ വൻപിക്കും നീലഭേഘപ്പുള്ളമായിലെഴും തിക്രതക്കു
കീരുപോലു കുഞ്ചകൊഞ്ചം എന്നു് അന്ന ഇം. നീ ശ്രൂ നീർമ്മകതിനെൻറെ
കുന്പിൽ ഇങ്ങനീടു്, ശരീരത്തിൽ പോടിപ്പെട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുവള്ളായ
എൻറെ അഞ്ഞയെ, കച്ചത കരിക്കാറ മരച്ചതായ ചുറ്റുക്കു കലബുദ്ധുംപോലു
കാണും. നാശികയ്ക്കു ചുറ്റുകലബുദ്ധും ശരീരത്തിൽ പററിയിരിക്കുന്ന
പൊടിക്കും മേലത്തിനെൻറും സാമ്പ്രദാരുമായും കാന്ത ചുവടി ചെന്നിലി
ശേഷ അവസ്ഥയിലും അവരു സുരാരി എന്നു് യാനി, “പ്രമദാ മാനിനീ
കംതു” എന്നു് അമരം. ഉടൽപൊട്ടി സ്ഥാനാദിസംസ്ക്രാംതേം കുടംതെ
യിമിക്കന്വരു എന്നു് ഭാവം കീരു് കല, തുഞ്ച്, ശരീരകാർഘും യാനി.

ഉച്ചവാസക്രാം ദീനാം നീശ്രാംന്തീം പുനഃ പുനഃ

ദദർ തുളിപക്ഷാഭേദ ചുറ്റേരവാമിവുംമല്ലും

മുപ്പുവ്യാധാനേന തുപേജ അച്ചിരപ്പും
പിന്നും യുദ്ധജാലന ശിഖാമിവ വിഭാവശിഖാഃ

* * * *

ഉംഗിവന എന്നും സീതാം ഹസ്താനനലക്ഷ്മാം
സംസ്കാരങ്ങന യാഹ ഹീനാം വാ മഹത്മാനതരം ഗതാഃ.

എന്നോ് വാലു് ഒക്കിരാമാധാരം (നു കാ) ദിതൻ കാണന്ന സമാശത്രു് സംവർഡ
എത്രവീയം സ്ഥിതിപെട്ടുനാഭരിക്കണം ഏന്നോ് ഉത്തരബ്രംഥരീഡ പറയുണ്ട്.
അംഗപ്പിത്രം.....നാലേ പതിമാരികകൾ യാമാസ്യം വീതുന്ന വേണ്ടി
മരത്തിന്നീരു മുദ്രാശു കാനാം തട്ടിൽക്കും. കണ്ണപീലി....മിഴിയെ
പീലികൾ ലളക്കന്നതാശ കണ്ണിനെ. വഴിയി...നയദ്രും എൻകരി
കാണും വഴിയിൽ അഭിഷ്ടപ്രും എന്നോ് നാന്നാം. തൊൻ വക്കന്നതു കാണാ
വാൻ വഴിയിലേക്കു് നോക്കിക്കാണിരിക്കുന്നവിട്ടു എന്നോ് അത്മം.
തൊൻ പതിവാദി വക്കു വഴിശു സംവർഡ നോക്കിവക്കാണിരിക്കും.

ഈവിട “പക്ഷഃ പ്രുഠന്തുപകാഞ്ഞിണ തങ്കാരണ്തുപരാസ്യുംഗോ
ധന്യം” എന്നോ് മാനവദൻ. പക്ഷഃശ്രൂതിപ്രാണാശ്വര കാരണം നായകഗത
ഭാവ മനസ്സുംഗം എന്നോ് അത്മം

മനസ്സും നീളു മനസ്സുംകാഡാശത്താ സദാ
എന്നോ് മനസ്സുംഗത്തിനു ലക്ഷണം അദ്ധകാരം ഉടാ

സപ്തംനേ ത്രഞ്ചു പ്രാശമനനാശം ഭാസാമഹാദ്രോഷാശനവാഽ

വല്ലും പീനസ്ത്രാകലശഃജാൻലക്ഷ്മുംഗ രോമശഭഃ ||

ശത്രുംനാമിത്യഭിനാശക്രതാമഗ്രം സംഗ്രഹിക്കും

ശ്രീനാ കാണാ കമമപി ദ്രുഷാർന്നിപ്രഭം മുദ്രിതാ വാ || 47 ||

“ഇപ്പോൾ സപ്തംനാശത്തിലീപ്പുണ്ണിക്കുടി ദയിതാശം—

ദ്രോജിഷനാശവും ചെട്ടനാം—

ശ്രീപ്പോരി കൊക്കക്കടത്തിക്കുള്ളം വിതരിക്കാണിതാ കണ്ടിട്ടാരു
കെല്ലുംടാംഗുത്തിലീമാതിരി ദസവികക നിയും നടിക്കം നടക്കം—

യപ്പോൾ ശ്രീജിപ്പേട്ടും നിപുണിപ്രഭാംമനജാതകണ്ടാനിലായും || 47 ||

ദ്രോ. 47. നിദ്രാശ പ്രതിവാദിക്കും. പുപ്പാംബം സവികളുടെ വാക്കു്,
ഇപ്പോൾ... .പെട്ടനാണ്ടു് ഇപ്പുണ്ണിക്കുടി ഇപ്പോൾ സപ്തംനാശത്തിൽ
ദയിതാശദ്രോജിഷനാശവും ചെട്ടനാണ്ടു് എന്നോ് അന്നപായം ഇന സുന്ദരിയാംഗ
സ്രീ ഇപ്പോൾ സപ്തംനാശത്തിൽ ഭർത്താവു് അലിംഗനം ചെട്ടുനാശാധികണ്ടു്
സുവിക്കും. തന്ത്രാവു് അദ്രോജിഷനാശാധികും. ഇവരു സപ്തംനാശ
എന്നോ് ഭാവം. കൈംടി ശൈലേജ്യുംഗ്രാതകും. നായിക പ്രിയതമാലിംഗനു്

സപ്പ"നു കാണുംബാഡിനു് അട്ടത്തു നിൽക്കുന്ന സവികൾ എങ്ങനെ അറിയുന്ന എന്നു് രണ്ടാപ്പാദത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ...കണ്ണിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ യുനിഷ്ടിൽ ദോമാനം വ്യാപിച്ചുകാണുന്നു, ഇതാ ചുണ്ണിക്കാണിച്ചുവരിയുന്നതു്. വ്യക്തതാദോതകം, കൈല്ലോ.....നടക്കായു് സവികൾ ഇം മാതിരി ആംഗൃതത്തിൽ കൈല്ലോടു് നിള്ളുമും നടക്കുകു് എന്നു് അന്നായം സവികൾ ഇപ്പുകാരം ആംഗൃതകാണ്ടു് സാമർത്ഥ്യത്താട്ടകുടി ശമ്പുകിക്കാതെ പറയുന്നതിനുള്ളൂ” ആംഗൃതത്തിൽ സവികൾ ഇൻപു പറന്തെ വിധം അഭിനയംകൊണ്ടു് അനേധ്യം നൗമാശം മനസ്സിലാക്കുന്ന എന്നു് ധനി. ആംഗൃതനും നൗമാശം ഗജങ്ങൾ കൊണ്ടു്, സാംഖ്യായമായി കാണുക്കുന്ന ചെണ്ടു, സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന നാലിക ഉണ്ടാൽ, അതിനു് ഇടയാക്കുന്നു; എന്നു് ഭാവം, കൈല്ലോടു് അഭിനയംകൊണ്ടു് അനൗമാശം അറിയിക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യം വേണും എന്നു് ഭാവം നടക്കുക ഇപ്പുകാരം പറയുന്ന സവികളുടെ നടവിൽ, സവികൾ നാലികക്കുടെ ചുറും നിൽക്കുന്ന എന്നു് അഭിപ്രായം. അപ്പോൾ.....നിലയേല്ലോ അ സമയത്തു് ഉറങ്ങിത്തല്ലെന്നു് അനുശാബ്ദാതെ ശിക്ഷാന്തിക്കുന്ന ഒട്ടിലും, പുത്രദ്വാരകം പ്രമഹപാദാവസ്ഥാത്തിലെ ‘കണ്ഠകെംളം’ എന്ന പദ്ധതിനു ഇ ദ്വാരകത്തിലും നീണു. നീ കാണുന്ന സമയത്തു് അവരു ഇവിധം കിടക്കുകയും ശ്രദ്ധിരിക്കും; എന്നു് ഭാവം. നിലയിൽക്കൊണ്ടു്, എന്നു് മീലുന്നു.

വിഹാരം ദേഹാരം ച കരണാന്തി വിസ്ത്രി ച

ഇദ്ദേശം ച പരിത്യുജ്ജ യദാ വാ മനിച്ചുരക്കം

ശബ്ദം പ്രയാതി ജീവാശമു സപ്പ"നാവസ്ഥാ തു സാ സുമുതാ
എന്നു് ചേരുവും. ദേഹം ഇത്തും മനസ്സു് എന്നിവയുടെ വസ്ഥം ഉച്ചപക്ഷി
ചു് ജീവൻ മനിപുരകത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന അവസ്ഥ നീം.

മദസ്പാവപ്പുശാമനിശ്ചിത്താത്പര്യാദിക്കി:

മാനാനിമീലുന്നു നില്പാ ച ചന്ദ്രാംബുരുംബുരുഗാരവം

അശ്വംശുമാനനേതുരുതിംഗാനാം പരിവർത്തനം

നീശ്വരാംഭുരുംബുരുഗാനുത്തും നേതുരീലുന്നു

ശരീരസ്യ ച സൗഹ്യചു ജാഡ്യം ചെതുവുമാദി:

എന്നു് സൂഡാകരം. സപ്പ"നു ഉക്കത്തിൽ കാണുന്ന സംകവം.

ദിഷ്ടാ ശ്രദ്ധിതാന്ത്രിക്കു പ്രാത്മിതി കല്പിതസ്തു

ഭാവികു ദാഷ്ടജ്ഞത്വത്തി സപ്പ"നു സന്ന്വിഭ്യം മതഃ

എന്നു് അംഗംഗാദിവിശ്വാം. മഹിം സുവിപ്പും ഭർഷനാദിഹത്തുകളിൽ കല്പം(സകല്പം) പ്രതിത്വത്തിൽ നാലികക്കും സപ്പ"നത്തിനു കാരണം. നാലിക

എപ്പോഴും നായകനാശംമന്ത്രം സകല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാഴുന്ന യാനി.
സതതം തദ്ദീഗതാം ചിന്താം സകല്ലം സഹൃദയക്ഷേത്ര
എന്നോ ലക്ഷ്മണം.

ചീഡിക്കും ഗതമെറി ജനം യാ നീമേഖണം ലോക
ലോകാദിന്മാദ് ഘടയസി മിച്ചാ മന ലോകാന്തരാജം ||

സാന്നിഥി ദേവി! ക്ഷേത്രമഹാദ്വാരാജന്തി സമീചിതാക്ഷീ
നീദാം തദ്ദീ നിഭത്മമാം ഭാവിഷ്യതീ ശയാനാ || 48 ||

എരെല്ലെല്ലപ്പിമിഞ്ഞെള്ളുക്കൈല്ലിമാഡിലാക്കത്തിൽനിന്നെന്നംവണ്ണം
നേരേ തോൻ കണ്ണടയ്യുനിംബൈട്ടു പരിലാക്കത്തിൽനിന്നും വരുത്താം
സെപ്പരം ചേക്കു നിംബു! ഭഗവതി! തുപചെയ്യുംജീവനത്തിലെന്നു
നോരു ധൂനിച്ച മെത്രപ്പൂജതിൽ മിച്ചിപിമുക്കിടക്കം പടിക്കു || 48

ശ്രോ. 48. പ്രജാഗരണത്ര പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എരെല്ലെര...കുദി
എറാവും അകലെ ഇരിക്കുന്ന വന്നുക്കുഴിയും ഇധലോം.....വരുത്താം
നേരേ തോൻ കണ്ണടയ്യുനിംബൈട്ടു ഇമാഡിലാക്കത്തിൽ നിന്നെന്നം വേണ്ടാ
പരിലാക്കത്തിൽ നിന്നും വരുത്താം എന്നോ അന്നായാം. ഒന്നരാജിട്ടു തോൻ
കണ്ണടയ്യുനിംബൈട്ടു ഇമാഡിലാക്കത്തിൽ ഇപ്പലോകത്തിലെ കാംതും ഇരിക്കുട്ട്, പരിലാക
ത്തിൽനിന്നുംകുടിയും വരുത്താം. കണ്ണടയ്യുനിംബൈട്ടെന്നും, അ
ത്യുലസമഖ്യാക്കാണോ. പരിലാകത്തിൽ മാറാക്കം പ്രവേശിക്കുവാൻ സം
ധിക്കാത്ത പരിലാകത്തിൽ നിന്നുംകുടിയും, ലോകത്തിൽനിന്നും നിംഗ്രേഷ്യം
നശിച്ച വന്നുകുഴിയും മരിച്ച ശരീരക്കൈയുംകുടി മുൻപിൽ കൊണ്ട കാണി
ക്കുന്ന എന്നോ അംഗിപ്രായം. സെപ്പരം.....നിംബു നിർബ്ബാധായി അടു
ത്തുകൊണ്ടവനോ ഇണക്കുന്ന നിംബു! ഉറക്കമേ! ഭഗവതി സംഭവി ദേവി,
ദേവമുഖം മാത്രം സിലിച്ചിമിക്കുന്ന മുഖ അതഭ്യത്താക്കതി! കൈവന്നിരിക്കുന്ന
വരു എന്നോ അംഗിപ്രായം. തുപ.....ത്തികരു ഇഞ്ജീനത്തിക്കൽ തുപ
ചെയ്യു എന്നോ അന്നായാം. എന്നാൽ ഒരു കാണിക്കുന്നുമെ എന്ന എന്നാിപ്പ
കാരം. അംഗിനരം.....പടിക്കോ റംഗോരം വിച്ചാരിച്ചു” മെത്രയിൽ ക
ണ്ണടച്ചുകീടക്കുന്ന ടട്ടിലോ ‘കണ്ണടക്കാജ്ഞാ’ എന്ന പുംബുദ്ദോക്കുളിലെ പദം
തന്നെ കുിയ. നീ കാണുന്ന സമയം അവും ഇപ്പുകാരം കീടക്കുന്നുമായിരി
ക്കും. തുപചെയ്യു അകലെ പീരിന്തുരിക്കുന്ന തേനാവിനെ ദേശംഎന്നു
അടക്കുത്തുകൊണ്ടവനു തയ്യാൻ, തേന്തുംശാശ്വതം സ്വപ്പനത്തിലെക്കില്ലും അന്നാ
വിച്ചു” അന്നാഡിക്കുവാൻ, ഒരു ചെയ്യുന്നു എന്നോ സംഭിപ്രായം. ധ്രാനിച്ചു
തേനാവിനെ സ്വപ്പനത്തിൽ കാണുവാൻ അരുഗ്മിച്ചു” ഉംഞ്ചുനാതിനാഞ്ചും ഏ
നുംകു ഉറങ്ങാതെയും കീടക്കുന്നവരു എന്നോ ഭാവം.

ഹവിട പ്രജാഗരം എന്ന അവസ്ഥ യപനി.

പ്രജാഗരഭൂചിതാടിപ്പനിപ്രാക്ഷതിരഹന്നിശം എന്നോ ലക്ഷ്മണം.

ക്ഷീപ്തു പ്രീഡം ക്ഷണമെപി വിനാ തപന്മാലോകബന്ധവ്യം

ജീവാദ്യുദ്ധം ദയിത പുനരവേദ്യതാശംസംഗാ ||

കൃതാം ചെയ്യും എഴി സുവിപ്പും മാനുമാ ഉന്നുമാന്ത്യും

മാ സൈതൃസ്ഥാസനനയപരം സാ കിലാകംശമുവ || 49 ||

‘വസ്പരം നിന്മാനനംകണ്ണാക്ക്യുവമണ്ണാതിത്രബയള്ളത്രാടല്ലം

നേരം ജീവിപ്പുതും താനൗഖിഷവമതിനുള്ളാഗ്രഹംമുഖംഖണം;

വേറിട്ടാണം വിചാരിക്കാക്കു ദയിത! നീജേയുംനനിപ്പില്ലജജായുംതാൻ

നേരിട്ടണാണമീതുജ്ഞവന്നാട്ട ശഗനം നേഃകാഞ്ചനതുനീലയ്യും

|| 49 ||

ദേഹം 49. ലജ്ജാത്യാഗരത്ത് ദ്രുതിപദ്ധതിക്കണ. വസ്പരം.....

യാതെ അശ്വഭ്യം നിന്മിന്നു ഭവം കാഡിട്ടുംജാകനാ സുവം ശ്രദ്ധാതെ നീന്നാ കാണാനാതുകാണ്ടു സിഖമാകനാ പദ്മനാഭാ നിന്മാവിക്കാതെ എന്നോ ഭാവം

ഇതു.....ജീവിപ്പുതും ശ്രദ്ധ ദൈർഘ്യങ്ങാടക്കുടി അല്ലാശമയം ജീവി പ്രിക്കണ്ണതും അതനിശം.....മാനേ ഏപ്പുപ്പും അതിനോം ശ്രദ്ധമിക്കണ്ണതും ആലഹകനം. വേറി.....നീജും ദയിത! നീജു വേറിട്ടാണം വിചാരിക്കാക്കു അതും അല്ലാശം പ്രാണനാടു! നീ വേറെ വാനം വിചാരിക്കാക്കുതും. നിന്മാ കാണാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു മരണം ഭവിക്കുന്നതാണും എന്നാൽ അതുകു ടാതെ ഇതും ദുഃഖം ദുഃഖം ദൈർഘ്യങ്ങാടക്കുടി ജീവിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ഒമാദി ആകു, നിന്മാ കാണാവാൻ നാധിക്കും എന്ന വിചാരം, അതായതു കാണണും എന്ന അതു കണക്കുന്നതും ആക്കുന്നു. എന്നോ സുമാധാനം. റഹിത്രാകു താനു, വാവിശ്വലംകനനുവം നാഡുമാകും. അതുകൊണ്ടു ദരിക്കാതെയിരിക്കുന്നു. അണ്ണരാ ശക്രവുകൊണ്ടോ മരിരാ ശ്രദ്ധരിക്കാം മരിക്കാതെയിരിക്കുന്നു വിചാരിക്കാക്കുതും. എന്നോ ഭാവം. ദയിത. സംഖ്യൂലി. സംഭിപ്രയം. അണ്ണരാഗത്തി നേംഡും ദംനാശഭൂജും ശക്തി ധ്യനി. എന്ന.....താൻ എന്നിപ്രകാരം നിസ്തിജ്ഞാശിട്ടും നേരിട്ട.....നിലപയ്യും ഇതുജ്ഞവന്നാട്ട നേരിട്ട നോണം ശഗനം ഓ. ക്രിജിഷാതും നിലപയ്യും എന്നോ അന്നപയം എന്നും നേരിട്ട എന്നാവോപാലു ദക്ഷിഖക്കാക്കി പംഡ്യനാ ദക്ഷിഖാ ശഗനം നേം ചീകു. ചീകുവി സ്വകാര്യത്തെക്കു കുന്നാക്കു.

കാത്രിജാഡി എന്നതെക്കിലും പരിഷാഖാവരികു, അബിഡൈപ്പുംറീ യാത്രാനും അറിവിപ്പാരതയിമിക്കു, എന്നാപ്രകാരം ഒരു സ്ഥിതി വരുമ്പൊരം, ദക്ഷിഖയും നോക്കു എന്നാതും ഒരു പുഡരപ്പടാവലാകനു. അതിൽനിന്നോ ഇതു

ശൈലി ഉണ്ടായി. “മാനംനോക്കി മിചിച്ചാൽ മതിച്ചൊ” ഇതുദി പ്രയോഗ അടി സ്ഥാപിച്ചു.

“കണ്ണുകൊള്ളിം” കാണം, നീ കാണാംവാരം അവർ ഇപ്പുകാരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവളാണെങ്കാം. നിറ്റപ്പുജിം മരാരക്കിലും കേരംക്കരേ എന്ന വിഷാരം ലജ്ജയ്ക്കുലും. അതു കൂടാതെ “മൃഥാധികപ്രിയതമലാഡോ സവീഡു ഉഛ്വസ്തും നന്ദിമന്നായാ രജഭാനിം നൃനത്താവംവസ്ഥാനം ലജ്ജാസ്തുമെ വേതി ജീവത്യാഗ എവ ശ്രേഷ്ഠന്പി എന്നുംപൂർഖവദവസ്ഥാനവാന്ത് ഏഴു ജീവാമിതി ഭാവി” എന്നും മാനവേദവ്യാവസ്ഥ.

ഇവിടെ ലജ്ജാത്യാഗം ധനനി.

ലജ്ജാത്യാഗണ്ണ കന്ദ്രുസന്നാശപന ത്രപാക്ഷത്രിഃ
എന്നും ലക്ഷ്മണം.

മൂലത്തിലെ ‘കഷിച്ചുപാ’ എന്ന പദ്ധതിനു ‘ഹിതയാ’ എന്നും ഒരു പാഠം കാണാം.

എത്രാവന്തു സമാധിന മാനവമിത്യർലുവാക്കു
ദോഷാത്കവ്യതീകരവതീ രാദിത്രം വാ പ്രവൃത്താ ||

ഉദ്ദേശ്യബാധ്യാ പ്രവലദയാ സ്ത്രാകന്ധരാത്രാരാസ്ത്രീ
പര്യുന്നീ ഇം ചരണപതിതം ഭാവനാചക്ഷിഷ്ഠാഗ്രു || 50 ||

‘മുഖദിനാഞ്ചനന്നയിമു തിരിയിത്രവെദം ചന്നിത്രിയും പാതിയോടി—
തതിങ്ങും കൂകാപവ്യുമാ രാകരമാട്ടകരം ചുന്നുള്ള ഭാവത്തിലുാശി—
കണ്ണുകൊള്ളും ക്രൂന്നീരാറ്റിയരവിന്നുലാഡു തെള്ളംമെത്തച്ചുന്നുതാഫു—തതി—
സ്ത്രീകളുണ്ണിനാൽക്കാലഃ നിലിട്ടിശ്ശൈനന്നനാക്കം നീവിജ്ഞാം || 50 ||

ദ്രോ. 50 ഉമാദത്തു പ്രതിപാദിക്ഷണം. ഇങ്ങോന്ന....യോതി ഇതുവരെ ഇങ്ങും എറിംഗാഞ്ചനന്ന ഇംഖാതിമി എന്നിത്രിയും പാതിശാതിപ്രേസ്നും അന്വയം. ‘ഇതുവരെയും ഇവിടെ എന്നാഞ്ചനന്ന ഇം വിഡം’ എന്നുംക്കുന്ന പക്തി പറഞ്ഞീടു് എന്നു തനിച്ചുപ്രകാരം എന്നും ഭാവം. ഇങ്ങും അഭേദ്യ കത്തിയാകനു. അന്നുംസക്തിനുംനിന്നും അന്നറംഗക്കറവകോശഭാം എന്നു ഉച്ചപക്ഷിച്ചും എവിടെയാം? താങ്കു ഒപ്പാശത്രും എന്ന അംഗിപ്രായത്രംഭന്താട്ടക്രമി, ഇതുംകാലം ഇവിടെ എന്നു ഉച്ചപക്ഷിച്ചും എവിടെപോലും എന്നും ഏ ദുഷ്ക്രാനാശി പാണനീടും. ഇങ്ങും ശാഖകാലത്തിങ്കൾ; ഉള്ളിപക്കമാണ കാല ത്രും എന്നും ശംകിപ്രായം. ഇമ്മാതിരി എണ്ണാട്ട പറയാണതെങ്കണ്ടും. ഇതു വരെ കാലവേദംശ്വദ്യാന്തകാം. തിങ്ങും.....സങ്കരമോട്ടും അധികമാണ ദിക്കാപണത്തിക്കുന്നിയും വിശ്വാംത്രിക്കുന്നിയും സമർപ്പിതതാട്ടക്രമി. കോപം

നായകൻ പരമ്പരീസംബർഹം ചെള്ളിരിക്കും എന്ന ശക കോപത്തിനു കുറച്ചും. വുമി വീണാദം തന്നീൽ അന്വരാഹം കരിവാടിരിക്കും എന്ന ശക വുമി ജ്ഞാനിലും. കര.....ഭാവത്തിലായി കരിയുന്നതിനും ഒരുപാടി കണ്ണകോലുംതാഴു് തതി കുന്നുനീരോലിച്ചിച്ചും ചും വിസ്തൃതിച്ചും മേൽവുങ്ങൽ താഴു് തതിയും. കുന്നുനീർ വീണാദ വിഷാദം, അധിവാദി രോഷവിഭാഗം. മേൽവുങ്ങൽ താഴു് തതി ഭാവപിശ്ചം സങ്കല്പംനിലയേല്ലോ കാലടി യിൽ അടിശ്ചില്ലൈനെന്ന സങ്കല്പം നീരാം ദോക്കും നിലയേല്ലോ എന്നും അന്വരാഹം. അപരാധം നിമിത്തം കാലിക്കൽവീണാ കീടക്കുന്ന എന്നു ദശാലു ക്കുന്നുകൊണ്ടു ദോക്കുന്ന മട്ടിലു “കാളികൊള്ളും” കാണം, നീ കാണുന്ന സമയത്തും ശവഡി ഇപ്രകാരം ഇരിക്കാം എന്നും ഭാവം. സങ്കല്പക്ക്രമം ഇതു ഭൂരോക്കത്തിലെ ജീവനാവ പദ്ധതിക്കുന്ന ഭാവനാശങ്ങും കുന്നും. ചെം വിചാരം എന്നും അത്ഥം. അപരാധിക്കാശം എന്നും ഭൂമിപിൽ വീണാ കീടക്കുന്ന എന്നും മരം. മനസ്സുകൊണ്ടും അധിവാദത്തിലെ സങ്കല്പിക്കുന്ന എന്നും ഭാവം.

ഇവിടെ ഒരു എന്ന അവസ്ഥ ധനനിസ്തീര്ണക്കും. “കൗൺസിൽയും ജാജിവാദം നും” എന്നും ലക്ഷ്യം. നായകൻ ശംക്രാന്തി. “ശിഖാ മുഖാവരാധരുൽ” എന്നും ലക്ഷ്യം. നായിക വണ്ണിത.

ഉല്ലാഖ്യ സമയം യാസ്യം ത്രാവാനംനും പരിപാലനം നും
ഭോഗലക്ഷ്മാക്കിതാ പ്രാതരാഗം കൂതും സം നീ വണ്ണിതാ
എന്നും ലക്ഷ്യം.

‘കീടവിൽക്കാലം മനസിജക്കം ധാരയന്തീ ച തുള-

സ്തുദ് വെണ്ണിജ്യം തവ വച്ചരനാസാദയന്ത്രവമാസിൽ’ ||

ഇത്യോധ്യം പ്രിയസവി! മഹത്താന്തര പ്രാണനാശം

ശാന്തം ശാന്തം ദുരിതമിൽ വാ ശാരികാം പ്രാതമ്പണ്ടി || 51 ||

‘വിശനും മാരമാലായവളിക്ക! നീ! സഹിച്ചുടന്നാം വാണതിനീ-

ബജാനോററം നന്ദനനീതവത്ര കീടയാണ്ടിപ്രകാരണിലുണ്ടി

എന്നു 1.0 പ്രാണനാശം വരുമ്പുവരിയിച്ചിരുത്തുകൊന്തൊഴി നിരീള-

നെന്നതിനേട്ട ചാപം’ കിളിമകരിംപെക്കിച്ചുകൊള്ളും നിലയേല്ലും

|| 51 ||

ശ്രൂ. 51. മുതിശ്ച (മുഖ്യശ്ച) പ്രതിപാദിക്കും. വന്നേറം... വാണം നീ നീ! അതിവാ വഞ്ചാറം മാരമാഞ്ഞാനിച്ചും ഭട്ടനാശവാണും എന്നും അന്വരാഹം. നീക്കുന്ന ഭായ്യാധിക്കും അവരും, കജ്ഞം കജ്ഞം! അധികമായിഞ്ഞീനും കുമതാവം സഹിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ ദിവസംകഴിച്ചുകൂട്ടി. അതി... .

നന്ന അതിനും മുഴുളും ഇന്ത്യൻ നാട്ടുക്കണ്ണും. അതിനും എത്ര കാമതാവന്തിനും ഇവിടെ ഇന്ത്യൻ ശരീരം ക്ഷേമാനുഷ്ഠ നല്ല ദയനാളം.

സുരജപ്രഭാവികിഴിത്തും ഹി ദഖിതാലിംഗാന്ത്രം ദയനാളം;

എന്നും ദഖിലും. അതുകൂടി.....ലായി അതു കിട്ടായ്ക്കിമിത്തം സഹവരം ഇന്ത്യാധിവാസി. ഇപ്രകാരത്തിലായി നാഭാവശാഷ്ഠായി എന്ന കാവം. ദിവസങ്കാഞ്ചും അമംഗലാശാഷണം ഒരു തുകാനുന്നതു അംഗവിത്തമാക്കാൻ അനുശുള്ള മരിച്ചു എന്ന പറയാത്തതെന്നും അഭിപ്രായം. എന്നേന്നവം...നിൽക്കും എന്ന തോഴി നീ പ്രാണനാമൻ വരുമ്പെട്ടു് എന്നേന്നവം അറിയിച്ചുപ്പെട്ടുകൂടു എന്നും അപയം. എന്നേന്നു സവി! നീ എന്നേന്നു ജീവനായകനായ ദത്താവു വരു നേബാരം ഇപ്രകാരം അംഗമാരണ അറിയിച്ചുപ്പെട്ടുക്കണ്ണം. എന്നേന്നു ചരമവാത്തച്ച റിഷിക്കണ്ണം എന്ന കാവം എന്നേന്ന തീരട്ട പാപം.....നിലയേണ്ണാം ശാന്തം പാപം! എന്ന കിഴിംശുഠം അരുപക്ഷിച്ചുവകാശിരിക്കുന്ന മട്ടിലോ ‘കണ്ടകൊള്ളും’ കാണം നീ കാണംനും സഹവരം ഇപ്രകാരം കിഴിംശുഠ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണുരിക്കും. വിരാമിക്കുംക്കും വിനോദകരമായ ക്ഷേമാനും മുകും.

സബാ ധാത്രി പ പിതരു മിത്രഭത്രകാദശഃ.

സുവയന്തീശ്വര കമ്മാസുദാപാപാശശ്വീശംഗിനിനീം.

എന്നും (രത്നകരം) ദഖുംപും. തീരട്ട പാപം ശൈവി ശാന്തം പാപം, (ശാന്തം ദുരിതം) എന്ന പ്രസിദ്ധാശ സംസ്കൃതത്താശ്രവിയുടെ ഭാഷ അംഡഗ ലമാഡി മുതിയുടെ സുശാനകാഞ്ചനാഡി പാപം തീരട്ട പുജനും അഭിപ്രായം. അതുകൂടും കാഞ്ചും പറഞ്ഞുനും താത്പര്യാവരമന്നതുനിംവണ്ണിമുന്ന ശൈലീ ഉപഭോഗിക്കുന്നു.

“ശാന്തം ശാന്തം ദുരിതം” എന്ന ശുദ്ധതാനും ഭാഷ മതിയാണില്ല. വാസ്തു വന്തിക്കു ഇവിടെ കൂടു പോരാ, രഥം ‘ശാന്തം’തന്നെ വേണാം. എക്കിലേ മുൻ മുതിന്സുരാന്തരപരമായ പാപത്തിന്നേരു ശക്തി ദേഹത്തിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇവിടെ ദശാവസ്ഥയായ മുതി വൃജിക്കുന്നു.

ശ്രീരാമണ്ണഃ കുരഭതഃ പ്രതികാരേന്ത്രി ന സ്വാക്ഷർ സമാഗ്രഃ

ശ്രീരാമണ്ണഃ മരണാശദ്ധാശ കാമാശഗ്നാത്ര വീക്കിയാഃ

ശ്രീരാമണ്ണഃ കാരാദിന്ദ്രാശഃ സ്നാനിലോശവീക്കി

കുളക്ക്രീകലാലാപത്രുതിശ്രദ്ധാനീഭാദരഃ

ശ്രീരാമണ്ണഃ പ്രശ്വരമാകന്നമാഞ്ചരിവീക്കിശണാദാഡഃ

എന്നും ലക്ഷ്മണം. (സുധാകരം) മുതി സ്വാക്ഷാന്മരണമല്ലോ. തദത്മദ്ധൂമിക്കുന്ന ശശ്വസ്യാശ്വരു എന്ന വിശ്വാസം സുത്തവും.

ദന്വങ്കര്യാർത്ഥന കാപന വികലം ചരതമനാ ത്രുത ലോക
ഒന്നാന്നുന്നും പ്രവാതജ്ഞനെ പ്രാജീവനാ വാ ||
ഇത്യാലംബേ മഹതി വിവിഭേയഃ കിം സമാഗ്രാഖണന്നം
സവൃഷ്ടാഖാമിതി ബഹുധിയാം ബധാനതീ വാ വച്ചാഃി || 52 ||
'ഭാംഗത്താക്കര തമിൽ പ്രഖ്യാതരിടവും കള്ളുമാകില്ലഭാം-
ലിയും വേൾഡപട്ടതിനം വീരഹദാധിഭും ഹന! ജീവിച്ചുതിനം
വത്താപ്പും ഷേരുവണാരത്തിരുമീനിജൈനേതാപ്പുവാനു'നാടനകം
കത്താംഗതാശീജനാഗ്രാഖാമാഴിക്കു തടങ്ങിച്ചുജ്ഞും പടിഞ്ഞും || 52 ||

ശ്രൂ. 52. ജാരിതാ പ്രതിപാദിക്കുന്ന. ഭാംഗത്താക്കരം.....

കള്ളുമാകില്ല ഭാംഗത്താക്കമായാട ഓസ്റ്റും ഒരു സ്ഥലത്തും കൂടി
വായിത്തീരുകയില്ല. എല്ലാ സ്ഥലത്തും നന്നായിരിക്കും എന്ന ഭാവം.
എന്നാൽ.....വുണ്ടാം എന്നാൽ ഇവക്ക് വേർപ്പാട് വന്നുചെന്നതിനും അതു
അവസ്ഥയില്ലോ കുറ്റും ഇവർ ജീവിക്കുന്നതിനും യുക്തമായ കാരണം വല്ലതും
ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇണ്ടായിരിക്കും നിശ്ചയം. ഇട നായകനും നാഡികയ്യും
തമിൽ സിഖജായിരിക്കുന്ന ശ്രൂതം കുറിക്കാണും വന്നാൽ മാത്രം ഇവക്ക്
ജീവിച്ചുമിക്കുവാൻ സാധിക്കുംജൂ; അഥവാത്മാണും അന്നരാജസ്ഥിതിയെ
കീൽ ഇവർ മുൻപേ വിരാദ്ധവംകൊണ്ടു മരിക്കണംതാണും. എന്നാൽ ഇവർ
ജീവിച്ചുമിക്കുവാൻ വേരെയെന്നും കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കും. മന്തി
ക്കും ശോച്യതാജ്ഞാതകം. വീരഹാവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചുമിക്കു എന്നാൽ
മുതിച്ചുകുറം കുഞ്ഞും എന്ന ധനി. അന്തുമിതു.....പടിക്കോ അംഗുംബും
ബന്ധമില്ലാതെ അതും ഇതും ഇനി പരയുന്നതെന്നിനാണും. പരത്തിച്ച മല
മില്ല. എന്നാണുകുറു അനേകം നീലകളിൽ നീലക്കുവരാഡ സവികളുടെ
സമാധാനവാക്കുകൾ തടങ്ങിച്ച പരിഞ്ഞ മട്ടിലേം 'കാണ്ട കാഞ്ജം' കാണും.
നീ കാണിക്കുവാരു അവരും സവികളുടെ വാക്കിനെ തുടർക്കാരയിരിക്കും.
അംഗുകും കുഞ്ഞും പലവിധം പ്രസ്താവിക്കും എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ,
കയതി വീതും, മരിവായതി കാലും തശ്ലാടും, മരിവായതി പനിനിൽ
മാറ്റു തുകിക്കും, തുപ്പകാരം പല പ്രസ്താവിക്കും ചെയ്യുവർ, എന്ന ഭാവം.
“ബഹുധിയം” എന്ന മുലതിനെന്നും ഭാഷ എന്ന വിചാരിക്കുന്നും ഇന്ന
പദ്ധതിനു പലവിധം അഭിപ്രായങ്ങളുംകൂടിയവർ എന്ന അത്മം തേരി
ചുക്കിലും ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അവകാശം അനുമാനം; ജ്യോതിഷ്മ ധനി.

സ ജ്യോതിഷ്മന്നാവപാരഃ സ്വരംഗൈത്വഃ
എന്നും ലക്ഷ്യം. പരിഭാഷയ്യും ശ്രദ്ധാഭാവം മുലതിനും വേറെ പഠം ഉണ്ടും
വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആശാജ്ഞ വാ ഒദ്ദീഗഹനം കീസ് അസ്ത്രീസംബന്ധ
ധിക്കു താപപ്രശ്നമനവിധിയിൽ കീസ് താനേവ അണ്ണെ
എവേപ്പായാം പ്രശ്നമുന്നിനി ജനേ ഗാലംഡക്കല്ലീതാനാം
കൈകൾഗണ്യങ്ങൾ ക്ഷണനവനവാം കാമിനീനാമവസ്ഥാം || 53 ||

ഞാൻ ചെല്ലാനാഗ്രഹിച്ചു പരമതിനുഭവാസിനടാവം നടിച്ചു
താൻ ചെയ്യും താപശാനിച്ചിഖക്കളംവദിച്ചു വിശ്രായം പിടിച്ചു
നെന്നുംടച്ചിന്തം ചെഷ്ടകൾ ദശിനന്നില്ലെങ്കല്ലോ
മന്മഹാതാരെന്നവാനംടക്കടി പുതുതാം കാമിനീപ്പുത്തമെല്ലാം || 53 ||

“ദുഃ. 53. വിരഹിംസികളുടെ സന്ദേഹാനുവിശ്വാസമാഛായ വൃഥാര
അഭൈ പ്രതിപാദിക്ഷനം താൻ ചെല്ലാ.....നടിച്ചു. ഞാൻ ചെന്നമേ
അന്നതിനും ആറുഹംതാടക്കുടിക്കണ്ണം, അമവാ അരതിനുടക്കി
കൊതുകും ഇല്ലോ അമുട്ടിലോ. നടിച്ചു ടാവിച്ചു. ഉദാസീനത വന്നുകും വരുട്ട് ഇല്ല
കും വേണ്ട എന്ന ടാവം; പുറേ സാവിക്കന്നതു മന്ത്രാണം, വാസ്തവത്തിൽ
മനസ്സും ഇല്ല എന്നും അഭിപ്രായം താൻ ചെയ്യും.....പിടിച്ചു
അവിം തന്നീക്കുവണ്ണി ചെയ്യുന്ന പാദാംവാഹനവീജനഗീതജലപ്രകാശന
ചട്ടനാലേപം തിക്കളം ശീതോപചാരങ്ങളെ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനും സമ്മ
തിച്ചുകൊണ്ടോ, അമവാ അരക്കെന്നു ശാഖാംപിടിക്ഷനാ മട്ടിലോ ആറുഹി
ച്ചു. ഓജ്ഞുകും യാനി. ഉദാസീനഭാവം ദുർഘാഷായ എന്നീക്കു എവിടെ
സുഖം ഉണ്ടാക്കവാൻ പോകും എന്ന വിചാരങ്ങാൽ എന്നും ടാവം; വിരോ
ധംപിടിച്ചു. വിരഹിംസവിശ്വാസതാടക്കുടി ജീവിച്ചിരിക്കന്നതിൽ ഭേദം മരണം
തന്നു എന്ന വിചാരം വിരോധത്തിനും മൂലം. നെന്നുംടച്ചി.ശഭാം
ഡൈതനിൽ ഉജക്കല്ലോ കും ഇത്തരം ചെഷ്ടകൾ നെന്നുംടച്ചി ഉണ്ടാം
എന്നും സന്ന്യാസം. ദിനംവിനെക്കുറിച്ചു. ഉക്കക്കല്ലോ സംഭവിക്കന്നതായാൽ
മുവിടെ പറഞ്ഞവിധിം പരസ്യവൈത്തലജ്ഞായ പ്രവൃത്തികൾ മനസ്സുണ്ടും ഉറ
പ്രിശ്ചംയുകൊണ്ടു ഗ്രീക്കരക്കും ഉണ്ടാകും. അന്നുംതാം.....മെല്ലാം ഉടനടി
പുതുതാം കാമിനീപ്പുത്തമെല്ലാം അന്നുംതെ മുണ്ണിവാൻ ആക്കണ്ടും. ക്ഷണം
ക്ഷണം മാറിമാറി പുതിയതായിക്കൊണ്ടു രിക്കനാവയാണു കാമിനീകളുടെ
സ്ഥിതികൾ. അവ ഓരോനും ആക്കും എന്നുവാൻകഴിയും? അവ അരാസംവൃദ്ധി
കളും ടാവം ഉത്തകല്ലും തെറി താല്പര്യവിശക്തിയും.

ഉല്ലാസികാ സ്വാദിക്കല്ലോ രതിക്കൽകളികാ ച സാ
എന്നും ശമ്പുരത്നാകരം.

അലമ്പുവിഷഭേദ രാഗേ വേദനാം മഹതീ തു യാ

സംരംഗാശനാം ച ശാത്രംഗാം തംഭക്കല്ലോം വിദ്വാൺവായാം

എന്നും പ്രജ്ഞവും ഉടനടി വേശവി കാതിവരഗത്തിൽ, ഈ ദ്യോക്കത്തിൽ അംഗത്വി യാഗി, അലങ്കാരം അത്മാദത്താജ്ഞാസം.

16 മുതൽ ഇരുവരെ പദ്മാജലമുണ്ട് സാഹികയുടെ സ്ത്രാവസ്ഥക്കു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ଓও'ମାନୁଷଙ୍କରାଜକୁବୁଂ ଜୀବନେ କୁଣ୍ଡଳା ରତ୍ନିଃ

ଶ୍ରୀତ୍ଯାଷହାନ୍ତାକୁମାର ପାଦିତା ଶ୍ରୀତ୍ସମାନ

എന്നും സ്വരാവസ്ഥകൾ പത്രത്ത് ഇവഴിൽ ശ്രദ്ധിച്ചതു പ്രവാസവിപ്രവാസത്തിൽ സംഭവിക്കാശിലും നാശിക്കാണുകയുാക്കുക പ്രമാണവോക്കനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയശ്ച മഹിഷപ്രീതി പ്രവാസം ഘൃഞ്ജംഗതയുാക്കുക ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. തുകാസരവാളയിൽ വിപ്രവാസം പ്രവാസാത്മകമാകയാൽ മഹിഷപ്രീതിയെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. ഒരുഖരിലും തിരഞ്ഞെടുത്തുനോ മലീനാമൻ സംജീവിനിശ്ചിഷ്ട ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

പുസ്തകങ്ങളായോ പ്രവർശന ഇതി കാരണം

ന തന്റെ പുസ്തക കൂട്ടിലേക്ക് പോരാട്ടി ചെയ്യണമെന്നതിൽ

രാത്രിയും മുൻവരുമായും ശാതി താവദ്ദുവന്നുമീരിക്കും

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ଜୀବିତ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ଜୀବିତ

ବେଳୁମାତ୍ରାକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ആര്യോഗ്യപ്രസ്താവനിക്കുള്ള പരമ്പരാഗത മഹാവിജയം

ଶାଖରୁଣ୍ଟ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଲାଭ କିମ୍ବା ହାତରେ ଥିଲା.

ଓଡ଼ିଆ ରେ କଥା ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଲାମୁଣ୍ଡିଲାଙ୍କାରୀ ଏବଂ ଶାନ୍ତିକାନ୍ତିରାମାରୀ

ତୁ କୋଣରେ ଏହାକିମ୍ବିଲେଖିଲୁଏ ଓ ବାଜଳାଏବେ ॥ ୫୫ ॥

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପରିଚୟ ପତ୍ର ।

வினாக்களை விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை

“**പാലക്കാട് മുൻസിപ്പാലിറ്റി കോളേജ്**” എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് കോളേജ്.

“ മനുഷ്യരാജാവിൽ പലവുമ്പോൾ നാലു ലൈംഗാഖാനമുണ്ടാക്കാൻ ചുണ്ട്.

54. ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്ന കണ്ണീർ.....നിര എഴുപിനില കണ്ണീർവാംത്തീടും എന്നും അന്വയം സവാക്കു കണ്ണീർ ഒക്കെ

കുമാർ. പരവര്മ്മാം.....ദോകം ബന്ധുലാകം പരവര്മ്മാം. ബന്ധു
കുരു അംഗ.സ്വന്താഹതിൽക്കീരും, ഇന്ന് ടാഗം സവികളുടെ ബന്ധുക്കളുടെ
ദിവസായികൃതെന്ന വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. പരം വീതെന്ത്.....നീന്റീരിക്കും
എല്ലാവാൻ പാടില്ലാത്തവിധി വളർത്തിരിക്കുന്ന ആശാഖക്കു കടലിലെ
മാലകളുടെ ശബ്ദവും കത്രിക്കി തീരെയില്ലാതെയായിരിക്കും. നാഡികയുടെ
ജീവിതവെങ്കണ്ണറിച്ചു് അവളുടെ സവികൾക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു
ആരക്കളും നാഡിച്ചു. എത്രാവയ്ക്കിട്ടും ഫലമില്ല, ദരിക്കക്കുണ്ടെങ്കിലും
അവർ തീർത്തുണ്ടാക്കി, എന്നു് ഭാവം. നാഡികയും നാഡിക്കുമുഖമായ ആശ
യും തീരെ നാഡിച്ചു എന്നും അതം ഗ്രഹിക്കാം. കടലിലെ കുളം ഒലാഹം
ആശകളുടെ അധിക്കുവും നിന്മന്ത്രണായ പ്രവൃത്തിയും ധനനി. എല്ലാവകും
നിരാശരായി എന്നു് ഭാവം. തിന്നും.....നീലയിലുമാം ജീവൻ
ശല്യമെന്നുപോലെയായിരിക്കുന്നു. ശല്യം ജീവധാരണത്തിന്റെ ദൈപ്പുംവേദ
നാശക്കു ധനനി. ആ സ്ഥിതി.....ദേഹം അങ്ങനെയായിരിക്കുന്ന നീല
യിൽ പുറേ വസ്തുതയിനു് ഇളക്കം തട്ടുക്കവിധിയും ഇടക്കുത തുട തുടിക്കയും
അതു തുടക്കനശനു് വിചാരിച്ചു് അവരും ആശപസിക്കകയും ചെയ്യും
ഉക്കല്ലുന്നുനും തുല്യക്കഷണം.

തമാശത്താം താം വ്യാപിതാമനിന്തിത്താം

വ്യതീതഹർഷം പരിപീനിശനാം

തുണം നീമിത്താനി തുണാനി ഭേദിരേ

നരം ശ്രീയം ജീജ്ഞമിശ്വാപദാവിനഃ

* * * *

ശജക്രഹിപ്പുത്രതിമദ്യ പീനസ്ത്രിയാർദ്ദ.ശിഖാസ്ത്രംഹതിഡയാന്തു ജാതഃ

പ്രസ്തുതംഹനഃ പുനരുത്തരാസ്യാ രാമം പുരസ്താവ സ്ഥിതാഹവഹക്കും

എന്നു് വംഖ്മീകരിക്കിമാരായണത്തിൽ (സു. കാ.) പരിശ്രീരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

വല്ലവീവല്ലനേ ചെല്ലുന നേരത്തു വല്ലവീമാക്കലും മെല്ലു മെല്ലു

വാമഹായജ്ഞായ ലോചനവും തോഴ്തു വാമഹാതെയുനിഡിത്തപ്പാർ

എന്നു് (കു. ശാ.) ദാജ്ജവും. ശ്രീകരിക്കും ഇടക്കുത തുട മുതലായ അംഗങ്ങൾ
കും അകാരണമായി സുഖം സംഭവിക്കുന്നതു തുണുചക്കമായ ലക്ഷണ
മാകുന്നു.

വാമഹായന്തു നാരീനാം പുംസം ദാജ്ജന്തു ദക്ഷിണഃ

ഭാഗേ ഭേദാദിപ്പജായാം സ്ത്രീനുംവലക്കരണേപി ച.

എന്നു് ലക്ഷണശാഖയും. ശ്രീകരിക്കും വാമഹാഗ്രം പ്രശസ്തം എന്നു് ഭാവം.
“ത്രാംസനോ നയനമുപരിപ്പും ശങ്ക തുറാക്കും” എന്നു് (മഹാ) സുത്തവും.

എന്നേന്നാവെന്നുർച്ചി സൂര്യക്കെന്നേരുള്ളും ജീവിതാശാം

വക്താ യാവൽ പരഭതഗിരോ വക്കുർച്ചപ്രസ്ത്രസംഭാം ||

താവദ്രക്കുതും തമച്ചി വച്ചെന്നുഞ്ചപത്രാശക്രിയലെ-

രേണീശാഖവുപ്രതിമനയന്മാംമവദാരാട്ടരം || 55 ||

ഈവിണ്ണംതവനാ മറ്റൊ ഗ്രാമക്കവാശാൽ ജീവനിൽക്കാംകഷയുണ്ട്-

നേനവം ചൊല്ലുന്നതെപ്പോരം കയിൽക്കൊഴിയവരുതന്നാശ്വപ്രസ്ത്രസംഭാം

ഭാവംക്കണ്ണമെപ്പോളിളിക്കുന്നുണ്ടിന്നന്തികും പുഞ്ച ദൗവം-

ഭാവംചേന്നീടുമൊമ്പുംലുമാശിക്കുംവഹാതിത്രുടങ്ങം || 55 ||

ദ്രോ. 55. സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നതിനും നല്ല സമയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ വിണ്ണം.....വശാൽ ഇപ്പറന്തതും അനുഭവാലെ വേരെയും ഗ്രാമക്കന്നാം കാണാവാൻ ഇടയാളുതുക്കാണ്ട് മറ്റൊ ഇടങ്ങുന്നതുണ്ടിനേരുള്ളും തോളിഞ്ഞിരും ചലനം മുതലായവയും. ശകനം ഇടസുചകമായ ലക്ഷണം.

ശകനം ച ശ്രദ്ധാശംസാനിമിത്തേ ശകനാഥിഗ
എന്നു് വിശാം. ജീവനിൽ.....നേനവം ജീവനിൽ ആറുമും ഉണ്ടെന്നു്
ഈശപരാന്തരുലമായി; ഇന്നീ സുഖം സംഭവിക്കും ശ്രീ വിചാരത്താൽ
ചോല്ലുന്നതെപ്പോരം.....പ്രസാദം എപ്പോരം കയിൽമൊഴിയവരുത
നാശ്വപ്രസ്ത്രസംഭാം ചൊല്ലുന്നതു് എന്നു് അന്നായം. എപ്പോളാണു് സുഖ
രീയായ അവളുടെ മുഖത്തെ തെളിച്ചും പറയുന്നതു്. മുഖത്തെ തെളിച്ചും
കണ്ണാൽ അവരുടെ നശിച്ച ജീവിതാശ വിജ്ഞം ഉണ്ടായി എന്നു് നന്ദ്യാ
ലാക്കാം എന്നു് ഭാവം. ഭാവംകുഠി.....പുക്കു അങ്ങോ അപ്പോരം ഭാവം
കണ്ടു് ഇളയുംമുഖമിശ്രിതന്നന്തികും പുക്കു് എന്നു് അന്നായം. നീ അ സമയത്രു്
അവളുടെ ഭാവം അറിഞ്ഞു് അടക്കാൽ ചെന്നീടു് ഭാവം അഭിപ്രായം, മുഖത്തെ
തെളിച്ചും.

കാവസ്തുതാസപ്രാവാടിപ്രായദച്ചഷ്ടാത്മജനസ്സു
എന്നു് അമരം. സേവാ.....മൊഴിക്കുംഡി സേവാനുല്ലാശിന്ന ഒരും
തരം മുഖവാക്കക്കൈക്കുണ്ടു് എവം.....തുടങ്ങു ഇപ്രകാരം പറന്തു
തുടങ്ങിയാലും. മുഖം തെളിഞ്ഞു കാണാംവാരം, നീ അടക്കത്തെന്നു പറന്തു
തുടങ്ങാം എന്ന ഭാവം.

അമും പത്രു കമപി മുക്കമന്ത്രാ സ്ഥായുഷു് മത്രാ മാം

ചുമ്പാശ്വു ദിംദമരു കൃതകാവാദഭവി ||

ഇക്കവ്യാജം പരജനമുഖവാക്കൾനിതാ നാമ വാന്നാി

വാദച്ചുടുവം ഭവനവിദിതം യാസ്വ വംശമുതം ഒ | 56 ||

‘ആയുഷ്മാനാഖകനാജമകരിയനിൽ ജീവനാമഹൻറ ദൃതി—
നായുഗനിപ്പോന്നവൻ തൊനറികൊക്കരുകഹകനം നാശഗ്രഹണാദേഹം!

മായംകൈവിട്ട് മരദളിവൻ പാവതുടൻ കേട്ടറിനേതതിട്ടത്തും
ചോയൻപിൽ ചൊങ്കവത്തിൽ ഉചനവിദിതമാജ്ഞാരണൻ വംശധമ്മം’

॥ 56 ॥

ദേഹം, മനി, സംഭവംത്തിന്റെ മാവും പ്രതിപാദിക്ഷണം ആയുഷ്മാ...
നാശഗ്രഹണാദേഹം! ആയുഷ്മാനാഖ അകങ്ങലാമകരിയ
നിൽ ജീവനാമഹൻറ ദൃതിനാജ്ഞനിപ്പോന്നവൻ തൊൻ ഒരു ഗ്രൂപ്പുകൾ.
അററിക, എന്ന് സംന്ത്വാം, അല്ലെങ്കിലും സൃഷ്ടരീ! ദീർഘാധ്യാത്മ്യാഗരംതാടക്കുടിയ
മണം മുരബ്ബും സ്ഥിതിച്ചെങ്കാവാനാജ്ഞ നിന്റെ വല്ലഭന്റെ സംഭവം
വഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരിക്ഷണ ഒരു കിഴിഞ്ഞാക്കണം തൊൻ എന്ന നീ അററി
നെന്നാലും; മുവിടെ ദൃതം തന്നെ നാശിക്കിയും പരിചയപ്പെട്ടതിനുകൊടുക്കണം
എന്ന കാണണ്ണാരംഭാം! ആയുഷ്മാൻ ഒരു പ്രഥമാസത്തം ദീർഘാധ്യ
ആശാനാടക്കുടിയിരിക്ഷാനവൻ, ഏൻകും ഭർത്താവു മരിച്ചിട്ടിരിപ്പുനം, ആയു
ഡ്രൂട്ടകുടിയും രിക്ഷണവെന്നും ഭാവം

“ഒന്തും ശ്രദ്ധിയാണു എന്ന (മേലാ) വാക്യവും “ഒരവിധവ
അംഗന പ്രമാഘരാജ്യാഭാരിച്ചിരുചന്തപനിവദനം സംഭവാധനം ചെ ത
ഞ്ഞുണ്ടും” എന്ന ഒരു ദാരാരംഭാം സൃഷ്ടവും.

വിരഹിണിയാണു നാശിക്കിയും തന്ത്വവിശ്വന്തും സ്ഥിരി ജാംഖിനതിനം
ആശപാസിക്ഷണതിനം അല്ലെങ്കിലും കാശവിളിഞ്ചും വക്കതകരതനാം അഭീപ്രായം
അതുകൊണ്ടും ഇരു പദം സംഭാഷണരഹിതന്റെ അരുദിയിൽ പ്രഥമാഗ്രിച്ചു, “ഉണ്ടു
സീതേതി തന്നപതി” (വാ. റാ. ബോ കാ. പി. 1) എന്ന വാക്യത്തിലെ ഉണ്ടു
എന്ന പദത്തിന്റെ ഒച്ചിത്രുവും സംശയപുണ്ണിയും ഇവിടെ ‘ആയുഷ്മാൻ’
ഉണ്ടും. മനഗ്രാഹകം എന്നൊരു മെത്രം വേറെയും; മുഖത്തിൽ പ്രഥമപംബ
ത്തിന്റെ ഒട്ടവിൽ ഇരു പദം പ്രഥമാഗ്രിച്ചിരിക്ഷണ. പരിഭ്രാഷ്ട്രിയിൽ ദേഹ
ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നീംബന്നിച്ചുതും. അതുനും ഉചിതമായിരിക്ഷണം.
ഇവിടെ പരിഭ്രാഷ്ട്രിക്കുന്നു ഒരു ചിത്രത്വം ദ്രോഹനനീയമായിട്ടുണ്ടും.
ഇംഗ്ലീഷിൽ സംഭാഷണമുഖ്യാതകക്കാജ്ഞായ പദങ്ങൾ എന്തിയിൽ
നീംബന്നിക്ഷണതാം ഉചിതം. “ഒന്നല്ലോറിനാശിക്കടമെ, മന്ത്രപ്രിയേ, സാ
മ്പ്രതം നീൻ” (മധുഭാജനരാം) ഇത്യുദിപ്പിച്ചുംഗണ്ഡരി ഭോക്ഷക, പ്രസ്തുതപ
ചുണ്ടിയെ ആയുഷ്മാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ ഒരു സംഭാഷ്യാവ്യാനമാക്കണം
“അല്ലെന്ന തെ ജീവതി കമനീ ശാംഗ്രി; ഒന്നല്ലുട്ടും” എന്ന (കൊകിലാംഭദ്രം)
പദംാണും.

നാശഗ്രഹണാദേഹം സംഭവാം. നാശാജ്ഞാക നടപ്പാലെ നടഭാടകുടിയ
വും, സൃഷ്ടാം

ంగాశిపుణయమాతంగాక్రుంచారీసి, ఏతాయితి
ఎగుం విశ్వాం. ఉత్సర్థానులుణ్ణితికు ఉత్తమ సాధనాయించుం ప్రతిపాదికణం.
మాయం.....పరివత్ర యాతాత కల్పిం తుండుత, అణ్ణునూరు పరిషును
వూసుం, ఇవిం రాయంకుటాత ఎగుం పఠం నెఱ్చుపాతాన్నిలె చొచ్చవత్ర
ఎగుణాతిగె విశేషమైన్నికణం లొప్పుంతె మాయజ్ఞవసు పరిషునుతిగెనుప్పు.
మిదజ్ఞవసు ఎగుణు పరిషునుతిగు అర్థం² ఈ వజ్ఞిపుజ్ఞిపోల్పుం వించాఁకాయి
సప్తాం తుండ్రిష్టాతెయుం అంత్రం పాచలతగె. ఉటం.....తఫ్ఫె కిటాగ
షెక్కు మణ్ణులుణ్ణి మాను సమాజాల్లిత జపుత్తి పరిషునుతాగుం³ త్వవు...
యమం లోకప్రాణిసుంత ఎగుణం వంగాతిగెను యమం. కిల్లిషెళ్లాక
ఇం సప్తావతాలీత నీణుంగుం⁴ ‘కిల్లి పరిషునుతుపోలే’ ఎగుం దెఱ పీ
ఇండ ఉండవం. ఎగుణం జాతీయాశించ సాప్తావం తుంగు పరిషుత తగుగు
భోకాతికు ఇంకుం ఇంగితం ఎగుణం⁵ భావం. తుంగు పరిషునుతిప్పుం
నీగెను భంగావ పరింతాత్తు తగుగు. రణిషిరంగుం తుంగు తుండ్రిష్టాతుం
కిఱ్చుకణుం చెయ్యికిప్పు నుంతుకూగుం⁶ కుండంషుష్టం గ్రోతవ్యాంగుం⁷ కూడి
ప్రోగుం.

ప్రస్తుత్యేతీ ప్రస్తుతయుం గుంతిక్క రం సిప్రశించు
గుంజుతుం గుంగుంగుం గుంగుం ప్రశ్నానుపుం కుంపుం కుంపుం ||
గుంత్యుం ప్రశ్నానుపుం తిఖవయాలుతీతియుం కుంత్యుం

తొన్నువ్వాః కాము తిమ్మత్తు, తించుతుం చుంబగె
పాం మాయం్సమాటిశింగు శుప్పుతుం కుంతుం, కుంచుం,
కాతుంగుం, కుంపంత్తుగుం కుంతుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం
గుం రం తించుతుం చుంబగె తుం కుంపుం కుంపుం
చుంబగె కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం || 57 ||

ట్రో. 57. ఇవయిర కెరిషింగుం నూనీకిఱ్చు గుంబుం కుంపుం
తితి ప్రతిపాదికణం. పాం.....కెక్కు ఎగుణం రాయం్సింతుంకుంకుం
మహ్యకాం పరిషును శుప్పుర కెక్కిట్టు ఇవయిర శు—ఉర శుతుంతికు అంచీ
రీతికు ఉండు ఇర వూసుం ‘యు’ గుంపుం కుంపుం. అంత్తుతం.....గొంకుం
శుతుం, శుమీతమాయ గుంగుం, బుంపుం, కుంపుం, అంత్రుగుం ఎగుం వి
శుంకుంకుం అయిర గొంకుం కుంపుం. అంత్తుతం కిల్లియుకె గుంకుంతుం
కుంపుంకుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం
కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం
కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం కుంపుం

|| 57 ||

പിച്ചു. ഭിവം ഉങ്കളും. മുക്തിനേരി വാക്ക് കേട്ടിട്ടും. അത്രാഗ്രഹം വിശദം നേന്താവിനേരി സ്വശാനതം അറിയുന്നതിനും. അതുകൊം, കായണ്ണും, ദിവസം, അത്യാഗ്രഹം എന്നാവിവ സാമ്പ്രായപദ്ധതി എന്ന ഗ്രാഹം. സെസ്പരം.....വാത്ത് ബൊപ്പരമായും ഗ്രഹങ്ങളാൽ ആദരിച്ചോടും കൂടിയും ഉടഞ്ഞതനു എൻ്റെ വർത്തമാനങ്ങൾ ചില്ലീ.....പ്രൂഢിവിൽ പുരികമംഗി യായി മുളകിവിട്ടുന്ന നോട്ടുകാണ്ടു ചോദിക്കുന്ന സമയത്തും. പുരികമം മുളകി ആദരപുവം അവശ നോക്കു. ആ നോട്ടുക്കാിൽ എൻ്റെ വർത്തമാന മെണ്ടുമുള്ളുനു ചോദ്യും അന്തർവ്വിച്ചിരിക്കും എന്ന ഭാവം. എത്താഴുമായ നോട്ടു നായികയുടെ പ്രൗഢിയെയും ഗംഗിരയെയും വൃജിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗം കവിയുടെ അംശാധാരങ്ങളും ഒച്ചന്തുമുഖ്യമായി നോട്ടുക്കും. അന്തി സദ്വൈ സംഖ്യാലും. അല്ലെങ്കിൽ തോഴി.യാലും നീ നിന്റെ സവിശയാട്ട പറ ഞ്ഞാലും. തോഴി എന്നു സ്നേഹിതനായിട്ട് നാപോലെ അവക്ഷേ നീ തോഴി യായിട്ട് വിചാരിക്കുന്നു എന്നും അഭിപ്രായം.

മുഖാത്മാഹം പവനജഞ്ചവ പ്രേക്ഷിതഃ പ്രേയസാ തേ
ബേതോസ്മീതംഛദായാഡിത്തേനവ വുവം മഹദേവഃ ॥
ബേവതപരവത്യജ മു വരിതദ്ധ്യവിതാഥസ പ്രിയാനീ
പ്രാവഃ സവഃ സുപ്പരി വിപദ്ധ്യുന്നവദമു ത്രംമനഃ ॥ 58 ॥

ക്രീഡിം കാനാണ സീതാപത്രിംകുംബിട്ടം വായുപുത്രൻകണക്കു
കഷ്ടത്തിൽപ്പെട്ട ബേതുസ്മാലാകളിലെ നീന്തിവല്ലക്കു വിട്ടവൻ താൻ
യൃജ്ഞം നീ സീതയേപ്പോലെംകുളകിനിമെൽ ബൗവൃദ്ധിജീവ്യുതം തേ
കഷ്ടപ്പാട്ടം ജിഗത്തിൽ സുവാമിടകലബന്ധക്കുംവക്ഷഭല്ലാ ॥ 58 ॥

ഭ്രൂ. 58. ഈ പദ്മ ദിതക്കും സംഭവശ്രദ്ധകരണം അരംഭിക്കുന്നു എന്നും അതും എന്പത്തിഃയശമാത്രത പദ്മത്തിൽ അവാശനിക്കുന്നു എന്നും ഗ്രാഹം. സംഭാന്ധം ദീപ്തിലഭായ കനാകനം സംഭവശ്രദ്ധകരണം. മേലും ഉത്തരഭാഗത്തിൽ തീർ-ഭത്ത (താമായുദ്ധമുൻ മു ച ഇത്യാദി) 49-വരെ (എത്ര സ്ഥാനം കശലിനം ഇത്യാദി) പതിബന്ധം പദ്മജീവി കൈശ്ചി സംഭവശ്രദ്ധകരണത പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അവയുടെ സ്ഥാനത്തു താഴ്വായയിൽ നീവെന്നിച്ചിരിക്കുന്ന വാഞ്ചാ ശ്രീകൃഷ്ണരാത്രിലെ (ഉ. ഭാഗം) അൻപത്തിഒന്നു ഭത്തക്കു 88-വരെ 29 പദ്മങ്ങൾ. സംഭവശ്രദ്ധകാവുകാരമാരുടെ പ്രതിഭാവെഭവത്തിനേരി ദാരം ഉരുചുകാണിക്കുന്ന നീകിഷ്മാകുന്ന സംഭവശ്രദ്ധകരണം. ആവൃത്തിൽ സംഭവംപരി പ്രാധാന്യം ഈ പ്രക്രണംതിബന്ധം പായണം. ഈ സംഭാന്ധത്തിൽ ലക്ഷ്മീഭാസൻ കാളിഭാനിക്കുന്ന മനസ്സുംപും തന്ത്രാക്ഷിക്കുന്ന ഏന്ന ക്രാനം. അതുജു പ്രക്രണത്തിലെ ഒരു പദ്മവും ഇദ്ദേശമായിട്ടുണ്ട്.

കീഴും.....കണ്ണങ്ങൾ ദ്രോഹത്താടക്കുടി കന്നിക്കയും അരീരാമൻ പറഞ്ഞായതു ഹനുഭാൻ എന്നാൽപാലെ. കീഴുത്തിൽ.....തൊൻ്റു സദാ അഞ്ചാടകുടി ബേതുവിൽ താമസിക്കുന്ന നിന്നെന്ന് തെന്താവു് സംശയിച്ചു നിന്നെന്ന് അടച്ചക്കയ്ക്കുന്ന വന്നാലും കീഴും ദ്രോഹത്താടു്, വിരശദ്വഃവജ്ഞാടകുടി. കന്നു് പ്രലൂപണപരവതം. സീതാപതി സീതിയുടെ പതി. രാമൻ എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞാതെ സീതിയുടെ തെന്താവു് എന്ന പ്രതി പാദിച്ചുതു് സീതിയുടെ അടച്ചക്കഥയ്യുംണ്ടു് ഹനുഭാനെ അശ്വച്ചുതെന്നു എപ്പി കീഴുക്കുന്നതിനാണു്. ദേവിയുടെ നാമത്തിന്റെ സൂര്യാജ്ഞം പ്രശ്നാജനം. വായുപുത്രൻ ഹാതുമാൻ. ഗൗത്രവിം ശ്രേഷ്ഠത്തിന്റെയും നായകനു രാമ നീന്തുവും ദ്രോഹ ഹനുമാൻറെയും നായികയു് സീതിയുടെയുംസാദ്ധ്യം. ഗ്രാഹ്യം. രാമൻ നായകൻറെ വിരശദ്വഃവാധിക്യം യാനീ. സീത വിരശിനിയായ ദേവി എന്ന ഭാവം.

“മുക്കാവുംതെ പവനതന്നും മെമ്പിലീവോഹുവീ സാ” (മേഖം. ഉ. 2.) എന്ന വാക്കുത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ “യാഹാ ദേവി സീതാവാതാത്മജം ഹർഷവിന്നുയുംസൂര്യരണ്ണു ഹബ്രഹമാനവിശ്രാംബാഞ്ചക്കണ്ണാ ശബ്ദത്തിൽ എറയമവല്ലാക്കിവെതി തമാ ത റം ഒദ്ദേഹിനീതി വൃജ്യതെ” എന്നം, “നീജചാരിത്രനീജുഭാത്പരം മഹാഭിജനത്തം ദ്രുതിരത്തം ച നായികാധാരം” എന്നം വിദ്യുത്തയിലും “പാവനതന്നും ചെലാഡിലീവൈത്യനേനു ദേഹസ്ഫൂര്ജിതെത്തുപ്രാഥലുാദി സകലതുന്ന സന്ദൃഢിയുംതാം സപ്രാത്മാധാരം പതിപ്രതാഗ്രേസ മതാം ച വദത്തി” എന്ന സൂര്യനാരഘൻറെയും പരണ്ഠിരിക്കുന്നതു നോക്കു സീത ഹനുമാനെ എന്നാലുംപാലെ ഹർഷവിന്നുയുംബഹുമാനക്കണ്ണാടകുടി നീ നേരു എന്നെന്നു ഭാത്യം നോക്കു എന്നു് ധന്തി ഹനുമാൻ ദ്രോഹന്റെവക്കു ത്വാദി മുന്നാശഭേദ വ്യാജ്ഞിപ്പിക്കുന്നു.

മുഹമ്മദാരീ ബലവീ ധീരാ മാധവവീ ശാന്വജ്ഞിതഃ

ധീമാനഭാരാ നീജുജകാ വക്താ ദ്രോഹിയം ഭവേതഃ.

എന്നു് ദ്രോഹന്റെ ലക്ഷ്യണം. ഈ മുന്നാശഭേദ ത്രക്കത്തിനു സിലബിച്ചിട്ടിശ്ശേഖനം ഹനുമാനസാദ്ധ്യക്ലൂഡുക്കുന്നകൊണ്ടു ഗ്രാഹ്യം. “ഉപമാനേന ദ്രുജ്ജരകാത്മാരകത്താം, മിത്രകാഞ്ച്ചപനിശ്ചവദഃ, ബഹുജനാനരാഗഃ, വിത്രംബശാഭ്രോത്താസിത പ്രതിഭാപ്രസരതാം, വിജിതത്രുതിയതാം ച മേഖസ്പു” എന്ന വിദ്യുത്ത.

സീത രാമൻ ഹനുമാൻ എന്നീ പണ്ഡ്യപ്രകാശനാത്മേയും തീർത്ഥമായ ബേതുവിന്റെയും സൂര്യൻ പ്രതിത്താതിൽ മംഗലസിലിക്കാവുണ്ടി ചെയ്ത എന്ന ഭാജ്യവും.

ഭാജ്യല്ലുമാധാരിം വിധുനോതി ശീശും മഹത്തമാനാമഭിധാനയോഗഃ എന്നം (ക്ല. 1)

ഡേഡാം സംസ്കാരം പുനഃം സദ്യം തുല്യമായി വെവ്വേറും എന്നും (പു. 1) ഭാഗവതം, “ഖത്താ.....സം” എന്ന (ഒരു)വാക്യത്തിൽ ചൊം ചൊം തുല്യവും. ദാദീമീകീരാമാശാം സ്ഥിരതാബാധിവേ മഹി മല്ലതിനോടുക്കവിക്ഷണം അനുസ്ഥാനം നാടരം ഇ ചിട്ട പ്രകാരിതമാശിരി ക്ഷണം.

മുള്ളിം.....കൂടികു നീ സീതാഭുപ്രാഞ്ച ധ്യാനം ശാശ്വത കൂടികു എന്നും അനാശം നീ സീതാഭവിഭാഷ്ട്രാബ ധ്യാനം തുണം സദാദശത കൂടി ശ്രാംകാം. മുള്ളിം ധർക്കിക്ഷാട്ടുടുക്ക് ധ്യാനപ്രാഞ്ചന എന്നും ധാതു. കിഷ്മ അരിപ്പും. ഹസ്തിംശനംനാന്തരം സീതിപ്പും എജാനന കാശതാമാശത്തിനിടംശം ദുഃഖം നീഖി ദാന്താശരം ഏകവശിഖാ, അതുപരാലെ ദദ്വിശ്വാകനംകൊണ്ടു നീനക്ഷം ഭവിക്ഷം എന്നും ഭാവം. ഇനി.....തേ അത്മം സ്വന്നം. കുള്ളപ്പാട്ടം.....മല്ലോ ജഗത്തിൽ എവക്കും കുള്ളപ്പാട്ടം സുവിശ്വാ മുടക്കവാൻം കണ്ണം ശാശ്വതം. ലോകത്തിൽ ഒന്നാണിക്കു ദിവിവിശ്വം എവിവിശ്വം മുടവിട്ടും ഉന്നംകുണ്ണം. അല്ലോ അനാവാദാദ്യത കും. അഞ്ചുനൈരന്നാശനം നീശ്വരാജാ ഇന ലോകസ്വാം വിഭാരിച്ചും ആശ്രാംഖിക്കു എന്നും ഭാവം.

സ്വാശ്വാനന്തരം ദിവാം ദിവാശ്വാനന്തരം സ്വാം

മഹത്താപരവിവർണ്ണന ദിവാന്നി ച സ്വാം ച.

എന്നും (ഉ. ഭാരതം)

കാലക്രിയന ജഗതഃ പരിവർത്തണാം

മഹത്താപരവോക്തിരിവ ഗ്രാതി ഭാഗ്യപദോക്തിഃ

എന്നും (സാ. വാ. ഭാരതം. ഭാസക്ക്)

ദിവിവ ദിവാശ്വായികാം പഴശ്വാശവ പഴശ്വാശവായികാം

അത്മമനം ശ്രോക്കഹർഷാക്യം ശത്രുക്കൂമിവ നാഡ്വിശയത

എന്നും ദിജ്ജവും. സ്വാദിവാശനകപഞ്ചാഖിിൽ സംശാശാശ്വതാപഞ്ചരം അശുക്തം എന്നും ഭാവം. അലങ്കാരം ദുർഘ്ഗാഗ്രതിൽ ഉപരജം അത്യുചാദണ്ടിൽ നിന്ത്യാ നീന്തന്നാശവും.

നാതിക്രമത്യവി ലാലു മനസ്സും! സാംകോശവാശവും

ക്ഷിംബാപ്പുശ്രൂശംവലതി ന തനവിപ്രചംക്രമിപ്പാ ||

അശ്വാവസ്ഥാമയികവിക്ഷണം വേത്തത്തെന്നും ന ശക്തഃ

ക്രാന്തിക്ഷാശ്വരമുതവിഷിംബാശ്വരതിരംഭായിശവ || 59 ||

മണ്ഡം പിഞ്ഞം കുശാംഗീ! ക്ഷണവുംവന സംഭാഗര സൗഖ്യം തൃജിക്കി-ലിംഗാത്തുപ്പം പടച്ചും പെടും വിരാഗതിൽ മുതം തെരുക്കില്ല;

କୁଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ॥ 59 ॥

ദ്രോ. 59. മണ്ണക്കം.....തൃജിക്കില്ല ഓ! തുശാംഗീ ക്ഷണവുമവന്ന മണ്ണം ചിത്തം സംഭാഗത്വവും തൃജിക്കില്ല എന്ന് അന്ന് ഇംഗ്ലീഷ്. അവക്കുറ മനസ്സു ക്ഷണിക്കരഹിതയ്ക്കില്ലോ സംഭാഗത്വവുമെന്തുകൂതെയറിക്കു വരുമ്പോൾ. എത്ര സമയവും അവൻ റീംഗ്സ് റാംഗമാന്തപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു മനസ്സു കൊണ്ടു സുഖം അംഗീകാരിക്കം മണ്ണക്കം ചിത്തം പചലാ, പലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സു.

வனவுபா வரி கணக் குழுக்கு! பிரதாமி வெலுவட்டுவதற் கீழைந்த ஒரு வகுக்கு முறையில் சொல்லப்படுகிறது (அம் பி.) மாணவர்களுக்கு தெரியும் கை ஸம்பந்தத்தைக் கீழைந்த எடுப்பு எடுப்பு எடுப்பு

‘ഇണ്ടൽ.....തെരിറക്കില്ല ദിവംനിമിത്തം ചടച്ചിരിക്കുന്ന അവക്കു
ഗരീമം എഴുപുറം വിഹമിയുടെ സ്ഥിതിതന്നെ കൈക്കൊള്ളും. “ഗരീമം
ക്ഷാമം സ്വദാന്വാതി ഒഴിതാലിംഗന്മാഡിവ്” എന്ന മാളവികാസിമിത്ര
(നാടകം) തതിൽ പറഞ്ഞാരിക്കുന്നതു സ്ഥാത്തവും. മനസ്സുകൊണ്ടു സമാഗമമു
ഖിതയും ഗരീംകൊണ്ടു വിരഘട്ടവാദരയും അനഭവിക്കുന്ന എന്ന ഭാവം.
രണ്ടിന്ത്യൻകുടി.....റിത്തതിട്ട് അവനുടെ രണ്ടിന്ത്യൻകുലംപ്പജ വിഷ്ണം വേരെ
ആയും അരിന്തെട്ടിട്ടുണ്ടോ? അവൻ സദാന്താജീവം സദാചാവയും തക്ഷിച്ചും ശരണവീ
ക്കുന്ന അവസ്ഥ അവൻം ഒരാൾക്കല്ലാതെ മറിക്കും അരിവില്ല. രണ്ടിന്ത്യൻ
അംഗീരസം വിശ്വലജ്ജായ സംഭക്കാബന്ധവും വിരഘട്ടവും ഉണ്ടിരി
ത്തതിട്ട് അരിന്തെട്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്ന പ്രശ്നാഗർജ്ജകതന്നെ ഭംഗി. മുത്തംഗം കൂടാ
തെരുമിക്കവാൻ ഇപ്പുകാരം പ്രശ്നാഗർജ്ജതാക്കന്ന എത്താലുംപ്രശ്നാഗർജ്ജം
വർജ്ജകമാക്കില്ലോ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കവിക്കുംക്കും ഇവയെ സപീകരിക്കു
ണ്ടതായും വരും. ഉണ്ടടിയന്തിന്റെക്കാശംഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുകൊ
ണ്ടിനി വൈക്കാരെ” (അംഗീരസം. കിളി. അംഗീരം കാണ്ണം) ഇത്യുംപി
പ്രശ്നാഗർജ്ജം ദ്രോക്കുക.

உள்ளூர்... மாது அரிசாமலையில் கறுத்துத்திணீஸ்ரண் விஷத்தினேரண் உழைக்கின்ற நியாயமாலை கடவுளில் காலன். உள்ளூர் அவரை ஆட்டாதை வேரெ அடுக்கையிலும் அரியும் உள்ளூர் அதுதான் ஸக்லுபாரிபுமாலை ஸமாகமனுவத்தினேர் அதைப் பொலினக்கத்து யானி. விஷம் விழுவாரத்திலே அதிகீட்டுமிகுங் என்று ஒரு போக்கும் அவசியம் விழுவதோக்கி.

കാർഡും കാണാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുവരുമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കാർഡും കാണാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുവരുമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

തസ്യ പ്രഥപ്പും നേരും സ്വല്പം! ഒന്നേറ്റവാണ്¹
 നൃജീവനാസു അവണവിഷയം നീയതാം മാജരീവ ॥
 കൂർമ്മാദ്ധ്യപ്രശ്നാഖത്താലും ശ്രീതഥാ താപചിഹ്നാഗോ-
 ക്ഷീരത്യു ദക്ഷാലുഗീവ എന്നേ ധാത്രതാം മാതവന്നു ॥ 60 ॥
 ഹന്മന്നാൽ സുഭുവാധാരുടെ മഹത മണക്കനാബരംഗവാക്കാി
 ഭൂമനാക്കാണ്ടിങ്ങന്നുപീച്ചു തുരു വാവിശിഖാഡിക്ക്

ചേക്ക് ദുരക്കാത്രത്തുപാദാ
 പിന്നനാട്ടിങ്കിളിച്ചും പ്രാണിയമാശിക്കുത്താത്രു ഏകാംഗത്താലിത്തുക്കിൽ
 ചിന്നം താപം കെട്ടുപാനനീചുക എന്നും മുന്ത്രമാലും കണ്ണാക ॥ 60 ॥

ദ്രോ. 60. ഇന്നന്നാൽ.....പുക്കാത്രപോലെ എന്നാൽ
 മനം² ഹരയുന്നാക്കാണ്ടിങ്ങന്നുപീച്ചു തുരു അവാഥുടെ മഹത മണക്കന സംഭവം
 വാക്ക് സുഭു നീ പുക്കാത്രപോലെ പവവിശിഖാഡിക്ക് ചേക്ക് എന്നു³ അന്നപ-
 യം. മനം⁴എന്നാൽ താൻമുഖാന നിശ്ചിറ അട്ടാക്കൽ എന്തിച്ചിരിക്കുന്നതും,
 നിശ്ചിറ തത്താവിശ്ചിറ സ്നേഹമാകന സുഗന്ധം പ്രാശരിക്കുന്നതും അതു സ-
 നേഞ്ചവാക്യത്തെ സുന്ദരിയാണിരിക്കുന്ന നീ രാജു പവവിശിഖും പുക്കാത്ര-
 പോലെ അലക്കാരാഹായി ധരിച്ചാലും താൻ പരിഞ്ഞാതു നിശ്ചിറ വല്ലഭിശ്ചിറ-
 സംഭവമാണും. അതു നീ ശാശ്രഹപും കെട്ടാലും എന്ന ഭാവം. പുക്കാത്ര
 പവവിക്കും അരക്കണമാക്ക ഫുന്ന അവവന്നും വാശംട്ടവും വാക്കിംഗം പു-
 ക്കാത്രതിംഗം മുലും വാക്കിംഗം സുഗന്ധം മഹത

പഴുതം ന കർണ്ണാദ്ധപി കാമിനീനാം ശ്രീമീഷപുഷ്പിം സഹാം പചാത
 ഏന്ന (രാജു സ. 16) കവിവാക്യം നേരക്കു സുഭു വിശിഖുങ്കളായ ഒ-
 റിക്കങ്ങളാട്ടക്രടിയവരും. സുന്ദരി. “നുഃപുജായാം” എന്ന പാണിനിസുത്തം.

മുലത്തിൽ സംഖ്യാലിയായിട്ട് ഒള്ളപ്പറം ഉചാജ്യാഗ്രിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒങ്ങ
 യിൽ മും പദ്ധതി പ്രമാണായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. സുഭു, അത്യാം എന്നു⁵ പദ-
 ചുദം.

ഉകാരം വള്ളച്ചെട്ടാഞ്ച വകാരമിടലിൽപ്പെട്ടു
 (മലയംക്രമബുദ്ധാന്തും) എന്നനിയമം അംബാരിച്ചു⁶ മുംയിൽ ‘വ’കാരം വന്ന
 താക്കനു. സംഖ്യാലിയായിട്ട് പ്രമാണായി അത്മം മാത്രം ഗ്രഹിച്ച യദേശ്ചു
 അംഗുഹ്യം ശരാക്ക എന്നതു പരിഭ്രാഞ്ഞകനായ മഹാകവി സംഖ്യാരണമായി
 ചെയ്യുംഡണ്ടു⁷. “താമുഗ്രാതാരണം” (പു. ദ്രോ. 15) എന്ന മുലത്തിശ്ചിറ-
 “താമുകലഭത്തിനാമിണിശ്ചാകവൻ” എന്ന ഭാഷ നേരക്കു.

സംഖ്യാലിയന്നെക്കവചനം പ്രമാണാപ്പുമാൻ ഇ-
 (മല. ശ, ശാഖും) എന്ന പരിണതിരിക്കുന്നതാം ശ്രീപുകാരം ചെയ്യുന്ന
 തീയിൽ അരന്നുചീത്യും മല്ല. ഭാസ്യാഡി ‘വ’കാരം സസ്യി ചെന്നിരിക്കുന്നതു

കൊണ്ട് സുഭ്രാഹ്മണം സംബുദ്ധിയായി വരുവാൻ പഠിപ്പി. സുഭ്രാഹ്മണം പ്രഥമാഗ്രിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രം സംബുദ്ധിയാക്കയുള്ളത്. ദുലാനി ലെ ‘സുഭ്രാഹ്മണി’ എന്ന് നീല വിചാരിക്കുന്നോരി ലാഘവയിലും പ്രസ്തുത പദ്ധതിയാണ് സംബുദ്ധിയായിട്ട് ഗണിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും സന്ദർഭവും വിചാരിച്ചു വകാറം പെട്ടതാണെന്നും വരും. അങ്ങനെയുംബന്ന കുഞ്ഞിൽ അതു” കൈ നീറുകയുംപ്രഥമാഗ്രിക്കണം. സുഭ്രാഹ്മണം പ്രമാണക്കത്തെന്ന യുക്തം.

പിന്നെ.....രിത്രു നുന്നതരം നീറുന്നു വല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന അന്നരാത്രി വംകളകൾ എന്നും കുളക്കുത്തക്കവിയം കോത്തുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇതിനെ, അഡ്യിക്കണ്ണായ അന്നരാത്രവാക്യങ്ങൾ എന്നും തണ്ടപ്പുക്കുത്തക്കവിയം നീഡു സിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്രൂയ ഇന്ന് സംഭവിച്ചതു ഉള്ളിൽ.....കണക്കേഉള്ളിൽ വളന്നിരിക്കുന്ന വിരുദ്ധങ്ങളും നീക്കുന്നതിൽ എത്തുല്ലാലപോലെ ധരിച്ചുള്ളും. മുത്തമാല്പും മുത്തുജാഥയ്ക്കുന്നും പാലു ചുട്ട് (വിരുദ്ധങ്ങളും) നാലുപ്പുക്കുന്നതിനും മനസ്സും കുളപ്പുക്കുന്നതിനുംജുള്ള ശക്തി പ്രായമെന്ന ചീക്കം ഉണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായം. എന്തെന്നും എന്നും നാലുന്നിൽ. മാത്രതും. സംഭവപക്ഷത്തിൽ മനസ്സുണ്ടാം മാലുപക്ഷത്തിൽ മാവും. എന്നും ഗ്രാഹം. എന്നും എഴുംരാവാക്കണ്ണം എന്നും മുഖ്യപ്രാധാന്യം ഏകുദ്ദേശി എന്നും വെജയന്തി.

വാത്താരാത്രാവുലുള്ളതും പത്രിവുദ്ധും. ജീവനാശം

വാണ്ണാ വെന്നാവിവ നീമിത്താം വല്ലുകും ത്രാം മുവീമി ||

ഒന്നാഹം താശാം നീരി നീപതിതഃ കാംപ്യരണ്ണ പീരേനം

കാന്തപാ രാഖേരാക്കപരിശദം രാഖാസ്രതാ വാശാനി || 61 ||

“ഗിഡ്യുൽ... പുണം നീക്കുന്നാടകിനു കാടിവരു തുടാതേരുംക്കുംശം—

ജോട്ടാത്തുള്ളീകുംവഗ്രഹംവഴി മൊഴിയിൽ എന്നും

വല്ലഭേ! ചൊല്ലിട്ടിനാൻ

ബെട്ടുനാംവിലിനോനായനേടിശക്കാടുകാട്ടിലാജ്വീണചീനാ—

ക്ഷേണം! രാമേഷാരത്തിനാരികിൽ മരവിട്ടുന്നും സേതുസ്ഥലത്തിൽ || 61 ||

“എല്ലാ. 61. ഗിഡ്യുൽപാ.....ചൊല്ലിട്ടുനേൻ അത്മം സുഗമം ഓട ക്ഷേണ്ടിക്കുന്നോട്ടാത്തുള്ളീകുംവഗ്രഹംവഴി ഗ്രാഹിക്കുന്ന ശബ്ദം അതുപോലെ അത്രുമീമായി ഉച്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഭാടക്കാലിനും കീഴിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യം സിലിം. തുന്നാശത കാലാന്തരിക്കുന്ന സ്ഥാനിക്കും” കാടൽക്കാലിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു സ്പന്നറാഹിനി എന്നു ചെത്താൽ നല്ലിഷ്വാസു ഔജാക്കം.

“ശ്രൂവാം” മാനായകനാഞ്ചെമുള്ളിഷനിന്” (എല്ലാ 56) എന്നു തുടങ്ങുന്ന പദ്മം മുതൽ, “വല്ലഭേ ചൊല്ലിട്ടിനാൻ” എന്നുവെരു മുഖ്യരായാക്കുന്നു. “ചെട്ടു നാംവിൽ” എന്നുംതും പ്രതിപാദിച്ചും തുടങ്ങുന്നു.

പെട്ടെന്നു.....വീണാ ചിന്മീ ഇന്ത താൻ ആ രാവിൽ പെട്ടെന്നു¹
 ഒരു എന്തിയും കൊച്ചുക്കാട്ടിലാഡു ചിന്മാ ചീനാ എന്നും അനുഭവം. താൻ ആ
 രാത്രിയിൽ വേഗത്തിൽ ഒരു വളിച്ചു കൊച്ചുക്കാട്ടിൽ വീണാ ശരീരം ഉടൻതിട്ടു്.
 ഈ ദൃഢത്തിങ്ങൾ സംശയം പറഞ്ഞ ചില്ലുവന്നായ ആ രാവിൽ നീ ഒരു
 മിച്ചു താഴീകയുടെ മുകളിൽ ദൃഢത്തിലീഡാദിവിഭാഗങ്ങളിൽ എപ്പോട്ടു് രണ്ടിച്ചു
 രണ്ടിച്ചു ഉണ്ടായി ആ ശരീരം ചുറ്റുപ്പിക്കാനുവദരഹായ രാത്രിയിൽ എന്നും അണി
 പ്രായം പെട്ടെന്നു ഏകദിനാശം എന്നറിഞ്ഞാൽ വേഗത്തിൽ കുഴിം!.....
 സേതുസ്ഥലത്തിൽ കുഴിം രാഘവർത്തനിന്നുള്ളതു നേരുവിൽ പാക്കണ
 കുഴിം വിഷാദാധികൃദിദ്ധാതകം. ഇപ്രകാരം അവിച്ചാരിതമായ ഒരു ദിവം
 എന്നിക്കു വന്നവല്ലോ എന്നും അടിപ്രായം.

മംഗല്യാംഗീ! സൂര്യരഹച്ചീഖാദിനീമഹംവാനാ—
 മെനാഡാശാവല്ലുക്കുംബീക്ഷാണാസ്യ ലക്ഷ്മീം ||
 തഞ്ചുംബാക്ഷവുളിതയിലസ്സുന്നപ്പി! ഒമ ക്ഷീണാപുണ്യ—
 സ്വാന്തസ്യാവം ഇന്തുതിതാമന്തികാനീക്ഷണം തേ! || 62 ||

പാരം മംഗല്യുദിജത്ത്! മഹർജരഹരമാന്നാശച്ചുന്ന കന്നി—
 ശ്രീരധ്യപ്രാഥി പാരിൽപ്പേരക്കിയ നിലച്ചിൽക്കണ്ണു പീനാനബന്ധം
 ബാശാമിക്കടജ്ജാതജ്ജാതാടച്ചിലു വെള്ളനിർഭാഗ്യനാജ്വാരനിക്കി—
 നേരം സന്താപംഭന്നിതു ദാപതിശ്വാശനിച്ചു കാണാസ്യാശവ || 62 ||

ദ്രോ. പി. പാരം മംഗല്യുദിത്തേരം!.....പ്രൗഢി അല്ലയോ
 തിശാക്കും! കാരിദവവൻറു ശരജ്ഞായ പുഷ്പിക്കരം സവർത്തു വികസിച്ചു പടന്നി
 രിക്ഷനു കന്നിമാനാത്തിലെ മലാംഹരം ശ്രോംവൈഭവം. പുഷ്പിക്കരം ദിക്കി
 ലെവിംബും നീറംന്തിരിക്കനു ഇന ശരജ്കാവത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാംബവരഭരണ.
 മംഗല്യുദിത്തേരം! നാബുലാി നീംന്റെ ബാശാമംഗല്യുശക്തിക്കണ്ണു വലിയ
 കാട്ടിൽ വീണാംഭു താൻ മരിക്കാതെയിരിക്ഷനു എന്നും അടിപ്രായം. മലർ
 ശരംശരം കാരിദവവൻറു അഭ്യും. താരം മുതലായ പുഷ്പിക്കരം. ഉദ്ദീപകഗക്കി
 യപനി. പാരിൽ!.....പീനാനബന്ധം ഭൂമിയിൽ വർഖിലും റിക്ഷനു
 മട്ടിക്കു വിമാരണംഞാടകുടി. പീനാനബന്ധം താരം, ചതുരം മുത
 ലംബ വന്നുക്കൈ കാണാംവാം, നീംന്റെ മുഖ്യഫുറഞ്ചുള്ളുടെ സീതി സംഭ
 വിച്ചു് ഉദ്ദീപിക്ഷനു സംഭന്ധം ദ മുടിം വിമാരം. സെസ്പരങ്കേട്ട.....
 നേരം തക്കാം എദുംശാംശാട മുടി ഇവിടെ കാഗ്യത്തുന്നുന്നനാണി കഴിയുന്ന
 എന്നിക്കു് ഇച്ചുപാല വെള്ളനിർഭാഗ്യൻ ഭാഗ്യത്തിന്റെ തരികപാലുകളിലൂതു
 വൻ അച്ചുമെക്കിലും ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കി, നീംനു വീടുവിരിഞ്ഞും ഇന ദിവസിനി
 വരിക്കുംലുന്ന ഭാവം. നീർഭാഗ്യൻ ക്ഷീണാപുണ്യസ്യ എന്ന മുഹമ്മദിന്റെ

கால ஏன் பேசுவது. ஸ்ரீபாமு. கிளையிலை வெளியெலு நிதி கிளையிலை ஸ்ரீபாமு என்று அடங்க நீ அடங்க ஒலைத்துக்கொண்டு அலைவிலும் தேவனுள்ளு நீயும் தெரிவிது ஒத்து இரண்டு முறை வாய்க்கால சுருக்கால கால வாய்க்கால ஏனிக்க லாகுமில்லோ ஏன் அடி பூர்வம். அலகாரம் ஈழதி. யப்பி

മാരോന്മാദീ മതകളിൽനിരൂപിച്ച ഭാഗാംഗങ്ങായാണ്

ആവം ആവം ശ്രദ്ധാലുകൾ ഗ്രാഹിനീതാമ്മതാനി ||

പുത്താഞ്ചോഗയുംവകവഹനവ്യാനതാനാം ലതാനാം

ବୁଦ୍ଧଲମ୍ବନେ ଉକଳିତଯ୍ୟତିରୁଥିଲୁଣାମହ୍ୟବେଳୀ ॥ ୩୫ ॥

കുറച്ചാരുത്തിട്ടും രാഞ്ച് മദ്ദമെട്ട് എല്ലറം കൂളിട്ടും വണ്ണിക്കാത്തി—

କୋଣାର୍କରୁଗେ ଶୈତାନରୁଙ୍ଗାରୁ ହେଲାମାରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସାୟ “ମୌଖିକ ପାଲନୀଙ୍କ କରିଯାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ ପାଇବାକୁ

സാമ്രാജ്യത്വം കൈയ്ക്കുകയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന് പറയാം.

|| 63 ||

ദ്രോ. പ്രീ. കാമി.....തൊൻ കാമതാ പം റീഡിംഗ് ഭാഗവന്നുപൂശ്യ യാഖിരിക്കുന്ന തൊൻ. ഭ്രാഹ്മ ലുഖിയിട്ടു ഓണ്ടുമീര. “ഒഹതനാഴിവതനങ്ങൾ” ദിം “തുല്യവത്തിത്തം” എന്നും ഉള്ളാലും വന്നുകളിൽ അഞ്ചാമാത്തിജിനാ നമ്മാജാക്കുന്ന അവസ്ഥ മരിമാറ്റ.....കൊണ്ടെ ഒരേതാച്ച സ്കീ ഗവഗം മധുരമായ വിധം മുഖ്യമായും വാച്ചുകളുടെ പാട്ടും അധികാരിക്കുന്ന കൂർഷ്യം ആക്രമിക്കുന്ന രട്ടിൽ കേട്ടിട്ടും. ഭാഗജാളിയുടെ നാനം ശ്രദ്ധാമയും ഏറ്റും എദ്ദുനാട്ടാനുകവും എന്ന ഭാവം, ഭാഗാനം ഉള്ളീപക്ഷം എന്ന പ്രസിദ്ധം.

ଯାନ୍ତିକରୀ ପାଇଁ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କରିବାକୁ

ଲିଣ୍ଡାଲୁଙ୍କ ପ୍ରକଟଙ୍କର ମହିଳା ପିତା

അരാത്ക്രമപൂര്ത്തിക്കുന്ന വസ്ത്വങ്ങളുടെ പ്രാഥ

ପାତ୍ରମାତ୍ରିଙ୍କ ଓ ଶିଖମାତ୍ରିଙ୍କ ଉପରେ ରହିଲାଗି

എന്നും (കു. 7) ഒഴുവും മറ്റൊ വികസിച്ചിരിക്കുന്ന പദ്ധതിയിൽ നിന്ന് തേൻ കടിച്ച ബുലിക്കും ഉണ്ടാകുന്ന ബെളിവില്ലാത്ത ഒരു ഗ്രീമത്തായുംതോറും ശ്രാംക്ഷയിലായും വുണ്ടാക്കാവുമാണു പൂഞ്ഞാ വഹിച്ചു അതിനെന്ന് ഭാരംകൊണ്ടു കുന്നിനെ വാഴും സിംഗട്ടിലെപ്പോം പൂഞ്ഞവകും വഹിച്ചു താഴുന്ന വല്ലിച്ചു കുണ്ടാക്കുന്ന നാഡിക്കയലും മുന്നാക്കാരംകൊണ്ടു നമ്മുള്ള ശരീരത്തിനെ സ്വീതിയിലുണ്ടാകുന്ന എന്നും ഭാവം ചോട്ടേരും ദ്രിംബാധിക്യങ്ങളും ഏല്ലാ ലതകളുടെയും ചുവട്ടിൽ സാമ്പത്തിംഗം...എന്തെന്നും

ടീട്ടേന്നു കെങ്ങപും മഹ്മുദിന കയറ്റും വോയവും ഇല്ലാത്തവനാഡിൽനീ അന്നം. വജ്രകളുടെ മുളിച്ച കേരംക്കണ്ണോരി ഭാന്തനാരുടെ സ്വാംവം സ്ഥിരത്തുടാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുവാനുണ്ടോ. അജ്ഞനു മുററിനടക്കണ്ണോരി പുഷ്പകൾക്കൊന്തു യോജിക്കുന്ന വള്ളികൾ കാണുവാൻ തടവങ്ങന്നു. അഴൈപ്പാം നീരിന്നു സൂരണ വന്ന മോഹാലാസ്ഫും (വോയക്കണ്ണം) വോയിക്കുന്നു. എന്നും ഭാവും

ഇംഗം തടങ്ങശാക്കലതാം ച തന്നെനിം സുന്ദരിരാമസ്തുഖ്യകാണിന്നും

ത്രഞ്ഞപ്രാപ്തിവുഖ്യം പരിരബ്ദം ധുകാമ-

ദ്യുമാമിത്രിന്നു സാമ്പ്രദാം നീക്കിലും

എന്നും രഹ്യം (സ. 13) അല്ലാരു സീരുതി.

അന്ത്രീക്ഷത്യുടേ സൂരംധിയിള്ളുണ്ടും പ്രമിക്കാവപ്പെട്ടുണ്ടും

ചരമുഖന്നാതും ഹവദാസിംശം ചരമുഖതും ഭത്തം ഭത്തം ||

ഉദ്യമീനാം കമലജുക്കരൈയല്ലാശ്യുടേ പ്രാശനാം

കഛ്ലാലിന്നും കല്പജകലുണ്ണാ കർവ്വത മാനസം മേ || 64 ||

കണ്ണചാട്ടം കൊഞ്ചെണ്ടാത്തു-ലിച്ചാക്കിയും വില്ലിവില്ലാട്ടവും ഒപ്പ-

ന്നുഞ്ഞാതാംപ്രമിക്കാവപ്പെട്ടുമാദ്ദാരും കി നീരിപ്പുക്കിലുംപ്രപുഡ്രതി

ബീംചാട്ടം താരരഫ്റ്റുക്കു-ഭുലജുലാളജാളം ഒരുന്ന് നന്നായും

തൊന്ന് ചാലേ കണ്ണ നല്ലാർന്നിരി കല്പജതാവിശ്വാസ്ത്വാക്കിട്ടുന്നത്

|| 64 ||

ശ്രൂ. 64 കണ്ണചാട്ടം.....ഗ്രൂപ്പത്തി പ്രൂഢകാവപ്പെട്ടുമുഖായിൽ ഉടലിൽ കണ്ണചാട്ടം കൊഞ്ചെണ്ടാത്തു...അംഗക്കും പില്ലിവില്ലാട്ടവും ഒപ്പൻ്ന് അഞ്ചുവാത എ നീംപുൽക്കു ഓഫ്റ്റുട്ടുരും എന്നും അന്താരാം. ഒപ്പമിച്ചാവ ത്രിവിശ്വാത അവസാനത്തിൽ, ശരീരംശിൽ, ഇഴക്കുന്ന ക്രൂരകശാട്ടം മുലമെട്ടുക ശ്രാട്ടം അടുന്ന പുരിക്കണ്ണാട്ടം തുടി നീ പുൽക്കുന്നതിനെ ഓൺപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും. പ്രേമക്കോപം പ്രേമംനിമിത്താശാകന്ന ദകാപം. പ്രശ്നാക്കലാം. “ഒന്നശ്ശുരാഗപത്രായി സ്നേഹിന്നും പരിതനിമീവന്നും വദതി. തദ്ദേശി തന്നോം പ്രേമശ്ശും തുടി വിഡവക്കും” എന്നും സുമാരാമണി.

മീംചാട്ടം.....നന്നായും ദസ്യാജ്ഞത്തുടെ ചാട്ടീക്കാളി, താമരപ്പുമുഖം, ഉലയുന്ന ബാഡിക്കും എന്നിവരും തൊന്ന് ചാലേ...നീരു തൊന്ന് അംഗത്വം കാണുന്ന നല്ല നാറിനും മുടി നല്ലാർന്നും അംഗാഡിപ്പും പുശ. സുന്ദരി എന്നു രജുവിയവും ദിനമിം, കല്പജത...ബാഡിട്ടുന്നു എന്നജ്ഞതിൽ കല്പജത ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പുകാരം ഭോജിക്കുന്ന പുശകൾ കാണാർന്നുണ്ടും ഏ കണ്ണു മനസ്സു സംഭന്ധകൊണ്ടു തുടങ്ങാം ചിന്ന ഭാവം. പുശ ഉഖിലു മീൻ

மாடும் தாழைமொட்டு கூடிம் ஏற்றுவிவ காளைவெயாரு, நீலென்ற கடங்கஷ்தியெண்ட யூம் யூக்காத்தியெண்டியும் பூரீக்காத்தியெண்டியும் ஸ் முதியுள்ளாயி தொகை அரசுப்படிம் கூடுவுக்காயித்தீக்கள் பூண்டு காவு. அல்லாகுராரம் ஸ் முதி?

ശ്രീക്കുമാരൻ ശ്രീകുമാരൻ ശ്രീകുമാരൻ

ବ୍ରାହ୍ମିଣଙ୍କାରାତ୍ମକାବ୍ୟାକ୍ଷମିତିପଦ୍ମା ଯେଣାଟିଲୁଗନ୍ତିରଙ୍ଗମ୍ ॥

ഉറുളത്തീരുഷാസി നൈറന്റീരാസം പ്രശ്നങ്ങളും ഗണിക്കാം

ହୀ ପିତ୍ରଙ୍କ ଏବଂ ହିମଜଳଫେରୁ ଯାତରାଣ୍ଟିଲ୍ଲୁ ପରିଦିନୀ ॥ ୬୫ ॥

வீணாலாடு! கத்திச்சு இலாகமலாகரிட்டுக்கீல்களினாட்டுக்கீர்ணம்!

ലുപ്പാനാത്മാ തൃഷ്ണി കൊഞ്ചിത്രമുഖ്യം ആളുള്ള ജീവിക്കും ചെന്നിണ്ണാശ്വരി

ଓবিলাস কুমাৰ পুজুৱায়েকৰি পুলক সময়তাৰ বেগম ওৱাৰোৱাকাৰী

ତମଙ୍ଗାରାଲେକୁଣ୍ଡ ଓହମି ଥୁଫୁଳକିନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିଣ୍ଟିକଣଙ୍କ ନୁହନ୍ତି ॥ 65 ॥

ശ്രൂ. 65 വീണാലാപ്പേ! ഗംഗാലും അല്ലെങ്കാം സുരസി, വീണയു

வசகியவைக்கும்பொதனூல்லூர்வெள்ளுக் குஜ்தக்கிராபதி தவங்கூத்துவம் எடுப்பது (மலை) நா. 2.

ചേണ്ടാന്നു.....കാരം കുറിച്ചായി വികാസിച്ച നില്ലുന്ന താമ
പ്രോഫകൾ പുലർക്കാലത്തു് അധികമായി എററിരിക്കുന്ന കാരം, പുലർച്ച
കുറ വിട്ടുന്ന താമരകളോടുകൂടി പത്രികകളിൽ സ്ഥാപിച്ചു, സമ്പര്കിച്ചു,
വന്ന കാരം മലയമല കാരിന്റെ സൗംഖ്യവും ശൈത്യവും ധനി. മുള
യുള്ളിലും ശാഖയും ധനി. താമരപ്പുണ്ണകൾ ശൈത്യവും സൗം
ഖ്യവും ധനി. പുലർസമയത്തു് ഒന്നരു വരുത്തണംതെങ്ങളും, അതുകൊണ്ടു
മറ്റായം ശ്രദ്ധാർക്കാത്തതു്; എന്നു് അഭിപ്രായം. ശസ്യാസ്ഥലവി ധനി.
താനാരാ.....നുനു ഏൻ്റെ ദേഹത്തിൽ വിശദപ്പു് ഉണ്ടാക്കും. നിഞ്ഞ
യം. ശൈത്യബിന്ദുസമീതനായ വായു വന്ന ശരീരങ്ങിൽ സ്ഫുരിക്കുന്നും,
സുവംശംു് ഉണ്ടാക്കും; എന്നാൽ എന്നീക്കു് അതു വിചരിതാവസ്ഥജനി
പ്പീക്കും. ഇവിടെ നായകന്റെ വിരുദ്ധത്തിക്കു് നാത ധനി. ഇലക്കാരം വി
ഷമം.

விழும் வழியைத் தடு வரக்காக்குவதைப் பற்றி ஒரு கணம் உக்கிளா.

മത "ജീക്പാണോ"വലിത്തെപ്പുണ്ടുള്ളതെങ്കിൽ കണ്ണകാണ്ണേയും

ദേവകൈകാര്യമുണ്ട്. രഹ്യതാഴ്വ്വേഷമായുള്ളിനിതാക്ഷാഃ ||

വാപീഹംസാ ഇവശിസമിച്ചാഭാഷിനഃ സ്വരയൻി

പ്രാഗസ്ഥാകം പ്രണഖ്യപവലം കാന്തിമിദ്യാശരാണി ॥ 66 ॥

ദേനാമഞ്ചുകല്ലുരിംശാണ്ടിറിന ശ്രദ്ധാദിത്താടം പക്ഷിമോദ്ദോ-
നാദൈന്യം ചെത്തു പുൽക്കീടുണിമിഴിയിളക്കിപ്രമാപല്യം മാർ-
മദം കൊക്കാഞ്ചുവും ബൊയ്യും ലൈഡരംഡുനാജഡരാ തമിൽപ്പുകൾം
ഇനം നോം തജ്ജളിക്കപ്പെന്നാൽ ചിലാടിനാഡിജാനാധാപ്പിച്ചിടുണം

॥ 66 ॥

ശ്രൂ. 66. ദേനാമഞ്ച.....ചാപല്യമാർം റേഗിയായി കു
കിയം നീം കഴുതും ഇഷക്കിയും ഒരോ ചിറകതമിൽ ചെത്തും അന്നരാഗം
കൊണ്ട് പല ചാപലതകൾ കാണിച്ചു മാറം.....പ്പുകൾം മാറംകൊക്കാ
ഡിവിസം തമിൽ പക്ഷിം പൊയ്യും ലൈഡരംഡുനാജഡരാ എന്നും അന്നപയം,
സംവയാനത്തിൽ കൊക്കെക്കാണ്ട് താമരവളജം ആണിനേരിതു ചെണ്ണിറു
ബെണ്ണിക്കേരിതും ആണിനും എന്ന മട്ട മാരിക്കൊട്ടതും താമരപ്പൊയ്യും കഴി
ക്കുന്ന അരയനാജഡരാ. മാറം.....ചുട്ടിനു ദിനു നമ്മ കയമിച്ച കഴി
ചു ചില ദിവിസങ്കളെ വാന്തിപ്പിക്കുന്നു. ‘കാന്തിമിദ്യാശരാണി’ എന്ന മുല
അനിം കാന്തികാന്യാഘാണി’ എന്ന പാരാന്തരം പ്രജ്ഞവ്യം. ദേനാമഞ്ച
സ്രൂക്കൽ കുകന്നതുംകുരുക്കുന്നു സംഗീതസ്ത്രതി ഉണ്ടാകുന്ന ശ്രൂണം അടി
പ്രായം. പക്ഷിമോ.....പുൽക്കീടു ശ്രദ്ധാദിഷ്വിശ്രജനത ധനിപ്പിക്കു
നു. തിലതണ്ണുലകാലിംഗനമെന്ന മാനവദൻ. തിലതണ്ണു പക്ഷിക്കണം അ
നംഗരംഗം മന്ത്രതാം പടലത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക പക്ഷിം
തജ്ജളിൽ വീടിക മരുന്നാതിനെ ഒപ്പുപിട്ടുകുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെഞ്ഞനുതു
കയ പ്രേമചിഹ്നങ്ങൾ.

പല്ലിപ്പുണ്ടെല്ലും പൊഴിയും പ്രേമവഗം ദുഫ്പാൻ

കൊള്ളുന്നു താനക്കുമ്പിവാതനവലം വല്ലാഡാഃ

എന്നും ഉള്ളിനീലിപിസങ്കേദഗം ചിലാടിനും പക്കലും നമ്മ അവിയുക്തമാ
രായിട്ടാണ കഴിനേരുടിയതെന്ന ധനാം. സംശയകളിൽ അരയനാജഡരാ
വിഹരിക്കുന്നതു കാണുന്നോരു, മുന്പുനാം തമിൽ രമിച്ച ചില ദിവിസങ്ക
ജപ്പറി കാമ്പുണ്ടാകുന്ന എന്ന ഭാവം. അഭ്യസരം സംഭാശവാക്കരിയുംകയും
സ്ത്രീതിയുംകയും നശാരം.

നഞ്ചു ദിശുജ്ഞുപദി സരണിഃ ക്രാപി നാമേ കലാനാം

സദ്യഃ സ്ത്രീദ്യുക്കശജ്ഞനാം സാദ്രുനിക്കാരബാബുപ്പിഃ ॥

ആകുപദത്യാമദയമല്ലിലോകാരവേഃ കൈരവിണ്ണു-

മാശാഡു ത്രാന്കുശലമന്നാം നിത്യാഘാണം മുഖപ്പി

॥ 67 ॥

പാടെ കണ്ണപാടിയുന്നിനാകാലകളിൽ വിട്ടപാദവല്ലാശക്ഷം
കേരോക്കും മണിക്കൂറിരാത്രെടി പൊടിയുന്നാവബം കുന്നമാശി
കുട്ടം മാലോട്ടുടക്കിക്കുട്ടിനില്ലിക്കാലാഹല താങ്കരണനാ-
ത്തീട്ടിനോംളാത്തിട്ടനോന്തി തവ ക്രമം ഞാൻ പ്രഭാതങ്ങൾതോടു

|| 67 ||

ദ്രോ. 67. പാടെ.....പ്രൂഢാദിയുട്ടോന്തെ കുന്നിന് ദുർപ്പിത
നീനു കലകളിടെ നായകനായ ചതുരൻ അരകനാവല്ലാശയ്യും. ചതുരൻ അസ്ത്ര
മിച്ചുംതയുള്ളി. അതു കമിന്നാട്ടുംഡികും നേരംബാധില്ല. എന്നിട്ടുനോന്താ-
ഡാവം. കേരോക്കും.....കുന്നമായി ഉടനുജാക്കനു മന്ത്രായ കുന്ന
നീകു ധാരാഴും പൊഴിയുന്ന ആവുപാകനു കണ്ണോട്ടുടാം. ഒരുപടി ശൈലി,
ശരായിക്കുംഡോതകും. കുട്ടം.....കുടി അധികമായി ദിവിച്ചുകൊണ്ടു കമ്പി
നി.....തൊത്തീട്ടിനോം ആവുപാകപാല്ലു വണ്ണേകളിടെ ശബ്ദംകൊണ്ടു
കരയുണ്ടാരു, കരയുന്നതു കാണിന്നാരു, വാഞ്ചകളിടെ ശബ്ദം കമ്പിനില്ലെട
വിലുപം, എന്ന ഡാവം. ഓത്തിട്ടനേ...ഡോഡം അയ്യി! ഞാൻ തവ
പ്രഭാതങ്ങൾതോടു കശലു ബാത്തിട്ടനോൻ എന്നു് അന്നപാലം. അല്ലഞ്ചും
പ്രയസി! നീനക്കു് ഓരോ തീവി സവം, പ്രഭാതത്തിൽ, കശലു ഉണ്ടോകനാതിനു
ഞാൻ പ്രംതമിക്കും. കുറലും നീനക്കു് ഇപ്പുകാരം ഒരു ദിവം സംഭവിക്കു
ണ്ണു്. നമ്മുക്കു ക്രമിച്ചിരുന്ന സുവം അംബവിക്കവാൻ ഇട്ടുകടക്കു എന്നു
ഞാൻ പ്രംതമിക്കും എന്ന ഭാവം. ഇവിടെ പ്രഭാതകുംഭാജനു കമ്പിനില്ലിൽ
വിനുഹിന്നീയമംഞ്ഞ തുരുപ്പിച്ചിരിക്കും. കമ്പിനി നാലിക, ചതുരൻ
നായകൻ, മണിക്കൂറിൽ, ശരായലു കുന്നു്, അള്ളിക്കാലാഹലം കരച്ചിൽ,
അലക്കാഡം തുപകും. നായികയുടെ വിശ്വാവസ്ഥയെ സ്വരീപ്പിക്കുന്നതു
കൊണ്ടു സ്വീതിയും ധ്രൂവിനുമാക്കും.

പ്രേക്ഷ ചാരം പ്രക്തിരംഭനീയംഗി ചുംബേന്തുവീംവെ-
ക്രീഡാവാപീമധുകരകളാലുപാദാനിലാദ്യാഃ ||

തത്പാധ്യം യു മുഹാത്മാസ്തുനീയേ തെ സമഗ്രാ

അനാം ഒന്നെ കിമിച്ചി രഥംനുദ്ധരം രഥം പദാത്മാഃ || 68 ||

ഒന്നനും തീർച്ചയായെന്നപ്രക്തിശതാസസ്വംഗി! യാദ്ധുംബുവരും,
പിന്നേക്കുളിത്തൊക്കും, മരളമളി, മുളകാരുംതാഴ്ചിളിതൊരും

മുനം നീനാനികത്തില്ലപ്പരിവ മെന്നീലിജ്ഞങ്ങളുംനാക്കിഞ്ചും

ചെവന്നുംഡിക്കാവതില്ലിനുനുംകുളുവന്നുകൈക്കുണ്ണം || 68 ||

ദ്രോ. 68. ഒന്നനും....സർവ്വംഗി എൻ പ്രക്തിസമസ
സവംഗി എന്നും ഒന്നു തീർച്ചയാഡു്, എൻ പ്രക്തിശതാസസ്വംഗി!
സുന്ദരി. സംബുദ്ധി. അല്ലഞ്ചും പ്രക്തിരംഭനീയാഡി ശരീരങ്ങതാടക്കുടിലു

പഴെ, എന്നാൽ ഒക്കെ കാഞ്ചം തീർച്ചയാഡി, തീർച്ചപ്പെട്ട്. അതുപോലുള്ളവയുംതൊക്കെ പരിപ്പുൾഖായ ചാരൻ, ലഭിശാസ്രിപ്പ്, ദരഖ്സന വണ്ണ്, മരവായു മുതലായവയെല്ലാം മുന്നാം.....മൈന്നാക്കി മുൻപു നീ അടക്കത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അധികമായിത്തന്നെ ഈ വന്നുക്കൂടി മുന്നാവരജായാഡിയെന്നു. എന്നാ.....വസ്തുക്കെല്ലാനും എന്നാൽ ഇന്ന് ഈ നല്ല വന്നുക്കൂടി കൊന്നും ഒക്കെവയും എന്നാടിക്കാവതില്ല. എന്നായ നീ അകന്നാറിക്കുന്ന ഇന്ന് ഈ ഉംഖും പ്രദാദിക്കും രച്ചവന്നു കൂടി അല്ലായിട്ടും എന്നാക്കുന്ന സംശയാപനത്തെ തന്നെനില്ല. ഇവയുടെ മുതൽ കണ്ണ തൊൻ ഒന്നേതാഫിക്കുന്നീ ക്ലേം ഭാവം. നീ അടക്കിയുന്നപ്പോൾ പ്രദാദിക്കും രഥനീച്ചങ്ങളായിരുന്നു. അകന്നപ്പോൾ അവ എന്നു പ്രീണിട്ടുകൊണ്ടവിധായിരുന്നതിനീൻ. അതു കൊണ്ടു് അവയുടെ അതനുബന്ധനക്കുതും നീംകുറ സംഗമിലുംകൊണ്ടു സംഭവി ചുതനും സിലിക്കും. അവയുടെ വിനോദകാരിത്വം ഇച്ചുപാർ ഏനിക്കു് അനു ഫോസിലുംകൊണ്ടു ഭാശപാധികം എന്ന സ്പഷ്ടം. ഒന്നു പ്രദാദി കുറക്കു പ്രക്രിയ മരണീയതായും വിനോദനാക്കതിയേം ഇല്ലെന്നുള്ള ഒക്കെ കാഞ്ചം. തീർച്ചയായു് എൻ്റെ അംഗങ്ങാംകുത്തു തീർച്ചയായി. പ്രക്രിയ സർസസർല്ലാംഗി പ്രദാദിക്കുടെ അഹമ്മാക്കുതും സോപാധികം. എന്നാൽ നീംകുറ മുതൽഅംകുതും മുത്തു സ്വഭാവവുന്നതു്, മുത്തു സ്വഭാവവുന്ന സിലിം. എന്ന് അടക്കപ്പോയും.

ത്യാഹാസീനാമലഗംഗമനാമാലപന്തീംഹസന്തീം
ഹർഷണാമഞ്ചാം റഹാസി മാസാ വാസപദ്മാം യാം യാം യാം ॥

അക്ഷു്ംാ താം താം താം മ ബഹിരിഹാപദ്മഃതാസ്തീക്ക വിശ്വാഗേ
വിദ്യേശത തദ്വിളണിതകജ്ഞാനന്നു സഹാലും വിശ്വാഗാഃ ॥ 69 ॥

നീനെഞ്ചാരഞ്ചികന്നിട്ടലഗമനി നടന്നിട്ട സല്ലാപമാന്നി—
ട്ടന്നല്ല പുന്നവിരിക്കുണ്ടും റഹാസി രജസാഹാഭാണിപ്രകാരം
എന്നരിക്കണ്ണാലെ കാണംനീല വെളിവിലെഴുക്കണ്ണിനാൽക്കണ്ടികാന്തീ—
ട്ടനീംവേർപ്പാടിൽ രേഖപാടകളിവന്നതുവച്ചായിരും പെട്ടിട്ടാതു ॥ 69 ॥

ഡ്രോ 69. നീനെ.....നീല നീനെ സമീപത്തു് ഇരിക്കുന്നവളായും
മരമായി നടക്കുന്നവളായും സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നവളായും വിജനത്തിൽ
സ്ഥിതിമെയ്യു രേംഗാരചാപല്ലും കാണിക്കുന്നവളായും, ഇപ്പുകാരമല്ലാം
എൻ്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു കാണുന്ന നീലക്കുളം; പിലപ്പോരു നീ അടക്കിരിക്കു
നീതായി വിചാരിക്കും; പിലപ്പോരു നടക്കുന്നവളായി, പിലപ്പോരു സംഭാ
ഷണം ചെയ്യുന്നവളായി, പിലപ്പോരു രേംഗാരചാപല്ലും കാണിക്കുന്നവ
ംയാം. ഇപ്പുകുളം ചെപ്പുകുരു ചെപ്പുകുരു സ്ഥാപിക്കുന്നതുവളാം
വെളിവി.....കാന്തിട്ടു നീംകുറ ചെപ്പുകുരു സ്ഥാപിക്കുന്നതുവളാം

ന്തരുക്കാണ്ട് അവ അസഭവാസിലെകാത്തതിനാൽ ഇന്നീ വേർപ്പാടിൽ, ഇന്നോളപ്പുകാരം ഉണ്ടായ വിരഹത്തിൽ ഒവർപ്പാട്.....പെട്ടിട്ടന്തു ഇവന്ന അശങ്ക വാച്ചു് എയിരം വേർപ്പാടുകൾ പെട്ടിട്ടന്തു എന്നോ അന്തരം, ഇരു ഏനിക്കു സകകം വർദ്ധിച്ചു് എയിരം, അബാഡ്യു, ഒവർപ്പാടുകൾ സംഖ്യി ക്കുന്ന. നീ വേർപെട്ടപ്പും നീ ചെയ്യുന്ന മിന്നാധരങ്ങളായ അസംഖ്യം ചേഷ്ടകളും വേർപെട്ട്. നിന്നെപ്പുംലെ അവയേയും ഏനിക്കു കാണാവാൻ നിലുത്തിജ്ഞില്ലാതെയായി. അതുകൊണ്ടു് അയികും ദേവം ഉണ്ടു് എന്ന കാവം. വിരഹികളുടെ യാത്രയും സ്ഥിതിയെല്ലാതു ഇവിടെ മഹാകവി പ്രതിപാദിച്ചി രിക്കുന്നതു്. ദ്രോകത്തിലെന്റെ ചതുർത്തിപാദം അയികും എഴംഗമരായിരി ക്കുന്ന. കാഴ്ചിബാശം അസുഖംജനകമായ പദ്ധതി !

സപപ്പേനപി തും മു ന സുലക്ഷാ ധ്രൂവനിപ്രാഗമത്പാ—

ദേഹാഘപീഡിയാദിമന്നിശ്ചിലം വേവനീയാ ന ത്രിശാ : ||

സുത്രം താപാദപ്പട ച മനസ്തത്താത്‌പതിപ്പേജ്ഞാൻ—

മദ്യഫ്രാലും ഫദ്ദിതി ഹച്ചയ്ക്കുവ വാകം നീ ചെവം || 70

നിന്നൊസപ്പേനത്തിലും കാശതു വിശ്വമുറക്കം വരാണതിട്ടിംഗാ ഒരു

പിന്നൊക്കെന്നീതമുഖം ശരിലായിലെഴുതിക്കൊക്കിവാരം പ്രജാസം,

എന്നല്ലിരഞ്ഞാപദ്ധതിജ്ഞിനു പണി നിൽക്കിപ്പുന്നാരോന്നാിലക്കാ—

ജുന്നിന്പൊരു തത്തുടയ്ക്കാനിതു നിടിലത്തം ക്രഷ്ണ ദൈഖാദേവം || 70 ||

ദ്രോ. 70. വിരഹികരക്കു സംശ്രൂപം പ്രതിത്തി സപപ്പേനം എന്നിവ അംഗീക്കേ, പ്രീഡാനഗസ്പുഷ്ടിജ്ഞാഖ വന്നുക്കൊള്ള സ്ഥാനിക്കു, എന്നിങ്ങനെ വിനോദാവായങ്ങൾ നാല്പുംബിയലക്കുന്ന.

വിശ്വാസവസ്ഥാസ്ത്ര പ്രിജനനാസ്ത്രജ്ഞാനംവാം

തത്തയിത്രം കമ്മ സ.പനാസമിച്ച ദർന്മപി

തദംഗസ്പുഷ്ടാനാശപനതവതാം സ്ഥാനമപി

പ്രതീകാരാനന്ദവ്യാമിതനനാം കേപി ഗദിതഃ

എന്ന മുണ്ടപതാകം ചതുർബ്ദിഡിയാപായങ്ങളിൽ “കാമാഭ്രാജത്തിട്ടം” ഇത്യാദി (ദ്രോ. 63) പദ്ധതുകാണ്ട മുൻകൊപ്പാളിനിന്തം സംശ്രദ്ധംശനം അശക്രൂം എന്ന സിലുപിക്കുന്നു. “വീണാലാഡോ!” (ദ്രോ. 67) ഇത്യാദി പദ്ധതിൽ നിന്നു തദംഗസ്പുഷ്ടാനാശപനതവതാം വിക്കാരകരമല്ലെന്നവും. അവശ്യങ്ങിച്ചിരി ക്കുന്നതു് രണ്ടു ഉവായങ്ങളുംകുന്നു. സപപ്പേനദർന്മവും പ്രതിക്രിഡിനവും; ഇവക്കാണ്ടു് വിരഹവുമാശമനം അശാശ്വരഭാസ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നിന്നേന്ന.....മേ അഹോ മു നിന്നൊ ഉരക്കം വരാണതിട്ട സപപ്പേന തത്തിലും കാശമുഖ വിശ്വം എന്നോ അന്തരം. ക്രഷ്ണ! എന്നിക്കുന്നെന്ന ഉറക്കു വരായ്ക്കും സപപ്പേനത്തിൽക്കുടി കാശാവാൻ നിലുത്തിജ്ഞില്ലാതെയെരുണ്ണി.

അരവേഹാ ജാഗ്രതയിൽ കാണുന്നതു് അബാല്യും. അതു പോകട്ട. ഏന്നാൽ സപപുന്തിലും കാണുവാൻ പാടില്ലാതെയായജലം എന്നോ അഭിപ്രാധം. സപള്ളും ഉറക്കത്തിൽ കാണുന്നതു്. “സപപുന്തി സുപ്പാസു വിജ്ഞാനം” എന്ന വിശദം പിന്നെ.....പ്രയാസം പിന്നെ ശിലയിലെഴുതി നോക്കീടു വാണം കണ്ണീരു മുലം പ്രഖ്യാസം എന്നോ അന്വച്ചം. ഏന്നാൽ ചീതും എഴുതി കണ്ണു വിഡോട്ടിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചുകും അതും സാധിക്കുന്നില്ല. അതിനു വിചാരിക്കുന്നുംതന്നെ കണ്ണീരു വെള്ളം വന്ന നീറയുണ്ട്. അതു കാഴ്തയിലും തെയ്യക്കുന്നു എന്ന ഭാവം.

ബഹുചാരണത്താലെല്ലറിയീട്ടിനു പക്ഷ്യപ്പാ
എന്ന ഭാഗവതം. (ഈ. 1)

എന്നല്ല.....പ്രാണം എന്നല്ല ഉംതാപം ഉജ്ജ ഉജ്ജിനു നീത്രപി പ്രാണം പണി എന്നോ അന്വച്ചം. അതും മല്ല സക്കന്ത്രാടക്കുടിയും മനസ്സിനു നീനുപുറി വിചാരിക്കുന്നും പ്രഖ്യാസമായി. ഉറക്കമില്ലായ്ക്കും സപപുന്തി. കണ്ണീരു നീമീത്തം (ശിലയിൽ എഴുതുന്നതും കാണുന്നതും) ചീതും ശനം, സക്കന്ത്രകാണ്ട വിചാരം എന്നവിൽ എന്നിക്കു തീരു സാധിക്കാതെയും യിത്തീർന്ന എന്ന ഭാവം. നീത്രപിപ്രാണം വിചാരിക്കുന്നതിനും, സുരിക്ക നീതിനും, സുരണായും വിഹമിക്കുന്നു വിഡോട്ടിക്കുംതു വെള്ളം. കന്നാക്കുന്നു.

വസ്തുനാമാസ്ത്രതാനാം തല്ലാത്രവനം ദർശനാൽ

സുരണാൽ കീർത്താദപാപി സംന്ദരം ധീമുഖതാ ഭവേത്,

എന്ന ശുഡാകരം ഭാരോന്നി.....ദൈവവം കാംരാനിലേയ്ക്കായും ഉന്നിവും ദിഷ്ടവേദവം നീടിലതടം തച്ചടയ്ക്കിതു കഴുടേ! എന്നോ അന്വച്ചം മുൻപു പറഞ്ഞ കാഞ്ഞവും മച്ചുണ്ണുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുംതന്നെ അക്കാനു നായ വിധി ഏക്കുറ എന്നറിഞ്ഞു, നീരുകയെ തല്ലിപ്പുളിക്കുന്നു. കഴുടം! ഭാരോന്നിലേക്കായും സ.പുനം കാണുവാൻ വേണ്ടി ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുക, മനിശിലയിൽ ചീതും ഏകുക, കാണുക, വിചാരിക്കുക, എന്നിവയിൽ ഓരാനീഡിലും. തച്ചടയ്ക്കന്നിതു പീഡ്യേയിക്കുദോതകം. ദിഷ്ടദൈവം സംക്ഷാൽ പ്രിയജന്മമാഗമാഗ്രാഹം എന്നിക്കു തന്നുന്നില്ല. അതുവേണ്ട പോകട്ട. എന്നിക്കു സപപുന്തിയിൽ അതു കീടിയാൽമതി. അതുകുണ്ടു തുപ്പനായിക്കൊള്ളാം. എന്നാൽ അതിനും സംഗതി വരുത്തുന്നില്ല. ദൈവം അതിനു മുൻതന്നു എന്നോ അഭിപ്രായം കുപ്പുമേ സങ്കാധിക്കുദുരോതകം. ഏക്കുറ അംശവം മുഖ വീയാ ആ ശശ്ലാ എന്നോ അഭിപ്രാധം. “താമാലിവു പ്രഖ്യയ കുപിതാം ധാരുരാബഗദ്ധിലാഡാം” (ഒമ്മാ. ഉ. ഭ.) മുതുദി പദ്ധതികൾനുംരായു.

സന്താനാദാലൈ-പ്രൂത്തുവിനെതിരെയെത്തുക്കുവക്കുന്നു—

നാശാബദവേദ്യഃ കീഴ്പി കശകാശാവലംബവു പരംനേന്നു ||

கள்ளுவிரை வாசிசுவி! ஈவை தபத் பவங்களைவாடும்
பூணாக் பூணையூரி! ந விரைவை நவூலாம் யாறவைம் || 71 ||
இனங்குபூங்களாக. வெய்துக்கருவுரையின் நின்றவிபூங்களும்
களிங்களதில் உறைஞபூங்கிக்கருவுரை சிலுக்குங்களை வூரிகாலை
கள்ளுதபம் ஷ்ணா இரங் இழுமதிசுவி! எனான், நின்ற காலங்கள் ஸதூம்,
கள்ளுதுங்குந்துதாஞ்சுந்திரு கங்களைக்குபூணை பூணை கம!

|| 71 ||

డ్రో. 71 ஹன்ட்..... சூரியாலே வலிய ஈக்கநிதி அகை
பெட்டு வெய்து நாலீடுகளை விரைவதின்றி ஏற்பிக்குத்தித், ஒளங்போ
லெ நிலைமையை ஜீவிதாஸை வகுக்குவதைக்காண்டு. வெய்துக்களையுறவுள்ள
வெய்துக்களை கரைய முட்டியும், வெய்துக்களை அவசியம் கண்டு, என்ற
நாக்கி நிலைமை நாலீடு பூவா..... என் விரைவத்தின்றி ஏற்பிக்கு
வும் ஈக்கதித்து முறையிடத்திற்கும் யானி. தஞ்சைஜெப்பிடிகர் தீஷ்டெப்புலின்றி
இதும் முன்னாலீடு நிலைமை பூவாடு. இங்கு, ஒளங்களிலும். “காலங்கால முன்னால்”
என்ற மூவர்த்தைக்கரம். அதற்குப் பொதுமான எதிர்நிறம் தீஷ்டெப்புலமென்ற யானி வ
லியல் ஈக்கிணிமூட்டு விஸ்திக்களைவும் நிலைமையை பூஜு கிடியாக நாக்கி
நோக்குடி பார்க்கிறோம். நாக்குலி கூடும் “நதிகெட்டாக புவி எலும் தினம்”
என்ற கவியாகும் ஸ்ரீத்தவா. ஈது சிபாவு, எருள் ஈது மூலமாக கூற நாக்க
நிலகிலூனாதுகொண்டு ஜீவிக்கின்ற என்ற எவும். பூரித் தூரிப்பினாலை
கிடக்கவேண்டும். களூதப்..... ஸ்ரீது ஜுமதிதீவி நொன் கழுதால் பூளு
ஶரங் நிலைகளை காலங்கள் பஸ்தும் என்று என்று. நொன் விஸ்தாஷ்தாகுடி
நிலைகளை காலுபடியும் பஸ்துமென்று பரவுகிற. காலங்கள் ஸ்ரீதும் பூளு
நொன்களை வெளியிட யானி. நீங்களை காலங்கள் பஸ்தும் என்ற காலத்தித்,
வகூம் வங்குமானமுறையிறிக்களை எலுமிலும் எது தேங்குமானி நெகிக்கூ
வுகாதலும், புதைத் தூங்காயில் வாயிடுகின்றும். களூ... பூளங்காமே பூள
நொன்மே! என்ற பூளங்கள் கங்கைமொசை கழுதுதுவது தாஞ்சுநையித் தூங்கும்
அனாபாலம். என்ற ஜீவகாலம் ஸஂபுலி. என்ற ஜீவநை வழிரை கங்கூ
பெட்டு நொன் கழுத்திலென்ற எரித்து வகுக்கவேண்டும் பூளங்கள். களூதுவது
ஸ்ரீது நொன்களை வெல்லித்தீவகை பூரைப்பெட்டு கழுத்திலென்ற பொருவரையை
ஒத்திடும் என்றுமேயிருக்கிறது. பூளங்காமே! நீங்களை பூளங்களை நொன்மை
க்கொண்டு உடமையால் நொன்கள் அந்தாலும் குடாதெ என்கிற ஸ்ரீது நொன்மை பூயு
பூளங்கள் புரித்தகை விடுவதால் நிபுணத்தியிலூ. ஈதுகொண்டு ராவி என்ற நூல்
ஈதிக்காலையிலூன், என்றுமேயிருக்கிறது. விரைவும், பூவாக்கின்றும், வெய
க்கும் கர; அலகுாரம் பூவகர்.

ഗ്രാവേദ്യർഗ്ഗൈതെസ്യുകവീഭാദിക്രിച്ചാ

തദ്യറക്ഷപം വിതന മനസ്സുപി തെല്ലോർവിക്കാദേശഃ ||

ബോധവത്താസ്യുവിരഹമനഭുസ്യന്നനാനീവ ഇഷ്ടാ-

ശ്വിദിതാത്ക്ക്ലോ യഹര ശലഭിഭാവഹായാന്തുധീരാഃ || 72 ||

നഞ്ചോമഞ്ചപ്പാട്ട്, പിന്നനകവീത, പച്ചതരം വേണവീഭാദിഭേദത-

നാഭ്ലോജാരോ വിഭാദംവഴി എദയമൈശിച്ചാട്ടിഭേദംപസിക്രൂ;

അബ്ലൈക്കിൽ, ദൈത്യമില്ലാത്തവർ വിരുക്കക്കാക്കുത്തക്ക്ലോകൊം

ചുല്ലംഖിച്ചാളിഡയന്തം വിരഹദമനനനിങ്പുംരാഡയപ്പുംരാലയാകം

|| 72 ||

ദ്രോ. 72. നഞ്ചോമഞ്ചപ്പാട്ട്.....ക്രാഡപസിക്രൂ സംഗീതം, കവിത, പലതരം ഓടക്കശല്ല്, വീം മുതലാഘവഭേദനവേണ്ട ഇരാറം ഓരോ വിഭാഗം ഒങ്ങളിൽ ഒരുപ്പുള്ള എഴും ത്രിജനിന്ന ദിവം ഓചിച്ചു് അകലാത്തില്ലാക്കി നീ സമാധാനഹയിരിക്കു. നാഡിക്കയുടു വിവിധ കലാവൈദ്യും ധനി. കവിത നാഡിക്കയു കാവുന്നിമ്മാഞ്ചേരാശലഭവും റാംദാഡ്യത്രാവും സിലബിച്ചി ചുണ്ണം വ്യജിക്കാന പുത്രകാലഭേദത മലഭാജിസ്തീക്കളുടു വിദ്യാഭ്യാസത്തി ത പാദ്യവിശ്വാസഭാര്ത്ത ഒരു ലാലുവാച ചരാച പദ്മം പുത്രാർഥത്തിൽ കാ ണാം. അതു അട്ടിക്കാളിഡനു. ഉഛ്വസ്ത്രാവിശ്വാസഭാര്ത്ത ഏന്ന കമ്മം. അനാദ മാധിക്കുദ്ദോതകം. അബ്ലൈക്കിൽ ശാഖാഭാര്ത്ത ജീവിച്ചി ബ്ലൈക്കിൽ ദൈത്യമില്ലാത്തവർ.....ധാക്കം നന്നുണ്ട കത്തതു കരയുന്ന ജനങ്ങൾ വിരുക്കപ്പോലെ ചാഡിന്തീരുന്ന ഉഛ്വസ്ത്രാ മാനാഭവദനകാംട്ട് അതി രില്ലാതെ നിലവിട്ട്, അളക്കിത്തുറുന്ന വിരുക്കാഗ്രിയിൽ പാറാഡിപ്പുംരാലു ചാ സവാചി നഗരിക്കം. തീജ്ഞം വിരുക്കനാഭവാലു വിരുക്കത്തിനു് ഉഛ്വസ്ത്രാ ഏന്ന ഫാവം. അതു വിരുദ്ധദിവഭേദത അധികാരായി വർഖിപ്പിക്കും. ദിവം ശംതി പ്രവുല്ലരായി വരച്ചുവാരു മഹം നാശമായിരിക്കു

ഉഛ്വസ്ത്രാകാരിഭാരിന്ദനംകാരാഭാജ്ഞാ—

മൊക്കപ്പോരിനിനു പുക്കന്തു ചെമേ

ഉഛ്വിലിക്കണ്ണാത മന്മ പാവകൻ തദ്ദിഡൈഴനാരുട്ടാരിതപ്പുരാം. ഏന്നു് കൂജ്ഞഗാമ നോക്കക അലക്കംരം ത്രപകവും ഉപമയം.

നാംഗേ ചുഷാം വഹാസി മുകരം നനക്ഷിശാ പ്രീഷിശാ ന

ആഡിഡാലാവൈരവി ന വചന തിരുശിശാ സത്തബാരിനാം ||

ഇരുക്കാരം ദ പതി വിരും സാഹാസിനു ഭവത്രാ

സപ്രഭത്യവും കുറുവി ന ശേ ചാഡി! ദ പരു ബീഡ്രു.

അനാംമെഡുമേക്കില്ലാഭനമരിശക്കണ്ണടിനോക്കാലി, കുറംക്കി ക്ലുംബം മോംഡക്കളിച്ചുംകുറം സവിക്കുംരജ്ജംവിയം നീക്കുക്കില,

എന്നായടക്കാറിനാൽവെട്ടായ വിരുദ്ധമതിൽ ശാഖാ സം കാട്ടിച്ചു നീ—

ഇന്നായകലിൽപ്പെട്ടു ! മെ മനാസി ദുഃഖം കോപം ! വൈജയത്തലി || 73 ||

ദ്രോ. 73. ഒന്നംമെയ് ഭരണം ബന്ധം ശ്രദ്ധരണം മെഴു ചേക്സ്
കീലി എന്നു അനംഗം. ഒരു ശ്രദ്ധരണവും ധർക്കാശിലി. അരരിയ കണ്ണാടി
.....നീലുകളിലു കണ്ണാടി നോക്കുക, പാശേനാശിന്ത്യാടക്കുടി നേരംചുക്കു
പറയുക, സവികര പറയുന്നതു അനാസരിക്കുക എന്നാവിവയും ചെല്ലുഡിലു.
ഇവയിലോകം വീജവിജായിരിക്കും എന്നു ഭാവം. എന്നമുട്ടു
കാട്ടിച്ചു നീ ഇപ്പുകാരം ഒരു തിവാസം വോർപ്പാടു ഉണ്ടാവുംതന്നെ സാഹ
സം കാണിക്കുന്നവളാണു നീ. തൊൻ ഒരു തിവാസം അട്ടത്തിലുതെ വന്നാൽ
മതി, സർവ്വ വിശ്വാദാശഭയം ഉപേക്ഷിച്ചു വിഷ്ണുജാശാഖിത്തീരം; ഇതാണ
നീക്കുന്ന സ്വാഭാവം. ഇന്നാമട വേണ്ടതല്ലെല്ലു ഇന്നു എ മടലു അന്തേം !
കോപനേ ! മെ മനാസി ഇതു ഭരം വേണ്ടതേലി എന്നു അനംഗം അപ്പ
കാരമല്ലല്ലോ. അന്തേം, സുന്ദരി തൊൻ എങ്ങനീനെ ഭജപ്പേട്ടാതിരിക്കും. ഒരു
ദിവസശത വിമഹതിൽരന്നെന്ന സാഹസം കാണിക്കുന്ന നീ ഇന്നാഞ്ഞ
ദീർഘവിമഹതിൽ എന്നതല്ലും കടക്കയുകൾ ചെങ്കയ്ക്കും. സൗതു വിചാരി
ച്ചാൽ എങ്ങനെന്നെന്നെന്നു ഭജംകുടാതെചുരിക്കും ഭേം സംഭാവ്യം എന്ന
ഭാവം അന്തേം ! അനിഷ്ടന്ത്രിതമാണ സഹകാശത്തുംവികികാരവേഗത്തിൽതന്നെ
ഒരു അവധിപാരിതരായി പുറപ്പെടുന്ന റമ്പും “അന്തേം പാപം കഴിച്ചു
ചെറുതു ബുത പീശച്ചുവിഹാ ഹാ രേവഭാ തൊൻ” (ഭാ. രാ ചന്ദ) എന്നു
ബേജുവും. കോപനേ ! സംബുദ്ധി. കോപസ്ഥാവംഞ്ചുകുടിയുവര
കോപം ഇർക്കുണ്ടാണന്നിതമായ കോപം; മാനു, പ്രണയകലഹാത്തിക്കനിന്ന
ശായ മന്ത്രിക്കുന്ന പാതയും.

ഹവിട കോപനശമ്പുത്തിനു (സാധാരണ) ലേഖകിക്കുന്ന തുറ്റു
എന്നു അത്മം ഗ്രഹിക്കുന്നതു അബ്യലുവും അരയുക്കതവും ആരയിരിക്കും, പ്രണയ
കലഹാത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ക്രായും, ഇംഗ്രജ്യുതിതമായ കോപം അതായതു
മാനു, എന്നതശത്രു പ്രതിത്തിൽ കോപത്തിനു നിഷ്ഠായുള്ളൂണ്ടായ അത്മം ഭ്രം
ം നാശാദേശം സമീപസ്ഥാനം അമൃവാ മറ്റൊരു വല്ലവരേംബും സംഗതിവഹംതു
സംഭവിക്കുന്ന കോപശത ഉഭ്രശിച്ചലു കോപനേ, മാനിനി മുതലായ പദ
ങ്ങൾ കവികൾ പ്രശ്നാഗ്രിക്കുന്നതുനു പ്രശ്നകും സൂരിക്കേണ്ടതാക്കും.
ഇത്തമനായിക്കുകൾക്കു രാനു ക്രഷ്ണായി ഗണിജപ്പെടുന്നു അതുകൊണ്ട്
മാനിനി എന്ന തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ അവക്കുടെ വിശ്രഷ്ണാജ്ഞാലായി പ്രശ്നം
ഗിച്ചുവരുന്നു. “കേളുമുകാപദാശു തന്നതി നതിം ചപ്പാലം ചുഡാമണ്ണു”
(മഴംഗലം ഭാണം) എന്നും,

തന്ത്രപാത മാളം പ്രണയപരാധ്യപാദാഹാത്തേഃ സൃതതമം തങ്ങു നേ

എന്നും, (ശീവലിച്ചാർണ്ണവം. നീലക്കൂദൈക്ഷിതിർ) ഒഹാകവിവാക്യങ്ങൾ ദോഷക ഇന്നാഗ്രികരക്കുട്ട് മാനും മുഖമെന്നും ഇവിടെ വ്യജജ്ഞിക്കുന്നു.

ഭർത്താക്കഹാർ പാറ്റുന്നിലന്പടന്നാരാകന്നതു കാണുന്നും എത്ര ഗ്രീക്കും, അവരും ഉത്തമധാക്കന്മെന്നും, സാധാരണ ഗ്രീക്കായാലും മതി, മാനും ഉണ്ടുകും. “പരാത്രും പരിഭ്രവ” (കാലം) എന്ന തത്തം അഠാസരിച്ചു, അദ്ദോഡി മാനും പ്രദർശനിപ്പിക്കാതെ, ക്ഷമിക്കുന്നതിനിക്കുന്നതു ശോച്യമുക്കും എത്താലും സാധാരണ ക്ഷമിക്കുന്നതു ക്ഷമ അവധിയെ വല്ലഭന്നാരെ അധികം ദശവും അഥവാ മാനും മാനും പ്രഭാജനപ്പെടുകയിളി. അഞ്ചുവന്നു വരുന്നുവാരും അഭ്യന്തരക്കാരുടെ ഭാഞ്ചമാരായി ജീവിക്കുന്നതു”,

പ്രധാന മരണം നാൽക്കു ഭർത്താവിന്ത്രണും വഴിത്
എന്ന (പാ. റാ. യു. കാ.) കവിവാക്യം അഠാസരിച്ചും അദ്ദുബ്രഹ്മ, രാജാമത്തെ
തിനെക്കാരി ക്ഷുമായ, ഒരു മരണമാക്കുന്ന എന്നതിനും സംശയമില്ല. നേരം
മരിച്ച സുഖമാനപ്രകടിതശായ മാനുംകാണ്ട ഗ്രീകരക്കു ഭർത്താക്കഹാരും അ
വക്കുട യുന്നത്വും തീക്കളിൽനിന്നും ദോചിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. സ്വർഗ്ഗം മാനും
ഉത്തമനായീക കരക്കു ദൃഷ്ടാം എന്നതെന്നു സിഖിം. അലം അതിപ്രധാനമുണ്ട്
നേന്.

ശ്രൂശാഖീജി സതി ധ്യാതിശ്വപത്യാവും വല്ലാഞ്ചൊം

ദിവാം ദ്രുപ്പവസനവിഡൈ ദ്രസ്സാം യത്സംശയം ||

ശ്രയികുറ്റതക്കും സജബാജല പ്രുമംഗി ദിക്ഷേപി തംസം-

മാതമത്യാശോ യദിഹ സഹാസം കാതരതപം തദാവരിഃ || 74 ||

തുല്യപ്രമത്തിൽ നീലപ്രാംബേലകൾ, ദജ്ജിതമാർക്കൾ ദ്രൈപ്പുമിത്തൊക്കെ
ശല്യപ്രാംബാംസഹൃദയവുംനന്മാതവിയത്തിൽ സഹിക്കുന്നകാൽം
കീലില്ലാ, മെച്ചമരു, പരമിവരവരക്കാട്ടിലും സാഹാസക്കു
വൊല്ലിശ്രമഭരിത മുവിൽക്കുളവുതുമൊയ ദീക്കത മെന്നായുരുള്ളു || 74 ||

ശ്രൂ. 74. ത്രില്ലപ്രേമ.....വെലകരി സമമാം അഠാരാഗഭത്താട്ട
കുടിയ ഗ്രീകരി. അബവലകരി ശരീരത്തിനും മനസ്സും കുരത്തു കുറഞ്ഞ
വർ, ഗ്രീകരി. വിരുദ്ധങ്ങളും സഹിക്കുവാൻ ശക്തിചില്ലാതിരിക്കുന്നവർ എന്ന
ധനി. ദയിത.....പ്രീരിഞ്ഞതാൽ തജ്ജഞ്ഞു ഭർത്താക്കഹാർ അക്കലെയാം
സാൻ, തജ്ജഞ്ഞ വിയുക്തകളായാൽ. ദയിതനാർക്കരി പ്രീശതമന്നും;
ഭർത്താക്കഹാർ. ദയിതനാർ എന്ന മതി. ‘കരി’ വേണമെന്നും.

രഭോപമർക്കരി ചെങ്കിവാരും കാണും ശിഷ്യകളിനുപോക
(കേര. പാണി); എന്ന ശാരൂമനസരിച്ചും ഇവിടെ ‘അർ’വോപിച്ചുദയിതനു
കരി എന്നും ത്രപം സിഖിക്കുന്നതു റംഗിയുള്ളതല്ല ദയിതനാർക്കരി പുജ്യവം
ചീഡായി ഗണിക്കാം. ശല്യപ്രാംബാ.....കാൽം അസഹൃദയനും ഒര വി

ജീവനം മരണാവ് ശ്രദ്ധയാജീവൻ യാമ്മവാച്ച് സഹാക
എന്നും മഹാഭാരതം, “പുജ്യ തനിനം തുമിയിൽ കീടകനാം” എന്ന പഴക്കമുണ്ട്,
ബാധ്യതയിൽ വരുന്നു.

യണ്ണസ്യവാമീ മനസി നിഖിജ്ഞനാഗം മനീവി സൗഖ്യരംതി
വന്നാലും ദ്രോഹപ്പൂട്ടായിക്കരുതു വിചാരിച്ചു ദ്രോഹപ്പിച്ചിരിക്കൊ-
ണ്ണനാവർദ്ദണങ്ങൾ വാക്കിൽ തിള്ളിയാണ് വരച്ചിട്ടുള്ളണ്ണബന്ധും;
എന്നാണലോ, ശക്ക രണ്ടോ, കരളിലീരു ശരിലഭ്രട്ടിലാം ഫറിലായി-
ടെനാന്നായും നാനായും ഇഷ്ടാന്നായിരിക്കുന്നു.

“... കൊല്ലു താഴെയാണ് പാടം എന്ന് അഭിരംഗനരെ ചുതക്കം. 75. വന്നാലും ഭർമ്മവട്ടം..... ക്ഷാല്പ ദിർഘവസ്ത്രം” 75 അധിക.

വന്നാലും അതു വിചാരിച്ചു ദിവിച്ചുമരിക്കാലു എന്ന് അന്തായം. കഷ്ടതകർ സംശയികൾ ഉണ്ടായാലും അവരെപ്പറ്റിരി വിചാരിച്ചു ദിവിക്കാതു്. എന്നാവർഗ്ഗങ്ങൾ...സംഖ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളം അക്ഷരങ്ങൾ അതായതു് തദ്ദേശം പദ്ധതിയിൽ വാക്കുകൾ വെള്ളിക്കിൽ വരുന്നതുംപാലെ പറയുന്ന അക്ഷകൾ പദ്ധതിയിൽ. “വിചാരിക്കെയ്തു്” എന്ന തത്ത്വം ഉപദേശിക്കുന്നവർ പദ്ധതം കുണ്ടാണോ: എന്നാൽ അവരുടെ വാക്കുകൾക്കും ഒരു പദ്ധതിയും ഏന്നും അക്കിപ്പായിരുന്നു. ജപനിലയിൽ വരയ്ക്കു വെള്ളിക്കിൽ വരയ്ക്കു. ശൈലി. കഷണനായദ്ദോത്തകൾ, വെള്ളിക്കിൽ ദാരത്രാൽ എന്നാക്കപാലെ കഷണത്തിൽ നാമിക്കുന്നതും ഭാവം. ജലവിപി ജലരേഖ, എന്ന ശൈലിയെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണോ മുളകവി “പദ്ധതിവക്ഷണം നോമ്പിവന്തി” എന്ന പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ജലവിപി (ഭരവ) സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രസിദ്ധ ശൈലിയാക്കന്നു. “ജവലിപിരിതി കാം സംഗിരിതാം ഗിരംതാം” എന്ന (ഭര. പന്ന) പ്രദയം ദാശ്വം. എന്നാലോ രക്ഷയെന്നു അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നവർ ധാരാ ക്ഷമാജിലും, നിസ്താരയഥായി കരാളി.....മട്ടിലായിട്ടു ഇതു കരാളിക്ക് രീബഞ്ഞടിപ്പണ്ടിലുണ്ടിലുണ്ടി. ഇം തപാം നിസ്താരിൽ പാരച്ചിക്കുന്നതിനില്ലെങ്കിൽ കൊത്തിവച്ചും അന്നപാലെ ഒക്കാലാത്തും മാഞ്ചാത്തവിയം സുഖമിരംഖാഞ്ചിട്ടു്, ശിലത്തട്ടി ലാമട്ടിലായി വിളിഞ്ഞുകു രിഹാഡേവാദ ചാലെ. ശൈലി. ദാക്ഷസ്യാധിക്കു ദ്രോതകൾ. നേന്നായു്യീരം മുച്ചവനം നല്പുപാലെ ശ്രൂക്കുക്കുന്ന മഹാ ധീരൻ, നെസ്തുക്കിൽ പ്രസ്തുത തത്ത്വം ആപ്പാഴനും ധനിച്ചു പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നവനാണോ മഹാധീരൻ എന്നും അക്കിപ്പായിരുന്നു. അപ്രകാരം ധീരത്തുടെതാടക്കിയിവൻ എറെന്തുതുക്കം പ്രവാക്കത്തിൽ എവിടെയും വളരെ ചുക്കാക്കുന്നു. പരമാക്ഷി ഉപദേശിക്കുക എന്നതു് അക്കം എക്സ്പ്രസ്സിന്തിൽ സാധിക്കും. ഇതുകൊണ്ട് എവിടെയും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഉപദേശത്തെ സ്വയം അംബുജാന്തിയിൽ വരുത്തുക എന്നതു് മഹാമാക്ഷി മാറ്റുമെന്നും സാധിക്കും അവൾ എവിടെയും ദ്രുംജം എന്നും ഭാവം.

അങ്ങുന്നുസ്വന്നടക്കി വിരിക്കു പ്രായഗഃ കാചകംനം

മദം മദം ചിരതെന്നലാഡാക്കനാൽ പ്രമബന്ധഃ ||

എവം മുഖം പ്രവദത്തി ജനസ്തു വിശന മലി തപം

മാഗ്നേറും സുതനം സുദ്രാശാലംവിതാതമാനമാനം

|| 76 ||

അങ്ങുന്നും പ്രമബന്ധം വിരിക്കുകിലും മിക്കതും കംമിക്കംക്ര-

ഞാനോടൊന്നായു് മരിഞ്ഞതറിട്ടുനുവയിന്നംഭാത്തുകാണ്ണയുംയാലെ

എന്നായും മുഖവാക്കാലശലിലുശലുമീഡൈക്കൽ നീ ശക്തേകാ—

ബ്രജോന്നാത്താത്മാവിനുക്കൊണ്ടിവനിലുമനമാനിച്ചുറച്ചാലും.

|| 76 ||

“ 76. അരങ്ങുംന്നും.....കാണായ്യുലേ മിക്കതും കാമീകരിക്കണം അന്നും ശ്രദ്ധവിശ്വസം വിരഹിക്കിലോ അനവധി നാബഹാത്രകൾ സായ്യുലൈ അരങ്ങും കണ്ണാടകാനായുംഭാവിത്തോ അററിട്ടും, എന്നും അന്വയം. മിക്കവാറും കാമീകരിക്കണം ദൈഹം വേർപ്പാട് വന്നുചെയ്യും അധികം നാൽക ക്രമമില്ല കാണാതെയിരിക്കണം ചെയ്യാൻ തുമേണ കരണ്ണു കരണ്ണു നാംവ ശേഷമാകം. വളിലെ നാൽക തമ്മിൽ കാണാതെയായാൽ അന്നരാഗം തുമേണ കരണ്ണും ഒട്ടവിൽ നിരീക്ഷണം നാലിക്കം എന്ന ഭാവം. മിക്കതും മുള സാധാരണായി കണ്ണിവരുന്ന ലോകപബ്ലാവഭരണം മുതിരം വിചരിത്താണും പില പ്രോം സംഖ്യിക്കാമെന്നും അണിപ്പായം. കാമീകരിക്കണ കാമീകരിക്കണും കാമീ നികർക്കണ ഗ്രീക്കരിക്കണ പുജ്ഞമാക്കണ, രണ്ടുകുടക്കണ, ഒരു പ്രോലെ എന്നും അത്മം. “പുംബ ഗ്രീക്കരിക്കുന്നുകൾക്കും” എന്നും പാണിനിനിസ്ത്രും ദാദ്ദവും. എന്നൊത്തം മുഖവാക്കായ എന്നിപ്പകാരം പഠ്യുന്ന വിവരമില്ലാത്തവക ദേവക്കണക്കും. മുഖൻ മഹാരാജാവൻ, വീംവകജാനമില്ലാത്തവൻ. ഫ്രാഡ ക്രാഹർ കൃത്യം പറഞ്ഞ മഹാസ്ഥാപകവാൻ പ്രശ്നാബുദ്ധജനനാം അഭിപ്രായം.

ജന്മനാലവുമുള്ളിടങ്ങും ബ്രഹ്മചരി നീരും ഒരു താഴ്വര്ത്തി.

എന്നും പാതയുമരി. അപ്പലീ.....തേടായ്ക്ക് സക്കംകൊണ്ട് അസ്പദമരി യിമിക്കുന്ന മുൻഗാൽ റിനക്ക ധാരാളാക്കുതു്. അർവ്വിലൂത്തവരങ്ങ് വാക്കുകളും, എന്നിങ്കിൽ നിന്മത്തിൽ അഞ്ചലാറം കുലവരതികൊണ്ട് കുറവാളുപോഴും എന്ന നീ സംശയിക്കുന്നതു്. ഉച്ചലും ചൂറിത്തിരിയുന്ന ഭാരതമെഴുപ്പാലും ഡാഹിത്തിനിന്ന് ഏന്ന ദാരി. ഒന്നോ.....മെല്ലാം നീരെന്നു സ്പദം സ്ഥിതി അറിഞ്ഞു്, അതുകൊണ്ട് ഏരെന്നു സ്ഥിതിയും അഞ്ചലനിശ്ചയകൊണ്ടാലും. അനേകകം ദിവസം കാണാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിനക്കു് ഏറ്റോടു ബന്ധം കുറവയിട്ടില്ലെന്ന നീനക്ക സ്പദം അനുഭവം, കൊണ്ട് അറിയാമല്ലോ. അതു കൂടുതലും സ്ഥിതിക്കുന്ന വിവാഹിശ്ചക്കാളിക്ക്. അനന്മാനിച്ചു പ്രായം അഞ്ചലാറം ചെയ്ത നീശ്വാസമുഖം,

“അന്നമിതിക്രാന്തം അനുഭവനം; പരാദർശജന്മം ആഖാനം അന്നമിതി” (ത. സം.) എന്ന താങ്കികമരം. അനുഭവിക്രിയയെപ്പറ്റുന്നതു “അനുഭവനം. പരാദർശസ്വിഭവായ ജന്മാനം അന്നമിതി. “പ്രതിജ്ഞാ ഹൈക്കോട്ടേജോപനയനിഗമന”ഞ്ചരി അനുഭവനാംഗങ്ങൾ. ഫ്രേമാറ്റേവം പ്രതിജ്ഞ. വേദം ഹൈക്കോട്ടേജിനും (വേദപാടിൽ) വേദാചിഖണ്ഡം അവിടെയുള്ള പ്രലോഭം തന്റെ. “ഈദി പ്രലോഭം ന സ്കൂളാഫി വേദവേദനച്ചി ന സ്കൂളായും നിരീക്ഷാ സ്കൂളാ അനുഭവം എന്നും

“നിരന്തരമായതുകനിട” (ചു. 37) ഇതുവരെ ഒരു പ്രശ്നം സ്വയ്യം.

ശ്വേതവന്മാരെ ചവളിവാക്കണംജലോ; ഇപ്രകാരംനീ നന്ദ്യിൽ വിഹാരിച്ചു
യീരയംഗ്രിരിക്കു. “ഹാർദ്രതിഖനാത്താൽ ഭംഗത്തിനാലുംകും വിഹം തും
ഗതഞ്ഞു നിമിത്തം” എന്ന (മധ്യസംഗ്രഹം) സൃഷ്ടവും.

കിഞ്ചേരാദ്ഗ്രം ശ്വേതി സഹശം വിപ്രജയാഗ്രഹഗ്രാഹം
ഖാന്ധക്യാന്ധർവിഷമിവ വഥന്ത്യവജയാർവാസമാണി ॥

താഴന്ധവാഗ്രു തപരിത്തുദയം യാതി നന്ദ്യംഗ്രഹഗ്രാഹം
സഹശസ്യം ദ്രീഗ്രാമാലൈത്താസ്യറസരവാഹനാനി ॥ 77 ॥

എന്നാലുംകും ചീറഡംപുതുവിരഹമഹാപനാഗംജുലംജു_
ചുനംജാഗ്രഹകംവിഷമനവയിച്ചിന്നുളിക്കുകകിഖാലും
പിന്നകീന്നുളിക്കുന്നാംദയാജ്ഞാന്ദ്യംഗ്രഹത്തിക്കരംവനം-
ലബനാലും റണ്ടിരട്ടിച്ചുള്ളതുമൊരിയുംഗ്രഹത്തിക്കരംവനം ॥ 77 ॥

ഭാഗം 77 എന്നാലുംകോട്ടു.....കക്കിയാലും. കക്കു എന്ന ത്രിയ
ജീവ പദ്ധതിവാനാഗ്രഹത്തെ വാസരം കുത്താവു് സരിതെന്നായുമലും, ശക്തി
ഭ്യാടകുടി ചീറഡനാ (ശബ്ദിക്ഷനാ) പുതിയ വിരഹമാകനാ പെരുവ്വാസ്യനി
മീതം ശരീരം ശത്രീരം എല്ലാംമലത്തും വ്യാപിക്കുത്തക്കുണ്ടു് കുത്ത വിഷങ്ങൾ
അതീരില്ലാതെ നുംകും ചേഷ്ടനാവൈക്കിലും. കക്കു ശർദ്ദിക്ഷകു, വിരഹം
നീമിത്തം തുന്ന നുംകും അരാട്ടിച്ചുമാരായ പീഡയെ ജനിപ്പിക്കുന്ന തും
ദിവസങ്ങൾ എന്ന ഭാവം. ചുതുവിരഹം പുർണ്ണാഗം ദ്രോ. ദി. വ്യാവസ്ഥ
നം നോക്കു. മഹാപനാഗം വിരഹത്തിന്റെ ഭ്യക്രത്യം ധാന്യി. വിഷം
സകടത്തിന്റെ ദീപ്പുഹത വ്യാജപ്പിക്ഷനം. പിന്നകീ.....ആൻ മേ
ലിക്ക് തുന്ന ദേവിതമ്മാരായ നുംകും തന്നെന്ന ഉച്ചയ.....വന്നാൽ നുംകും
സമാഗ്രഹമാകനാ പുർണ്ണ പരുന്നവനു് ഉദിക്കുന്നും. നുംകും സമാഗ്രഹമുണ്ടാ
കുംവാറും അഭന്നാലും.....വാസരങ്ങൾ. അഭന്നാലും തും വാസരങ്ങൾ
ഒന്തിരട്ടിച്ചുള്ളതുമൊരിയുംഗ്രഹത്തിനും. ആ കുലത്തും തും ദിവസങ്ങൾ ഒന്തിരട്ടി
അതുതുമൊരിയുന്ന വിധമായിരത്തീയം. അനും തും ദിവസങ്ങൾ തുന്ന ദുഃഖി
പ്പിച്ചതിനു പകരം തുട്ടി നുംകും സംഭാഷിപ്പിക്കും. എന്ന ഭാവം.

വിരഹിക്കിംബന്നും ക്രോഞ്ച്യാ ദ്രോക്കുതിതഗാത്രഭോം_

നവമിവ ജഗഞ്ജാതം ദ്രുജയിരദകിനന്ദിതാഃ

എന്നും അമരകും

യാതവ്യാ സാ ഭവതി മുഖകു യാവതാ പ്രാക്കു—

മന്ദ്യാൽ ഭോദിതാരനു പദമുഖ്യാധ്യപനാനാശതന ॥

അഭ്യും കു ശാൻ കിമയമിതി നോ നിശ്ചാജന്ദ്യംഗമേ നോ

കുംവം നാരഃ പരമച്ചി ലവം വിശി താവന്തമേവ ॥ 78 ॥

കനായില്ലെങ്കിൽ വിവരങ്ങൾക്ക് വേഗമായും കാഞ്ചനയും-
ജീവനാർത്ഥം നേർമ്മാർഗ്ഗമാണുള്ളണ്ടതിലകമെന്തീടിവാനെന്നതുവേണെ?
ഈനാനേരം കരശ്ചാ, കിമചിവഴരംഭാ, തീച്ചില്ലാ നമ്മക്കാ-
ഞഞ്ചനായുംചേരുന്നതിനായതിലെവന്നിമിഷം പൊലുമേരിലു കാലം

|| 78 ||

ദ്രോ. 78. നന്നായി.....വന്നാൽ കനായി ഇം സൗത്തുന്നമലാന്തു
നിന്നും ഇം ദ്രുതനീറുന്ന പുരംക അതിഖിവഗഹനിൽ കാഞ്ചനയും ധാരു പെയ്യാൻ.
ഉന്നമാർ.....വേണും നേരു വഴിയിൽക്കൂടി ഒരു രുക്കാനമതിപക്കത്തുവന്ന
ചേരുന്നതിനു ഏതുംനും വേണും. ഇന്നാ.....യില്ലാ അഞ്ചുവന ധാരു
പെയ്യുവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന സമയം കരശ്ചുഡ്യുംപ്രാണം അന്തോ അധികംപ്രാണം
എന്ന തീർച്ചയിലു നമ്മക്കാ.....തിന്നായും എന്നും അവിടെവന്നു നി
അന്നാട്ടുകെടുച്ചുചേരുന്നതിനു അതിലേബാ.....കാലം കാലം അതിപി. ഒരു
നിമിഷംപൊലും എറിലു എന്നും അനുപാം. കാലംവേണ്ടിവരുന്നതിൽ കുന്നാറി
മിഷംപൊലും എറുന്നാൽ. കാഞ്ചനയും, ഏതുംവഗഹം അവിടെവന്നുചെരുവാൻ
കഴിയും ശാരുധം വേഗം എന്നും വരുമെന്നും അഭിപ്രായികം പാലുവാശ കാല
താമസം പോലും വരികയില്ലെന്നും ഭാവം.

കച്ചിൽ കാഴന എഴി തദ്യുനാ വ തുദാ ക്ഷൂതസ്നികാശം

ക്രീയന്തീഷം, ദ്രുതവക്കുണം കേളിബോശിയ സവീഷം. ||

സാന്തുഷ്ടയേ മനജഹ്നതി മാം വേവാം കോപി കർണ്ണം

ദിത്യാത്മാനാ ദ്രുംകലവം ടീക ഒരു ദാർഖത്വാട്ടാ || 79 ||

ചീനംപുവെള്ളിലാവാൻ സുംപുംബംസും കേളിബോശിയതിലുാളി.

പുംബം സാനോത്തുകുഞ്ഞാടിച്ചിടയിലേബാരാം ദിവ്യബന്ധാനമിട്ടും

എന്നുസാന്തുഷ്ടിജനത്തിന്നുംവിൽനന്നാിതെന്നാർത്തക്കുടിച്ചുമുന്നാം.

ഡെനോ എന്നു ടീക! നിന്നുകെലവതകളിലയി വന്നുംചുംഗതിലേ?

|| 79 ||

ദ്രോ. 79. ഇതു ഏഴും ഏഴു പദ്മണബ്ദിൽ അഭിജ്ഞത്വാനവത്തു പ്രതിപാദി
ക്കുന്നു. ദ്രുതനീറുന്ന വാക്കിൽ നായികയും വിശ്വാസം സംഭവിക്കുന്നതിനു
വരുയുന്ന അടിജ്ഞത്വാനും അഭിജ്ഞത്വാനും. ഇതു സംഭവംകാവുത്തിനീരും പ്രധാന
മാവാ അംഗമാക്കുന്നു.

മീനം.....മിടയിൽ സർവ്വത വ്യാപിക്കുന്ന പുനിലാവേംഞ്ഞടിയിൽത്തും
സർപ്പത്തിൽ വെന്നു ശുഭാര്ഥാഡി മാളികയിൽ സവീക്കണ്ണാകുമിച്ചു
കഴിച്ചുകുണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ക്രത്താട്ടക വെല്ലി. പാക്കുംനും
നന്നുനും ചെയ്യുന്നതിനു (പ്രബന്ധം വരുയുന്നതിനു) ക്രത്തും എന്നു വരുയുന്നു.

വാഹ്യോക്താന്ത മാലേഷ്വരിന്തെ തുടങ്ങിനാൻ
മഹാകിഡാർ കാട്ടുന്ന കുത്തുപാദവ

എന്ന (കു ഗ) ഭജ്യവും. അതിന്തനിനു കഴി എന്ന അത്മാനതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ശബ്ദവി ഉണ്ടായി.

പരിഹാസങ്ഞാട മദിച്ച കൈകൊട്ടി
ചുമിച്ച കുതാടി നടന്ന നിങ്ങളും

എന്ന ഭാരതം (ക. പ.) കീഴിപ്പുട്ടിലും,

കുത്തീടുകമ്പിമുന്നമെൽ മദിച്ചെ കുത്തീടുകവാൻ നീ കപിസാർപ്പണം എന്നും രാമായണപദ്ധതിലും (സൂറ്റുകാ) ഇംഗ്ലീഷ് ശബ്ദവി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു ഭജ്യവും. ദോഡി.....ദേപ്പാറി ഭജാനം ദിവ്യൻ ദാരം ഇപ്പോൾ എന്ന അന്തായം. അകാശംതിൽ ഏവിടെനെല്ലാം സഖവിക്കുന്ന ഒരു ദിവാൻ ഇംഗ്ലീഷും, എന്നും സപ്രസ്തുതി.....കത്തീടം എന്നും ദേവദുർഘ്യ കുത്തീടുകവിൽ മുരിക്കുന്ന ഒരു ദാശ്വന്ധനാജനം വിചാരിച്ചു് അകരം എന്നായെന്നോ.....തില്ലേ എന്നാാം എന്നും സഹിച്ചു് ദീരു നിന്ന് കൈകുത്തീടിൽ വധിച്ചുതു് ഓക്കുന്നതിലേ എന്നും അന്തായം. എന്നും പാശങ്ങപ്പോൾ എന്നും അല്ലെങ്കാം കീൽ ! നീ നിന്നും വിശിഷ്ടങ്ങളായ കയ്യുകരംകൊണ്ടു കൈക്കിയതു ഓമ്മയോ. സ്പർശ്യരമ്പന്മും കേളിശ്വരധ്യത്തിൽ ഭാഷിക സ്പർശ്യത്തിൽ ചൊന്ന ഭട്ടാത്മകാണ്ടു് അതിനകത്തിലിക്കുന്ന മുളിക്കുളം സപർശ്യമുളിക്കുളം (ദിവാം; വിചാരിക്കുവാൻ ഇടക്കാകുന്ന എന്നു് നംടി പ്രാം ലാളികയുടെ ചൊന്നവും മുളിക്കുളം ലാളികയുടെ ദാശ്വന്ധനാജനം ഒരു ദിവാം ചട്ടികാറുവാനും രാത്രിയിൽ നീഡി, സവിക്കും തോനും ഒരു മീച്ചി ലാളികയുടെ ദാശ്വന്ധനാജനം നിച്ചും പുതു്, മുത്താ, മുത്തു ദാശ്വന്ധനാജനിൽ എൻപുട്ട രാജിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു. അംപ്പോൾ തോൻ ഇപ്പു കാരം പഠംരു. “ഈ സമയത്തു് അകാശംതിൽ സഖവിക്കുന്ന എത്തകിലും ഒരു ദിവാൻ അപോസ്റ്റലും കുത്തീടുകവിൽ ഒരു ദാശ്വന്ധനാജനിൽ ഒരു ദാശ്വന്ധനാജനിൽ ഒരു ദിവാം വിചാരിച്ചു് എന്നും മുളിക്കുളം കുത്തീടുകവിൽ നിന്നു് അക്കരും.” തോൻ ഇപ്പുകാരം പഠംരു ഉടനെ എന്നും അകരിഡിശൻ കീലോ എന്നും കൈപ്പുട്ടു് നീ, ദേവകി അജ്ഞനും വെള്ളത്തിരിക്കുവാൻ, നിന്നും കാജ്ഞരകൊണ്ടു എന്നും വെന്നും ഉപയോഗിക്കുവാൻ, നിന്നും കാജ്ഞരകൊണ്ടു എന്നും താവം. ദീരു ഭൂഗരിപ്പ്. എന്നും അകരിഡിശൻ എന്നും പാശങ്ങതു കേടു ഉടനെ തന്നു എന്നും ദീരു മദിച്ചെ കുത്തീടുകവിൽ ടീതിയിണായി എന്നും അഭിപ്രായം. നായിക ഭൂത്താക്ക സ്വപ്നംവും നാഡിക്കുന്ന ശത്രുദ്രോഷിച്ചു് എന്നും വൃജിക്കുന്നു. ഇവിടെ നാഡി ദേവ വരാകുംപുജാ കമ്മാവ്യാജം’ കൊണ്ടു

‘നായികാകൾക്ക് തന്നുകാലിംഗനത്രുപ്പ് മാണം അക്കീഷ്മം റാധിക്കനം അലങ്കരം പഞ്ചാജ്ഞാക്കരം.

പത്രാഖിംഗാക്കരം തു ഗമുഖു വദേഹം ഭാഗ്യന്തരാം ദിം
എന്ന ലക്ഷ്മാം.

ഈ പദ്ധതിൽ പ്രതിപാദിതമാണിരിക്കുന്ന നാടൻഭാഷയാണ് അബ്ദപ്പാ താവികത തോന്നം. എന്നാൽ ഈ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ക്രാനിക്കേണ്ട താഖിട്ടുള്ള.

പുംക്രൂപ്പീംഗാം നനാബിജമിക്ക പുംജിംഗാം നാം കീഴക്കഥ
ക്രൂഷ പുംപ്രിപ്പചയകലാഖാ ജാഖമാനോ വിഭാദ ||
ആചീഹാസ്സ വിനിഹിതചാഡാം ക്രിഷ്ണാന്നാരുപുരാബദ്ധ-
രാവാംവ താമിതമവിശാവാഡതദ്ധാനവീ ദിം || 80 ||

ബൈബാംകാഡമാതുവത്തിങ്ഗുരുക്കത്തിൽ വള്ളരു ഗ്രൂപ്പിക്കാവാരജാദ്ധാടം
വേങ്ങാഡയുത്തിൽവച്ചുട്ടിട്ടാക്കാടൊക്കതരം പുംപ്രിശംതിരക്കിൽ,
ധീം തന്നകാഡലുഡിലുവാടികര സാവികളിലുഡിവാതുരാഡൊക്കാടം-
നോമം ദോം തന്നുഖാവിട്ടുനട്ടി ലവവർഘടിക്കു കേരിഡിഃല്ലി || 80 ||

ദ്രോ. 80 ബൈബാം കാമോതുവത്തിൽ യഥമപ്പൂം, കാഡമാതുവം
നടക്കുന്ന കാലത്തു് ക്രി ദിവാം കാഡദോവൻറീ പ്രീതിപ്പിശ്വാടകി നടത്തു
നാതു്, കാമോവനു പുജിക്കുന്നാഥു ഉത്സവം കാഡമാതുവം.

മനാബിജ ദോ എന്ന ഭൂലഭയ “തേളശാവാട്ടുത്താഖാം കാസ്ത്രാഭുക്കിൽ
കാമപ്പജാഖാം ഇതുത്തം” എന്ന മാനവദിം “ഉനാബിജാസ്യ റാംവംഗിനി
തമ്പുജാതുപതായ പ്രവർത്തിത മംഗ” എന്ന ധമ്മതുപുണം (വരവർഘ്ഗിനി
കാത്താവു്) വ്യാവ്യാമിക്കുന്നു. കാമോവവപുജാതുക്കാഖ ക്രി ഉത്സവം മുക്ക്
കാലത്തു നടന്നവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ലിക്കുന്നു.

കാഴിംഗ മഹാകവി ശാക്കന്തള (അ. 8) തത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന
വാശന്താതുവവും പ്രസ്തുത കാമോതുവവും ബന്നതനോയംധിരിക്കുന്നു
എന്നു് ഉംഗം തോന്നുന്നു. “കീം നീമിരിം തംക്രും വാശന്താതുവപ്പുതിപ്പി
ഡി” ഇതുവരും ഭാഗങ്ങൾ നോക്ക. പ്രസ്തുത വാശന്താതുവത്തിലും പുംപ്രിപ്പ
മായഭൂത പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഗ്രഹമതിൽ.....തിരക്കിൽ വേന്നത്തിൽ അബ്ദംവും ഗ്രൂപ്പിക്കും അ
വക്കട തന്ത്രാക്കാഖാം മേൻം അതിനിടയ്ക്കു് വച്ച കംഗിയായി പുപരിക്കുന്ന
തായ തിരക്കിൽ. തിരക്കിൽ ഉണ്ടവമാക്കകാണ്ട് അബ്ദംവും ഗ്രൂപ്പിക്കും ഏ
ക്കുമ്മാക്കു വന്ന എന്നും പുജയ്ക്കു പുവു് അധികം വേണ്ടതായിട്ടുണ്ടുന്നു അ
കീപ്പായം. അതുകൊണ്ടു തിരക്കാഖായി എന്ന ഭാവം ധീരംതന്ന്.....തന്ത്ര

யെയ്യുംതൊട്ട് കൂട്ടി തന്റെ കാൽച്ചിലാനു മുതലാഡു സരൂപരണങ്ങൾ സവിക്രൈ എ കയ്യിൽ വാതു പറഞ്ഞ കൊച്ചുത്തിട്ട് അനേന്നോരം.....കേരിയില്ലേ എ സമയത്ര നുഹരിതന്നെ ദിന്തിപെ ഉള്ളവാടിശിൽ ചെന്നേചെന്ന്? എത്തും ബാധ്യമാണോ?? ഒര് കിൽ, കാഞ്ചാസ്വകാലത്തു്, അസുഖവും മുകളിക്കുത്തിൽ നേരിച്ചുകൂടി, അവിടെ പുഷ്ടിപച്ചാശംകംകൊല്ലാഹലം ഇണ്ടാഡി, പുവു് പരിക്കുന്നതിനു നീണ്ടുകൊണ്ട് സാമർപ്പം ഏന്നിക്കൂ കൂട്ടം, തൊൻ അധികം പുവുപരിക്കും അതല്ല ഏന്നിക്കും സാമർപ്പം ഏന്നിക്കുന്ന വാദിയോട്ടകൂടി വാദം സംഭവിച്ചു. അംപ്പൂർണ്ണ ജീവിക്കുന്നവൻ കൊട്ടക്കുവാൻ വാതു പറഞ്ഞു് ഏരുചരണങ്ങളും മരം (ജീവിക്കുന്ന യെയ്യുംതൊട്ടകൂടി) സവി മാരെ ഏല്പിച്ചു നുഹരിതന്നെ ദിന്തിപെ ചെന്ന പുവാടിശിൽ കൂടാൻ. ഇതോന്ത് യിൽ? ഏന്നാണും. ഇവിടെ “സപ്ത്യൂറവിഹാരണയാഗ്യത്രപദം” “ആക്ഷൂരം നനനിണ്ണിയവും” വുന്നും ഇടനടപ്പി സംഭാഗതിരാനു പകം. “ഭൂഷഃ പുഷ്ടി പവാലുകലഡാ” എന്ന മുച്ചത്തിനു “ഹൈത്രുഭൂതയാത്രപദംതൊമരം ഭൂഷാംസി പുഷ്ടി സുവച്ചിഹാമീദിത്യവം പരമ്പരാജീഗ്രഹിഷ്ഠാ” എന്ന വരവുണ്ടിന്നീ. അല്ല കൂറം പ്രാഞ്ചേരിക്കും.

പശ്ചാവസ്തു മെ തോമിവ കു പഴിയ പക്കാബീംബുഡ്യുറത്തി

പ്രത്യാഗിതാക്ഷരം ഒരു കല്പസ്ഥിതം ഭീക്ഷ നേരണ്ടാലും മന്ത്രം ദിനം

கீர்த்தியின் பூங்களை விடுதலை

ପ୍ରାଚୀନ୍ମୁଖ୍ୟତିକରଣକ କଷିତ୍ତାନ୍ତିକାଳରେ

கிளாலும் நீஷூக்கிக்கோ வெதிஸுதுவியும் பிரிசுபிள்ளையும் 81

இது கூறியது மட்டுமல்ல இது தான் கீழ்க்கண்ட வகையில் கொண்டு வரவேண்டும்.

କୋଣଙ୍କୁ ବୀବୁଲି ବକ୍ତୁ ରଜ୍ଞିମାନଙ୍କରେ ପାଇଲା ଏହାଙ୍କିମାନଙ୍କରେ ପାଇଲା

କେବଳ ପାତାର ମଧ୍ୟରେ ଅଜାନ୍ତ ଦୁଃଖରେ ପାଞ୍ଚଶିଲୀପ୍ରମାଣେ ପାତାର ମଧ୍ୟରେ?

81

ദ്രോ. 81. നായകൻ വന്നത്രീഖ്യ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് നായിക
ക്കയാട്ട (മുൻപും ഉണ്ടായ കാമ അടയാളമായി) പരവ്യസം എന്നും ഇവിടെ സൂചി
ക്കുന്നതാക്കണം.

கள்ளாலும் நீ கள்ளாலும் ஏனிகோ.....ஆள்ளால் எனிகோ வெதியறுவியங் ஹர நல் தொள்ளிஆள்ளால் பூதிதி ஏன் அடப்பய். முனீ கீ நீ ஏன்னபோல இல் வீட்டுவாய்ச் சூழ்வை தொள்ளிஆள்ளால் இல் விரேஷனால் வந்து கீல்லீல் நான் கொட்டுவது வீட்டுவாய்ச் சூழ்வை தொள்ளில்லை தொள்ளியாக்குவது முகவாட்டுக்குடியவர் முன் நான் கொட்டுவது கூடாது நான் வந்து வந்து பிச்சுத்திலும் தொள்ளியாக்குவது முகவாட்டுக்குடியவர் என் வந்து பிச்சுத்திலும் அதற்கும். பூதிதி சூழ்வு, சா ம் ஏன் எனிதுவெய்க்.....நீ நீ ஏனிதுவெய்க் கூட்டுவது

പാര്വതിയും യദി പഞ്ചാഖ്യവൈക്കമാക്കണമെന്നും മറ്റും
എന്ന് ലക്ഷ്യം.

କୁର୍ରିଆରେଶାଲେ କିମ୍ପାକି କଲହଂ ତୋଵାଯିଟାଙ୍ଗ ସବୀଳାଙ୍ଗ
ଯ୍ୟାଙ୍କ ଶେଷାଂପ୍ରତି ଯିମ୍ବଲିତାଙ୍ଗ ନୀଳକଣ୍ଠାଲୁଵାଙ୍ଗ ତେ ॥

അംഗത്വവീണാം പാടി മഹാദൈത്യ മെ ലതാഭണ്യപാസ്യ

ദ്രാഗര ഗതാം തഡറിൽ കുവെള്ളും വൃഥാധര ബുംബുഹാഃ || 82 ||

കുഞ്ചിയാശേഷം താജിലെ കുല നടപ്പിച്ചാളിയുഥിൽനിന്നിന്നീ—

ക്രൂഷംഭാപം ഗ്രഹംപുകിട്ടിമഴവശി സൊൻ പിന്നുട്ടെന്നിട്ടിഭാജി,

ഗ്രഹം നീ പോലും ലതാമണി പമാഖവെ നിന്നാിഞ്ചുനാഞ്ചിട്ടുക്കൽ

ആട്ടിനാനാംതു കളിൽ മഞ്ഞിൽ ഭവതിചെയ് വൻ പീലിഖാജ ദുടിസിലേ? || 82 ||

ദ്രോ. 82. കുഞ്ചിയാശേലം.....നടപ്പിച്ചാരപശ്വത്തിൽവച്ചു

എന്നോ പ്രശ്നാശകലഹം അടിനാശിച്ചുവെക്കാണ്ടും. കുഞ്ചിയാശേലം നാഞ്ചി കയ്യും നാഡിക്കണ്ണം മഞ്ഞാം വിശ്വാസിക്കുന്ന പാട്ടം. ഉള്ളിപക്കാജിൽ ഒന്നാംതു കുഞ്ചിയാശേലം.

പ്രാസാദഗർഭസദ്ഗീതകുഞ്ചിയാദിബാധിദാദാജുഃ

എന്നോ സുധാകരം. “കുഞ്ചിയാശേലം കനകകളിൽവച്ചുനാഡുപ്രക്ഷണീയഃ” എന്നും “കുഞ്ചിയാശേലം പ്രാർഥകമിത രമ്യസാനനാ നിശ്ചണ്ണഃ” എന്നും ഭോപം. റജേന്നാ ഇഷ്ടപ്പാശ കുലഹകാരണം ഓമ്പിക്കുന്നില്ല. നടപ്പിച്ചു കുലഹം പാസ്യവഞ്ചിലുള്ളിലില്ല. ചാരം ഉഭാങ്ഗം കാണിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു എന്നു ഡാവോ അതുമില്ലു.....പൂകിട്ടമൂല്യ സവിക്കാജ്ഞ മുട്ടണിക്കുന്നിനും ഗൗരവങ്ഞാട്ടകുട്ടി സാഗ്രഹഞ്ചിലേക്കു പോയ സമയത്തു് അയി തൊൻ... അതിട്ടേവാറും അല്ലിലും സുന്ദരി! നീ പോവു സമയത്തു് തൊണം നിന്നൊന്നും ചുരുക്കു വൻ. ഗ്രഹം.....മണ്ഡലവെ ഒരു സമയത്തു് നീ തൊനരിയാതെ വള്ളിക്കുടിലിൽ ചെന്ന അദ്ധ്യാം നിന്നുംഇം...മുടിയിലേപ്പു നിന്നെന്നു ഇഷ്ടാം അപകടകാരണം അസു അ രയിലു നിന്നൊ അതിന്നെന്നു വലിയ പലിശേഖലും പമഞ്ചിപ്പിടിച്ചു. മരിച്ചിലേ? ലതാമണിപം വജ്ജി കും മുറി പടന്നപിടിച്ചുവിരിക്കുന്നു തര. ദാന്തിമിക്കുവാൻ വേണ്ട ബൗക്കതും ധനി. നിന്നുംഇം അവന നിന്നോടു ഭാതുമെ ഇഷ്ടമുള്ളു. എന്നാട് മല്ല. അല്ലമെകിലും എന്നാട് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പുകാരം ചെയ്യ യീലു എന്നു ഡാവോ. കളിൽ വഞ്ഞുകും. നിന്നൊ മുന്നെന്നു കണ്ണിനു മുൻ പിന്തനിനു മരിച്ചുവൻ. വാതാലുഡായിക്കുദോതകം. വൻപീലി പീലി യുടെ സമുദ്ദീ ധനി. ഒരു ദിവസം കുഞ്ചിയാശേലത്തിൽവച്ചും എന്നാട് മുകിച്ചിലു ഡാവോചു നീ ഗ്രഹഞ്ചിലും പുറപ്പെട്ടു ഇരും ലതാമണിപം കയറി മണ്ണതിനും. തൊണം ചുരുക്കു അദ്ധ്യാം അദ്ധ്യാം നിന്നെന്നു ഇഷ്ടനായ മയിലു ലതാമണിപം തിന്നുവു വാതുക്കു വന്നും അതിന്നെന്നു പീ സി മുടിവും വിട്ടത്തി അതുകൊണ്ടു നിന്നൊ എന്നിക്കു കാണുവാൻ പാടില്ലോ

അതവിധം മറച്ചു. ഈ സംഗതി ഓൺലൈൻബോർഡ് എന്ന് കാവും. അതിനെന്നും മഹായിരിക്ഷകനു കൊണ്ടും ഈ അടിജ്ഞത്വാനും. അട്ടേൽ പദ്ധതിലേ മുതിരെന്നു സ്വന്തരാസവും പൂർത്തിയാക്കാൻമാത്രമാണ്.

വുത്യാശം കൂടിയാൽ വന്നതോന്തരാക്രമം കല്പിപ്പാക്കും

ആര്യപ്രകാശവൈദ്യികവിതാവിനായും തെർമ്മമുണ്ടുണ്ട്.

ദ്രാവിഡാധിക സു വിരമകരാന്നു താഴാനിർഗമാന്നാ

പിന്നീടും ഒരു ശായികവനിയിലാറിവെക്കുന്ന താഴ്ത്തിനോള്ളി

ஆகீடு தாழ்த்தலும்பொசுக்கலுடுதல்நிறைகளைக் கொண்டுகொடுக்கவேண்டும்.

മീനാർത്ഥം നീണ്ട നക്കപരിലികളും വൈയ്യേറ്റിക്കൊടുവൻ പ്രാംഗങ്ങൾ

നിന്മീടുവണ്ണിക്കു നോക്കിയ വെളിച്ചിലിന്തുംവരയ്ക്കാടിക്കില്ല? || 83 ||

“..... 83 பின்னீடு.....யாயிடு பின்னீடு என்றுமதி ‘ஹ’ ஏ வேங்கால் பரிஹாராத்ம் சென்ற பால். தொன் உதாஸை பற்றிக் குவேரி அதிர்ச்சையும் நூலை இங்கியாயிடு ஸ் பாலிதலைகிடம் என இலத்தி கண்ண காலை அவசியங்களை கூட அதால் பிகாரவிழைப்போலே பூக்க ஶிட்டியிருக்கானது என ‘ஸ் பாலிதலைகிடம்’ என்ற காந்துவெவ்வாவு.

സൂക്തമാരാംഗവിക്രഷ്ണപഃ സുഭൂതിയായരക്ഷിച്ചു:

എന്ന (ശബ്ദരത്നകരം) ലളിതാഖണിം ലക്ഷ്മണം. അവനിയി.....കല്ലു തതിനോടും ഭൂമിയിൽ പദ്ധതി താഴെ കാണാസരിച്ച് കഴുതു പൊക്കിയും താ ശ്രദ്ധയും കൊണ്ട് നിറംകൊണ്ട് അഞ്ചുപൊക്കനുതും താഴുതുന്നതും കാണാവാണെങ്കിൽ ഒരി യാനി. മിന്നീടും.....വിത്തതിട്ടു വിന്നന്നതും നീള മേരിയത്രായ പീലികൾ വിട്ടുതിരിയ്ക്കും അവൻ പ്രാരംഭാഗേ ആ തെളിവു ലതാഭണ്ഡപത്രിക്കുന്ന വാസ്തവക്കു നിന്നീടുംവണ്ണാമെ നീല്ലുന്നവിധത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നോമതിയിൽ.....ടയിലേ നമ്മൾ അതിന്റെന്നു പുറത്തു വകന്നതുവരെയും സ്ത്രീയില്ല; ഓമ്പം യാഥാം ഓമ്പം. “താരെക്കു മുഖ്യമാവല്ലും കാണാതും നാജിതോ എ” എന്ന (മോഹം, ഉ.അ.) പഠാ കുർഷ്യിക്കുന്ന ചരായ.

മേഖം കുത്തപ്പട്ടാനത്തോണ്ടാവു ത്തിച്ചക്കു

പുരഖിത വകുലാന്താണിയവേം കാസ ചുറ്റു

കരകිසලවතා ගෙඹුරුප්‍රායා ගැනීමෙන්

സുതമീവ റന്റസാ ത്രാം വത്സിയുന്ന സ്വരാഹി

“காலம்” (உ. டா. சுரிஜே) புதைவு. அறப்படிரே எப்படிவருக்கி.

സർവ്വാതിമൃം സരസി സലിലകൂടിയിൽക്കൊം ന യാവ-
നംകേപ്പാമഗാസ്ത്രസി സുദ്രംമച്ചുക്കരാമാമവീഡിത്തും ||
ഗണ്യസ്താസം നീട്ടെത്തുമാശേരാറി! ദ്രം ബിഡി-
സ്തൂവത്കാലം ദ്രംമത്രോണവം ദ്രം പ്രത്തസ്വവീഡും

|| 84 ||

സവ്വാതിമൃംകളഞ്ഞിക്കുമാസബഹായജലകൂടിയിലഭ്യുന്നനേരം,
സവ്വാംഗം മുഖം തോൻ പൊങ്ങിടിചടിയിൽ വധുണ്ണാലഞ്ഞിനേരം ഗണ്യം
ചൊവ്വാഡും രോഹാമുഖംകൂളാജീലിലുമതിലധികം കള്ളി! കണ്ണവെച്ചതില്ല?
ഭൂവാംഗം ശകയുണ്ടീയീവനിതു സവിമാർ ചൊല്ലി തോൻ കേട്ടിരിപ്പും.

|| 84 ||

ദ്രോ. 84. സർവ്വാതിമൃ.....നേരം നഞ്ഞൾ-സവ്വാതിമൃമും എന്നും പേ
രായ കളിത്തിൽ സംഖാഷിത്താടക്കുടി ഇലകൂടിയിലഭ്യുന്ന സമാത്തു സവ്വാം
ഗം.....മടിയിൽ തോൻ ശരീരം ശുശ്വരം വബ്ജ്ഞത്തിൽ മുക്കി പിന്നീട്
പൊങ്ങുന്നതിനിടയ്ക്കും വധു.....ഗണ്യം കുട കൂഡിക്കുന്ന മരം ഗുരീക
ഴിട കവിളിൽ ചൊവ്വാ.....മേലുടാജ്ഞിലും നേരം രോഹാമുഖം ഉണ്ണാ
യിലു ഏകിലും, മുഖുനാ സമയത്തു തോൻ റിറ ഗുരീകളിടെ ശംഗത്തിൽ
സ്വർഗ്ഗക്കുറയാ അംഗിനേരം ലക്ഷണാഭാവി അവയകെ കപോലജ്ഞാലിൽ രോഹാ
മുഖുണ്ണാക്കഴിയും ചെഫ്പീലു, ഏകിലും എന്നും അടിപ്രായം, അതിയിൽ.....
വച്ചതില്ലു അവയകെ കവിളിക്കും ശംഗാമുഖാക്കണ്ണം എന്നും കള്ളി
ഖായ നീ പ്രത്യേകം മലിനുംനാക്കിയിലും ശകയ്ക്കും അവകാശമില്ലെങ്കിലും
നീ ശകക്കും അംഗങ്ങെ ചെഫ്പു എന്ന ഭാവം, കള്ളി! തോൻ അറിയാതെ
കളവുകാണിച്ചവരും എന്ന വച്ചും ദ്രംഗം, ദ്രംഗം.....കേട്ടിരിപ്പും ഇയ്യിവന
ദ്രംഗം ശകയുണ്ടും ഇതു തോൻ സവിമാർ ചൊല്ലികേട്ടിരിപ്പും എന്നും
അന്നായം, ഇന്ന എന്നിക്കും അധികം തെളിഞ്ഞും. ഇന്ന സംഭവം സവിമാർ
പിന്നീട് പറമ്പു തോൻ അറിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. സവിമാർ ചൊല്ലി തോൻ
ജലത്തിൽ മുഖിക്കിടന്ന സമുത്തു, നീ മരം ഗുരീകളിടെ കപോലജ്ഞാലിൽ
നോക്കിയതും എങ്ങനെന്നറിഞ്ഞു എന്ന ചോദ്യത്തിനു സമാധാനം.

സ്ത്രീനും മാധ്യമം കിസലിപ്പുടാലുഡ്യുദിക്കശാകയുണ്ട്-

ആരും താരും കുന്നുമല്ലിനാ നൃംഗ കദാബാസ വസന്തഃ ||

മുത്യുക്കല്ലോഗാരി ചയി ഇന തദ്ദേശന താം സ്വാജിജം

സ്ത്രീനും ദ്രംഗം മുവമനായയുന്നപി താംബു വഗ്രം || 85 ||

കാമം തേരെനരാലിഞ്ഞാനുളിരാളിനെടുവി നീന്നാംഗാക്കണ്ണക്കും-
യോമത്തെച്ചുവി വിശ്വാസരിച്ചുരുവിയവസന്നം വക്കംകാലമെന്നോ

ഇന്നമട്ടാശിച്ചു തൊൻ ചെംനാലിവതു സവിഖാരണ്ണിനോക്കെവാരം നാനി—
ചുംക്കാതാംബു ലൗഹക്കാണ്ഡണിപാതിതമുവം തന്റീ നീ താഴീത്തിയിഴ്ലു?

|| 85 ||

ദ്വേഃ. 85. കാമംതേ.....കാലമെന്നോ തളിരോളിനട്ടവേനിനു
കംക്രിയന്തേനരിലിന്ത എ അശോകക്കോടിത്രീശ്വരമക്കുവ വഞ്ചീഷ്ടറി
ഭമരിയവാസത്വവകംകാലമെന്നോ എന്നും അന്നായം. തളിരകളുടെ നട്ടവ് തു
നിനും അധികലായി തേൻ വീണു നന്നന്തതായ അശോകവുക്കൾത്തിന്റെ
ഒന്നിയായിച്ചുവന്ന പുസ്തകതെ എന്നാണു വണ്ണു് അസ്പദിക്ഷനാ വാസത്വകാലം
വന്നചേരുന്നതു്. വാസത്വകാലത്രു് അശോകം പുക്കനു എന്നും വണ്ണു
പുവിലെ തേൻ അസ്പദിക്ഷനു് എന്നും പ്രസിദ്ധം. ഇന്നമട്ടാ.....നീളിവ
ഞാൻ ആതിച്ചു ഇന്നമട്ട ചൊന്നാളവു് എന്നും അന്നായം. നീക്കു ഉങ്ക്കുന്നേയും തു
കടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പുരാം ആതിച്ചു നായികാശഭാഗത്തിൽ അതു
മണ്ണംടക്കടി അതു സവിമാരണ്ണിനോക്കെവാരം സവിഖാർ അതു എന്നും
നോക്കു സമചുരുതു് എന്നും നോക്കു സമചുരുതു് അതു ഇന്നു
വകന്നതു് ഇന്നു, അതിനട്ടാതു് ഇന്നു, ഏന്നീഅദനെ ഇതുക്കുളെ എന്നും
(വിചാരിച്ചു) നോക്കീയദേപ്പുരാം നാനീയേരും.....താഴീയിഴ്ലേ തന്റീ!
നീ ഓമന്താംബു ലൗഹക്കാണ്ഡണിപാതിതമുവം നാനീചു താഴീത്തിയിഴ്ലേ.
അല്ലഞ്ചു സുന്ദരി! നീ ഉജ്ജീൽ താംബു ലൈഞ്ചാടക്കടിശത്രും മദ്ധാസംകാണ്ടു
ശോഭിക്കുന്നതും എഴു മുഖം ലജ്ജിച്ചു താഴീത്തിയിഴ്ലു? തൊൻ പറഞ്ഞ
തിന്റെ സംരം നീനുകു നന്നുംബാധി. അതക്കു ലജ്ജിച്ചു മുഖംതാഴീത്രു
വാൻ കുരഞ്ഞു എന്നു ഭാവം. തൊൻ വരുപ്പുവത്തിൽ തളിരിനേയും വണ്ണു
നേയും വാസത്വങ്ങയും മറ്റും പററിശ്ലേ പറഞ്ഞതു്. നീന്റെ അധിരഘാടി
തമായ മുഖത്രുന്നീനു മഹുംനുംകാണ്ടു് ആർദ്രമായ താംബുലം ഗ്രഹിക്കുന്ന
തിനു് അംഗക്രമാശ കാലം എഴുപ്പുരാം വക്കുമ്പുന്തു തൊൻ പറഞ്ഞതിന്റെ
ശത്രുയം. മുലകുളായ സവികരക്കു തൊൻ പറഞ്ഞതിലടക്കിയിരിക്കുന്ന
കളവു നന്നുംബാധി. ധനസിതം നായകന്റെ വാക്കുമാത്രതു് നായികയും
കംസത്തിനു മുലം എന്നു ഭാവം. കാമകുംബം മുഖത്തിനുന്ന താംബുലം,
ശ്രീസവം മുതലായവ പരസ്യരം (മാരി) ഗ്രഹിക്കുന്നതു പ്രേമദോഷദം എന്നു
പ്രസിദ്ധം.

സാതീരകമദകാരണം രക്ഷസ്തന ദിതമഭിശ്വാസംഗനാ:

താണിരപ്പുപ്പാതും മുഖാസവം സാപിബിബുദ്ധ വുക്കുലതുല്യദോഷദഃ

എനും മലു. (സ. 19.) തളികു, പുവു, വണ്ണു, വാസതം എന്നാവിവയുടെ
സ്ഥാനത്രു് അധിരം, താംബുലം, നായകൻ, ശാന്തുലക്കാലം എന്നാവി
ഗ്രാഹ്യം. അലക്കാരം തുപ്പക്കതിരിക്കുന്നതുക്കാണി.

അപകാതിശയോക്തിപ്പുംനിനീത്യാല്ലുവാശാനതഃ
(കവല) എന്ന ലക്ഷ്യം.

പ്രസ്തുതചദ്രദണ്ഡാട്ടകുടി സദേശപ്രകരണാന്തർഭുതമായ അടിജണ്ഠാനപ്രകരണം അവസാനിക്കുന്നു. നായകൻ നായികയ്യും (സവിക്രിക്കേഷം) മാത്രം അറിയാവുന്ന ഗ്രാഹകാന്ത്രികളാണ് അടിജണ്ഠാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. നായകൻ പറയാതെ അവയെപ്പറ്റി ദ്രോഹം അറിയുവാൻ നിപുണതിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് അടിജണ്ഠാനവാക്യം കേരളക്കോട്ടു്, ദ്രോഹം നായകൻ പറഞ്ഞ യച്ച വന്ന ആരംഭനെ എന്ന വിശ്വാസം നായികയ്യു് ഉണ്ടാകുന്ന ഇതാണു് അടിജണ്ഠാനത്തിന്റെ പ്രഥാജനം. സീതയ്യു് താൻ രാഘവത്തെനു എന്ന വിശ്വാസം വക്കത്തുന്നതിന് (വാ. 34.) മനുഖനം അടിജണ്ഠാനവാക്കു പറയുന്നുണ്ടോ.

ഒരു സംഭവത്തിൽ ഒരു അടിജണ്ഠാനമെ കാഴ്ചിംബാൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടോ. മുക്കാസിനും ദാരിഡ്ര്യം മുക്കാസിനും മാത്രം കൊണ്ടു് തുപ്പിപ്പേടുന്നില്ല. അവ കാരണം അതിമിശ്രനാഹരം അത്യുത്തമം സ്വാഭാവികവും അയിട്ടുണ്ടെന്നും കാണാം. ആക്രമ്പാടു വിശ്വാരിച്ചാൽ, ഫോർമെ അറഞകരിച്ചു ഗുക തളിൽ കവി രഹിച്ച ചേര്ത്തിരിക്കുന്ന അടിജണ്ഠാനപ്രകരണം തീരിക്കിയിട്ടുണ്ടു് കൊള്ളാതിച്ചു പത്രങ്ങോലു് സഹായാഹാഹാക്കമായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല.

ഇത്യുക്തരാണു് സ്‌പ്രട്ടരൈഡ് ജണ്ഠാനവന്നുംജാക്കേ—

ഓക്കേന്തു് കശലിനമെജണ്ഠായ മാം മ വിഷീദ് ||

ഇരു മുർക്കുപ്രിയരാജജും ക്രാപി തേ വ്‌സ്‌മുതിശ്വരൻ

സ്വാച്ച ക്രാപി സ്‌മുതിരിതി വെള്ളാതു ദാനാനൃതി || 86 ||

ഇത്രുവം സ്ഥാപ്താജീപ്പുപരമരമജ്ഞാനിക്കും കാണിച്ചതിനേക്കു

പ്രദത്യുക്തിശ്ചാനകോണ്ടിടിവന കശലമെജന്നാന്താഴീക്കു വിഷാദം;

മുദലു! മുക്കംവിജ്ഞാഗവ്യമയിലിവയിലോനോമ്മജില്ലുക്കിൽ മരറാ-

ന്നരാജതടിക്കണാളാജീവാനംമതിയതിന്തരംപോലെതന്നേനെക്കും || 86 ||

ദ്രോ. 86. വിശ്വാസത്തിനു് ഒരു അടയാളം, പോരു, എന്തിനു് അനേകം പ്രതിപാദിക്കുന്ന എന്ന ശശ്രൂ സമാധാനം പറയുന്നു. ഇത്രുവംകാണിച്ചു ഇവിടെ പറഞ്ഞവിധിം അനേകം അടയാളിക്കും വിശ്വാസി വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കി അതിനേതു.....വിഷാദം അവയിൽ പ്രദത്യുക്തിച്ചു് എത്രക്കും കാശകാഞ്ചു് എന്നിക്കു കേൾബന്തനെ എന്ന വിഷാദം വിശ്വാദം കൂദാശയും മുഗ്ഗം.....ല്ലെക്കിൽ അല്ലങ്ങാനുവദി, വർദ്ധമാനമായ വിരഹമുഖ്യവാനിമിത്തം ഇവിടെ പറഞ്ഞ അടയാളി

അംഗീക്കി എത്തെങ്കിലും കനാറക്കപ്പുറി ഓൺ, ബോധം, ഇല്ലാതെ വന്നാൽ. മുൻ്റേലും! സംഖ്യാലഭി. സൂര്യൻ, ബാമ്പുളില്ലാതാവം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കു ഒന്നും അംഗിപ്പായും. “അന്തിമിക്കിൾക്കരണാവന്നതാവുംവിനിത്വസ്ഥാത്താം” (വിദ്യുത്ത) മുറാ ഫുസം പുർണ്ണാസ്ത്രായിത്തി. ‘എന്നാലും ചു മഹിളാഗുണാശ്വരിയുംകൂടിതുമാണ്. തുടക്കം കവിവലജ്ഞനും—

അപീക്ഷവുമാളിട്ടിരടങ്ങാവുമതാംഗരക്ഷണം

രബ്ബോട്ടേസം ലജ്ജാ മാനീക്യം തന്റെ ദാഹാര-

ஹதி⁹ ஏனாம் நாராயணப்பனிடிகள். (உ.ஈ. ரா. சாரி. தொவுதம்துபிக் வழங்குவது) பாலத்திற்கிணக்காறு முனேயுமாகன். ஆறாத உடற்றம்பூரிக்கருக்கு ஸதிவிப்பிரிஷ்டுமாலு கூட தீஷ்னமாகன். ஸப்ரஸ்ட்ரைப் மாளிகூருங்கூவுலை மூரி கருக்க லஜ்ஜீ ஒலுமெதுவும் ஹன்னான். மரோரான.....மதி வேரெ யேதகீலும் கணம் காம்கிணக்காதிர ஸெஞ்சுக்ட்டுஷன்கள். அதிர..... டெக்கும் அரசேகம் அலிப்ளைந்தை பாலத்தால் அவனை கொடையூங்புரி காம்கூலை வகுக்காதல், கணமாறு பாலத்தால் காம்கூலையென்ற விரேஷன் விரைவுயைச்சிறை சுத்தகாவுரை ஸங்கொயிது ஹபுக்காம் ஸாங் கொவுறாகன் அறநுகாவடி வல அடவுழங்கால் பாலத்து ஏனாம் அங்கிப்பு யான். கவியங்க யச்சுடி ரெப்பார்ட்டு குரிக்கான

ପ୍ରକାଶକ ଉତ୍ତରପାତ୍ରିକା

தப்பத்தில் மாத பூவுத்துறி ஜெ நா வயல் தாயு பேருமையை
கட்டுத்தா மாத தப்பு செய்தி பு மதிராவுாங்கி? ஏறங்குத் தேவே ||

தன-பீட்டுவேஷம் தழையுணர்வு மற்றும் பிரச்சினை-

இஒகையைக்கும் யாதினூட்டுவதற்கும் தொகை || 87 ||
 நினைவு வெளியேற்றுவதற்கும் தொகை || 88 ||

“ പാംഗി! മഹറിലു ഭേദം; ചിന്നം വേർപ്പട്ടിക്കമാഴുകും ഉന്നമലഞ്ചിതിനാൽനല്ലാതോ ചീഞ്ഞയോരെ-
നോന്നം നോക്കാതെയുണ്ടാവുമെന്നാഴീ തവ ധൃതിക്കുല്യാബ്ദി വാസ്തവിച്ചിട്ടുണ്ട്”

8622 87 - 2 || 87 ||

47. நினோக்கார்.....கொள்கு ஹம் ஜன் தழிக் பூி
யங்காஷ் நினோக்கார் நிறுதாய் ஏவென் ஏவென் அப்பயன். காதுன்
இன் குறை. ஹவுரெ லோக்காலிலே ஜனஸ்ரி அலெக்டோ அலெக்டோக்கா
ஷ் நினோக்கார் நிறுதான் என் ஏவென் வரலூன். ஏவென் அத்தமாவீ
கோட்க நினக்க நினென் அத்தமாவீகோட்க்குத்தில் சூத்தல் ஸ்தாபித்து
ஜனஸ்ரி வரலூன் ஏவென் வோய். ஏவெனோக்கார்.....நினென்யும் ஹவுரெ

ചെയ്യും ജനം കർത്താവു്. ബാതും കൃഷി. അതുംപാലെ എന്നോക്കാരിം തൊന്ത്രം തിരിക്കിട്ടുണ്ട് എന്നീ എന്നും പറയുന്നു. എന്നീക്കുന്നിവിൾ അത്മാവിൽനാട്ട് എഴുക്കിന്റെ ചുള്ളിനേക്കാൾ സൗഖ്യവിഭാഗം പറയുന്നു എന്നും ഭാവം. ശരീരം കൊണ്ടുമാത്രം രാജുപേര്; അത്മാവുകൊണ്ട് ഒരാൾ; എന്നീ വിധം നേരു പുറി ലോകം ഗണിക്കുന്ന ഇതിൽ.....ഭേദം ഉദിരുപ്പാംഗി! ഇതിൽ ഭേദം ചെറു ഇല്ല എന്നോ അനുഭവം അല്ലിങ്ങു സൂന്ധരി! തൊൻ ഇന്ന് പാഠത്തു തീരു അല്ലവും വു ഫോസ്മീസ്. മദിരാപ്പാംഗി! ഉദിരുപ്പാലെ കാശുക്കുരു മോഹിപ്പിക്കുന്ന ശപാംഗരാത്രുട്ടിയും. കടക്കഷംതൊണ്ട് അത്തിങ്ങം വു മോഹം ജനിപ്പിക്കുന്നവരു ഒരി മദ്യം, കടക്കഷം എടുക്കുഷകം എന്നും ഭേദം ഭേദം ഒപ്പുചുട്ട്, വ്യത്യാസം.

ഭേദം ചേരു വിശദങ്കു സൂഡപജാപേ വിദാരണ
എന്ന വിശം. ചിന്നംവേർപ്പാടിൽ.....മിതിനാൽ ഇതിനാൽ ചിന്നം
വേർപ്പാടിൽ ഇഴുകം കനമൊട്ട് എന്നോ അനുഭവം. ഇതുകൊണ്ട് വിമഹവിന
ഈയ മനഭ്ലൂഢകുട്ടി മനം മനസ്സു്, “സുവാദ്യവലാബ്ദീസാധനരിന്ത്രിയം
മനഃ” എന്ന (ത സം) താക്കിക്കമതം. സുവാദ്യവബ്ദകളുടെ ജനത്വനാൽത്തു
ജനിപ്പിക്കുന്ന ഇത്തിനാൽ നമ്മുട്ടുംഞ്ഞുപെരും ലോകംഞ്ഞുപെ
രാഖി കണക്കാക്കുന്ന നീലവീൽ നല്ലതോ.....മൊഴി റംഗിഡാംഗം അ
ത്വമരും തുടിയിൽ അഭ്യരം അഭ്യരം അഭ്യരം അഭ്യരം അഭ്യരം വിചാരി
ക്കാതെ പറയുന്നതായ എന്നീ വക്ഷേ. വിജോഗാത്തിഡിയാംഗകുട്ടി പറയുന്ന
താക്കംയാൽ എന്നീ വാക്കിനെ സംഖ്യയിച്ചു സാധാരണായും വിമാരം ചെ
ആഭ്യരതിലെന്നും ഭാവം. തവ.....വാദ്യിപ്പിട്ടു നീനീനീ ദെയൽംകുന്ന
പാഛുകളിനെ വല്പിപ്പിക്കുട്ടു. എന്നീ വാക്കേക്കു നീനീക്കു അധികമായ
ദെയൽം ഉണ്ണാക്കുട്ടു.

ഇത്തും നൃസൂം തപയി മഹ വച്ചുതു ഗത്പാ ഗ്രഹിണ്ണു
വിശ്രാബ്ദാം പം ശ്രവണസുംഗേം ഗ്രഹി ഭിംഗാ യദേദ്വും ||

നാഹം യാദിച മദകിഗമനാട്ടുംധന്യമന്തു യാത്രാം

ഡൈനൈകതു സ്ഥിതിരിക്കിമതാ സെപ്പരമാഞ്ചാരിണാം വഃ || 88 ||

എന്നോവം തന്നിലെല്ലാിത്തുര മഹ മഹാരിരാന്നഞ്ഞുവഹനാൻ പ്രിയജ്ഞം-
ഡൈനൈകിക്കാരിക കർണ്ണാതുതനിലയിലുടൻതനെ പോകാം വദമേജ്ഞം
പിന്നെയും തൊൻ നടനെന്നതിട്ടമതവരെയുംഭിക്കിൽ നീല്ലുന്നല്ലടി-
ഡൈനൈരെ സെപ്പരമാരിക്കാരിക്കിട്ടമതിലിപിപ്പിശ്ചമകിലുയല്ലോ. || 88 ||

ഡൈ. 88. നാധികയെ സദവശം അറിയിച്ചുകൂടി പിന്നെന്നുതനെ അമേ
സ്തം പോകാമെന്നു പറയുന്നു. എന്നോവം.....ചെന്നു് ഇപ്പുകാരം തൊൻ

എൻറീ പ്രീയതമരണാട് പറയുന്നാരിനു നീനെ പറഞ്ഞുള്ളിച്ച വംക്ഷ്, സംശയം, നീ തുണിമതിലക്കുത്തുചെന്ന എൻപ്രീയയ്യും.....നീലയിൽ എൻപ്രീയയ്യും ഒന്ന് കർണ്ണാതകാലിലെ ഏകിക്കൊരുക്ക എന്നും അന്നും. എൻറീ പ്രേധാനിക്കു കർണ്ണാതകാലിൽ മട്ടിൽ പറഞ്ഞുകൊടുത്താലും. അകുത്തംപാലു അവളുടെ കർണ്ണാജാലൈ കൂളുമുക്കൊന്താഡിക്കും എൻറീ സംശയം എന്ന ഭാവം തുടർന്നു.....യദേമുഴും അവളുടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാക്കും ഉടനേതനു നീനുകൾ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥലവാടക്കുകൾ പോകം. പീനേരു യുംതോൻ.....നുലട്ടിലു പീനേരും, തോൻ നടസും അവിടെ എന്തിച്ചു കുന്നതുവരെ അവരെ സമാശാസ്ത്രപ്രീച്ചുകൊണ്ടു നീ അവിടെനു താമസിക്കുന്നതുനു പറഞ്ഞു, നീനു ഉപദേശിക്കുന്നിലും ദന്നേരെ.....യദ്ദേശാം തോനുനാതുപാലു എത്തു ദിക്കിലും ഗവയരിക്കുന്ന സ്വഭാവങ്ങളാട്ടക്കുടിയി വന്നും ഒക്കെ സ്ഥലത്തുനു താമസിക്കുക എന്നതും ഇണ്ണമായി വരികയിലും, നീശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു തോൻ വിന്റും അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനു നീനും ഒക്കെ പറയുന്നിലു എന്ന ഭാവം.

എവം സബ്രഹ്മണ്യ മശി വിശ്രാംനു സംശ്ലിഷ്ട പ്രാണാർക്ഷ്യം

സന്ധാദ്യ ത്രാക്കപ്രണാശകയണ്ണാപായങ്ങാണി പ്രമാണം ||

സംപ്രീതനേപ്പുവം പ്രീഖണവിശാശാത്തിമപ്രാപ്തഃ്യോഹനു

ഭാതാംഗ്രുംഭാംഗ്രും ഭവതു ചാപുന്നാദശാനുവക്ഷ്യീഃ || 89 ||

ഇംവല്ലം വെള്ളയായിച്ചിരിമെശരംനുനാഡിനും തനുനുവന്നാശാനുയിച്ചേരു

ജീവൻ കാത്തഞ്ചു സവും,കനിഡ,വിതതിന്താക്കു പ്രശ്നിശ്വാപ്പുട്ടത്തു;

എവം സംപ്രീതനേപ്പുവം ത്രാക്കപ്രിയവിമഹവികാരാംതിത്ക്രാംത തൈകൾ—

അംവം വേഗാംഗ്രൂഡി! കിട്ടണമിനിഖരികിൽക്കുന്ന സംശയപ്പും || 89 ||

ഒന്നും 89. പ്രമേയത്തെ ഉപാസംഹരിച്ച യദേശാവിതം അതിനീപ്പാദം ചെയ്ത മുതിന്റെനും പ്രാതർമ്മിക്കുന്നു. ഇംവല്ലം.....നീംഗ്രു ക്രിത്യേൻ ഇപ്രകാരം ഇണ്ണം രബ്ബരായ ശരുമായം ഇംഗ്രാതവനും നീനു വന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുവന്നുംഎൻറീ ഭവതു തോഡം നീയും രണ്ടു മുന്നു വാക്കു പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നു വേദ്യക്കാർ, സ്നേഹിതനുരാധിക്കശിരേ എന്ന ധനി.

സത്യം ഹി ഇൽ സന്നതഗാത്രി സംഗതം

മനീക്കിഡിന്മാപ്പുപ്പവീനുചുവുതേ

(കുംഭാസംഭവം. സ. 5) എന്ന പ്രജ്ഞവ്യും. അതുകൊണ്ടും എൻറീ ദിവപരി ശാം നീന്റെ കുതുംബാളിലെയാന്നയിൽത്തീന്റീരിക്കുന്നു.

ദർശിതാന്തി കഴിതുണ്ടി മുഹൂര്യം ദ്രക്കത്തുകുതിതം

ക്രമിതാന്തി രഹസ്യം സിംഹാസനം കീഴുക്കിപ്പഠം

എന്നോ സാമ്പത്തികവം. തന്നെ വന്നായുതിയിൽ അതിനീതമക്ഷണം മഹാ ജനയന്മാക്കണ എന്നോ അഭിപ്രായം.

എഴുന്നു വാ യദി വാ ത്രം പരംശാം ശ്രം ഗതഃ
അരീം പ്രാജ്ഞാം പരിത്യുജ്യ രക്ഷിതവ്യഃ ത്രിതാത്മനാ
സ ചേദ് ത്രാദാം ദോഹാദാം കാമാദ്യാപി ന രക്ഷതി
സാധാ ശക്ത്യാ ധനാന്ധാശം തത്പാചം ലോകർഖ്മിതം
വിനാജ്യഃ പര്യത്യസ്യ രക്ഷിണിഃ ശ്രം ഗതഃ
സത്ത്വാശ സൃഷ്ടിം താസ്യ സംശ്യം നാശ്യം രക്ഷിതഃ
എവം ദോഹാ ദഹനതു പ്രപന്നാനാദരക്ഷണം
അബാശ്രൂതം ചാഡാശസ്യം വ വചവീത്യവന്നാശനം

എന്നോ വാലോ മീകിരാമാശനം (ഇ. കാ) ഗോക്കക. ജീവൻ.....പ്രസിദ്ധ
പ്രേക്ഷിതു എന്നു ജീവനൊ രക്ഷിച്ചു നീ നിന്നു എന്നാട്ടജ്ഞ ഇജ്ഞം, ദയ,
സാമ്പത്യം എന്നീ മുണ്ടാക്കു അല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്രേക്ഷിതുക. ഏന്നു ജീവന്റെ
ണം ചെയ്തുനോരു നിന്നു സവാദിമുണ്ടാക്കു ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളാണി
അതീയം എന്നോ ഭാവം. ജീവൻ

വാലാഗ്രാമത്താഗസ്യ ശത്യാകളീതിസ്യ വ
ഭാഗാ ജീവന്നുവിജ്ഞതുഃ.....

എന്നോ ഭാഗവതം. ഒരു പെറിയ രോമത്തിന്നു അറിം നുറാശി മുരിക്കക,
വിശ്വാം ശത്രിലെ ഒരു ഭാഗം റൂറാക്കക. അതിൻ ഒരു അംഗം പൊലെ മുക്കു
മായ വന്നു. എവംത്തങ്ങൾക്കു ഇപ്രകാരം; ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതു
പോലെ, ഉറക്കത്തിന്കുടി തങ്ങൾക്കു പ്രീയജനവുമാണി വേദപരിഥിയന്തു
കൊണ്ട ദിവം ഉണ്ടാക്കാതെന്നിരിക്കുട്ട് എന്നോ അഭിപ്രായം അതും വേഗാൽ
.....പൂർണ്ണ സാഖാ! ശ്രദ്ധം ദേഹാൽ ഇന്നിയർക്കിൽ കണ്ണ സംഭാഷിപ്പും
കീടണം എന്നോ അന്നപാഠം. അല്ലയോ സ്നേഹിതാ ഇന്നി തങ്ങൾക്കു കഴിയുന്ന
വേഗം അടച്ചതു കണ്ണ സംഭാഷിക്കവാൻ സംഗതിവരക്കു. പൂർണ്ണ ബൈഹി.
മഹാദില്ലാതകം. ‘എന്നും നോക്കബാധില്ലിനിവിടംശ്വരപൊന്നരവർ
തന്മുഖമെന്നാർ.’ (നല്ല ഭാസി) ഇത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാക. സ്നേഹിത
മാരായ നമ്മൾക്കു ഒഴുവേപ്പും ഇന്നിയും കണ്ണ സംഭാഷിക്കവാൻ അവസ്ഥം
ലഭിക്കുട്ട് എന്നും ധനിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കുന്നും. ഇപ്രകാരം ഉന്നതമായ
ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുടി കാവ്യം അവസാനിക്കുന്നു.

“സംഭാഷപൂർണ്ണം” എന്ന മഹലപ്രദാനതു കാവ്യത്തിന്നു ചെവിയിൽ നീഡേ
ശിപ്പിച്ചിക്കുന്ന എന്നോ ഇവിടെ വിശ്വരേഷണ സൃഷ്ടിക്കണ്ണതാക്കുന്ന. ഭാസ
ഡിലെ ‘സംഭാഷപൂർണ്ണത്തിനെ സ്ഥാനത്തു മുലകവി’ ‘പുനർഭർന്നന്നന്ന

ଲକ୍ଷ୍ମୀ” ଏଣେ ପ୍ରୟୋଗିତ୍ତିରିକଣେ ନାହିଁକଣଂ ନାହିଁକଣୁଁ କ୍ରିତଣଂ ଉତ୍ତର
ମହାଯ ଅରୁଦ୍ଧୀଶ୍ଵରାତଃ ହୁବିରେ ଚେତ୍ତିରିକଣେ ଏଣେ ପ୍ରେସ୍ତବମ୍.

അരുളം കാവ്യാസ്യ നിത്യത്വാൽക്കയ്യാദാശിപ്പിച്ചതമാണ്

ஸஹුත ප්‍රංශය විට පාගාළු කෙවා ගැනු බිමී.

എന്നു കാണുക മഹലാത്തങ്ങളായ കാവുങ്ങൾ തങ്കർത്താക്കരമുക്കംഞ്ചിനവാ പച്ചമാക്കം ശ്രദ്ധാത്മകമാക്കം നാട്ടുക്കം ശ്രദ്ധ ഉറുതം എന്ന സിലം കവി ലോകാസ്ത്രാട്ടാ കാളിഭാസക്ക്.

ଶୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଓହାଙ୍କ ଜୀବ ବିଷ ପ୍ରାଣସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରୀଖି-

ମାଟ୍ଟିରେବଳ କଷଣମହି ଯେ ତେ ବିଜୁତାଃ ବିପୁଲଶାଖାଃ

എന്ന ഒരുവ്വാത്മഗണ്യാട്ക്കുട്ടി ഫേലാസിദ്ധകാവ്യത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചി
രിക്ഷഗാതിനെ പ്രകൃതശ്രദ്ധിൽ ലക്ഷ്യിച്ചാശം സാംസകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രാക്കുപ്പരിശോഭയം കവിയുടെ മഹിതം കാവുരത്തെ തീരീകരിക്കു

ടെന്നാണവുവിധിയം തീരെത്തുതീയ നവലാംബ്രൂവു വന്നതുജ്ഞരാകം;

തന്നുണ്ടാവുന്നവനില്ലെങ്കിൽ വൈക്കിമുകളിലൂടെ നന്ദി, ശ്രദ്ധാർഹം.

പുന്നാലും തങ്കളുടെ പരമ്പരയാളിത്വവില്ലെന്ന് സുഖം ദാദാക്കം ലഭിക്കുന്നു.

శ్రీకృష్ణాగౌడో కాబంగులు మానవులు ఇచ్చిన ప్రాణాలను లుట్టులు విషితం చేస్తారు.

രാജ്യാട്ഷം മുന്തകാരന്നു തൊഴിലാലീവും വും തീർത്തതാണ്

*Printed at the
Star Press,
Trivandrum.*

